

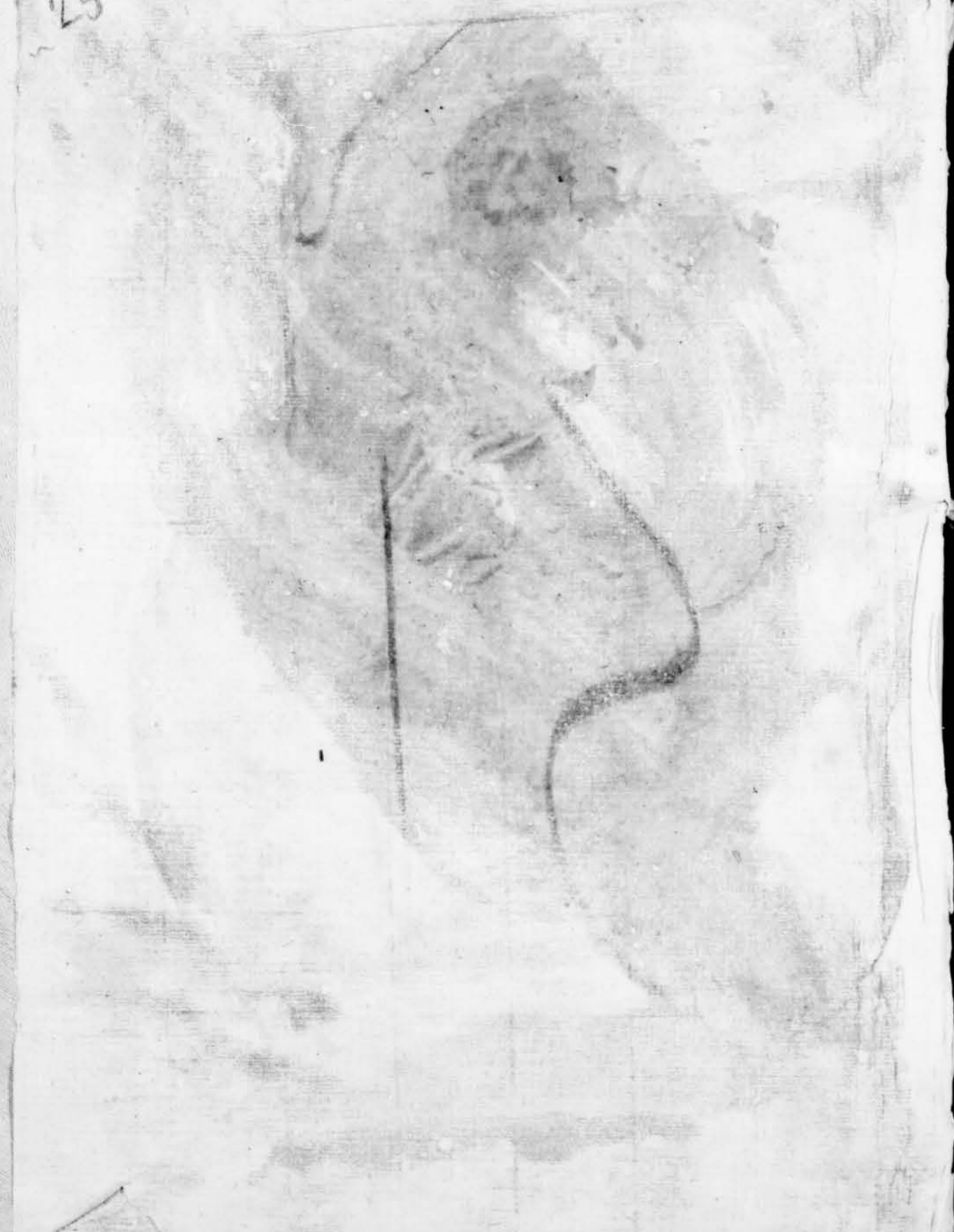
Ge
rt.
vit.
ent
en

BIBLIOTECA
DE LA
Universidad de Salamanca.
Sala 2. Est. 13 Tab. 3 Núm. 2 -

258

258

78

I
00258

2-13-3-2

Num. 36. cap. 5. num. 10.

Benedictus Brognolus generosis patriciis Venetis Laurétio georgio: Iacobo que Baduario. Sa. Plurimam D.

Imonem ferunt optimi iuuenes cum ex eo aratus quassisset quoná pacto opa Homeri quæ sine menda essent cōparare possent: respondisse si aliqua antiqua exēplaria incidisset: nō aut in ea duæ iā ab aliquo fuissent emēdata: q̄ ui delictet aggressi castigare ea uolumina uolētes ipsa corrigere deprauasset. Hoc nescio an factū sit ut possit dici sup Diogene Laertio: quem ut iussistis suscepi re cognoscēdum. Nā pro uiribus quidē dedi operā ut ad eā integritatē ipsum redu cerē qua traductus fuit. Sed ad huiusmodi rē quæ proculdubio est utilissima op⁹ est etiā tū iudicio quodā nō mediocri: qđ ex tenuitate doctrinæ meæ sentio q̄ in me sit exiguū: tū etiā animo aliis curis uacuo: ac aliq̄to spatio t̄pis: quæ ex lectiōi bus meis & publicis & priuatis: aliisq̄ occupationibus q̄ parce mihi tribuantur ut ipse taceā uos mihi testes estis: q̄ optime nostis q̄ raro ac difficulter mihi unq̄ def ocioso esse. Sed utcūq̄ sit: q̄ ad me attinuit pro suscepti muneris officio illud arbi tror me cōsecutū esse: ut non aliter a fratre Ambrosio q̄ e græco in latinum eum uertit: hoc enim maxime quæsitū est: traductus fuerit q̄ magistro Nicolao a me traditus fuit i primēdus: exceptis tantūmodo epigrāmatibus & uersibus quibusdā: quos ab illo prætermittos cōponēdos curauimus eiq̄ addēdos. Neq̄ uero facile uidere potui quonāmodo honeste possem aut munus hoc quod ut suscipere rō gabatis recusare: aut susceptū q̄ accuratissime liceret non obire: uel ex cōi officio quo tenemur oēs si possumus aliqd utilitatis in mediū afferre: cū p̄sertim ad stu dia litterarū p̄tineret: quarū laudes plures sunt ac maiores q̄ ut uerbis eas q̄ sp̄iā q̄ tū uis disertus sit atq̄ eloquens satis pro dignitate cōplecti possit: si modo is sim qui ea in re quicq̄ conferre ualeam. Sed cum his rationibus facile aductus sim: ut morem uobis gererem: illud tamen non dissimulabo: tantā iocūditati mihi esse: uidere quæ fuerit uita uniuscuiusq̄ philosophi: qđ Diogenes dilucidissime tradi dit: ut uel hac re sola facile potuerim p̄suaderi: ut hunc librū recognoscerē: nedū cū hac in re eadē opera & meā possem & uestre satifacere uolūtati: quos p̄ uis meritis tanti facio quāti quos plurimi. Nisi forte uacantes medicinæ cū legāt ali quod opus Hippocratis qui primus medēdi præcepta clarissime ferē cōdidisse: aut Diocli carystii q̄ fama ætateq̄ secundus exitit: aut alicuius alius eius artis ac sciētia magri: flagrēt cupiditate iterdū ut sciāt quæ fuerit p̄ria eorū: q̄ maiores & reliq̄ quæ ad ipsorū uitā p̄tineāt: Dediti studiis philosophiæ nihil moueant scire aliqd tale d̄ Platōe aut Aristotole aliisue philosophis: quorū aliqd opus legāt cū illi corporibus: hi aut ais q̄ lōge nobiliores sūt & curādis & excolēdis icubuerit. Quid q̄ in hoc libro continetur etiam origo philosophiæ: ut aucta fuerit: ut ad summū p̄ducta: quot partes habeat: & quas: cū sententiis uniuscuiusq̄ philoso phi: & factis egregiis: atq̄ adeo ita ut hæc oia tanq̄ in pictura p̄posita tibi liceat in tueri. Ergo si a Diogene unū horū tantūmodo traditū esset non inuitus perlege rem: cū hæc oia sit cōplexus nō libenter legā? Ego uero ipsum etiā libētissime & legi & lego: ex quo nō mō cognitionē multarū rerū cōsequor quæ mihi sumo pere placent: uerū etiā copiā exēplorū qualia ex sūmis uiris in omni genere scien

tia præstantibus haberi decet. Quod si nō oia probanda sunt quæcūq̄ tradide rint oēs hi philosophi: mihi tamē iucundū est uidere qui fuerint academici q̄ eliē ses: qui italici philosophi & alii: item qđ unusquisq̄ senserit: & cur & ex erroribus aliorū uidendis sit ut ueritatē melius p̄cipiā & in ea ualidius etiam aius cōfirmet. Quæ oia etiā aliis quicq̄ hunc librū accurare p̄legerint nō dubito cū summa iu cunditate euētura: cū p̄sertim mendæ sublata fuerint & corruptiones: q̄b⁹ ple rumq̄ lectores a deo grauitate offendunt ut uel eis solis a legēdo profus deterre antur: & omnia ita sint distincta: ut ad ea intelligenda lecturis nulla difficultas sit futura: Vnum tamen uelim nemini occultum esse: etiam in græco quādā esse lo ca ubi aliqd defit: quibus exceptis nihil esse arbitror qđ nō recte sese habeat. Ac cipientis ergo recognitionē nostram ea mente qua uobis dat & ita accipietis: ut si nō oibus p̄tibus q̄rit absoluta nō uolūtatem: sed facultatem defuisse existimetis. Valete. Venetiis pridie idus Augusti. MCCCC LXXV.

Fratri Ambrosii in Diogenis Laertii opus ad Cosmam medicem epistola.

Oluenti mihi quædam græca uolumina uenit ad manus Laertii Dioge nis de Philosophis prolixum opus. Id & si auctori plus in legēdo studii q̄ in scribēdo diligentia fuisse ex ipsa lectione dephenderā: quia tamen uaria erat historia: & plurima cognitu necessaria continere uidebatur: latinum fa cere amicis: maxime id fieri oratibus statui. Quāq̄ n. sacris transferendis iā pridē studiū omne tēpusq̄ deuouerā: atq̄ id religionis instituto magis cōsentaneū: ab hoc tamen ueluti curriculo modice deflectere ut studiosis moreni gererē: haud q̄q̄ reprehensibile existimaui: imo hoc ipso labore meo fore ut xp̄iā pietati tē dignitas magis pateceret: ac p̄ id fides in deū p̄optior ac ardētior sur tio uetissima suadebat. Quādo n. iter illos q̄ sapiētia secularis fuerit pri ta de deo rebusq̄ & diuinis & humanis opinionū concertatio est: ut ant: neq̄ ubi cōsistas repire possis: maiore profecto alacritate amplexitur grām: atq̄ ad fontē ueritatis accurrēs roris: & si n. apud illos sparsum probabilia quādā & r mēs tamē tāta opinionū uarietate fatigata libētis se recipit: & diuinis libris ac literis haurier at: & ipsa tamē quæ apud nobiliores quosq̄ ph ribusq̄ cælestibus: de natura rerū subtiliter ac u maxime astipulant. Merebatur n. profecto tā rio opa illa tā acris adeo celebre studiū sudoris ft deo id p̄mittente ut illorū quocq̄ testimonio fides ciperet. Multa in his & dicta grauitate & facta cōsta. illorū libris fidē inuolabilis ueritas capiat: uerū exēpl. citamētum uirtutis accedat: q̄ scēdū n. q̄q̄ plenū dedet & de deo suo pendentem & cui æterna uitæ spes certa operā pigeat: cū gētiles uiros & a ueri cultu dei ac relig ti modestia frugalitati cæterisq̄ id genus animi human duisse cōperit. Pleraq̄ exēpla huiusce pene dixerim euāg.

funt: ut pudendum uehementer & erubescendum sit: si id minus exhibeat christi q̄ mundi philosophus: plusq̄ in gētili pectore possit amor gloriae inanis: q̄ in animo xpiano religiose pietatis affectus. His atque huiusmodi rationibus facile mihi persuasum est: ut hoc traducēdi munus non modo ut inutile nō aspnerer: seu ut noxiū fugerem: sed cōtra penitus: ut cōmodū ac necessarium cōstanter aggrederer. Nepe si quē forte plus æquo eiusce hoium admiratio rapiat: eorumque gesta n̄ratis philosophiē praeferre seu cōferre & exēplis uelit id quod solum ferme timemus: is leuiter admonendus erit solidā potius uirtutem: q̄ adumbratam uirtutis imaginē admiretur: & enim ipsi quos stupet q̄ miserabili interdū lapsu corruerint ex ipsa lectione docebitur. Tibi itaq̄ Cosmæ uir humanissime: & xpianae nobilitatis decus: hoc opus dedicatū fuit: q̄ & auctoritate tua iprimis nos ad illud impulsisti & gentilis: ac nostrae philosophiē peritissimus q̄ta sit utriusq̄ differētia & dignoscere facileq̄ & diiudicare cōuenisti. Neq̄ id modo: uerū & de labore ipse nostro iudicabis. Eo. n. libentius de ingenio nostro ferendam tibi sententiā pmitto: quo maturitati grauitatiq̄ iudicii cōiuncta beniuolentia singularis errata nostra faciliore donabit uenia: ueracūdiāq̄ cōsulet nostrae: quā seueriorē censurā reformidās eundem & censorem & patronū habere cupit. Sane quoniā uerus plurimos & diuersos tū alienos: tum suos auctor iterferit: qd̄ abhorrere uideatur a grauitate historiae: illos traducere cōsulto omisit: ita tamen ut nihil deesse ex sensu necessario sim passus. Simul & rauca uox prolixam cōtionē ad quā neq̄ q̄ accessisset declinauit: ne risum moueret audiētibus. Plura quidē inserta sunt parte: tū dicta: tum facta & quae pudorē exagitant: sed illa quoq̄ nō omittenda: & uera suauit ratio. Sed satis ista superius. Tu si qua super ueris iure tuo recalcabis. Vale.

Laertii Diogenis uita & sententiæ eorum qui in philosophia pbati fuerunt.

P

HILOSOPHIAM a barbaris initia sumpsisse pleriq̄ autumnāt. Namq̄ apud Persas claruisse Magos: babylois: siue assyriis eius rei principes fuisse Chaldaeos: Gymnosophistas Indis. Celtis: seu gallis Druidas: & q̄ Semnothei appellabantur: qui ut ait Aristoteles in magico & Sotion in. xxiii. successiōis libro: q̄ diuini humaniq̄ iuris peritissimi: ac praeterea religioni: maxime editi fuerunt. Semnothei quoq̄ appellati sunt: Phoenicem insuper fuisse Ochum & Thraca Zamolxim: Libycūq̄ Atlantem. Ad hęc Egyptii Nili filium fuisse Vulcanum: eumq̄ ipsum philosophiē aperuisse principia. Porro ipsius rei Antilitites Sacerdotes ac prophetas appellari solitos. Ab hoc autem ad alexandrum Macedonum regem fluxisse annos quadraginta & octo milia octingentos sexagintatres. Quo toto tempore solis defectus contigisse trecentos septuagintatres: Lunae autem octingētos trigintaduos. Enim uero a Magis quorū principē fuisse Zoroastrem Persen memoriae proditum est: Hermodotus quidem Plonicus in libro de disciplinis usq̄ ad excidium Troiae annos quinq̄ milia computat. Xanthus uerō Lydius a Zoroastre usq̄ ad xerxis transitum sexcentos enumerat annos: Post eum autem magos plurimos sibi inuicem successisse Hostanas: Astropychos: Gobrias atq̄ pazatas: donec ab alexandro euersum est Persarum regnum. Sed hi profecto dum nesciunt graecorū recte facta inuentaq̄ barbaris applicant. Ab his nempe non solum philosophia: uerū id ipsum quoq̄ hominum genus initio manauit. Deniq̄ Musæo Athenae: Thæbae Lino inclytæ sunt. Horum alterum Eumolpi filium asserunt primum deorum generationem tradidisse: sphaeramq̄ inuenisse: & ex uno fieri atq̄ in id ipsū resolui oia dixisse. Hunc Phaleris obisse diē ibiq̄ sepultum esse: inscriptūq̄ ipsius tumulo Epigramma & genus illius & locū in quo sepultus fuerit testari. Eumolpi exanimem musæum terra Phalerum Continet hoc tumulo pignora cara patris. Porro musæi pater Eumolpidis apd̄ atheniēses cognomē dedit. Linū uero Mercurio: Musaq̄ Vrania genitū affirmāt: scripsisse autē mūdi generationē: Solis itē & Lunae cursus: aialiq̄ ac fructuū generatōes notauisse. Deniq̄ in primo statim uersu operis sui initia rerū altius repetēs cūcta simul nata memorauit. Quem secutus Anaxagoras: & ipse simul facta omnia asseruit: eaq̄ mente accedēte cōposita. Linū autē in Euboia occubuisse sagitta ab Appolline trāssixum: Thæbisq̄ ex urania musa p̄genitū: ipsumq̄ itidemq̄ eius tumulo incisum elogiū indicio est. Candida purpureis redimita tempora fertis Thæbanum uraniae continet urna linum. Ita philosophia non a barbaris sed a Graecis initiū habuit: cuius & ipsum nomē Barbarā oīno refugit appellationē. Qui autē illius inuētionem barbaris assignāt Orpheū quoq̄ Thraca in mediū adducūt philosophū fuisse & eē antiquissimū

Magi
Chaldei
Aristot
Sotio
Gymnosophista
Druides q̄
Semnothei
Ochus
Zamolxis
Atlas
Nilus ægyptius
Vulcanus
Alex mader
Zoroastres
Hermodotus
Xanthus hedyus
Yerxes
Hostanus
Astropychos
Gobrias
Pazatas
Alexander m
Musæus
Linos

Eumolpidis
atheniensis
Anaxagoras
Orpheus
a iii

Handwritten signature and scribbles at the bottom of the page.

asseuerantes. Equidem is qui de diis talia comentatus est: an philosophus appellandus sit nescio. Videant certe qui ita uolunt quo sit censendus nomine: qui diis cuncta hominum uitia: & quae raro a turpibus quibusque flagitiosisque hominibus geruntur: impingit. Huc autem a mulieribus disceptatum perisse fama est. Caterum ex eo epigrammate quod in dio macedoniae insculptum est fulmine interisse cognoscitur: & illic sepultus a musis asseritur.

Orphea candenti transfixum fulmine tracem.
Cum curua aonides hic posuere lyra.

Exponunt etiam mores & instituta singulorum: qui Barbaros aiunt philosophiae principes fuisse: Gymnosophistas ac Druidas obscure ac per sententias philosophari colendos deos: nihil mali faciendum: & exercendam fortitudinem. Priores illos mortis quoque esse contemptores Clitarchus asserit in duodecimo libro: Chaldaeos circa Astronomiae rationes praedictionesque occupari: Magos deorum insistere cultui: & praecellis ac uota & sacrificia quasi soli ab iis exaudiant offerre: de deorum substantia & generatione differere: quos item ignem: terram: & aquam esse: signa statuasque repraesentare: & eorum in primis qui mares esse deos ac foeminas dicunt errores improbare: de iustitia uerba facere: iniquumque arbitrari atque impiu igni sepelire. Iustum matrem ac filiam misceri: ut in uigesimo tertio libro ait Sotion. Diuinationem praeterea praedictionemque exercere: sibi deos apparere asserentes: plenum esse daemonibus aera qui tenuiter ac ueluti ex euaporatione acutius cernentium luminibus influant: exteriorum cultum & auri usum iterdicere. His autem uestis candida: lectus humus: esca olus caseus panisque cibarius est. Arundine per baculo utuntur: cuius item in summitate praefixum caseum ori applicantes mandunt. Magica illos diuinationis ignaros Aristoteles ait in libro quem inscripsit imaginum & Dion in quinto historiarum libro: qui Zoroastrem quoque ex interpretatioe nominis sui astrorum asserit fuisse cultorem. Hoc ipsum & Hermodorus tradit. Aegyptiis uero antiquiores esse magos Aristoteles auctor est in primo de philosophia libro: duoque iuxta illos esse principia: bonum daemonem & malum daemonem. Alterum ex his Iouem & Horomaldem: alterum Plutonem & Arimaniu dicit: quod Hermippus quoque in primo de magis ait. Eudoxus quoque in primo: & Theopompus octauo Philippicorum libro. Qui & reuicturos homines iuxta magorum sententiam dicit immortalesque futuros: & qui sunt omnia illorum praedictionibus durare. Ista Eudemus quoque Rhodius tradit. Porro Hecataeus deos quoque secundum illum esse genitos ait. Clearchus uero Solensis in libro de disciplina Gymnosophistas a magis fluxisse asseuerat. Plerique & iudaeos horum esse nepotes tradunt. Herodotum praeterea in ius uocat: medicumque arguit: quod magorum historia scripsit. Neque enim iacula in sole itorisse Xerxes: ut ille ait nec compedes mari imisisse: quod hi a magis dii sunt traditi. Signa tamen & statuas ex disciplina a uita hunc merito deesse. Aegyptiorum autem huiusmodi philosophia de diis ac pro iustitia dixere. Materiam principium fuisse rerum: ex ea deiceps quattuor elementa discreta perfectasque complures animates.

Solae ac Lunam deos esse. Alterumque Osirim: alterum Isim appellatos. Figurata illos loqui per catharus: & Draconem: Accipitrem aliaque animalia: Manethus auctor est in naturalium epitome: & Hecataeus in primo de aegyptiorum philosophia li

Orphei mors & epitaphium

Gymnosophistarum & druidarum mores describendo

Clitarchus

Magi Chaldaei

Deos non esse mares & foeminas

Sotion

Aristoteles

Dion

Magi antiquiores Aegyptiis

Zoroaster

Hermodorus

Horomaldes Arimanius

Hermippus

Eudoxus

Theopompus

Eudemus

Herodotus

Hecataeus

Clearchus

Manethus

Xerxes

Manethus

Manethus

Manethus

Hecataeus

Xerxes iaculum

solis contorsit

bro. Statuas insuper & phana fabricari: quae ignorent effigiem dei: mundum genitum: mortalemque & ad sphaerae similitudinem rotundum. Stellas ignem esse: quarum temperata commixtio cuncta super terram nasci. Lunam deficere cum in terrae incidit umbram. Animam & perdurare & immigrare. Pluuias ex aeris conuersionibus fieri. Ista & huiusmodi illos de rerum natura differere Hecataeus & Aristagoras tradunt. De iustitia quoque leges constituere: quas ad mercurium referunt.

Viles qualque & usum hominum accommodatas animantes diuino honore profecti sunt. Asserunt & ipsi Geometriam: Astrologiam: & Arithmeticae se primos inuenisse. De inuentione tante rei haecenus Philosophiam uero Pythagoras primum appellauit: seque philosophum cum Sicyone alloqueretur leontem. Sicyoniorum Tyrannum siue Phliasiorum ut ait Heraclides Ponticus in libro quem inscripserat περι της αἰσῆς: Nullum enim hominum sed solum deum esse sapientem. Antea ergo sophia. i. sapientia dicta: quae nunc philosophia dicitur & qui hanc profitebantur sophia. i. sapientes appellati. Quicumque ad summam animi uirtutem excreuerat: hos nunc honestiore uocabulo auctore Pythagora philosophos hoc est sapientiae studiosos appellamus. Ipsi tamen sapientes Sophistae itidem sunt dicti. Neque hi solum: uerum poetae quoque Sophistarum appellatione honorantur.

Denique Cratinus in archilocho Homerum & Hesiodum admirans ita illos uocat. Sapientes autem illi habiti sunt: Thales: Solon: Periander: Cleobolus Chilon: Bias: Pittacus. His annumerant plerique Anacharsim Scytham: Mysonem Chionum: Pherecydem Syrum: Epimenidemque Cretensem. Addunt alii Pisistratum Tyrannum: & hi quidem sapientes dicti. Enim uero philosophiae duo fuerunt principia unum quod ab Anaximandro: alterum quod a Pythagora fluxit. Anaximandri Thales praceptor fuit: Pythagora uero Pherecides. Appellatumque est id philosophiae genus Ionicum: quod Thales ex Ionia fuerit. Milesius quippe Anaximandrum instituit. Hoc autem Italicum: quod illius auctor Pythagoras in Italia ut plurimum philosophatus sit. Definit autem Ionica quidem in Clitomachum Chrysippum & Theophrastum: Italica in Epicurum. Quippe Thaleti successit Anaximander: Anaximandro anaximenes: Anaximeni Anaxagoras: Anaxagorae Archelaus: ei uero Socrates: qui prior ethicam inuexit. Huc uero tum Socratici reliqui tum in primis Plato: qui ueterem academiam instituit. Platoni Speusippus: & Xenocrates. ei Polemo: Polemoni Crantor & Crates: Cui arcesilaus quidem mediam induxit academiam: ei Lacydes qui nouam academiam inuenit. Lacydi Carneades: ei que Clitomachus: atque in hunc modum in Clitomachum desit. Sic autem in Chrysippum Socrati successit Antisthenes: Antistheni Diogenes Cynicus: ei uero Crates Thebanus: Crati Zeno Cittius: Zenoni Cleanthes: cui Chrysippus. In Theophrastum uero sic desit. Platoni succedit Aristoteles: Aristoteli uero Theophrastus: & huc quidem in modum Ionica philosophia definit. Porro Italicae haec series fuit. Pherecydi Pythagoras: Pythagorae Telauges filius successit. Ei Xenophanes cui Parmenides: huic Zeno Eleates: Leucippus Zenoni: Democritusque Leucippo. Democrito complures. Sed inter reliquos Nauisphanes: Naucidesque celebrantur. Eis uero suo ordine successit Epicurus.

stellas igne esse

Hecataeus

Aristagoras

Geometriae Astrologiae Arithmeticae inuentores

Pythagoras

Sicyon

Leon

Heraclides

des po

Philosophia Pythagorae primum uocata

Sophistae etiam poetae dicuntur

Cratinus

Thales

Solon

Periander

Cleobolus

Chilon

Bias

Pittacus

Anacharsis

Myson

Pherecydes

Epimenides

Pisistratus

Anaximander

Chrysippus

Theophrastus

Crates

Epicurus

Anaximenes

Anaxagoras

Archelaus

Socrates

Plato

Speusippus

Xenocrates

Polemo

Crantor

Crates

Arcesilaus

Lacydes

Carneades

Chrysippus

Philosophiae duo principia

Ionica philosophia

Antisthenes Diogenes Cynicus

Zeno Cleanthes Chrysippus Telauges

Arcesilaus Lacydes Carneades Chrysippus

Dogmatici
Ephetic

Cherios
Megarenses
Eretrici
Cyrenenses

Academici
Stoici

Peripatetici
Cynici

Eudemonici
Philalethes

Elenctici
Analogetici

Socratici
Epicurei

Physici
Ethici

Dialectici

Diuisio philosophiae
ethicae philosophiae
partes uel sectae decem

Hippobotus
Anaxagoras
Zenonem uel stoica
Pyrrhoniam secta que
Sceptice

Philos.

Philosophi autem generaliter in duo genera distribuuntur: alteri ex his dogmatici sunt dicti: quicunq; de rebus ueluti comprehensibilibus differunt. Alteri ephetici qui assensum continent & de rebus ita disputant: quasi comprehendere non possunt. Ex his plerique ingenii sui monumenta reliquerunt. Alii nihil penitus scripserunt. His ut quidam uolunt: Socrates annumeratur: Stilpon: item Philippus: Menedemus: Pyrho: Theodorus: Carneades: Bryso: Pythagoras: etiam secundum quosdam Aristochius: preter epistolas paucas: Alii sunt qui singula tantum opuscula scripserunt: Melissus parmenides & anaxagoras. Multa scripsit Zeno: plura Xenophanes: plura Democritus: Aristoteles plura: Epicurus plura: Chrysippus plura: Philosophorum alia Ciuitatibus sunt appellati ut Elenctici: Megarenses Eretrici: & Cyrenaici. Quidam a locis: ut academici: Stoici. Ab euentibus alii: ut peripatetici: Nonnulli a probis: ut Cynici. Alii ab affectibus: ut Eudemonici. Quidam ab elationis fastu ut qui se Philalethes: id est ueritatis studiosos: siue Electicos: & analogeticos uocant. Sunt item qui a praceptoribus sunt dicti: ut Socratici & Epicurei. Atque alii quidem quae de natura rerum scripsere Physici. Alii quae circa mores potius se occuparunt Ethici. Caeteri a differendo dialectici uocati sunt hi scilicet qui uerborum ac rationum acumine impugnant. Diuiditur autem philosophia in partes tres: Physicam: Ethicam & Dialecticam. Physicam proprium est de mundo: & de his quae sunt in eo differere. Ethicam uero de uita moribusque tractare. Porro Dialectice ambarum partium afferre rationes. Sola usque ad Archilaum physica uiguit. A Socrate ut dictum est Ethica in partem sumpsit: & a Zenone Eleate Dialectica. Ethicam uero pars in sectas decem scinditur: Academicam: Cyrenaicam: Eliacam: Megaricam: Cynicam: Eretricam: Dialecticam: Peripateticam: Stoicam & Epicuream. Veteris academiae princeps fuit Plato: mediae arcesilaus: nouae Lacydes: Cyrenaicae aristippus Cyreneus: eliacae phedon elienis: megaricae euclides megarensis: Cynicae antisthenes atheniensis: eretricae menedemus eretrienis: Dialecticae Clitomachus Calcedonensis: peripateticae Aristoteles Stagerites: Stoicae Zeno Citreus. Porro epicurea ab auctore ipso appellata est. Caeterum Hippobotus in libro de sectis: nouem ait fuisse sectas atque instituta: ex his megaricam primo loco constituit: secundam Eretricam: tertio Cyrenaicam: quarto epicuream: quinto anniceriam: sexto Theodoriam: septimo Zenoniam eandemque Stoicam: Octauo academicam ueterem. Nono peripateticam: Cynicam autem & eliacam atque Dialecticam nullam mentionem facit. Ea uero quae Pyrrhoniam dicitur propter obscuritatem a plurimis repudiatur. Hanc ipsam tamen plerique secundum aliquid sectam esse dicunt: secundum aliquid negant. Ea denique sectam dici aiunt: quae ratione aliqua iuxta id quod apparet & in promptu est sequitur aut sequi uidetur. Secundum quod & Scepticam non incongrue sectam appellabimus. Verum si sectam intelligimus appellationem ex his dogmatibus constantem quae sibi ipsis consentiant: non iam appellabitur secta: neque enim dogmata siue decreta habet. Ista de philosophiae incunabulis: puerilibusque partibus: sectisque breuiter diximus. Quam & ante paululum eclectica quaedam secta a potamone Alexandrino iuncta est. Qui de singulis sectis quaeque sibi placere selegit. Visum autem illi est: ut in institutione sua fateatur: multiplex esse ueritatis examen: alterum scilicet a quo iudicium fiat

Potamo alexandrinus

hoc est principale. Alterum per quod. i. solertissimam intimamque imaginem. Initiaque rerum omnium materiamque & qualitatem effectumque ac locum ex quo scilicet: & a quo & ubi & in quo. Fine uero ad quem cuncta referantur uita esse ait omni uirtute perfectam: non abique corporis naturalibus externisque bonis. Sed iam de uiris ipsis cuiusmodi fuerint: dicendum: ac primum de thalete.

Thales Milesius

Thales itaque: ut Herodotus: Duris: ac Democritus aiunt: patre Examyoma Herodotus tre Cleobulina ex Thelidarum familia: qui phoenicum nobilissimi a Cadmo Duris Theolids & agenore originem ducunt. Platone quoque teste natus: primusque sapiens Democritus uacatus est: quo tempore Damalius athenis princeps erat: sub quo septem quoque Hepomymus sapientes appellati sunt. Demetrius Phalereus in descriptione principum meminit. Mileti autem cuius inscriptus est. Profectus cum Nesteo ex phoenice. cum ille patrio solo excidisset: siue ut pluribus uisum est: indigena Milesius & claro genere fuit. Post reipublicae negotia sese ad contemplandam rerum naturam transtulit. Sane iuxta quosdam nullum ingenii sui monumentum dereliquit. Nam quae in eum referuntur nauistica astrologia phoenici Samii esse prohibetur. Calimachus inuictorem fuisse miotris urfae: ac notasse illius stellas tradit: quae phoenices nauigant sic dicunt uerba iabibus Plautri notasse dictus est minores. Stellas: quibus suum tenent tyrii cursum. Secundum quosdam duo sola conscripsit: de conuersione scilicet ex aequinoctio: caetera facilia esse ad precipiendum arbitratus. Putat plerique primum astrologiae secreta reuerentia. Solis defectus conuersionesque praedixisse: ut ait Eudemus in ea qua de astrologia scripsit historia. Quo circa Xenophanem & Herodotum illum maxime fuisse miratos. Id ipsum autem Heraclitum Democritumque testatur. Sunt qui illum imortales animos primum dixisse asseuerent: ex quibus est Chaeillus poeta: primus & solis cursum a conuersione in conuersione reppererit. Solisque magnitudini Lunarem orbem comparatum septingentesimam & uicesimam illius partem esse: prior ut quibusdam placet: dixit: primum etiam mensis ultimam triacada id est trigessimam uocauit. De natura quoque prior ipse disseruit: inanimatis etiam animas illi inesse putauisse Aristoteles & Hippocras auctores sunt conuincit id ex magnete lapide & succino. Ab egyptiis uero percepta geometriae disciplina primum descripsisse circuli triangulum rectis lateribus & imolasse boue refert pamphila: alii pithagoram dicunt: ut apollodorus supputator: porro quae Callimachus ait. Euphorbum phrigem inuenisse scalenam & trigonam: quaeque ad lineam speculationem pertinent ea iste auxit: atque propagauit. Constat illi & reipublicae commodis optime consuluisse. Nam cum socios milesios Croesus habere oraret: obstitit ille: eaque res postmodum Croeso uictoria potito salus ciuitatis fuit. Solitariae uero ac priuatae uitae adamasse tradit Heraclides. Quidam uero uxoribus rem duxisse filiumque Cidistum procreasse. Alii Calibem procreasse: sororisque filium sibi adoptasse ferunt: & cum rogaretur cur filios non procrearet: quod filiorum amore non teneretur: respondisse. Vergenti matri ut se matrimonio uinculis astringeret. Adhuc in tepestiuum esse dixit: emensa fere iuueta cum sibi illa acrius insisteret. Iam inquit tepestiuum est. Scribit autem Hieronymus rhodius in secundo cometaryorum eum cum

Herodotus
Duris
Theolids
Democritus
Hepomymus
Cleobulina
Cadmus
Agenor
Damalius
Demetrius Phalereus
Helenus
Phoenices
Callimachus
Minores in se
astrologiae
mutor thal
Eudemus
Xenophanem
Herodotus
Heraclitus
Democritus
Chaeillus
Aristoteles
Hippocras
Pamphila
Apollodorus
Callimachus
Euphorbus
Phrix
Croesus
Cyrus
Heraclides
Cidistus
Hieronymus rhodius

Solitariam uitam ac priuatom
adamasse heraclidom thaleto

Callimachus
pro potestatem
uia

Principiu omniu aq
pindar? deasor?
videt
Mundus animatus

De Tripode inuento
a piscatoribus

robymae?
pollo

elphini? apollo

Nota dictum cele
bre lacedemonioz

amp noma
(son?)

Callimach?
m rambis

leander
milesius

Bathycles

Therion

Cleofus

Alepo

mynas?

eudox?

gndis?

euanth?

miles?

croesus

myso?

eudox?

plato

Anachm?

dadac?

clearch?

andro

aristodem?

alce?

phanodich?

beas

pelops

menela?

uellet ostendere q̄ sit facile ditari præcognita futura ubertate conduxisse olearia pecunia q̄ innumeras sibi comparasse. Principiū omniū aquā esse dixit: & aiātū mundū: ac demonibus plenū. Anni tēpora illorūq; uicissitudines priorē inuenisse ferūt: eūq; in trecētos sexagita q̄q; dies diuississe. Nullo p̄ceptore usus ē nisi inq̄ tū aegyptiis sacerdotib; eo p̄fectus familiariter ihesit. Porro Hieronymus mēsu eē Pyramides umbrā asseruādo memoria tradidit: q̄do nobis aqua magnitudi ne sūt: thrasybulo quoq; milesiorū Tyrāno: ut ait minyestōiūxit. Quæ uero de tripode a piscatoribus inuēto sapiētibusq; a plebe milesiorū dedicato memorant. manifesta sūt. Aiūt. n. Ionicos adolesecētes quosdā a piscatoribus milesiis iactū ratis emisse: capto deide ex̄ ducto tripode orta cōtētio nō ante sedata ē q̄ delphos a milesiis missum respōsūq; a deo est illius esse debere q̄ oēs sapiētia excelleret. De tripode ex phæbo quaris milesia proles Huic tripodem addico cuius sapientia prima. Datur ergo Thaleti: thalesq; illū alii dat: & rursus ali; alii: donec ad Solonē uētū est. Qui deū primū eē sapiētia asserēs illū delphos misit. Ista callimachus i iabis aliter tradit accepta scilicet a Leandro milesio: bathyclē enim quēpiā arcadē phialā reliqsse: atq; mādasse dari sapiēti primo: datāq; thaleti: ac p̄ orbem rursus Thaleti: quā ille apollini didymæo misit: sic dicēs secundū callimachum. Plebem regenti me thales nileo dat. Clarum bis hoc qui iam secutus est donum. Pedestris aut̄ oīo sic se habet thales exāmyi filius milesi; apollini Delphinio græcorū p̄miū bis nactus. Qui aut̄ circūtulerat phialā bathyclis filius Therion uocāba: ut Eleusis ait in libro de achille: & alexo: myndūs in nono fabulosoꝝ. Eudoxus aut̄ Cnidius Euatēsq; milesius aiūt Cræsum amicū quēdā aureum poculū a rege accepisse: ut illud sapiētissimo græcorū daret: ipsūq; thaleti dedisse puēisse que ad Chilonē. Ei uero cū a Pythio q̄reret: q̄snā eēt se sapiētior: respōsū eē mysonē de quo suo loco dicem; hūc Eudoxus pro Cleobulo: Plato p̄ Periandro ponit. De ipso hæc respondit apollo. Te magis esse cano curis illustrib; aptū. Etheū q̄ndā generatū chene misonē. Qui aut̄ Pythium rogauerat anacharis fuit. Dædacus Platonius & Clearchus oblatā a Cræso ad Pitacū missā atq; ita in orbē circūlatā ferūt. Andro uero i tripode argiuos ait uirtutis præmiū sapiētissimo græcorū Tripoda cōstituisse eūq; Aristodemū spartiatā fuisse iudicatū: quē itē cōcessisse Chiloi meminit aristodemus. Alceus quoq; asserēs dictū illud apd̄ spartiatas celebre: pecuniæ uir: pauper uero nemo bonus ē. Pleriq; a Periandro ad Thrasybulū milesiorū tyrānū onustā nauē missā referūt. Ea uero cū circa eorū mare naufragiū fecisset: iuētū post a piscatoribus tripodē: q̄ ea uehebat. Phanodicus circa mare atticū reptū atq; i urbē dlatū scribit: scāq; cōtētōe ex d̄creto publico Biāti missū: cām suo loco dicemus cū de biate dicēdū erit: alii a uulcāo fabre factū tradūt: ac p̄ mūrē Pelopia d̄o datū: cū ille uxore duceret: demū ad menelaū puenisse: raptūq; cū helena ab Alexandro i eorū marē fuisse iactatū: alacana rixarū cām fore asserēte. Post lapsū t̄pis cū qdā illic lebedii ratis iactū mercati eēt: tripodā quōq; fuisse cōphēlū: & cū exor

Helena

to cū piscatorib; iurgio coū ascēdisset: nihilq; p̄ficerēt: miletū q̄ erat metropolis eā rē dtulerit. Missi a milesiis legati q̄ eā rē cōpōerēt: infecto negotio ruerū sūt. Milesii ut se cōtēpti uiderūt: aduersus coos armis decernere p̄gūt plurimiq; hic ide cadētibus: diuino oraculo respōsū ē sapiētissimo dādū tripodā. Mox in Thaletē utreq; pres cōfēlere. Hūc ille postmodū didymæo deuouit apollini. Cois itaq; re spōsū nō ate q̄eturā cōtētione q̄ aureū tripodā uulcani opus i mare iactatū ex urbe educerēt & ad eius uiri domū ferrēt: q̄ presentia & præterita & futura noscer. Non prius ionii me ropesque a marte recedent: Quam tripos auratus: pelagus quē iecit in altum. Mulciber: ex urbe emissus concedat ad ædes Mox hominis: cuius sit præsentia noscere promptum Quæ sint quæ fuerint quæ mox uentura trahantur. Milesius ut supra iā diximus respōsum uiro illi dādū q̄ sapiētia primus eēt oīum sed de his hæctenus. Hermippus autē in uitis in hūc refert: qd̄ a quibsdā d̄ Socra Hermipp? te dicif. Aiebat. n. inq;: triū maxime rerū cā grās se fortunæ agere. Primo q̄ homo nō bælua: deide q̄ uir nō mulier: tertio q̄ græcus natus eēt nō barbarus. Fertur cū domo exiret inspiciendorū siderū cā: in subiectā scrobē icidisse: petulantiq; que probro dictū ab anu domestica Quæ rōne. o. Thales q̄ i celis sūt cōprehēsurū te arbitraris: q̄ ea quæ sūt ate oculos uidere nō uales? Astronomiæ sane fuisse studiosissimū & Timō sciuit: q̄ illū i silis ei; rei laudat. Porro q̄ ab eo scripta scād ducētos uersus p̄tigere lobō Argiuus auctor ē: scriptosq; imagini ipius uersus: Hunc quæ nutriuit milesia terra thaletem Consilio primum prodidit astrologum. Miletū in ionia nutritum: Astrologumque fuisse & esse antiquissimum sapiētia testari. Que uero ipsius celebrentur ista esse. Non multa uerba signa sunt bonæ mentis. Quidam legas tu qui sapi se qui clarum. Solues enim uirum loquacium linguam. Nō multa uerba prudētis animi idiciū sūt. Vnū aliqd̄ sapiens diuina: unū q̄piā præclarū elige: solues. n. loq̄ciū ifinitos sermones uirorū. Ferunt eius & ista lētētia: antiquissimū eorū q̄ sunt oīum deus: igenitū. n. pulcherrimū mundus: a deo eni scūs est: maximū locus: capit. n. oīa. uelocissimū mēs: nā p̄ uniuersa discurrit: fortissimū necessitas: cūcta. n. lupat: sapientissimū t̄ps: iuenit nāque oīa. Nihil ait mortē a uita differre. Tu uero ait q̄spiā: q̄re nō moreris? Quia nihil inq; differt. Sciscitātū cuidā qd̄ p̄us factū eēt nox an dies? nox ait una prius die. Interrogatus lateret ne deos hō male operās? ne cogitās qd̄ inq;. Percōtātū adultero an iura ret se mime adulterasse? nō est ait piuriū adulterio deterius. Interrogatus q̄dnā eēt difficile? se iqt̄ ipm̄ nosse. Quid cōtra facile? alijs mōerē dixit: qd̄ suauissimū? frui inquit: quid deus? quod initio & fine caret: quid difficile uidisset? Tyrannū inquit senem. Quo pacto aduersa fortuna: ictus quispiam ferat facillime: si inimicos ait uideat deterius affectos: quomodo optime ac iustissime uiuemus? si quæ in alijs reprehendimus: ait ipsi non faciamus: quisnam scilicet

Tribus de causis
gratias agebat
dys. I.

Timon in silis
Lobus arguunt

Thales
fontēta

Mors a uita
nihil differt

qui corpore inquit sanus: fortuna locuples: animoque non ignauus aut speritus ē
 Amicorū presentiu & absentiu aequae memores debere esse ait. Nō cōponere fa-
 ciem: sed bonarū artiu studiis aium excellere praclarū esse. Noli inquit ditari neq;
 ter: neq; te in ius uocet sermo contra cōiūctos tibi ac sotios dictus. Quacūq; ait
 stipēdia parētibus intuleris: eadē ipse a filiis expectat. Nilū ait excrefcere quando
 etelae quae cōtrariae sunt undas repellunt. Ortum primo anno trigesima quinta
 olympiadis Thalē Apollodorus i chronicis tradit: mortuūq; aetatis aō lxxviii.
 siue ut Socrates ait nonagesimo. Quinquagesima quippe & octaua olympiade
 esse defunctū. Cræsi uero fuisse tēpibus: cui & pollicitus sit alyn fluuiū sine ponte
 traicere auerfis undis. Fuisse & alios quōq; huius nominis uiros Demetrius ma-
 gnesius in aequiuocis fatetur: Primū rhetorē calatinianū: Secundū pictorē sicyo-
 niū. Megalophyen tertiū: eūq; antiq;ssimū ferme hesiodi: homeri: lycurgiq; tēp-
 bus: Quartū cuius meminit Duris in libro de pictura: Quintū iuniorē & obscu-
 rū: cuius & Dionysius in criticis mentionē facit. Sapiēs igit Thales obiit cū certa-
 men gymniciū spectaret: aestu scilicet ac siti: & infirmitate fatigatus iam uetulus:
 in cuius laudes extant Epigrammata.

Gymnicon aspiceret cum rursus agona thaletem:

Traxisti e stadiis Iuppiter aelie.

Hunc laudo caelum proprius q̄ duxeris ultra.

Non poterat terris astra uidere senex.

Nempe hic exiguus tumulus: sed sydera scandit

Gloria: sunt cuius haec monumenta thala.

Huius illud est: nosce te ipsum. Quod antisthenes in successiōibus ait fuisse phe-
 mones: Idq; sibi usurpasse Chilonem.

De septem sapientibus

Hoc in loco generatim ipsorū faciēda mētio ē: q̄ nā fuerit de illis inter uete-
 res & q̄ta discordia. Damon Cyrenæus cū de philosophis scriberet: oēs inli-
 mulat & septē in primis. Anaximenes aut oēs ait poeticae magis fuisse studiosos.
 Dicæarchus neq; sapiētes neq; philosophos fuisse eos asserit: sed sensatos plane
 uiros: legūq; latores. Archetimus syracusanus illorū cū cypselo cōgressū scripsit
 cui se quoq; interfuisse ait. Euphorus apud Cræsum praeter unū thalē cōgressos
 tradit. Aiunt aut quidam & in panonio & corintho & delphis eos cōuenisse: illo-
 rumq; sententias ponunt: quae nam cuius sit exponentes ut illud: lacædemonius
 fuit Chilo sapiēs: qui hęc ait: nihil nimis. Tempori cuncta adsunt bona. Magna
 & de illorum numero discordia est. Leandrius enim pro Cleobulo & mylone:
 Leophantū gorsia lebedium siue ephesū inserit. Epimenidemq; cretensem
 Plato autem in prōtagora mylonem pro periandro: ephorus pro mylone ponit
 Anacharsim. Alii Pythagorā adiiciūt. Porro Dicæarchus quatuor nobis cōsen-
 su omniū sapiētes tradit thalē: Biantem: Pittacū atq; Solonē: tum sex alios noiat
 quorū ex numero tres eligit. Aristodemū scilicet: Pāphilū: Chilonē lacædomo-
 niū: Cleobulū. Anacharsim & periandrū. Addūt quidā acusilāū Cabā siue Sca-
 brā argiuū. Hermippus aut in libro de sapiētibus decem & septem fuisse tradit

Nili excrefcens causa

Apollodor

Socrates

Alys. fl.

Croesus

Megalophy

Demetri

magne

es

Duris

Dionys

Antisth

nes

Phemonas

Chilo

Damo Cy

renæus

Anaxime

nes

Dicæarch

Archetim

Cypsel

Euphor

Leandri

Leophant

Gorsiae

Plato

Ephorus

Dicæarch

Cabas siue

Scabras argiuus

Hermippus

quorum ex numero septē alii aliter eligant: sic autem illos computat: primo lo-
 co ponit Solonem: tū Thalem: Pittacum: Biantem: Chilonem: Cleobulū: Peri-
 andrum: Anacharsim: Acusilāū: Epimenidē: Leophantū: Pherecydē: Aristode-
 mum: Pythagorā: Laſum charmatida: seu Silymbri: siue ut Aristoxenus tra-
 dit chabrimi filium: Hermioneū: Anaxoram. Enim uero hippobotus i descri-
 ptione philosophorum hāc illorū serie exponit: primo Orpheū: deinde linū: tū
 Solonē: Periandrū: Anacharsim: Cleobulum: Mylonē: Thalē: Biantē: Pittacū:
 Epicharmū: & extrēo loco Pythagorā: Ferunt & ista: Thalesis epistola: Thales
 pherecydi. Audio te primū Ionū d diuinis rebus apud græcos palā differere pa-
 rare. Verū iustiore fortasse sentētia iter amicos ea que scripseris leges q̄ passim q̄
 buscūque pmittes nullo illis emolumento futura. Equidem si tibi gratū cogno-
 uero: uolo conscis eorū quae scribis esse: ac si qdē iubes ad te mature proficiscar-
 neque enim ad eo amētes ac stolidi sumus ego & solon Atheniēsis: ut cum nau-
 gio cretam petierimus: uisendi gratia: aegyptūq; itidē penetrauerimus: ut istic sa-
 cerdotibus & astronomis cōgrederemur: ad te nō pari studio nauigaturi simus
 Veniet enim & solon ipse si annus. Nanq; tu loci illius amore detentus raro in
 Ioniam transis: neq; peregrinorum hominū desiderio tangeris. Verum uni tan-
 tum ut spero scribendi negocio incūbis. At nos qui nihil scribimus: grāciam ali-
 amq; pagamus. Vale. Thales Soloi. Athenis si excedas: mileti ut equidem re-
 or cōmodissime habitare poteris: est enim uestra colonia: patierisq; dirum nihil.
 q̄ si & apud Mileeos execraris tyrannidē: aequae enim ubique tyrannos infestos
 habes: At cū amicis nobiscum scilicet uiuere erit iucundissimū. Scripsit ad te Bi-
 as ut prienam proficiscaris. Eam tu urbem si gratius inhabitaueris: & ipsi eo ad-
 te aduolabimus. Vale.

Solon Salaminus.

Solon Excestide filius Salaminus primum quidem ipsam sisachtheam in-
 uexit atheniensibus: sic autem appellabatur corporum possessionumque
 redemptio. plurimi quippe per summam inopiam fœneratoribus corpora sua
 exponebant: ac super his fœnerabantur. Cum igitur septem sibi talenta ex patri-
 monii sui iure deberentur: ea prior indulsit: ac reliquos idem facere exemplo suo
 prouocauit. Eaque lex sisachthea appellata est: hoc illi id quod minime obscu-
 rum est: fœlix initium faustumque fuit ad ceteras condendas leges: quas enume-
 rare longissimum esset: minimeque necessarium. cum illa tabulis aereis incisae
 sunt. Est autem id ipsius factum uel celeberrimum sc̄um de proprietate salami-
 nae ipsius patriae inter athenienses & megarenses ferme usque ad interitum ara-
 mis dimicatum esset: multisque cladibus acceptis: capitale apud atheniē-
 ses esse cœpisset si quis legem de uindicanda insula ferre auderet. Sollicitus
 Solon ne uel tacendo parum Reipu. consulere: uel consulendo sibi nocer-
 ret: subitam sibi dementiam simulat: cuius uena non dicturus modo prohi-
 bita: sed & facturus erat. Deformis habitu more uacordium in publicum
 euolat: factoque concursu hominum: quo magis consilium dissimulet: in for-
 litis sibi uersibus.

Lafus
Charmantides
Silymbrius
Aristoxenus
Chabrimus
Hermionius
Anaxagoras
Hippobotus

Thales
epistola

Pherecydis
Solonis & thale-
tis peregrina-
tiones ob stu-
dium philoso-
phiae

Excestides

Sisachthea

Bellum inter a-
thenienses & me-
garenses de
salamine insu-
la

Mutata patria pholegádrus aut sicinites
 Tunc ego dicebar: Atticus ante fui.
 Certe hominum rumor subito uolitare ad aures:
 Atticus hic hominum quis fugitur salamis.
 Ad salamina graue expulsi dedecus imus.
 Et conferturi summinimus arma manus
 Per praconē suadere populo cœpit quod uetabat. Oiumq; ita aios cœpit: ut ad
 uersus megarēses bellum extrēplo decernerent: insulaq; deuictis hostibus atheni
 ensium fieret. Persuasit Atheniēsis in thracia quoq; sibi uendicare chersonē
 sum fac ne magis ui q̄ iure. Salaminam possidere uiderētur. effosis q̄busdam tu
 mulis cadauera ad orientem solem conuerla: qui atheniensibus sepeliendi mos
 erat: ostendit sepulchra item ipsa ad orientem posita: insculptaq; ipsis paganorū
 noia: quod quidē ppriū Atheniēsiū fuit. Aiunt pleriq; illū ex inde Homeri scri
 psisse cathalogum ab eo loco: ubi aiacē ex salamina duodeci duxisse naues ait.
 Bissenis salamine aiacum cum nauibus ibat:
 Cecropidum quo castra loca posuere phalanges.
 Ex eo iam tēpore plēbis in se animos ita conuerterat: ut sibi illum oēs percipi
 de regnare cuperent. Eis uero ille in tantum affuit: ut acquiesceret: ut auctore So
 sicrate pisisstratum quoq; propinquum suū: cū sibi tyrannidem parare intelliger
 ret: quantum in se fuit phibuerit: nam euocata cōtione profectus in publicum lori
 ca armatus & clypeo pisisstrati insidias & improbos conatus aperuit. Neq; id so
 lum: uerum & uiuare paratū ac pro libertate sese pugnaturum asseuerauit: Viri
 inquiens Athenienses aliis quidem sapientior: aliis uero fortior sum. Sapientior
 enim illis sum: q̄ pisisstratū istū non animaduertunt: fortiorq; his qui sciunt ill
 lum quidem: sed metu reticent. Senatus uero q̄ studerent pisisstrato: insanire il
 lum pclamabat: At ille meā inquit insaniā ciuibus breui tempus ostendet o p
 sistratidæ essent: cum ueritas in lucem uenerit. Elegi autem ipsius de tyrānide pi
 sistrati sunt hi.
 Vis niuis & pelagi tempestas nube creatur.
 Horrēdum excutiunt sidera clara sonum.
 Et cecidere uiris persape potentibus urbes.
 Seruiuit soli nescia plebs domino.
 lam uero pisisstrato rerum potito minime obtēperans: ante curiam atma depo
 sivit dicens illud. O patria tibi equidem uerbo & opere auxiliatus sum: i aegyptū
 nauigauit: atq; inde cyprium pfectus: postremo ad crœsum peruenit: a quo in
 terrogatus quis nam sibi fœlix uideretur: Thelus inq; atheniēsis & cleobis: & Bi
 to & cætera quæ sunt in ore omnium. Aiunt quidā Crœsum cū se exquisitissime
 omnium ornamentorum genere composuisset: sublimiq; in folio sederet: inter
 rogasse eum an pulchrius unq; spectaculū uiderit: illūq; dixisse gallos gallinace
 os: salianos: atq; pauones. Naturali enim eos flore & incredibili speciositate ue
 stiri. A crœso deinde in Ciliciā pfectus urbem condidit: atq; ex suo nomine Sol
 los appellauit: in qua paucos atheniensium statuit: qui tractu temporis cū patriā

Homere)

Nota pro homeri catalogo

Soficrate Pisisstrato)

Patria tibi gode uerbo & ope auxiliatus sum

Crœsus Telus Cleobis Briton

Soli urbs a Solone condita & appellata

uocem corrupissent: solœizare dicti sunt: & appellabantur hi quidem Solenses
 qui Cyprii uero Solii. Cum uero pisisstratū in Tyrannide perseuerare didicisset:
 ista atheniensibus scripsit. Si quidem p uestra u recordiam dira toleratis: nihil in
 hac parte diis acceptum referatis: ipse enim horum uobis causa estis: q̄ pignora:
 ut duram seruitutem pateremini dedistis. Vestrum uero unusquisque uulpis ue
 stigiis icedit: Omnibus aut una leuis & stolidus mens est. Quippe uiri linguā ser
 monēq; uariū & plenū astutia & fallacia attēditis: rerū exitū cōsiderare nescitis.
 Tristia commissæ luitis si præmia noxæ:
 Non uos in superos concitet ira deos.
 Nanq; uiros auxit uestri custodia quondam
 Subdita qui nobis sub iuga colla premunt.
 Nam qui uos uestrum sequitur uestigia uulpis.
 Mens stulta est uobis omnibus atq; leuis:
 Linguam & enim aspicitis hominum diuersaq; uerba:
 Quod faciunt sed non cernere uultis opus,
 Hæc ille. pisisstratus aut cum illius fugam didicisset: sic ad eum scripsit:
 Pisisstratus Soloni salutem.

Neque solus graucorū tyrānidē arripui: neq; mihi rem alienam usurpau
 quippe genus a Cecrope duco: id enim mihi meo iure uendico quod a
 henientes olim cum iureiurando firmassent: codro illiusque genti præbituros:
 postmodum abstulerant. Cæterum in deos: uel in homines nihil alias pecco. Le
 ges quas ipse atheniensibus dedisti: seruari atq; secundum eas uiuere iubeo: Et q̄
 dem melius seruantur q̄ possent: si multitudinis imperio res ageretur: permitto
 enim neminē iniuriam inferre: ac Tyrannus ego præter dignitatem & honorē
 nihil a plebe differo: solis eis stipendius cōtētus quæ iis quoq; qui ante me regna
 runt debebantur. Deniq; atheniētiū singuli decimas frugum suarum separant
 non in usus nostros co. aluendas: nec in sacrificiis publicis cōmodisq; commu
 nibus: & si quando bellum cōtra nos emerferit in sumptus deputandas. Tibi eq̄
 dem nihil succenseo q̄ mentem meam consiliūque detexeris: quippe id potius
 beniuolentia Ciuitatis q̄ mei odio detexisti: ac præterea q̄ ignores cuiusmodi
 ego Rex futurus essem: qui iusti rectique tenax abs te factū scio: id enim si didi
 cisse æquo aīo & conatus meos forte tolerasses: & te fugā haudquamquam cō
 misisses. Redi igitur domum plena fide mihi & iniurato credēs nihil ingratum
 passurum a pisisstrato Solonē. Nosti enim neminem etiā ex inimicorū numero
 mali quippiā a me perpeffum. Deniq; si placuerit frui nostra amicitia: inter pri
 mos eris. Nihil enim in te fraudis infidelitatisque conspicio. q̄ si aliter habitare
 athenis nolueris: pro arbitrio tuo id facies: tantū ne nostri gratia patria excideris:
 Vale. Hæc Pisisstratus. Solon aut humanæ uitę terminū. lxx. annos esse ait. Vide
 rur autē id præclare statuisse si quis parentes nō enutrierit: is ignobilis & obscū
 rus esto: similiter & qui patrimonii uersuram fecerit: is itē sectatum oībus
 accusare uolentibus obnoxius esto. Porro Lysias in oratione quam cōtra Niciā
 scripsit: Draconē asserit eā scripsisse legē: Solonemque tulisse: eū item q̄ neque

Solœizare unde dictū Diff. Solenses Solij

Cecrops Codrus

Anni 70 ter minus humana uita fecit dum Solone

Nicias Dracon

ac flagitiis insignis esse tribunali publicisq; suggestis arcendum statuit. Athleta-
 rum quoq; premia castigata moderatione correxit: & ei quidem qui in olyn-
 pia uicisset quingentas dragmas: qui uero in isthmia ei dari centum constituit: ea
 demq; rone in certaminibus ceteris. Esse enim incongruum huiusmodi hono-
 res modum desiderare: solummodo eos qui in praeliis occubissent premiis esse il-
 lustrandos: quorum filios publice nutriendos erudiendosq; precepit. Quo sane
 animati singuli fortiter ac strenue in bellis dimicabant: sic polyzelus: sic cynegi-
 rus: sic callimachus: sic omnes qui in Marathonis expeditione pugnauerunt: sic
 preterea Armodius: Aristogiton: Multiades: innumerabilesque alii. Hi uero du-
 exercentur nimium praeiosi sumptuosique athletae: Et dum uincunt reipu. detri-
 mento sunt: & contra patriam magis q; aduersus prouocatores coronantur: ac iux-
 ta Euripidem cum senuerint pallis consumptis perit trama. Id preuidens Solon
 eos modice accepit. Praclare & illud statuit: curatorem cu pupilloru matre non
 inhabitare: cauitq; ne is fieret curator: ad quem post pupillorum obitum substi-
 tia spectaret. Illud irem non licere anulario: uenditi anuli seruare sigillum: & qui al-
 teri unum oculum eruerit ei ambos erui debere: & que non posuisti: ne tollas. si
 quis secus faxit capitale esto. principem si ebrius deprehensus esset morte mul-
 ctandum. Homeri poemata ut ordine refarcirentur scripsit: ut esset uersu sen-
 suq; consequentia. Magis ergo Solon q; pilistratus homerum illustrauit: ut in
 to Megaricorum dieuchidas ait. Primus aut trigesima die mensis ENHVK KEI NEEY
 appellauit: nouemq; principum numeru ad sententias dicendas prior instituit
 ut Appollodorus in secundo de legislatoribus refert. Seditione aut inter urbanos
 agrestesq; ac maritimos exorta: neutraru se partium fecit. Aiebat sermonem esse
 effigiem operis: Regem: qui esset fortissimus uiribus. leges aranearu telis dicebat
 esse simillimas. Illis q; si quid leue & imbecillum inciderit: inuolui ab eis atq;
 contegi. Si quid maius aut grauius peripi ac perire. Sermonem quidem silentio: si
 lentium uero tempore signari dicebat. Qui apud tyrannos possent: eos calculis
 quibus in componendis rationibus utimur comparare consueuerat: ut enim illi
 interdum maiorem numerum: interdum minorem significant: ita & Tyrannos
 horu quencq; prout libitu fuerit: aliquando illustrem & inclitu: aliquando obscu-
 rum habere & ignobilem. Interrogatus cuius rei gratia contra parricidam legem
 non tulisset: q; desperasset ait hoc scelus quo pacto item homines minime hu-
 mana iura uiolarent: si sic doleant & afficiantur qui iniuriis non lacesuntur: ut q;
 lacesuntur: facietatem ex diuitiis nasci: & ex fatietate contumelias gigni. Athe-
 nenses uero ut dies secundu luna cursum agerent monuit. Thespim tragedias
 docere prohibuit: inutilem eas falsiloquentiam uocans: ubi ergo seipsum pilistra-
 tus colsternauit: inde ait ista pullularunt. Sunt aut eius monita quibus consulere so-
 lebat hominibus: ut ait apollodorus in libro de philosophorum sectis. Huiusmo-
 di uirtutem atq; probitatem iuramento fideliolem censementiri noli: praclara
 studiose meditare: amicos cito noli acquirere. Quos autem acq; uiseris reproba-
 re caue. Tunc rege cu primu didiceris regi: consule no qua suauissima: sed q; sunt
 optima: aiium: ac rationem ducere sequere. Noli malis congregi: deos honora pa-

Premia uictoru in olympicis ludis

Polyzelus
Cynegyrus
Callimachus
Armodius
Aristogiton
Multiades
Euripides

Homeri poemata magis illustrauit solo q; pilistratus

Dieuchidas

Leges aranearu telis similes - Appollodorus

Sermo effigies operis

Thespis

Polemum in nutu. Auctore plumbent thespim quem iusta solonis cura cothurnaticus sit decedere plustris

Dies secundu luna cursum agunt athenenses monitu solonis

Appollodorus

Sententia

rentes reuerere. Fertur & minermum increpasse cu scripserit. lx. annum fatalem esse: monuisseque ut octogesimum scriberet. Sexdenos possunt annos deprehendere fata.

Et morbi cura sint procul atque graues

At mihi si quisq; sit par hunc tolle: utique

Si dixi similem sit procul inuidia

Affereque huc uicos huc te iuuet edere cantus

Octoginta annos prendere fata queunt.

Sunt item que metro celebrantur eius precepta in hunc senum.

Ne forte qui tegant quod intus habebunt:

Dum uoce te loquuntur ac tenent blanda

Odium: memento singulos probe serues

Ne lingua duplex ex atra sonet mente.

Caute singulos obserua: ne forte odium in corde tegat du blada & arideti facie te alloquunt. Duplexque illis lingua atra ex mente souet. Costat eu scripsisse leges: cocioes quoque & in seipsum monita elegia. De Salamina ite atheniesiu que re-
 pu. ad qnque milia uersuum lambos quoque & Epodos. Porro ipsius imagini in hunc sensum epigramma scriptum est.

Qua dudum rabidas medorum propulit iras:

Legiferum solona pulchra tenet salamis

Floruit maxie circa quadragesima & sexta olympiade: cuius tertio anno pnceps atheniesium fuit: ut ait Soficrates: quo eti tpe leges eis dedit. Obiit aut in cypro etatis suae anno octogesimo: hoc suis madas ut Salamina eius ossa trasserrit: atq; in cinere soluta p prouintia disseminaret: quocirca & cratinus in deteriorib ipm ita loquentem facit: habito hac insula: ut qde fama est hoium semiatu p omne aia-
 cis urbe. Extat de illo & nostru epigramma in epigramatu libro: ubi & de sapientib omnibus & doctrina prestantibus uiris omni genere metrorum loquor.

Cypria defunctum cremauit flamma solonem.

Sed disperla agris ossa tenet salamis,

Pulchre uexerunt animam super athera currus.

Hic leges curas condidit ante leues.

Aiut & hac ipsius fuisse sniam. Nihil nimis: ipsumq; refert Diascorides in comen-
 tariis cu lachrymaretur ac lugeret defunctu filiu: dicereturq; sibi a quoda at nihil proficis. respondisse at propter hoc ipsum illachrymor quia nihil proficio: feruntur & ista illius epistola.

Solon Periandro.

Scribis tibi plurimos insidiari. At tu si qde oes e medio tuleris nec sic q; de proficies: insidiabitur. n. tibi q; spia ex his & quos minie suspectos habes: ptim sibi qde metuēs: parti te reprahedens q; oia formides nihilq; no metuas: partim ite ciuitati gratificari cupies. Esset ergo optimu abstinere Tyranni de: ut causas ois metus euaderes: q; si tyrannidi insistendum censes copares necesse est tibi externas uires: & pregrina auxilia urbanis uiribus maiora: ut iam tibi nullus infestus sit & tu neminem extorrem agas. Vale.

Mimmerm?

De Mimmerm iocis & cantib; nota pro politano.

Soficrates

Cratinus in xipoo

Nihil nimis fontetia fuis se solonis

b

Nequae leges meae profecto atheniensibus profuturę multũ erant: neq; tu eis antiquatis ciuitati ulli fuisſi emolumęto. Deus. n. ac latorę legũ non ſoli iuuare ciuitates poſſunt: ſed qui multitudinem agunt in quacumq; que ſententiã uolunt. Hi. n. ſi recte rem adminiſtrent: deus ac leges utiles ſunt: ſin aut male: nihil profunt: neq; ſane meae leges: ac iura quae ſcripſi quicq; profuerũt: ſed q illas tranſgreſſi ſunt magna reipu. inuexere detrimenta: q Piſiſtrato ne tyrãnidẽ inuaderet nõ obſtiterũt: neq; uero futura prædicenti mihi fides habebatur. Illeq; fidelior eſtimabatur athenienſibus blãdiẽs q̄ ego uera proloquẽs. Poſitis igitur armis pro curia his quidẽ qui Piſiſtratũ geſſere tyrãnidẽ non animaduertẽtũt ſapientiorẽ: eis uero qui libertatẽ reipu. aſſerere metuerent fortiorẽ eſſe me dixi. Qui tamen Solonis ueſaniã reprehendebãt: tãdẽ ita patriam cõteſtatus exceſſi. O patria hic quidẽ Solon tibi opẽ ferre & factõ & dictõ præoptus & paratus eſt. Cãterũ hiſcẽ & in ſanire uideor: itaq; te deſerta proficiſcor ſolus ex oibus Piſiſtrati inimicus. Iſti q̄ppe illi & fauere & obſequi parati ſunt. Noſti. n. profecto hominẽ amice quãto ille aſtu: quo ingenio: qua arte tyrannidem inuaſerit: nã capit quidẽ blande plãbẽ illicere: deinde ſibi etiã uulnera infixit: ac progreſſus in publicũ: eaq; ſe ab hoſtibus accepſiſſe uociferãſ orabat quadringẽtos robuſtiſſimos iuuenes ſibi cuſtodes darent. At illi me quidẽ reluctante & reclamante uiros præbuerũt. Erãt autem hi armati ualidis ſuſtibus hiſ itaq; ſtipatus ſtatũ reipu. euerit dumq; illi ſpe inani pauperes ne ſub merce de ſeruirent ſe liberare ſtudent: omnes una ſub iugum miſſi ſunt: uniq; ſeruiunt Piſiſtrato.

Solon Piſiſtrato.

Credo equidem nihil me abſ te paſſurum mali: nã ante tyrãnidẽ tibi amicus eram: ne nũc quidẽ magis inſenſus q̄ alius quilibet athenienſiũ qui tyrãnidẽ nõ ament: ſiue aut unius imperio regi: ſiue publice rem adminiſtrari illis utiliſ ſit ex ſua quiſq; ſententia ſtatuat. Certe tyrannorum te omnium eſſe præſtantiſſimum fateor. Athenas autem redire mihi utile non eſſe cognoſco: ne quis me iuſte reprehendat: ſi qui athenienſibus dudum republi. ex æquo adminiſtrandam tradideram: præſenſq; oblatam mihi tyrãnidẽ ſponte declinauerã: modo rediens factũ tuum ſubita pãnitẽtia probare uidear.

Solon Cræſo.

Amplector mirifice tuam in nos beniuolẽtiã: & p̄ deos immortales niſi apud me iam pridẽ ſtatuiſſem ibi ſedẽ habere: ubi reſpu. ſit libera: mallẽ apud te in tuo regno uitã: q̄ athenis ducere: uiolẽter tyrãnidẽ exercẽte Piſiſtrato: uerũ gratius illic ex inſtituto noſtro uiuimus: ubi ſunt oib; aqua & cõmunia iura: ueniam tamen ad te ut tuo uel hoſpitiõ tantisper fruãr.

Chilo Lacedaemonius.

Chilo Lacedaemonius patre Damageto fuit. Hic ſcripſit elegiam uerſus ferme ad ducentos: dicebat aut futurorum prouidentiam ratiõẽ cõprehendi poſſe pro uirtute uiri. Indignanti fratri q̄ Ephorus ipſe non fieret cũ ille fuiſſet: ego inquit pati iniurias ſcio: non tu: fuit autem Ephorus cir

Qua arte & fraude Piſiſtratus tyrannidem occupauit

Piſiſtratus tyrannorum præſtantiſſimus teſtimonio ſolonis

Damageto

ca quinquageſimã & quintã olympiadem. Porro pãphila circa ſextã ait. Primũ que ephorũ fuiſſe ſub euthidemo auctore. Soficrate: primũq; inſtituiſſe: ut ephori regibus adiungerẽtur. Satyrus Lycurgũ dixit. Hic ut Herodotus in primo hiſtoriarũ libro refert. Hippocrati in olympia ſacrificanti cũ ſeruere abſq; ignis ad miniculo lebetes cepiſſe: cõſuluit: aut piſiſterẽ celibẽ: uel ſi duxiſſet uxore dimittere: filioſq; necaret fertur & aſopũ interrogãſſe q̄dnã faceret iuppiter: illumq; reſpõdiſſe excella humiliat: & humilia extollit: rogatus quo differunt periti ab imperitis: bona inquit ſpeſ q̄d' ſit difficile: archana inq; reticere: & ociũ recte diſponere: iniuriaſq; tolerare poſſe præcipiebat & hæc: linguã ſemp quidẽ ſed in cõuiuiõ p̄fertim cõtinẽdã: ſp̄ximo nõ maledicẽdũ: alioq; nã audituros quã nos mærore cõficiãt. Nemini intẽtãdas minas: eẽ. n. muliebri ſp̄optius ad amicorum aduerſos caſus q̄ ad ſecũdos ſucceſſus accurrẽdũ: ſuxore humilẽ apparatus modico ducẽdã: ſm̄ortuo nõ maledicẽdũ: honorãdã ſenectutẽ: obſeruandũ ſeipſum: ſdamnũ potius q̄ turpe lucrũ eligẽdũ: id q̄ppe ſemel tantũ angere hoc ſemp ſelato ſecundis rebus nõ aridẽdũ: ſfortẽ mãluetũ eſſe oportere: ut proximi non tã metuant: q̄ reuereãtur. Diſcẽdũ domui ſuae rite præſſe ſinguã præire aio nõ permittẽdam: ſupãndã iracũdiã: diuinationẽ nõ execrandã: ſimpoſſibilia nõ appetẽdam: ſin uia nõ ſeſtinãdũ: ſinter loquẽdũ nõ agitãdã mãnũ: eſſe. n. uãcordiũ: ſobtepanũ legibus quietẽ adamãdã: ſinter cãteras eius ſnias hæc maxime placuit qua dixerat lapideis cotib; aurũ examinari: & dare aptũ ſui documẽtũ: Auro at bonorũ malorũq; hominũ mentẽ cuiuſmodi ſit cõprobari. Aut illũ cum iã eẽt uetulus dixiſſe ſibi nihil eẽ cõſeũtũ in totã uita ingrate feciſſe: una tamẽ re ſe modice moueri: q̄ cum ſemel inter amicos illi iudicãdũ eẽt: neq; cõtra ius agere aliquid uellet perſuaſerit amico iudiciũ a ſe puocare: ut ſicut utrũq; legẽ ſcilicet amicũq; ſeruaret ſmaxia gloria præcipue apud græcos fuit q̄ de Cytheris inſula laconia prædixerit. Nã cũ illius naturã ſitũq; didiciſſet: utinã inq; hæc nunq; fuiſſet: aut certe ſimul ac uiſa eſt ſubmerſa eſſe: præclare ſane ac rite præuidit. Demaratus enim lacedaemone fugiẽs Xerxi cõſuluerat in ea inſula naues cõtinere: & profecto in ditionẽ hoſtũ ueniſſet grãcia ſi id regi p̄ſuaſiſſet. Poſtmodũ uero Nicias bello pelopõneſia eo euerſa inſula: præſidiũ illic athenienſium ſtatuit lacedaemonioſq; multis eladib; afflixit: ſerãt in loquendo breuis: atq; ob eã rẽ Ariſtagoras mileſius hunc loquendi morẽ Chiloniũ appellat. Senuerat iã circa quinquageſimã & primã olympiãdẽ quo tẽpore uigebat Aefopus orator. Obiit autem ut Hermippus ait piſã amplexus atq; oſculatus filiũ q̄ in olympia fuiſſet coronatus. Deſunctũ aſſerunt in modica læticia: & ſenii imbecillitate. Ipſiſq; omnes q̄ ad celebritatẽ cõuertãt honorificentiffime iuſta p̄ſoluerunt. Eſt & in hunc noſtrum epigramma. Phofſore reddatur polux tibi gratia: q̄ fert Chilonis natus tempora cinctã pugil. Serta uidens nati genitor ſi gaudia ſummat. Non mihi ſic tali mors odioſa foret Ipius itẽ imagini iſcriptũ elogiũ primũ ex ſeptẽ ſapiẽtib; claruiſſe ſapiẽtia teſtaſ. Eius eſt ea ſniola: ſpõliõĩ nõ deſſe iacturã. Breuis quoq; epiftola iplius ſerãt hmõĩ

Pomphila Euthyde De Ephoris Soficrate Satyrus

Herodotus Hippocrate Aefopus

Aefopi pulchri reſp̄ſum orathris Mortuus ne maledicẽdum

Inter loquẽdũ nõ agi tandã mãnũ

Demaratus Xerxes Hoc & thuerãt deſ cõmemorat

Nicias Ariſtagoras mileſi

Aefopus orator Hermippus Chilonius loquẽdi m

Chilo ex nimio gaudiõ cõtinẽtũ

Prompti ad aduerſitates qm ad proſperitates accurrẽndũ

Chilo Periandro salutem,

Vbes uti militia uacem extorrisq; agam: quasi tu in tuto futurus sis atq; ego monarchæ uiro nec sua tuta esse puto fœlicemque eum tyrannum cenleo cui in sua domo absq; sanguine contigerit mori.

Pittacus Mithylenæus.

Pittacus Mitylenæus Hyrradio patre quem Thraca fuisse duris auctôr est: hic una cū Alcæi fratribus Melanchrum Lesbi Tyrânnum profligauit. Et cum de agri Achillitidis possessiõe inter athenienses & mitylenæos armis decerneretur. Imperator ipse exercitus cum phrinone atheniensem duce qui & pancratiastes & olympionices fuerat singulari certamine pugnare instiuit. Rate igitur clypeo tegens phrynonem eo dummodo cauere inuoluit: ipsoq; perempto agrum seruauit: postmodum uero athenienses disceptasse cum mitylenæis de possessione agri: ipsumq; a Periandro cõtrouersia iudice atheniensib; adiudicatum tradit Apollodorus in chronicis tunc igitur Pittacum in summo honore mitylenenses habuere: eiq; principatum tradiderunt: quem ille cum decem annis tenuisset & rempublicam præclaris ordinibus cõstituisset: seipsum sponte uagistratu abdicauit. Decem inde alios superuixit annos: agrumque sibi a mitylenæis traditum sacrauit: qui nunc Pittacus dicitur. Porro Socrates partem ipsius abscidisse: dimidiumque plus toto dixisse testatur: sed & Cræso pecunias ad se mittente suscipere uoluit duplo plura q̄ uellet se habere cõtestas. Defuncto enim fratre sine liberis hæreditatem ad se pertinere. Pamphila autem in secundo commentariorum Tyrhæum refert ipsius filium cum sederet in Tôstrina cumis: in iecta securi ab ærario fuisse necatum. A cumanis uero uictum homicidâ ad Pittacum missum: atq; ab eo pena fuisse absolutum dicente cum rem cognouisset indulgentiam pœnitentiæ esse præferendam. Heraclitus autem Alcæum asserit habuisse captiuum: liberumque dimisisse: ueniamq; supplicio meliorem dixisse. Ebrios cum peccarent duplici incommodo afficiendos per leges statuit: ut cauerent temulentiam: abundat quippe uino insula. Feruntur eius iste sententiæ. Perdibile est bonum esse: cuius uersiculi & simonides meminit. Plato item in Protagora necessitati nec deos reluctari principatum uiros declarare. Interrogatus autem quando quid esset optimû: qd̄ impresentiarum inquit occurrit bene agere. A cræso ite rogatus quodnâ esset maximû impiû: ligni inquit uari legē. f. signas. Dicebat aut & uictorias sine sanguine acquiri. Phocæico ite dicenti quare dū esse studio sum ac frugi uirû: etiâ si ualde inquit quaeris nō inuenies. Percuntantibus qd̄ nâ eēt gratificû: tēpus ait qd̄ obscurû? futurorū euetus inquit qd̄ fidele? terra? quid cõtra infidû? mare inquit. Dicebat prudentiū uirorum esse: prius q̄ aduersa contingat. prouidere ne ueniant: fortium uero cū illa cõtigerint a quo animo ferre. Quod inquit facere intendis noli prædicare: nâ si facere nequeris: rideberis. In fœlicitatē nemini improaueris: ne iuste querimonia pateas. Depositu cū accepis: redde. Amico noli maledicere: ne inimico qd̄ despietatē colas frugi esto. pudicitia amatueritati stude. fidē: peritiã: dexteritatē: sodalitiū diligētiamq; custodi. Quæ uero cecinit: maxime probantur. Hæc sunt sũpto arcu & iaculis sagittiferaq; pha-

Pittacus cu
alcei fra
tribus me
lanchrum les
bi tyranni
profligauit
tunt nota

Achillitis ager

Pittacus ager

Dimidui
plus toto

Alceus cap
tiuus

Pittaci Sententiæ

magistratu
uiros docta
rorre

Attende Singula
rem sententia

Quid uero opus
ostendit non
est in tyranni
to a hinc docta
ioonpatous

Hyrradii
Duris
Alceus
Phrimo
Apollodorus
Socrates
Pamphila
Tyrhæus
Heraclitus
Simonides
Plato
Cræsus
Phocæico

retra impetēdū hoīem nequaq;. Nā fidū nihil lingua loqui præualet: dum cordi duplex alte insedit sensus. fecit ite ad sexcetos elegios uersus & captim de legibus ad ciues: floruit maxime circa. xlii. olympiadē: mortuus est aut sub Aristomene tertio anno. li. olympiadis: cū uixisset annos plusq; lxx. senio cõfectus: sepultusq; in Lesbo maufoleo ipsius incriptum epigramma signat.

Condidit hoc tumulo lachrymis te pittace lesbos.

Sacra suis: obitu languida facta tuo.

Est illa eius sententiola: tēpus nosce fuit & alter Pittacus legifer: cuius & fauoribus i primo cõmentariorum: & demetrius iu æqui uocis meminit: qui & minor appellatus est. Fertur autem sapiens ille cum ab atarnete adulescente cõpelleretur: ut moneret utra sibi ducēda esse uxor: duas quippe se expetere: altera quidē opibus sibi & genere parem: altera utraq; in re excellentem: bacillo senū adminiculo elato admonnisse pgeret ad triuū ciuitatis: quo ludendi causa pueri cõueniūt: eosq; cõsuleret qd̄ facto opus esset: sequereturq; illorum mōita. Sicq; factū esse. Adulescētē illū puero: u uocibus admonitū æquale sibi duxisse: id factum Callimachus in epigramatibus uenustissime scribit.

Hospes atarnites rogitauit pittacon olim.

Sic mitylenæum hyrradioq; fatum.

Magne senex geminæ cupiunt mihi nubere: quarum

Et genere atq; opibus cõuenit una mihi:

Altera præcellit: quid præstat cõsule: dicq;

Utra ex his potius sit capienda mihi.

Hic baculum tollens sic tela senilia dixit.

Consilium pueri quod petis expedient.

Quis celer in gyrum iactus uerbere turbo

Affiduo latis uertitur in triuiis.

Is equere illorum monitus: sic satur ut ille

Sentatur. referunt: tu tibi sume parem.

Quæ postq; audiuit monitis puerilibus hærens:

A magnis hospes abstinuit thalamis

Atq; parem paruas letus traduxit in ædes.

Sic dion æqualem si sapias ipse cape.

Dionē pitidē admonet facere: parē. f. eligere: uidetur aut ex affectu ista dixisse.

Quippe nobiliore iose duxerat Draconis. f. penthili filii sorore quæ illi immodice supba erat. Hic alceus Sarpodē & tarapū uocat q̄ latos pedes traheret chero padē aut q̄ uulnera in pedibus haberet: quæ chærades appellatur: gabricū q̄ frustra itumelceret. Phisonem uero & galtronē q̄ pingui esset aq̄liculo. Zophodor pidē quoq; q̄ obtusam hēret oculorū aciē. Agalyrtū uero q̄ obtrectatoribus pareret & sordidus eēt. Hinc exercitiū fuit mōleditrici: ut Clearchus philosophus testat: ē aut eius breuis eplia huiusmōi. Pittacus Cræso. Iubes me in Lydiã uenire inspectaturū opes tuas. Ego & si illas minime aspexi: nihil ambigo. Alyattis filiū regū oium eē opulētissimū auroq; refertissimū: neq; uero amplius q̄q; habituri

Aristomenes
Nosce te
Pittacus alter
Fauoribus
Demetrius
Atarnites
Callimachus

Uxorem parē esse
cenda. at maritali
enaz inferiorē sub
in ferior matrona
suo sit p̄sice mar
sic no aliter sunt fo
mina ut q; parē
m. 8.

Dion
Draco
Penthilus
Sarpus
Sarpus
cheropas
Clearchus
Gabricus
Phisonem
Galtronem

sumus: si sardis ad te accesserimus. Auro. n. ipsi non indigemus contenti modico uitae stipendio: quantum satis sit mihi & amicis. Veniam tamen ut tibi per humano & hospitali uiro familiaris efficiar. Vale. Bias prienaeus.

Teutomy
Satyrus
Duris
Phanodico

Bianti prienaeo pater fuit Teutamus: hunc Satyrus septem reliquos protulit: fuisse opulenti praerique autumat. Duris aduenisse fuisse testatur. Phanodicus uero captiuas eius puellas redimisse messenias: sibi quoque in filias nutrisse: ac postmodum adiectis dotibus messeniam parentibus illas remisisse. Breui post tempore inuento: ut diximus a piscatoribus aureo tripode: cui erat inscriptum sapienti. Sa. y. rus quidem puellas: alii uero ex quibus phanodicus est: illarum patrem in contione uenisse ait. Biantem quoque expositis quae in se egisset appellasse sapientem: sicque tripodam ad eum missum: eo conspecto dixisse biantem Apollinem esse sapientem: neque illum admisisse: alii

Priene thebanorum colonia

Thebis Herculi sacrasse referunt quod est prienae Thebanorum Colonia phanodico idipsum asserente. Fere cum ab Alyatte prienae ipsius priam obsideret: biantem ex industria duos saginasse mulos eosque in castra impulisse: eis conspectis obstupuisse regem quod bruta quoque aialia largas obessorum copias praerent: ac de soluenda oblatione cogitantem explorandi gratia nutium in urbem dimisisse: biantem consilio regis explorato magnos arenae acruos tritico opuisse hominum ostendisse: eo agnito regem cum prienensibus pacem percussisse: ex continenti regem biantem ut ad se pergeret mandasse: illumque dixisse: eodem rex cepas edere aequae ac flere iubeo. Fere & in causis orandis sumus atque acutissimus fuisse: bonam tamen in parte dicendi uim exercere solitum. Idem demodico alerium significasse: cum diceret: Oratori prienae cam esse imitanda Hipponactemque similiter: quod dum laudare quae summam integritatis uellet: cum biantem prienae ait cas egisse praerantius. Moris & ipse in hunc modum: cum pro amico dixerat iam uetulus: & cum a dicendi labore quiesceret: caput in sinibus nepotis filii. s. filiae fessus reclinauit. Cum uero ad uersarius ire parasset: iudicis quoque sententiam pro eo dixissent qui causa sua biantem habuerat patronum: soluto iudicio. Nepotis in gremio efflauisse animam compertus est ipsumque magnifice sepeliuit. Ciuitas atque eius laudes tumulo inscripsit Petra prienaeum tegit hic commissa biantem.

regio prienae regis

Cepas edere ac flere iubeo

Demodico
Hipponaxe

Ornamentum ingens qui fuit ionis. Et est nostrum. Petra biantem tegit stygias pylleni undas. Quem duxit niueum tempora canicie. Perpetuam noctem pueri dormiuit in ulnis. Dixerat ut totum credita iura sibi.

Biantis & prienae mors similis

Ornamentum ingens qui fuit ionis.

Et est nostrum.

Petra biantem tegit stygias pylleni undas.

Quem duxit niueum tempora canicie.

Perpetuam noctem pueri dormiuit in ulnis.

Dixerat ut totum credita iura sibi.

Scripsit autem de Ionia ad duomilia uersus: quo. s. modo felix esse posset: placuerunt ei ista iuris. Ciuibus placere oibus stude: habet. n. id multum gratiae. Contra uero fastus: ac supbia semper nocuit: & illud corpore quod esse ualidum naturae munus est.

Porro quae utilia sunt prius dicere animi ac prudentiae proprium: peccuniarum autem copiam plurimis etiam forte obuenerunt: felicem dicebat quod ferre neque in infelicitate: morbumque aia: impossibilia amare & appetere & aliena incommoda non meminisse: interrogatus quodnam esset difficile: ferre inquit fortiter mutationem in deterius rerum nauigabat cum ipsis aliquando & cum tota tempestate nauis quatretur fluctibus: illic deos iuocaret: silete

Biantis Sententia

inquit ne uos hinc illi nauigare sentiat: peccanti ipso homini quid pietas? nihil respondit: cum ille silentium sciscitaretur: quae inquit de rebus nihil ad te pertinentibus quaeris? rogatus quod esset dulce hominibus? spes ait. Male se inter inimicos: quae iter amicos iudicare dicebat. Quippe ex amicis alterum praesens futurum inimicum: ex inimicis autem alterum amicum forte interrogatus quodnam facies homo delectaret? lucras inquit dicebat uita tempus ita metiendum: quod si & diu & parum uicturi sumus. Ita amandum quod si odio sumus habituri: malos. n. esse quam plurimos. Sic autem consulebat. Quodcumque agere instituas: cum tabundus ac deliberabundus arripe. Caterum in eo quod elegeris firmiter persiste: non cito loquere: est. n. insania iudicium prudentiam dilige. De diis ita ut sunt loquere. Indignum hominem diuitiarum gratia laudare noli: persuadens accipe non cogens. Quodcumque boni egeris ad Deos refer: iuaticum tibi ab adolescentia ad senectutem sapientiam compara: ea quippe sola est certa ueraque possessio: meminit biantis ut diximus etiam Hipponax: & ingratus Heraclitus ipsum praecipue commendat his uerbis: priene oppidum biantem tulit Teutami filium: cuius est opinio illustrior quam ceterorum. Et prienae sacellum ipsi dedicauerunt: quod Teutonum dicitur. eius est inia plures mali sunt. Cleobulus.

Mallebat inter inimicos quam inter amicos fore sententia bias

Noli cito loqui est n. insanie iudicium.

hoc est ut iudicium ubi est loquere ut loquere aut iudicium hoc est ut iudicium

Cleobulus Euagora filius ex lino siue ut duris auctor est ex caria fuit: eius genus praerique ad Herculem referunt. Corporis uiribus ac spe fuisse insignem: aegyptum praerique philosophiae gratia petisse tradunt. Nataeque illi filia Cleobulina hexametrorum enigmatum uate. Cuius & Cratinus meminit in eiusdem nominis poemate plurali inscribens numero: sed in minerva phanua a Danao constructum illum instaurasse aiunt. Scripsit autem carmina obscuraque sententias ad triamila uersuum: midam quoque mausoleo inscriptum epigramma ab eo factum: non desunt qui sentiant aerea sum uirgo & cetera.

Euagoras Duris Cleobulina uates armetrorum hexametrorum Danaus

Aenea uirgo midam celebri sum nixa sepulchro.

Alliunda fluen & plurima germinat arbor.

Phaebus at exoriens & splendida luna refulget.

Flumina labuntur placida de montibus unda.

Littora commiscet: deflecto hic marmore multum

Fulcra: midam moneo qui praerit esse sepultum.

Innituntur autem Simonidis testimonio: qui uituperare uidet cur tantas laudes in eius statuam tanto uerborum strepitu congererit: ut ea indeficientibus omnibus uernis floribus: solisque flammis: & aera luna: & equoreis undis comparauerit: ipsumque Cleobulum aperte fatuum appellabat.

Quis lindiū cleobulon efferret laudans?

Fluminibus & uernis rosis obicientem

Flammamque solis auramque lunam

Marisque uorticibus columnas & robur.

Infra sunt quoniam cuncta caelestes diuos.

Lapides enim mortalium manus frangunt.

Hoc nempe consilium uiri est parum sani.

Vnde constat Homeri illud non esse: qui multis annis midam praecessit ut aiunt.

Fertur in commentariis pamphila ipsius huiusmodi enigma.

Simonides

Homerus

Pamphila

Aemgma

Sententia

Uxor par esse debet

Est unus genitor: nati bona pignora bis sex.
 Triginta cuius nata: sed dispare forma.
 Haemuea aspectu: nigraque coloribus illa.
 Atque mortales omnes moriuntur ad unam.
 Unus pater est: isque duodecim filios habet: eorum singulorum xxx. sunt filii: pulchra specie & uaria: alia namque sunt candida: alia nigra: mortales uero sunt: & moriuntur oes: est autem annus. Sunt & istae ex sententiis illius celebres: i peritia in hoibus maiori ex parte dominatur: & multitudo uerborum. Sed tempus sufficit: sentire atque sapere illustre aliquid & inclytum stude inanis. Et ingratus ne sis filias nuptui locari oportere aetate uirgines: sed prudentia & sensu mulieres: doces per id uirgines quoque erudiendas esse dicebat amicos: beneficiis fouendos: ut amiciores sint: inimicos autem amicos faciendos. Cauenda. n. uituperatione amicorum: insidiasque inimicorum fugienda. Illud ite antequam domo quae exeat: quod acturus sit apud se pertractet. Rursus cum redierit quid egerit recogitet: consulebatque corpus rite exercendum: audendi magis quam loquendi studiosum esse oportere. Intantum studii potius quam i peritum: linguam habere laudabilem: proprium uirtutis esse alienum a uitio: iniusticiam fugere: sciuitati ea consulenda quae sunt optima: uoluptate frenanda: sui nihil legendum: fruidendos liberos: inimicitias soluendas cum muliere: neque blandiciis agendum: neque praesentibus extraneis iurgandum. Illud quoque ueracitiam: istud uesania significare: famulum uino hilarare non puniendum: uideri. n. id demetius esse: uxorē sibi parē eligendam. Nam si clariore te duxeris inquit: affines dominos habebis: iurgantibus non insultandum: inimicos quippe ex ea irrisioe fieri. Summa fortuna arridet supbire noli: aduersa perstrepete noli: fragi: fortuna mutationes fortiter proferre discas: obit senex annorum. lxx. eiusque laudes tumulo inscriptum epigramma continet. Scripsit & ipse breue epistola Soloni sic. Cleobulus Soloni. Amici quidem tibi sunt multi: singulisque domus est: uerum ego Soloni comodus: sima fore ad inhabitandum lindum cenleo ciuitate. s. libera. Estque insula maritima ubi si morari uolueris nihil a Peristrato mali formidabis: atque ad te amici undique confluent. Vale: Periander.

Cypselus Corinthio Cypselus pater fuit: ex heraclidarum gente: uxorem autem Lyidem duxit: quam ipse Melissam appellabat. Proclei epidaurensium Tyranni: & Euristhene Aristocratis filii: fororisque Aristodemis filiam: qui ut ait Heraclides ponticus in libro de principatu totius ferme. Arcadiae dominabantur: duosque ex ea filios genuit Cypselum scilicet & Lycophronem: alterum ex his iuniorem prudentem: maiorem natu stolidum: post aliquantum temporis accensus tra missam sub gradibus praegnantem coniugem calcibus percussit: ac necauit: pelicum obtemperando calumniis: quas tamen postmodum igne cremauit: puerumque Lycophrona matri ploratu iusta soluentem abdicauit: atque in Corcyram agi praecipit: iam uero uicinus senio illum ut ei Tyrannidem per manus daret: ad se arcessiri iussit. Eius explorato consilio cercyrenses iuuenem interemerunt: hoc ille comperto furis succensus eorum liberos ad Alyattē alyattē abscidendos misit. Cum autem nauis appropinquasset Samothroni uota facientes a Samis seruati sunt: quod ille ubi didicit: maerore confectus excessit cuius

Cypselus
 Lydis
 melissa
 Procleus
 Euristhene
 Aristocrates
 Aristodemus
 Heraclides
 Cypselus
 Lycophron
 Alyattē

ta annos natus ferme. lxxx. Socrates eum ante Cræsum obisse diem asserit. lx. & uno annis ante quadragesimam & nonam olympiadem. Huc herodotus in primo historiarum Thrasibuli milesiorum Tyranni hospite fuisse ait. Aristippus autem in primo de antiquis delitiis libro haec de illo refert: matrem eius crateam illius amore feruentem & clam congregi solitam: illo non inuito tantoque flagitio acquiescente: quod ubi agnitum est: dolens se fuisse deprehensum: grauius iam ciuibus instabat. Porro Ephorus in historia uouisse illum tradit: si olympiade quadriga uicisset: auream statuam deo sacraturum: uictoria uero potitum & auri inopem quadam celebritate populari mulieribus procedentibus ornatis: mundum ademisse muliebrem atque ita donarium misisse asserunt. illum cum sepulchrum suum ignorari uellet: talle quippiam molitum: duobus iuuenibus uiam quandam ostendisse: ac iussisse noctu per illam incederent: eumque qui prior occurrisset interimerent ac sepelirent: postque illos quattuor alios misisse: qui eos necarent ac sepulturae traderent. Rursus contra eos misisse plures: itidemque ut facerent imperasse: sicque ipsum primis obuium occisum esse: enim uero Corinthii Cenothaphium illius uersibus illustrarunt. Et sophia & nummis periandrum terra corinthus Praestantem attæo continet Alma sinu. Nostrum quoque in illum epigramma est. Ne tibi iam doleat si non optata sequare. Omnibus at gaude quæ tribuere dei. Mæstitia stygias periander cessit ad umbras. Quod non perfecit impiæ uota dolens. Huius illud est: nihil pecuniarum gratia agendum. Oportere enim modo qui honestus sit non lucrari: scripsit & ὄσσοϋθρα ad duo milia uersuum. Dicebat his qui tuto regnare uellent: summa ope nitendum ut beniuolentia non armis stiparetur. Rogatus aliquando cur in tyrannide persisteret? quia inquit & spote & inuitu eedere aequè periculosum est. Dixit & haec bona quies est: ac piculosa temeritas: sturpe lucrū popularis dominatus tyrannide praestantior est: uoluptates corruptibiles sunt honores immortales. Inter secundas res esto moderatus: iter aduersas prudens: amicis: & foelicibus & ifoelicibus eundem te praebes. Quotcumque pollicitus fueris serua: iter loquendum caue ne secreta puuncies: non peccates modo: uerum & peccare gestientes puni. Primus hic armatis circumseptus icescit: magistratūque ad tyrannidem trāstulit: neque in urbe degere uolentes permittebat: ut ephorus & Aristoteles tradunt. fuit autem circa trigessimam octauam olympiadem: exercuitque tyrannidem annos quadraginta. Porro Sotion atque Heraclides & pamphila in quinto commentatorium duos aiunt fuisse periandros: Tyrannum alterum: alterum uero sapientem: eumque ambraciotem: hoc ipsum neanthes quoque Cyzicenus ait: patruelles sibi inuicem fuisse: & quidem Aristoteles Corinthium asserit fuisse sapientem: Plato negat: ipse & hoc est. exercitatio totum ualeat. uoluit & isthmum quoque perfodere: serantur duae istius epistolae huiusmodi. Periander Sapientibus.

Socrates
 Herodotus
 Thrasibulus
 Aristippus
 Crætas
 Ephorus
 Periander cum matre coecubuit

A

ὄσσοϋθρα
 Sententia peridri
 Popularis dominatus tyrannide praestantior

Ephorus
 Aristoteles
 Sotion
 Heraclides
 Pamphila
 Neanthes Cyzicenus

GRates multas ago Pythio apollini q̄ in unū coactos epistolæ meæ rep-
pererunt: ipsaq̄ Corinthum ut confido perducent: expecto itaq̄ uos
certe ipsi uidebit is q̄ maxime populariter congregiar. Sicut igit anno p̄-
terito Sardis in lydiam uenistis: ita nunc oro ne pigeat ad me quoque proficisci
Corinthi Tyrannum. Videbunt enim uos & grate quidem Corinthii periandri
domum adeuntes. Periander proleo.

Nobis quidem non ex snia fuit uxoris scelus: tu autem sponte filio igrato
si quid egeris iniuriolus es. Aut igitur imantatem in filium compesce:
aut ego illi opem ferā: nā & ipse satis diu pœnas dedit.

Trasybulus Periandro.

PRæconi quidem tuo nihil dissimulaui: sed ipsum in segetem iducens
eminentiores spicas bacillo feriens decutiebam subsequēte illo: tibi que
si interrogaueris referet quicquid uel uiderit uel audierit a me: & tu ergo
sic facito: Si quidem tyrānidem tuto tenere cupis atque in ea roborari: Ciuitatis
principes tolle: siue illi amici: siue inimici uideantur: quippe tyranno amici quo-
que saepe suspecti sunt. Anacharhis.

ANacharhis scytha Gnuri quidem filius: Caduidi uero scytharum regis
frater: matre græca fuit: quāobrem duxarū quoque linguarū pitus erat
scripsit autem & de scytharū legibus: & de his q̄ apud græcos legitima
& solēnia sunt ad castigatiorem ac uiliore uictū sitemq̄ de re bellica ad

nonigentos uersus. Præstitit prouerbii occasione eo q̄ esset audax & cōstās in di-
cendo: ut q̄ eius cōstatiā imitaret: scythicū dicendi genus diceref imitatus. Eum
Soficrates athēas cōcessisse q̄ dragesima & septima olympiade sub Eucrate prin-
cipe tradidit. Porro Hermippus Solonis iussu domū: & cuidā ex familia iussisse:
nunciaret ei anacharhim adesse pro foribus: ut illius conspectu & hospitio si fieri
posset frueret. puerū itus hæc nūciasse soloni: cuiusq̄ iussu hæc illi renūciasse: i
priis regionibus hospites fieri: Ad hæc interrogessum dixisse Anacharhim: mō
se eē in patria: atq̄ ad se ptinere hospites facere: eā uiri dexteritatē admiratū So-
lonem cōtinuo illū admississe & arctissimis amicitia uinculis sibi deuixisse. Post
aliquātulū tps regressum in scythiā cum patrias leges immutare uellet: græcaq̄
toto adnū niteret inducere: in uenationis studiis a fratre sagitta percussum interit
se: dicentem sermonis & disciplina gratia se ex græcia seruatū: per inuidiā in do-
mo & patria perisse. Quidam græco ritu sacrificantem occisum tradunt. Et sit &
nostrum in illum epigramma:

Suadebat Scythicas errans anacharhis in oras

Moribus hoc omnes uiuere cæcropidum.

Verba leuis nondum modulata sub ore tenentem

Hunc immortales traxit arundo deos

Huius illud dictū memorat: uitē uuas tris ferre: primā uoluptatis: secūdā ebrie-
tatis: terriā mœroris. Mirari se dixit quomō apud græcos artifices certaret: nudis
carētoq̄ opifices nō eēt. Rogatus quo pacto qs abstemi⁹ fieret: si turpes inq̄
ebriosorū motus sibi ante oculos ponat. Mirari itē dicebat qd sit quāobrem græci

Gnuri u.
Caduidus

Scythici descendit gen)

Soficrates

Eucrate

Hermippus

Anacharhis sententiæ

aduersus eos: q̄ iniuriis lacessunt legē ferētes: athletas cū se iuicē feriūt honorāt.

Cū didicisset q̄ tuor digitos nauis eē crassitudine: tātū inq̄t morti p̄p̄qui sunt q̄
nauigāt. Oleū uesantæ pharmacū dixit: q̄ eo iuncti athletæ cōtra se iuicē magis
infantiāt. Quō inq̄t q̄ mētiri uetāt: i cauponū tabernis apte mentiunt. Admirari
dixit cur græci initio conuiuii paruis calicib⁹ uterent: ubi uero saturati essent ma-
ioribus poculis biberēt. Inscrībūt aut ipsius imaginibus lingua uētre pudēdis cō-
tinēdū ē. Rogatus an iscythia sint tibiæ: ne uites q̄ dē inq̄t p̄cōtātī quānā esset secur-
rior nauis: ea inq̄t quæ in portū uenerit. Istud quoq̄ se apud græcos mirabile ui-
disse referebat: q̄ sumū i montib⁹ relinquerēt: ligna i urbē conueherēt. Interrogā-
ti utrū plures sint uiui q̄ mortui: nauigātes inq̄t utra i pte cōstituis. exprobrātī sibi
attico q̄ scytha eēt: at mihi q̄ dē ait p̄bro ē p̄ria: sed p̄ria tu rogatus q̄ dē eēt hoi-
bus bonū ac malū? ligū inq̄t. Meli⁹ aiebat ē amicū unū egregiū q̄ gregarios mul-
tos possidere. Forū ad fallēdū iuicē atq̄ ad dādas auaritiæ manus destinātū locū
dicebat. Ab adolescēte conuiua passus cōtumeliā: Adolescēs inq̄t: si modo cū iu-
uenis es uinū nō feres. quādo senueris aquā feres. Inuenit ut quidā uolūt ad uiræ
usum anchorā: & figuli rotā. Scripsit & hæc epistolā. Anacharhis Crælo.

EGolydorū rex i græciā adueni: græcorū mores & studia & instituta p̄ce-
ptur⁹. Auro aut nihil egeo: satisq̄ mihi ē ad scythas reuerti meliore at-
que doctiorē. Pergā tamē ad te Sardis: plurimi faciens tibi familiarem
& amicum fieri: Myson.

MYson Strymonis: ut ait Soficrates cheneus genere Hermippo auctore
traditur a uico cetaico siue laconico sic dictus: numeratque intē septē
sapientes. Ait eius patrem tyrannum fuisse. Ferrur a quodā pythiā cū
ad Anacharhide quæreretur quisnā se esset sapientior: respondisse ut de Chilone
prædiximus in Thaletis uita cetaū quendā mysonem cheneū se sapientiorē esse
hoc illū oraculo sollicitarū i uicū puenisse: eūq̄ reppisse astate stiuā aratro aptan-
tem: ac dixisse: Atqq̄ o Myson nō aratro uocandi nūc tps est: illūq̄ respōdisse sa-
tis tempestiuū ad illū parādū. Alii oraculū illud nō cetaū: sed eteū dixisse autu-
māt: inquiruntque quid sit eteus? parmenides quidem pagū esse laconicā unde
fuerit Myson. Soficrates aut in successuionibus patre eteum: mte cheneum fuisse
tradit. Euthyphron heraclidis pontici filius cretem asserit: esse enim creta oppi-
dum etean. anaxilaus archadem tradit: meminit ipsius & hipponax dicens & my-
so quem uirorū oium sapientissimū Apollo prædicauit. Aristoxenus i uaria histo-
ria hūc ab Apemāti & Timōis moribus nō multū ab fuisse testis est: exolos qppe
habuisse mortales: deniq̄ dephensum lacedemone solū i solitudine redire: eū ab
eo rogare q̄ subito se dephenderat: cur nemine p̄sente rideret? at ob hoc ipm ris-
deo dixisse. ex hoc hitū ignobilem q̄ nō ex urbe: sed ex uico eoq̄ obscuro natus
eēt: obque eā ignobilitatē q̄ ipsius sunt a plerisque Pilsistrato. Tyrāno applicari:
Aristoxenus itē auctoritatem præter Platonem phūm. Meminit qppe illius in
pragora illū p̄ periandro cōstituens. Dicebat aut nō ex uerbis res: sed ex rebus uer-
ba esse inq̄renda: neq̄ ppter uerba res p̄fici: sed rerū grā uerba cōsumari. Desun-
ctus est autem atatis anno. lxxvii. Epimenides.

Digitis a morte
remotus q̄t uo-
aut septē si sit
latissima torda

Initio conuiuii
paruis: post sa-
turatōe maio-
ribus poculi:
utebantur græ-
ci nota.

Hermip-
pus / Cheneus genere

Myson auctore

Parmenides

Soficrates

Euthyphron

Heracides

Ponticus

Anaxilaus

Hipponax

Aristoxenus

Platonem

Phūm

Pragora

Plato

ofert h
minu

E Pimenides ut ait Theopompus: aliique complures patrem habuit Phæstium alii Dosiadem: alii Agelarchum tradunt. Cretensis genere: gnoso uico oriundus effugiem immutasse phibetur. Misius enim aliquando a patre ut ouem rure deferret: meridiano tempore diuertit ex itinere: atq; in spelunca ubi se iactarat: quinquaginta & septē annos perpetuo sopore acquieuit. De hunc somno excitatus quæsiuit ouem: putabat se enim parum obdormisse: quæ cū nō inuenisset: in agrum reuertit. Cum uero rerum oium faciē immutatam cerneret agrūq; in alterius ius concecisse: stupore attonitus: & cūtabundus rediit in oppidum: ibi cū domū suā uellet ingredi: quisnam esset interrogatus: uixque agnitus a iuniore fratre iā uetulo oēm ex illo didicit rei ueritatē. Porro illius fama p̄ græciā uolante deo eē carissimus existimatus est. Vnde & Athenienses cū aliquādo peste laborarēt: responso a Pythia accepto urbē expiari oportere: Niciā micerati filiū misere epimenidēq; ex creta aduocarūt: profectus aut olympiade. xxvii. lustrauit urbē pestēq; repressit hoc mō. Sūpsit oues nigro & candido uelere. duxit que in ariū pagū: atq; inde quo uellēt abire pmisit: his qui illas sequabatur mandans ubicūq; illæ accubissent: singulas mactare propicio deo. atq; in hūc modū quieuit lues. Ex eo iā hodieq; p̄ atheniēsiū pagos aras sine nomine inueniri certū est: In eius q̄ tūc facta est expiationis memoriā. Alii cām dixisse pestis celomū scelus: liberationēq; significasse: atq; iō mortuos duos adolecētes cratiū & lysimnū: sicq; cladē quieuisse. Atheniēses ea p̄nicie liberi Talētū sibi decernūt: & nauis quæ illū i cretā reuereret: uerū ille pecunia repudiata amicitia & societate Atheniēsiū & gnossiorū ipetrauit: reuersūq; domū paruo post tempore migravit ex uita: atatis suæ anno cētesimo quinquagesimo septimo: ut ait phalgo in libro de longæuis: sicut autē Cresentes tradūt ducentesimo nonagesimo nono: sicut uero Xenophanes Colophonius audisse se dixit centesimo quinquagesimo quarto. Scripsit autem curetū & Corybantū generationē & theogoniā ad quinq; milia uersuū. Arguū quog; adificationē & Iasonis in colchos nauigationē ad sex milia & quingentos uersus. Scripsit & carptum de sacrificiis & ciuitate cretensiu: ac præterea de Minoe & Rhadamātho ad quatuor milia uersuū. Cōstruxit & ap̄ Atheniēses phanū uerendorū deorū ut ait Lobon argiuus in libro de poetis. fertur etiā primus domus atque agros expiassē: delubraq; fabricasse. Sūt q̄ illū non obdormisse: sed ad tps excessisse asseuerēt intentū. s. radicibus cardēdis. Extat ip̄sius ad solonē cōditorē legū epistola ciuitatē cōtinēs: quā mios cretēsiū tradidit. Sed demetrius magnesiū in libro de poetis: ac scriptorib; æquocis: epistolā ut recētē neque cretēsi: sed attica locutiōe: ipsaq; nō satis antiq; scriptā arguere nititur: sit illa sane recēs ut uult ipse: ego & aliā ipsius epistolā repperi in hūc modū.

Epimenides Soloni.

Conside o amice: si. n. uel seruire assuetis uel non bene institutis Atheniensibus p̄sistratus immineret: imperium profecto diuturnum habuisset. Ceterum uiros haud sane malos aut ignauos seruire compulit: sed eos qui iudicii Solonis memores tabelcunt: seruire tyrannide diutius esse tolerabunt. Verum & si p̄sistratus ciuitatem occu-

parit: non tamen ad illius liberos iperium spero deducendū. Est enim p̄difficile hominibus liberis præclarisq; institutis legibus sub seruitute durare. Tu autem noli quæso uagus agi: sed in cretam uenire ad nos matura: ubi tyrannus nullus cuiq; molestus ē. aperta uia est. Aderunt certe plurimi illi infesti: tibi amicissimi: nulla ergo ratio est: cur aliquid molestiæ pati pertimescas. hic ē textus epistolæ. Quidam Demetrio auctore tradunt accipe solitū a nymphis cibum: eumq; itra bouis ungulā conditū seruare: paulatimque ide sumere: nullaque exinde egestione indigere: neque uisum unq; edere. meminit huius & Timæus in secūda. Sūt item qui dicant cretenses illi sacrificia offerre: quasi deo. Aiunt & præsciendi fuisse peritissimū. Deniq; cū apud Athenienses munichiam uidisset: ignorare eos dixisse quātarum cladiū causa locus ille futurus esset: quod si scirent dētibus illū discerpturos: hæc aut prædixit multis ante temporibus. fertur & primus esse seæacum dixisse: lacedæmonisq; prædixisse captiuitatem quā passuri erant ab archadibus: ac se ipsum reuiuiscere sæpe simulasse. theopompus aut i mirabilibus refert epimenidis cū nympharū templū exadificaret uocem e celo lapsam non nymphis: sed ioui dedicandū. Cretensibus item prænuiciasse belli exitum: quod inter archades & lacedæmonios agebatur: eū quem prædiximus: quo i bello deferti ab Orchomeniis lacedæmonii in ius hostiū concessere: senuisse illum intra tot dies: quot obdormisset annos. Non desunt qui asseuerant: & hoc enim theopompus ait hunc a cretensibus curetem appellari solitū. Myronianus in similib; auctor est: corpus eius penes se lacedæmonii obseruant respōso quodam admōniti ut refert Sosibius Iaco. fuerunt alii duo epimenides genealogiæ scilicet asseritor: & tertius qui dorice rhodi historiam scripsit.

Pherecydes.

Pherecydes Badii filius syrus ut in successione alexander tradit: Pit taci auditor. fuit. Eum Theopompus asserit primum oium de natura & de diis græcis scripsisse. plurima de illo & stupenda memorant. De ambulante enim secus litus samium: cum intuitus fuisset nauem plenis uelis currentem: post paulum mergendam prædixisse: sicque ut dixerat se in ipectante contigisse. Haustam rursus aquam ex pueto cum biberet: post diem tertiu teræ motum futurum prædicasse: atque ita factum esse. cum denuo Messanā ascēdisset in olympiā perilao hospiti consuluisse: cū tota familia inde migrare maturaret: neglexisse illum messanāque paulo post captam ab hostibus fuisse. lacedæmonis solitum dicere neque aurū neque argentū honorādū ut Theopompus i mirabilibus scribit: præcepisse hoc sibi in somnis Herculem: quē & eadem nocte. regibus pherecydi ut optemperarent iussisse. sunt qui Pythagoræ ista applicent Tradit Hermippus illū: cum inter ephesios atque magnesios uigeret bellū cuperetq; ephesios uincere. quendā ex pratereuntibus interrogasse: unde esset: & cū se ille ephesiū dixisset: adiecit? Trahe me per crura & i agro magnesio pone: ciuibsq; tuis adnuncia ut parta uictoria me in eo loco sepeliant: adiecitque se esse pherecydē. hæc ubi ille ciuib; renunciauit magna eos uictoria incessit spes. Postridie uero cōmissa prælio magnesios fundunt: uictoresq; pherecyden ex uita

Theopompus
Phæstius
Dosiades
Agelarchus
Epimenidis
somnia

Nicias f.
Micerati

Aræ sine nomine

Cratius

Lysimn

Phalgo

Xenophanes
Colo.

Epimenides de Argo
nautis scripsit

phanū uerendorū de
orū athenis

Lobon argiuus

Demetrius
magnesi

P̄sistratus

Demetrius

Timæus

Munichia
locus

Theopompus

Myronian

Sosibius Iaco

Bades

Alexander

Theopompus

Perdictiones
mirandæ p̄
recedis

Perilao

Theopompus

Hermippus

Pherecydis mors q̄s
empedochus

A pediculis huius sententia
a pediculis pluribus in
vita felle pluresq; alios
comemorati q̄ hoc morbi
generi pertinent

Corycius mons

Vnde mos emanavit
ostendendi digitum
in contumeliam

Thyotos

Andro

Eratosthe
nes

Ducis

Ionchius

migrasse cōperiūt: quē ēt sepeliētes magnifice honorauerūt. Quidā pfectū, del
phos e mōte Corycio seipm deiecit: deliq; sepultū eē. Alia pediculis cōsū
ptum obisse diē tradunt. Aristoxenus uero cū de pythagora eiusq; familiaribus
scriberet: refert illū cū a pythagora q̄ uisitādi grā aduenerat: ut sese hret interroga
tus eē: digitū imisisse p ianuā ac dixisse apte ispice. ea postmodū dictio apud stu
diosos: deteriorē in partem semp accipit. Qui autē ea melioribus in rebus utunt:
peccāt: dicebatq; deos mēsa thyoton uocare. Porro Andron ephestius duos tra
dit fuisse pherecydes syros: Astrologū alterū: alterū Theologū Badis filiū: cui⁹
pythagoras studiōsus fuerit. Eratosthenes unū tantū mō syrū: alterū Atheniēse
genealogū fuisse asserit. seruat hactenus pherecydis syri quem scripsit libellus d̄
rerū p̄cipio: cuius initiū est: iuppiter q̄dem atq; tps & tellus erāt semp: terrē
aut nomē fuit terrā: postq̄ ipi iuppiter p̄miū dedit: seruat & heliotropiū i syra
isula. Refert autē duris i secūdo sacrorū iscrīptū eius tumulo epigramma illustre.

In me finitur sapientia tota: quid autem

Si plus pythagoræ nostro dicas: quia primus

Græcorum in populis non mentior ista locutus.

Ion autem chius de ipso ait.

Hic uelut ornatus uirtutibus atq; pudore:

Et dulcem uitam non habet exanimis.

Sic iam pythagoræ sapientia summa uirorum.

Cunctorum mentes uidit & edidit.

Est & nostrum sic se habens

Carmine pherecratio.

Insignis pherecydes

Syros quem parit olim:

Turpes in pedicillos

Permutasse priorem

Formam dicitur: atque

Magnetum in regionē

Se iussisse trahi: quo

Inferret generosis

Pœnas ciuibus audax

Ingentes. ephesi nam

Oraclum fuerat quod

Solus nouerat ipse

Mandans hoc moriturus:

Cedens sic apud illos.

Verum est hoc igitur: uir

Si uiuens sapiensque

Quædam est utilitas: ac

Certe q̄do nihilq; est. Aliorūq; i eū ferunt epigrammata. Fuit at circa. lxxviii. olym
piadē: Est eius quoq; ad thalētē huiusmodi epistola. Pherecydes Thaleti.

Bene moriaris: cum tibi fatalis dies supuenerit: morbus me inuaserat cū
tuas accepi litteras: pediculis operiebar totus & rigore angebar febris.
Mandauit itaq; q̄busdā ex familiaribus ut cū me sepelierint: ad te perfe
rant quæ scripsi. Tu autem si quidē ea probaueris cū sapientibus reliqs ita legen
da demum trades: sin autē improbaueris nolite edere: mihi certe nec dū fatis pla
cebāt. Est tibi q̄dem non certa rerū fides: neq; n. id recipi neq; qd sit uerū me sci
re p̄fessus sum: forte quēdā de theologia referaui: cetera intelligere oportet: oia
q̄ppe significo poti⁹: q̄ apio. Morbo autē diebus singulis inualecente: neq; medi
corū quēpiā: neq; amicorū penitus admitto. Ceterū assistentib⁹ p̄foribus & iter
rogatibus quo in statu sim: digito p̄ hostiū claustra dimisso: q̄ sim lāgore fatigas
tus ostendi: admonuiq; ut postridie cōueniāt ad solēnes pherecydis iherias. Vale
Atque hi sūt qdē appellati sapiētes: q̄b⁹ pleriq; p̄sistatū ēt tyrānū aggregāt. Ve
niendum uero iam ad philosophos ac primo ichoandum ab Ionica philosophia
cuius p̄ncipem thalētē fuisse memorauimus Anaximandri p̄ceptorem.

Laertii Diogenis Liber secundus.

ANaximandro milesio Praxiades Pater fuit. huius est illud. princi
piū & elemētū imēsum hoc & ifinitū eē nō tamē definiēs aera &
aquā: aut aliud q̄piā: & p̄tes qdē eius imutari: totū uero imuta
bile durare medio loco terrā cētrijistar constitutā globosāq; eē &
rotūdā: lunā falso lucere lumine splendoremq; a sole mutari: So
lēque terre aquare magnitudinē & esse purissimū ignē. Prim⁹
autē γωμονε inuenit ipsūq; lacedæmone in loco captandæ um
bræ idoneō statuit. quo. s. ut ait Phauorinus in oimoda historia conuersiones so
lis & æquinoctia notaret: horoscopia quoq; fabricatus est: ac p̄mus terræ marisq;
circuitus descripsit: & spherā isup cōstruxit. Quā uera sibi uisa sint sūmatim
put memorie occurrit exposuit Apollodorus Atheniensis: q̄ illū & in chronicis
ait secūdo āno. lxxviii. olympiadis annū egisse ætatis. lxxiii. ac paulopost obisse diē:
floruisse autem maxime sub Polycrate Samiorū Tyranno: aiunt eum canentem
a pueris irrisum: eoque cōperto dixisse canēdum ergo puerorū cā modulatus.
Fuit & alius Anaximāder historicus & ipse milesius Ionicus scriptor.

Anaximenes.

ANaximenes Eurystrati filius milesius Anaximādrī auditor fuit. Qui
dā & parmenidē audisse asserit. Hic initiū dixit aera & ifinitū: moueri si
dera nō supra terrā: sed circa terrā: usus est autē Ionica locutiōe simplici
& mime fucata. lxxiii. olympiade natū eē: atque eo āno quo sardis capta sit obisse
diē Apollodorus tradit. Fuerūt & alii duo lāpfaceni ipsius nois: orator unus: al
ter historicus q̄ oratoris nepos Alexādrī gesta cōscripsit. Extrat philosophi Ana
xamenis epistola: huiusmodi. Anaxamenes Pythagoræ. Thales ab ætatis flore
ad senectutem per studia uirtutis humanitatisque peruectus inclita morte defū
gitur. Is cum ut consueuerat una cum ancillula sidera inspecturus atrio domus
matutinus exisset immemor ut sese loci situs haberet: dum a thera securus explo
rat in subiectam foueam cecidit: Milesiū siderum obseruatoris hūc finē tradunt.

Bene moriaris
principiū epi
stole

Praxiades

Terra

Luna

Solis magni
do

Enomo a q̄
muentus

Phauori
mus

Apollodorus

Polycrate

Eurystratus

Ionica locutiōe

Apollodorus

Alexander

Gentetue
Aegae flumij

Ceterū nos liberiq; nostri tāti uiri iugiter meminimus: atq; in illius maxime do-
ctrina acquiescimus: initiūq; sermonis nostri Thaletē semper istituimus: itēq; alia.
Anaximenes Pythagorā. Cōsultus nobis egisti ut quietus uiueres: qui ex Samo
Crotonē cōmigrasti. nēpe. n. acidā aliisque ifesti sūt: milesiisque tyrāni dominā-
tur. Medorū itē rex nobis acriter iminet. nisi uelimus esse tributarij: at cōsiliū nō
fuerit Ionas pro libertate oīum cū medis dimicare. Nā si bellū aduersus illos iea-
mus nulla nobis spes salutis est. Quonā igit aios possit Anaximenes cali secre-
ta rimari: cui iugis aut mortis aut seruitutis incūbit metus? Atq; tu Crotoniatīs
atque italis ceteris i amore ac studio es: p̄gūtque ad te & ex Sicilia studiosi quicq;.

Anaxagoras.

Hegesibulus

Cubulus

Immo m
filius

Anaxagoras hegesibulo siue eubulo p̄re Clazomenius anaximēis fuit
imprimis studiosus. Primus hic materiae quā hylē appellāt mētē adie-
cit in p̄cipio opis sui sic scribēs: oīa simul erāt: deinde accessit mēs eaq;
composuit: q̄obrem & mens siue animus dicitur. Timon hoc ipsum de anaxago-
ra fatetur: in sillis dixisse scilicet mentem confusis primo rebus accessisse omnia
que compegisse simulatque ordinasse.

Fertur anaxagoras mentem fortissimus heros
Ipsi mens quoniam coniungens omnia moxque
Vna compegit ueteri pugnancia lite.

Hic nō mō generis gloria & opibus: uerū animi quoq; magnitudine clarissim⁹
fuit. Quippe cū cūctū p̄monium suis spōte cōcessit: nā cū ab eis ifimularēt negli-
gētia: qd ergo inqt: nō ne uos ista curatis? Demū ab eis p̄fect⁹ ad speculādā rerū
naturā se cōtulit rei & p. & priuate oīno negligēs: adeo ut cuidā se ita compellātū
nulla ne tibi p̄ria cura est? dixerit mihi uero p̄ria cura & qdē summa est: digitū

Xerxes

Pulcherrū anaxagorā

Apollodor

Callias

sol candens
ferri

Demetri⁹
phaleri⁹

Timotus

Ex minutissimis are-
nis aurū constat

in calū itendēs. Ferē in xerxis trāsitu annū aetatis uigesimalū egisse uixisseq; ānos
lxii. Apollodorus i chronicis floruisse eum septuagesima olympiade: septuagesi-
maq; octaua: primo āno defecisse refert. Philosophari Athenis ceperat sub Cal-
lia. xx. aetatis anno ut Demetrius phalerius in descriptiōe principiū refert: ubi &
xxx. annos cōmoratū tradūt. Dicebat Solē candēs ferrū esse: ac penitus ignitū: &
pelopōneso maiorē. Alij hoc ad Tātālū referūt: lunā habitacula i se hīc & colles
& uales: initia rerū similitudines hīc partiū. Vt enim ex minutissimis arenis au-
rum cōstet: ita & ex paruis similiū partiū corporibus hoc totū esse cōpositū: mē-
tēq; initiū motus: & grauiā corpora inferiorē locū ut terrā: leuiā superiorē op̄inu-
isse: ut ignē mediū aeri atq; humori distributū. Ita enim & super terrā latitudi-
nē mare subsistere humoribus a sole in uaporē cōuersis. Sidera principio q̄dem
turbato: & cōfuso motu ferri solita. Ita secūdū terrā uerticē eū qui semper appa-
ret polū fuisse: postmodū uero iclinationē accepisse: lacteū orbē reflexū esse sola-
ris luminis nō itermicātibus Astris: cōmetas erratiū stellarū esse cōuentū flāmas
ex se emittētū: eosq; qui σπινοειδῆς dicūtur ueluti scintillas ab aere uibrari: uē-
tos fieri cū aer a sole tenuat: tonitrus nubiū esse collisionē: coruscationes cōfricay-
tionē itidē nubiū: terrā motus successionē aeris in terrā. Animātes primo ex hu-
more & calore terraque manasse: postmodū ex iuicē natas esse: mares a dextris:

femina: a sinistris. Aūt illū p̄dixisse eū qui circa aegis fluuios cōtigit lapidis
lapsū: quē ex sole casurū dixerit: eaq; rōne iductū Euripidē ip̄i⁹ discipulū: sole i
phaethōte aureā glebā appellasse. Profectū quoq; i olympiā sereno & lucete Ce-
lo sedisse pellicea idutū ueste: quasi breui eruptura pluuiā: sicq; cōtigitisse. p̄cōtan-
ti an lapsaceni mōtes mare essent aliquādo futuri: dixisse ferunt: ita iane nisi t̄ps
defecerit. Rogatus cuius rei causa natus esset: & ispiciēdi iquit caeli & solis & lu-
na: Dicētī cuidā Atheniēsis priuatus es: non ego illis ait sed illi mēcū uidisset
mausoli sepulchrū: monumētū inqt p̄ciosū & lapidibus ornatū diuitiarū imar-
go est: idignātū homini ac moleste ferentī: q; in alieno solo moreretur: bono inqt
esto animo: Idē. n. undiq; in isernū descensus est: uidet aūt ut fauorinus in oīno
da historia testat: Primus homeri poema de uirtute & iustitia cōpositū eē dixit
se: multūq; metrodorū lapsaceni familiarē suū ad eā op̄inionē contulisse. Quē i
his etiā quā ad naturā historiā attinet constat poetā fuisse ip̄imis studiosū. Pri-
mus aūt Anaxagoras ē librū ab se scriptū edidit. eniuero sub p̄cipe dimylo ce-
cidisse de caelo lapidē: Anaxagorāq; tū dixisse caelū omne ex lapidibus eē cōposi-
tū: ac uehemētī circuitu cōstare: alias continuo sūma ui ipetus lapsurū Silenus in
primo historiarū auctor est: uaria de huius dānatiōe referunt. Nā in successionē
philosophorū tradit Sotion a cleōe ipietatis accusatū: q; solē cādētē dixerit lamī-
nā ac penitus ignitā. Defensum aūt a pericle discipulo qnq; talētis mulctatū: exit
liocq; dānatū fuisse. Porro satyrus inuitis a Thucydide accusatū qui cōtraria peri-
cli in reipublica administratiōe sentiret neq; ipietatis modo: uerū & p̄ditionis ab
sentēq; morti addictū: & cū illi renunciata esset & dānatio sua & filiorū mors: ad
alterū dixisse iā pridē aduersū illos atq; se ex aequo naturā tulisse iniam: ad alterū
sciebā me genuisse mortales. Alii hoc ad solonē referūt: alij ad xenophōtē. Hūc
aūt manibus etiā p̄p̄riis sepelisse liberos Demetrius phalereus in libro de senec-
tute testat. Hermippus i uitis carcere inelutū addictūq; morti tradidit. Pericle
uero p̄cōtatū an illius uitā in aliquo criminare: cū nullū ei crimē ip̄igi cōperisset
dixisse atq; ego discipulus istius sum. Nolite igit inquis calūniis iducti illū p̄dere
uerū mihi pot⁹ obtēperate liberūq; abire p̄mittete: sicq; factū eē. Hāc tamē illū
iniuriā aegre tulisse: ac spōte i de discessisse. Verū enim Hieronym⁹ i secūdo cō-
mētariorū Pericle asserit illū adduxisse in iudiciū: incertis gressib⁹ nutantē: & p̄-
nimia aegritudine cōfectū macie misericordiaq; iudicū: potius q; q; innocens fue-
rit iuētus: relaxatū esse: tamē uaria de ipsius dānatiōe iter auctores minime ob-
scuros habet opinio: nec defuere qui existimarent illū democrito ifestū fuisse: q;
ab illo minime fuerit defensus. lapsacū postea p̄fectus illic diē suū obiit: ubi rogā-
tibus eum principibus ciuitatis nunquid fieri mandaret: iussisse s̄ferunt ut pueri
quotannis quo mēse defecisset: ludere permitterētur: seruariq; haecenus eam cō-
suetudinem. Defuncto igitur lapsaceni honorifice iusta persoluerūt: eiusq; tu-
mulum epigrāmate illustrauerunt. Fuere tres & alij eodē nomine in quorū nul-
lo fuere omnia. Verū Primus quidē orator de isocratis disciplina ueniens. Statu-
arius alius: cuius meminit Antigonus. Tertius grāmaticus zenodoti discipulus.

Archelaus.

Empyros

Lapsaceni
montes

Fauorinus

Homeri poema

Metrodorus lapsaceni

Dimylo

Silenus

Sotion

Cleon

Pericles

Satyrus

Solon

Xenopho

Demetrius phalereus
in libro de senectute

Hermippus

Pericles

Hieronymus

Democritus

Isocrates

Antigonus

Zenodotus

sciebā me genu-
isse mortales.

um anaxagorae renunciatū esset mortis
damnatum ab atheniensib⁹ esse respondit
im pridē aduersus illos atq; se ex aequo
naturā tulisse sententiam. dignam
me hercle tanto uirō uocem

Archelaus Atheniensis siue milesius patrem habuit Apollodorū siue ut quā scripsere: Mydonem: Anaxagorēque discipulus: & Socratis magister fuit. Primus hic ex Ionia physicā philosophiā Athenas iuexit: & appellatus est physicus quia in eū philosophia desierit naturalis: Socrate ethice in-
 troducte: quā ne hic quidem ethica rudis fuisse uideat: namque de legibus philoso-
 phatus est: & de honesto & aequo. Porro Socrates quia haec ab illo sumpta pro-
 pagauerit inuenisse putatus est. Duas esse generationis causas assererat: calidū & frigidū
 aialta de limo nata: iustumque & turpe non natura consistere: sed lege: hac autē rōne
 nitebat liquentē calore aquā ubi ignis inflāma ardoribus terrā efficere: ubi uero
 circumfluit: aerē gignere: atque iō illā quā ab aere hunc autē ab ignis leui facili-
 que motu contineri: gigni uero aialia ex terrā calore: quā limum lacti simillimū ad escā
 emanauerit: sic & homines natos: primūque uocē aera percussū definitiuit: mare in
 cōcauis phumū ueluti collatum consistere dixit: maximūque siderū solē: & oē hoc
 infinitum appellauit. Fuerunt & tres alii eiusdem nominis: primus Chorographus:
 quā oēm ab alexandro pagratā terrā descripsit: alius quā quae naturae sunt propria uersu
 pdidit: tertius orator quā & artē oratoriā scripsit.

Socrates Sophronisco patre lapidario: matre phanareta obstetrice natus:
 sicut & plato in thalpeto meminit: Atheniensis patria: pago alopecenis
 fuit. non defuerunt quā illū iuuasse euripidem existimauerit. Vnde melilo-
 chus ait phrygibus nouo euripidis poemati & socratem ligna ministraffe.

Euripides recens phryges est fabula
 Sarmenta cui supponit & socrates prudens.
Euripides Ac porsus Euripides socratis ut socii & adiutoris meminit.
 Tumores socratis noueras ligatores
 Et callias: tu grauis & sentis sic magnum.
 Mihi licet: Socrates enim certe causa.

Aristophanes Aristophanes quoque hoc ipsum in nephelis tradit: hunc asserens euripidē fuisse
 qui Tragœdias scripserit eloquentiae sapientiaeque plenissimas.
 Sapientiae Euripides agens tragœdias.
 Plenissimas hic est celebresque multum.

Anaxagoras Cū igitur Anaxagorae secundum quosdam auditor fuisse & damonis ut alexander
 in successibus ait: post eius donationē ad Archelaum se physicū cōtulit: cuius
 & praedica fuisse scribit Aristoxenus. Porro duris seruasse illum ait & sculpsisse la-
 pides: opusque illius esse gratias: quae sunt in arce uestitas plerique asserunt: unde
 illum & timon in sillis & sculptorem lapidum dixerit: & graecorum uatem prae-
 rea uastum & oratorem uarium subaticumque simulatorem appellauit.

Aristoxenus Lege loquens uasser rhetor lapidumque politor
 Graecorum uatesque subaticus & simulator
Duris Deriuauit ab his monstrans certissima uerba
**Timon in sil-
 lis** Erat quippe in oratoria sicut etiā idomeneus refert proptus atque acer: sed eū tyrāni
 xxx. dicēdi artē ut ait Xenophon: docere uetuerūt. Carpiē & ab Aristophane: ut
 qui deteriore rōne meliōre faceret. primus quippe ut fauorinus in oimoda scri-

oimoda
 i. amafu

Deteriore ser-
 monē que
 palto me
 here fa-
 ciebat so-
 crate

Idomeneus
 Xenopho
 Aristophanis
 Fauorinus

sermone
 201

bit historia: cum Aeschine discipulo oratoriae campos aperuit. Idomeneo idipm Aeschine
 in libris quos de Socraticis scripsit asserent: primūque de uita ratione disseruit Idomeneus
 ac primus philosophorū damnatus moritur. Ait autem Aristoxenus Spinthari Aristoxenus f
 filius pecunias illum ex ministerio suo ad necessarium uictum congregare soliz Aristoxenus f
 tum. Ceterum critonem eum ab emendanda quotidiana stipe atque ab officii Spinthari
 nae subduxisse ministerio gratiam animi ipsius admiratum: eiq; se in disciplinam Crito
 dedisse Demetrius Bizantius auctor est. Animaduertens autem naturalis specu Demetrius Bizantius
 lationis fructum nullū esse: eamque ad officia uitae nihil esse necessariā iuexit pri-
 mus ethicem: deque illa & in officinis & in pulico quotidie philosophans: ea po-
 tius inquirenda hortabatur: quae mores instruerent: & quorum usus nobis domi
 esset necessarius. Illic enim Homeri testimonio bonum nobis malumque nasci. Homerus
 Saepe uero inter loquendum agente id orationis uahementia iactare digitos so-
 lebat: & crines uellere: ita ut a plerisque rideretur: habereturque despectui quae ta-
 mē omnia ferebat aequo animo. Vnde & cum fuisset a quodam calce percussus:
 admirantibus illius tolerantiam dixit: quid enim si me alius calce impetisset nū-
 illi diem dixissem? Hec demetrius. Perigrinatione uero illi opus non fuit quem
 admodum plurimis: nisi in quantum militauit: sed semper eodem in loco ma-
 nens: contentus cum familiaribus ac studiosis disputabat: nitebaturque summo
 ingenii acumine non tam illos ex sententia refellere: quā ipse quid uerum esset inue-
 nire. Fertur cum eurypides ei legendum Heracliti opusculū dedisset: rogaretque
 quid sibi uideretur dixisse: ea quidem quae intellexi fortia sunt: puto item & quae
 non intellexi: uerum delio id narratore aliquo indiget. Cura illi decens fuit cor-
 poreae exercitationis: eratque praecleari habitus. Denique in amphipolim armatam
 militiam secutus est: atque praelio commissio circa delum lapsum aequo xenophontē
 apprehendit atque seruauit. Confugientibus atheniensibus ceteris ipse lento pal-
 su abibat: saepe clam retrospectis & ulcisci obseruans si quis ense ipsos inuadere te-
 tasset. Militauit & in potideā per mare. Nam pedibus minime licebat obsistente
 bello quo tempore nocte tota in uno habitu permansisse tradunt. Et cum in ea ex-
 peditione fortissime pugnasset ac uicisset: uictoriam alcibiadi sponte concessit:
 se: quem a Socrate amatum Aristippus in quarto de antiquis delitiis testatur: Ion
 autem chus iuuenē cum archelao famum infamo peregrinatum uenisse tradit. Arif
 Aristoteles & pythone profectum ait. Isthmum quoque fauorinus in primo tipp
 commentariorum adisse refert. Erat autē constantis animi inuicteque sententiae.
 & imprimis popularis dominationis studiosus: quod cum ex aliis constat: tum Ion chus
 ex eō maxime quā iubentibus qui cum Critia erant nobilibus: leontē Salammiū Archelaus
 illustrem & opulentum uirum ad se deduci perimēdum haud quāq; cessit. solus Aristoteles
 que aduersus. x. potentissimos duces sententias ferre ausus est: & cum libere quo-
 uellet abire e carcere liceret noluit: & plorantes saeuere increpauit: pulcherrimos
 que sermones illos uinctus persecutus est. Frugi item erat & continens. Refert Critias
 Pamphila in septimo commentariorum cum alcibiades grandem illi aream ad Leon Salammius
 construendam domum largiretur dixisse: in uero si calciamentis mihi opus es-
 set: corium dares ut calceos mihi ipse conficerem? atqui ridiculus essem si acci-
 Alcibiades

Iactabat digitos
 & crines uelle
 bat socrate in
 ter loquēdi

De Heraclite sci-
 tum difficulte
 ope

delius narrato

Xeno pho Socrates Graec
 deli pugnant
 iuriamus deli
 Alcibi m. 2. de uera
 ados m. 2.

Amphipolis
 Potidea

Ion chus
 Archelaus
 Aristoteles

Fauorinus
 Critias
 Leon Salammius

Pamphila
 Alcibiades

Quam multis ipse non egeo

perem. Sape cū eorū quæ publice uēdebantur multitudinē intuerēt: secum ista uoluebat: q̄ multis ipse non egeo: ac semp̄ habebat in ore iambos illos: quibus argentum & purpura & cetera id genus tragædis potius q̄ usui uitæ necessaria docent. Tarchelaum præterea Macedonē & scopā Crānoniū: Eurylōcūq; lariseū aspērnatus est alto aīo: cū neq; ab eis missas pecunias accepit: neq; ad eos ipse p̄ficisci uoluit. Adeo at̄ parce ac temperate uixit ut cū Athenas lues sapenūmero uastaret: solus ipse nunq̄ ægrotauerit. duas illū uxores duxisse: priorem xantippē pen ex qua lāproclē genuerat: secūdam Myrtōnē Aristidis illius iusti filiam quā & sine dote acceperit: quæq; sibi sophrōiscū menexenūque pepit Aristoteles auctor ē. Alii Myrtōnē prius duxisse: plerique utraq; simul habuisse tradunt: ex quibus & Satyrus ē & Hieronymus Kodius. quippe Athenienses cū Bellis ac lue ciuibus ex haustā ciuitatē reparare sobolēque p̄pagare uellent decreuisse referūt: uti urbanam quidem unam uxorem ciues ducerent: liceret autem & ex altera p̄ creare liberos. Idq; tū & Socratē fecisse magna uero mētis altitudine carpentes se atq; obiurgātes cōtēnebat. In facilitate quoq; uictus maxie gloriabat: merce dēque nullo exigebat. Dicebat aut̄ qui suauissime comederet eum minime obsequio egere & qui cū uoluptate biberet: eū qd̄ præsens nō sit poculum nō quare re nec expectare: eumq; diis maxime propinquū: qui minimis egeat. Hoc si quis uelit a Comici doceri poterit: Qui p̄fecto illū dum uituperare querūt, laudat. Aristophanes denique sic illū agit. Opreclare sapientiæ amator hō q̄ iuste Athenis beatus alibique uiuis: sic memores & curis plenus inestque animo erūna: neque fatigaris aut stans aut sedens: sed ne alges quidē multū dolens: neq; prædere cupis uinoq; & edacitate abstines: aliisq; inhōestis: porroq; Amepias palliatū illum inducens sic ait. Socrates paucorum optime uirorū multorumq; uanissime & ipse ad nos pergis: patiesq; es: unde tibi pallium hybernum: hoc incōmodum per coriari contingit malignitatē. Hic tametsi eluriens assentari nunq; passus es: Caterum ipsius rei q̄ semp̄ inimicus fuerit: utque magno & alto animo scēdam istam adulationem præteruectus sit: Aristophanes itidē accedat testis in hac sententiam elatus fastu uias teris oculoque innuis & discalciatus pergis: pluraq; toleras atque inter nos uultus grauitatē ac reuerentiam seruas. Cūque hoc uitæ instituto degeret interdum tamen ipsi congruens uenustiore habitu amiciebat: ut in Platonis symposio ad agathonem pergens: æqua illi & hortandi & dehortandi facultas fuit. Denique theatetū cum de disciplina differeret: ut ait Plato: mirifice imutatū diuinumque ferme remisit. Eutyphrona qui patri diem dixerat: quædā de iustitia & pietate loquens ab instituto reuocauit. Lysidem aut̄ hortando maxime moralem fecerat. Erat enim illi ingeniu ad eliciendos ex rebus sermones ac cōmodatum. Lamproclē item filiū in matrem imitem ac ferum: ut ait Xenophon: suadendo ad reuerentiā: reduxit. Glauconē præterea Platonis fratrem ad rem publicā accedere uolētē: p̄posito retraxit: q̄ is rudis eēt ignarusque rerum. Itē ut refert Xenophon: Charmidē contra quia eēt maxie idoneus: ad capeſſendam icitauit. Iphicrati quoque duci animos adiecit: cū ostendisset ei gallos gallinaceos Carii midæ corā callia pēnis ac rostro dimicantes: ipsumque glauconides

Argentū purpura aurum & alia huiusmodi tragædis potius q̄ usui uitæ necessaria esse

- Tarchela)
- Scopa era nomius
- Crānoni)
- Lariseus
- Xantippe
- Lamproclē
- Myrto
- Aristides
- Sophroniscus
- Menexenus
- Aristoteles
- Satyrus
- Hieronymus Kodius
- Aristophanes
- Amepias
- Aristophanes
- Plato
- Eutyphron
- Lamproclē
- Xenophon
- Glauco
- Charmides
- Iphicratis
- Midis carius
- Callias
- Glauconides

zalloru pugna

ciuitati acquirere optabat: non secus ac fasiaum auem aut pauonem. Dicebat aut̄ facile cuius esse quæq; habet mira proloqui: Amicos aut̄ quot possideat nominare difficilimū: tātā in eis obseruadis iesse negligentia. Euclidē uero cū uideret forensiū causerū iprimis studiosū: O iquit Euclide Sophistis quidē uti poteris: nō aut̄ hominibus. Inutile enim arbitrabar ac turpe huic dare operā: sicut & Plato in eutypheno testatur. Dederat illi Charmides domesticos pueros ut ab eis domū deduceretur sed noluit ille suscipere. Sunt qui dicāt illū Alcibiadis eximiā formā aspērnatū. uacationē ut possessionū oium pulcherrimā laudabat: & in ea iucundissime acquiescebat: ut in symposio testatur Xenophon. Dicebat & unicū esse bonum sciam: malū ecōtra unicū iscitā: opes ac nobilitatē nō solum nihil in se habere honestatis: uerū & malū omne ex eis oboriri. Deniq; cū dixisset ei quidam Antisthenē matre esse threicia: Tu ne iquit arbitrararis ex duobus atheniensibus adeo insignē uirū natū? Phædonē quoq; captiuitatis necessitate: quæstui turpi expositū critoni redimendū præcepit: spectatūq; philosophū fecit: sed & si dibus canere didicit: quādo illi opportunū fuit: minime iprobū seu pudendū dicens: quod quisq; nesciat: discere. Sapins itē saltabat eam exercitationē plurimū ad tuendā bonā ualitudinē cōducere existimās: sicuti & Xenophon in symposio testatur. Asserebat & dæmoniū sibi futura præsignare: ac beneicipere parū nō esse: sed maximū & scire se nihil præter hoc ipsum quid nesciret: eos itē qui præcocia multi emerēt desperare aiebat se ad maturitatis tempus periēturos. Rogatus aliquādo quæ nā sit iuuenis uirtus: nihil nimis iquit geometriæ coulque dandam operā monebat: quoad quisq; possit terra metura accipere & dare. Euripi de uero de uirtute ita differētē: ut diceret præclarū esse temere hāc dimittere surgens egressus est ridiculū esse dicēs mācipiū si non iueniat: dignū iquisitione iudicare: uirtutē uero passim perire permittere. Interrogatus utrū melius eēt uxorem ducere nec ne: utrū uis horū iquit egeris pœnitētia icesset admirari dicebat cur hi qui lapidea signa sculperēt summa ope niterent: ut lapis homini q̄ similis euadat: se ipsos curare negligenter ne similes lapidibus & uideantur. & sint. Hortabat & iuuenes: se iugiter in speculo ituerent: ut si quidē formosi essent: digni ea specie fierēt: sin aut̄ deformes eam deformitatē eruditione prægerent. Cū uocasset ad cœnā diuites: & xantippē modici puderet apparatus: bono iquit esto animo: Nā si quidē modesti erūt frugi mēfā haud quāq; aspērnabunt: sin aut̄ itē perātes nulla nobis de hisce cura erit. Aiebat alios hoies uiuere ut ederēt: se ideo edere ut uiueret. Ad hanc uulgus ignobile & iperitā amplectētē plebē idē ferme facere dicebat: ac si quis singulos nūmos reprobarēt: cōgestū ex hisce cumulū ut p̄babilē susciperet. Cum sibi dixisset Aeschines: pauper sum & aliud habeo nihil: me ipm aut̄ tibi do: an uero tu inquit nō animaduertis q̄ mihi maxima tradis. In dignatī cuidā cur despiceretur: cum summa rerū. xxx. sibi arripuissent: ergo ne inquit pœnitet te. Referētī q̄ illum Atheniēses mori decreuissent: & natura illos inquit. Hoc alii ad anaxagorā referūt: dicētē sibi uxore iniuste morieris: an tu inquit iuste malles? cū in somnis quendā sibi ista dicentē audisset: Tertia tephthie tempestas lata locabit: Ait ad Aeschinē post diem tertiu se moriturū: qua die

- Euclides
- Plato
- Charmides
- Alcibiades
- Xenophon
- Antisthenes
- Phædo captiuus
- Crito
- Xenophon
- Pulcherrimus
- Sententiæ Socratis
- Curipidis
- An sit ducēda uxor
- De Speculo
- Multos uiuere ut edat
- Aeschines
- Anaxagoras
- Aeschines

Apollodor?

icutā bibiturus erat. Apollodorus ei palliū praeiosum obtulit ut in illo moreret
 & ille quid inquit: num palliū meū uiuenti congruū fuit: Vita functo nō cōueniet?
 nunciāri sibi quendā se maledictis icessere: bene ait loqui non didicit. Cum disru
 ptam palli sui partem uertisset Antisthenes & inspectandam oibus didisset: aspi
 cio inquit p scissurā palli tuam uanitatē: Dicenti cuidā nō ne tibi ille maledicit? nō
 inquit: mihi enim ista nō adsunt. Dicebat expedire le ipsum ex industria comicis
 exponere. Nā si quidem ea dixerint quae in nobis corrigenda sint emēdabūt: Sin
 alias nihil ad nos. Xanthippe cum in eū prius conuicia & maledicta iaculata esset
 Postmodū uero & sordidis aq̄s pfudisset: nō ne inquit dicebā xanthippē tonatē
 quādoq̄ pluiturā: dicenti Alcibiadi nō eē tolerabilē xanthippem adeo morosam:
 Atqui ait ego ita hisce iā pridē assuetus sum: ac si iugiter sonū trochlearū hauriā
 an uero tu nō toleras clamore pstrepentes anseres? illo dicēte at mihi oua pullos
 que pariunt: & mihi ait xātippe filios gignit. Cū palliū illa sibi in platea sustulisset
 monerentq̄ familiares iniuriā manu conferta ulcisceret. Praclare inquit ut nobis
 corrixantibus quisq̄ uestrū acclamare p̄gat Eia Socrates Eia xanthippe. asperio
 ris genii uxori ita congregiendū monebat: ut equis animosis equites: Caterū si
 cut illis eū hosce subegerint: reliqui facile cedūt: ita & mihi post xanthippes usū:
 reliquorū mortaliū facilis toleratio obueniet. Ista & huiusmodi gerēs quotidie
 & dicens: pythia testimonio laudatus ē: quae charephonti id oraculū edidit: qd̄
 in oium ore ē: quo. s. mortaliū oium Socrates sapientissimus praedicaret: ex quo
 magna in illum inuidia conflata ē: prater ea q̄ eos qui se ipsos magnificarent &
 aestimarēt quasi stolidos & insensatos arguisset: eorū ex numero anytus ē: sicut in
 menone plato ait: is enī a Socrate rideri se nō ferēs: primū quidē aristophanē ad
 uersus illū iuexit atq̄ in eius maledicta puocauit. Postmodū uero melitū etiam
 induxit: ut illi crimē impietatis adolecētiumq̄ corruptiones obiiceret. Et melitus
 quidem ad iudices illū accusauit: sniam uero Polyeetus dixit: ut ait Fauorinus in
 oimoda historia: orōnem Polycrates sophista scripsit: ut Hermippus refert siue
 ut quidam uolūt anytus: preparauit aut oia Lycon orator. porro Antisthenes in
 philosophorū successione: & i apologia Plato tris illū accusasse tradūt: Anytū
 Lyconē ac Melitū Anytū quidē opificū ciuiliūq̄ partes tuentē: Lyconē oratorū
 Melitū uero poetarum q̄ eos ois carperet Socrates. Fauorinus i p̄mo cōmētario
 rū uerā nō eē Policratis i Socratem orationem tradit: quod i ea facta sit mentio
 murorū a Conone istauratorū: id uero factū constat sexto anno post mortē So
 cratis: sic aut se habet. Enim uero causā ipsius cōiuratio hoc mō gesta ē. Seruatur
 enim haecenus iquit fauorinus i metro. Accusauit melitus meliti filius pittheus
 Socratē Sophronisci filiū alopecensem de hisce criminibus: iura uiolat Socrates:
 quos ex maiorū istituto suscepit Ciuitas deos eē nō aestimās. Alia uero noua dæ
 monia iducēs. Cōtra ius & fas iuuenēs corrūpit: poena illi mors. Phūs uero cum
 sibi lysias quā p se scripserat apologiā recitasset: bona inquit & praclara ē oīo ly
 sia mihi tamen minus congruit. Erat enim illa plurimū iudicialis: q̄ ut phō con
 uenire uideret. Percōtanti lysias cur si bona eēt nō sibi cōgrueret oīo non ne inqt
 & idumēta & calciamenta speciosa eē possent: neq̄ tamen mihi conuenire? Cū

Trochlea
elaciuoluSocrates Sapientissi
mus iudicatus.

Cheropho

Plato

Socrates

Melitus

Aristophanes

Polyctetes

Hermippus

Lycon

Antisthenes

Plato

Anytus

accusatio
socratis

Fauorinus

Polycrates

Cono

Lysias

uero iudicium ageret: ascendisse platonem i suggestum refert: iustus tiberiensis in
 stēmate ac dixisse: minor natu cū sim uiri atheniēses his oibus q̄ tribunal ascēde
 rūt: interpellatūq̄ a iudicibus reclamātibus descende. Dānatus igitur est iudiciū
 ducentis. lxxx. & una sententiis. Tractantibusq̄ inter se iudicibus. qd̄ illum poti
 us conueniret pati an pendere: uiginti & q̄nq̄ dragmas soluturum se dixit: q̄q̄ eu
 bulides cētum eē pollicitum dixerit. Verum tumultuantibus iudicibus: eorū in
 quit grā quae a me gesta sūt: censo me in prytaneo publice ali. Tum illi adiectis
 aliis. lxxx. sententiis morte illum damnant: & continuo coniectus in uincula post
 paucos dies uenenum bibit: multa prius de immortalitate animorum: ac praclara
 differens: quae in phaedone Plato digessit. praena quoq̄ illum scripsisse plerique
 autumant: cuius est initium: Delie apollo salue: simulq̄ Diana pueri gloriosi. por
 ro Dionysodorus praena illius non esse memorat. fecit & aescopiam fabulam non
 multum compositae: cuius initium est: Aescopus haec retulit & caetera: atq̄ in hunc
 modum Socrates excessit e uita. Atheniensibus eius facti tantum poenitentiae in
 cessit mox: ut palastras & gymnasia clauderent & alios quidem exilio: Melitum
 uero morte dannarent. socratem aerea imagine publice honorauere: quam aly
 sippo perfectam in urbis celeberrimo loco statuerunt. Anytum ipsa die reuerter
 tem Heraclitae exterminarunt: passi sunt haec athenienses non modo in socrate:
 uerum & in aliis uiris illustribus permultis. Namq̄ ut ait Heraclides homerum
 ueluti insaniētem dragmis .l. mulctarunt: tyrtaeum que mentis impotē dixerunt
 & aescydante primū ex ludo aescyli sapientissimum aerea imagine hono
 rauerunt: Eis Euripides quoq̄ id exprobrat in Palamede innocuamque musam
 insectatos clamans. Enim uero philochorus Euripidem ante Socratē obiisse tra
 dit. Nascitur Socrates ut ait Apollodorus in chronicis sub apsephione septuage
 sima & septime olympiadis anno quarto Thargelionis mensis sexta: quo die lu
 strant Athenienses Ciuitatem Dianamque natam Delii tradunt. moritur primo
 anno nonagesimae quintae olympiadis. lxx. etatis ano. eadem ferme Demetrius
 Phalerius ait. Sunt qui sexagenarium obiisse referāt: uterq̄ uero Socrates & Eu
 ripides Anaxagorae auditores fuere. Porro Euripides primo anno. lxx. olympia
 dis sub calliade ortus est: Videtur autem mihi socrates & de naturalibus differu
 isse: quādo quidem & de prouidentia plerumq̄ disputat: ut xenophon ait: & cer
 te cū de moralibus tantūmodo uerba eū fecisse asseueret. Sed & plato in Apolo
 gia mētionē Anaxagore faciens aliorūq̄ physicorū: quae Socrates negat: de his
 dicere ipse comprobatur: & qdem cum sua omnia socrati semper attribuat. Re
 fert Aristoteles magnum quēdam ex Syria profectum Athenas Socratem plur
 ribus in rebus reprehendisse: uiolentamque illi mortem futuram praedixisse.
 Est nostrum in illum epigramma istius modi.
 Nunc bibe: nam uere sapientem dixit Apollo.
 Socrates illustris & deus est sophia.
 Ciuibus ingratis data sunt tibi dira uenena.
 Ast illi hauērūt protinus ore tuo.
 Bibe nūc illustis Socrates: Cecinit nā uer sapiētēq̄ dixit dus: at dus sapia. Nā ue

Iustus tiberiensis

Eubulides

Platonis phaedo

Dionysodorus

Lysippus

Heraclides

Homerus

Tyrtaeus

Aescydamas

Aescylius

Euripides

Philochorus

Socratis
mors

Apsephion

Anaxagoras

Calliades

Plato

Aristoteles

c iiii

Contentiones
debusimo
ru uiroru
cum homi
nibus sui
temporis

Prima aca
demia

Archicus

Aristoteles

Antioch)

Lemnius

Antipho

Cydon

Onatas

Homerus

Sagaris

Xenopha
nes

Cercops

Amphime
nes

Sabyrus

Antime
nides

Simonides

Timocreon

Gryllus

Clinias

Aristippus

Cyrus

Proxenus

Gorgias

Menophar
silus

Apollonides

Scuthes

Agelilaus

nenū qdē a ciuib⁹ gratis accepisti: sed id illi tuo ore ebiberūt. Fuit ei⁹ ut refert Ari
stoteles i tertio dpoetica: cū Antiocho lenio & antiphōte cōtētio quē admōdū &
Pythagora: cū Cydōe & Onata: uiuēt⁹ Homero cū Sagari: uita fūcto cū xeno
phāe memorato colophōio: Hesiodo ire uiuēt⁹ cū cercope: d fūcto cū xenophāe
memorato: Pindaro cū Amphimene coo: thaleti cū Pherecyde: Biātiq; cū Saly
ro Prienāo: Pittaco cum Antimenide: & alceo: Anaxagora: cū Sofibio. Simoni
deque cū Timocreonte. Sed enim ex his qui successere socrati appellāturque so
cratici: nobilissimi sunt plato: xenophon & Antisthenes: Ex his uero qui decē di
cuntur: clarissimi fuerunt quatuor Aelchines: Phādō: Euclides: & Aristippus:
primo igi dicendū de xenophonte: deinceps de Aristhene inter Cynicos: tū de
socraticis: atq; ita demū de platone q̄ & decē sectarū princeps est: primāq; acade
miā ipse constituit. Hic ergo successiōis ē modus. fuit & alius socrates historicus
q̄ argos diligenter descripsit: alius item peripateticus Bithynus atq; alius poeta
epigrāmatū: & alius Cous qui deorū preces inuocationesque conscripsit.
Xenophon.

Xenophō Grylli filius atheniensis: pago archicus fuit. Erat aut uerecun
dus: & ultra q̄ dici possit speciosus. Aiunt eū cū Socratem in angī porto
quodam habuisset obuium: Porrecto ab eo baculo transire prohibitu:
pcontāti uero ubi nam uenirent quæ humanis usibus accommodata sunt: singula:
cum ille respōdisset: rursus ubi nam boni ac probi hoies fierent rogare perrexit.
Ad hæc hærente illo dixisse ei Socratem: sequere igitur & discere: ex eo socratis au
ditor factus primus omnium quæ dicebantur notis excepta in publicum adidit
cōmentaria inscribens: primusque philosophorum scripsit historiam. Hunc ada
masse cliniam Aristippus in quarto de antiquis delitiis meminit atque ad eū hæc
dixisse. Nam nūc ego cliniam gratius intueor: q̄ cætera oia quæ sunt inter homi
nes speciosa & quæ sunt dulcia hoibus: cecusque mallem ad cætera fieri dum uni
ci clinia cōspēctū fuerer. Angor noctu & in sōnis q̄ illum non uideo: diei ac soli
gratias ingentes ago q̄ clinia mihi faciem reuelant. In Cyri amicitia hoc mō ue
nit: erat illi familiaris qdam proxenus noie: Boetius genere: discipulus Gorgia
leontini cyroque cognitus & carus: is apud Cyrum Sardis morabatur. Scripsit
aut xenophonti epistolam athenas accersens illum & Cyro amicum fieri suadēs
hæc ille Socrati ostendit: cōsiliūque flagitabat. Eum ille delphos misit: in ea re dei
consilio usurū. Paruit xenophon: pfectusque ad eū: rogat non pergere ad Cyrū
debeat nec ne: sed quo pacto ire: qua in re Socrates illū & si modice in simulabat
proficisci tamen monuit. ubi aut ad cyrū uenerat: ita se illi insinuauit: ut non mi
nus illi amicus carusque fuerit q̄ pxenus: & alia quidē oia quæ in ascensu Cyri ac
descēsu cōtingere nobis ipse diligentissime tradidit. Inimicitias aut aduersus Me
nonē pharfaliū grauissimas exercuit: q̄ fuerat ascensus tempore Peregrini mili
tis ductor: cui inter cætera maledicta & illud obiecit maioribus illo se usum ama
fuis. Apollōidi itē cuidā exprobrauit: pforatis eē eū auribus dicens: post ascēsu ue
ro & pōticas clades fœderatq; a Seuthō odryforū rege uiolata: se in aliā contulit
ad Agelilaum lacedæmoniorū regem: Cyriq; milites illi sub mercede præstitit:

Menophar
silus
Aristoteles
Hermippus
Timon
Xenonius
Steficliades
Callidemedes
Philippus f
Amyntæ
Demetrius magnus

ac se illi penitus deuouit: amicissim usq; fuit. Quo tēpore q̄ laconicas partes tue
ri uideretur: exilio dānatus ab atheniēsis: est: profectus deinde ephesum dimi
diū auri qd̄ secū tulerat Megabyzo Dyāe sacerdoti seruādū tradit quoad reuer
teretur. Sin aut statuā ex eo cōfectā deo cōsecrare iubet: ex dimidio reliquo do
naria in Delphos misit: inde cum agefilao in graciā ad bellum contra Thebanos
profectus est lacedæmonis cōmeatū illi supeditantibus. Hinc iam omisso agefi
lao in agrum Helex scilluntē uenit ab urbe paruo spacio disseparatum. Sequebā
tur aut illum & muliercula Philesia nomine: ut refert Demetrius magnus: &
duo liberi Gryllus: ac Diodorus: ut ait Demarchus in libro de repudio aduersus
xenophontē: qui etiam gemini uocati sunt. Adueniente uero megabyzo sub oc
cassione publicę festiuitatis receptis pecuniis prædiū emit & dea consacravit: qd̄
annis interfluit Selenus ephesino fluuiio æqui uocus. Hinc iam uenationibus ista
bat: amicis cōuiuia faciens historiasq; conscribens: Refert Demarchus lacedæmo
nios illi domū agrum p̄ dedisse. Philopidam præterea Spartiatā aiunt ad eum il
luc dono misisse mancipia ex dardania captiua abducta: ipsumq; arbitrio suo il
la disposuisse quo tēpore eliensis in Scillōta cū exercitu profectos lacedæmonis
remorātibus agrum cepisse. Tū uero xenophontis liberi cum paucis seruis clam
se subducetes in leprā cōcessere. xenophon quoq; ipse in elim primo: postmo
dum in leprā ad filios uenit: atq; inde cū illis Corithū profectus illic postea do
micilium habuit. Interea cum decreuissent atheniēses afflictis lacedæmoniorū re
bus opitulari: filios athenas militaturos pro lacedæmonis mittit: apud Spartāos
q̄ppe instituti fuerant: ut refert Diocles in uitis philosophorum: ex ea pugna Dio
dorus nullo præclaro facinore illustris euasit ei⁹ filius ex fratris nomine fuit. Por
ro Gryllus inter eq̄tes fortissime dimicans: erat aut ea pugna circa mantiniā ho
nesta morte defungitur magistro eq̄tū Cephilodoro: & impatore exercitus age
silao: ut ait Ephorus in q̄nto & uicesimo historiarū libro: in ea dimicatiōe epami
nūdas Thebāorū dux cecidit. Fertur xenophon coronatus sacrificasse: & cū filiū
coruisse didicisset: coronā deposuisse: ubi uero acriter pugnatem oppetisse cōpe
rit: eam rursus capiti iposuisse. Sūt qui illū ne lachrymatū qdem dicant: solumq;
dixisse: sciebā me gēuisse mortale. Refert Aristoteles Grylli laudes: & epitaphia:
tunc innumeros scripsisse: partim ut eius uirtus celebris fieret: partim item ut p̄i gra
tificarentur. Socrate itē Grylli laudes cōscripsisse Hermippus testis est in libro de
uita Theophrasti. Timon eū ut solet: carpit. Hæc uita xenophontis fuit: florebat
maxime quarto āno nonagesimæ & q̄rtæ olympiadis: ascēditq; cū Cyro sub p̄n
cipe xenoneto āno uno ante Socratis mortē. Obiit aut ut ait Steficliades athenien
sis in descriptiōe p̄cipū & olympiōicū āno p̄mo cētēsimę q̄ntæ olympiadis. sub
p̄ncipe Callidemedē sub quo & Philippus amyntæ filius macedonius regnabat
Obiit corinthi: ut ait Demetrius magnus: ad maturā iam prouectus senectutē
uir profecto cū in cæteris præstans & bonus: tum equorum uenationisq; ac disci
plinæ militaris in primis studiosus: ut ex libris suis intelligi datur. Religiosus p̄te
rea & sacrificiis itētus: ex eoq; fibras diiudicare doct⁹ & Socrate ad unguē imita
tus. Scripsit aut q̄dragita libros: aliis aliter eos diuidētibus ascēsu Cyri cuius p̄ sin

Causa exily
xenophontis
Megabyzo
scillus
Eleg uger
Gryllus & diado
rus
Philesia
Demetrius magnus
Gryllus
Diodorus
Demarchus
Philopidas
Diocles
Diodorus
Mantiniæ
pugna
Epaminonda
Cephilodoro
Agefilao
Ephorus
Aristoteles
Hermippus
Timon
Xenonius
Steficliades
Callidemedes
Philippus f
Amyntæ
Demetrius magnus

gulos libros: non autem totius operis prohemium fecit. Cyri instructionem: Cyri pædiâ: græcas res & cõmentaria symposiũq; & æconomicũ: & de equestri: & de uenatiõe. Hipparchiũ præterea & Socratis apologiã & de feminibus. Hieronem quoq; siue Tyranicũ: agefilaũq; & atheniẽsiũ ac lacedæmoniorũ ciuitatẽ: quã nõ esse xenopõtis Demetrius Magnesiũ testatur: fertur & Tucididis libros eatenus latẽtes cũ subducere posset: ipse poro eius uiri gloriã i lucẽ dedisse. Apellabatur aut musa attica: pro dulcedie eloquiũ & incredibili facilitate. Quo circa & se inuicẽ ipse ac Plato emulabatur: ut suo loco cũ ad Platonẽ uenerimus dicemus: Sunt aut & in hunc nobis epigrammata sic se habentia.

Non solum ad perlas xenophontem ascendere cyrus. Fecit: at ille iouis siquis agat repetit Namq; sua ostendens doctrinã dogmata græca.

Socrati atq; bonum quam meminit sophia. Aliud ut mortuus est. Cecropis & cranei xenophon si ciuibus actus

In exilium es: amici gratia cyri Hospitis excepit: sed te studioia corinthus. Sic placet illic & manere nouisti.

Inueni alibi claruisse illũ circa octogesiã & nonã olypiadẽ una cũ Socratis ceteris. Istius aut asserit illũ ex decreto eubuli exulasse: cuius dẽq; postea inia redisse.

Septẽ uero fuere xenophontes: primus hic ipse: secũdus Atheniẽsis pythostrati illius frater: q Theseidos pœma cõposuit: q iter cætera Epaminõdẽ quoq; uitã cõscripsit: ac Pelopidã. Tertius Cous medicus. Quartus q Hãmbalis historiã scripsit. Quintus q prodigia fabulosa cõmẽtus est. Sextus Parius sculptor egregius Septimus antiquã comœdiã poeta.

Aeschines charini lucanicas uedentis siue ut uolũt lysamã filius atheniẽsis a puero mirẽ indolis: laborumq; patientissimus fuit. Quo circa & a Socrate nõq; discessit: atq; ideo Socrates de illo dicere solebat: solus nos honorare nouit Aeschines. Hunc Idomeneus tradit in carcere fugã Socrati suadere tentasse: non Critonẽ: uerũ Platonẽ cũ amicior esset Aristippo Critoni uerba illa accõmodasse: uocatur in ius aeschines & imprimis a Menedemo eretriẽse quod Socratis noie dialogos cõplures inuexerit: quos a xantippe se accepisse memorabat: ex quibus illi sunt qui uocantur acephali nimium flaccidi nec socraticã robustitatem aut copiam præ se ferentes: eos tamen aeschinis nõ esse Peristratus ephesiũ asserit: sed & plures ex septenario illo numero perseus refert pasiphõtis eretrici esse: atq; ab eo aeschinis insertos libris: athenes quoq; paruum Cirum: & minore Herculẽ: & alcibiadem cæterorũq; libros ab eo fuisse compilatos. Sũt aut aeschinis dialogi q socraticũ exprimũt morẽ septẽ isti: primus Milciades ideo quodãmodo imbecilior est: deinde callias: tum axiochus: aspasia: alcibiades Te lauges: & R. nõ sãũt ipm inopia adactum uenisse i siciliã ad Dionysium: atq; a Platõe despectum ab aristippo fuisse illi cõmẽdatũ: ibiq; prolatis dialogis q bus: dã accepisse munera: demũ athẽas reuertisse: ibiq; minime philosophari ausum

liber xeno

Musa attica

Xenophotis mercuri in thu cydidem

antiquos

Demetrius

magnesi

Cecrops

Crana

Pythostratus poeta

rodigna fabu osa

Charimus

Lysamas

solus nos honore nouit aeschines

Idomeneus

Crito

Plato

Menedemo

acephali dialogi

Peristratus

Pasiphon

Antisthenes

Cyrus

Alcibiades

Plato

Aristippus

q illic Platonis & Aristippi esset clarissimum nomẽ: auditores sibi sub mercede quaesiuisset: deinde in defensionẽ inocetium se ad scribẽdas ofones iudiciales conuertisset: atq; ideo Timonem de illo dixisse referũt: q in psuadẽdo potẽs fuerit. Aut illi dixisse Socratẽ cũ pmeretur iopia ut a seipso usuras exigeret sibi subduccẽdo cibaria. Huius dialogos Aristippus etiã suspectos habuit. Deniq; dũ eos Margaritis legeret rephẽdisse ferũt: ac dixisse unde tibi ista latro? refert Polycritus mẽdesius in pmo de Dionysio uixisse illũ cũ Tyrãno iugiter quoad tyrãnde exciderit: & usq; ad Dionis in Syraculas reditũ: cũ illo asserẽs & Carcinũ comicũ fuisse: fert & eius ad Dionysiu epistola. Erat aut in arte oratoria maxime exercitatus: ut ex ea oratione quã pro defensionẽ p̄ris Phæacis magistri militũ scripsit: & ex eo q gorgiã leõrinũ imitatus est maxie cõstat. Scripsit at: & Lysias orationẽ cõtra illũ: quã inscripsit de calũnia. Ex qbus profecto liquet oratõẽ præcipuũ fuisse: erat ei & familiaris qdã Aristoteles noie cognomẽto mythus. Panetius oĩum Socraticorũ ueros eẽ dialogos cõset: Platõis xenophõtis: atheniẽsis: de phædois tantum & euclidis ambigit: cæteros dãnãt. Octo aut fuerũt hoc nomine. Primus hic ipse. Secũdus qui artẽ oratoriã scripsit. Tertius orator Demosthenis amulus. Quartus arcadia profectus Socratisq; discipulus. Quintus Mitylenæus: quem & flagellũ oratorũ uocabãt. Sextus Neapolitanus acadẽmicus philosophus melaudius rhodius discipulus idẽq; pædica. Septimus milesius ciuilis scriptor. Octauos Statuarius.

Aristippus genere Cyrenæicus fuit: pfectũ uero athenas Socratis fama p̄citũ aeschines tradidit. Is ut ait phãias peripateticus etesius primus Socraticorũ mercedẽ exegit: & quaestu phãtus est magistroq; pecũias mittebat: cui cũ aliquãdo. xx. minas misisset: ille eas cõtinuo remisit asserens deũ id sibi nõ pmittere. Displicebat id qppe Socrati: xenophon quoq; aduersus eũ in festo fuit aio. Quocirca & librũ cõtra uoluptatẽ in Aristippũ scripsit assertorẽ uoluptatis: eãq; Socrati disputationẽ assignauit. Theodorus quoq; in libro de sectis illum cõuictis agit: & Plato in libro de anima sicut in aliis memorauimus. Erat autem ei geniũ facile: & congruere loco tpi psonã nouera: oẽmque cõueniẽtia si mulare rõnẽ. Quãobrẽ & Dionysio plus cæteris pbabãt: qã ad oẽ qd emergeret bene affectus instructusq; uideret. Nã ut p̄cipiebat præfetiũ uoluptatẽ: ita ut ab sentib; fruere nõ laborabat. Vnde & Diogenes ipm regiũ appellabat canẽ: eũq; timon ut nimis delicatũ acriter mordet. aut illũ aliquãdo iussisse pdicẽ qnã gita drachmis emi. Tãtũ luxuriẽ grauiter ferẽte quodã respõdisse. tu istam obolo nõ emerẽs: & cũ annuisset ille: mihi uero iqt qnã gita drachmã: tãtũ ualẽt. Tres formas meretrices ei in cõspectũ dari aliquãdo Dionysius iussit: eũq; q ex illis: uel let eligere: Tũ ille tres simul abduxit: dicẽs neq; pariditũ fuisse q unã ptulerit cæteris. Eas igif ad uestibulũ usq; dduxit: ac dimisit: adeo erat & itelligẽdo & icõ tẽnẽdo facilis: loq; stratonẽ siue ut alii uolũt Platonẽ ad eũ dixisse tradũt Tibi soli & clamidẽ & pãnũ ferre datũ eẽ: cõsputus a Dionysio modice tulit: eã iniuriã cũ qdã agre ferret piscatores iqt ut gobiũ rapiãt: mari patiũt asp̄gi & ego ut balenũ accipiã: nõ patiar excreatiõẽ resp̄gi. Prætereũtẽ quãdoq; Diogenes olera abluẽs

Timon

Aristippus

Polycritus mendeis

Dio

Carcinus poeta comic

Phæax

Gorgias

Lysias

Aristoteles cognomẽto mythus

Panetius

Demosthenis

Melaudius rhodius

Flagellus oratorum

Statuarius

Aristippus

Phanias

Xenopho

Theodorus in libro de sectis

Plato

Diogenes

Timon

Sententia

Strato

Diogenes

obiurgauit & dixit. Ista tu si parare tibi didicisses, Tyrānorū: aulas nō adeo sœd⁹ assentator adires. Tu uero ait ille: se qdem conuersari cum hoibus scires: olera pfecto nō lauisses. Interrogatus qdam sibi ex philosophia studiis quæsisset. Posse inq̄ oibus fidenter loq̄. Cū probro sibi daretur q̄ præcioso & exquisitissime uiueret: si uitupādum ait hōc esset: in celebritatibus deorū profecto non fieret. Rogatus aliquādo q̄d habent amplius philosophi: si omnes inq̄ leges intereant similiter uiuemus. Percōtanti dionysio cuius rei gratia philosophi diuitum limia terunt: philosophū uero diuites nō ita: q̄ illi inq̄ sciunt q̄bus indigent: isti nesciunt. Interrogatus quo differant docti ab indoctis: quo inq̄ domiti equi ab idomitis. Ingressus aliquando meretricis cellulam: cū erubesceret qdam ex his q̄ cū eo erāt adulescētibus: non inq̄ ingredi: sed egredi nō posse turpe est. Cū a quodā sibi propositū esset Enigma & ut solueret ip̄ortune ab eo ip̄so q̄ proposuerat req̄retur: qd̄ inq̄. O stolide uis ut soluā: quod etiā iuolutum nobis negotia p̄bet. Melius esse dicebat medicū euadere q̄ ip̄eritū. Illic enim pecuniis: hic humanitate indiget. Cū aliquādo cōiitiis ageretur abibat: insectatore uero prosequēte ac dicente cur fugis: quoniā inq̄ maledicendi tu potestātē habes: ego audiendi. Indignātī cuidā: ac dicēti: philosophos cerneret semper obsidere diuitū fores: & medicū inq̄ languētium ianuas frequētant. Nō tamen ideo q̄spiam ifirmari mallet q̄ mederi. Corinthū nauigabat aliquādo & cū tempestate iactaretur turbari cape rat: in ea ptuerbatiōe cuidam insultātī ac dicēti. Nos imperiti nō metuimus: uos philosophi cur trepidatis: nō enim inq̄ de eadem aut simili anima utrisq̄ nostrū cura & metus icumbit. Gloriātī cuidā quod multa didicisset: ait sicuti non hi qui plurima comedunt & exercentur melius ualent q̄ qui sumunt necessaria: ita non qui plurima: sed qui utilia legerunt studiosi habendi sunt & eruditi. Foratori qui causam pro se dixerat & uicerat: sciscitanti quid te adiuuit Socrates? hoc inquit oratio quam pro me & de me habuisti: uera sit. Aretam filiam præclaris monitis instituebat docens esse nimietatis contemptricem. Rogatus a quodam quoniam melior euasurus esset filius si erudiretur: & si nullus inquit alia i re certe uel in theatro non sedebit lapis super lapide: cum sibi quidam commendasset filium quingentas postulauit Dragma: cui ille cum diceret tanti emere m̄cipium ualeo. Eme inq̄ & habebis duo. Pecuniam se ab amicis accipere dicebat: nō ut ipse uteretur: sed ut sciet illi quas ad res pecuniis uti cōueniat. Probro illi semel obiici entibus cur in causa proprii conduxerit rhetorem: atqui inquit & cocum dum cœnam facio conduco. Cogente aliquādo dionysio ut aliquid ex philosophia loque retur: ridiculum ait est: si quidem me ut loquar interrogas & quando loqui oporteat ipse me doces. Ad hæc indignatus dionysius extremū oīum fecit accūbere. Sed ille illustrem inquit hunc locū fieri & apparere uoluisti. Gloriabatur quidā: ac sibi appellabāt de natandi peritia: ad quem ille non erubescis inquit in his quæ delphinis propria sunt gloriari. Interrogatus quid differat sapiens ab insipiente: mitte ait ambos nudos ad incognitos & discas. Exultanti cuidam q̄ multum bibens non inebriaretur: hoc inquit etiam mulus facit. Ad eum qui q̄ meretrici cohabitaret augebat. Dic age inquit nunquid differat eam domum accipere q̄ mul

Pulchru

Dionysius

Pulchru de accessu ad meretrices

Sententia

Attende

Areta

Sententia

Dionysius

al. applaudebat

Quid differat inter sapientē & insipiente

Pulchru de mulo nō inebriato & si multū bibat

ti aliquando inhabitauerint: aut q̄ neno. Negante illo quid inquit. Num differre putas ea nauis ferri in qua in numeri saepe nauigauerint: siue in qua nullus? Minime inquit ille: num ergo inquit differt. utri mulieri cogradiari ei: neque multis fuerit exposita: an ei quæ nullis. Culpatus cur ex Socratis disciplina ueniens pecuniam acciperet: & merito inquit. Nam Socrates cum sibi plariq̄ mitterent triticum & uinum: paucis in suos usus reseruatis: remittebat reliqua: habuit q̄ppe ille penuarios Atheniensiu principes. Ego aut̄ Eutychedē Emptitiū seruū. Utebatur & Laide meretrice: ut refert Sotio in secūdo successiōnū libro qua ex re cum sigillaretur a plurimis habere se Laide respōdit nō a Laide se haberi. Nam continere se a uoluptatibus: neq̄ eis manus dare præclarū esse: nō earum sibi usum interdiceret. Exprobrantem sibi lautiores & delicatos cibos ac ratione compefcuit: tu inquit ista tribus obolis non emeret? Fatente illo: non tam igitur iquit ego uoluptati studeo q̄ tu auaritia: ostendebat ei simus dionysio quæstor magnifice instructas aedes & pauimenta præciosa. Erat aut̄ Phryx: tum ille sp̄ta quam maxime potuit ei in faciem cōiecit. Indignāte illo nō habi inquit oportuniorem locū. Charonda siue ut quidā uolunt phadoni interroganti quisnam esset unguentis delibitus: ego inquit infelix & me infelicitior Perfarum rex. Caterum uide ne ut cæterę anim antes propterea nihil sui iuris amittunt: sic ne homo quidem. Mali uero male pereant Cynadi: qui ungueta præciosa nobis exprobrant. Platōe magnifici illum apparatus & præciosę suppellectilis insimulante. Num ait bonus tibi dionysius uidetur? fatente illo: atqui uiuit inquit ille quam ego magnificentius. Nullo igitur impedimento est ad bene uiuēdum lautior uictus. Interrogatus quomodo Socrates obisset diem? utinam inquit sic ego. Intrauit ad illum aliquando Sophista Polyzenus intuitūque mulieres compositas & magnifice instructum conuiuium acculare iuxum eiusmodi accipit. Continuit se ille modice: ac demum potes ne inquit hodie nobiscum esse? Et cum ille annuisset: cur ergo inquit quereris? nempe. n. certū est te nō delicatorē mensam accusare: sed sumptū. Gestabat eius famulus i itinere pecuniam: & cum premeretur onere: effunde ait quod nimis ē & fer ea quæ præuales. testatur id Bion cū aliquādo nauigaret didicissetq̄ nauem esse pyratīcā: acceptum aurum numerabat: deinde quasi imprudenti & inuito lapsum e manibus iactauit in mare: ingemuitq̄ grauit̄. Sunt qui illum & hæc dixisse memorent: melius est ut hæc ab Aristippo: q̄ Aristippus propter ista pereat. Interroganti dionysio ad quid uenisset: ut inquit quæ habeo impartiar: quæ nō habeo accipiā. Alii sic eū respōdisse referūt quādo sapiētīā egebā. Adii Socrate: nūc pecuniarū egens ad te ueni. Arguebat maxime homineiq̄ in auctiōibus qdem uasa inspicerēt: uitā uero ne q̄q̄ probarent: hoc alii Diogenis fuisse uolūt. Iusserat aliquādo dionysius in cōiuiuo ut singuli in ueste purpurea saltarēt: id Plato renuit dicēs non posse induere fæmineam uestem. Sumptā uero Aristippus se induit: & cum saltare inciperet: proprie p̄mpteq̄ dixit. Et inter bacchanalia pudicus nō corrumpitur. Orabat aliquando pro amico dionysium: & cum repelleretur ad pedes eius corruit: id factum cum argueret quispiam nō ego inquit in culpa sum: sed dionysius qui aures habet i pedibus: morabatur in

Penuarios

Eutychedes

Lais

Sotio

Simus

Dionysius

Charondas

Phedo

Plato

Polyzenus

Bion

Dionysius

Diogenes

Laidē se habet nō a laide se haberi

Sētētū

Pulchru

Dionysius

Sententia

Diogenes

Inter bacchanalia pudicus nō corrumpitur

Pulchru

Artaphernis
 Penelopes
 proci Penelope
 Melantho
 Polydora
 Vlyxes
 Aristo

Sententia

Qui n. ad 17. lambus est se
 phocles quem pompeius ma
 lus proculit in ad pro
 mens regem ofugit.
 ut scribit appianus alex
 drinus in secundo ciuili
 bello 22.

Diocles

Aeschinus

Artabazus

Hermias

Philomelus

Socrates

Sotio

Panetius

asia: & cū ab Artapherne satrapa fuisset cōprehensus: interrogatus a quodā an ibi
 consideret: quasi uero inqt. O stulte magis unq̄ fidens fuerim q̄ modo sum. Al/
 locutus Artaphernem eos q̄ liberalibus ibuti disciplinis phiam neglexissent
 Penelopes aiebat proci esse simillimos: illos enim & Melantho & Polydorā &
 ancillas alias cūctasq̄ potius habere q̄ dominæ suæ nuptias sperare potuisse. Simi
 le qdā & aristo dixisse fertur. Vlyxē quippe cū descēdisset in isernū mortuos se
 re uidisse oēs: allocutūq̄ esse. Reginā uero ipsam ne uiderē qdē potuisse. Aristip
 pus uero rogatus quā iuuenes oporteat discere ea inquit que uiris usui futura
 sunt. Exprobrati cuidā cur a Socrate ad Dionysiū se cōtulisset: atqui inquit ad So
 cratem disciplinæ indigēs profectus sum: ad Dionysiū autē pecuniæ egenus ueni.
 Multas iā pecunias cōsecuto cū diceret Socrates unde tibi tam multa. Ille inquit
 unde & tibi pauca. Dicere sibi scorto ex te cōcipio. Non inquit hoc magis nostriq̄
 si p̄ spinas dēmissimas p̄gens dicere posses ista me pupugit. Causante quodam cur
 filium quasi nō ex senatū p̄iceret. An uero inquit ignoramus & pituitam & pe
 diculos ex nobis gigni: quæ tamē uelut inutilia q̄ longissime proicimus. Cum a
 Dionysio pecuniā ipse. Plato librū accepisset. In simulatē se quodam ego inquit pe
 cuniis indigeo. Plato libris p̄contati cuius rei grā se Dionysius argueret: eius ait
 cuius illū arguūt cateri: postulabat pecuniā a Dionysio: & ille dixisti inqt nō ege
 re sapientem. Da inqt ille & postea de his quæramus: & cū dedisset: uides ne ait
 me non indigere. Dicite ad eum Dionysio qui. n. ad Tyrānū proficiscitur illius ē
 seruus quis liber fuerit. Non est inqt seruus si liber uenit. hoc diocles fert de uita
 philosophorū libro. Alii Platonē id dixisse tradūt. Iratus aeschini non multo post
 redibimus ait in gratiā: neq̄ delirare desistemus. Num expectabis quoad q̄piam
 de nobis scurra loquatur ad Calicē? Et ille grato inqt aio. Memēto ergo ait Ari/
 stippus q̄ ad te cū maior essem natu prior accessi. Et aeschines recte inqt p̄ luno
 nem dixisti: nā me multo p̄fecto melior es: ego. n. inimicitiarū. Tu amicitia p̄ni
 ceps fuisti. Est ista qdē de illo referuntur. Fuerūt autē aristippi quattuor. Primus
 iste de quo nobis sermo est. Secundus q̄ archadia historiam scripsit. Tertius q̄ p̄ a
 matre doctus eēt metrodidactos dictus est prioris nepos filia. i. filius. Quartus
 ex noua Academia p̄fectus. Huius autē Cyrenaici philosophi libri istu memoran
 tur tres historiae lybicæ libri ad Dionysiū missi. Dialogi. xxv. Alii qdē attica: alii
 uero dorica locutione scripsit. Sunt autē hi artabazus ad naufragos: ad fugitiuos:
 ad pauperē: ad laidē: ad porū: ad laidē: Itē de speculo Hermias: in somniū ad eū
 q̄ præerat poculo. Philomelus ad domesticos: ad increpātes cur uetustū uinum:
 scortasq̄ possideret. Ad uituperātes q̄ magnifice instrueret mensam. Epistola ad
 Aretē filiā: ad eū q̄ seipsum exercebat in olympia interrogatio: alia interrogatio
 chria necessitas ad Dionysiū: alia de imagine: alia de Dionysii filia ad eū qui arbi/
 trabatur se cōtēptū & ignominie haberi: ad eū qui cōsulere moliebatur. Pleriq̄
 illū & diatribarū sex libros explicuisse asserunt: alii penitus scripsisse negant: ex
 q̄bus ē Socrates rhodijs. Porro & Sotio in secūdo & panetius hæc illū scripsit
 se referūt uidelicet de disciplina de uirtute exhortatorius artabazus naufragi fu/
 gutiui diatribarū libri. vi. necessitatū libri tres ad Laidem: ad Porū: ad Socratē de

fortuna. Finem uero declarauit lenem motū ad sensum emanatē. Age uero quo
 niam ipsius uitā descripsim? Nūc eos q̄ ab illo fluxere Cyrenaicos suo ordine p̄
 sequamur. Ex his alii qdē hegesiacos annicerios alii: alii Theodorios seiplos
 appellauere. Sed & illos nihilominus quia phedone manarūt: ex quibus Eretrij
 eos nobilissimos dixere. Sic autē illorū seriem recenseamus. Aristippū audiuit are
 tæ filia & æthipps Ptholomæus & Cyrenæus antipater. Areta uero auditor fuit
 Aristippus metrodidactos cognominatus. eius uero Theodorus primo atheos.
 deinde Theos appellatus est. Antipatrū Epitimes Cyrenæus audiuit. eius pa/
 rabates auditor fuit: parabatis Hegesias q̄ p̄sithanatos est dictus & amiceris: a
 quo Plato redētus est. At. n. q̄ Aristippi instituta seruauere: & ab illo Cyrenaici sūt
 appellati hūc opinionibus utuntur. Duas perturbationes ponūt dolorem & uo
 luptatem: uoluptatem lenem motum: dolorem uero asperum motum appellā/
 tes: nihil differre a uoluptate uoluntatem: neq̄ plus altera mulcere alteram: atq̄
 illam quidem eunctas animantes adiscere: hūc autem aspernari. Voluptatē autē
 corporis intelligūt: quam & finē esse dicūt: ut etiā Panetius in libro de sectis tra/
 dit: nō eam que in statu sit: & doloris priuatione cōsistit: & ueluti a turbatiōe om
 ni quietem agit: quam suscepit Epicurus finēque cōstituit. Videtur autem eius fi
 nis a beata uita differre: finē quippe esse particulare uoluptatem beatā aut uitā si
 ue fœlicitatem uoluptatū particularium cōstare conuētū: quib⁹ & præterita con/
 eumerantur & futura. Particulare quoq̄ uoluptatē propter se eligendā: fœlicita
 tem uero nō propter se ipsam: sed propter particulares uoluptates expetendam.
 Testimonio nobis esse finem habendā uoluptatem: q̄ a pueris hanc nobis natu/
 ra cōciliauerit ē absq̄ iudicio rationis: & cū illa fruimur: nihil amplius iquirimus
 q̄ nihil æque ad dolorem naturaliter fugimus: uoluptatem præterea bonū eē
 etiam si a turpissimis proueniat rebus: ut ait Hippobotus i libro de sectis. Et si. n.
 fœda sit actio: uoluptatem tamen p̄ se ipsam eligendā esse bonūq̄ existimandam
 Porro illa doloris amotio quam tuetur Epicurus eis non uidetur uoluptas eē: ne
 que priuatio uoluptatis dolor: utraq̄. n. esse in motu cōstituta: cum nō sit motus
 doloris uoluptatisq̄ priuatio. Quippe doloris illa uacatio ueluti dormientis sta/
 tus est: posse quosdā aiunt uoluptatem minime appetē per animi perueisionem
 nō tamen oēs animi uoluptates ac dolores in corporeis uoluptatibus & dolorib⁹
 fieri. Quippe qualibet simplici ex patria p̄speritate siue priuata fœlicitate gaudi
 um gigni: Immo ne ex memoria qdē seu expectatione bonorū uoluptatē p̄si/
 ci dicūt qd̄ placet Epicuro. Nā tēpore motū animi effluere: ne solo qdē uisu uel
 auditu uoluptates cōstare posse: quando & eos qui lamētā p̄ imitant: grate ac li
 bēter audimus. ueras autem lamentationes in grate atq̄ in iocunde. Porro priua/
 tionem huiusmodi aut uoluptatis aut doloris medios status appellabant. Lōge
 tamen esse præstatiōres corporum q̄ animorum uoluptates: deterioresq̄ corpo
 ris q̄ animi angores: quo circa & his peccantes magis cruciari. Durius quippe do
 lere: lætari uero familiarius & gratius arbitrabatur. Quo circa & maior illis erat
 corporis cura q̄ animi. Vnde cum inde quodue constet eligendam uolu/
 ptatem: pleraque tamen quæ sunt efficiētia quarundam uoluptatum: cum

Hegesiaci
 Annicerij
 Theodorij
 Areta
 Ptholomæus
 æthiops
 Antipater cyrenæus
 Aristippus metrodidactos
 Theodorus primo atheos
 deinde theos
 Epitimes cyrenæus
 Parabates
 Hegesias p̄sithanatos
 Amiceris
 Panetius

Hippobotus

Parabates

sint molesta saepe aduersari: ut difficillima eis uideatur uoluptatū cōgeries: quæ
 btām uitā efficere nō possit. placet autē eis neq; sapiētē semp in uoluptate uiuere:
 neq; rursus insipiētē semp in dolore: uerū maiore ex pte sic utrūq; affici. Satis autē
 esse siqs uel p unā incidētē uoluptatē suauiter afficiatur: prudētiā quidē bonum
 eē asserunt: nō autē ppter se ipsam appetēdā: sed eorū grā que nobis ex illa puey
 niunt amicū necessitatis causa amplectēdū. Nā & corporis partes q̄ diu adsunt a
 damari uirtutes q̄sdā uirtutis & cōes esse: corporis exercitationē cōferre ad uirtutē
 capeffendā: sapiētē nūq̄ inuidia tētādū: neq; cupiditai: neq; supstitiōi nūq̄ cessu
 rū. Ista. n. ex iani opinioē cōtingere: mœtu tū & dolor pulsandū. Id q̄ppe natura
 liter fieri: diuitias p̄terea uoluptates efficer. neq; p se appetēdas. pturbatōes itē cō
 phēdi posse dicebāt. nō autē etiā ex qb̄ fiunt. Naturaliū rerū inq̄sitionem omitte
 bāt. q̄ cōprehēdi nō posse manifeste colligerēt. Logicē ppter sumū eius usū at
 tingebāt. Enim uero meleagri snia ē in secundo de opinionibus & Clitomachi in
 pmo de sectis eos & phisicā & dialecticā & que asp̄nari. posse. n. & apte dicei. ac ex
 tra superstitionē eē. mortisq; metū effugere. q̄ rōnē bonorū malorūq; didicerit.
 Nihilq; natura iustū eē aut honestū uel turpe. sed cōsuetudine ac lege. Vir tamē
 bonus nihil agit neq; ter ob iminētia dāna. opinionēsq; i faustas euitādas. esse autē
 sapiētē ppositū eis ad pfectū q̄ uel in philosophia uel i ceteris bōis & honestatis
 artibus nō satis pmouerūt. Aut & dolore afficiāliū alio magis: sensusq; nō semp
 uera renunciare. Verū enim hi q̄ dicunt hegesiaci eādē sane de uoluptate ac do
 lore seruariere sniam: p̄terea neq; grām esse aliqd: neq; amicitia: neq; beneficen
 tia: q̄ ista nō per se ipse appetamus: sed usus ac necessitatis grā: ac propter eos qui
 s̄sunt: illa nec subsistere q̄dē: esse autē ipossibile accumulate contingere beatā uitā.
 Corpus q̄ppe morbis multis passionibusq; obsideri: aiām uero corpori cōpati &
 una turbari. cōplura itē quæ speremus a fortuna ipediri: ppter ista igitur atq; hu
 iusmodi btām uitā nō posse sustinere. Vitā p̄terea ac mortē eligendā: natura itē
 suaue atq; in suaue nihil opinabant: ceterū ppter rerū uel raritatē uel nouitatem
 uel facietatē lātari alios: alios angī: diuitias uel paupertatē nihil ad uoluptatis uale
 re rōnē: neq; n. aliter ea uoluptate diuites q̄ pauperes affici: Seruitutē & que atq;
 libertatē nobilitatē atq; ignobilitatē gloriā uel ignominia nihil differre a d uolup
 tatis modū: atq; insipienti q̄dem expedire si uiuat. Id uero sapienti indifferens eē
 Sapientē sui ipsius grā cūcta facturū. Aliū q̄ppe neminem & que ac se dignū arbi
 trari: q̄libet. n. igentia uideat ab eo cōsecutus: nō tamē eorū quæ ipse p̄siterit me
 rita & q̄re. Tollebat & sensus: ut q̄ certā nō inferent motionē q̄ irratiōabiliter age
 re cūcta uiderent: eorū peccata ueniā dicebāt p̄mereri: neq; n. spōte peccare: sed
 aliq̄ pturbatiōe coactos. Non odio quēq; habiturū: sed potius eruditurū. Sapien
 tē nō adeo in bonorū electionē ihesurū ut i malorū fuga finē cōstituēdo: ut neq;
 in labore: neq; in dolore uiuat. Id q̄ppe illis eē partū q̄ circa efficientia uoluptatū
 neutriā i partē iclinatores sunt. Porro anniceni i ceteris ab istis nō dissentiūt. Re
 linquūt autē amicitia in uita: & grām: honorēq; aduersus parentes & pro p̄ria p̄
 clarū aliqd̄ facinus. Quocirca quis molestias sapiens ac negocia subeat: nihilomi
 nus beate uicturū & si m̄ximū uoluptatis illi suppetierit. Amicique fœlicitatem

Meleager
 Clitomach

Hegesiaci

non per se appetendam: neq; enim proximi patere sensui: neq; enim satis eē in ra
 tionē momētū: ut cōsidere possimus: & multorū opinioē celsiores euadere oport
 tere: denuo bene coluēscere: ppter inolitā & insitā nobis affectionē uiciosam ami
 cū non propter usum: ac necessitatē solū mōpō suscipiendū q̄ profecto si desinit
 nō erit ille aduersandus. Verū etiā pp insitā beniuolētiā: cuius gratia dolores quo
 que eē subeūdos: quis. n. finē in uoluptate cōstituāt angantē q̄ si illa priuari cōtin
 gat: spōte tamē sustinēdos dolores uolūt pro summo i amicū studiū affectūq; sin
 gulari. Theodori.

Qui autē Theodori sunt appellati a Theodoro quē pdiximus traxer co
 gnomen: eiusq; decretis usi sunt. Porro Theodorus ipse oēs de diis opi
 niōes sustulit. Deniq; librū ipsius de diis inscriptū offendim⁹ nō cōtēnē
 dum ex quo & Epicurū cōplura sumpsisse asserunt. Audiuit autē anniceridē Dio
 nysiuq; dialecticū: ut ait Antisthenes in philosophorū successioneibus. Finē opina
 tus est gaudiū & mœrorē. Alterū cōstare prudētiā: alterū uero imprudētiā: bonā
 eē prudētiā atq; iusticiā: mala uero cōtrarios habitus: media uoluptatē & dolorē.
 Sustulit & amicitia q̄ ea neq; insipiētibus adsit: neq; sapiētibus: in illis enim sublar
 to usu amicitiam quoque eualescere. Sapientes uero cum sibi ipsis sufficiant ami
 cis nō indigere: probabile dicebat prudentem uirum non se ipsum pro patria pe
 riculis exponere: neque enim pro insipiētium cōmodis amittendam esse pruden
 tiam: esseq; patriam mundum: furto quoq; & adulterio & sacrilegio cum tēpesti
 uum erit daturū munus sapiētē. Nihil quippe horū turpe natura esse: sed ause
 ratur de hisce uulgaris opinio quæ & stultorum iperitorumq; plebecula cōslata
 est sapiētē publicā absq; ullo deprahēsiōis robore scortis cōgressurum. Age
 batq; istiusmodi argutiis: nōne mulier litteris instructa utilis erit: quia litterata ē?
 assentiebat: & puer itidē & adolescēs utilis erit: quia litteraturā callet? Ita sane. &
 mulier igitur utilis ē quia pulchra erit. Et puer & adolescēs utilis profecto erit q̄
 formosus est. Cōcedebatur. Et puer igitur & adolescēs pulcher & ad hoc erit p̄se
 cto utilis ad quod formosus natus est. Assentiebatur: est autē utilis ut ei cōgredia
 mur. Quibus cōcessis inferebat. Siqs itaq; utatur eiusmodi cōgressione: quando
 id utile ē nō peccabit. Neq; igit si utatur pulchritudine dū id utile est peccat. His
 igitur atq; huiusmodi interrogaciūculis auditores capiebat. Videtur autē iccirco
 appellatus deus: q̄ cū illū stippo p̄cōtatus esse: putas ne theodore te id esse qd' di
 ceris? atq; ille fateretur. Deus ergo inquit es? id cū ille grate accepisset. Subridens
 ait atq; O fatue ea ratione & cornicē te esse fatereris: & alia huiusmodi innumera.
 Cum assideret aliquādo Theodorus Euryclidi hierophātā. Dic mihi ait Euricli
 des qui nam sunt qui circa mysteria ipii sunt: cū respōdisset ille: eos eiusce crimis
 reos teneri: qui ea nec dum initiatis aperirēt: & tu ergo inquit impius es: q̄ ista nō
 dum initiatis p̄adis. Parum autē absuit: q̄n periclitaretur: ille abduci in atriumpa
 gum nisi eum Demetrius phalereus eruisset. Ambricates uero in libro de uiris il
 lustrib⁹ ait: illū dānatū uenenūq; bibisse. Cū uero apud Ptolemæū lagi filiū mora
 retur. Legatus aliquādo ad Lysimachū ab illo missus ē: magna uero fiducia utēti
 ait Lysimachus. Dic mihi Theodore nō ne tu athēis excidisti? Et ille inqt. Nam

Nota

Theodori

Theodori

Annicerides

Dionysius

Antisthenes

Anniceria to
 lebatu ath
 odoro

Sententia

stippo

Euryclides

Demetrius phalereus

Ambricates

Ptolemæus lagi f

Lysimachus

ne atheniensium Ciuitas ferre nō ualens: nō secus ac semele Dionysium expulit: rursus dicēti Lyfimacho. Caue ne ulterius ad nos proficiscare: nō inquit reuertar nisi me mittat Ptolameus: aderat mythrus lyfimachi dispensator: is cum diceret uideris nō solū deos uerū & reges ignorat: quo pacto illos ignoro: quādoquidē te diis inimicū puto: fertur cū aliquādo corinthum uēisset: magna discipulorum turba comitatus: & metrocles cinicus scādicas siluestre olus abluens ei dicere: at O Sophista: ueraquā multis discipulis egeres si olera dilueres: dixisse & tu si cū ho-
 mibus cōuersari didicisses: profecto istis oleribus nō uterere. Simile quidam: ut suo loco diximus de Diogene & aristippo memoratur: huiusmodi Theodori fuisse uitam: ac doctrinam comperimus. Demum uero Cyrenē profectus apud Mariū cum grādi honore diutius uixit: ubi cū primū eicerentur: nō ilepidū qd-
 dā dixisse fertur. Male inqt facitis uiri Cyrenaici: q me ex lybia in grāciā exulē a-
 gitis. Fuerūt autē Theodori. xx. Primus Samius Rhœci filius q cōtulit Carbōes fundamētis Ephesini tēpli subuici. Nā cum humidus esset locus carbōes ait omif-
 sa ligni natura soliditate accepisse humori inuolabilem. Secūdus Cyræicus geo-
 metra: cuius & Plato auditor fuit. Tertius hic ipse philosophus. Quartus cuius fertur libellus de uocis exercitatiōe. Quintus q de legislatoſibus scripsit: a Ter-
 padro initiū sumēs. Sextus Stoicus. Septimus q Romanas res cōscripsit. Octau⁹
 Syracusanus q de re militari scripsit. Nonus Bizātius in causis ciuilibus clarus.
 Decimus similiter cuius & aristoteles in oratorū epitome mētionē facit. Undeci⁹
 mus Thebanus sculptor. Duodecimus pictor: cuius & Polemo meminit. Terti⁹
 us decimus atheniēsis pictor de quo Menodotus scribit. Quartūdecim⁹ Ephe-
 sius pictor cuius Theophanes in libro de pictura meminit. Quintus decimus
 epigrāuatū poeta. Sextus decimus q di de poetis scripsit. Septimus decimus me-
 dicus athenei discipulus. Octauus decimus Chius philosophus Stoicus. Nonus
 nus decim⁹ Milesius & ipse philosophus Stoicus. Vicesimus tragædiarū scriptor
 Phadon.

Phadon eliēsis nobili ex familia cū patria una cōprehensus coactus est
 intra cellulā infami se quæstui addicere. Adiecto tamē ostiolo Socratis
 Contubernio magistroq; fruebatur: quoad ipsum alciabiades seu Crito
 Socrate monēte redimeret: ex eo iā liberaliter philosophabatur: hunc Hierony-
 mus in libro de assensu retinēdo seruū fuisse asseuerat. Scripsit autē dialogos de
 qbus nihil dubitabatur. Zopyrū & Simonē: De nitia cōtrouersia est. Medū quē
 Hieronymus aschinis esse plariq; tradūt: alii uero polymeni: antimachum siue senes & de hoc
 ambigitur: Scyticos sermones etiā qdam eschinis esse asseuerant. Successor autē
 eius fuit Plistanus eliensis: & ab eo tertius menedæmus hereticus: Aselepiades q;
 Philiastus a Stilpone diriuates atq; ad hos usq; eliaci sunt appellati: a menedæmo
 autē eretriaci de quo postea dicemus: iccirco q & ipse lecta princeps: atq; auctor
 fuerit. Euclides.

Euclides a megaris oppido quod Isthmo adiacet siue iuxta quosdā ge-
 lous: ut in successione tradit alexander parmenidis librorum impri-
 mis studiosus fuit: ab eo megarici denominati sunt q postea eristici po-

Mythrus
 Sententiæ
 Metrocles
 Diogenes
 Aristippo
 Theodori. xx.
 Marius
 Rhœcus
 Plato
 Terpadro
 Aristoteles
 Polemo
 Menodotus
 Theophanes
 Athenæus
 Socrates
 Alcibiades
 Crito
 Hieronymus
 Zopyrus
 Simo
 Eristici
 Antimachus
 Plistanus
 Menedæmus
 Aselepiades
 Alexander
 Parmenides

Carbones
 subiecti
 fundamē-
 tis templi
 ephesini

Eliaci philosophi
 Eretriaci
 philosophi
 Eristici
 Megara. op-
 pidi isth-
 mo adiacet

Eristici liberales disciplinæ
 Eristici uocantur ut uidetur est separatis in libro
 de regno cum finit

stremo dialectici dicti sunt. s. quos ita prius Dionysius Cartaginēsis iccirco appel-
 lauit: q interrogādo ac respōdēdo sermones: librosq; componerent. ad hunc ait
 Hermodorus post Socratis mortē uenisse Platonē: ac phōs reliquos metu atroc-
 itatis tyrānorū cōpulsos: hic bonū esse unū definiuit multis nominibus celebre
 aliquādo. n. hoc dici prudē ia: quādoq; deū: alias mentē appellari: & huiusmodi
 cætera. Quæ bono aduersa uiderent iustulit: ea ne esse qdem dicens: utebaturq;
 pbationib⁹: non his quæ p assumptiones sed quæ p cōclusiones fiunt. Disputatio-
 nem itē quæ sit p similitudinē sustulit dicēs illā sane aut ex similib⁹ cōsistere aut ex
 dissimilib⁹: & si ex similibus consistit: circa ipsa potius q quib⁹ sunt similia uersari
 orationē debere. Sin aut ex dissimilib⁹ supuacaneā eē cōparationem: iccirco igi-
 tur & timon illū una cū cæteris Socraticis mordet nullius sibi horū curam esse di-
 cens nō phadonis: nō alterius cuiuspiā: neq; Euclidis q megarensibus cōtentiōis
 rabiē inuexit. Dialogos autē cōscripsit sex lampriā: aschinē: phœnicem: chritōem
 aleybiadē: amatoriū. Porro ex Euclidis successione est & ebulides milesius: q &
 plurimos in dialectica modos: rationesq; interrogādi tradidit mentē. s. & dir-
 lectescētē & electram & inuolutū & soritem & corneam caluum & istum nō de
 fuit ex comicis qui carperet.

Ebulides contumeliosus corneam
 Interrogans falsis inanibus uerbis.
 Inter & rhetores recessit hic uersans:
 Demosthenis rhoiustomilithram habens.

Videtur Demosthenes hunc audiuisse: & cum p litteram pronunciaſ uix posset
 emendasse iugi exercitatiō. Neque item obscurum est ebulidem aduersus Ari-
 stotelem inimico animo fuisse: eumque in plurimis reprehendisse: inter ceteros
 uero qui ex ebulidis ludo manauerant. Alexinus eliensis fuit uir acer & conten-
 tionis uiribus ac neruis clarus: unde & elensinus cognominatus est: maxime autē
 zenoni infestus erat. Hunc ait Hermippus ex elide in olympum profectum ubi
 que philosophatum. Discipulis autē rogātib⁹ cur illic moraret dixisse: uelle sectā
 instituere: quā olympicam uocatum iri. Illos uero cū rerum omnium penuria:
 & præterea in salubri loco affligerentur ab eo recessisse: iamq; alexinū solū ac de-
 fertum uno tantum famulo comite ibi remoratum: postea dum nataret i alpheo
 flumine arundinis acumine punctum uita excessisse: & est in ipsum nostrum epi-
 gramma ita se habens.

Non erat igitur inanis illa fabula.
 Miser pedem quidam natans q; traſfixit
 Clauo grauis. n. uir anaalpheum
 Fixus calamo obiit alexinus transiens

Scripsit non solum aduersum zenonem uerum & alios complures libros & ad
 ephorum historicum. Ex ebulidis disciplina & euphantus fuit olympius qui tē-
 poris sui cōscripsit historiam. Scripsit: & tragædias plurimas quibus in certami-
 nib⁹ maxime probatus fuit: & præceptor Antigoni regis ad quem etiam librum
 de regno scripsit perutilem atque laudatissimum: uitam uero senectute finiuit:

Eristici q &
 Dialectici
 Dionysius cartaginē-
 sis
 Hermodorus
 Timo
 Amatoriū
 euclidis
 Ebulides
 milesi⁹
 Sophistatus
 nomina
 Metens
 Demosthenes
 eliensis
 Alexinus
 Zenon
 Hermippus
 Olympiacæ
 secta

Ephorus historicus
 Euphantus ad. m.
 graui de regno
 Antigonus rex

Apollonius Cronus fuerunt & alii complures auditores ebulidis: inter quos & apollonius cronus & diodorus: amenii filius iaseus & ipse cognominatus cronus de quo & callimachus in epigramatibus in hunc sensum loquitur. Ipse hic parietes ita inscribat Cronus est sapiens: erat & iste dialecticus: primusque inuenisse a quibusdam existimatus est inuolutum & corneum differendi genus. Hic apud Ptolomæum Soterem comorans cum astilpone sermones quosdam dialecticos interrogatus ex templo ne quiuisset exoluere: a rege increpitus cronusque in iurgio uocatus conuiuium deseruit: egressusque librum de ea propositione conscripsit: utaque maerore finiuit est in ipsum nostrum epigramma in hunc modum.

Crono didore quis dolore daemoneum
 Te corripuit in tartarum ut te ieceris.
 Stilponis haud soluens enigmaticos uersus:
 Cornus es repertus extra. p. & k certe.
 Fluxit & ab Euclide Ichtyas metalli filius uir, illustris: ad quem Diogenes Cynicus dialogum scripsit. Climachus item thurius qui primus de proloquiis & predicamentis & ceteris huiusmodi scripsit: & stilpo megarensis clarissimus philosophus de quo nunc dicendum est

Stilpo megarensis.

Stilpo megarensis eius oppidi quod in graecia est: audiuit quosdam ex Euclidis familia. Alii ipsius Euclidis auditorem tradunt. Thrasimachi etiam Corinthii illiusque ichtyae familiaris erat: ut ait Heraclides. In tantum uero & inuentione & eloquentia & sapientia praecessit alios: ut parum abfuerit quomodo in illa inuenta in Megara transisse diceretur. De eo Philippus megarensis ita ferme rettulit a Theophrasto quidem metrodorus illum speculationis studiosum & timagoram geloum auulsi. Ab Aristotele autem Cyrenaico clitarcho & simmam. Porro a dialecticis praenonius quidem ab Aristide. Diphilum autem Bosporianum euphanti & myrnece ex aneti filium: qui ad se arguendum uenerat utrosque sui studiosos habuit. Praeter hos itaque phrasidemum pipateticum phisicumque peritissimum ad se adtraxit: alcinumque oratorem omnium qui in graecia tum florebat in arte oratoria eminentissimum. Cratem qui insuper & complures alios in sua retia induxit: phoenicemque Zenonem in suum adiutorium subductum aliis cum ceteris admisit. Erat praetera maxime civilis: ac praeter uxorem quam duxerat: nicarete etiam pellice utebatur: ut honetor ait. filiamque parum pudicam genuit: quam duxit Simmas Syraculanus necessarius suus. Hac dum lasciuus uiueret. Stilponique a quodam renunciatum esset eam sibi probro esse: non inquit ista maior mihi probro est quam ego illo ornamento: suscepit hunc honorifice ut aiunt: & Ptolemæus Soter cum megara ipsius urbem uictor obtinisset: ac tradita sibi pecunia oraret: ut in aegyptum secum nauigaret. Tum illa peccuniam modicum suscepit eam profectionem renuens in aginam contedit. quoad ille remearet. Demetrius quoque antigonius filius: cum cepisset megara domum illi reseruari cunctaque direpta substantiam restitui curauit. Vbi cum ea quae amiserat ut inscriptis sibi traderet moneret: nihil ille suum se perdidisse respondit: quippe doctrinam & eruditionem sibi ademisse ne

Ptolemæus soter
 Demetrius f.
 Antigonius

Mentionem facit qd. plu-
 tarchus in demetrii uita
 huius stilponis dicit.

Sententia

Thrasimachus
 Heraclides
 Philippus megarensis
 Theophrastus
 Timagoras
 Aristoteles
 Clitarcho
 Simmas
 Paenonius
 Abaristides
 Diphilus
 Euphantius
 Myrmetes
 Phrasidemus

Callimachus
 Diodorus
 Amantius
 Inuolutus
 Corneus
 Ptolemæus
 Soter
 Stilpo
 Ichthyas
 Metallus
 Diogenes
 Metallus

minem: reliquaque sibi esse & eloquentiam & disciplinam: atque illum erga mortales beneficentiae admonuit tanta orationis uir: ut rex illius iam studiosus prius auditor fieret. Aiunt illum ita quendam de phidiae minerua compellasse. Num inquit minerua Iouis filia deus est: cum uero annuisset ille dixisse at ista non iouis sed phidiae est: contemnebat. Non ergo inquit ipsa dea est. Quae ex re cum in atriū pagū pertractus fuisset: nihil ificiatum referunt: imo recte se locutum asseruisse. Non enim deum esse: sed dea: deos quippe mares esse. At eopagitas tamen nihilo placatiores factos iussisse contemnuo ipsum urbe excedere: quo etiam tempore Theodorum cognomēto deum iurgio dixisse. Unde hoc nouerat Stilpo? Num amora palla ipsius inspexerat? erat iste profecto audacissimus: uerū Stilpo uir compositissimus & maxie facetus. Denique cum rogasset illum crates an dii precationibus: ac diuinis honoribus gaudeant. Noli me inquit o fatue in uia de hisce rogare: sed solum rogare: ac seorsum: hoc ipsum & Bionem interrogatum an sint dii dixisse tradunt: ne turbam a me auertas execrabilis tenex? Fuit Stilponi ingenium simplex: neque ulla simulatione fucatum ita: ut ipse rite quoque concioni se accommodare nullo negotio posset. Crates denique Cynico semel ad id quod fuerat interrogatus non respondente: sed crepitum uetris emittebat: sciebatur inquit te omnia potius quam quae deceret locuturum. Caricam illi aliquando interrogatum culamque proposuerat. Ea uero ille statim comedit: & cum diceret illi Stilpo hercules caricam perdidisti: non solum inquit caricam: sed & interrogatum culam: cuius haec ara fuit. Rursus cum uidisset hyme cratem adustum o crates inquit uideris mihi non uo indigere pallio ueste. s. & animo: ad hanc eius uocem rubore suffusum ita in illum iussisse cratem. At qui ego Stilponem megaris uidi grauiter angere. Vbi tiphocae ueteres dixere cubile: Hic ille se inuenit magna glomerata corona. Litibus intectus uirtutis tradidit umbram. Fertur Athenis hominum ita in studia uertisse: ut ex officinis ad eum confluere uisendum. Vbi cum sibi quaedam diceret: admirantur te o Stilpo ueluti beluam: minime inquit ille: sed uelut hominem uerum. Ceterum cum esset disputator acerrimus spes quoque tollebat: dicebatque quod hominem diceret neminem esse: neque enim hunc: aut hunc dicere. Quid enim hunc magis quam hunc? non igitur hunc: rursusque olus quod ostenditur non est: olus enim ante mille annos fuit: non est igitur hoc olus. Fertur cum crati colloqueretur inter loquendum festinasse pisces emere: cum eum ille retinere uellet: ac dicere sermonem reliquis: minime inquit: sed sermonem habeo: & te dereliqui. Sermo quippe maerit: piscis autem uenudabitur nisi festina uero: feruntur ipsius dialogi nouem non latis gratiae habentes. Moscus Aristippus siue callias Ptolemæus Chares crates Metrocles anaximenes Epigenes ad filiam suam. Aristoteles huius auditorem fuisse Zenonem Stoicorum principem Heraclides refert. Senem uero de fecisse Hermippus testis est. Hausto prius mero ut citius moreretur: reprehensus est a Sophilo comico in comedia quae inscribitur gamos: est autem in hunc Stilponem megarensis nostrum epigramma.

Magnos auras forsitan senectutem.
 Poitea iugum sustulit inexpugnabile
 Morbus: sed uinum inuenit mali currus
 Magis bonum aurigam potus enim agitauit.

Sententia

Deos mares esse

Theodorus deus

Bion

Sententia

Tiphocae cubile

Crates

Moschus

Aristippus

Callias

Ptolemæus

Chares crates

Epigenes

Heraclides

Hermippus

Sophilus

d iii

Crito atheniensis.

Socrates
Critobolus
Hermogenes
Ctesippus
Epigenes

Non bonos fieri discere

CRITO Atheniensis unus oium maxime eximio quodam amore Socrati affectus est atq; eius ita cura egit: ut nunq; aliquid ex his quæ sunt ad usum necessaria sibi deesse pateretur: ipsius quoq; liberi Socratis auditores fuere Critobolus Hermogenes Ctesippus Epigenes. Crito igitur dialogos decem & septem scripsit qui uno continentur codice ita inscriptos: non bonos fieri discendo: quid sit plus habere. Quid sit idoneum siue civile: de honesto: de deo. Quid sit male facere: de fertilitate: de lege: de arte: de congressu: de sapientia: protagoras: siue civili: de litteris: de poetica: de honesto: de discendo: de sciendo siue de scientia Quid sit scire.

Simon atheniensis.

Scythici dialogi cur sic ducti

TIMON Atheniensis coriarius: quoties ad eius officinam perrexit Socrates atq; differeret omnia quæ meminisse poterat notabat. Vnde & ipsius dialogos scythicos appellat quæ inter huiusmodi opifices sint habituri. Sunt autem numero triginta tres qui uno itidem codice continentur: de diis: de bono: de honesto quod sit pulchrum: & honestum: de iusto duo: de uirtute quæ doceri non possit: de fortitudine: siue uiriliter: de lege: de popularitate: de honore: de pæsi: de bona possessione: de amore: de philosophia: de scientia: de musica: de pæsi: quid sit pulchrum: de disciplina: de differendo: de iudicio: de eo quod est: de numero: de diligentia: de operando: de auaro: de iactantia: de honesto: alii autem de consulendo: de ratione: siue de aptitudine: de maleficientia. Fertur hic primus oium Socraticos sermones differuisse. Cum autem pericles polliceretur si ad se pergeret: cuncta illi se necessaria exhibiturum: fiduciam inquit uendere consilii non fuerit: fuit & alius Simon qui scripsit artem rhetoricam: alius item medicus Seleuci & Nicanoris necessarius atq; alius quidam sculptor.

Pericles

Seleucus

Nicanor

Glaucon atheniensis.

GLAUCON Atheniensis nouem itidem in codice uno scripsit dialogos phedylum: Euripidem: amyntichum: euthiam: lythidem: aristophanem Cephalum: anaxiphemum: menexenum. Feruntur eius & alii triginta duo: sed sui non sunt.

Simmas Thebanus.

SIMMAS thebanus fuit & huius ferunt dialogi. xxiii. uno codice inclusi: de sapientia: de ratiocinatione: de musica: de uersibus: de fortitudine: de philosophia: de uarietate: de litteris: de doctrina: de arte: de regimine: de decoro: quid eligendum: quid ue fugiendum sit: de amico: de scientia: de anima de beneuendo: de possibili: de pecuniis: de uita quod sit honestum de diligentia de amore.

Cebes Thebanus.

CEBES & ipse Thebanus scripsit dialogos tris qui inscribuntur pinax. Septimaphrynicus.

Menedæmus.

Theopropi de

Phenodis
Clisthenis

οκνητοροιοσ taberna

culoru futor. q arte

paulus apostolus uictu

queritauit

Alexim?

MENEDÆMUS phenodis ex ludo Clisthenisq; ex familia Theopropidarum filius fuit uiri sane nobilis. sed Architecti ac paupis. Alii tabernaculorum futores fuisse tradunt. & utraq; didicisse menedæmum. Quo circa cum decretum quoddam reprehensum ab alexinio quodam quod scilicet non conueniret sapienti. neque tabernaculum. neque decretum scribere. Missus autem ab

Eretrienfibus in megara praesidio futurus contendit ad Platonem in academiam inque illius retia non inuitus incidit deseruitque militiam. Cæterum asclepiade phaliasio ad se illum pertrahente megaris apud Stilponem fuit. eiusque ambo auditores fuerunt: inde nauigantes Elidem anchypilo & moscho phædonis discipulis congressi sunt atque hactenus ut supra cum de Phedone loqueremur dictum est: heliaci appellabantur. Postmodum uero ab eius patria de quo nunc sermo est ereatrici uocati sunt. Constat menedæmum honestate: ac grauitate fuisse celebratum: qua ex re erat quodque sic in illum iocatum: phaliasiumque asclepiadem taurumque ereatrium. Timon ite elato supercilio cum dicturus assurgeret fuisse illum notat. Adeo autem ea grauitate insignis fuit: ut cum eurylochus chassanæus ab antigono accerseretur una cum clipepi de ciziceo adulescente abnuerit: metuere. ne id menedæmus presentiat. Erat. n. summa & in oburgando grauitatis: atque precipue auctoritatis. Denique cum adulescens in illum motu temerario ferretur: dixit quod nihil: ceterum sumpta festuca pigebat in pauiamento traieci figuram: dum interim spectatibus oibus adulescens insigni contumelia notari se intelligens abcessit. Hierocles in pira sub amphiarao illum obtinebat: & cum plurima de eretria loqueretur excidio: nihil aliud locutus est: sed solummodo rogauit ad quod eum Antigonus traiecit. Audacter exulanti adultero ignoras inquit non modo brasicam succum inesse iucundum: sed & raphano: clamanti adulescens uoluerat uide inquit an aliquid retro dum nescis habes. Consultanti antigono an luxuriosum adiret conuiuium: hoc illi solum renuciari iussit. Memento regis te esse filium. fatuo quodam sibi minime necessarium dicente interrogauit an uillam haberet: & cum ille multa se habere prædia dixisset: perge inquit & illorum curam gere: ne & ille neglexerit curando perdere coningat: & amittere simplicem urbanitatem. Scisitantium uero an uxor esset ducenda sapienti: num ego inquit tibi sapiens uideor? Et cum annuisset ille: at ego ait duxi. Dicente quodam coplura esse bona: percontari illorum numerum pergit & an putet plura esse quam centum. Sæpius dolebat quod luxuriosa conuiuia: magnificumque apparatus nequiret afferre: uocatus uero semel ad cenam intuensque lautissimi cibis diuitum mensam nihil locutus est: sed tacitus eam luxuriam coarguit dum solas oleas in cibum sumpsit: huius denique seueritatis causa parum absuit quoniam in Cypro apud Nicareontem perclitaretur cum Asclepiade socio: nam cum eos rex ad mensuram celebratam euocasse: sicut & philosophos ceteros. Menedæmum dixisse ferunt. Si quidem honesta est huiusmodi uirorum congregatio: quotidie sunt festa celebranda: sin alias superfluo quoque modo celebratur. Ad hæc tyrannus cum ita occurrisset: hanc diem habere se celebrem ut negotiis omittis philosophis congregari liceret: ille Seuerius ad huc in sententia persistit: ostendens ex sacrificio oportere omne tempus: philosophos audire. Quid plura nisi a tibicine admoniti: ac melo musico conuerti fuissent: forsitan perissent. Vnde cum in nauis iactarentur fluctibus Asclepiadem dixisse ferunt. Tibicinis peritiam modulationem se ipsos seruasse. Menedæmi uero confidentiam perdidisse. Erat autem ut fertur & simplici in docendo apparatu: neque in schola ullum circa illum ut fieri solet ordinem uidisses. Non subsellia erant per gyrum disposita: non aliud quippiam: sed ut singulis aut sedere: aut stare: aut ambulare libitum erat in eum continuo transibat habitum. Alias tamen gloriae uicium ignominiaque notari

Plato
Asclepiades phaliasio
Stilpon

Eretrici Philoso
Anchypilus q & he
mosch
Phædo
Timon Chassanæus

Antigono
Chippides

Hierocles
Amphiarao
piræi

Anuroi fci
dux nola

Nicareon
Asclepiades

Menedæmi fa
cilitas in do
cende

d iiii

metuentem fuisset radunt. Adeo ut cum prius architecto suam ipse atq; asclepiades nauaret operá: & ille sup tecta lutū ferre cerneretur nudns is si quē aspiceret praterentem occultaretur. Postea uero quā ad remp accessit: ita erat anxius at que sollicitus: ut cū aliquando thura poneret: extra turribulū miserit. Circumsteterat illum **crates** aliquādo: q̄ ciuilia negotia subisset probro illi dabat. Tum ille quibusdā praecepit: ut ductū carceri includerēt. Ille nihilominus praterentē obseruabat: respiciēsq; **agamemnoniū** & **hegesipolim** uocabat: erat autē clam: & in supstitionē pronior. Deniq; manducauerat aliquādo per ignoratiā in taberna meritoria pietas carnās cū asclepiade: id cū animaduertisset nausea palloribusque turbabatur: donec illū asclepiades seuerius obiurgās nō carnes diceret eiusce mutatiōis causam esse: sed p̄sumptā de illis fatuā opinionem. alias magnanimus fuit uir & plane liberalis. Corporis in eo iā senis habitus & status durabat qui erat iu uene: athletā instar firmus ualidus atq; adustus. Species ei pinguis & attrita fuit mediocriq; proceritas: ut ex ea cōstat imagine quā eretria in ueteri stadio hactenus cernit. Est. n. ueluti ex industria ita sculpta ut cunctā fere nuditatem corporis praeferat. Erat praterea in suscipiēdis amicis omni officio deditus: & q; parū salubris erat eretria: cōuiuia saepe inter poetas musicosq; celebrabat: Amabat aratum & **Lycophōnē** Tragicū poetā **Antagorā** & **Khodiiū**: sed maxie oīum studebat **Homero**. Deinde etiā Lyricis: deinceps **Sophocli**: atq; **achæo** inter Satyros ueluti secundas partes: **æschilo** autē primas semp dabat. Vnde & aduersus eos q; contra in representaret: ita ferebat: capis ergo & ab infirmis celer: aqlāq; breui testudo uincit. Hæc autē **achæi** sūt ex **omphale** Satyrica: peccāt igit q; illū nihil p̄ter **Euripidis** medā legisse dicunt: q̄ inter **licyonii** **neophronis** poemata legūt. **Magistros** **Platonē** & **xenocratē**: p̄tereaq; **parabaten** **cyrenaicū** asp̄nabat. **Stilponem** solum admirabatur: de quo dū aliq̄do interrogaretur nihil aliud dixit nisi liberalis est: erat illi igeniū uariū & callidū atq; in cōponēdo ita orationē accōmodabat: ut ne que quo uellet emergere p̄spiceret: atque ideo illi difficile occurreret. Verabat oīa in finitāq; orōnis copiā fundebat: Accerrimus itē in cōtentionibus erat: ut in successionebus tradit **antisthenes**: atque huiusmōi rogaciūculis compellare solebat. Alterū quā alterū est alterū: ita sanē alterū ē aut prodesse: q̄ bonum: cōcedebat: non igitur prodesse bonū est. Tollebat & proloquia negatiua: affirmatiua uero ponebat simpliciaq;. Ex his maxime probans quā simplicia non sunt auferebat ea & cōiuncta & cōplexa dicens. Scribit **Heraclides** decretis q̄dem eū fuisse **Platonē** dicē: di alecticē aut eum fuisse aspernatū. Deniq; sciscitāti se **alexino** an adhuc patre cedere desisset: atq; illū dixisse: neq; cedi: neq; desin addente illo oportere ambiguitatē solui ita uel non dicēdo: ridiculū inqt est uestras leges sequi cū liceat in portis reluctari & contra ascendere. Cum **Bion** diu uos studiose ac diligenter insectaretur: mortuos illū iugulare dixit. **Alio** rursus dicente maximū esse bonū oīibus quā quisq; cupiat frui: multo inquit maius est ea solum quā deceat cupere. Refert **antigonus carystius** eum nihil scripsisse neq; composuisse: ita ne dogma quodlibet asserere. Porro in quæstionibus inquit ita pugnavit: ut nō prius discederet: q̄ in eius oculis ardentis spiritus indicia deprehenderentur. Verū enim

Crates

Aratius

Lycophro

Antagoras

Homero

Sophocles

Euripidis Medea de qua & Cicero in primo de finibus B. & M.

Achæi

Aeschylus

Euripides

Neophro

Stilponem

Plato

Xenocratis

Parabatis

Stilpo

Antisthenes

Heraclides

Aleximus

Bion

Antigonus carystius

cum in uerbis esset huiusmodi: factis tamen erat placidissimus. Deniq; cum **alexino** plurimum illuderet & obiurgaret grauitate: fouit tamē illum beneficiis. Nā ipsius cōiugē ex **delphis chalcidem** uicq; deduxit itineris furta latrociniaq; metuētem. amicitias pie sancteque tuebatur: ut ex ea quā illi cū asclepiade fuit coniunctione constar: quā profecto adeo insignis erat: ut nihil a **pylades** distaret beniuolētia. Verum maior natu erat asclepiades ita ut poeta ipse: **menedem** histrio diceretur. Fertur **archepolis** tria milia illis designasse & cū orta esset amica cōtētio quis secundo loco acciperet neutrum accepisse. Vxorē quoq; ambos duxisse fama est: **menedemū** matrem: **Asclepiadē** filiā: & cum defuncta esset uxor asclepiadis: **menedemi** capisse cōiugē: illumq; quod reipu. praeisset aliā duxisse nobilem & locupletē: nihilominus quoniā cōmunis eis erat domus rei familiaris administrationē priori uxori permisisse: Igitur asclepiades ante illum uita excessit eretria iam longæuus: cū una diu memorabili beniuolentiā suauitate uiuissent. Fertur post aliquatū tēporis cū asclepiadis **amasius** ad cōuiuū uenisset: arcerent que illū ianuis adulescentes: **menedemū** iussisse introduci: ac dixisse **Asclepiades** etiam sepultus ei ianuas aperit. erant autem qui ambos fouerāt **Hipponicus** **ma cedo** & **agetor lamieus**. Ex his alter utriq; triginta minas largitus: **hipponicus** uero **menedemo** duo milia drachmarum in filiarū dotē. Duxerat autē ut ait **Heraclides** ex **oropia** uxores tris. Porro cōuiuia in hunc modū faciebat: prius ipse cū duobus aut tribus prandebat dum dies in uesperā uergeret: Tum uero uocabat quispiā eos qui aduenerant & ipsos iā cœnatos. Itaq; si qui citius uenissent: p̄cōtabantur exeuntes quid esset appositū: ac recens id esset nec ne: & si q̄dē uel olusculum uel falsiusculū quippiā audissent: recedebāt. Sin uero carnes: ingrediebantur. Lectulis ætate p̄siathos: hyeme uerue. cum pelles superponebant. Porro puluinar sibi afferri oportebat. poculum quod circū agebatur cotula maius non erat. **Bellaria** illis fabæ ac lupini: Interdum uero & **pyra** uel mala punica & huiusmōi cum matura tum præcocia sepe & carica. Ea omnia memorat **Lycophron** in **Satyra** quam inscripsit **menedemum**: philosophi conscribens laudes: quorum quædam huiusmodi quoque sunt.

Circundatur paruus calix ad mensuram.
Ut ex breui conuiuio sic est ipsis
Modesta studiosis prægema sermo audiendi.
Primo igit cōtēptui haberi cæpit: canisq; ab eretria lib⁹ ac delirus appellari. Post modū uero i sūma administratōe oīum fuit: adeo ut ciuitatis quoq; gubernacula sibi traderent: legatōibusque crebris & **Ptolæmeū** & **lysimachū**: pratereaque ad **demetriū** functus ubique honoratus est: Cūque illi ciuitas dūcēta quotannis talēta p̄solueret q̄nq; gita remisit: apud quē accusatus q̄ q̄si traderet **Ptolæmeo** ciuitatē se per epistolā purgauit cuius hoc initium est. **Menedemus** **demetrio** regi salutē. Audio tibi de nobis plurima fuisse narrata. per eā illū admōet cauere unū ex his qui sibi eēt infensi: **deschylū** nomine: Constat illum ad **demetriū** pro oro po grauiissime legatione functum: ut **Euphantus** quoque in historiis meminit. Erat eius i primis studiosus **antigonus**: seque ipsius discipulū esse prædicabat: &

Aleximus

Asclepiades

Pylades

Archepolis

Hipponicus Macedo

Agetor

Lycophron de cōtentione græcæ reliquit in Satyra.

Lycophron in Satyra menedemo

Ptolæmeus

Lysimachus

Demetrius

Deschylus

Euphantus

cum barbaros fudisset circa Lyfimachiam decretum ei scripsit simplex atque ab Assentatione alienum: Cuius initium est. Duces & cōsiliū primores dixerūt: quoniam Antigonus Rex prelio domitis barbaris aduenit in Eliā: eiq; prospere cuncta succedūt uisū est senatui ac plebi. Horū igitur gratia & præterea propter sumā cum illo amicitia quod illi ciuitatē proderet: suspectus habitus insimulāte se aristodemo clam exiit atq; oropi morat̄ est in amphiaraisano: Ibi cum perissent aurei calices ut hermippus ait Cōmuni boetiorum decreto loco migrare iussus ē: Indepfectus m̄rens & patriā clauculo igressus uxore ac filias sumens se ad antigonū contulit: ibiq; uitā m̄ore terminauit. Refert heraclides his omnino contraria: Nam illū senatus p̄cipē eretriā a tyrānis sæpe liberasse: demetrii uiribus fretum. Nō igitur antigono prodidisse ciuitatē sed falsam subisse calūniā. Profectumq; ad antigonū cū ut patriā e seruitute eriperet: illū iducere nō posset septē dies totos cibo abstinuisse atq; ex animi dolore uita excessisse. Similia huic & antigonus carystius refert. Soli aut̄ perseo iexorable idixit bellum. Haud enim obsecrū erat antigonū cum menedemi gratia eretriē sibis rempu. uoluisset restituere ab eo fuisse prohibitum. Quocirca in conuiuio menedemus in illum acriter inuectus inter cætera sic ait: Atqui iste quidem philosophus est: sed uir omnium qui sunt aut fuerūt uel futuri sunt: profecto nequissimus. Moritur autem ut eracclides ait: septuagesimum & quartum agens ætatis annum.

In eius autem laudem nos quoque ita scripsimus. Audita menedeme tua mihi mors ut sponte Mortuus es in septem diebus nihil edens. Operatus opus post heretricum tamen mollem. Pusillaminitas properauit profecto. Et hi quidem socratici & qui ab eis sunt. Trāseundum autem est ad platonē qui incipit academiam & ad eos qui ab ipso sunt quot fuerunt eloquentes. Laertii Diogenis de uitis philosophorum Liber Tertius.

Plato.

Lato aristone p̄re & matre perictiōa: siue potona Atheniensis natus est. Mater a Solone genus duxit: Solonis quippe frater dropides critiam genuit: cuius filius calæschrus critiæ qui unus fuit ex triginta: glauconisque pater extitit: ab eo charmides & picione geniti sunt: atq; ex ea & aristone plato sextus a Solone nascitur. Porro solō ad neleū & neptunū genus refert: aristone quoq; p̄rem a Codro melanthi filio originē ducere tradūt: q

a neptūo itidem sanguinem trahere trasilio teste memorantur. Enim uero speusippus in libro qui platonis de cœna inscribitur: & clearchus in laudatione platonis & anaxides in secundo de philosophis libro asserunt athenis celebre esse aristone periectione cum esset speciosissima congregi conatum esse. Verū fuisse illius conatus irritos: uidisseq; in lōnis apollinē: atq; ab eo uisū mūdā a iugali copula quoad pareret uxorem seruasse. Nascit̄ autē plato: ut Apollodorus testat̄ in

Amphiarai formi oropi

Hermippus

Heraclides

Antigonus

carystius

Perseus

Heraclides

Hadrenus de socraticis philosophis

Aristo

Periectiona

Potona

Solon

Dropides

Critias

Calæschrus

Glauco

Charmides

Neleus

Neptunus

Codrus

Melanthus

Trasilus

Speusippus

Clearchus

Anaxides

Apollodorus

chronicis: octogesima octaua olympiade thargilionis septima: qua. i. die natum apollinē delii autumāt. Morit̄ aut̄ ut Hermippus tradit: primo anno centesimæ octauæ olympiadis in nuptiis discubēs: octogesimo & primū ætatis agens annū. Neāthes octoginta quattuor annorū defecisse scribit. Est igitur socrate minor natu annis sex: Ille q; ppe sub Lyfimacho: plato sub amynio ē ortus: sub quo & Pericles diē obiit. Erat aut̄ pago collyteus ut refert antileo in secūdo de tpibus natus est: secundū quosdā in ægina in phidiadis domo eius qui thaletis filius fuit: ut faunus ait in oimoda historia p̄re ipsius cū cæteris misso ut agrū sortiret: Athenasq; reuerso quādo a lacedæmonis qui æginē sibis opem tulerāt expulsi sunt: ludos quoq; magnificos athenis adhibuit dio est sumptus suppeditatē: ut ait athenodorus in octauo de abulationū libro. Fr̄es hūit adimathū & glauconē: sororēq; portonā: de qua speusippus nascit̄: itaq; apud dionysiu didicit: cuius & in antera stis meminit: Exercitatus est apud aristone argiū palestritā: a quo & plato peregrigio corporis hitu cognominatus est. Cū prius ariscodes ex aui noie uocatus cēt ut in successione tradit Alexāder. Sūt qui ob orōnis ubertatē & mirā latitudinē sic appellatū putēt: siue q; ampla fuerit frōte ut neāthes scribit. Nec desūt q; in isthmo palæstra se exercuisse uelit: sicut & dicaearchus in primo de uitis. picura quoq; fuisse studiosū ac poemata scripsisse primo q; de dithyrābos: deinde melos & tragædias. Vox illi gracilis fuit ut ait timotheus Atheniēsis i libro de uitis. Ferē & socrates uidisse p̄ soniū oloris pullū sibi in gremio plumescere: q; cōtinuo exortis p̄nis expāsis alis in altū aduolās suauissimos cātus ediderit: Postridie cū plato sibi a p̄re cōmēdatus eēt hūc cygnū quē uiderat dixisse. Philosophari cœperat p̄mitus in academia: ide se in ortū qui iuxta colonū est cōtulit: ut Alexāder in successione scripsit heraclitū adducēs testē. Demū cū tragicū certamē esset inuirus ante dionysiacū theatrū audito socrate igni poemata exussit dicēs: Hic uulcanē plato tua idiget ope. hic anū uicesimū ætatis agēs socrate audiuit. Illo decedēte cratilo heracliti discipulo & hermogeni parmenidis philosophiā tuētī aurē ac cōmodauit. Deide cū eēt annorū duo & triginta ut ait hermodorus megara se ad euclidē cū aliis socraticis cōtulit. Hic cyrenē p̄fectus theodorū mathematicū audiuit: atq; ide in italiā ad pythagoreos philolaū atque eurytū cōcessit: Ab his se i ægyptū ad pphetas sacerdotē que recepit: quo & euripidē aiūt una secū p̄fectū eēt: atque ibi morbo cōprehensū a sacerdotibus marina curatōe fuisse absolutū q; ex re postmodum dixerit inundat mare cuncta uirorum mala. Sed iuxta homerum ægyptios mortales oēs medicos esse. Decreuerat plato magis etiam cōgredi: uerū p̄pter aliā bella proposito desistit. Regressus uero Athenas i academia cōmorabatur. Est autem locus i suburbano nemorosus: a quodam heroe academo noie sic appellatus: sicut & eupolis in astrateutis memorat dicēs umbrosis in curlibus academi dei. Sed & timon in platonē loquens principē illū fuisse asserit & suauitate orationis & copia oium qui academiæ icolerent florea rura. Antea enim per e scribebāt academia. philosophus socrate amico utebatur. Enim uero praxiphanes quādā cōscripsit iter eos habitā de poetis scholā: cū in rure platonis hospitio frueretur socrates. Ter illū militasse aristoxenus auctor ē primo in ta

Hermippus

Neantes

Socrates

Lyfimachus

Amynius

Pericles

Antileo

Phidiades

Thales

Faunus Plato unde dicitur

Ariscodes

Dioctes Platoni unde

Athenodorus nom

Adimanthus id in

Glauco dicitur

Potona

Speusippus Dicitur

Dionysius

Aristo

Aristodorus de uitis

Alexander

Dicaearchus

Timotheus

Socrates

Alexander

Heraclitus

Cratylus

Hermogenes

Parmenides

Hermodorus

Philolaus

Eurytus Academia unde

Timon de dicitur

Academus

Eupolis

Praxiphanes

Aristoxenus

nagram: secundo i corinthiu: tertio in delu ubi & uictoria potitus sit. Miscuit heracliteoru pythagoreoruq ac socraticoru rones: atq in his quide qua sensibus subiacent heracliti partes tuebatur. Porro in his qua ad intelligentia ptinent pythagore acq secebat: in rebus autē ciuilibus socratē suum maxime amplectebat: atq ita in unū corpus triplicē philosophiā cōpegit rōnem. Aiunt quidā ex quibus satyrus ē dioni illum scripsisse in siciliam uti tres libros pythagoreos sibi emeret a philolao centū minis. Erat enim satis abūdans pecuniis acceptis a dionysio plusq octoginta talētis. Sicut enim honetor scribit in libro cuius ē titulus: an pecunio sum oporteat esse sapientē: Multū sibi epicharmus cōtulit comicus: cuius & plurima cōpilauit: ut Alcimus in eis libris quos ad amyntā scripsit quatuor numero meminit. Eorum in primo ita loquit: Cōstat autē & platonē cōplura sibi de epicharmi libris assumere. Id ita inspiciēdū est. sensibile: asserit plato quod aut i qualitate aut i q̄titate nunq̄ psistat: sed diffluat semp atq̄ imutet: Veluti si numerum ex quibuslibet tuleris: Ea neq̄ aequalia neq̄ aliqua neq̄ q̄ta neq̄ q̄lia erūt. Porro ista sūt quorū semp generatio ē nūq̄ uero substātia. Intelligibile illd cui nihil uel accidit uel decedit. Hoc autē sempiternorū natura ē: quam similitē atq̄ eandē semp epicharmus eē cōtingit. Atq̄ epicharmus de sensibilibus atq̄ itelligibilibus in hac iniam expresse loquitur. addit præterea alcimus. Aiūt autē & ista sapiētēs aiām alia quidē sentire p corpus puta uidēdo atq̄ audiēdo: alia uero ipsā p se ipsam aiaduere nullo corporis officio utentē. Quo circa eorū qua sūt alia sensibus p̄cipi: alia itelligentiā rōne cōprehendi. Eorū gratia plato quoq̄ oportere dicebat eos qui cuperēt. rerū initia colligere: ipsas primū spēs: quas ideas uocat secūdum se ipsas distribuere: puta similitudinē & monadem & multitudinē atq̄ magnitudinē statūque & motū: Secūdo ipsum p se ipsum honestum ac bonū atq̄ iustū atque huiusmodi cetera subiicere: Tertio cōspicere quaque sunt adinuicē ideā: puta sciam aut magnitudinē siue dominationē simul. & illud cogitare: ea qua sunt apd nos ex illorū participatiōe eis æquiuoca fieri. Exempli causa iusta eē quæq̄ iusto cōmunicāt: honesta qua honesto: Est autē unaquæq̄ spēs æterna: ac præterea itelligentia oī pturbatiōe uacua. Quocirca & ideas i natura uelut exēplaria dixit subsistere: Alia his eē similita quaque maxima ad istarū similitudinē consistent. Epicharmus igitur de bono atque ideis ita differit. Ergo ne tibarū cātus res aliq̄ ē? Ita sane hō igit ipse cantus ē: nihil minus age uideamus. Tibicē aliq̄s homo ne tibi uidetur nec ne? homo p̄fecto. Nonne igitur idē tibi uidet de bono? aliud esse bonū aliud rem? si quidem secundum se ipsum quisq̄ illud didicerit iam bonus efficiet: quemadmodum qui tibarum cantū didicerit tibi cē: qui saltare saltator: qui complecti complexor merito dicitur: atque in hunc modum de ceteris qui ea didicerit: non ars ipsa sed artifex uocatur. Plato in opinione de ideis ait. Siquidem est memoria ideas in his qua sunt existere: q̄ memoria quietā cuiusque rei ac manentis sit. Manere autem præt̄ ideas nihil: quo enim inquit modo seruantur animantēs nisi & ideam attigissent: & præt̄ natura mentem ac cepissent. Meminerūt autem similitudinē & pabuli cuiusmodi illis ē optime callentes q̄ sit animalibus omnibus insita similitudinē itelligentia: Quocirca &

Satyrus

Dion

Honetor

Epicharmus

Alcimus

Amyntas

Epicharmus

Ideas

Plato

Ideas

qua sūt eiisdē generis sētiūt. Porro Epicharmus ita ferme ait: Sapia nō i uno tātum consistit: sed qua uiuunt oia notionē quoq̄ habent: & enim gallina si aduere uolueris: non parit uiuentes pullos: sed oua prius icubat & calorem animat. Hæc autē sapia ut sese habet natura nouit sola: Ab ea quippe eruditur: ac rursus nihil p̄fecto mirū si ita loquar: & placere eas sibi & mutuo foueri ac uideri præt̄ clara. Nā & canis cani uidet eē pulcherrimum: & boui bos: & asinus asino: susq̄ item sui uidentur uenustate præt̄are. Ista & huiusmodi quatuor libris compingit Alcimus admonens quātum emolumenti Plato ex epicharmo sibi cōsciuerit. Quod autē neq̄ Epicharmus ipse hoc ignorauerit ex iis conicere licet qua præt̄ fagiens ac ueluti diuinans fore imitatore suū sic fere locutus ē: ut autē ego puto imo p̄ cōperto habeo mearū adhuc erit memoria rerū meorūq̄ sermonum: eis q̄ quispiā acceptis metro soluto quo nūc cōstant coloreq̄ adiecto purpurā uenustate uerborū cōponet: inuictusq̄ ipse alios facile superabit. Videt plato sophronis quoq̄ mimographi libros antea neglectos prim⁹ Athenas inuexisse gestūq̄ ex eis acq̄sisse: quos itē sub eius capite fuisse repertos. Ter autē nauigauit in siciliā primo quidē ut insulā crateresq̄ uideret: quo & tēpore dionysius hermocratis filius tyrānus ipulit ut secū loqueretur: ubi cū ille de tyrānide differeret dicēs nō id præt̄are: quod sibi soli esset utile: nisi uirtute & excelleret: offensum tyrannum atque iratum dixisse aiūt: Verba tua ociosorū senū sunt: & ille & tua inq̄ tyrānidē sapiūt. Ad hæc indignatū tyrannum primo qdem necare illū uoluisse: deinde uero a dione & aristomene exoratū id minime fecisse: uerū pollidi Lacedæmonio qui per id temporis legatus ad se uenerat eum tradidisse ut uenūdaret. Eum ille in æginam adductum uendidit. Quo tēpore charmander charmandridis filius eum mortis reū esse accusauit: iuxta promulgatam enim apud eos legem capitale erat: si quis Atheniensium eam insulam adisset: atque ipse eā legem tulerat ut fauorinus memorat in oimoda historia: Cæterū cū a quodam fuisset allegatum disciplinæ grā philosophū eo ascendisse: absolutū dimiserūt: Afferunt plerique illū & i cōcione adductū: ubi cū obseruaret nihil penitus locutū fuisse: prompto quidē aiō q̄ quid cōtingeret excipere paratū: Illos eum minime qdem occidendū sed solummodo uendēdū captiuorū more decreuisse. Aderat forte anniceris cyrenaicus: Is eum uiginti minis siue ut alii uolūt triginta redemit: remisitque Athenas ad amicos. Illi extemplo pecuniam anniceridi restituendam curauerūt. Sed hanc ille oīno accipere noluit: asserēs nō eos solos dignos esse quibus Plato cura eēt. Alii dionē eam misisse pecuniam dicūt: illūq̄ eā nulla rōne admisisse. Sed hortulū quoque in academia sibi cōparasse: pollidē uero a chabria superatū: & postmodū i elice fuisse submersum. fama ē dæmonio sibi nūciatē ista illū philosophi gratia ppeti: ut & fauorinus i primo cōmentariorum meminit: nō tamen quieuit dionysius: uerum cū didicisset qua illi cōtigissent: scripsit platonī orans ne in se maledicta itorqueret: Ad quem ille scripsit: nō sibi tantū superesse oei ut dionysii meminisset. Secūdo p̄fectus est ad iuniore dionysium: postulans terrā atque homines: qui iuxta cōstitutam ab eo rempub. uiuerēt. Id ille q̄q̄ pollicitus implere detrectauit: nec ab fuit secūdum quosdam suspicio illum magno

(Epicharmus)

Ter in siciliā nauigauit plato

Dionysius f. Hermocratis

Dion Aristomene Plato uendit

Pollis Plato uendit

Charmander Charmandrides

Fauorinus

Anniceris

Dion

Pollis Chabria

Fauorinus

Ad que ueritas uoluerit

Dionysius iunior

Dion sui periculo dioni & theotæ persuadere tentasse: illorūq; erexisse animos ad libe-
 randā isulā. Quo tpe Archytas Pythagoreus scripta ad dionysiū epistola purga-
 uit illū a suspitione: atq; ereptū Athenas remisit. Est aut epistola huiusmodi: Ar-
 chytas dionysio salutē. Misimus oēs platonis necessarii Lamiscū & Photidā uirū
 illū abs te recepturi iure atiquæ nostræ amicitia. Recte igitur feceris si memine-
 ris quāto a nobis studio efflagitasti platonis ad te aduētū: nos aut illū uenire hor-
 taremur: facturū te spondētes oīa: illūq; libere accedere & abire permissurū. Me-
 mor esto igitur quāti illius aduētū feceris: utq; illo in tēpore plus ceteris amaue-
 ris: q; si qua orta simultas est humanius te agere cōuenit illūq; nobis restituere il-
 lū. Fac enim faciens iustitiā coles: nobisq; gratificaberis. Tertio accessit dio-
 nē recōciliaturus dionysio: sed cū id optiere nequiuisset isecto negotio ad priam
 rediit. Vbi ad rēpub. accedere qdē noluit: quīs maxime ciuili esset: ut ex his cō-
 stat quæ scripsit. Ratio autē cur abstineret a publicis negociis illa imprimis fuit:
 quod plebs aliis senioribus assuefecerat. Refert pāphila in. xxy. cōmētariorū ar-
 cadas ac Thebanos cōdita ciuitate honeste magnitudinis rogasse illū ut eā rēpu-
 blicam istrueret: quos cū ille didicisset æqualitatē sectari nolle: pfectū non esse. Ferē &
 chabriā ducē rēū mortis secutus cū id ciuū nemo tētare uoluisset: quādo & arcē
 cū chabria ascēdenti crobylus sycophāta cōuiciatus dixit alteri opē laturus acce-
 dis: quasi uero nescias & tibi deberi socratis uenenū: Ad quē ille: & quādo p par-
 tria militabā pericula pertuli: & modo amici gratia ne desim officio perlibenter
 me piculis expono. Primus hic ut Fauorinus ait in octauo oimoda: historiae dia-
 logos itroduxit: primusq; inq; sitiois modū per resolutionē leodati thasio iduxit:
 & primus i philosophia noiauit antipodas & elemētū & dialecticā & poemata &
 prælōgū in numero: Extremorūq; planā supficiē ac dei puidetiā. Primusq; philo-
 sophorū orōni Lysia: cephalī filii cōtradixit ipsā ad uerbū exponēs i phædro: pri-
 musq; gramaticæ uim speculatus est. Cūq; primus oibus fere q; ante se fuerāt cō-
 tradixerit: quæri solet: cur democriti mētionē non fecerit. Refert anthes. cyzice-
 nus nūc cū in olympia aliq; do descēdisset græcorū i se oium ora cōuertisse: quo
 etiā tpe dionis cōgressū aduersus dionysiū bellare istituēti. Porro in primo cōmē-
 tariorū fauorini ferē Mithridatē persarū regē platonis statuā in academia locasse
 ita scriptā. Mithridates rohdobati filius pscs musis imaginem platonis dicauit si-
 laniōis opus. Tradit heraclides iuuenē platonē adeo fuisse uerecūdū: adeo cōpo-
 sitū ut nāq; ridere nisi modice depræhensus sit. Cū tamen esset eiusmodi: ne sic
 quidem comitorū cōuicia effugit. Theopopus deniq; in autochare sic ait: Vnū
 enim est nullū: duo autē uix unū est: ut ait plato. Anaxandrides quoq; in theteo:
 q; do stulticias uorabat sicut plato: sed timon ita illū agit quoad effinxit plato fua-
 ta miracula callens Alexis meropidi tēpestiua uenis: ut ego ambigens supra in-
 fraq; deambulans: uelut plato sapiens nihil iueni: cruraq; defatigor: & in ancylionē.
 Dicis de qbus nescis æque ac plato currēs: noscesq; Lytrū atq; cepe. Amphis
 amphicrati atqui bonū quodcūq; tādē est quo tu fruiturus es. huius causa mi-
 nus noui equidē mi domine q; illud platonis bonū: Attende ergo endeximide q;
 sane plato nihil nosti nisi mæcere tantū uelut cochlea elato seuere supercilio. Cra-

Dialogi aq;
inuenti

grammaticæ
nis a platonē
primū spe-
culata

Velut cochlea
elato seuere
supercilio

Trimo
Alexis
meropides
Amphis

tinus in pseudypo bolimeo. homo es constat: & habes animam iuxta platonem. *Cratimus*
 ignoro equidem habere tamen arbitror. Alexis olympiodoro. Corpus quidem *Alexis*
 meū mortale siccum est: immortale uero ad aerem extulit hæc non platonis scho-
 la: Idē in parasito: & cum platone seorsum delirat. Irridet eū & anaxilas in botrili *Anaxilas*
 one & circe & diuitibus. Aristippus aut in quarto de antiquis delitiis asserit cum *Aristippus*
 adolescentē quēdā asterē nomine: cum quo & astrologia uocauerit: amasse dio-
 nem etiā quē prædiximus. alii phedrū quoq; adamasse referunt amorisq; illius
 indicio esse epigrammata in illos ab ipso ut ait composita inspiciam. *Plato amator pu-
erorum*

O utinam cælum fierem dum sydera cernis
 Stella mea: ut multo lumine te aspicerem.

Item aliud: iam dudum sydus lucebas uiuentibus matutinum.

Nunc heperus fulges uita functus mortuis.

Iam dudum uiuis fulgebas lucifer: at nunc

Defunctus luces heperus exanimis.

In dionem uero lachrymas quidem hecube atque illiadibus mulieribus: fata du-
 dum genitis dederat tibi dion post gestas præclaras res dæmones effusas sustu-
 lere spes. iaces ecce in patria spaciola carissimus ciuibus. O meum in te animum
 qui excitasti dion hoc illius tumulo inscriptum: syracusis tradunt *Alexim. insu-
per amasse fertur & phædrum ut prædictum est: Inque illos itidem eius constat
re epigramma.*

Nunc quoniam nihil est quoquo se uerterit omnis.

Solum q; pulcher uisus alexis ait.

Spiritus os canibus quid monstras? flere que cogis.

Posterius phædrum non ita perdidimus.

Archæanassa quoque colophonis usum esse: quam ex eius constat epigramma
 te fuisse meretricem. *Archæanassa colopho-
nia de q; & athens*

Archæanassa iacet meretrix colophonis in orē.

Illius agrotæ sedit acerbus amor.

O miseri duxit quos fors inimica uagantes.

In tam crudelem lumina ferre rogam.

Agathonem itidem uenustæ formæ mulierem & in eam quoque lasciuia illius
 feruntur epigrammata. *Agatho*

Suauia dans agathonem animam ipse in labra tenebram.

Aegra at enim properans tanq; abitura fuit.

Malo ego te ferio cape si sum gratus amator.

Et me participem uirginitatis habe.

Sin fieri dubitas hoc ipsum mente reuolue:

Suscipiens formę q; breue tempus inest.

Malum ego: me mittit qui te succenditur unus.

Annue xanthippe linquit utrunq; decor.

Aiunt & illud in eretrienles sagena cōprehenso epigrāma ipsius esse. *Xanthippe*

Eubea: nunc gens sed eram crethrita: fusi

Condimur a nostri nos regione procul.
 Aliaque nonnulla.
 Pieridas cypris cyprim ue coralia amorem
 Concelebrat uobis:ast ego cinctus ero.
 Ad uenerem pulchram musæ ioca tolle præcamur.
 Aliger heu nobis non uolat iste puer.
 Deposuit laqueos:aurum uir nactus:at aurum
 Non nactus laqueis tristia colla ligat.
 At uero molon hostili aduersus illū animo nō id ait esse mirādū:si dionysius co-
 rinthi: sed si plato esset in sicilia. Videf & xenophon haud quaḡ grata & amica in
 illū fuisse uolūtate: deniq; ueluti cōtentionis studio similia scripsere Symposium
 Socratis defensionē: cōmētaria moralia: Ad hæc ille de repub. hic Cyri scripsit i sã
 tiã: quã in suis legibus plato fictã dixit: neque enim eiusmodi fuisse cyrū. Tū am-
 bo cū Socratē semp habeat in ore: nusq; repies sui iuicē fecisse mētionē. Semel tã
 tū xenophon Platonis meminit in tertio cōmētariorū. Fertur & Antisthenes cū
 eorū quæ scripserat qdã recitare uellet orasse illū ut adesset recitãti. Et cū rogãti
 cuiusmodi id esset: libri eius titulū explicuisset de eo. s. quod non sit cōtradidere
 Tu ergo iquit de hoc ipso quō scribis: & cū doceret contra suã uenire sniam. scri-
 psit aduersus platonē dialogū sathonē illū iscribēs. Ex eo iã alienis animis in se iui-
 cē fuere. A iūt socratē cū platonis Lyfidē audisset recitari proh dii imortales dixit
 se q̄ multa de me mētif adolescēs. Scripsit q̄ppe nō pauca uir ille quæ socrates nō
 dixit. Fuit illi & aduersus aristippū haud abscura similtas. Deniq; in libro de aia
 illū isimulat: Cur ab fuerit moriētī socrati: cū in a gēnã uicino. s. atticæ loco p id
 tpis moratus sit. Erat illi cum a schine quoque ut fert socratis audire cōtentio.
 eū q̄ppe cū dionysio se facile isinuaret egēs q̄ rerū oium ad eū pfectus esset: a pla-
 tone despectū: atque ab aristippo fuisse cōmēdatū. Porro sermōes quos critonē
 fecit in carcere loquētem cū socrati cōsuleret fugã: Aeschinis fuisse tradit idome-
 neus: Illi uero a platone tū huius odio tum grã ipsius attributos. Sui uero nusq; li-
 brorū suorū Plato mētionē fecisse dephēdit præterq; i libro de immortalitate aiorū
 & i socratis defensione idque tenuiter. Enim uero stili ipsius genus iter poema &
 Aristoteles piam orōnē mediū ait Aristoteles siuere. Hūc solū platoni assēdisse quodã loco
 fauorinus ait: Cū librū de aia recitaret: reliquos oēs surrexisse. Pleriq; autumãt
 philippū opuntiū ipsius leges eatenus in cara trãscripsisse: huius & epinonida eē
 aiunt. Euphorion ac panatius initiū librorū de repub. sæpius iuētū iuersum atq;
 imutatū dixere. eã ipsius rēp. aristoxenus totã ferme in ptagorã cōtradictiōibus
 asserit scriptã. phædrū primo illū scripsisse fama est. Habet q̄ppe quæstio illa nō
 nihil iuuenile. Porro dicæarchus totū id scribēdi genus: ut graue ac molestū car-
 pit. Platonē tradūt cū uidisset quēdã aleis ludētē arguisse & cū ille q̄ me i paruis
 rephēdis diceret respōdisse. At est cōsuetudo nō modica. Rogatus an ipsius mo-
 numēta sicuti superiorū futura essent: Primū inqt congrrere oportet nomen: Tū
 plurima suppeditabūt. Ingresso aliquãdo xenochrati cãde inqt hūc puerū. Nã
 ipse q̄ iratus sim nequeo. Cuidam itē seruorū delinquenti iam iquit uerberibus

Molon
 Xenophon
 Cyri pedia ficta a
 Xenophonte
 Antisthe-
 nes
 Multa scripsit plato que
 non sunt socratis
 Aristippus
 Crito
 Idomeneus
 Aeschines
 Aristoteles
 Philippus
 opuntius
 Euphorio
 Panatius
 Aristoxenus
 Dicæarchus
 Attende natū platonis
 eodere puerum neq;
 uisse

re concidisset nisi iratus essem. Cum equo infedisset continuo descendit dicēs
 uereri ne equi ferocitate raperetur. ebriis cōsulere solitus erat ut in spaculo stu-
 diose intuerent: eiusmōi statim a sceditate discessuros. potare usque ad ebrietatē
 nusq; decere monebat præterq; in diebus festis idultoris uini dei. Sōnus itē imoy
 dicus illi displicebat. In legibus deniq; ait: Dormiēs aut nemo illius prætiū est. ue-
 ritatē auditu suauiorē oibus quæ dicerentur. Alii uera loqui iucundius oibus di-
 xisse putant. sic aut & de ueritate dixit in legibus: præclarū quiddam est ueritas o
 hospes atq; durable: Verū id persuadere non facile uidetur. Optabat isuper me-
 moriã sui uel in amicis uel in libris relinqui. iocis & ipse utebatur plurimū. Mori-
 tur eo quo diximus modo tertio decimo philippi regis anno: & fauorinus in ter-
 tio cōmentariorū refert: a quo & icrepitū fuisse illū theopōpus auctor est. Miro-
 nianus in similibus ait philonē meminisse prouerbii de platonis pediculis: quali-
 sic illē defecerit: Sepultusq; est in academia ubi plurimū tēpus philosophatus fu-
 erat. Vnde & quæ ab eo fluxit secta academica ē appellata. Corpus eius elatū ho-
 norifice & ab his qui eo cōuenerant conditū. Eiusmodi fuit ipsius testamentum.
 hæc legauit plato atq; disposuit hephæstiadē fundū cui ab aquilone uicina uia
 est quæ ducit a tēplo cephisiadū: ab austro heractæū hephæstiadū: ab ortu solis
 archestratus pherearius: ab occasu Philippus chalidensis. Hūc aut nemini licitū
 sic aut uēdere aut cōmutare: sed sit adimãti filii: Enerisiadūq; fundū quem emi a
 Calimacho cui ab aquilone uicinus est Eurymedō: Myrrhinusius ab austro: ab
 occasu cephissus. Argēti minas tres: argenteã phialam appendentē dragmas cēi
 tum sexagintaquinq; Cymbium pōderis dragmarū quãdragitaquinq; Anulū
 aureū: & iaurē aureū: utraq; dragmas quattuor: & tris obolos pendētia Euclides
 Latomus mihi debet minas tres: Dianam dimitto liberam: famulos relinquo ty-
 chonem hycã apollinidē & dionysium: supellectilē & uasa scripta quorū habet
 exemplar demetrius. Nulli aut quicq; debeo. Curatores erunt sosthenes. speusip-
 pus. demetrius. hegius. eurymedon. callimachus atque trasippus: hoc testamenti
 ipsius exemplar. Sepulchrum eius compluribus illustre epigrammatibus.
 Mortales cunctos excedens moribus æquis:
 Diuus aristocles hoc iacet in tumulo.
 Si sophiã quisq; præconia magna secutus:
 Hic sibi multa tulit liuor & omnis abest. & aliud.
 Occulit hic corpus diuini terra platonis:
 At superas sedes spiritus ipse tenet.
 Aristone sati procul hunc diuina uidentem:
 Longe habitans seruat uir bonus atque colit. & aliud.
 Quid monumenta super uolucrum tegina uolasti.
 Tu mihi dic superum quam ue tare domum?
 Astra petens animæ sum clara platonis imago.
 Progenitum terra corpus at actis habet. est & nostrum.
 En animas hominum quonam curasset apollo:
 Lustrasset si non oppida græca plato.

Somnus immo
 diuus
 Platonis mors
 Philippus
 Fauorinus
 Theopompus
 Myrrinianus
 Philo Platonis testam-
 tum
 Hephæstiades
 fundus
 Archef
 tratus
 Cephisiadū te-
 plum
 Adimantus
 Callimachus Enerisiadū
 Eurymedon
 fundus
 Euclides
 Tycho
 Hægius
 Apollinides
 Dionysius
 Demetrius
 Sosthenes
 Speusippus
 Demetrius
 Hægius
 Eurymedon
 Callimachus
 Trasippus

Corporibus medicans huic & apydaurionis agris
 Filius. ut sapiens & animæque plato.
 Occidit ut titan epydaurion: atque platonem
 Protulit: hunc animæ: corporis hunc medicum.
 Coniugia at separans petiit quam condidit urbem.
 Inque solo magni ponitur inde iouis.
 Discipuli fuere Speusippus atheniēsis: xenocrates chalcedonius: Aristoteles sta-
 girites: Philippus opūtius: Hestias perithi: dion Syracusanus: Amyclus Her-
 racleotes. Erastus & coriscus scepsii. Timolaus cyzicenus: Eueon lāpfacenus: Pi-
 thon: & Heraclides arii: Hippocrates & calippus atheniēses: demetrius amphi-
 polites: heraclides pōticus: & cōplures alii: Cum his & mulieres duæ Lasthenia
 mātinea & Axiothea phlasiā: quæ ut dicaxarchus auctor est uirili utebant ueste.
 Theophrastū item illius fuisse auditore quidā referūt & hyperidē oratorē: chla-
 mæleon & lycurgū ait polemo & demosthenē scribit ipsius fuisse studiosū. Sabinus
 item in ephemeridū thaliū i quarto de medicatione libro: & est id quidē oīno ue-
 risimile: Vero enim uero cum platonis primis studiosa sis: Idq; haud sane iniuria
 philosophi summi dogma peculiari quodā amore ac studio præceteris idaga-
 re pergās: operæ præciū existimauit & sermonū illius naturā & dialogorū ordinē
 & per suasionis aut iductionis uim p uiribus ueluti per elemēta capitulaque dige-
 rere: uti ne quæ de illius uita collegimus: dogmata quoq; siue decreta desideren-
 tur alias quippe iuxta puerbiū noctuā athenas: si ea quæ per species distribuunt
 enarrare cōmiserimus. Dialogos itaq; primū Zenonē eleatē scripsisse ferūt. Ari-
 stoteles in primo de poetis Alexamenū styreum siue teiū sicut & fauorinus in
 cōmētariis tradit. Caterū Plato meo qdē iudicio id genus expoliuit eatenus ru-
 de atq; perfecit. Ita nō solū ornata & expolita orationis: uerū & ipsius iuentiois
 dignissime sibi primatū uendicat. Est aut dialogus ex interrogatioe & respōsione
 cōpositus de ea re quæ uel philosophiā uel reipublicæ partes attingat: cū dicenti
 & congrua expressione personarū quæ assumuntur: accurataq; cōpositione uer-
 borū. Dialectica est disputandi ars per quā aliquid aut pbamus aut iprobamus
 ex interrogatione itidē: & respōsione differentū. Enim uero platonica orationis
 geminus stilus est uterque summus: Alter ex his instituit atque imbuit appellatur
 ὑποθητικὸς: id est itroductiuus: alter in iquirēdo uersatur. dicitur φησὶν ὑποθητικὸς.
 indagatiuus scilicet primus ille in duo distinguitur generā: alterū in speculatione
 cōsistit: alterū in actione: primū in naturale ac rōnale: secundū in mortale ac ciuī-
 le diuiditur. Porro secundus ille æque in duas species scinditur: prima quæ exerce-
 tur uocaturque gymnastica. secunda in ceraminibus ē & agnōstica dicit. gymnā-
 sticæ itidē bipartita diuisio est: altera uelut icunabula exercitationis fouet: uoca-
 turq; Maeutica: altera iam suis uiribus nitit̄ tentatq; quid possit: & Pirastica di-
 citur: Agonistica itē est bipartita distinctio: alia demonstrationi inseruit: & Endi-
 ctica uocat: alia uertit orationē & Anatreptica dicit: Neq; sane nos fugit plerosq;
 qd platonis dialogos aliter ac nos distiguere. Dicūt ex his alios dragmaticos: qd
 quasi poema uideantur imitari: Alios quod narrationi iseruiant diegematicos:

Platonis discipuli

Speusippus
 Xenocrates
 Aristoteles
 Philippus
 Hestias
 Dion
 Amyclus
 Erastus
 Coriscus
 Timolaus
 Eueon

Noctuum athenas

Dialogos primus Zenonē scripsit

Dialogos diff

Dialectica

Heracles

Heracles

Lasthenia

Axiothea

Dicaxarchus

Theophrastus

Hippocrates

Chlamæleon

Lycurgus

Polemon

Demosthenes

Sabinus

Fauorinus
 Speusippus
 Xenocrates
 Aristoteles
 Alexamenus

mixtos alios appellant. Sed ea lanē distinctio dialogorū scæna q̄ philosophorum
 scholæ uidetur accōmodatior. Sūt ex his quidā physicā tuētes partē ut Timæus:
 Logicē ut policitus: cratylus: parmenides: & sophista. Sūt qui moralē asserūt: ut
 apologia: criton: phædon: phedrus: symposiū: menexenus: clitiphon: epistola:
 philebus: hipparchus & anstera: ciuīle respublica: leges: minos: epinomis &
 atlāticus. Maeuticā astruūt alcibiades duo: theages: lysis: laches: pirastica: me-
 nō ion: carmides theatetus: endicticā pragoras. Anatrepticam euthydem: hip-
 pia duo: gorgias. De dialogo qd nā sit: & quæ nā sint eius differentia: haecenus.
 Quonā uero infinita cōtētio est aliis dicētibus ipsū dogmata iserre: aliis negā-
 tibus: age de his quoq; uideamus. Dogmatistæ p priū est dogma asserre: sicut &
 legiferi leges istituere. Porro dogmata siue decreta idifferēter uocant: & quæ opi-
 namur & opinio ipsa. Quod opinamur ppositō est. Opinio aut suspicatio ipsa si-
 ue opinatio. Plato igit quæ pceperat ea exponit: quæ uero sūt falsa coarguit. De
 rebus icertis assensionem retinet: atq; de his quidem quæ ipse opinatur quattuor
 or inducit psonas differentes socratē: timæū: atheniēse hospite: peregrinū Eleatē
 Sūt aut peregrini nō ut quidam opinātur plato & parmenides: sed figmenta sine
 noie sunt. Deniq; socratē atq; timæi uerba dū loquitur decreta infert plato: Qui
 mendacii coarguantur inducit thrasymachū calliclē: Polū gorgiam: protagorā:
 hippiam: atq; ephthymū: & huiusmodi ceteros: at uero cū pbationibus & argu-
 menti conclusionibus locus est. plurimum utitur inductione: eaq; non unica sed
 bipertita. Est. n. inductio oratio ex ueris quibusdā simile sibi uerū p prie colligēs
 atq; i ferēs: Eius sūt spēs due quæ ex cōtrario fit: & quæ ex cōsequenti. Quæ igitur
 ex contrario fit eiusmōi ē: ut itrogāti circa oēm respōsionē cōtrariā inferat.
 Vt exempli eā pater meus ut alius est q̄ pater tuus aut idē. Si igit alius est p̄ me-
 ns q̄ p̄ tuus: cū sit alius q̄ p̄ nō erit p̄. Si idē e q̄ pater meus: idem existens q̄ pater
 meus: meus erit pater. & rursus si aial homo ē lapis aut lignū erit: Nō ē aut la-
 pis aut lignū. Aiatu quippe est: & ex se ipso mouet: aial igitur ē. Si aut aial ē aial
 uero & canis & bos erit: & hō aial & canis & bos. hac igit inductionis specie quæ
 per aduersationē fit: ubi rixæ locus est utitur Plato nō ad asserēdū dogma sed ad
 refellendū qd falsum fuisset obiectū: Est & alia ipsius spēs quæ p consequēs & ea
 duplex: altera quidē id quod i parte quæritur p id quod ē in parte demonstrat: al-
 tera quod uniuersaliter per id quod i parte est pbat: prior illa oratorum. sequens
 dialecticorū ē. Quærit i primo an iste occiderit. Argumētū est eo tpe reptū eē cē-
 de eruentū: ē at ut dixim? oratorū ea spēs. Quippe rhetorica uis & officū ē cir-
 ca particularia: nō circa uniuersalia uersari. Quærit. n. nō de iure ipō uerū de par-
 ticularibus iustis. Reliq; uero dialecticorū: pbatur qppe uniuersum p partes: pu-
 ta quæritur an sit immortalis aia: & an ex mortuis uiuētes sint qd i libro de anima
 pbatur p uniuersale quoddā: quod cōtraria ex cōtrariis fiāt. Idq; ipm uniuersale
 ex quibusdā particularib? conficitur: ut puta somnus ex uigilia: itemque maius
 ex minore & e contra. Hac autem specie utebatur ad asserenda quæ percepisset.
 Nam ut olim in tragœdia prius quidē chorus solus agebat. Postmodū uero the-
 spis unū iuenit histrionē: ut chorus interdū reqesceret. Secūdū. postea. Eschylus
 e ii

Inductio - Quid

Theopis
 De choro traged
 e nota

Sophoclis
muetio
Sophoclis
Socrate
Thrasylus
Tragedi quatuor poe
matibus certabant
dionysius Leneis
panatheneis chy
tris.
Poemata quadriloga
Fauorinus

adiicit & tertium sophodes. Atque in hunc modum tragœdia consummata est & phi
losophiæ rō dudum circa unam tantum physicam spem uertebat: Accessit socrates & so
litarie ea tenus philosophiæ adiecit ethicę. Tertię plato dialecticę addidit & cōsū
mato philosophiæ operi extremam manū & culmē apposuit. Thrasylus autē asserit
illū iuxta tragicū quadriloquium dialogos suos edidisse. Tragœdi quippe quattu
or poematibus certabant dionysius: Leneis: Panathenæis chytris: Erat autē quartū
poema satyricū: porro quattuor poemata quadriloquia appellabant. Sūt igitur
oēs eius dialogi de quibus nihil ambigitur quinquaginta sex: resp. in decem diuidit li
bros: quam & apud ptagoram totam ferme inueniri i cōtradictionibus tradit fa
uorinus i secūdo oimodæ historiæ: Leges in. xii. diuidunt. Sūt autē huiusmodi q̄
driloquia nouem numero legibus uno uolumine: & reip. libris i uno itidē inclu
sis: Primū igitur quadriloquiū ponit quod cōem hypothēsīm habere uideat: osten
dere q̄dē uolēs cuiusmodi eē debeat uita philosophi: dupliciq; in libris singulis i
scriptione utitur: Altera ex noie: ex re altera iposita. huius quadrilogi quæ prima
ē i capite ponit eutyphrō siue de sanctitate siue iusticia. Est autē ipse dialogus tēta
tius. hūc sequitur socratis defensio. moralis: Tertio loco crito siue de eo qd' agen
dum ē: moralis. Quarto phædon siue de aia: moralis: In secūdo præponitur craty
lus siue de rectitudine noium: logica partes agēs. theætetus siue de disciplina. tē
tatius. Sophista siue de eo qd' ē: Logicus: politicus siue de regno. logicus. In dir
tributione tertia ponitur primō loco Parmenides siue de idæis: logicus. Secundo
philebus siue de uoluptate. moralis: Tum symposium siue de bono. moralis. Po
stremo phædrus siue de amore. moralis. In quarto præponitur alcibiades primus
siue de hominis natura. u. αἰεὶ ἄριστος de obstetricia. Alcibiades secundus siue de
oratione obstetricius. hipparcus siue de lucri studio: moralis. Quinta præfertur
in capite theages siue de philosophia obstetricius. ac deinceps charmides siue de
frugalitate tentatius. Laches siue de fortitudine: obstetricius. Lysis siue de amici
tia. obstetricius. Sexta princeps est Euthydemus siue contentiosus anatrepticus.
Tum protagoras seu sophista: endicticus. Gorgias siue de rhetorica anatrepti
cus. Menon siue de uirtute. tētatius. Septimæ præponuntur hippia duo: de ho
nesto prior: sequens de mendacio ambo exhortatius. Ion siue de iliade. tentatius
Menexenus siue epitaphius moralis. Octaua primū sibi locū uendicat clitophō
siue inductiuus. moralis. tū resp. siue de iure ciuili. Timæus siue de natura phy
sicus: critias attractiuus seu antlaticus. moralis. Nonę presidet minos siue de lege
ciuilis: Leges siue de ferēda lege: ciuilis. Epinomis siue nocturnus cōuentus siue
philosophus: ciuilis: epistola tredecim morales quibus præponebat. εὐδία γειν
Epicurus autē εὐπράττειν: Cleon uero χαίρειν. Ex his una est ad aristodemum
ad archytā duæ. ad dionysium quatuor ad hermiā & erastū & coriscū una ad leoda
mantem una: ad ad pdicā una ad dionis necessarios duæ. Est autē huiusmodi iux
ta thrasylum librorum illius distinctio. Cui pleriq; accedunt. Alii autē ex quibus &
aristophanes grammaticus est in triloquia eius dialogos ita distribuunt: primam
ponunt cui præsit resp. timæus: critias: Secundam cui sophista politicus cratylus
In tertia leges statuunt: minoem: & epinomida: In quarta theætetum: euthy

Principia epistolaru
uaria apud uarios

di drago

di ne-74

χαίρειν
Aristo
phanes

phrona: defensionē: In quita phædonē: crtonē: epistolas. Cetera singula & sine
ordine ponūt. Incipiūt quidā ut prædiximus a rep. Alii a maiore alcibiade: pleri
que autē a theage: Alii ab eutyphrōe: nonnulli a clitophōe: Quidam a timeozaliū a
phædro. Sūt itē q̄ a theæteto incipiant. Sūt itē q̄ a defensionē: Ex his autē dialogis
q̄ platonis iscribūtur: hi sine ulla cōtrouersia adulteri sunt: Midō siue hippostro
phus: erixias siue erastus: alcyon: acephelus siue sisyphus: axiochus: phæaces
demodocus: chelidō. Septima epimenides. ex his alcyon leōtis cuiusdā esse fert:
ut fauorinus i quinto cōmentariorū refert. Eni uero noibus utit̄ uariis: uti ne illius Leon
opa impitis & rudibus cōspicua sint: pprie tamē sapiam esse arbitrat̄ earū rerū q̄
intelligētia cōprehēdūtur: & intelligibiles dicuntur & quæ uere sunt: sciam quā
de deo ait aiamq; a corpore disiūctā. Proprie uero sapiam & philosophiā uocat
appetitionē quādam ac desiderii diuinæ sapiētia. Cōiter apud ipsum sapia dicit̄
etiā ois peritia: Vt cū uerbi grā: Sapiētē uocat artificē: Vt̄ & eisdē sape noibus i
significandis uariis rebus. deniq; apud illū: etiā p simplici ponitur sicut & apud eu
ripidē. Vt̄ur eo plato quādoq; & pro pulchro & honesto: aliquando p paruo
Sape uero & uariis noibus utitur in eadē significatione. Nāq; idā & spēm noiat
& genus & exēplar & initiū & causam. Vt̄ur & contrariis uocibus ut idē signifi
cent. Deniq; sensibile & quod est & qd' nō est dicit̄ esse quidē propter generatio
nem: nō eē autē ppter assiduā mutationē. Ideā itidē appellat qd' neq; mouetur ne
que manet & idē & unū & multa. Idē uero & i plurimis facere solitus est. Est autē
librorū eius triplex expositio: Primo enī docere oportet eorū quæ dicūtur unū
quodq; qd' sit. Deinde cuiusq; rei grā dictū sit: Vtrū ex picipali intētionē an ue
ro i similitudinis parte siue ad dogmatū assertionē siue ad refellendū cōtra disse
rentē. Tertio uero an recte dictū sit. Verū. n. quoniam ipsius libris & nota quæ
dam apponūtur: Age de his quoq; pauca loquamur. Xlra ad dictiones ac figuraf
assumitur: pr̄sus ad platonica cōsuetudinē x dupliciter ad dogmata opinionēsq;
x. pūctis nudiq; illustre ad electiores quasq; snias ornatasq; uerborū apponitur.
Duabns ex ptibus pūcto appposito ad quorūdā emendationes adhibetur. x. obe
lus tū pūctus ad iania quæq; & uilia iugulanda præponitur. Antisigma. xi. cū pū
ctis ad usus duplices scripturæq; translationē adhibetur Cerauniū. xi. ad philoso
phiæ institutionē assumitur. Asteriscus ad cōueniētiā dogmatū. obelus ad iproba
tionē. Sūt igitur huiusmodi nota: hicq; librorū numerus ut antigonus & carystius
in libro quem nuper dextenone edidit refert. Ea si quis dignoscere ante uoluisset
mercedē his q̄ docerēt pendebat. Quæ illi uisa sunt huiusmodi fuere: imortalem
eē aiam: & de corporibus ad corpa ppetuis uicibus migrare eiusq; initiū constare
numeris. Corpis picipiū geometria itē cōstare rōne: Diffinebat eā ideā esse pe
nitus remoti spūs se ipsā mouentē & motū præstātē corpori & eē triptitā: Ratio
nalem ipsius partē sitā i capite: irascibile in corde: concupiscibile in umblico & ic
core cōsistere. Cōtinere itē ex medio semp corpus p gyrū atq; ex elemētis cōsta
re: diuisaq; scdm harmoniā iterualla duos orbes efficere cōiūctos. Ex his iterio
rē circulū i sex alios scindi: septē reliquos circulos facere. Eūq; iuxta diametrū ad
leuā itrisecus hēre sedē: Alterū uero secūdū latus ad dexterā. lōq; ipm obtinere q̄
e iii

Dialogi notri
platonis

Fauorinus

Curipides

Idem

De notis librorū
platonis

Note in libris
platonis qd'
significaret

Antigonus
Carystius

Platonis dog
mata

fit unicus. Alterū quippe iterius in pluris esse diuisum: atq; hunc ipsius illos alteri
 us eē dicēs: hāc qdē animi: illā uero uniuersū eē motionē crātūq; syderū motus.
 Cū aut ita se habeat ea que ex medio sit scissio sibi ad extrema cōgruēs atq; cōiū-
 cta nosse quāq; sunt atque aptare eo q; in se ipsa per harmoniā elemēta habeat &
 opinionē qdē fieri secūdū alterius circulū se subrigētē: sciam uero secūdū aliū q
 sit eiisdē. duo oīno eē rerū p̄cipia Deū atq; materiā. Illū & mētē & cām appella-
 uit. Esse aut materiā iformē & nifinitā: ex ea cōcretōēs fieri: eā cū aliquādo teme-
 re & inordinate moueret: a deo in locū unū coactā q; ordinē temeritati p̄stare
 cōluerit. Porro huiusmōi cēntiā in q̄ttuor elemēta cōuersam ignē aquā aerē ter-
 rā. Ex his mūdū ipm & quāq; in eo sunt nasci solā terrā ait imutabilē cām eē pu-
 rās figurarū ipsius ex qbus cōstet d̄riam. Aliorū qppe figuras eiisdē generis di-
 cit. Cōposita. n. oīa ex uno oblōgo triāgulo. Terra uero ppriā esse figurā. Ignis
 denique elemētū esse pyramidē: aeris qd' octaedrū dicit: aqua icosaedrū: terrā
 aut cubū. Quocirca neque terrā i ista mutari neque i terrā ista cōuerti. Nō autē
 suis locis discreta eē singula: q; circūferētia cōstrigēs & ad mediū cogel parua cō-
 ponit. Ea que q̄ maiora discernit: Atque iō cū spēs mutēs & loca mutare. Mūdū
 unū esse genitū. nā & sensibilis est deo cōditus. Aiatūque eē q; p̄stātius regat qd'
 aiatū est q̄ si careret aia: Huiusmōique opificiū supreme causā lubiectū: unūque
 cōditū fuisse: non infinitū q; etiā exēplar ad qd' creatus fuerit unūcū sit: Esse aut
 ad spharā similitudinē rotundū: qd' cōditoris ea quoque figura sit. Illū qppe cā-
 teras cōtinere animātes: hūc aut oīum figuras. lāuē itidem & absque ullo p̄ gyriū
 instrumēto q; huiusmōi nullus sibi usus sit. Immortalē p̄tereā durare mūdū eo
 q; nō dissoluatur in deū: Ac totius generatiōis cām esse deū q; summū bonū ipse
 sit auctōrque bonorū: porro celi generatiōis auctōrē ipm deū. Eius qppe qd' sit
 in rebus cōditis pulcherrimū eū esse cōditorē: quē intelligibiliū oīum cōstet esse
 p̄stantissimū. Itaque quoniā huiusmōi deus est. cālū uero p̄stātissimo illi simile ē
 quoniā pulcherrimū cernit: nulli creaturā erit simile sed deo soli. Cōstare uero
 mūdū ex igne aqua aere & terra. Ex igne qdē ut uisibilis sit: ex terra ut solidus:
 ex aqua & aere ut p̄portioē nō uacet. nāque solidorū uis duob; maxime mediis
 p̄portioē sumit: ut unū fiat hoc totū. Ex oibus atq; ut p̄fectum atque imortale
 sit: Tēpusque sempiterni imaginē fuisse: idque semp manere: Celi aut motū tps
 esse: Noctē qppe ac diem & mensem & huiusmōi cetera esse tps partes. Idcirco
 absq; mundi natura nō cōstare tps: Simul. n. atq; conditus fuerit & tps illi affuisse.
 Porro ad tps generationem & solem & lunā & errātia facta Vt uero horarū ma-
 nifestus & certus esset numerus: animātesq; numeri nō essent exortes accendisse
 solis radios deū: lunā supra eminentem terre circulū ferri solem: p̄pinquius huic
 orbi affigi: in superiorib; uaga sydera ferri: esse p̄sus aiatū: q; sit aiatō motui deuin-
 ctū & alligatū: ut aut p̄ficere hic mūdus essetq; similis intelligibili animāti aliorū
 quoq; aiatū cōditā esse natura. Quoniā igit ille habebat: cālū quoq; ut hiet ope
 repratū fuisse. Deos ergo eē ut plurimū igneos Esse autem & reliq; genera aian-
 tium tria uolatile: aq̄tile: terrestre. Terrā eē antiq̄simā oīum q; essent in celo deo-
 rum. fuisse aut cōditā ut diei noctisq; tempora & uices uariaret: eā cum media sit

Celi motum tempus
 esse

circa mediū moueri: quoniam uero causā inquit duā sunt alia quidem con-
 stātia ac firmitatē esse: alia uero necessaria ex causa creata dicēdū. Sūt aut ista aer
 ignis hum; humor: q; qdē nō exacte erāt elementa sed ad p̄cipiendū. apta: Hęc
 aut ex triāgulis cōstare cōpositis atque in ipsos dissolui: eē aut iporū elemēta &
 porrectū triāgulū & aqlaterū. Initia igit & cās rerū esse duo quā p̄diximus: quo-
 rū exēplar esse deū ac materiā. Id uero iforme esse necessario sicut & alia p̄ceptio-
 ni accōmodata. Horū aut cām ex necessitate esse: qppe p̄ceptis quodāmō idēis
 essentias gignere ac p̄ potentia dissimilitudinē moueri: motuq; suo quā mouen-
 tur ex ea ecōtra mouere. Porro ista qdē primo inrōnabili & inordinate motu agi-
 tari: ac ubi spēs exhiberi cōpta debitū ordinē & modū ex deo accepisse. Causas.
 n. & ante celi creationē duas fuisse. Tertiā uero generationē: eas tamē p̄obscuras
 uestigiaq; dūtaxat & icōpōsitās: & eis itidē p̄fecto mūdō accessisse ordinē: ex oī-
 b; uero q; subsisterēt corporibus factū esse cālū opinat: & deū sicut & materiā in
 corporālē esse. Sic. n. & corruptioē & perturbatione nulla oīno tēptari f̄das ut p̄-
 diximus cās q̄sdā atq; principia ponit ut huiusmodi sint quā natura cōsistūt qua-
 lia & ipsa sunt. Enim uero de bonis ac malis ita differabat. finē esse deo similē fie-
 ri. Virtutē sufficere qdē ad bene beateq; uiuendū ceterū instrumentis indigere
 corporis: bonis: robore: sanitate: integritate sensuū: & ceteris id genus: exteriori-
 bus itidē puta opibus: claritudine: gloria & huiusmodi ceteris: ea & si nō affue-
 rint nihilominus tamen beatum fore sapientē. Accessurum itē ad rēpu. uxore du-
 cturū: legesq; positas nō p̄uaricaturū. Laturū in sup̄ priā suā q̄tū potuerit cōmo-
 das leges: Idq; nisi per sūmā plebis d̄riam operā suā reipu. iudicari inutile fore.
 Arbitrat & deos hūana cernere atq; curareq; & demones esse: notionemq; hone-
 sti primus declarauit: quā a laudabili & rōnabili utiliq; & decoro & cōgruo non
 discerneret. ea oīa id qd' per naturā sit cōsequens ac p̄ cōfessō hēat attigere. Dis-
 seruit de rōne & rectitudine noīum: atq; adeo rite respōdēdi & iterrogādi sciam
 prior ipse cōstituit & affatim usus. Porro i dialogis diuinā quoq; iusticiā legē ar-
 bitratus est: ut ad recte operādū potētius persuaderet: ne post mortē recte p̄nal
 iprobi luerēt. Quo circa eū pleriq; fabulosum putauere q; eiusmodi narratiōēs
 interdū suis scriptis iterferit: ut per obscurū modū q; ista post mortē sic se habeāt
 admōiti mortales iura uiolare pertimescāt: atq; i hūc modū ille opinatus ē istaq;
 ei placuere. Distribuebat autē ut ait Aristoteles hūana bona triplr: alia qppe i aia
 alia in corpore: alia extrinsecus cōstare asseuerās: puta iustitiā prudentiā fortitu-
 dinē frugalitātē & cetera id genus in aīo pōbat: pulchritudinē & habitū p̄clarū
 sanitatem & fortitudinem in corpore amicos aut & priā f̄licitatem atq; diuitias in
 ter exteriora numerabat. Bonorum igit tria esse genere alia in aīa: alia in corpo-
 re: alia extrinsecus. Tres item esse amicitia species naturalem aliā: aliā socialem:
 atq; aliā hospitaalem. naturalem qua parentes naturā instinctu liberis afficiunt co-
 gnatiq; alterurū diligunt: Ea uero in ceteras quoque aiantes esse diffusā. Socialē
 siue sodolitiā quā sine ullo cōsanguinitatis uinculo sola cōsuetudo cōciliat: cuius-
 mōi Piladis & Orestis fuisse memorat: Hospitaalem qua ex cōmendatiōe uel lit-
 teris hospitibus iungimur. Addūt plerique quarto loco & amatoriā c̄iuitatem

Ideo

Bonis
MaliProvidētia
esse

Demones

Rectitudo n
minu

Aristoteles

Bonorum genera

Amicitia spe-
cies 3.Pilades
Orestes

e iiii

identidem in species quinque distinxit: Aliam popularem aliam quam optimates agant: tertiā quae diffundat in paucos. regiā quartā: quā tyrānicā. Popularem reipublicam in eis esse ciuitatibus in quibus ad imperium multitudinis agit res: eiusque nutu magistratus eliguntur: & pro illius arbitrio ponuntur leges: Aristocraticā ubi neque diuites neque pauperes neque nobilitate uel gloria illustres dominantur: uerū soli qui sunt in ciuitate optimi rem administrant. Oligarchiā quādo a censibus magistratus eligunt. sunt enim pauciores pauperibus. Regnū bifariā scindi: Aliud enim secundū legem Aliud secundū genus esse: secundū legem consistere. Carthaginensium regnū: Annale quippe esse: Lacedaemoniorum uero macedonum secundū genus: habent. n. regni stirpem aliquam. Tyrānidē dici cum impulsis & in adactis ciues iugū dominationis uolenter admittunt. Iustitiā subinde tria esse genera: aliud circa deos aliud circa homines: aliud circa defunctos uersari: Nam & qui sacrificia secundū leges faciunt: sacrarumque rerum curam habent: religiosi circa deos ac pii sunt. Qui uero mutua depositaque restituunt iustitiam erga homines sunt: qui autem uita functis iusta persolunt tertiā illā iustitiā partem exequuntur. Disciplinā similiter tria esse species. Aliā quidem in actione consistere & practice dici: Aliā ex operis effectu consistere & appellari effectricem. Tertiā speculationi studere & theoreticam uocari: & ad id quidem nauiumque structurā ad effectricem illā pertinere: Videre quippe in promptu est opus consummatum. Ciuitatē uero & tybiam cantus pulsusque citharā & huiusmodi cetera practice subesse. Neque enim consummatum actu quippiam remanet quod oculis subiectum sit. Ceterum in ipso actu uis ois est. Itaque alius tibiis alius fidibus canit: alius reipublicam gerit. Porro geometria & harmonia & astrologia sub intelligentiā cadunt & speculationi tantummodo inseruiunt: Neque enim uel agunt uel efficiunt quicquam. Sed geometria quidem sollerter ut sese habet ad inuicem lineas: harmoniacus phthongos. i. sonos ratione diiudicat: astrologus sidera contempletur atque calū. Medicina itē quaeque species esse. aliā quippe dici medicabilem quae morbis medicamentis potione subueniat: aliā chirurgicā quae sectione & uisione curet: tertiā quae sola uictus ratione & ordine arceat a gradibus: appellarique dieteticā: quartā quae ex celeri discretionē morborum succurat aegris: uocarique νοσων νόμονικκν. i. morborum rationē mentē: quā adiutricem dici quod strenuo auxilio doloribus continuo liberet. Legis itē geminā esse distributionē: alterā scriptā inscriptā alterā. priorē illā esse ciuilem: quae uero inscripta uocatur eam a natura & usupficiis: puta nudum in forum pergere: Femineaque uti ueste nulla scripta lege prohibetur. sola id inscripta: naturalisque uetat lex. Orōnē quinquaria diuisione distinguere. Esse enim eius aliud genus: quo utuntur in concionibus hi qui administrant reipublicam. idque ciuile appellari: Aliud quo utuntur oratores demonstratiōi inseruiētes: dum uel laudant uel uituperant uel accusant quēpiam. Esse uero id genus oratoriū. Tertium quo priuati inuicem colloquuntur dicique priuatum. Quartum quo breui rogantur atque respondentes interrogantur utuntur: uocarique id genus dialecticum. Quinto quo artifices dum de sua arte disserunt: loquuntur appellarique id artificiosum. Musicae tria esse diuisiones. ex his aliā uoce sola consistere: ut cantum: aliam uoce simul & manu: ut cum neruorum pulsibus oris modulatione concinimus. tertiam solimanibus perfici: ut cum silente oris organo citharam percutimus. Nobilitatē quattuor in

Ciuitatis species 4

Democratia

Aristocratia

Oligarchia

Monarchia

Tyrannis qd.

Iustitiæ generat tria

Discipline species 3

Medicine species 4

Orationis quinquaria diuisio

Dialecticū generat orationis

Musicae diuisiones 3

Nobilitatis quattuor species

species diuidi: Quippe qui claris bonis iustisque maioribus fuerit exorti eos nobiles profecto esse: quorum item parentes potentes ac principes fuere: eos itidem nobiles dici. Tertio deinceps loco uocari nobiles quorum sint aui tanta & opinione celebres: qui uerbi gratia uel ex bellicis rebus praclare gestis uel ex certaminum corporis reportauerint: quartum esse nobilitatis genus idque praestantissimum: cum quis per se animi ingenio tate & magnitudine excellit. Hunc enim profecto ueraciter appellari nobilem: cui non aliena sed sua uirtus ad nobilitatem opituletur. Pulchritudinem itē in tria genera distinguere: aliā quippe esse laudabilem: ut formosam faciem: aliā quoque uel de seruire: ut instrumentum & domum: ea quippe propter quod speciosa sunt: uisibus nostris accommodata sunt. tertiā legibus studiisque consistere: eaque humanam uitam commodis maxime consulere: Aia tres itidem partes esse: aliā enim rationalem: aliā concupiscibilem: irascibilem tertiā. rationalem sedem esse consilii cogitationis & huiusmodi reliquorum: concupiscibilem esse appetendi cibi uel congressus & similia carum: irascibilem uero confidentiae uoluptatis doloris & iracundiae auctorem esse. Perfectae consumataeque uirtutis esse species quatuor: primam prudentiam: secundam iustitiam: fortitudinem tertiā: quartam temperantiam. Ex his prudentiam recte agendorum causam esse: iustitiam uero inter consortia: & humanam uitam commercia non uiolandi iuris auctorem. Fortitudinem autem ne in ter pericula & terrores a iustitiae tenore deuenimus officere. Porro temperantiam ad frenandas concupiscentias: ut a nulla uoluptate subigamur honesteque uiuamus sua nobis lege praescribere. Principatus itē quinquaria esse distributionem. Alium quippe esse legitimum: naturale alium: alium secundum consuetudinem: quartum secundum genus: quatum uiolentum. Denique magistratus ciuitatum si eligantur a ciuibus secundum legem principant. pro natura uero mares ubique gentium non modo inter homines uerum iter aiantes quoque foeminis praesunt. ex consuetudine uero & paedagogi pueris. & magistri discipulis imperant. pro genus autem Lacedaemonum reges dominantur. fluxit enim agere aliqua apud eos regnum. Eodem modo & apud macedones reges imperant. quippe & illic regnum ex genere institutum est: porro qui coactis ac pro summam uim impulsis ciuibus inuitis regnant huiusmodi per uim dominantur. haec quinquaria principatus distributio. Oratoriae sex species tradit. Nam quotiens iusserit orator bellum arripere & auxilium contra aliquem ferre. id genus uocatur adhortatio. Cum uero quae agere neque bellare neque opem ferre monuerit: appellatur ea species dehortatio. Tertia subinde species cum quis se a quolibet iniuriis affectum & complura incommoda perpeffum docuerit: eius modi uero uocatur accusatio. Quarta species defensio dicitur: cum quis qui accusatur se neque uiolasse ius neque aliud quicquam temere & nequiter egisse probat. Quinta deinceps species: cum quis bene & commode dixerit: honestumque ac bonum praedicauerit eaque laus siue laudatio dicitur. Sexta deinde cum turpe ac malum docuerit: & haec uituperatio potest appellari: Recte dicere in quatuor scindit: primum: enim quid dicere oportet obseruandum moerit: secundo quod multa dicere: tertio ad quos: quarto quando sit dicendum. ea igitur oportet dicere quae utilia futura sint & dicenti & auctoribus. Modum etiam seruare in dicendo conuenit: ut neque nimis multa neque pauciora quam satis est dicantur: adhibenda & personarum ratio: ut siquidem ad peccantes seniores dicendum sit: Verba illi aetati congrua loquamur: sin uero

Verus nobilis
95

Anima partes 3

Virtutis perfectae
species quattuorPrincipatus
quinquaria diuisioOratoriae sex
speciesRecte dicere
quattuor
diuisum

ad iuniores uerba facienda sint: maiore auctoritate utatur i dicendo. Tēpus item dicēdi obseruādū: ut neq; prius neq; posterius: q̄ rō exigit dicat. Alioq; p̄fectio uitii nō effugiet: q̄ secus faxit. Beneficiētia q̄ drifariā iplo auctore diuidit. Aut. n. pecuniis: aut corpib⁹: aut disciplinis: aut uerbis beneficiū p̄stari. Ac pecuniis q̄dē beneficiū cōstat: cū q; egenos: ut inopia liberent pecuniis iuuat. Corporibus res tāta agitur: cū se mutuo fouent hoies & ab iniuria cadentūq; petulātia manu in uicē uendicāt. Porro q; disciplinis liberalib⁹ ibuunt uel medicinā arte subueniūt: bōi aliqd docent: tertio illo beneficiētia genere utunt. At cū i iudiciū q; sp̄iā igref sus p̄ amico dixerit: eūq; ui orōnis adiuuerit: hic beneficiētia mun⁹ uerbis exple nit. Finē itidē rerū q̄ dr̄ipitū docet. Q uippe res aut fm̄ leges finē accipiūt: ut cū decretū aliqd lege firmat & iplef: aut fm̄ naturā finis reb⁹ accedit. Nāq; & dies: & ānus & āni tpa naturali lege decedunt. Aut fm̄ artē finis obuenit. Architectus arte cōsumat aedificiū: & nauū fabricator arte itidē p̄ficit nauē: aut fortuito finis cōtingit: ut cū secus ac putabamus & p̄ter opinionem aliqd accidit. Aut igif legitimus ē rerū finis: aut naturalis: aut arte cōstat: aut forte. Potentiā idē itidē q̄ tu or in spēs diuidit. aliā qppe ēē q̄ cogitare aīo & op̄ari possumus: aliā q̄ corpe ualemus & pergere & accipere & dare & cetera id genus: tertiā q̄ uel pecuniarum copia uel multitudine militū potentes dicūtur: Vnde & magna potentia pollere dicit rex: q̄rtā potētia distributionē: qua & facere ac pati bene & male possumus. Nā & ifirmari & erudiri cōualefcere ualemus & huiusmōi oīa: Primā itaq; potentia spēm cōstare aīo: secūdā corpore: tertiā exercitu atq; pecuniis: quartā in faciēdo atq; patiendo. Humanitatem itidē triplicē iducit: aliā qppe per salutationem fieri: ut cū forte obuiū quēlibet humaniter q; salutat: & dextrā porrigēs comiter excipit: Aliā esse eius speciem: cū i casus uarios erūnasq; iactato q; opem clementer impendit. Tertiū eius genus quo cēnas & cōuiuia inter se hoies celebrāt. Aut igif salutatōis officio aut ope & auxilio: aut cōuiuio frequentiq; cōgressu cōstare hūanitatē. Felicitatem quique partitā diffinit. primā eius partem bene cōsulere: Secundā sensibus & bona ualitudine corporis uigere. Tertiā i rebus gerendis fortūatum esse: quartā gloria & claritudie apd' hoies excellere. Q uita pecuniis rebusq; ceteris ad oēs usus hūanitatis affluere. Primū illud ex eruditōe multarūq; rerum peritia & experimento cōtingere: sequens ex corpis mēbris accidere: ut si q; uidet oculis: audit auribus: nariū: p̄terea & oris sensu uiget & integritate mēbrorū: q̄ sensuū instrumenta sunt. Tertiū inde puenire si q; qd' agere intendit ita egerit ut decet sapientem & strēnuū uirū quāq; illd' .i. gloriā celebratē ex opiniōe bōitatis emanare. Postremū rerum affluentia est cū cui ad uitā usus ita suppeditat pecuniarū copia: ut & amicos fouere beneficio & large ac liberaliter cuncta necessaria subministrare ualeat. Porro cui hęc suppetant oīa eū p̄fecte felicem ac beatū esse. Artes trifariā diuidit: prima in effectiōe ferri & metallorum materiaq; cadenda cōstituit: q̄ ista quasi p̄pet: Secunda ex his cōficiat aliqd: puta ex ferro ararius arma fabricat: ex lignis faber tibias & lyras facit. tertia i usu earū rerū ē. qppe cōstris frēis utit: armis bellica: musica tibis & lyra. Bonū in q̄tuor gēia diuidit. primo bonū dicimus hęc uirtutē. fo uirtutē ipam & iusticiā dicimus

Beneficentia q̄drifariam diuisa

Finis rerū q̄dr̄ipartitū

Potentia in q̄tuor speciebus diuisa

Humanitas triplex

Felicitas quinque partita

Artes trifariā diuise

Bonū in q̄tuor genera diuisum

bonū. Tertio cibos & cōmodam exercitacionē ac medicamenta. Quarto demū loco bonū dicimus tibiariū cātū histrionicā atque poetā. Eorū quæ sunt quædam dicimus mala: bona alia: alia neutra. Ex his mala esse quæ semp nocere possunt: ut est iudicii ratiōisq; priuatio: dementia iniquitas & huiusmodi cetera: Bona quæ his cōtraria sunt. Media quæ neutra ptē tuent: deābulatio: sessio: cibiq; p̄ceptio q̄ oīno neq; p̄desse possunt neq; obesse: ea uero neq; bona eē neq; mala. Optima legū moderatio in tria diuidit. Primo si sint leges p̄clara & optia. Secundo si ciues eas leges quæ ita lata fuerūt omni studio obseruēt. Tertio si iuxta cōsuetudines ac studia quorūlibet positis legib⁹ bene resp: administratur. Est igitur prima pars eiusce moderatiōis: ut sint leges optima. Secūda ut illas m̄aeatur. Tertia ut p̄claris consuetudinibus studiūq; uiuatur. Contraria huic laudabili legum moderatiōi iniquitas in tria itidē scinditur: aliud ex his est si sint leges pessima: peregrinisque & ciuib⁹ noxia. Aliud si his quæ sunt: minime obtēperetur. Tertio si nulla omnio sit lex. Cōtraria trifariā ita diuidunt: puta bona malis cōtraria dicimus: ut ius iniusticię: sapientiā insipientiā & huiusmodi cetera. Mala aut malis cōtraria sunt: ut p̄dgalitas auaritiā & iniusta p̄ena iniuste ipunita & cetera id gēus mala malis cōtraria sunt. Porro leuia grauib⁹: tardis uelocia: & nigra cādida: ut alteris neutra. Cōtrariorū igitur ptim ut bona malis cōtraria sunt: ptim ut mala malis: ptim ut neutra alteris media cōtraria dicuntur. Bonorū tria sūt genera. alia. n. ex his hēri: alia p̄cipari: alia subsistere: p̄ma illa sunt q̄ eē possunt: ut est iusticia & fanitas: sequētia quæ haberi qdē nequeūt: eorū tamē eē p̄cipies possumus puta bonū ipsum habere possibile nō est: neq; tamē est ipossibile illius participatione frui. Substantialia uero quæ neq; participationē admittūt: neq; habere possibile est sed eē oportet: ut p̄bū esse: & iustū esse bonū est: ea uero neq; habere neq; participare licet: sed sufficere ut probū eē & iustū eē. Et hęc bonorū est distributio. Consilium itidē tripartitū est. Aliud qppe a p̄terito. Aliud a futuro. Aliud a p̄senti tēpore sumitur: p̄teritū tēpus exēpla suppeditat: dum attēditur qd cur queq; gēs passa sit: ut caueamus: aut qd prudēter agerit: ut imitemur: utpote qd passi sint lacedæmonii dū cōfidūt. P̄sēns rē ipsam q̄ in māib⁹ est: cōsiderat admōet: puta debiles muros: hoies timidos: annonā caritatē & cetera huiusmōi. Futurū p̄cipere suadet: uti neqd fiat temere: habēdā bonā opiniōis rōnē: ut nō eē uiolādas suspiōibus legatiōes: ne grā gloriā honestatis amittat. Vox in duo diuiditur est. n. aiata alia: alia inaiata. Aiata qdē aiantiū. Inanimata uero sonorū: atq; crepitiū. Porro aiata bifariā scinditur. Est. n. altera litterata: altera illitterata. Litterata ut hoium: illitterata ut aialium. Eorū quæ sunt alia diuidua: alia indiuidua dicim⁹. Diuiduorū uero alia sunt similitum partium: alia dissimilitum. Atque indiuidua qdē sunt quæq; diuisionem non admittunt: & simplicia sunt: neq; ex aliquo cōposita: ut monadem: punctum ac sonum: indiuidua dicim⁹. Diuidua quæq; sunt ex aliquo cōposita: ut syllaba & cōsēntiā: & animates & aqua & aurum. Similitum partium sunt quæ ex similibus componūtur: neq; totum a parte nisi multitudine differt: puta aqua atque aurum & cetera huiusmodi. Dissimiliū partiū dicimus queq; ex dissimilibus constant: ut est domus & huiusmodi cetera. Eorum

Bona
Mala
NeutraLegum moderatio
in tria diuisa

Contraria legibus iniquitas

Bonorū Genera

3

Consilium tripartitum est

Vox in duo diuiditur

Entium alia diuidua alia indiuidua

Homoeogeni

Heterogeni

Centum alia p se alia ad aliqd

quæ sunt alia per se: alia uero ad aliquid dicuntur. Et ea quidem p se dicimus quæ nulla interpretatione ut intelligat indiget. Eiusmodi sunt homo. equa & aial re liqua: nihil. n. horu interpretatione indiget. Ea uero ad aliud dicuntur: quæ inter pretatione quadã egêt: ut est maius aliquo & aliquo: celerius & melius & huius modi reliqua. Nãq; & maius minore maius est: & celerius aliquo e celerius: & in hunc modũ cætera. Ita & priora diuidebat secũdũ Aristotelem. Fuit aut & alius Plato philosophus Rhodius panæti discipulus: ut ait Seleucus gramaticus i pri mo de philosophia libro: & alius peripateticus de Aristotelis ludo: & alius praxi phanis discipulus: & alius poeta prisca comœdia.

Aristotelis
Pompetius
Seleucus
Praxiphanes

Laertii Diogenis. liber quartus.
Speusippus Atheniensis.

Q

Eurymedon

Gratiarũ signa

Væ de Platone dicenda erant pro uiribus diximus: qd de eo uiro singuli sensissent studiose in unũ corpus colli gentes. Successit autem ei Speusippus eurymedontis fi lius Atheniensis. Pago myrrhimusius & Platonis ex so rore natus. Octo autem annos scholæ Platonica magi ster fuit: a centesima octaua olympiadae initium sumes. Gratiarũque signa in schola collocauit: quæ fuit a Pla tone in academia constructa pstitit autem intra Platõis dogmata: & si moribus eiusmodi non fuit. Namque & iracundus erat: & uolupta tibus dederat manus. Denique aiunt illum ira cõcitatum i Catulium puteum ie cisse: uoluptateque delinitum in Macedonia ad Cassandri nuptias profectum eẽ Fertur & Platonis discipulas Lasthaniam manciuiam: & Axiotheam philiasia ipsum quoque audiuisse. Quo etiam tempore Dionysius ita ad illum mordaci ter scribens ait: & ex archade discipula tua philosophiam discere possumus. Et Plato quidẽ gratis sua limina terentes docebat. Tu uero tributa exigis: & a uo lentibus: ac nolentibus accipis. Primus hic: ut ait Diodorus in primo commenta riorum in disciplinis qd esset commune uestigauit. Easque quatum fieri poterat sibi inuicem iunxit: atque foederauit. Primus item quæ ab Isocrate dicebantur ar cana edidit: ut caneus refert: ac p mº pacto quo ex gracilioribº lignis capacia: & iuetre tumentia uascula fierent inuenit. Cum uero iã paralyti corpus illi oẽ reso lutum ferme esset: accersito xenocrate orauit ut sibi in docendo succederet. Aiunt illum cum uehiculo ferretur in academiã: obuium habuisse Diogenẽ: & cum il li salue dixisset. Hoc ab eo responsum accepisse. At tu nequaquam salue qui eius modi cum sis uiuere sustines. Demum uero mærore impulsus: cũ iam senio cõ sectus esset mortem sibi spõte cõsciuisse. Porro Plutarchus in uita Syllæ ac lysan dri pediculis efferuescētibus illũ interisse ait. Erat. n. corpore fragili ut ait Timo theus in libro de uitis: hic ad diuitem amatẽ de formẽ mulierẽ ait. Quid tibi istac opus est: ego tibi decẽ talẽtis formosiorẽ inueniam. Reliquit autem complura commentaria & dialogos plurimos: inter quos & aristippus cyrenæus est: de di uitis unũ: de uoluptate unũ: de iusticia unum: de philosophia unum: de amicitia unũ: de diis unũ: philosophus unum. ad Cephalũ unum: Cephalus unum. Clino

Catulius
Cassander
Lasthaniam
Axiothea
Dionysius
Diodorus
Isocrates
Caneus
Xenocrates

Plutarchus
estatur in
syllæ ac ly
sandrũ ui
ta

Plutarchus
Timotheus

machus siue Lysias unũ. Cuius unũ. de aia unũ. Cõmentariorũ ad Gyllũ unum. Aristippus unũ: reþrensio artiũ unũ. Dialogi artificiales unum. Dialogi earũ rerum quæ sunt in quaq; re similes decem: Diuisiones & argumen ta ad similia. De generibus & speciebus exẽpliariorum: ad Amartyrum. Platonis laudes. Epistolæ ad Dionẽ Dionysium Philippum: de legis sanctiõẽ. Mathema ticus mædrobulus: Lysias: diffinitiones. Cõmentariorũ ordines: uersus plurimos Ad hunc Symonides scribit hystorias in quibus Dionis: ac Bionis gesta signaue rat. Eius libros Aristotelem tribus talẽtis emisse Fauorinus in secundo cõmenta riorum auctor est. Fuit & alter Speusippus medicus Europhileus Alexandrinus xenocrates Calcedonius.

simonides hyst
ria ad spon
pium
Fauori
nus

Xenocrates Agathenoris filius calcedonius a primis ferme anis Platonis auditor fuit. Eiq; in Siciliã pficiscenti comes itineris adhæsit. Erat aut habes ingenio ac tardus: adeo ut cũ illum Plato aristoteli conferret: al terũ freno: alterum diceret egere calcaribus. illudq; cui equo: quem asinũ iungo alioquin se uero semper ac serio habitu & ore pdurabat: ita ut sape ad illum Pla to diceret xenocrates graciis sacra fac. Vixit autẽ ut plurimum in academia. Si quando uero ad urbem profecturus eẽt: turbas omnis tumultuosorũ ac impudi corũ eius obseruare trãsitum solitas tradunt eius inq; etiã gratia phryzen deniq; nobile scortum illum aliquando tentauisse: cũ uidelicet a qbusdã dedita opa inse ctaretur ab eo intra adiculã admissam humanitatis causa: Cũq; solus illic & unis cus lectulus esset oranti lectuli ipsius præ cõcessisse. demũ cũ multane quicq; oral set infecto opere pfectam esse: ac dixisse percõtantibus se non a uiro sed a statua exire. Quidam uero discipulos Laidem illi iniecisse in lectulũ tradunt: illũq; adeo fuisse continentem ut cũ se ad libidinẽ incitari præsensisset: & secare & urere uerẽ da sape pateretur. Tanta uero illius uerbis fides habebatur: ut cum iniurati nulli us testimonium admitteretur huic soli remiserint Athenienses iusiurandũ. Erat præterea maxime frugi ita ut cum illi Alexander magnã pecniã summã misisset sublati solũ tribus milibus atticis reliquũ remiserit dicẽs illi opus esse pluribus: q plures enutritet. Ab antipatro quoq; sibi missam pecuniam nõ suscepisse mironi anus in similibus testatur. Corona quoq; aurea donatũ premio. s. imodice potatio nis ab his q se continebãt apud Dionysium: cũ inde esset pfectus: eã ante Mercu rium deposuisset: ubi floreas etiam coronas ponere solitas erat. Missum illũ cum cæteris legatũ ad Philippũ fama e: ac reliquos qdem donis emollitos & conuiuia celebraffe & cũ illo sape in colloquiũ uenisse: eũ uero horũ neutrũ fecisse: Neq; enĩ illũ ideo Philippus admiserat. Quo circa & Athenas reuersos legatos dixisse Frustra xenocratẽ se cũ iuisse: & cũ illi parata iam esset mulcta cõpto ex illo ut se se res haberet: monete tũc maxime reipub. curã hẽndã. Quippe philippum cæte ros donis corrupisse: se uero nulla rõne iclinare ad suũ cõsentum posse puidisse. Ea ex re duplici honore honestatũ asserũt. Philippum quoq; postmodum dixisse se solũ xenocratẽ ex oibus q ad se uenerant legatis munera spreuisse. Ad anti patrum quoq; legatiõẽ functus ut q ex atheniensibus i bello Lamiaco capti fue rant redderet: ab eo iuitatus ad cœnã: hifce ad illũ metro uerbis usus est.

Agathenor
Alter freno alter
calcaribus
Gracijs sacra
fac
Phryzæ
No a uiro fec
a statua exi
re

Alexander
Antipater
Mironianus
Dionysius
Philippus

Antipater
Lamiaci bellũ

Lamiaci
bellũ

Quis prius o clree: p̄t̄merent si corda pudores.
 Inter uina piger posset recubare dapesque.
 Quam socios ex omni ereptos clade uideret.
 Quibus doceret nō se prius cōuiuio exurrecturū: q̄ quod petebat impetrasset:
 inimicosq; ac ciues absolutos uideret eius hanc dexteritatē ille perliberer ample
 xus oēs continuo absoluit ac remisit. Cū aliquādo passer accipitri futurus p̄t̄
 da se in eius sinum recepisset: operuit ac fouit dicēs non oportere supplicem pro
 dere. Cū a bione obiurgaret: nō tibi inquit respondebo eq̄dē. Nā neq; tragœdia
 cōmœdiā cū ab eo lacefit responsiōe dignat̄. ad eū q̄ neq; musica: neq; geometria
 neq; astronomia istructus ludū suū frequētare cupiebat: p̄ge inq;: ad miniculis. n.
 philosophiæ cares. Alii sic dixisse ferūt: Apud me enī uellus nō molliſ. Cū plato
 ni Dionysius diceret caput tibi quispiā tollet: aderat hic & suū ostēdēs nullus inq;
 id prius q̄ istud absidet. Aiunt antipatro Athenas profecto & se salutari nō antea
 respondisse: q̄ cœptā finiret orōnem. Porro gloria & fastus i primis cōtēptor fu
 it: ac saepe inter diu meditationi iſeruebat atq; unā silētio, distribuēbat horā. Scri
 psit aut plurima: admonitionesq; & uersus. Ea fere ista sunt: de natura libros sex:
 de philophia sex: de uitiis unum: arcadē unū: de optimo unū de puero unū de cō
 tinentia unū: de utili unū: de libero unū: de morte unū: de uoluntario unū: de ai
 micitia duos: de scribēdo unum: de memoria unum: de modestia unū: de cōtra
 rio duo: de fœlicitate duo: de mēdacio unū: Calliclē unū: de prudētia duo: Oeco
 nōicū unum: de frugalitate unū: de uiribus legis unū: de rep. unū: De ſāctitate u
 nū: q̄ uirtus tradi possit unū: de eo quod ē unum: de fato unū: de perturbationi
 bus unū: de uitis unū: de concordia unū: de discipulis duo: de iustitia unū: de uir
 tate duo: de speciebus unū: de uoluptate duo: de aīa duo: de scia unū: politicum
 unū: de uita unū: de fortitudine unū: de uno unū: de ideis unū: de arte unum: de
 diis duo: de aīa duo: de scia unū: ciuile. unū: de scientificis unū: de philosophia u
 nū de permenide unū: archædemus siue de iustitia unū: de bono unū: de his quæ
 circa mētē sunt octo: Solutio eorū quæ accidūt orōni unū: De physice uel de his
 quæ de physica rōne audiunt sex: capitula unū: de generibus & speciebus unum:
 Pythagorica unū: Solutiones duo: diuisiones octo: positionū libros. xxxiii. de ra
 tione differendi libros. xiiii. post hæc libros. xy. & alios. xvi. de discipulis eorum q̄
 circa distinctionē uersari possunt libros nouē: eorū quæ circa mētē sūt alios libros
 iiii. eorum quæ circa disciplinas uersantur libros sex: De his quæ circa mētē libros
 duos: alios de geometris libros quinque: Cōmentariorū unum: Cōtariorū unum:
 de numeris unum: numerorū speculatio unū de interuallis unum de his quæ i a
 strologia uersantur libros sex & elementa. Ad alexādrū de regno libros q̄ tuor ad
 Arybā ad ephæstionē de geometria duo uersus. iiii. ducenti triginta nouē. Eū ta
 mē cum tātis ac talis esset: Athenienses aliquādo uēdiderunt ut eo mō in exilio
 positus frangeretur eū demetriſ phaleris emit & utriq; succurrit. xenocrati enim
 libertatē restituit. Atheniensibus uero iposita illi uiro ab urbe transmigratioe sa
 tisfecit. hoc ait myrōianus amastriacus in primo historicorum similium capitulo
 rum. Successit autem Speusippo scholāq; tenuit anno. xxy. Docere autem cœpe

son

..absidet

Antipater

Xenocratis Libri

Pythagorica

..discipulis

Arybas

Hephaestio

Xenocratis
uenditus

Demetriſ

phaleris

Myromanus

amastriacus

Speusippus

rat sub Lyſimacho centesimæ decimæ olympiadis anno secūdo. Moritur noctu
 cū in sartagine forte offendisset ætatis annum agēs octogelimum secundum nos
 De eo sic diximus.

Vas ubi xenocrates non cautus iniuit ahenum.

Sæuacq; sub propria uulnera fronte tulit.

Altius o clamans animā spirauit in auras.

Heu heu uir magnis omnibus aptus erat.

Fuerunt & alii quinque eiusdē nois: prior antiquissimus huius philosophi ciuis: ac
 ppinquus. ferē eius orō que inscribitur arſionetica de arſinoe defuncta: alius phi
 losophus Elegiæ scripto nō satis pbatus. Ita. n. se habet res ut poetæ qdē si proſa
 orōne scribere uelint efficiant. Qui uero pedestri oratiōe scribere cōſueuerunt: si
 poetiæ sibi partes uindicare uelint nō consequatur. Id ex eo liquet quod alterū
 naturę: artis alterū opus est. Alius Statuarius fuit. Poſtrēus aristoxeno teste odas
 cōscripsit. Polemo atheniensis.

Polemo Phlostrati filius atheniensis. Pago Oeetheus oriūdu: cum eēt
 adolescens: adeo impudicus: ac lubricus fuit: ut pecūias circūferret quo
 paratior esset & instructor ad uoluptates implēdas: eas itidem in uiu:
 & angiportis occuleret. In academia quoq; iuxta columnā quandam reperta est
 pecunia ab eo illic in usus similes recondita. Aliquando uero ex condito cum for
 dalibus ebrius & coronatus xenocratis irrupit scholam. Quo ille nihil aduersus
 eā quam cæperat orationem ardentius quoque profectus est. Erat autem sermo
 de pudicitia: ea illius oratione sensim impurus adolescens se ipsum collegit: at
 que ita: ut industria: & studio cæteros uinceret: eique in schola regenda succede
 ret: centesima sextadecima olympiada: docere incohans. Refert Antigonus Ca
 ristius in uitis patrem eius fuisse primarium ciuitatis: equosque iugales nutrire so
 litum. Fugisseque iudicium polemonem ab uxore nequitia iſimulatum: q̄ adu
 lescentibus congregaretur. Tantum uero inter ipsa philosophandi principia oris
 atq; habitus assumpsisse constantiam: ut idem semper permaneret uocemq; nū
 quam imutaret. Quibus ex rebus Crantorem quoque sui in primis studiosum se
 cit. Deniq; a cane laceſſitus. dum suram morſu discerpet ne expalluit quidem: tu
 multuq; in ciuitate excitato perconctatus quidnam contigisset immobilis perſi
 tit. In theatris quoque nulla miseratione mouebat. Nicoftrato enim qui cogno
 minabatur Clytemnestra poetæ quiddā sibi cratique recitante illoque in affectum
 cōmiseratiōis translato: hic ira perseuerauit: ac si non audiuiſſet. Eiusmodi autem
 profecto fuit qualem describit Melātius pictor in libris de pictura: ait enim oportere
 contumaciam quandam atque duritiam operibus & moribus ex aquo mo
 derari. Polemo autem dicebat oportere in rebus exerceri: non in dialecticis: spe
 culationibus uti ne breuem quandam artem sorbentes atque meditates: dum i
 rogationibus admirationi habentur affectu sibiipsis repugnarent. Erat igitur
 urbanus adiuncta seuera cōstantia. Idq; fugiebat quod de Euripide scribit Aristo
 phanes acidū eū atq; asperū uocās. Neq; uero sedens dicebat cū rogaret: sed am
 bulans. Itaq; pp summum probitatis studium in ciuitate honorabatur: maxime

Lyſimachus

Arſinoe

Neq; orator, bo
nus poeta. ne
q; poetia, boni
orator

Polemo

Phlostratus

Oeetheus
pago

..turrity

Xenocrates

Antigonus caryſſius

Crantore

Nicoftratus

Crates

Melantius pictor in
libris de pictura

Euripides

Aristophanes

post deambulationem quiescebat in hortulo iuxta quem discipuli cōstructis bre-
uibus tuguriis ppe scholā exhedrāq̄ habitabāt. Videtur aut̄ Polemo xenocratē
incūctis æmulatus: eūq̄ amasse Aristippus i quarto de antiq̄s delitiis refert: sem-
per deniq̄ illius inocētā & siccitatē. Polemo in ore habebat: induerat illi⁹ quoq̄
grauitatē ueluti doricus q̄dam in musica modus: erat aut̄ & sophoclis in primis
studiosus: atq̄ in illis maxime locis ubi iuxta comicū canis q̄dā molossicus secum
una p̄emata fecisse uidebatur: & ubi iuxta phrynicum non elatus: aut turbidus:
sed mitis incedit: atq̄ placidus. Dicebat igitur Homerum quidem epicum esse
Sopholem. Homerum uero sophoclem tragicū. Obiit iam uetulus ex phthisi: re-
liqt̄que opuscula plurima: nostrumque est de eo carmen.
Non audis hominum tristem polemona dolorem
Teximus hic morbi quem posuere graues
Non polemon saxo tegitur: sed inane cadauer:
Hoc ad clara uolans astra reliquit humum.

Crates Atheniensis.

CRates atheniensis patre antigene ortus pago Thriasis fuit auditor si-
mul amatorq̄ Polemonis illiusque successor scholæ: ita uero sibi profu-
ere inuicē: ut nō modo uiuētes eadem sint studia secuti: uerū ad ultimā
fere respiratiōem alterutrum similes fuerint: & mortui eodem sepulchro sint cō-
diti. Vnde & antagoras ambos uersu laudauit in hanc sententiam. Hoc tumulto
Cratem ac Polemonē cōditos fatere q̄ transis o hospes uiros consensu animorū
præcipuos: quorū diuino ex ore doctrina manauit sacra: uitæq̄ mundicies. Sapiē-
tiæ adiuncta ueris certisq̄ psuadens dogmatibus ornauit sæculum: hinc & Arce-
silaū cum ad eos a Theophrasto diuenteret dixisse ferunt: illos deos esse aliquos:
aut aurei sæculi reliq̄as. Erant. n. ingenio minime uulgari: aut multitudinis fau-
ribus dedito. Sed qd̄ de Dionysiodoro tibicine fertur: illis cōuenientissime aptari
pōt: quē aliquādo dixisse tradūt: & exultatē atq̄ gloriantē qd̄ nihil ex suis pul-
sibus: neq̄ intrieris: neq̄ ad fontē unq̄ audiuiisset: sicut Ismenii Cænare apud crā-
torē solitū refert Antigonus cōcorditer ambobus Arcesilaū etiam adiecto uiuēt-
ibus: habitasse itē Arcesilaū una & Crantorē Polemonēque una cū Crate & Ly-
sides fide quodā ex ciuibus. Erat aut̄ inq̄t amator: ut prædictum est. Polemonis quidē
Crates: Cratoris aut̄ Arcesilaus. Moriens aut̄ Crates ut apollodorus in tertio cro-
nicorū ait libro reliq̄t alios q̄dem philosophicos. De comœdia alias. Oratiōes itē
populares alias & de legationibus alias: habuit & discipulos sane memorabiles:
horum ex numero fuit Arcesilaus auditor suus de quo in cōsequentibus dicem⁹
& Bion item Bioristenites: ac postremo Theodorus: a quo secta Theodorica de-
nominata est: de quo item suo loco dicemus. Decem uero fuerūt Crates. Primus
antiquē comœdiæ poeta. Secundus orator Trallianus de Isocratis familia. Terti-
us uallorū effossor qui cū Alexandro militauit. Quartus Cynnicus de quo po-
stea dicemus. Quintus philosophus peripateticus. Sextus academicus quē præ-
diximus. Septimus Malotes grammaticus. Octauus qui geometrica scripsit. No-
uus poeta epigramatum. Decimus Trallensis academicus philosophus.

Aristippus
Doricus modus in
musica
Sophoclis
De Sophocle
attendit
Homo x

Antigene
Antagoras
Arcesilaus
Theophrasta
Dionysiodorus
Ismenius
Antigonus
Arcesilaus
Crates
Lysides
Apollodorus
Crates. x.
Theodorica
secta
"i. a malo urbe aliq̄
de q̄ lumin⁹ noster
malos & extreme re
sonant: naualibus ex
Inquit crates grammatic⁹ noster discipul⁹ paratius dicunt.

Crantor.

CRator solensis cū apud suos hñf in gloria cōcessit athenas: ibiq̄ xeno-
cratis auditor Polemonisq̄ socius in discendo fuit. Reliquit aut̄ comē-
taria ad. xxx. uersuum milia: Ex eis quædā Arcesilaō non desunt q̄ ap-
plicēt. Ferē cū interrogatus eēt cuius rei gratia ita se Polemoni addixisset: respō-
disse: q̄a illo nunq̄ neq̄ acutius neq̄ grauius audisset loquentem. Is cum infirma-
tus esset in asclepianū secessit: ibiq̄ deambulabat: cōtinuo ad eum illuc undiq̄ cō-
fluxere discipuli existimantes illū nō morbi causa: sed q̄ ibi scholā uellet institue-
re eo cōcessisse. Aderat tū illic & Arcesilaus uolēs ab illo se ad polemonē cōferre
quāq̄ amatore suo: sicuti cum ad Arcesilaum uenerimus dicemus: qua ex re nō
solū nihil succēssit: sed ipse quoq̄ cū sanus factus esset se ad audiendū polemonē
cōtulit: atq̄ inde multū illi & gloria & laudis accessit. Ferē & substātiā Arcesilaō
reliquisse talentorū. xii. Et cū ab eo rogaretur ubi nā sepeliri uellet: dixisse ter-
ræ in caris uisceribus abscondi placet. Poemata quoq̄ scripsisse dicit eaq̄ signata
a nullo in Mineruæ fanō in patrio solo condidisse. Theatetus quoq̄ poeta illum
laudans & uiris & musis fuisse in primis gratum canit: atq̄ sub ipsam senectutem
cum defecisset: humo conditum: illic tranquillo æuo frui.
Tarda senecta tulit haud ultra uiuere crantor
Complacuit musis complacuitq̄ uiris.
Exanimem sed terra uirum tu suscipe sacrum
Sit placidusq̄ illic ut quoque uiuus erat.
Admirabatur Crator præceteris Homerū & Euripidē dicēs: oposum eē & indu-
striae plenū proprietate seruata tragice simul & misericorditer scribere: p̄ferebat
que uersiculum ex Bellerophonte. Hei mihi quid ita mortales passi sumus. An-
tagoram quoq̄ poetam fertur ut Crantoris ferri huiusmodi: Crantoris itē in lau-
dem uersus referri in antagoram fama.
O mihi mens esset celebrem quæ luserat olim,
Progeniem diuum: canerem nam carmine curas
Nunc æternorum: natos quot in æquore lati
Oceani regina erebi nox edidit alto,
Cypridis & terra genitos: sortemq̄ malignam
Ventorum: sed deinde uirum bona: duplicis atque
Nostra tuum canerent naturæ carmina corpus
Erat aut̄: & nominibus fingendis acer. Tragædum deniq̄ dixit infractā habere
uocē: & cortice plenā: & Theophrasti quaestiones ostreis cōscriptas esse. Lauda-
tur eius maxime liber quē de luctu edidit. Obiit autē Polemonē & Cratem a quæ
intercutis morbo. Est & nostrum epigramā in hanc sententiam.
Inundauit & te crator pessimus morbus,
Et sic descendisti in magnum plutonis abyssum
Et tu qui illic nunc gaudes.
Sermonum uidua stetit tuorum autem
Academia & soli patria tua

Arcesilaus
Terre maris uisceribus
abscondi placet
anulo
Theatetus
Crantor admirabatur
præ ceteris homer⁹ &
Euripidē
Antagoras
Theophrasti quaestiones

Arcefilus.

Scythus
Scythus
Apollodorus

Arcesilaus Scythi sive Scythi filius sicut Apollodorus in tertio chronico
rum ait: Pitanaeus ex aolide primus mediā inuexit academiā negatio
nes cōtinēs ppter sermonū cōtrarietates: priusq; in utrāq; differere par
tem aggressus est. Idq; oratiōis genus qd' Plato tradiderat: per interrogatiōem:
ac respōsiōē ex umbra in certamen ac puluerē prior eduxit. Cratori uero i hūc
modū cōgressus est. Quartus erat ex fratribus: q; illi duo erāt ex eodē patre duo
que eadē ex matre generati. Ex his alter q; eodem ex patre maior natu erat Pyla
des: q; uero ex matre Mæreas dicebat: q; eius curator erat. Audiuit itaq; princi
pio qdē Autolycū mathematicū ciuē suū anteq; proficisceretur athenas: q; cū sar
dis quoq; prexit. Deinde xanthū atheniensem quoq; musicū: post quē Thephra
sti auditor fuit. Tū demū in academiā se ad Crantorē cōtulit. Mæreas. n. quem
p̄diximus frater illum ad oratoriā ediscendā hortabatur: sed illū philosophiā iā
amor cæperat. Eo amore fragrantē Crantor amator suus Euripidis ex androme
da uersiculo pcontari pgit. Nū gratias habebis: si te seruarim uirgo: cui ille seque
tia respōdit. Duc age me hospes: & ancillā aut cōiugem ut uoles habe. Ex hoc iā
pariter ambo morabatur. Age tulisse Theophrastum aiūt illius recessum: ac di
xisse. Quā ingeniosus p̄optusq; adolescēs e schola discessit. Namq; cum esset in
dicendo grauilissimus: atq; in scribendo satis exercitatus: poetica quoq; operā de
dit. Ferūtur eius epigrammata in attalum.

Ex umbra in certame
ac puluerem. i. ex
scena in (anciam)

Pitanae)
Pylades
Mæreas
Autolyce)
Xanthus
Theophrastus

Attalus

Pergamus haud armis sed equis quoq; clara per orbem
Dicitur a pisa quam coluere dei.
Ex ioue sis fas est mortali dicere mentem
Rursus erit multo concelebrata magis.
Atq; menodorum eudami filium unum ex condiscipulis amentem.
Hinc distat phrygia est longe sacra hinc thyatera
O menodore tua patria cadauada
Acqualesq; uie dicunt acheronta nephandum
Virorum ut acer undiq; permenfurat.
Hoc tibi sed tumulum accurata cōdidit arte
Eudemus omnibus qui tibi amior.

Menodorus
Eudamus

Homerus amasius
arcefilai
Pindari Laus

Hippom
cus

Amplectabat Homerū maxie ex oibus: cuius adeo studiosus erat: ut semp ante
sompnū eius aliqd legeret. Mane quoque cū surgeret dicēs se ad amasium p̄gere:
ne ab eo legēdo ip̄diredetur. Pindarū quoque dicebat eē ip̄rimis idoneū iplere uo
cē uerborūq; ac noium copiā p̄bere. Stilū ēt ionicū exp̄ssit cū esset iunior. Hippo
nici itē geometra auditor fuit: i quē cū eēt alias hebes & obtusus: & hiscens: artis
tamē intelligētia ualere: iocatus est dicēs hiāti sibi geometriā in hos aduolauisse:
eū etiā dementē aliquādo effectū domi secū habuit: atq; tā diu illius curam egit
quoad redderetur sensui. Crate aut uita functo scholā tenuit: cedente sibi Socrati
de quodā. Nullū uero librū scripsisse ferūt: q; æque de oibus retineret assensum.
ali dephēsum dū quādā emēdaret tradūt: eos tamē ipsos alii nō edidisse: alii siā
mis tradidisse aiunt. In honore summo Platonem habuit: librosq; illius studio

se lectitabat. Sūt qui Pyrrhonē quoque imitatū asseuerent. Dialectica quoque
fuit non ip̄eritus: eretricorūq; sermones: ac ratiōes calluit. Vnde & de illo ab Ari
stone dicebat. Ante Plato: retro Pyrrho: mediūsq; Diodorus. Timon etiā de illo
sic locutus est: habēs nāq; Menedemū plūbū in simbus ponet: seu Pyrrhonē peni
tus carneū: siue Diodorū. Erat aut p̄logis abunde utēs & cōstrictus atq; in locuti
ōne ambiguus. Ac præterea obiurgator cōfidēs multū atq; audax quod Timon
quoq; signauit: q; illius increpādo uehementiā uno uersiculo expressit.
Oblitus nescis iuuenum dum cuncta reprehendis.

Pyrrho
Aristo
Diodorus
Timon

Vnde & a adolescente quodā audacius q; par erat: loq̄nte: nullus ne inqt hūc talo
excipiet. Cū retulisset ad eū qdā uitiose cōcludēs: nō uideri altero alterū maius:
ne. x. inqt digitorum lōgitudo tenorum lōgitudie. Emone quodā Chio cū esset
deformis formosum se arbitrāte: ac iugiter chlamidē præciosam induēte: ac rogā
te nū illi sapiēs amaturus uideret ait utrū: neque. n. si ita q; sp̄iā fuerit pulcher ut tu
neque si ita speciose induat ut tu. Cū uero ab ipudico ita ageret cui forte insensa
erat eius grauitas: licet ne te rogare o uenerādā an silere: sit ait. Quid mihi o mu
lier aspera nec cōsuetā loqueris? Verboſo cuidā ignauo ocia sua perturbanti: im
probe inqt & ipudice loq; seruorū filii cōsueuerūt. Loquaci itidē se obtudenti ni
mio uerborū strepitu: graui inqt nutrice caruisti. Quibusdā uero nihil responde
bat. Fœneratore quodā: ac dicendi studioſo quiddā se ignorare dicente. Latent
enim inqt & uentorum transitus auē: nisi cū adlit fœtus. Sumpta sunt aut ista ex
Enomaio Sophoclis. Alexinū quēdā dialecticum alexini quādā cōmode ac p
merito enarrare non ualēt: qd Philoxenus aduersus lateritios operarios egisset
admonuit. Ille enim cum hos carmē suū male cantātes offendisset: lateres illorū
cōculcare cœpit ac dicere. Vos mea corrūpitis: ego uestra dissipabo. Ferebat gra
uiter siq; intēpestiue disciplinas liberales arripuisset. Naturaliter autem quoddā
modo in differendo utebatur hoc uerbo arbitror equidem: & non assentiet istis
ille eum ex nomine appellans: idque discipulorum quoque plurimi imitabantur:
neque id solum uerum & rhetoricen eius omnemque dicendi modum ac fig
guram in se nitebantur exprimere: erat autem illi inuentionis præcipua sc̄licitas
Rite item ac facile occurrere obiectis: oratiōisq; ambitum ad id quod erat pro
positum referre: atque omni se tempori accōmodare mirifice cellabat. Magna
illi præterea ultra omnes ceteros erat persuadendi quæ uellet acrimonia. Quib9
ex rebus factum est: ut ad eum audiendum cōfluerēt plurimi: & quidem cum il
lius immodico acumine offenderentur. Quod tamen illi ipsi æquo animo ac li
benter tolerabant: erat enim uir bonus ualde: suosque auditores bona spe plenos
e. mittebat: erat illi summa facilitas in cōmunicandis rebus suis: atque ad ferenda
beneficia p̄optus occurrebat: latere quoq; gratiā omni studio quarebat: fastum
eiusmodi maxime exhorrēs. Deniq; ingressus aliquādo ad Ctesibium arotum
uidensq; inopia rerum angustari: plenū nūmis sacculum clā eius puluino subiecit

Aemo chi)

Nota p̄ nostro
Sancio

Sophoclis (Enomaio)
S. Nota de Philo
no

Alexinū
Philoxen
Philoxen
fastum
attendit

cellabat

etofibus

Quo ille inuento arcefilai inquit hic ludus est. Sed & alias mille ad eum solidos
misit. Archiā uero arcadē Eumeni cōmendans: ut magna dignitate frueretur ef
fecit. Liberalis quoq; admodum fuit: ipsamque liberalitatem suam argenteis in
fii

Arcefilus libe
ritatis not
de q; & se
neca

Archecratis primis uasis praeferbat: atque cum archecratis & Callicratis apparatu contendens
 aurea quoque uasa in studio habuit: plurimisque ea subministrabat: quibus & conui-
 uia: & coenas faciebat. Acceperat ab eo quaedam ad suscipiendos amicos argentea uasa
 cum uero his egenus esset non repetiit. Aiunt alii de industria haec illi uetula dedisse:
 & cum ea ille redderet: quod pauper erat: illi largitum fuisse. Erat quidem illi & i pitane substā-
 tia ex qua sibi Pylades frater suppeditabat ad uitae usus. Sed & Eumenes Phile-
 stari filius ipsum largissimis frequentibusque illustrabat donis. Quo circa & huic so-
 li praeter ceteros studebat reges. Cum autem antigonum plerique obsequeretur: illiusque
 domum salutandi causa frequentarent: ipse quae aeger nolens in illius noticiam icide-
 re. Hieroclis item amicitiam primis fruebat: quae munychiam possidebat: & Pyraeum. Ita
 quae diebus festis semper descendere ad eum consueuerat: & cum ab eo quoque ut antigo-
 num salutatum pergeret iducere non acceperat: sed ad usque illius ianuam profectus retro
 rediit. Post naualem uero antigoni pugnam plurimis illum aduentibus: epistolasque pro
 consolatione scribentibus tacuit ipse. Attamen pro priua legatione: ad antigonum in De-
 metriadem functus absque effectu rediit. Omne igitur tempus uixit in academia: reip-
 sone gencia fugiens ad consilia dadas. Interdum & athenis in piraeo morabatur ex tempore dicens
 Hierocle. n. ut diximus utebatur familiariter: unde & a plerisque carpebatur. Ma-
 gnificencia propterea excellens: quid. n. rectius dici potest quam alter Aristippus. Coenas cum
 similibus saepe celebrabat: ipseque ad illos proficiscebatur. Theodote item ac Phi-
 lete eliensibus scortis palam cogrediebatur: detrahentibus autem aristippi instituta re-
 censebat. Adolescentibus item maxime studebat: eratque in amore pronus. Unde illum
 Ariston Chius Stoichus corruptore iuuenum disertumque impudicum & temerarium ap-
 pellans accusabat. Namque & Demetrium cum is Cyrenem nauigasset: amasse plurimum
 dicitur: & myrleanum leocarem: de quo & ad comestantes dixisse se quidem aperire uel
 le: illum autem prohibere. Hunc amabat & Demochares lachetis & Pytochles beselii
 filius. Quos ille cum deprehendisset: cedere se tolerando dixit. Praeterea carpebant eum
 & obiurgabant ii quos diximus: ut uulgo addictum gloriaeque studiosum: maxime at-
 illum apud Hieronymum pipaticum uexabat: cum amicos cogere ad natalem die
 alcynoei antigoni filii: qua die pecunias plurimas in sumptus quotannis mitte-
 bat antigonus. Vbi cum deuitaret inter pocula differere: arielo proponenti sibi quid
 da quod speculatione indigeret: orationemque ut super illo differeret: dixisse ferunt. At hoc
 ipsum in primis philosophiae proprium est: cuiusque rei tempus sciri. In id autem quod turbae
 addictus culpabatur: & Timonidem suo ut solet cursu coarguit. Cum tamen esset
 eiusmodi: ita moderatus & fastus fuit: ut discipulos moneret & alios audi-
 re: & cum adolescens quaedam Chius ex ludo suo Hieronymi quem praediximus scholam
 plus sibi placere significasset: ipse manu apprehensum ad illum duxit: philosopho
 que commendauit admonens seruare ordinis: ac disciplinae grauitatem. Perlepidum
 & hoc illius dictum memoratur. Per cotanti. n. cur ex disciplinis aliis plerique ad se
 etiam epicuream transferret: ex epicureis uero nullus se ad ceteras conferret: ait. quod ex uiris
 quidem galli fuerunt: ex gallis uiri nunquam. Cum uero iam esset morti proximus: sua omnia Pyladi
 fratri legauit: quod is illum Chium clauis marea atque inde athenas deduxerat. Nunquam uero
 aut uxorem duxit: aut filios genuit. Tria testamenta conscripsit. Ex his unum

eretriae penes Amphitricum deposuit: secundum athenis apud quaedam ex amicis
 Tertium domum ad Thaumasiam quaedam necessarium suum misit oras: ut illud
 seruaret: ad quae ita etiam scripsit. Arcesilaus Thaumasia salutem. Testamenta mea
 Diogeni tradidi ad te perferenda. Quia enim saepius aegroto: & corpore non rite ua-
 leo: testamentum conficere placuit: ut si quid contingat inopinatum: sine tua in-
 iuria proficiscar ex uita: qui unus ex omnibus maxime me affectu persecutus es si-
 dissimus autem omnium qui hic sunt cum mihi semper fueris: diligenter ea seruare stude: tum
 propter aetatem: tum propter necessitudinem. Cura igitur memor quod tuae fidei comit-
 tam: ut quod apud te totum deponam quod in te esse id moliri: ut negocia mea ho-
 neste disposita sint. Posita sunt autem ista athenis apud quendam ex amicis: & ere-
 triae penes Amphitricum: Obiit ut Hermippus ait: cum merum immodice hausisset: ac per id offendisset septuagesimo & quinto aetatis anno: susceptusque est ab
 atheniensibus ut nemo alius.

Quid uini tantum die arcesilae bibisti.

Extra sis mentem lapsus ut ipse tuam?

Non tam te miserum quam mortuum: atque musas

Tu potus nimio laeseris e calice.

Fuerunt & tres alii arcesilae. Primus poeta praesae comediae: secundum elegit poe-
 ta: tertius sculptor: in quem & Simonides hoc scripsit epigramma. Signum hoc dia-
 nae est. Ducentae enim merces eius dragmae. Artifex elaborauit pallidis manibus
 Dignus Arcesilaus Aristodici filius. Praedictus autem philosophus ut ait Apollodo-
 rus in chronicis floruit maxime circa centesimam & uigesimam olympiadem.

Bion Boristhenites.

Bion genere quidem boristhenites fuit. Quibus uero sit ortus parentibus
 & quibus ex rebus ad philosophiam se contulerit: ipse Antigonum aper-
 ruit. Cum enim ille scitaretur quisnam: unde ubi illius esset patria atque
 parentes: sentiens se uituperatum esse apud regem atque ideo sic locutum ad il-
 lum ait. Pater quidem meus libertus fuit cubito se tergens. Significabat autem il-
 lum succidiam & lardum uendere. Boristhenites genere non habens faciem: sed
 in facie scripturam acerbissimi domini: mater autem quam huiusmodi ducere po-
 tuit. Deinde pater nescio quid in rem publicanorum committens cum tota domo
 uenundatus est. Me adulescentulum haud ignauum uel ingratum orator qui-
 dam emit. Is moriens mihi omnia reliquit. Ego tabulas ipsius exuens cunctasque
 conscindens athenas concessi: ibique philosophatus sum. Hoc mihi genus est:
 ista progenies: ista habui quae de me dicerem. Desinat igitur Perseus ac philo-
 nides ea historia tradere: me autem ex me ipso intueri & erat sane Bion alias uer-
 satili ingenio: & iophista callidus: puerque circa philosophiam se exercere uolenti-
 bus occasionem praebuerat. In quibusdam uero lenis & iymphidus fastuque per-
 frui ualens. Copiosa autem reliquit commentaria: sed & sententias utiles & gra-
 ues: ut illud. Cum sibi probro daretur: quod adolescentem non sibi uendicasset non
 enim iquit possibile est mollem caseum hamo attrahere. Interrogatus aliquando
 quidam anxietate maiore detinetur: ille inquit qui se maxime cupit esse felicem &

Amphitricus
Thaumasia
Diogenes

Hermippus

Arcesilae mors
ob meritum
medice ha-
uisti

Arcesilae mors

Aristodici
Apollodorus

Antigonus

Perseus
Philonides

Sententiae

Nota Sententia

De eoq fundos abli
guriuit

11-1-abliguaci
erat

Si turpe duxeris
poenam habebis
si pulchra commiseris
Magnū malū nō posse
ferre malum
Amphi-
raus
Socrates
Facetissimū Alcibiades
1677
Contra Alcibi-
adem
Sententia
Pulchra
Pulchrum auro
A
Prudentia
Arc
ni
Crates
Theodor
athens
f
ci
Refum mouere
sc
auditoribus
maxime pitus

quietum. Rogatus an ducēda esset uxor: refertur. n. & ad hūc istud: si qdem ait: turpē duxeris: pōnā hēbis: sin aut formosam cōis erit. Senectutē malorum oium portū asserbat: si qdē ad ipsam cūcta cōfugere: gloriā annorū esse matrem pulchritudinē alienū bonū: diuitias neruos rerū. Ad eū q fūdos suos uorauerat: terra inqt Amphiarau absorbit: sed terrā tu Magnū aiebat malū esse ferre nō posse malū. Arguebat eos q hoies quasi sine sensu essent exurerent: eosq ueluti sensu prāditos adurerēt. Dicebat aut iugiter optabilius esse speciē alteri largiri suā: q alienā petulāter ambire. Corpore quippe atq aīo lādi q id fecisset. Sed & Socrate in ius uocabat dicēs. Nā si qdē Alcibiade uti potuit & abstinuit: inanis fuit sin uero nō ualuit: nihil magnū fecit. Facile esse dicebat ad infernū uiam: clausis enī oculis illuc iri. Alcibiadē culpās dicebat illū dū esset adulescens uiros ab uxorib9: iuuenē uero uxores a uiris abduxisse. Rhodi atheniensibus ad oratoriā se exercētibus philosophiā ipse docebat. Causante quodā cur ita faceret. Frumēta inqt at tulu: & ordeū uendo. Dicebat eos q essent in inferno magis profecto cruciādos: si integris q si perforatis uasis aquas ferrent. Orāte se uerbofo quodam: ut sibi opē ferret: satis inqt tibi faciam: si qui prācētur pro te ad me miseris: ipse quoq nō ueneris. Nauigans cum pessimis hominibus in latrones incidit. Dicentibus illis peribimus si agnoscamur: at ego inquit nisi agnoscamur. elationem esse asserbat pfectus impedimentū. Ad diuitem auarū nō inquit hic substantiā possidet: sed ab ea ipse possidet. Tenaces itaq aiebat opū ut suarū hīe curā: uerū ex eis ut ex alienis nihil cape utilitatis. Fortitudie inqt cū sumus iuuenes utimur: at cū senescere incipimus prudentia uigemus. Tantum uero prudentiā a uirtutibus ceteris differre asserbat. quātū uisū ab aliis sensibus. dicebat nō eē exprobrādā senectutē quippe ad quā oēs puenire cupimus. Inuido cuiā subtristi nescio inqt utrū tibi malū: an alteri bonū cōtigerit. Impietatē pessimā eē dicebat cōtubernalē fiducia: in seruitutem enī uirū redigit: quantū libet ille ore audax ac liber sit. amicos qlescit inq sit oportere seruari: ne uideamur uel malis uti: uel deuitare bonos. Is in principio qdē academiā illituta aspernabat: quo tēpore Crates auditor erat: deinde Cynicū eligit institutū sumpto pallio & pera. Nā quid illū aliud ad eā animi constantiam traduxit. Demū uero se ad theodoria transtulit: Theodori athei auditorium frequētās: q oī orōnis genere uti solebat in dicendo. Post hūc uero Theophrastū ppateticū audiuit. Erat at & spectaculorū studiosus: risumq mouere auditoribus maxime pitus grauibus noibus aduersum res utens. Quia uero orōnē suā oī dicendi genere tēperauerat: aiunt Eratosthenē dixisse de illo. Primus oium Bion philosophiā uario orōnis flore uestiuit. Erat illi item & faciendis uersibus ingenium pcepue accomodatum. Eius sunt illa. O pater archyta & cetera. Sed oīno & musicā & geometriā p ludo habuit. Apparatus quoq magnifici ac preciosi erat studiosus: atq ideo ex urbe i urbē saepe migrabat. Saepē sibi ex arte moliebatur. Rhodi deniq nautis psuasit ut sumpta scholari ueste se sequerent: cūq his igressus gymnasiū cōspicius fuit. cōsueuit & adolescētes sibi adoptar: ut eis & ad uoluptatē abuteret: & ab eorū beniuolētia ptegeret. Sed & sui uehementer amans fuit: semperq illud sibi in ore erat: amicorū cūcta coīa sunt. Idcirco & nemo illius

facilem ad infernū uia,
clausis. n. oculis illuc iri

discipulus iscribit: cū tot habuerit sui auditores. Q osdam uero ad impudentiā prouexit. Vnde & butio unus ex familiaribus suis aliquādo ad Menedemū dixit se fertur. Eqdē o. Menedeme noctu bioni cōiungor: nihilq indignū mihi passus uideor. Multa etiam scelestius cōgredientibus colloquebatur. Hoc autem ex impii Theodori disciplina hauserat. Postremo incidēs in malam ualitudinem: ut dixerunt q erant in chalcide: illic. n. & uitam finiuit: ligaturas suscipe inductus ē: & pōnitētiā agere sup his quā peccarat in deum. Eorū uero inopia quibus infirmorum cura erat dire cruciatus est quoad antigonus duos illi famulos misit: se cutusq est eum in sella: ut Fauorinus tradit in omnimoda historia: sed hic quoq uita excessit. Illum nos ita accusati sumus: bion boristhenitem refert scythica telus dixisse: audimus deos q uere nihil sin: ac si qdem id dogma tueri pstitisset merito dicendus esset sensisse ut uisum esset: & si male uisum esset: tamen at nunc lōgo morbo tabescens: ac mori pertinens qui deos non esse dixerat: fanumque non uiderat: mortalibus quique illudebat uiris dū diis imolarent: non modo gratis super ararū ac mensā nidore deorū hostiis admouit nares: nec modo peccauit dixit: uetera diluite: sed & anui collū facile porrexit excantandum brachiaque ligaturis persuasus deuinxit: rhamnūque & lauri ramum ianuaē imposuit: cūcta ppeti magis q mori paratus. Stultus qui mercede cupiit deum redimere: qsi tunc dii essent: cum illos Bion aestimare uellet. Ergo ne quicquā sentiēs cū lēbus erat Carbo totus: tendensq manum ita ferme ait. Salue inquit Pluto salue. Decem uero Biones fuere. Primus q pherecydi syro cōtemporeus fuit: cuius duo ferunt libri: est autem proconnessius. Secundus Syracusanus qui artes rhetoricas conscripsit. Tertius hic ipse. Quartus ex Democriti familia & mathematicus Abderites qui attice scripsit & ionice. Hic prior esse dixit regiōes quāsdā ubi esset sex mensium nox & totidem dies. Quintus solensis qui conscripsit aethiopica. Sextus rhetoricus cuius feruntur libri nouem: musarum inscripti. Septimus lyricus poeta. Octauus Milesius sculptor: cuius & Polemo meminit. Nonus poeta tragicus ex his qui tarsici dicuntur. Decimus itidē sculptor elazomenius siue Chius & Hipponax meminit.

Lacydes Cyrenaus

Lacydes Alexandri filius Cyrenaus noua academiā princeps. Arcefi
lacydes successor fuit: uir eximie seueritatis: habuitque instituti sui non paucos amulos. Fuit ab adolescentia summe studiosus: & pauper qui dem: sed gratis admodum: atque in sermone iocundus. Aiunt eum & circa rem familiarem dulcissime se habuisse: cum ex pēu promere quicquam uoluisset ob signato aditu rursus anulum p foramen intus iacebat: ut nihil inde ex reconditis rebus tolleretur. Id cū aiaduertissent famuli resignabāt quā signata erant & quā uoluissent inde tollebat: ac deinde anulum in porticū primā imittebant. Idq cum saepe facerēt unūq dephendi potuerūt. Lacydes igit academiā scholā habebat in orto: quē Attalus rex fieri curauerat: Lacydiūq ab ipso appellatus est: solusq ex omni memoria iuuenis phocēsis Telecli & Euandro scholā tradidit. Porro.

f iiii
Attalus
Telecles
Euander

Hegesinus
Carneades
Parahysis ex im
modica potatiōe
Euandro successit Hegesinus pergamenus: a quo carneades. Lepidum uero illud ad Lacydē refertur. Attalo. n. deniq; illum ad se accersente dixisse fertur imgenes procul eē intuēdas. Sero autē geometriæ dāti operā ait quispiā certe ne nūc rēp; certe ne nūc qdē? Obiit atē cū scholā regere cōpisset: quarto āno cētēsimā trīgēsimā q̄rtā olympiadis. xx. & sex ānis in scholæ regimie cōsumptis: mortuus ē autē ex paralyti quā ex imodica potatiōe icurrerat: & nos de illo itā cecinimus.

Fama tui lacyde nota est q̄ & ipse lieum
Exceptum stygijs traxeris usq; domos
Planum est q̄ bacchus penetrat cum corpora multus
Soluūt ea: iccirco nil fatus est bromius.

Carneades.

Caricom
Alexander
Philocom
Chrysipp
Carneades Epicomi siue ut Alexāder in successiōib; tradit. Philocomi filius cyrenæus: hic Stoicorū: & Crisippi libris diligētissime plectis eis modice reluctabatur: adeoq; id uerecūde faciebat: ut id sapius diceret: nihil Crhyssippus eēt: nō essem ego. Fuit autē uehemēter studiosus: porro physicæ minus curam habuit: ethicæ se magis deuouit. Quo circa & casariem & ungues nutriebat præcipua intētiōe studiorum. Adeo autē in philosophia uiguit tātūque sibi in ea neruorū comparauit: ut oratores quoq; in ipsius scholis ad eū audiēdū pgerēt. Erat autē illi & uox maxima & præcipue sonora: adeo ut gymnasiū pnceps ad illum mitteret: ac ne ita clamaret admoneret. Ad quem ille: da uocis modum. Inq; Et ille sapiētissime sane cōgrueq; respōdit: modum. n. habes ait auditores.

gymnasiū princeps

pulcherrimū

Mentor

Fauorim

que
que
que constituit nata
& dissoluit cōpogit
ea & dissoluit

Antipater

Apollodorus

Arura
thes

Acriter autē iuehebatur: atq; in quæstionibus erat: insuperabilis. Cenas autē ob causas prædictas iam declinabat. Hic aliquādo cum mētor Bithynus discipulus atque auditor suus pellicem suam adamaret: ut Fauorinus refert in omnimoda historia: inter dicēdum ita in illū iocatus est. Versatur hic senex qdam inanis futilis Mētori corpore atq; uoce simillimus: eum hac schola abdicari placet: at ille cōtinuo exurgēs intulit hæc illi dixere: cōcite isti surrexerunt. Durius autē uidetur circa finem uersatus esse cū sapius diceret que constituit natura & cōpogit ea & dissoluet. Cū autē didicisset antipatrū ueneno hausto defunctū: & ipse incitatus ē ad audēdum cōtra mortē: aitq; suis: date igitur & mihi. Qui cū dicerēt qd; ait mulsū. De functo autē illo defectionē lunæ factā aūt: ut cōpati sibi uideri possit pulcherimū post solē sydus refert Apollodorus in chronicis humāis eū excessisse rebus olympiadis cētēsimā sexagēsimā secundā anno quarto: cum uixisset annos octoginta quinque. Feruntur eius epistolæ ad ariāthem Cappadociæ regem reliqua ipsius cōscribere discipuli: ipse. n. nihil reliquit: est autē & in hunc nostrū epigramma logadico & archabuleo metro.

Quid me carneade: quid me musa uis arguere?
Indocilis qui nihil uidit quod metuerat mori.
Quando & phthisicum olim habens pessimum morbum
Noluit solutionem habere: sed audiens q̄ uenenum
Antipater libens extinctus est: date igitur
Inquit aliquid & mihi bibere.

Quid tamen? quid date mulsū ualde que
Habuit prompta hæc natura cōtinens me.
Et dissoluetur iam: & hic quidem nihil minus
Cessit sub terram: dicebat autem plura
Mala lucra habente ire ad Plutonem.

Fert ei lumina calligine offendi solita: ipso nihil aduertētē: iubereq; solitū puero lucēnā accēdere: quā ille cū itulisset: ac diceret attuli: respōdere cōsuesse lege igitur Huiusce alii complure fuere discipuli: sed excelluit oibus. Clitomachus: de quo etiā subsequēter dicēdum. Fuit & a lius Carneades elegix poeta parū probatus.

Clitomachus.

Asdrubal
Clitomachus carthaginensis patriæq; lingua Asdrubal appellabatur: in qua etiam apud suos philosophari consueuerat. Athenas autē cōtendit quadraginta annos natus: audiuitque Carneadē. Eius ille industriā animaduertens litteras doceri fecit: ac studiose imbuit uirum. Ad tantum autem peritū puectus est: ut ultra quadraginta uolumina scripserit: successeritq; Carneadi: cuius etiam dicta maxime illustrauit litteris. Versatus est autē in tribus maxime sectis: academicorum: scilicet peripateticorū: atq; stoicorū. Porro academicos ita ferelacessit: Timotheus p academicorū latiloquētia inutilis. Hactenus de academicis: qui a Platone fluxere diximus: ueniēdum iā ad peripateticos: & eos a Platone uenientes: quorum fuit princeps Aristoteles: & primo de ipso dicēdum.

Laerti Diogenis liber quintus.

Aristoteles.

A

Aristoteles nicomachi Phæstiadique filius stagirites fuit. Porro Nicomachus a Nicomacho Maconis filio Aesculapiique nepote originem duxit: ut Hermippus in eo libro quem de Aristotele scripsit tradit: eratq; carus imprimis Amynthæ macedonum regi medicina: & amicitia gratia. Hic inter omnis Platonis discipulos maxime excelluit: uoceque gracili ut Timotheus atheniensis in libro de uitis refert: & exilibus cruribus paruif

que oculis fuit: ueste insigni: & annulis: ac tonsura utens. Natus est autem illi & filius. Nicomachus ex Herpylide pellice: ut Timotheus ait: recessit a Platone dum adhuc superueniret. Unde dixisse illum tradunt. Aristoteles in nos recalctrauit non secus atq; in mitem puli geniti. Refert Hermippus in uitis cū atheniēsiū legatus ad Philippum profectus esset Aristoteles: achademica scholæ præfectum fuisse Xenocratē. Cum uero reuersus esset: scholamq; sub alio uidisset: elegisse in lycio peripatetū: illicque usque ad unctionem deambulando cum discipulis philosophari solitum: atq; idē operipateticum appellatum eē. Alii idē eohic uocatum asserunt: q̄ ex egritudine conualecentia: ac deambulanti alexandro assistens quedam disserere soleret. Vbi uero iā plures esse ceperāt sedēs docebat: dicēs turpe esse reticere: Xenocratē uero loq; pmittēre. ad ppositā quæstionē discipulos una exercebat simul & oratoriam docens. Deinde ad Hermiā eunuchū

Nicomach

"marthaomil"

Phæstias

f. in. n. 1. 1. 1.

Machao

Hermipp

Amyntas

Timothe

Nicomachus

Nicomachus

Herpylia

Timothe

Hermipp

"deambulatoriū"

Philipp

Peripatetici in

Xenocratē

"formam lego nā"

Supra dixit sibi

3. Sub alio mif

Hermi

as

profectus est Atarnensium tyrānum, quem alii quidem pædicā ipsius fuisse tra-
dunt. Alii uero sibi affinitate iūctū: tradita ei filia siue nepte: ut refert Demetrius
magnesi in libris de poetis ac scriptoribus æquocis: qui & Eubuli seruum Her-
mia fuisse ait bithyniū genere: quē & dominū suū enecasse. Porro Aristippus in
primo de antiq̄s deliciis libro Aristotelē ait Hermiæ pellicē adamasse: quā ille
cū sibi pmisisset: duxisse eā & gaudio elatū imolasse mulieri ut atheniēses. Eleusi
næ Cereri Hermiæ q̄: pæana scripsisse q̄ ἐν Δὸν hoc ē itus scriptus est. Hinc iā in
macedonia apud Philippū uixisse. Atq̄ ab eo Alexādrū filiū erudiendū accepisse
petisseq̄ istaurari solū patriū a Philippo uersū. Id ubi ipetrasset dedisse illis leges

Demetrius
magnesi

Eubulus

Aristippus

Philippus

Alexander

In schola quoq̄ leges tulit imitādo Xenocratē: ut decē dialē pricipē facerēt. Vbi
uero Alexādro istituēdo satis uisus ē nauasse opam: eūq̄ sibi deuixisse cōmēdat
illi cognato Callisthene Olynthio athenas concessit. Eū audacius q̄ par erat allo-
quentē regē & minime illi obsequētē ab ipso increpitū asserūt: uersū admonētē: in
talia loq̄ desisteret: mature piturū, quod & factū ē. Nāq̄ Hermolao in Alexādrū
ifidiarū socius fuisse dephēlus cauea ferrea circūduci pædore atq̄ squallore obsis-
tus leoni postremo obiectus ē: sicq̄ excessit e uita. Enim uero Aristoteles athenas
pfectus: cū illic tredecim annis docuisset: clā in chalcidē concessit: q̄ ab Eurime-
donte hierophāta impietatis accusatus eēt: siue ut Fauorinus ait in oimoda histo-
ria a Demophilo: q̄ hymnū i eū quē prædiximus Hermiā scripserit: Epigrāma
que statua: quæ in delphis est nouū iciderit. Improbe peremit. Perfa sagitarius.

καυμπος
Callisthenis
mors.

Hermolao

Eurymedon

Fauorinus

Demophilus

Rex perfa flexis transmittere spicula docti
Arcubus: ast ausus ius uiolare sacrum:
Perdidit hunc astu diro certamine uictor
Vltus fallacis credulitate uiri.

Eumolus

Hic uero ut ait Eumolus i q̄nto historiarū aconitū bibens mortuus ē septuagesi-
mo atatis anno. Idē uero refert ipm Platonē triginta annorū se i disciplinā dedisse:
sed profecto fallitur. Namque septimo decimo atatis anno Platonē audire cœ-
pit. Est autem hymnus huiusmodi. Virtus laboriosa mortalibus uitæ profecto
præclara & cætera.

Virtus difficilis maximus & labor
Humano generi nobilis: optima
Tu uenatio uitæ
Es mortalibus omnibus.
Nam propter speciem tuam uirgo mori
Nimirum celebris casus & inclyta
Est in græcia: & altis
Se præstare laboribus.
Talem tu iacis in pectora nobilem
Fructum: perpetuo tempore qui manet.
Auro tu melior: tu es somno & genitoribus.
Ladæ cum pueris amphitrionides
Causa uirgo tui tristia duraque

Passi: multa tulerunt
Gestis dum tribuunt opus.
Et desideris eacides tui
Ajax que in stygiis incolumis domos
Descendere tyranni
Exorabilis haud quidem
Formæ causa tua uirgoque atarnai
Phæbeo miserum lumine filium
Priuaui carmine certe
Quo semper celebrabitur
Ipsū mnemosine progenitæ canens
Sacræ pierides laudibus & Iouem
Augent quæ quoque xenion
Cordis firmaque præmia.
Primā hunc orōnē iudicialē pro seipio scripsisse: cū huius criminis argueret. Fav
uorinus in oimoda historia auctor est ac dixisse athenis pyrū super pyro ficumq̄
super fico lenescere. Ait autē Apollodorus in chronicis natū illū anno primo no-
uagelima nonæ olimpiadis: perrexisseque ad Platonē septimo decimo atatis
anno: annosque uiginti apud eum fuisse commoratum. Tum uero uenisse mity-
lenē principe Eubulo quarto anno centesima octana Olympiadis. Verum Pla-
tone primo anno functo uita sub Theophilo profectum esse ad Hermiam: man-
sisseque annos tres: sub Pythodoto autem se contulisse ad Philippum secūdo an-
no centesima nonæ Olympiadis Alexandro quintum decimum iam annū ata-
tis agente: Athenas uero concessisse secundo anno ceterima undecime Olimpi-
adis: atq̄ in lycio tredecim annos docuisse: ac demum perrexisse chalcidē ter-
tio anno centesima quarta decima Olympiadis: morboque perisse: cum esset
annorum ferme sexaginta trium: quo etiam tempore Demosthenes in calabris
defunctus sit sub Philocle. Fertur autem ob Callisthenis insidias in Alexandrum
infensum fuisse regi: illumque ad eum cōtristandum Anaximenem extulisse: ac
misisse Xenocrati dona. Obiurgauit eum epigrammate Theocritus chiūs: ut ait
Ambrion in libro de Theocriti uita: in hunc sensum. Hermiæ eunuchi simul at-
que eubuli serui Mausoleum struxit uanus Aristoteles. Timō quoque sic illum
agit. Neque Aristoteles uaniloquiis miserandis. Hæc uita philolphi fuit. Cæte-
rum nos ipsius quoque testamenta legimus in hunc ferme modum. Bene qui-
dem ac rite erit. Quod si quid contigerit: ita legauit Aristoteles. Curatorem qui-
dem omnium & per omnia iussit esse antipatrum. Quoad uero Nicanor adole-
scat: curatores ac tutores instituit Aristomenem. Timarchum. Hipparchū. Clio-
telē & Theophrastū si uoluerit: ac si possibile fuerit: filiorū & Herpylidis rerūq̄
omnium. Cumque puella fuerit matura uiro tradi illam Nicanori. Sin uero pu-
ellæ quippiam contigerit: quod absit: uitæque prius q̄ connubio iungatur: siue
etiam postquā nupserit ante q̄ filios procreat: excesserit: Nicanor dominus esto:
ut & de puero & de cæteris digne nobis ac se disponat. Curet autem Nicanor

Fauorinus

Apollodorus

Plato

Eubulus

Theophilus

Pythodotus

Philippus

Alexander

Legendum est in calauria

hic. y. in Sula est petro-

neso idcirco in qua Xer-

xes interfectus est. ut

auctor est Strabo. utri-

us uero error interpreti-

sit an librarij nō est

nostro iudicare.

Philocles

Callisthenes

Anaximenes

Xenocrati

Theocritus chiūs

Ambrion

Timō

Antipater

Nicanor

Aristomenes

Timarchus

Hipparchus

Clioteles

Theophrastus

& de puella & de puero Nicanoro: nihil ut illis desit: pris ac fratris una ipsius munus. Quod si Nicanori quidpiam contigerit: quod absit. siue priusquam puellam duxerit: siue postquam duxerit: nundum filiis natis: quae quidem ille instituerit ea rata sunt. Sin autem uoluerit & Theophrastus puellam curam habeat. Sin alias curatores habito cum Antipatro consilio: & de puella & de puero disponat: ut eis uidebitur optimum. Curam autem habeat tutores & Nicanoris mei: & Herpylidis memores: namque erga me studiosa plurimum fuit ceterorumque omnium: & si uirum accipere uoluerit curam: ne idigne nobis locetur. Denique illi praeter ea quae antea acceperat de nostra substantia talentum argenti tresque si uoluerit famulas & ancillam quam habet & pyreum puerum. At si quidem in chalcide habitare uoluerit: hospitium quod penes ortum est: in autem in stagiris pater nam domum. Vtrum uero horum maluerit: studeat procuratores domum ita necessaria superlectile instruere: ut & sibi honeste & Herpylidi sufficenter instructa uideatur. Curam sit autem Nicanori & Mirmecem puerum non idigne nobis ad suos referri cum eius quas cepimus facultatibus. Sit autem & Ambracida libera: cumque puella uiro tradatur: quigenitas illi dragmas ancillamque quam habeat dari iubeo. Sed & thaliam praeter ancillam quam habet emptam dragmis mille: & ancillulam. Simo quoque absque prioris pecunia in puerum alium siue puerum emi siue pecuniam dari. Tachonem esse liberum cum puella nupsit. Philonemque & Olympium eiusque filios. Potro eorum qui mihi famulatur. puerorum nullum uenire uolo: sed haeredes eis uti. Cum uero adulti erunt pro merito dimitti liberos uolo. Curam item ut consumantur quae Grillonibus sunt traditae exsculpendae imagines. Vbi uero profectae erunt: suis imponantur locis. Nicanoris quoque ac paxeni quam sculpendam cogitabat matrisque Nicanoris. Arimnesti uero quae profecta est suo statuatur loco: ut sit ipsius monumentum: quia sine liberis defunctus est. Matris quoque nostrae Cererem in nemea locet aut ubicumque uidebitur. Vbi uero tumultum fecerit: ibi & Pythiadis subblata ossa condatur: sicut ipsa praecipit sistat: & seruari nicanoris uotum quod pro illo uouimus aialia lapidea cubitorum quattuor Ioui seruatori ac Mineruae seruatrici in stagiris. Haec testamentorum ipsius series fuit. Fera autem ollas plurimas reptas esse Lyconemque dicere illum in pelui calentis olei lauari solitum oleumque uenudare. Quidam utrumque calentis olei stomacho illum imponere consueuisse tradunt: & cum se ad quietendum componeret: aream sparam tenere in manu patella subiecta eo consilio: ut cum dormientis manu excussa spara in subditum aream uas incidisset sono illius excitus exurgeret. Eius esse praclaras istas sententias legimus. Interrogatus quidnam mendaces lucrarentur: ut cum uera inquit dixerint: non illis credatur. Cum sibi probro daretur: quod neque homini misericorditer tulisset operam: non inquit mores miseratus sum: sed hominem. Amicis ac discipulis iugiter ista consueuerat dicere ubicumque moraretur. Aspectus quidem a continenti aere lumen accipit: animus autem a disciplinis liberalibus. Saepenumero cum in athenienses inueheretur aiebat illos frumenta & leges inuenisse: uerum frumentis quidem uti: non autem legibus. Studiorum liberalium amaras radices: fructus autem dulces esse assererat. Rogatus quoniam cito conueneret: gratia inquit. Quid sit spes: uigilantis ait in somnium. Diogene sibi carissimam dante cogitans nisi acciperet usum esse meditatam sumens Diogenem usum ait cum carica usum perdidisse. Rursum ab eo porrectam accipiens atque puer

Theophr.

Antipa
Nicanor

Pyrens

Myrmex

Ambraci

Thalas

Simo

Tachon

Philo

Olympi

Ceryllio

Nicanor

Proxon

Arimnestus

Pythias

Aerea sphaera Aristotelis

Aristotelis sententia

Spes somnium uigilantis

De Aerea sphaera Aristotelis

rili more in sublime eleuatis cum dixisset magnus Diogenes ea illi reddidit. Tria dicebat pueris esse necessaria: ingenium: exercitationem disciplinam. Audierat aliquando se a quodam maledictis esse lacesitum: Tu ille absentem inquit etiam uerbere. Dicebat pulchritudinem plus quam epistolas omnes ualere ad commedationem. Plerique Diogenem ita statuisse asserunt: ipsum autem donum formae dixisse: Socrate uero modici temporis tyrannidem: Platonem naturae privilegium. Theophrastum tacitam deceptionem. Theocritum uero eburneum detrimentum. Carneadem regnum solitarii. Rogatus quo differret docti ab indoctis: quomodo inquit uiuetes a mortuis. Eruditionem dicebat inter prospera esse ornamentum: inter aduersa refugium. Patres qui liberos erudiendos curassent longe honorabiliores esse his qui solum genuissent: hos enim uiuendi tantum: illos etiam bene beateque uiuendi auctores esse. Gloriam cuiusdam quod magna esset urbis ciuis: noli inquit hoc attendere: sed an dignus sis magna & illustri patria inspicere. Rogatus quid sit amicus: una inquit anima in duobus corporibus hitans. Lominum plerisque dicebat ita esse peccos ac si semper uicturos: alios tam prodigos ac si continuo morituros. Percontanti cur honesta forma praestantibus diutius congrederimur: caeci inquit huiusce interrogatio est. Rogatus quid ex philosophia lucratus fuisset: hoc inquit ut iniussus ea faciam: quae plerique pro legum metu operantur. Interrogatus quo pacto discipuli egregie proficerent: Si excellentiores aut prosequentes tardiores non attendant. Loquaci homini cum illum ipse probe probis multis obrudisset dicenti: num te satis obrudi? Hercules inquit non tibi animam intedi. Causanti cur stipem non bono homini dedisset. Fertur enim sic non inquit homini dedi sed humanitati. Rogatus erga amicos quales esse debeamus: quales inquit eos erga nos esse optamus. Iustitiam dicebat uirtutem animi cuique secundum merita distribuentem. Disciplinam optimum esse dicebat uaticium ad senectutem. Refert fauorinus in secundo commentariorum illum crebro dicere solitum: o amici amicus nemo: & ista quidem ad illum referunt. Colcripsit autem & complura uolumina: quae ut summa ingenii illius uis ac praecipua circa omne orationis generis exercitatio clarius eluceat: subnectenda necessario existimaui. De iustitia liber quattuor. De poetis tres. De philosophia tres. Politici duo. De rhetorica gryllus unum. Nerithus unum. Sophista unum. Menexenus unum. Symatorius unum. Symposium unum. De diuitiis unum. Exhortationum unum. De anima unum. De oratione unum. De nobilitate unum. De uoluptate unum. Alexander siue de colonis unum. De regno unum. De doctrina unum. De bono tres. De Platonis legibus tres. De republica duos. De economicis unum. De amicitia unum. Quid sit pati siue passum esse unum. de disciplinis unum. de his quae in contentionem cadunt duos. Solutiones eorum quae in contentionem ueniunt quattuor. Diuisiones sophisticarum quattuor. De contrariis unum. De speciebus & generibus unum. de propriis unum. Commentariorum epichemeticorum tres. Propositiones de uirtute tres. Obiectiones unum. De his quae tot modis dicuntur siue secundum propositum quinque. de elementis tres. de scia unum. de perturbationibus irae unum. Moralium quattuor. de principio unum. Diuisiones. xvii. diuisibile unum. de interrogatione & responsione duo. de motu unum. Propositiones unum. Propositiones contentiosae quattuor. Syllogismi unum. Priorum analyticorum nouem. Po-

Quibus epithetis philo
sophi dicitur si pulchrit
tudine significauerit.Homini plerisque diceba
ita esse peccos ac si sem
per uicturos alios tam
prodigos ac si continuo
morituros.

Iustitia dicitur

Fauorinus

O amici amicus
nemo

steriorū analyticorū maiorū duo. De quæstionibus ad disciplinā p̄tinētibus octo. de meliore unū. d̄ idæa unū. Termini topicorū septē. Syllogismorū duo. Syllogisticorū & diffinitiones unū. De elegibili & accidētī unū. Ante locos unum. Topicorū ad diffinitiones duo. Perturbationū unum. Diuisibilium unū. Mathematicus unū. Diffinitiones tredecim. Epicherematū duo. de uoluptate unū. Propositi onū unū. de noluntario unū. de pulcho unū. Quæstiones epicherematicæ xxv. Quæstiones de amicitia duo. Quæstiones de aia unū. Polytopicorū duo Politicæ auditionis sicut Theophrasti octo. de iustis duo. Artū collectio duo Artis rhetoricæ duo. Ars unū. Alia ars duo. Methodicum unum. Ars Theodecti collecti onis unum Artis poeticæ libros duos. Enthymemata rhetorica. de magnitudine unū. Enthymematū diuisiones unū. De dictiōe duo. de cōsilio unum. Collectio nis duo. de natura tres. Physicon unū. de archyta philosophia tres. de Speulipi Xenocratisq̄ philosophia unū. Ex Timæi archyteq̄ disciplinis sumpta unum. Aduersus Melissi dicta unū. Aduersus alcmaeonis dicta unū. Ad pythagoricos unū. Aduersus Gorgiā unū. Aduersus Xenocratis opa unū. Aduersus Zenonis scita unū. de pythagoricis unū. de aialibus nouē. anatomorū octo: Electio anat omorū unum. De cōpositis animalibus unū. de fabulosis aialibus unum. de nō gi gnēdo unū. de plantis duo: Physiognomicō unū. Medicinalia duos. de monade unū: Signa tēpestatū unū. Astronomicō unū: Speculatiuus perspectiuus unum: de motu unum: de musica unū: Memoriale unū: Homericaū ambiguitatū sex Poetica unū: Naturalium secūdam elemēta triginta octo: Inspectorū p̄bleuma tum duos. Liberalium disciplinarū duos. Mechanicus unum: Problematū ex Democrito sex: de lapide unum: Parabolæ unum: Inordiatā. xii. Exposita per ge nus. xiiii. Iura unum. Olympionicæ unum: Pythionicæ musices unum: Pythicus unū: Pythionicorum argumenta unum. Dionysiæ uictoriæ unum: de tragœdiis unū: Doctrinæ unum: Prouerbia unum: Lex cōmendationis unum: Legū quat tuor: Prædicamentorum unum: de interpretatione unum: Resp. urbium. clviii. Seorsumq̄ ad Philippū de populari paucorumq̄ & optimatum & tyrannorum dominatu: Epistolæ ad Philippum selymbriorū: Epistolæ ad Alexandrum q̄ tu or: ad antipatrum nouē: ad mētorē unum. Ad aristonem unū: ad Olympiadem unū: ad Ephestionem unum. Ad Themistagoram unū: ad Philoxenum unum: ad Democritū uersus quorū initium ē: Sancte deū: Elegiæ quarū ē initium: For molæ m̄ris filia: Fiūt uersus oēs. cccxlv. cclxx. Hęc librorū illius series: hic nume rus ē: in quibus q̄d agat summam exponēdum est. Duplicem esse philosophiæ rōnem: alterā uersari circa actus: appellariq̄ practicē. alterā in intelligentia & spe culatione consistere: & theoreticē dici. Ad actionem pertinere ethicen & politi cen: q̄ i parte tum de publica: tū de familiari re agi. Ad intelligentiam physicē lo gicēque referri. Porro logicē istrumentū eē exactissimum eius cum geminā de stinationem p̄positūque subiēcisset: uerisimile. s. ac uerū ad utrāque duarū maxi me rerum uiribus nitī: Nāque ad uerisimile seu p̄babile oratoria & dialectica. Ad uerum aut̄ analytica & philosophia usus est: nihil oīno omittens eorū: quæ uel ad uentionem uel ad iudicium uel etiam ad usum p̄tinerēt. Enim uero ad

Theodectes

Archytas

Speulippi

Xenocratis

Timæi

Melissi

Alcmaeonis

Gorgias

Xenocratis

Zeno

Democri

tus

Selymbri

Philipp

Alexander

Aristo

Ephestio

Themist

agoras

Philoge

mus

Demo

criti

Homerica
ambigui
tates

inuentiois adminicula atque ad eas res quæ speculationi & arti iſeruiunt propo sitionum multitudinem tradidit: ex quibus quæstiones p̄babiliū epicherematū elicere affatū licet. Porro ad iudicandum analytica priora & posteriora cōscripsit prioribus assumptionum iudicia pmittens: posterioribus collectionis examē tra dens. Ceterum ad iudicandum ea quæ sub certamen cadunt: quæque in interro gatione uersant: & contentione sophisticorum argumentorum: atq̄ syllogis mis atque his similibus. Veritatis uero iudicium earum quidem quæ secūdam phan talem sunt actionum sensum diffiniuit. Moralium uero ubi de re publica ac do mestica ubi de legibus agitur mentem. Finem aut̄ unum exposuit uirtutis usum in uita p̄fecta. Fœlicitatē ait plenitudinem ex tribus maxime bonis constantem: eis. s. quæ in animo sunt: quæ & priora uirib⁹ appellat: eis quæ ad corpus attinēt: ut sunt bona ualutudo: fortitudo: pulchritudo: cæteraque his similia secūdo in lo co habitis: atque his quæ extrinsecus ueniūt diuitiis. s. nobilitate & claritudine at que in hunc modum cæteris quibus tertiū locū assignauit. Virtutem ad beatam uitā sibi minime sufficere dixit: q̄ppe corporalibus bonis exterioribusque indige re: miserū atque infœlicē fore sapientem siue doloribus afficiatur: siue inopia: & cæteris huiusmodi incōmodis prematur. Vitū aut̄ ad miseriam atq̄ infœlicē uitā sufficere quātūlibet corporis affluat bonis. Virtutes aut̄ nō se inuicem sequiſie ri. n. posse ut prudens quispiam ac iustus idemq̄ intēperans atq̄ incōtinēs sit. Sa piētē quidem nō perturbationibus penitus uacare uerum perturbari modice di xit: Amicitia aquitatem esse diffiniuit reciproca beniuolentiæ. eius tres species esse tradidit. Esse quippe aliā cognationis: amatoriā aliam: tertiamque hospitalē Amorē nō modo congressionis uerum & philosophiæ esse: amaturum quoque sapientem: atq̄ accessurum ad rempu. ducturumque uxorem & cum rege una uicturum: tribusq̄ generibus uitæ constitutis: primo qd̄ in speculatione: sequenti qd̄ in actu: & tertio qd̄ in uoluptate consistit. Speculatiuum genus semper p̄xy tulit. Liberales disciplinas ad apprehensionem uirtutis multum cōferre sensit. In descriptione rerum naturalium p̄ter cæteros rōnem maxime secutus est: adeo ut minimarū quarumq̄ rerū reddiderit cās: unde & naturalium cōmentariorū cō plura scripsit uolumina. Deum sicut & Plato incorporalem diffiniuit: eiusq̄ pui dentiam ad cælestia usq̄ pertingere: ipsum uero imobilē esse. Porro terrena oia ad cælestium congruentiā ordi nēq̄ disponit. P̄ter elementa ista quattuor esse & quintū aliud: ex quo cælestia consistant: eiusq̄ motū q̄ppe orbicularē esse uariū. Aiam itē incorpeam: primāq̄ esse entelechiā. Corpis nēpe naturalis & orga ci potētia uitā hēntis. Est aut̄ ea iuxta illū duplex. Entelechiā uero appellat cuius sit spēs quādā incorporea. Altera ex his qd̄ ē scd̄ m potētiā: ut est Mercurius in cæ ra iſormis qd̄ ē sed idoneus ad p̄cipiēda lineamēta: sicut itē i aere statua. Scd̄ m ue ro hitum entelechia dicit̄ cōsumatā ac p̄fectā Mercurii statuæ. Naturalis aut̄ corpis dixit: nā sunt corpora alia quidem manu & arte elaborata: ut sunt quæ ab artificibus fiūt: puta turris atque nauis. Alia uerō sic a natura p̄deunt ut arbores: & aialiū corpa. Porro orgāci dixit: hoc est ad aliqd̄ pati & cōditi: ut ē ad uidēdū oculus: auris que ad audiēdum. Virtute autem uitam habentis utputa in se ipso.

Nota

Virtutes nō esse
conexas

Amicitia

Naturalis m
xime omni
aristotelesAnima diffi
nitio

Virtutē autem uel potentia minus est q̄ secundum actionem. Secundum actio-
nem aut ut uigilās h̄re aiā dicit. Secundū habitum aut ut dormiēs. Ut igit̄ & hic
intelligat̄ adiecit potētia plurima & alia de plurimis in hūc modū philosophatus
est: quā plōgū esset numerare. Cūctis enim ī rebus summo studio atq; industria
fuit: uētūōisq; incredibili copia uiguit: ut ex his quæ supra annotauimus ipsius uo-
luminib⁹ cōstat: quæ ad q̄drigētorū numerū fere pueniūt: de q̄bus. s. nihil ambi-
git. Nā sunt & alia cōplura quæ ipsius iscribunt̄ uolumina atq; sentētia. Verū. n.
octo fuere Aristoteles. Primus hic ipse. Secundus qui athenis ī ep̄u. administrauit
cuius etiā iudiciales legunt̄ plenā grā & elegātia orōnes. Tertius q̄ in iliadē Ho-
meri scripsit. Quartus siculus orator qui ad panegyricū Isocratis rescripsit. Qui-
tus q̄ cognominatus est Mythus Aeschini socratici necessarius. Sextus cyrenai-
cus q̄ de poetica scripsit. Septimus pedotriba cuius meminit Aristoxenus in Pla-
tonis uita: Octauus grāmaticus obscurus & ignobilis: cuius de pleonasmō ars le-
gitur. Huius autem stagirita: philosophi complures quidem fuere discipuli. Sed
omnibus maxime excelluit Theophrastus: de quo modo dicendum est.

Theophrastus erefius.

Theophrastus melati erefius ut Athenodorus in octauo deambulatio-
tionum ait Futionis filius: primo q̄dem in priā leucippi cuius sui auditor
fuit. Inde cū Platonē audisset: sed ad Aristotelē cōtulit. Eo itē in chalcī
de p̄fecto illi in scholā regimine successit: Olympiade. cxiiii. Fertur ipsius quoq;
seruus Pōpylus noie philosophus fuisse: ut refert Maronianus mastrianus in pri-
mo similiū historicorū capitulorū. Fuit autē Theophrastus uir summæ prudētia:
studiiq; singularis: atq; ut scribit Pāphila in. xxxii. cōmētariorū libro. Menandrū
ipse comicum instituit. Erat itē beneficus imprimis & maxime affabilis: eū Cal-
pampila fander suscepit: Ptolomeusq; ad illū misit. Adeo autē atheniensibus acceptus fuit
ut cum illum Agnonides impietatis accusare ausus esset: parū absuerit: quin ipse ob
eā rem crimē ipm̄ in se retorqueret. Pergebat ad illū audiendū discipuli ad duo
milia. Hic in epistola ad Phaniā pipateticū iter cætera de iudicio quoq; ista locu-
tus est. Nedū. n. frequētā celebrē: uerū ne cōlessum q̄dē faciliē cuiusmodi q̄spia
accipere uult. Porro recitatōes emēdatōis auctores sunt. Differre autē enucta at-
que negligere nō iā ferūt ætates. In ea epistola scholasticū noiāt. Cū tamen esset
huiusmodi secessit ad modicū & ipse & philosophatiōes reliq̄t. Quippe Sopho-
cles Amphiclidæ filius legē tulerat uti ne q̄s philosophorū p̄cesse: scholā nūd
senatus ac plebs decreuisset. Qui secus faceret capitale esset: Verum sequētī an-
no denuo reuersi sunt: cū a Philone Sophocli dies dictus esset. Quo tpe atheniēs
es ea lege abrogata Sophoclem talentis q̄nque mulctarunt: decreuerūtq; philo-
sophis reditū: ut & Theophrastus remaneret: scolāque ut antea regeret. Eū cū
antea Jyrta mo illi nomen esset: ob diuinā elocutionem Aristoteles Theophras-
tū appellauit. Cuius & filium Nichomachum magister licet amauit: ut Aristip-
pus in q̄rto de antiquis deliciis meminit: Fertur Aristoteles de Theophrasto &
Calisthene idem quod de se & Xenocrate Plato ut p̄diximus dixerat dixisse:
q̄ hic licet p̄ excellenti acumine igeniī cūcta facillime assequeretur & expone-

Aristoteles. 8.

Isocras
Mythus
Aeschines
Aristoxen

Melanus

Athenodor

Fulio

Leucipp

Pompyl

Myronian

Pampila

Menander

Castander

Agnonides

Phanias

Sophocles

Amphicli

das

Philo

Theophrastus antea

Jyrta mo

Aristipp

ret. Ille contra tardus & obtusus esset ingenio: hunc freno illum egere calcaribus
Dicit & priuatim ortū post Aristotelis discessum possedisse: Demetrio Phalerio
familiari suo in hoc sibi cooperat. Nobiles sunt & huius sunt illa sentētia: Citi-
us credendū dicebat isferni equo q̄ uerbo incōposito. Ad illū qui in cōuiuio peni-
tus tacebat: si q̄dē inq̄t pitus es prudēter facis: sin uero operitus stolide. Habebat
& illud semp̄ i ore Sūptus præciolissimus tps est. Obiit senex ætatis anno. lxxxv.
cum modice a labore quieuisset: in quem etiam est nostrum epigramma.

Non arcum frangi sapientis posse remissum

Vana hæc nullius uerba fuere uiri.

Dum fuit intento Theophrastus corpore uixit.

Corpora Sed postq̄ fessa remisit obit.

Aiūt illū cū rogaretur a discipulis num quippiā illis mādare nellet dixisse: nihil
quidem q̄d iperaret se habere nisi q̄ multa dulcia gloriæ obtētū uita mentitur.
Nos uero cū uiuere incipim⁹ tūc morimur: nihil. n. est inanius amore gloriæ: sed
este fœlices uerbūq; istud aut omittite: grādis enim labor est: aut illi intēdite. ma-
gna. n. inde gloria puenit. Porro uitæ uanitas amplior q̄ utilitas est. Verū mihi
quidē nō iam qd̄ agendū sit: cōsulere suppetit: uos aut qd̄ faciendū erit delibera-
bitis. Ista dicentē exhalasse aiā tradūt. Eū uero ut fama est: atheniēs pedibus
oēs p̄secuti publice honorauerūt. Refert Fauorinus illū iam uetulū lectica circū
ferri solitū idq; dicere hermippū: eūq; id ex Arcefilai pitanei historia sūpsisse iter
ea uerba quæ ad Lacydē cyrenēsem habuit. Reliq̄t autē & ipse igeniī sui cōplura
monumēta & ipa aut dignissima sū arbitratus quæ adnotarē. Sūt autē ista sp̄riorū
analyticorū tres: posteriorū analyticorū septē. de solutiōe syllogismorū unū. Ana-
lyticorū epitome unū. Deductorū locorū duo. Speculationis eorū quæ circa cō-
tentiosam orationē uersant̄. de sensib⁹ unū. Ad anaxagorā unum. de anaxagora
unū de anaximene unū. de archelao unū. de salenitro aluminis unū. de his quæ
durant̄ in lapides duo. de idiuisibilibus lineis unū. Auditionis duo. de uentis unū
Virtutum differentia unū. de regno unū. de regis instituto unū. de uitis tres. de
senectute unum. de democriti astrologia unū. de his quæ in sublimi sūt unū. de
imaginibus unū. de succis cute & carnibus unū. de diacosmo unum. de homini-
bus unū. Dictorū diogenis collectio unū. Diffinitionū tres. Amatorius unū. Ali-
us de amore unū. de fœlicitate unū. de speciebus duo. de caducis unū. de afflatōe
dei unum. de empedocle unū. de epicherematibus. xviii. Controuersiarū tres. de
uolūtario unū. Abbreuiatio reipu. Platonis duo. de diuersitate animalium uocis
eiusdē generis unū. de his quæ subito apparēt unū. de his quæ morui & uulneri
patent unū. de animalibus quæq; iuidere dicūtur unū. de his quæ in sicco morā-
tur unum. de his quæ colores imutāt unum. de his quæ latibula & fossas faciunt
unū. de animalibus septē. de uoluptate sicut Aristoteles unū. Alius de uoluptate
unū. Quæstiones. xxiiii. de calido & frigido unū. de uertigine & obtenebratione
unū. de sudore unū. de affirmatiōe & negatione unum. Calisthene siue de luctu
unū. de laboribus unū. de motu tres. de lapidibus unū. de pestilētis unū. de exa-
minatione unū. Megaricus unū. de atrabile unū. de metallis duo. de melle unū.

Demetrius phaleri

Simptus præ-
ciosissimus
est tempus

Multa dulcia
gloriæ obtētū
uita mentitur

Nos cum uiuere
incipimus
tunc morimur

Fauorinus

Theophr. Libri

Hermipp

Arcefilaus pitaneus
Lacydes cyrenensis

Amatorius
theophrasti

de mētrodori collectis de æreis duo. de ebrietate unum. Legum secundum elē-
 menta. xxiii. Legum epitome. x. Ad definitiones unum. de odoribus unum. de
 uino & oleo primarum propositionum. xviii. Legiferorū tres Politicon sex. Poli-
 ticon ad tempora quattuor. Ciuiliū cōsuetudinū quattuor: de optima repu-
 unum. Problematum collectionis quinq. de prouerbis unum. de concretionibus
 & liquefactionibus unum. de igne duo. de spiritibus unum. de paralyſi unū.
 de suffocatione unum. de amentia unum. de passionibus unum. de notis unum.
 Sophismatum duo. de syllogismorum solutiōe unum. Topicorū duo. de crucia-
 tu duo. de pilis unum. de tyrannide unum. de aqua tres. de somno & insomniis
 unum. de amicitia tres. de liberalitate duo. de natura tres. de naturalibus. xviii. de
 naturalium abbreviatione duo. Naturalium octo. Aduersus physicos unum. de
 naturalibus historiis decem. Naturalium causarum octo. de humoribus quinq.
 de mendacio uoluptatis unum. de anima quæstio una. de idubitata fide unum.
 De simplicibus dubitationibus unum. Harmoniacon unum. de uirtute unum.
 Occasiones siue contradictiones unum. de negatione unum. de sententia unum.
 de gelio unū. Alias de ridiculo unū. Meridianorū duo. Diuisiones dua. de diffe-
 rentiis unum. de iniuriis unum. de laude unum. de peritia unū. Epistolarum tres.
 de fortuitis animalibus unum. de selectione unum. Laudes deorū unum. de so-
 lemnitatibus unum. de fœlicitate unum. De enthymematibus unum. de inuentif
 duo. Scholarum moralium unū. Morales figuræ unum. de tumultu unum. de
 historia unum. de iudicio syllogismorum unum. de mari unum. de assentatione
 unum. Ad Cassandrum de regno unum. de cœmedia unū. de meteoris unum.
 de dictione unum. Verborum collectio unum. Solutiōes unum. de musica tres.
 Naturalium opinionum. xvii. Naturalium epitome unum. de gratia unum.
 Morales figuræ unum. de falso & uero unum. Historia eorum quæ de deo dicū-
 tur sex. de diis tres. de mensuris unum. Megacles unum. de legibus unum. de ini-
 quis legibus unum. Xenocraticorum collectæ unum. Confabulationis unum. de
 iuramēto unum. Oratoria præcepta unum. de diuitiis unum. de poetica unum.
 Problemata ciuilia naturalia amatoria moralia unum. Prouerbiorū unum. Pro-
 blematum collectio unum. de problematibus naturalibus unum. de exemplari
 unum. de propositione & narratione unum. de poetica alias unum. de sapienti-
 bus unum. de consilio unum. de soloecismis unū. de arte oratoria unū. de artibus
 oratoriis species septem. de simulationibus unum. Commentariorum aristote-
 licorum siue theophrasticorum septem. Historicorum geometricorum quattu-
 or. Epitome Aristotelis. de animalibus sex. de diis epicherematū duo. Quæstio-
 nes tres. de regno duo. de causis unum. de democrito unum. de calumnia unū.
 de generatione unum. de animalium prudētia & more unum. de motu duo. de
 uisu quattuor. Ad terminos duo. de eo quod est dari unum. de maiore & mino-
 re unum. de musicis unum. de diuina fœlicitate unum. Ad eos qui erant ex aca-
 demia unum. Exhortatorius unum. Quo pacto ciuitates optime inhabitentur
 unum. Commentaria unum. de riuo qui erat in sicilia unum. de concessis unū.
 Qui sunt modi sciēdi unum. de falso tres. Anteropica unū. Ad Eschylum unum.

Astrologica historiae sex. Arithmeticarum historiarum de augmento unū. Aci-
 charus unum. de iudicialibus orationibus unum. Epistolæ ad Asticreotem Pha-
 niam & Nicanorem. de pietate unum. Euiadis unum. de temporibus duo. de su-
 is orationibus unū. de liberis educādis unū. Alius differēs de eadem re unum. de
 disciplina siue de uirtutibus siue frugalitate unū. Exhortatorius unū: de numeris
 unum. Diffinitiones de dictione syllogismorū unū. de celo unum. Politi duo. de
 natura unū. de fructibus & de animalibus: quæ fiunt uersus. ccxxii. dccccl. Tan-
 ta ab hoc uolumina elaborata sunt. Legi autē & ipsius testamentū in hæc uerba.
 Bene quidē ac rite ualebimus: ceterū & si quid secus contigerit ista dispono. Do-
 mesticā omnē suppellectilē Melanti & Pancreonti Leontis filiis trado. Porro ex
 his quæ ab Hipparcho suppeditata sunt: ista mihi fieri uolo: quæ circa scholā sūt
 atq; spectacula p̄fici: uel si quid: circa ea in melius possit ornari. Dehinc Aristote-
 lis imaginē eo in tēplo collocari: ac donaria reliqua quæq; antea in tēplo erāt. Deī
 de porticū quæ secundū scholā erat exadificari priore nō deteriore: tabulasq; in
 quibus orbis situs est in inferiore porticu reponi: arā quoq; construi ita ut neq; p̄se-
 ctio neq; honestas desiderē. Volo at & nicomachi imaginē æqualē p̄fici. Opus
 quidē Praxiteli iniūctū est. Reliqua uero ipendia ab eo fieri. Statui aut illā iubeo
 ubicūq; illis uisum fuerit quibus cura erit rerū ceterarū: quicq; testamento inscri-
 pti sunt. Ac de tēplo quidē ac donariis in hunc modū statuo. Fundū uero quē sta-
 giris habemus Callio lego: librosq; omnis Neleo Hortū autē & deambulationē
 ædelsq; oēs horto adiacētes amicis lego: quicq; uoluerit i eo una uacare litteris: atq;
 simul philosophari: quādoquidē possibile nō est hoibus oibus semp adesse: ea ta-
 mē lege ut neq; illū alienēt: neq; ut p̄priū quisq; possideat: sed ueluti sacrū quiddā
 coiter ab oibus possideat: quicq; se iuicē amice ac familiariter utant sicuti cōgruū
 ac iustum est. Sint autē qui illo coiter utent Hipparchus Neleus Crato Callinus
 Demotimus Demaratus Callisthenes Melantes Pancreon & Nicippus: licere at
 si philosophari uelit & Aristoteli Midia Pythiadisq; filio hortūque eē p̄cipem.
 Ipsiusque curā diligentissime habere maiores natu: ut q̄ maxime ad philosophiā i-
 stituatur: nosque sepelire i horti parte q̄ eis maxime uidebitur: nihil superfluum
 circa funus tumultūue faciendo. Ut autem dictum est post ea quæ circa nos con-
 tingerint: cum sanū & monumētum & hortum & ambulatorium reparata & refe-
 cta erunt: una & Pompilū hunc qui illū habitat ea curare uolo: aliarumque rerū
 quæ prius curā habere illiusque cōmodis prospicere qui ista habēt. Pompilo aut
 threptæ dudū liberis qui magno nobis utui fuerūt: si quid antea a nobis præstitū
 est: & quæq; illi acquiserūt: & quæ nūc illis ab Hipparcho dari cōstitui dragmas
 duo milia tuto ac firmiter hæc illis possidenda censeo: sicut & ipsis Melantæ &
 Pancreonti sepius dixi: cunctaque mihi annuerunt. Do autem illis & somatalem
 & ancillā: ex pueris aut Molonem quidē & Cimonem & parmeontem iam nūc
 liberos dimitto. Manem uero & Calliam cum annos quattuor in horto perseue-
 rauerint cooperantes: & sine peccato iuētū fuerit: liberos dimitti iubeo. Domesti-
 ca uero suppellectilis cum p̄pilo q̄tum uisum fuerit auctorib⁹ sufficere datum
 fuerit: quod reliquum erit uenire Demotimo cariona do: donacemque neleo.

Asticreon
Phanias
Nicanor

Testamentum
theophrasti

Melantes
Pancreon
Leon
Hipparchus
Nicomachus
Praxiteles

Callinus
Neleus

Hipparchus
Neleus
Crato
Callinus
Demotimus
Demaratus
Callisthenes
Melantes
Pancreon
Nicippus
Aristoteles
Ar. dias
Pythias
Pompilus

Somatiale
Molon
Cimon
Parmeon
Aames
Callias
Demotimus
Carion
Donax
Neleus

Eubous Eubou uenundari placet. Dabit aut Hippchus Callino dragmas tria milia. Melanti uero & Pancreonti nisi Hipparchu intueremur & antea nobis fuisse peruti le: & nuc in suis rebus magnu pertulisse naufragiu: mandarem pfecto ea cum Melanto & Pacreonte pagare. Quonia uero non illi facile fore aduerti cu illis una exeq: comodiusq: illis ee: arbitratus su si qd ab Hippcho constitutu acceperit. Dabit aut Hipperchus Melanto & Pancreonti utriq: talentu: daturus & curato ribus ad ea qua in testameto scripta sunt pficienda sumptus necessarios suis quos que temporibus. Quae cu impleuerit oia absolutus erit ac liber a debito omni & oibus qua contraxerat mecu instrumentis. qd si quid meo nomine Hippercho i chalcide puenit emolumentis: hoc totum eius erit. Curatores autem earu rerum qua testamento inscriptae sunt: hi erunt. Hipparchus Neleus Strato Callinus Demotimus Calisthenes Ctesarchus. Porro testameti exemplaria Theophrasti annulo signata apud Hegesiam condita sunt. Hipparchi testes Calippus Pellane us Philomelus Euonymus Lyfander Hybaeus Philon Alopecentis. Testamen tum alteru accepit Olympiodorus. Testes idem fuere. Alterum accepit Adimatus. Tulit autem Androsthenes filius. Testes Aimnestus Cleobuli filius Lyfistratus Phidonis Thasius Strato Arcefilai lapsacenus. Thelippus thelippia figulis. Dialcorides Dionysii epitephisius. Haec series testamentoru illius fuit. Snt qui dicunt Erasistratu medicu huius fuisse auditorem: & fortasse uerum est. Successit autem illius schola Straton.

Hipparchus
Neleus
Strato
Callinus
Demotimus
Calisthenes
Ctesarchus
Hegesias
Calippus
Philomelus
Lyfander
Philon
Olympiodorus
Adimatus
Androsthenes
Stratonis Libri
Aimnestus
Cleobulus
Lyfistratus
Phido
Strato
Arcefilus
Ctesippus
Diascorides
Dionysius
Erasistratus
Ptolemaeus
Philadelphus
Phidius
Apollodorus

Strato lapsacenus.

Strato Arcefilai filius lapsacenus cuius in testamento mentionem facit Theophrastus: uir eloquentissimus fuit. Physicus autem idcirco appellatus est qd in ea speculatione praeter ceteris diligentissime uersatus fuit. Fuit autem & praceptor ptolemaei philadelphia: a quo talentis. lxxx. dotu aiut. Enim uero schola regere incepit ut Apollodorus in chronicis refert Olympiade. exxiii. eamque annos duos de uiginti tenuit. Feruntur eius de regno libri tres: de iustitia tres: de bono tres: de diis tres: de magistratibus tres siue duos: de uitis unum: de foelicitate unum: de regia philosophia: de fortitudine: de inani: de caelo: de spiritu de natura humana: de generatione animaliu: de concubitu: de somno: de insomniis: de uisu: de sensu: de uoluptate: de coloribus: de morbis: de iudiciis: de uiribus de metallicis machinis: de fame: de obtemperacionibus: de leui & graui: de afflictione: de tempore: de cibo & incremento: de animalibus de quibus dubitatur: de fabulosis animalibus: de causis: ambiguum solutio: locorum principia: de accidenti: de termino uel diffinitione. Quid sit magis & minus: de iniusto: de priore & posteriore: Inuentorum elenchi duo: de comentariis ambigitur: epistolarum quarum est initium Strato Arfinoe salutem. cccl. Munc aiunt adeo fuisse tenuem: ut sine sensu moreretur: in quem hoc scripsimus epigramma.

Tennis & exilis Strato
Ptolemaeus
Philadelphus
Phidius
Apollodorus

Corpus erat tenuis si non oracla fuissent:
Stratonem dico: genuit quem lapsacus olim:
Semper & in morbos cum decertaret inertes
Mortuus est latitans: mortem nec sensit acerbam.

Fuerunt aut Stratones octo. Primus Iococratis auditor. Secundus hic ipse. Tertius medicus Erasistrati discipulus: siue ut quidam aiunt alumnus. Quartus historicus Philippi & persei q aduersus romanos pugauerunt gestor scriptor. Sextus poeta epigramatum. Septimus antiquus medicus: ut ait Aristoteles. Octauus pipareticus qui uixit alexandria. Porro physici istius ferunt testamenta in huc modum. Ista si quid patiar dispono. Ea quidem quae domui sunt Lapyrioni & Arcefilao relinquo oia. Porro ex pecunia qua athenis heo: primu quidem curatores iusta & quae post funus fieri solenne est diligenter curabunt. nihil neq: supflue neque in liberaliter agetes. Erunt aut testamenti curatores. Olympicus. Aristides. Mnesigenes. Hippocrates. Epicrates. Gorgylus. Diocles. Lycō Athanes. Schola qde Lyconi relinquo. Naq: alii sunt uel seniores uel occupati. Recte aut faciet reliqua hoc ipsum suo iudicio firmauerint. Libros illi ois praeter quos ipsi scripsimus relinquo: uasa etiā oia conuiuui stramentaq: & calices. Dent aut Epicrati curatores dragmas quingetas & unu ex pueris quacuq: Arcefilaus iudicabit. Primu qde Lapyrion & Arcefilaus pacta tollant: que p Hiraō Daippus statuit: nihilq: debent neq: Lapyrioni neque Lapyrionis haeredibus: Sed liber sit ab oi chirographo. Dentq: sibi curatores dragmas quingentas: & ex pueris unu quacuq: pparit Arcefilaus: ut is q nobiscu multu laborauit: magnoque nobis uisus fuit: heat unde uiuere honeste possit. Diophatu praeterea dimitto liberu & Diocle & abum. Simiam aut Arcefilao reddo: Sed & Dromone liberu relinquo. Vbi uero Arcefilaus aduenit coputet Hiraus eu Olympico & Epicrate ceterisque curatoribus funeris alioruque solenu sumptus. Quod aut pecuniae reliquu erit: accipiat Arcefilaus ab Olympico nihil ei molestus existes per tempora & anos. Tollat aut & pacta Arcefilaus quae coposuit Strato cu Olympico: & anima codita penes Philocratem Tisamenii filiu. Monumentu uero faciat: ut uidebitur Arcefilao & Olympico & Lyconi. Atque hic quidem ut fertur testamenti illius textus fuit: sicut ipsum collegit Aristolpuius necessarius. Ceteru Strato ipse sicut & supra declaratum e: uir insignis & maxime amplectendus fuit in omni oronis genere uersatus: sed philosophia maxime studiis excellens: quod genus & antiquius est & multoru praclara ingenia exercuit. Successit huic Lycon.

Iococratis
Erasistratus
Philippus
Perseus
Aristoteles
Stratonis testam
tum
Lampyrion
Arcefilus
Olympicus
Aristides
Mnesigenes
Hippocrates
Epicrates
Gorgylus
Diocles
Lycō
Athanes
Hiraus
Daippus
Diophanus
Diocles
Abus
Simias
Dromo
Philocrate
Tisamenius

Lycon troadensis.

LYcon Astyanactis filius troadensis uir eloques educandis instituendis que pueris maxime idoneus fuit. Aiebat enim adiungi necessario pueris pudorem & laudis studiu uelut equis calcar atque frenu. Porro ipsius locutio & interpretationis copia hinc apparet. Ait enim in uirginē pauperē hoc mo. Graue onus est patri puella praedotis inopia excurrens inflore aetatis. Vnde & Antigonu de illo hoc dixisse ferunt: possibile non esse sua uolentiam mali atque gram aliorum trasserit: sed in ipso hoie ueluti in arbore singula quae diceretur oportere inspicere. Ceterum quia in dicendo erat suauissimus: iccirco quidam etiā ipsius nomini gama littera adiciebat: ut esset Glycon: quod dulcedine sonat. Porro in describendo dissimilis erat sibi. In hos uero qui quonia dum tempus eet non didicerant penitentia macerabantur idque reuocare cupiebant: in hunc mo

Astyanax
Antigonus
Glyco

dū iocabatur. Dicebat itaq; quærentes: pœnitentiãq; uanam ostendentes uoto ipossi-
bili se ipsos arguere. Qui aut uellent: merito aiebat excidisse rōne: ueluti distor-
eta regula naturam recti examinantes: seu faciē perturbata aqua uel speculo per-
uerso: & ad forensem quidē coronã cōplures pficisci: uerū ad olympia cā aut pau-
cos aut neminē. Sape atheniēsis consulens magno illis emolumento fuit. Erat
uero mundissimus habitu: adeo ut uestiū incredibili mollicie ac nitore uterē: ut
Hermippus refert: sed exercitissim⁹ ac robusto corpore effectus ē: oēm q; athle-
tarū habitum prele ferebat cū auctore. **Antigono** carystio antea fractiori & graci-
liori esset corpore. Quocirca & i patria luctatus fert more patrio: atque pilã lu-
do exercuisse. Erat autem **Attalo** & **Eumeni** i primis carus atq; iter paucos ami-
cissimus: q; & illū sapenumero regia magnificentia donabant. Tēruit & **Antio-
chus** illum habere apud se sed spe sua destitutus est. Adeo aut inimicus erat **Hie-
Cumenes** ronymo peripatetico: ut solus anniuersario die ad illum nō pficiscerē: de quo in
Antioch Arcefilai uita diximus. Porro scholæ principatū tenuit annos. xliiii. Cū illū sibi
successorē in testamēto **Strato** reliq; set: olympiade. cxxvii. **Pãthoedi** quoq; diale-
Pãthoedi ctici auditor fuit. Obiit autē annos natus. lxxiiii. fessus podagræ morbo: in quem
nostrum est epigramma.

Prætereunda mihi non sunt & fata Lyconis:

Fecerat infirmum quem ualutudo pedes.

Nanque pede alterius semper cum nixus adiret:

Tam longam miror nocte uolasse uiam.

Fuerunt & alii Lycones. Primus pythagoricus. Secundus hic ipse. Tertius uersifi-
cator. Quartus epigramatum poeta. huius quoq; philosophi testamētū huiusce
repimus. **Alta** eqdē dispono de rebus meis. Siquidē hunc morbū ferre nequie-
ro: ea qdē quæ domi sunt oia **Astyanacti** & **Lyconi** fratribus do: atque ex his op-

portune reddendū censeo: quæque athenis possedi a quouis sūpta siue exacta &
quæque i funere cæterisq; solēnib⁹ ipensa fuerint. Quæ uero in urbe & a gĩa ha-
beo: **Lyconi** p̄cipue do: q; is nomē ferat nostrū: mecūque diutissime atque graui-
sime sit cōmoratus sicut dignū erat: quippe qui filii tenebat locum. Porro peripa-
tū amicis ac necessariis linquo **Bulloni** **Callino** **Aristoni** **Amphioi** **Lycōi** **Pitho-
ni** **Aristomacho** **Heraclio** **Lycomedi** **Lyconi** fratri ueli. Præficient autē ipsi quæ
cūque p̄māsurū i schola maximeq; utilē futurū existimauerint: eis uero cōsentiat
& reliq; familiares: & mei & loci gratia. Cæterū funus & adustio cure erit **Buloni**
& **Callino** & amicis cæteris: uti ne illiberalis neu superflua sit. Eas uero quæ mihi
erāt i agina ptes post discessum meū diuidat **Lycon** adulescentibus in usum olei
ut ex eo & mei & eius q me honorauerit: cōgrua memoria sit: statuãq; nostrā lo-
cet eo loco ubi cōuenienter stare eā p̄spexit. Cooperet una autē & **Diophantus** &
Heraclides **Demetrii** filius. Ex his aut quæ in urbe sunt: reddat **Lycō** oibus quæ
prædixi præsens post ipsius discessum: sequatur aut **Bulō** & **Callinus**: & quæcū-
que i funere ac solēnibus cæteris ipensa fuerint: Tollatque ea ex his rebus dome-
sticis quæ ambobus cōiter a me relicta sunt. Honoret itē & medicos **Pasithemi**
& **Midia** dignos p̄fecto magno & honore & præcio ob summā i me diligētia &

Hermippus

Antigonus
carystio

Attalus

Cumenes

Antioch

Pãthoedi

Testamentum

Astyanax

Lyco

Bullo

Callino

Aristo

Amphio

Lyco

Pytho

Aristoma-
chus

Heraclius

Lycomedi

Diophantus

Heraclides

Demetrius

Pasithemi

Midias

artē. **Lego** & **Callino** filio patheras duas: uxoriq; illius gēmas bullas tapetasq;
alterū uillosum: alterū purū: & pistroma & duo puluinaria quæ sunt ex omnibus
quæ reliq; sunt optima: & quantū ad honoris rationem: ne istorū quidē oblitū ui-
deamur. De his aut q mihi seruiert: sic statuo. **Demetrio** quidem iā diu libero re-
dēptionis præciū remitto: & quinque minas do: & palliū & tunicā: ut q mecum
diu & multq; laborauit: honeste uitā degere possit. **Critoni** aut chalconensi si-
militer redēptionis præcia relaxo: & minas quattuor itē dari iubeo. **Micrūque** li-
berū dimitto: eum **Lyco** nutriat: & annos sex ab hoc tpe deinceps erudiat. **Chare-
tē** similiter dimitto liberū: nutriatque illū **Lycon**: duasque illi minas do: & libros
meos relictos: eos uero q necdū editi sunt **Callino** ut illos edat diligenter do. Sed
& **Syro** liberos minas qtuor lego: & **menodorā** do: & si quid mihi debet relaxo.
Hilarā itē quinque minas & tapetē uillosum & duos puluinos & peristroma &
lectū quæcūque uoluerit. Liberā itē dimitto **Micri** matrē & **Noemonem** & **Dio-
nē** & **Theonē** & **Euphranorē** & **Hermiā**: & **Agathonē** ubi biennii tēpus iplēue-
rit dimitti liberū iubeo: & lecticarios: **Ophelionē** quoque & **possidonium** cū an-
nos quattuor pegerint: itidem liberali uolo. **Demetrio** præterea & **Tritoni** & **Sy-
ro** singulis lectū & stragalā uestē ex residuis relinquo ut **Lyconi** cōuenire uidebi-
tur. Ista illis erunt ex me qui p̄fecto ostenderūt q sollicite sibi cōmissa pegerint.
De sepultura uero uidebit **Lycon** siue me hic siue domi sepelire maluerit. Certo
eni mihi p̄uasū est illū quid cōueniat honestūque sit: nil segnius cernere q nos.
Cū uero disposuerit & iplēuerit hæc oia: rata sit illi corū quæ hic sunt oium largi-
tio. Testes **Callinus** **Hermioneus** **Aristō** **Chius** **Euphronius** **Pæanienis**. Adeo
aut sapienter ille gessit oia quæque p̄tinent ad eruditionē & studia humanitatis
ut ad testamēta quoque sua nihilominus diligentia prudētiaque pertenderit: ita
ut in ea quoq; parte sit studiose imitādus. **Demetrius phalereus.**

Demetrius Phanostrati filius phalereus auditor qdē fuit **Theophrasti**.
Cæterū cū apud atheniēses cōcionaret: urbi præfuit annos decē: areisq;
statuis honoratus est trecētis sexaginta: quarū plures equastres erant &
in curribus seu bigis stabāt sūmoq; studio ferme itra. ccc. dies. cōlumata erāt **Cæ-
pisse** aut rēpu. administrare quo tpe **Harpalus** **Alexandrū** fugiēs athenas uenit:
Demetrius & **Magnesium** i æquocis testat. Diu aut atque præclare rem administra-
uit. Nanque & redditibus & ædificiis ciuitatem auxit: & quidem cū genere latis
illustris nō esset. Erat enim ut **Fauorinus** i primo cōmentariorū ait: ex canonis fa-
milia: uerū urbanę ac nobili lamia amica: ut idē ait in primo: cōgrediebatur: Sed
& a **Cleone** sese p̄pessum eē in secundo tradit. Porro **Dydimus** in symposiis ipm
& **charitō** **blepharō** & **Lapetonē** a meretrice qdā appellatū ait: Fert cū alexādrig
amississet oculos: a **serapi** illos rursus recepisse. Quocirca & **pranas** qui nūcusq;
canuntur fecisse. Verum cum apud atheniēses clarissimus eēt: sic quoque & ipse
abea quæ cuncta consumit inuidia tentatus est. Quippe insidias passus a qui-
busdam mortis sententiam absens excepit. Non tamen eius corpore potiti: sunt:
uerum ipsius deiicientes imagines erugine ex industria fœdatas alias quidem uē-
diderunt: alias summerferunt: aliasque in frustra conciderunt. Quippe & hoc fer-

Syrus
Menodora
Hilara
Micrus
Noemo
Dion
Theon
Euphranor
Hermias
Agathon
Ophelio
Possi
Ariston
Chius
Demetrius
Trito
Callinus
Ariston
Euphronius
Phanostratus
Harpalus
Alexandrus
Demetrius
magnesium
Fauorinus
Conon
Lamia meretrix
Dydimus
Charitoblephorus
Lampico
Serapis
Athene
Ela
cōsu-
mit
in-
uidia

Athenarū urbs cumela consumit
inuidia

tur. Vna autem sola in arce seruata est. Fecisse autem hoc athenienses. Demetrio iubente rege Fauorinus auctor est in oimoda historia. Sed & imperii ipsius indicia ut Fauorinus idē ait uiolarūt. Enim uero Hermippus eum tradit post Cassandri necē Antigonī metu se ad Ptolomāū soterē contulisse: multūque illic tēpori moratū iter cetera consuluisse regi: filiis quos ex Euridice susceperat ipartiri re/ gnū: Illo nō obtēperate sed ei quē ex Berōice genuerat diadema tradēte: ab hoc ipso post p̄ris mortē fuisse asseruatū i puīcia quoad aliqd de illo statuisset. Hic iā ille mōstior uixit: ac ueluti dormitans ab aspide manū morsus ex uita migravit sepultusq; est i busirite regione ppe diospolim. Ei quoq; nos fecimus epigrāma. Ore uenena ferens Demetrium abstulit aspis:

Luminibus cuius lux tenebrosa micat.

Porro Heraclides in epitome successionū sotionis Ptolomāū ait Philadelpho cōcedere uoluisse regnū: illūq; prohibuisse dicēdo: si alteri dederis: ipse nō habebis. Cū uero accusaret athenis menāder comicus: Fertur q; hoc parū abfuit qn capitis exciperet sniam: ob aliud nisi nihil q; amicus huius esset. Purgauit autē eū Telephorus Demetrii gener. Verū enim librorū multitudie ac uersuū numero oēs ser me sui tps peripateticos trāscēdit doctissimus atq; pitissimus oium. Sunt autē ipsius monumēta partim historica: partim politica: de poetis alia: alia rhetorica: cōtionū ac legationū sed & orationū aesiopiarū collectiōes & cōplura alia. Sūt autē de legibus atheniēsū libri qnq; de ciuib; atheniēsibus duo: de ducendo populo duo. de repu. duo. de legib; unum. de rhetorica duo. de re militari duo. de iliade duo. odyssēa q̄ttuor. Ptolomāus unū. Amatorius unū. Phaedōdas unum. Mædon unū. Clæon unū. Socrates unū. Aristomachus unū. Artaxerxes unum. Homericus unū. Aristides unū. Aristomachus unū. Exhortatorius unum. Pro repu. unū. de decēnali tpe unū. de Ionibus unū. de legatione unū. de fide unū. de gratia unū. de fortuna unū. de magnificētia unū. de legibus unū. de nuptiis unū. de trabe unū. de pace unū. de studiis unū. de tēpore unū. Dionysius unū. Chalcedicus unū. Atheniensū incurso unū. de antiphane unū. Prohæmiū historicum unum. Epistolē unū. Cōcio iurata unū. de senectute unū. Iura unum. Aesiopiarū unum. de usu unum. Porro stilus ipse philosophicus oratorio robore uiribusque pmixtus. Hic ubi cōperit atheniēsles imagines suas euertisse: At inq̄t uirtutē illi nō euertērūt: cuius gratia illas erexerāt. Aiebat nō esse paruū aut negligēdū mēbrū supcilia: posse enim uitā oēm obscurare. Nō modo diuitias cæcas asserabat: uerū & illarū auctore fortunā. Quātūq; in bello posset ferrū: tātū i repu. eloquētiā ualere. Cū uidisset aliquādo iuuenē luxuriosū: ecce inquit quadrata statua habēs s̄rma: uētrē: pudēda: barbā. Hominū fastu turgidorū aiebat circūcidi oportere altitudinē sensumq; reliquere. Iuuenes asserabat oportere domi qdē parentes: in itineribus aut occurfantēs: in solitudine uero se ipsos reuereri. Amicos dicebat secūdis in rebus adesse aduocatos: in calamitatib; autē sua spōte atq; iuocatos. Fuerūt autē Demetrii memorabiles uigiti. Primus calcedonius orator thray. symacho antiquior. Secundus hic ipse. Tertius byzātius peripateticus. Quartus qui cognominatus est graphicus. scriptorius: apertus atq; ad differendum faci-

Fauorin
Fauorin
Hermipp
Soter pto
lemæus
Cassander
Antigon
Ptolomæ
soter
Beromice
Heracli
des
Sotion
menader
comico
Telepho
rius

Aspidis
morsus
q; p̄it
cleop

Busiridis
regio
Diospolis

Aesiopiarū
orationes

Libri Demetrii

De senectute

Sententia demetrii

Demetrii 20

Thray
machi

lis idemq; ipse pictor Quintus Aspendius Apollonii Solensis discipulus. Sextus Apollomius solensis Callatianus q; de Asia & Europa scripsit libros. xx. Septimus Bizātius qni. xiii. libris Gallorum ex Europa in Asiam trāsītum: & octo aliis Antiochi & Ptolamei Antiochus gesta: Libyæq; sub ipsis administrationē cōscripsit. Octauus Iophista q; moratus Ptolomæ Ixiō Iatus q; Iunonē in aliquo iniuriis affecisse uideref. Decimus Cyrenæus grāmaticus cognomēto Stānus uir sane memorabilis. Undecimus Scepius uir diues: ac nobilis: ac iprimis studiosus. Hic ē Metrodorū ciuē pmouit. Duodecimus grāmaticus Erythræus ciuis scriptus in mno. Tertius decimus Bythinus Diphylī Stoici filius discipulusq; Pēnatiū Rhodii. Quartus decimus orator Smyrnæus: atq; isti qdem prosa oratione scripserūt. Poetæ autē hi. Primus q; comædiam scripsit. Secundus Epicus poeta: cuius illa sola habentur quæ aduersus inuidos scripsit. Concupit ex animem quoq; unum spreuerat olim

Dat tumulus lites & simulachra uiris.

Tertius ex Thraſo satyricus. Quartus iambicus amarus uir. Quintus sculptor: cuius Polemo meminit. Sextus Erythræus uariū scriptor qui historicos: & oratorios cōscripsit libros.

Heraclides ponticus.

Heraclides Euthyphronis filius Heraclēotes ex p̄to uir diues Athenas cōcessit: ibiq; primū qdē Speusippo se in disciplinā: dedit pythagoreorūq; auditor fuit: Platonēq; imitari studēs: postremo ut Sotio in successu lionibus ait: Aristotelē audiuit. Hic mollioris uestis usum habuit: tumentiq; fuit corpore: adeo ut illū attici nō iam ponticū: sed pompicum uocarent. Porro inclisumitis erat & uerendus. Feruntur ingenii illius monumenta præclara atq; optima: Dialogi: quorum morales de iustitia tres: unumq; de temperantia: de pietate ac fortitudine: cōmunitēq; de uirtute unū: de felicitate unū. de principio unū. de legibus unū. deq; similib; de nominibus unū. Pacta unū. Inuitus amatorius & clinias unū. Naturales uero de mente: de aia: seorsumq; de anima: & de natura: & imaginib; seu simulachris. Aduersus Democritū de cælis unū. De his que sunt apud inferos: de uitis duo: de causis morborū unū: de bono unū. Aduersus Zenonem. i. aduersus Metronē unū. Grāmatici uero de Homeri: & hesiodi arte duo: de Archilocho & homero duo. Musici uero de his q; sunt apud Euripidē & Sophoclē reperiūt duo: de musica duo. Solutionū homericarū duo. Theorematicus unū: de tribus tragædiis unū. Figuræ unū: de poetica & poetis unum. de cōiectura unū: de præsciētia πρῶοωτικῶν unū. Heracliti exponēs q̄ttuor. In Democritū exponēs unū. Solutionū quæ incōtētione ueniūt duo. Proloquium unū: de spēbus unū. Solutiones unū: monita ad Dionysū unū. Rhetorici duo: de oratoris officio siue ptagoras: historici de pythagoreis & de inuētis. Ex his alia q; de comice finxit: sicuti de uoluptate & de pudicitia. Alia tragice: sicuti de his que sunt apud inferos: & de pietate & de potestate. Obseruat autē sæpenumero & me diocritatē in dicēdo quādā: ueluti philosophis & ducib; ciuib; q; iuris adinuicē loquētibus. Extāt illius scripta & de geometria & de dialecta: est autem in omni

Heraclides
Euthyphro
Sotio
Speusippus
Plato
Aristo
Libri Heracli
Democritus
Zeno
Metro
Homer
Hesiodus
Archilocho
Euripides
Sophocles
Heraclit
Democrit
Dionysius
Protagoras

genere orationis uarius & dictione distinctus: maximamq; habet capiendi animos: atq; oblectandi uim. Sūt q; asserat illum & priam a tyrāno liberasse: eo. s. necato: ut ait **Demetrius magnus** in homonymis qui de illo tale aliquid tradit. Nutrisse eum a iuuetute draconem: & cum iam moriturus esset: iussisse cuidam ex necessariis: ut eius corpus occideret: draconemq; supponeret lectulo: ut putaret ad deos migrasse: factūq; est: ut ille madauerat. Interea cū **Heraclidē** efferent ciues atq; laudibus prosequerētur: audito clamore draco ex uestibus pdiit: perturbauit/ que plurimos. Postmodū uero aperta sunt omnia: uisusq; est **Heraclides**: nō qualis putari uoluit: sed qualis erat. Est & in hunc nostrum epigramma.

Clarus heraclide uoluisti uiuere fama

Omnibus extinctus q; draco uiuus eras.

Es male mentitus: fallens fuit aspera serpens

Bellua: non sapiens tu fera capta iaces.

Hac Hippobotus quoq; ait. Caterum **Hermippus** **Heracleotas** tradit cum factus uastaret puincia incōmodi ab solutionē ex Pythia quassisse. Porro heraclidē theoros & quā memorauimus **Pythiā** quoq; corrupisse pecuniis: ut dicerent tūc demū eos leuādos incōmodis: si & uiuū heraclidē **Euthyphonis** filiū aurea corona honoraret: & uita functū: ut heroē uenerent. At ubi oraculū delatū est nihil illos q; hanc scenā finxerāt inde esse lucratos. Continuo enim coronatum in theatro heraclidē stupidū: amentemq; factū eē: theoros uero deuolutos interisse: **Pythiā**q; ipsa hora cū ascēdisset in aditū draconis morlu cōtinuo eflasse animam: atque ista qdem de ipsius sine. Tradit autē **Aristoxenus** musicus illū tragœdias etiā scripsisse thespidiq; illas prænотasse titulo. **Chamaeleon** quoque ait illū sua furatū de **Homero** & **Hesiodo** scripsisse. **Autodorus** quoq; **Epicureus** illum arguit eis cōtradictōes quæ ille de iustitia scripsit. Insuper & **Dionysius** metathemenus: aut spintarus: ut quidā uolūt **Parthenopæū** scribēs **Sophocli** incripsit. Ille ita credens in aliquo suorū operū eius testimoniis ueluti **Sophoclis** utitur. Id sentiens illo negāte & nō credēte misit ex exēplari uidēdos uersus: & ita se per omnia habebat. Amabat autē iste **Dionysium**. Verū ille neq; ita fidē accōmodans forte aiebat & causa fieri posse: ut ita se haberet: rursus ad illū scripsit **Dionysius**: & hæc profecto comperies senex. Simia nō capitur laqueo: capitur quidem: postq; tempus capitur: & ad hæc heraclides litteras ignorat: nec de eo erubescit. Fuerūt autē quatuordecim heraclides. Primus hic ipse. Secundus conciuis huius qui **Pyrrichias** nugasq; composuit. Tertius **Cumanus** qui persica quique libris absoluit. Quartus **Cumanus** orator qui artes rhetoricas scripsit. Quintus **Callicianus** siue **Alexandrinus** qui ex libris successionem explicauit: oratiōemque **lembenticam**. Unde: & **lembus** uocabatur. Sextus **Alexandrinus** persicarum proprietatem scriptor. Septimus **dialecticus bargyleites** qui contra epicurum scribit. Octauus **Medicus Icesius**. Nonus **medicus Tarentinus empericus**. Decimus **poeticus** qui præcepta conscripsit. Undecimus **sculptor phocensis**. Duodecimus **argutus epigrammatum poeta**. Tertius decimus **magnus** q; scripsit **mitridatica**. Quartodecim⁹ qui conscripsit de aristologia.

Nota qritu
homines
laborent
putari
deos esse

Demetrius
magnus

Hippobotus
Hermippus

Heracles

Aristoxenus

Thespis

Chamaeleon

Homero

Hesiodo

Autodoro

Pyrrichias

Heracles

Dionysius

Sophocles

Bargyleites

Icesius

Laertii Diogenis de uitis philosophorum liber sextus

Antisthenes Antisthenis atheniensis.

Antisthenes Antisthenis filius atheniensis fuit. Dicebat autem nō esse indigena. Quod cū sibi pbro daret: dixisse fertur: & deum mater Phrygia est: uidebatur. n. illi⁹ mater ex Thracia. Vnde cū in Tanagrensi pugna fortiter egisset: auctor fuit **Socrati**: ut dicitur ex duob⁹ atheniensibus ita fortem nunq; natū esse. Ipse quoq; atheniensibus q; indigenæ essent gloriātib⁹ exprobrās dicebat: illos cocleis nihilo nobiliores. Hic initio quidē **Gorgia** audiuit oratorē. Vnde & in dialogis oratorium dicendi gēus exprimit: maxieq; in ueritate & in exhortādo: **Hermippus** autē ait illum in celebritate Isthmia uituperare: ac laudibus efferre **Solimum Atheniēses** **Thebanos**: & **Lecedæmonios**: de inde id uitasse intuentem plurimos ex urbibus confluere. Postmodum **Socrati** se se addixit: in tantūq; cū illo pfectus: ut moneret discipulos: ut sui sub **Socrate** essent condiscipuli. Commoransq; in **Pyreo** quotidie. xl. stadiis emēsis audiebat **Socratem** a quo & tolerātiā addiscēs tranquillitatisq; illius imitator effectus: cynicā prior sectam inchoauit: princepsq; in ea fuit. Quodq; labor bonum esset: magni **Herculis**: ac **Cyri** exemplo suadebat: id a græcis: hoc a barbaris mutuās. Priusq; diffiniuit sermonem dicens. Sermo est qui quid quidq; si aut fuerit exprimit: **Di** cebatq; iugiter in sania potius q; uoluptate corripiat: & illud oportet eiusmodi pinguare mulieribus quæ gratias habeant. **Poticō** autē adulescētī cū se illi in disciplina dare uellet: rogaretq; quā re sibi opus esset. Libro inq; nouo: & stilo nouo nouaq; tabella aiūm. s. significās. Interrogāti cuiusmodi uxorē duceret. Si inq; formosam duxeris cōem habiturus es: si deformē pœnam. Cū audisset **Platonē** aliquādo sibi maledicere. **Regnū** inq; est male audire cū benefeceris. Cū aliquādo orpheicis mysteriis iniciaret: diceretq; sacerdos eiusmodi initiatos bonis plurimis apud inferos perfrui: cur igitur ait ipse nō moreris? **Probro** si dabatur aliquādo q; nō eēt ex duob⁹ liberis gēitus. Neq; inq; ex duobus luctatoribus & tamē luctator sum. Interrogatus cur paucos haberet discipulos: q; inq; argētea illos uirga eiicio. Rogatus itē cur in discipulos acriter inueheretur: & medici inquit in laquidōs. Cum uidisset aliquādo fugientem mœchum. O inquit infelix quantum periculi uno obolo uitare potuisti. **Præstare** dicebat: ut **hecaton** ait. necessitate uir gente in coruos q; assentatores incidere. Illos quippe mortuos: istos uiuentes deuorare. Rogatus quidnam apud homines esset beatius. **Fælicem** inquit mori. Familiari quodam apud se deplorante q; perdidisset commentaria: oportebat inquit ista animo potius q; chartis inscribere. Sicuti rubigo ferrum: ita inuidiā inuidos consumere aiebat. Eos qui cuperent imortales esse: oportere dicebat pie uiuere ac iuste. Ciuitates tunc interire ait cum bonos discernere nequeunt a malis. Cum aliquando a malis laudaretur: magna inquit anxietudine maceror: ne for

Antisthenis

Socrates

Gorgias

Hermippus

Antisthenes
tor secte
Cynice

Hercules
Cyrius

Infamia potius
qm uoluptate
corripiam

Plato

De uxore. ne

Sententiae

Hecatho

Orpheicis mysteriis initiari

Antisthenis Sententia

Diogenes

Plato

Plato fastu turgidus & pulcherrimus Plato

Sententia

Pharmas

Anyti & meliti mors

Docibile esse uirtute

Sententia

Diocles

te mali quidpiā fecerim. Fratru q̄ essent cōcordes cōiunctū omni pariete dixit eē fortiorē. Ea dicebat panda uatica quæ cū naufrago simul enatarent. Probrosibi dabatur aliquādo q̄ cōgrederetur malis: at medici inq̄ inter infirmos uerlantur neq̄ tamē febricitāt. Absurdū esse dicebat triticū purgare lolio: bellūq̄ inuili mi lite: rem ueropubli. inuidis nō exhaurire. Rogatus quidnā ex philoſophia lucratus esset: mecū ait colloq̄ posse. Cuidā sibi in cōuiuio dicēti: cane: tibi inquit fibias infla: diogeni tunicam petēti: palliū explicare iussit: interrogatus quānam esset disciplina magis necessaria: mala inquit dediscere. Eos horrebatur q̄ maledictis incesserent tolerare magis q̄ si lapidib⁹ se q̄spiam ageret. Platōem in simu labat: ut fastu turgidū. Cū ergo fieret pompa inspiciens hiniente fremētēq̄ equū ad Platōē cōuersus. tu inq̄ iudicio meo præclarus fuisses equus uenerat aliquādo ad eū mala ualitudine affectū. & cū uas cerneret ubi Plato uomuerat. cholen inquit hic uideo. fastū uero nō uideo. atheniētib⁹ cōsulebat alinos ut equos q̄ cernerent. quod cū illi irrationabile dicerent. at inq̄ duces apud uos sunt. qui nihil didicerunt: solūq̄ designati sunt. dicēti sibi cuidam. multi te laudant. quid. n. ait mali fecit. Cum palliū discissam partem conuersam in cōspectum dedisset. itui tus Socrates uideo inquit p̄ palliū tuam uanitatē. interrogatus a quodā. ut ait Phāias in libro de socraticis: quidnā faciēdo bonus & honestus euaderet. Si mala inquit quæ habes a sciētibus didiceris esse fugiēda. Cuidā delicias laudati: inimici ait delicate uiuāt. Adoleſcēti qui se fictori suo cōformabat: dic ait si uocem as acciperet: quānam in re gloriaretur: illo dicente in pulchritudine: non inquit erubeſcis q̄ cū inanimis gloriaris. Pōtico adoleſcēte pollicēte illam sibi fore curā: si nauis applicaret qua falsa uehebatur: sumpto illo & uale nouo abiit ad eam qua farina uenūdabat & onerās proficiscēbatur. Illa uero preciū petēte: hic inq̄ adoloscēs dabit: si falsorū ipsius nauis applicauerit: Ipse & Anyto exili & melito mortis auctor fuisse uidetur. Nāq̄ pōtici iuuenibus ob Socratis gloriam aduenientibus cōgressus eos ad Anytū abduxit dicēs illum moribus sapiētiorē esse q̄ Socrate: qua ex re indignatos circūstantes effugasse illum. Sicubi uero ornatam offendisset mulierem ad domū illius proficiscēbatur: iubebatq̄ uirum eius equum proferre & arma ut siquē hęc illi essent: delitiis uacare sineret: his. n. ulcisci: sin alias cultum illum amoueret. Quæ autem illi placuere ista sunt. Docibilem esse uirtutē. Eisdē esse nobiles ac uirtutis studiosos. Sufficere uirtutē ad beatam uitā nullo indigētem nisi Socratis uiribus. Virtutem quoque operum esse neque uerbis plurimis neq̄ disciplinis indigentem: sapientemq̄ sibi ipsi sufficere. Sua quippe eē quæ aliorū sunt omnia: Glorię priuationē bonum esse labori simile: sapientem nō secundum cōstitutat leges uicturum: sed iuxta uirtutis normam: ducturumq̄ uxorē procreādorū liberorū causa: formosissimiq̄ cōgressurū mulierib⁹ atq̄ amaturū. Solū q̄p̄ scire sapiētē quēnā sit amanda. Inſcribit illi Diocles & ista. Sapiēti. n. peregrinū aut nouum nihil: neque indignus est qui a metur uir bonus. Studiosi amici sunt facere qui animosi una & iusti sunt. Virtutē arma esse quæ tolli nō possint. Præstat cum paucis bonis aduersus malos omnes q̄ cū multis malis aduersus paucos pugnare. Sollicite obseruare inimicos: primi enim

peccata sentiūt. Iustū uirum plaris faciēdū q̄ propinquū. Viri: ac mulieris uirtus eadē. Bona pulchra: mala esse turpia. Iniqua oīa aliena puta atq̄ peregrina: mirū tutissimū prudentiam esse: neq̄ enim decidere neq̄ prodi: mœnia: struēda in nris iuiolabilibus cogitatioib⁹. Disserebat aut in gymnasio q̄ cynosarges appellat nō lōge a ianuis. Vnde qdā cynicā sectā appellatā uolūt: ipseq̄ cognominabatur Haploeyon: ac primus palliū: ut ait Diocles duplicauit: ipsoq̄ solo utebatur: baculūq̄ sumpsit ac perā. Primus aut & Neāthes tradit simplicis quoq̄ palliū usū habuisse. Porro Socrates in successiōnū tertio. Diodorū aspēdiū: & barbā dimississe: & baculo: & perā usum esse ait. Hūc solū ex omnib⁹ Socraticis Theopōpus laudat dicēs fuisse acutissimū & ex suauitate colloq̄i quēlibet capere ac traduce re quo uellet. Liq̄t id aut ex libris suis: atq̄ ex illo Xenophontis symposio uidetur que & uirilē sectā stoicæ princeps fuisse. Quo circa & athenus poeta epigrammatū sic de illis ait. O stoicarum rerū periti: o q̄ præclara dogmata sacris paginis imposuistis uirtutem unicū animæ bonū. Hęc enim sola uirorū & uitam libera uit & urbes. Carnis aut amicam uoluptatem finem uiris aliis una memoriæ peregit eiliarū. Hic & Diogeni trāq̄ litatis: & crati cōtinētia: & Zenōi tollerātia: dux & auctor fuit ipse q̄ ciuitati fundamēta subiecit. Enimuero Xenophō suauissimū in colloquio fuisse ait: atq̄ in rebus aliis cōtinētissimū. Feruntur & ipsius scripta tomi. x. Primus in quo de dictione siue de figuris: Ajax siue aiacis oratio. Vlyxes siue de Vlyxe. Orestis defensio: de causidicis. Isographæ siue desias siue Isocrates. Aduersus Isocratis. αμαρτόρον. In secundo tomo de animalium natura: De procreatiōe filiorū: siue de nuptiis: siue amatorius. De sophistis. φουσιγγω/ uονικοσ. Exhortatori⁹ primus: secundus: tertius: de Theognide. v. Tomus tertius: in quo de bono: de iusticia: de fortitudine: de lege siue de republica. de lege siue honesto & iusto. de libertate & seruitute. de fide: & curatore: de interrogatiōe: de uictoria: & economicus. In quarto tomo Cvr⁹. Hercules maior: siue de fortitudine. In qnto tomo Cyrus siue de regno alpalia. In sexto tomo ueritas. De diſerendo. αντιλογικος. Sathō de cōtradictiōe. iiii. de locutiōe. In septimo tomo de disciplina: siue de nominibus. v. de moriēdo. De uita & morte: de his quæ sunt apud inferos. De usu nominū: siue cōtentiosus: de interrogatiōe & respōsiōe: de opiniōe & sciētia quattuor: de natura duo. Interrogatio: de natura duo. Opiniones: siue cōtentiosus: de adiscendo problemata. In octauo tomo de musica: de expositoribus: de Homero: de iniusticia & impietate: de Calchate: de exploratore: de uoluptate. In ix. tomo de odyſſea: de uirga Mineruæ: siue de Telemaco: herlena & Penelope. De Proteo: cyclops: siue de Vlyxe: de uini usu: siue de ebrietate: siue de cyclope: de Circe. de amphiarao: de Vlyxe & Penelope: de cane. In x. tomo hercules: siue Midas: hercules. siue de prudētia: siue de fortitudine. Dominus: siue amans. Dominus: siue exploratores: menexenus siue de imperio. Alcibiades. Archelaus siue de regno. Atq̄ ista quidē scripsit. Timon autem ob multitudinem eorum quæ scripsit increpans illum ingeniosum nugatorē cum dixit. Obiit morbo quo tempore diogenes ingressus ad illum dixit. Num amico opus est? Aliquando item intrauerat siccam habens ad quem ille cum diceret: qs me

Miratissimū prudentia eē

Cynica Secta vñ

Diocles Cynosarges

Neāthes

Socrates

Diodorus aspendius

Theopompus

Xenopho

Athenus poeta epi

grammaticum

Diogenes

Crates Antisthenis

Zeno Xenopho

Amatori⁹

Cyrus

Alpalia

Sathō

De Regno

doloribus absoluet? ille ostēsa sicca hæc iquit: & ille doloribus dixi nō uita: uide-
batur enim ferme mollius præferre morbum præ amore uita.
Est tibi uita cāis mordaci natus in ore.

Nō tamē ut rabido pectora dēte petas.

Phthisicus extinctus: forsan quis dicere posset.

Cōuenit ad stygium flumē habere ducem.

Fuerūt autem & alii antisthenes tres. Vnus de schola Heracliti: alius ephesius.
Tertius rhodius quidam historicus. Quōiam uero eos qui ab Aristippo fluxe-
re: ac phædōe trālegimus: age nūc illos qui ab antisthene uenerūt: cynicos: ac stou-
cos hoc ordie adiiciamus.

Diogenes.

Diogenes Icaei Mēfari filius Synopeus fuit: fugisse illum cum pater ei
publice mēfam haberet: ac falso pecūiam signaret. Diocles auctor est.
Porro Eubulides i libro de diogene diogenem ipsum hoc fecisse ait: at
que cum patre una pulsū fuisse. Ipse quoq; i pordalo de se ipso ait falso signare
mōetam. Quidam uero eum cū curator effectus esset persuasum ab opificibus
aiunt uenisse delphos: atq; delum in patriam Apollinis: percontatumq; eē an id
ageret quod ei suaderetur: qd' cum sibi permissum esset de ciuili moneta es adul-
terasse: deprehēsumq; ut qdam uolūt: exilio damātum eē: ut autem alii putant:
mōetu perteritum spōte patriam liquisse. Sunt qui dicāt illum a patre acceptā pe-
cuniam adulterasse: atq; illum quidem in carcere diem obisse: hūc autem effugisse:
profectumq; delphos scisitatū esse nō utrum pecuniam falso signaret: uerum
quid faciēs clarissimus futurus esset: atq; ita hoc oraculū cōpisse. Cū uero athēas
cōcessisset: cōuenit antisthenē. Eū ille eū repelleret: quippe ex cōstituto suo nenu-
nem recipiebat: uicit perseuerātia sua. Illo siqdē aliquādo intētate baculū: subie-
cto capite: cēde inq; nō. n. ita durū baculū reperies: q me abs te q̄diu aliqd dixe-
ris arcere possit. Hic iam auditor illius factus est: ac ueluti profugus ex patria se
ad uictū simplicem cōtulit: cōspecto: ut Theophrastus ait in megarico mure di-
scurrete: q neq; cubiculū inq; reret: neq; tenebras reuereretur: neq; aliqd eorū que
ad uescēdū idonea uiderētur appetere: unde & casus suos cōsolatus est. Pallium
ut qdam uolūt: primus duplicem in usu habuit: ob necessarium usum: utq; illo se
dormiēs obuolueret: peramq; tulit in qua & cibos ferebat: omniq; ad omnia ute-
baſ loco & prādens & dormiēs: & loquēs. Quo circa & atheniēses aiebat Iouis
porticū ostendēs sibi cōdidisse habitaculū. Ac baculo qdem primum in nittebat:
cū infirmus esset: deinceps autē eū semp ferebat: nō qdem in urbe: sed iter agens:
ipsumq; ac perā: ut refert Athenodorus atheniēsiū princeps: & Polyuctus rhe-
tor & Lysanias a schriōis filius. Cū autē ad quēdam scripsisset: ut sibi pararet cellu-
lam: & ille tardius id exequeret: doliū qd' in metroo erat pro domo habuit: sicut
& ipse in epistolis scribit: atq; astate qdē sese in feruida arēa uoluptabat: hieme ue-
ro statuas niue pfusas cōplectebat: oī ex pte seipm ad laborū tolerātiā exercens.
Acer itē erat in dispiciēdis aliis. Vnde & Euclidis scholā alludēs ad nomen cho-
lem. i. bilem appellabat: & Platonis auditorium consumptionē: & Dionisiaca cer-

Diogenes
Icaei
Diocles
Eubulides

Antisthe-
nes

Theophra-
stus

Pera Diogenis

Athenodo-
rus

Polium
Polyuctus

metroo
Lysanias
a schriō
filiū athēis

Diogenis exercitatio
in laboribus

Euclides

Pluto

tamina magna miracula stultorum dicebat: oratoresq; turbæ ministros: dicebat
autē cum intueretur in uita gubernatores medicos atq; philosophos: animalium
oium sapiētissimū hoīem esse. Cū autē inspiceret somniorū interpretes cōiecto-
res uates uel huiusmodi ceteros: uel q̄ gloria: aut diuitiis addicti essēt: tūc demū
nihil se inanius existimār hoīe aiebat: arbitrari se in uita sapius pandum uerbum
q̄ laqueū. Intuitus aliquādo Platonē in cōuiuio magnifico: gustātem oleas: qd
inq; sapiens uir in Sicilia huiusmodi mensarā grā profectus appositis modo non
frueris? Et ille at Hercules inq; Diogenes & illic oleis & reliqs eiusmodi plurib⁹
uel sebar? Et ille qd inquit Syracusas nauigare oportebat? an tunc attica oleas nō
ferebat? Fauorinus in omnimoda historia aristippum hoc dixisse tradit: aliasque
caricas comedens obuauit illi: dixitq; licet tibi degustare: q̄ cū acceptas edisset:
degustare dixi: nō deuorare. Calcans ipsius aliquādo stratū: presentib⁹ dionysii
amicis quos ille inuitarat dixit Calco Platonis ināne studium ad quem Plato: q̄to
inq; o Diogenes fastu tumes: dū superbiā te calcaſ putas. Alii Diogenem hoc di-
xisse ferunt. Calco Platonis fastum: illumq; respōdisse: at fastu alio diogenes.
Porro Sotion in quarto refert hoc illi dixisse Platonem cynicum. Vinum aliquā-
do postularat ab eo diogenes atq; caricas. At ille Lagenā integrā misit: ad quem
Diogenes inq; siqdē rogatus fueris duo & duo sunt: respōdes uiginti: ita neq; se
cundū ea quæ posceris das: neq; ad quæ rogaris respondes: obiurgabat autem il-
lum: ut uerbosum. Interrogatus ubinā grāciæ uiros uidisset bonos: uiros quidē
ait nulq; sed lacedæmone pueros uidi. Cū serio quādoq; loqueretur: nemoque si-
bi intenderet: sese ad sonū musicum cōtulit. Cōgregatis autem ad se plurimis ex
probrauit: ut q̄ ad inepta studiose cōcurrerēt: ad ea uero quæ grauiā essent & uti-
lia negligenter cōuenirent. Dicebatq; de siliendo & calcitrando certare homines
ut autē boni & probi fierent curare neminē. Gramaticos admirabatur q̄ cum Vly-
xis mala req; rerent: sua ignorarent. Musicos itidem in ius uocabat: q̄ cū lyra cor-
das congrue aptarent: animi mores incōcinos haberēt. Sed & mathematicos car-
pebat: q̄ solem & lunā & sydera intuētes: que ante pedes essent negocia negligē-
rent. Oratores etiam agebat q̄ studerent iusta dicere: non autē & facere. Cupidos
quoq; q̄ pecuniā uituperarent: ac summe diligerēt. Reprehendebat eos q̄ iustos q̄
pecunias cōtemnerent laudabant: pecūiosos autem imitari fatagebāt. Stomacha-
batur eis qui pro bona ualitudine sacra facerent: inter sacrificia contra sanitatem
cōnarent. Seruos admirabatur qui cum edaces homines cernerent: nihil diripe-
rent ciborum. Laudabat qui uxores ducturi fuissent & non ducerent: & qui nau-
gaturi non nauigarent: quique accessuri ad tempus. minime accederent: & q̄ pue-
ros habituri in delitiis se continerent: & qui se componerēt ad conueniendum re-
gibus: neque tamen accederent. Dicebat manus ad amicos nō cōplicitis digitis
extendi oportere. Refert Hermippus in uēditione diogenis: q̄ captus ac uendi-
tus: cum rogaretur quid sciret agere responderit: scire se uiris impare: atq; ad pre-
conē prædica inquit quisnā sibi dominū emere uult. Sedere phibitus nihil inq;
refert: nā & pisces quomōlibet iaceāt emi. Mirari dicebat cū ollā quidem ac op-
culum nō sine tactu: ac tinitu emamus: solo in hoīe mēdo aspectu cōtenti sumus.

Sententia

Fauorinus

Degustare nō de-
uorare

Sententia

Aduersus omne
homines

Aduersus mus-

Aduersus gra-
maticos

Aduersus ma-
thematicos

Sententia

Hermippus
Diogenes

Xeniados

Eusebulus

Sententia

Hecaton

Alexander

Nota Sententia
aduersus senes
nostri temporisDemosthe
nes

Choragi

Sententia

Dicebat Xeniades emptori suo: ipsum sibi quis esset seruus obtinere oportere. Nam & medicus & gubernator si seruus sit: utique sibi paretur. Eusebulus uero in libro qui inscribitur Diogenis ueditio ita filios Xeniades instituisse ait post disciplinas reliquas equitare: arcus intendere: fundas rotare atque iaculare. Deinde in palestra non permittebat pedrotibus eos in morem athletarum exercere: sed id roboris tantum & bonae ualitudinis gratia. Tenebant uero pueri poetarum: ac scriptorum aliorum ipsiusque Diogenis plura memoriter: omnemque illis doctrinam ratione ut facile memoria tenerent: breuiter collectam insinuabat. Domi quoque ministrare docebat cibo leui: ac uili contentos & aqua. Tonderi ad cutem faciebat: incopositosque deducebat: ac sine tunicis & calceis tacitos: ac se tantum in uia intuentes. Educebatque eos: sed ad uenationes. E contra illi Diogenis curam habebat: paratibusque commedabat. Senuisse ipsum apud Xeniades idem ipse auctor est: ac uita functum filium eius fuisse sepultum. Vbi potestate Xeniades de quo se sepeliri mallet: in faciem inquit. Illo eam interrogate: quoniam inquit post modicum inferiora conuertenda sunt. Dixit autem hoc: quod macedones iam obtinerent: atque ex humilibus sublimes fierent. Cum se quispian in domum magnifico instructam apparatus iduixisset: & sperare ueretur: posteaque excreauit: in illius faciem sputa coniecit: deteriorem locum ubi speret se non inuenisse dicens: alii aristippo id applicat. Cum clamasset aliquando heus hoies: conuenissentque plurimi: uirga illos agebat dicens hoies non purgamenta uocauit. Ait hoc hecaton in primo de usu. Alexandrum dixisse ferunt: quod nisi alexander esset Diogenem se esse uoluisset. Debiles dicebat non surdos aut cecos sed impenitentes uel quod peram non haberent. Ingressus aliquando semitosis capite conuiuium iunentum plagas rettulit. Postea noia illorum quae se ceciderant inscribens circuibat ea praeferebat. Ita illis uicem contumeliae reddidit: dum reprehendendos & obiurgandos oibus exposuit. Dicebat se canem esse laudabilius: sed laudatorum neminem secum ad uenandum exire praesumere. Dicente quodam uiros se in pythia uincere. uiros equidem inquit: sed tu mancipia. Cum diceret sibi senex esse: iam quaece a labore: quid. n. ait si in stadio currerem: ad finem oporteret cursum remittere: & non magis intendere? Vocatus ad cenam affuturum se negauit: neque. n. sibi priore die gratiam decreuisse. Nudis pedibus calcabat niuem: & alia quae praedicta sunt: crudas item carnes edere conatus est: sed in eo non potest. Offendit aliquando Demosthenem oratorem in diuersorio prandentem. Illo autem cedente: tanto inquit magis in diuersorio futurus es. Peregrinis aliquando Demosthenem uidere cupientibus medium intendens digitum: hic ait uobis est Atheniensium orator. Panem eiiciente quodam & resumere erubescere: corripere illum uolens: urcei cololum per figuli trahebat officinam. Imitari se dicebat chori magistros. Illos. n. tonum excedere: ut reliqui congruum tonum arriperet. Plurimos aiebat insanire praeter digitum. Si quis igitur medium digitum protendens pergit: insanire uidebitur: sin autem indicem non ita. Quae sunt preciosissima ea minimo uenire & e contra. Denique statuam tribus milibus emi: farina uero choenicam duobus aereis. Ei qui se emerat Xeniades dixit. Age ut quod praecipitur facias: dicente illo super flumina pergunt fontes. At si medicum ait aeger emisses: non illi obtemperasses: sed diceres super flumina permeant fontes. Uolebat quispiam apud se philosophari: cui ille praenomen dedit: ac sequi se iussit. Ut autem ille pro uerecundia abiecto quod ferebat abcessit: post aliquantulum temporis: occur-

rens illi ridens ait. Tuam & meam amicitiam perna dissoluit. Enim uero diocles eam rem ita describit. Dixit illi quidam iube nobis diogenes. At ille ei abducto casei frustrum ferendum dedit: illo reduente: meam inquit: ac tuam amicitiam modicum casei rupit. Intuitus aliquando puerum cocaua bibentem manu: cotylapera productam abiectis dicens puer me uilitate superauit: proiecit & cannum eodem studio cum uidisset puerum uasculo prefracto concauo pane leticulam suscipiente. Ratiocinabatur autem in hunc modum. Oia deorum sunt: diis autem amici sapientes sunt. Sunt autem amicorum cuncta comitia: omnia igitur sapientum sunt. Inspexerat mulierem in honestis diis peccidentem. Eius igitur suppositionem auferre uolens: ut Zoilus pergeus ait: accurrat dicens. Non uereris mulier ne forte stante post tergum deo: cuncta enim plena ipso sunt: inhoneste te habeas. Asclepio percussorem sacrauit qui procubentes in faciem accurrens coteretur. Solebat enim dicere impraeationes tragicas sibi occurrere esse enim sine domo: sine ciuitate: priuatum patriam: pauperem: pallantem: uitam in dies habentem. Aiebat se obiectum fortunae quidem confidentiam: naturam legi: perturbationi rationem. Ad sole sedenti sibi assistens Alexander ait: pete a me quod uis: at ille noli inquit mihi umbram facere. Legerat quidem diutissime: cumque ad finem libri nihil ultra scriptum esse ostenderet: bono inquit est animo uiri terram intueor. Ratiocinanti cuidam & concludenti illum habere cornua manu frontem palpans: eundem inquit illa non uideo. Similiter & dicente sibi quodam non esse motum: exurgens ambulabat. Ad eum quod de caelestibus differebat: quando inquit de caelo uenisti? Spadone quodam stolido domui suae inscribente ingrediam malum: dominus ait domus ubinam ingreditur. Vngueto inungens pedes dixit: a capite quidem in aere ascendere unguetum: sed a pedibus in olfatum ire. Rogantibus atheniensibus: ut iniciaretur: atque dicentibus num apud inferos hi qui iniciati sunt: praesident? perridiculum est inquit si quidem Agefilaus & Epaminondas in caeno degent: uiles autem quiq; iniciati in beatorum insulis erunt. Muribus ad ipsius mensam subrepentibus: ecce inquit & Diogenes parasitos nutrit. Platone canem ipsum appellante: sane inquit: nam equidem ad uenditores remeauit. E balneis exiens pracontanti: an multi homines lauarer negauit: adicienti num turba multa? confessus est. Platone ita diffiniente: homo est animal bipes sine penis: cum placeret ista eius diffinitio: nudatum penis: ac pluma galli gallinacium in eius inuexit scholam dicens: hic Platonis homo est: unde adiectum est diffinitioni latis unguibus. Interroganti quam horam praedere oporteret: si diues inquit est quando uult: si pauper cum potest. Apud megarenses intuitus oues pellibus tectas: illorum autem filios nudos ait: praestat megarensis arietem esse quam filium ad eum quod se trabe concusserat: ac postmodum dicebat caue: num inquit iterum me ferire uis? aiebat oratores quidem plebis ministros: coronas autem gloriae bullas. Lucernam interdum accedens: hominem aiebat quero. Stabat aliquando manatibus perfusus undis: his uero qui circumstantibus illum miserantibus. Platonem & is aderat? si uultis inquit illum miserari? habite: gloria illius cupiditate insinuans. Colaphum quopiam accipiens hercules inquit cuiusmodi me latebat res quod operto pergeret capite. Midia quoque ipsum colaphis agere ac dicente tria milia tibi in mensa posita sunt: postmodum sumpto pugilum castu caesoque illi dixit tria milia tibi in mensa sunt posita: Lysia pharamacopola sciscitante an deos esse crederet: quomodo

Dyocles

Sententia

Zoilus pergeus

Aesculapius

Alexander

Ceratone

Agefilaus

Epaminondas

Sententia

Platonis diffinitio
de homineOues pellibus tectae
re quis horatius
pellibus appellatDiues erit quod
do potest
pauper cum
potest

Midias

Lysias

Praestat megarensis arietem
esse quam filium

Theodor^{us} inquit nō credo qui te diis inimicum puto. alii Theodorum hoc dixisse ferunt. Quendam intuitus se undis respergentem ait. O infelix an ignoras quoniā ut grām tice peccatis: ita respiciens minime eripis: ita nec uitā criminibus euades liber. Culpabat maxie si q fortunā causarentur: dicens homines quæ sibi bona uiderentur: nō quæ re uera bona essent postulare: eis uero qui sequerentur somnia dicebat: ea quidem quæ agitis ni in sonis quidem ut corrigatis cogitare uultis: quæ uero dormientes cernitis ea curisōe disquiris. In olympia buccināte præcone. Diocippus uiros uincit: hic ait mǎcipia: sed ego uiros. Amabatur autem & ab Athēniensibus. Deniq; adolecēti cum dollium illius cōtriuisset: plagis intulerūt: illicue aliud dederunt. Refert Dionysius Stoicus illum post Charoniam deprehēsum abductum esse ad Philippum a quo qd esset interrogatus: explorator inquit p̄ insatiabilis auiditatis tuæ: ex quo admirationi habitus liber dimissus est. Miserat aliquando Alexander epistolam athenas ad Antipatrū per Athliam quendam: aderat Diogenes atq; ad uocabulum alludēs: quippe athlios infelix dicit. Athlias inquit per athlium ad athlium per dica cōminatē nisi ad se peregeret illū se occisurū: nihil inq; magnum facies. Nam & cantharis & phalāgium id facerent. Illud ut potius intētare monebat: quod si & absq; se uiueret: feliciter uicturus eēt: clamabat autē sapius dicēs hominū uitam facilem a diis dari: uerum occultari illā quærentibus nullum unguenta & his similia. Vnde & ei qui a famulo calciabat nondum ait beatus es: nisi te etiā abstergat: hoc autē erit si mancus fueris. Cum uidisset aliquando magistratus q hieromnemes dicebantur: quendam ex arario phialā furatū adducēs: magni inquit fures paruū ducūt. Intuēs aliquando adulescentem lapides in crucem iaciētē: euge inquit: scopo enim potieris. Circū stātibus se adolescentibus: atq; dicētibus cauebimus ne mordeas nos? boho inq; estote animo filioli: canis betas minime manducat. Gloriāti cuidam q leonis pelle tegetetur: desine inquit uirtutis stramēta confundere. Beatus dicebatur Callisthenes q magnificis ab Alexandro apparatibus exciperetur. At ille infelix inquit est qui tum prādet: ac cœnat cū Alexandro uidetur. Cū pecuniis egeret eas se ab amicis repetere nō petere dicebat. Quādoq; in foro manibus operās utinam aiebat liceret sic perficatio uētre nō elurire adolescentem intuitus cum Satrapis ad cœnam abeuntem: abductum ad suos reuocauit: obseruariq; iussit. Composito adolescenti quidpiam roganti non antea se dixit responsurum q aperte exploraret uir ne eēt an mulier. Plaudēti lasciuus in balneo adolescenti: quāto inq; melius: tāto deterius. Inter cœnandum ossa illi quidā ut cani iactabāt: at ille propius accedens iuxta illos mingebat ut canis. Oratores atq; omnes in dicendo gloriam quærentes ter homines pro eo quod est ter infelices appellabat. Diuitē indoctū ouem aureo uellere dicebat. Cum uidisset luxuriosi cuiuspiam domui inscriptū uenalis: siciebā inquit quia uini crapula obfessa facile dominum euomeret. Causanti adulescēti perturbātium se multitudinem: desiste inquit: & tu perturbatiōis indicia proferre. Ingressus sordidū balneum qui hic se lauant: ait ubi lauantur. Cum rudem pinguemq; citharēdū omnes causaretur: solus ipse laudabat. Rogatus q obrē: ait q talis cum sit: cithara se nō latrociniis exerceret. Citharēdum

Sententia

Audax ad philippum dictu duo genis

Nihil magis facies

Et phalangium potest id facere

Hieromnemes magistratus

Setetia

Quanto melius tanto deterius

Diues indoctus ouem aureo uellere

Sententia

Nota

Diocippus

Diomyssus

Philippus

Alexander

Antipater

Athlias

Perdicas

Callisthenes

Alexander

qui semper ab auditoribus deserebatur ita salutabat Salue galle: illo autem dicente: cur ita. quia inquit canens omnes excitas. Cum adulescentem plurimi inspicerent. ille sinum lupinis complens se incuruabat: multitudine in eum conuersa mirari se dixit quomodo illo dimisso se intuerentur. Dicente sibi quodam ualde superstitioso uno ictu caput tibi perfringam: at ego inquit a sinistris adstans te tremere faciam. Hegesias se deprecante ut sibi librorum aliquid exponeret. uanus inquit es Hegesias: qui caricas quidem non scriptas eligis: sed ueras: uera autem excitatione neglecta te ad scriptam confers. Et qui sibi exilium exprobrabat: at huius inquit miser causa philolophatus sum. Alio rursus dicente sinopei te exilii arguunt & ego illos inquit morā. Intuitus aliquando olympionicem oues pascentem q cito inquit ab olympiis ad nemea te contulisti. Rogatus cuius rei gratia athlete insensibiles sunt: quia inquit suillis: ac bubulis carnibus instructi sunt. Petebat aliquando statuam: rogatur cur hoc faceret: ut me inquit non potiri assuefaciam. Cum postularet quempiam: quippe & hoc primum agebat propter inopiam: dicebat si quidem & alii dedisti & mihi da: si uero nemini a me icipe. Interrogatus aliquando a tyranno cuiusmodi arte præstare statuam sculpere: quo inquit Harmodius & Aristogiton fusi sunt. Rogatus quomodo Dionysius amicis uteretur: ut ualculis ait: dum plēa euacuat: & abiicit uacua. Inscripterat quidam domui suæ: uxore nuper ducta. Iouis filius Callinicus Hercules hic habitat: nihil ingrediatur mali: inscriptit ipse: post bellum societas. Cupiditatem arcem omnium malorum dixit. Luxuriosum intuitus oleas in diuertorio edentem si sic prandisses ait: non ita cœnares. Bonos uiros effigies deorum esse: amorem uacantium occupationem. Rogatus quid nam esset in uita miserum: senex ait egēs. Quæ nam perniciōssime me morderet bellua: ex feris inquit obrectator: ex mitioribus autem adulator. Intuitus aliquando centauros duos pessime pictos ait: quis horum deterior est? Sermonem ad gratiam instructum melleum esse laqueum dixit. Ventrem uite carybdim appellabat. Audiens didymonem mechum fuisse comprehensum: dignus est inquit ex ipso nomine suspendi. Rogatus cur pallens esset aurum: quia multos habet insidiatores. Mulierem in lectica intuens non secundum feram ait esse caueam: fugitiuum seruum ad puteum sedentem uidens caue inquit adulescens ne incidas. Cernens uestimetorum furem in balneis: num inquit ad unguentum: an uero ad aliud uestimentum? Cum uidisset aliquando mulieres ex oliuæ arbore pendere suffocatas: utinam inquit arbores cætera fructum huiusmodi tuissent. Intuitus sepulchrorum uiolatorem: quid hic ait tibi uis optime: aut quem prædari paras defunctorum uiuorum? Rogatus num seruum aut ancillam haberet: negauit: dicenti si ergo mortem obieris: quisnam te ad sepulchrum efferet: q domo inquit indiget. Cum animaduerneret formosum adulescentem passim: & sine custodia obdormientem manu pulsans excitauit dicens: οὐκ ἔστι σοὶ εὖ δοῦναι μετὰ φρονέειν Δοῦναι πῆξαι. Nequis tibi quiescenti pilum in renibus sigat: ad eum qui preciosa parabat obsonia cito inquit morieris fili. Platone de ideis differente & nominante mensalitatē & cyathitatē. Equidem inquit o Plato mensalitatē & cythauum uideo: mensalitatē uero cyathitatē que nō uideo. Et ille recte inquit

Auguria a Sinistris aduersa

Pulcherrimum

Harmodius Aristogiton Dionysius Pulcherrimum

Cupiditas arx malorum

Senex eger miserum in uita

Pallet aurum multos habet insidiatores

Didymus Cur aurum pallet

Dicta duo de ideis inter platone & diogene facete sima & dignissima q maximo tibi prouidentur

ἢ μὴ τὴν τοῦ εὐδοντὸς & ἢ ἐκ τοῦ αἰθιαδὸς ἡομερικῆς ῥησέως ὅτι ὁ δὲ διόμηδης ὡς ἐκ τοῦ αἰθιαδὸς ἡομερικῆς ῥησέως ὅτι ὁ δὲ διόμηδης ὡς ἐκ τοῦ αἰθιαδὸς ἡομερικῆς ῥησέως

Quid & in uita miserum? senex pauper

quibus enim cyathus: mensaq; conspicitur oculos habes: quo autem mensalitas: & cyathitas intelligitur animum nō habes. Interrogāti cuidam qualis sibi uideretur Socrates furēs respondit. Rogatus a quodam quo tempore ducenda sit uxor iuuenibus inquit nōdum: se sibi uero nunquam. Interrogatus quidnam uellet ut colaphum acciperet: galeam inquit. Adolescentem intuens se cōponentē si quidem inquit ad uiros frustra: sin aut ad mulieres nequiter. Videns adolescentulum rubore perfusum: confide ait fili: huiusmodi est uirtutis color. Cum duos aliquādo audisset legis peritos: ambos dānauit dicēs: alterū quidē furatum esse: alterū uero non perisse. Rogatus cuiusmodi uinum libentius biberet: alienum inquit. Dicente sibi quodam plures te irrident: at ego inquit non irrideor. Dicenti malū esse uiuere: non inquit uiuere malum est: sed male uiuere. Consulentibus ut fugitiuum requireret seruum: ridiculum inquit est si mānes absq; Diogene uiuat. Diogenes absq; mane non possit. Prandebat oleas: inuectam uero inter prāndendum placētam proiecit dicens: o hospes hinc cito proficiscere: rogatus qualis esset cās esuriens inquit blādus: satiatus uero molossicus. Hos permulti laudāt: neq; tamē ob laborem audēt cū eis una ad uenationē egredi: ita ne mihi quidē ob dolorum metum congregi atq; una uiuere. Rogatus an sapiētes placētis uescerentur: omnibus inquit sicut & homines ceteri. Interrogatus cur medicis impēderent: non aut philosophis: q; claudī inquit: ac cāci fieri potius q; philosophare. Euadere sperāt polcebat quidam a cupido: tardāte illo: ad cibum inquit homo te postulo: non ad se pulchrū. Exprobrantē sibi cur aliquādo falso pecuniam signasset: tempus inquit fuit cū talis eram qualis tu modo: qualis aut ego modo sum nūq; tu eris. Alteri sibi idē exprobranti: nāq; inquit emingebā tum celerius: sed modo non. Mindum pfectus cū uideret magnificas portas & urbē modicā: uiri inquit Myndi portas claudite ne urbs uestra egrediatur. Cū uidisset aliquādo hominem in purpura furto deprehensum. Accepit te inquit purpureus obitus fataq; maligna. Cratero deprācante ad se illū proficisci: at malo inquit sal Athenis lingere: q; penes te frui magnifice instructa mensa. Anaximenē conueniēs pingui aqualiculo rhetorem: impartire inquit & nobis pauperibus uentrē: q; ppe & ipse leuigaberis: & nobis emolumentum eris. Differēte illo aliquādo pernam prātedens auditores in se cōuertit. Indignāte illo: disputationē inquit Anaximenis oboli precium dissoluit. Cum sibi pbro daretur q; in foro manducaret: in foro enim ait esurio. Quidam & illud huius esse aiunt: q; intuitus illum Plato lauātem olera: accedens silēter illi dixerit. Si Dionysio obsecutus esses: olera profecto nō lauisses: illūq; ad aurē item respōdit se. Et tu si lauares olera: Dionysio nō esses obsecutus. Dicenti cuidam cōplures te irridēt: & illos inquit forte asini: sed nō illi asinos curāt subdidit ille: neq; ego illos respōdit. Conspēcto adolescentulo philosophāte. Heia inquit amatores corporis ad animā pulchritudinē traducis. Admirante quodam ea quae in Samothracia sunt donaria: longe ait plura essent: si & qui seruati nō sunt: ea deuouissent. Alii Diogorā medo hoc assignāt. Formoso adolescenti ad cōuiuuium eunti deterior inquit remeabis: illo redeunte & postridie sibi dicente: & perrexi: & deterior effectus non sum deterior inquit quo? Postulabat ab Eurytio difficile quiddam: illo

//melio

dicente si mihi persuaseris: equidem inquit si psuadere possim: sualissim utiq; uti te suffocares. Reuertebat ex lacedaemone athenas: interrogatus quo & unde: a uiris inquit ad mulieres. Rediēs ab olympiis cū rogaret an multa ibi turba fuerit: turba inquit multa: sed hoies pauci. Luxuriosos dicebat similes ficibus quae p; precipitia nascunt: quarū fructus homo nō gustat: corui autē & uultures comedūt. Phryne scortū uenerē aureā delphis obtulit: eā ille ita inscripsit. Ex graecorū intemperātia. Alexandro quoq; illi assistēte ac dicente sibi. Ego sum Alexander Magnus rex: at ego ait sum Diogenes canis: rogatus quidnā faciens canis uocaretur: q; eis inquit blādior qui dāt: in eos uero qui nō dant oblatro: malos autem mordeo. Ex ficu quadā poma legebat: custode dicēte huic ante paucos dies homo suspensus est: ego inquit illam purgabo. Olympionicem intuēs in scortū frequenter intēdentem: en inquit aries martius a puella uulgari p; collū captus abducit. Formosa scorta letali mulso similia dicebat. Prādenti in platea q; circūstabāt iugiter dicebat: canis canis. At ille uos ait canes estis: q; prandētem circūstetistis. Cū duo molles se ipsi subducerēt: nolite inquit uereri: canis betā nō comedit. De puero stuprato unde esset rogatus tegeates inquit. Cū uidisset ignauū luctatorē medicinā profitentē qd hoc inquit: nū ut eos q; te aliquādo uicerūt: nūc ipse deiicias. Cū scorti filiū i turbas iactantē lapides cerneret: caue ait ne patrē serias. Puero ostentanti sibi gladiū quē ab amatore acceperat: gladius inquit pulcher est sed capulus sedus. Laudatib; q; busdam eum qui sibi erogauerat: me autem nō laudatis qui accipere merui. Cū a quodam pallium exigeretur: si quid ait donasti habeo: sin autem eguisti uitor. Subornato quodam dicente sibi aurū habet in pallio: ita sane inquit: iccirco illo ob uolutus obdormio. Rogatus quid ex philosophia lucratus fuisset: & si nihil aliud inquit uel hoc ipsū q; ad oēm fortunā prāparatus sum. Interrogatus unde esset: mūdanus ait. Sacrificātib; quibusdā ut filium acciperent: ut inquit bonū accipiat nō imolatis. Cum stipem aliquādo posceret ait grotanti: alios expolia: sed ab Hectore contine manus. Scorta dicebat regū esse reginas: petere enim quodcūque eis uideretur. Atheniētib; Alexandrū liberum patrem decernētibus: & me inquit serapin facite. Exprobranti sibi q; loca imūda introiret: & sol inquit in secessib; abiret: neq; inquit natur. In fano cōnans inter panes sordidos appositos sublato abiecit dicēs: in sacrū nihil oportere sordidū ingredi. Dicēte sibi quodam cur nihil sciens philosopharetur: & si inquit philosophiam simulo hoc ipsum philosophari est. Laudabatur puer ad illum adductus q; ingenio excelleret: essetq; optimis moribus: qd ergo inquit me indiget? Qui recta dicerent nec facerent eos cythara: si miles aiebat: & hāc enim nihil audire: neq; sentire. Theatrū ingrediebatur ex aduerso exeuntiū. Rogatus cur ita faceret: hoc ait in omni uita facere studeo. Vidēt aliquādo adolescentulū effaeminari: nō pudet ait deterius q; naturam ipsam de te ipso statuere. Illa enim te uirū fecit: tu te cogis mulierem fieri. Intuēs insipientem aptare psalteriū: non erubescis inquit qui sonos ligno aptes: animum ad uitam nō componas. Dicenti sibi cuidam idoneus ad philosophiam non sum: quid ergo inquit uiuis si ut bene uiuas nulla tibi cura est? Contemnente quodam partem: non pudet ait istum contēnere: qui tibi ut magnum sapias est auctor. Videns decorū

h iii

Quo tempore ducenda sit uxor

Socrates Pulcherrimu

Pulchrū

Manes

Sententia

Pulchrū

Myndus. V.

Pulchrū contra myndios

Crater

Anaximenes

Sententia

Turba multa homines pauci

Alexander

Sententia

Diogenes mūdanus

Alexander

Sententia

adoleſcentem indecēter loquētem: nō erubeſcis ait ex eburnea uagina plumbeū educēs gladiū. Cū probro ſibi daretur q̄ in caupōa biberet: & in tōſtrina tondeor inquit. Exprobrabat ſibi q̄ ab Antipatro accepſſet palliolū: tū ille reiciēda inq̄ nō ſunt p̄clara deū mūera. Pulſante ſe quodā trabe: ac dicēte caue: uirga illum cādēs ait caue. Supplicāte quodam meretrici: quid ait uis miſer q̄ p̄ſtet fruſtrari. Vnguētis delibuto uide ait ne fragrātia capitis ſcētozem uite p̄aſtet. Seruos quidem dominis: malos autē cupiditatibus ſeruire dicebat. Rogatus cur mācipia an dropoda ſint appellata: quia pedes inquit habēt uirorū: animum autem quem tu modo habes qui hoc interrogas. A luxurioſo petebat minam a quo rogaretur cur ab aliis obolum: ab ſe peteret minam: quia inquit ab aliis omnibus denuo me accepturum ſpero: abs te uero an ruruſus accepturus ſim i deorum gremio ſitum eſt. Cum exprobraretur cur Platone non petēte ipſe peteret: & ille inquit petit: ſed propius admoto capite ne diſcāt alii. Sagittarium intuitus ignauum iuxta ſco pon conſedit dicēs ne forte me feriat. Eos qui ad uoluptatē aſpicerent falli ac fruſtrari dixit. Interrogatus an mala eſſet mors: quonam inquit modo mala: q̄ p̄a ſentem nō ſentimus. Alexandro ſtāte atque iterrogāte num me times? quid enim inquit es bonum an malum? dicēte bonum: quis ergo ait bonum timet? Diſcipuli nam iuuenibus quidem ſobrietatem: ſenioribus: ſolatiū: pauperibus diuitias: diuitibus ornatum eſſe dixit. Dydimoni mōcho curanti aliquādo puellā oculū uide inquit ne uirginis oculū curans puellam corrumpas. Dicente quodā amicos illi inſidiari: & quid ait agere oportet: ſi amicis & inimicis aequē utendum erit rogatus qd eſſe in hominibus optimum: fiducia inquit. Ingreſſus aliquādo ſcholam cum uideret muſas multas: paucosq̄ diſcipulos: cum diis iquit magiſter multos hēs diſcipulos. Solebat autē oīa ante omnium oculos facere & quā ad cererē: & quē ad Venerē p̄tinent: atq̄ huiuſmodi cōcluſionculis utebāt. Si prandere nihil mali eſt: neq̄ in foro prādere malum eſt: non eſt autē malū prandere: nec in foro quidem prādere malum eſt. Cumq̄ ante ora omnium iugiter operare: utinā liceret aiebat perfricato uētre a fame conqueſcere: referuntur in eum & alia que cum ſint multa prolixum eſſet & omnia proſequi. Dicebat autē duplicē eſſe exercitationē: alteram enim eſſe animi: alteram corporis: hanc. ſ. ſecundum quam in exercitio perpetuā quā ſunt fantaſiā p̄aſtant ad uirtutis opera quādam admicula. Porro alteram ſine altera eſſe imperfectam: nihilominus bona habitudie & robore inter ea quā competunt dinumeratis: quippe quā ueluti circa corpus: ita & circa animam ſunt. Adiciebatque argumētum quod ad uirtutem facile exercitio proficiatur. Cernere enim ſe in artibus mechanicis & aliis opifices ex conſuetudine operis non minimam operandi celeritatem fuiſſe conſecutos. Athletas item & tibicines utroſq̄ eminere plurimū quāto maiore ſtudio & labore uerſati iugiter fuerunt. Atq̄ ita iſtos ſi quidē exercitacionem ad animū trāſtulſſent: nequaquā inutiliter aut imperfecte laborarent. Nihil dicebat in uita omnino abſq̄ exercitacione perfici: eā uero oīa exuperare poſſe. Cum igitur repudiatis inutilibus laboribus naturales inſeq̄: ac uiuere beate debeamus: per ſummam dementiam inſcēles ſumus. Namq̄ ipſius quoq̄ contemptus uoluptatis ſinos aſſueſce

Antipater

Andrapoda grece uocata ſunt mancipia

Sententia Plato

Pulcherrimum contra ineptum sagittarium Alexandri

Qua ratione mors non sit mala

Disciplina laus

Cum diis multos habes discipulos simile & apud athenensium dicitur sed non refertur ad diogenem

Sententia

rimus: iocundiffimus ſit & ſicut hi qui conſueuerunt uoluptuoſe uiuere: moleſte inde ſe auelli patiuntur: ita q̄ ſe aliter exercitati ſunt: gratiffime ipſas cōtemnunt uoluptates. Talia docebat atq̄ in actum producebat uere cōſuetudines antiquas monetas uero reſculpens: nihilq̄ minus naturalibus q̄ legitimis deferēs: eandem uitā formā quā Hercules ſe uiuere affirmās nihil libertati p̄aferēs: oīaq̄ ſapientum eſſe dicens: eiufmodi rationibus quas ſupra allegauimus utens. Omnia inq̄ ens deorum ſunt. Amici autem ſunt ſapientibus dii. Sunt autem amicorum cuncta cōia: oīa igitur ſapientium ſunt. Ac de lege q̄ ſine ipſa geri temp. poſſibile nō ſit. Nā ſine ciuitate nihil eſſe utile: urbs uero ciuitas eſt: lex uero abſq̄ ciuitate ad nihilum utilis: eſt igitur urbana lex. Nobilitatem uero & gloriam & huiuſmodi cetera ridebat: dicēs: malitię eſſe uelamenta. Solamq̄ rectā eſſe temp. quā eſſet habenda in honore. Dicebat & honores cōmunes eſſe oportere: nuptias nihil appellans. Sed qui ſuaderet ei quam induxiſſet cōgredi: cōmunesq̄ iccirco filios fieri. Nihil eſſe iniquum ducēs ex templo quidpiam accipere: aut aliquod guſtare animalium: ne iniuſtum quidem eſſe humanis uelci carnibus: idq̄ ex aliarum gētium conſuetudine liquere: atq̄ hac recta ratione omnia in omnibus & per omnia eſſe dicens. Namque & in pane carnes eſſe: & in olere panem: cum panis & corpora reliqua in omnibus per occultos quosdam meatus: ac tumores ingerantur: atq̄ una euaporent. Sicut & in Thieſte manifeſtum eſt: ſiq̄ dem ipſius ſunt tragædia & non eginita: ipſius familiaris ſiue Paſiphontis duciam: quem ſcribit Fauorinus in omnimoda historia poſt obitum eius ſcripſiſſe. Muſica uero & geometrię & aſtologiā ceterorumq̄ ſimilium fuiſſe negligentem ueluti iutilium & quā minime eſſent neceſſaria. Fuit autem promptiffimus ad obuiandum his quā dicerentur: ut ex ſuperioribus liquet. Venditionemque ſui fortiffime pertulit. Nā cum in æginam nauigaret: atque piratis fuiſſet comprehenſus: quorum princeps erat Scirpalus: cretamque deductus uenditus eſſet: p̄acone interrogante quid ſciret facere reſpondit: ſcire ſe hominibus dominari. Cum repente aſpexit corinthum quendam habitu ingenuo p̄atereuntem Xeniadem quē p̄diximus hūc digito denotans: huic inquit me uende: hic enim domino indiget. Emit igitur illum Xenia des: corinthumq̄ ſecum adducēs: & filii p̄aceptorem dedit: & omni domui p̄aſecit. Is uero ita ſe geſſit in omnibus: ut ſuperſtes ille diceret: bonus dæmon domum meam introiuit. Refert Cleomenes in libro qui pedagogus in ſcribitur: neceſſarios ſuos illum redimere uoluiſſe: illum uero eos fatuos dixiſſe. Neque enim leones ſeruos eſſe nutrientium: ſed econuerſo illos ſeruire leonibus. Nam ſerui timere eſt: ſeras uero hominibus terrori eſſe. Erat autem uiro mirabilis p̄ſuadendi ius: adeo ut quēlibet oratione facile caperet. Fertur denique Oneſicratus quidam æginenſis athenas miſiſſe: alterum ex duobus liberis ſuis Androſthenem nomine: eumque cum audiſſet Diogenem illic p̄aſtiſſe: miſiſſe itidē quem p̄dixeramus Philicum qui erat maior natu: ipſumque ſimiliter detentū fuiſſe. Tertius uero ipſe adueniſſe: atque una cum filiis philoſophatus eſſe: tanta Diogenis ſermonibus ſua uita inerat. Audiuit ipſum & Phocion qui cognominatus eſt bonus: & ſtilpo megarenſis: & complures alii ciuiles uiri. Fertur nonagita

Sententia

De nobilitate pulchra

Legimites

Pasiophon

Sententia mathe tica: minime neceſſaria

Fauorinus

Musica geom tri & aſtologiā neceſſarias tunc non neceſſarias

Cleomenes

Sententia

Onesicratus

Diogenes

Philicus

Phocion bonus

Stilpo

h iiii

Diogenis mors.

ferme annorum obiisse diem. Porro de ipsius morte uaria habetur opinio. Sūt. n. qui dicant illum cū bouis pedem crudū comedisset bilem incurrisse: atq; ex ea fuisse defunctū. Alii uero continuisse spiritum atq; ita expirasse ex quibus est Cercidas megalopolita siue Cretensis in meliambis sic.

meliambi

Cercidas

Quidem finit nō ante sinopeus ille
Gerens bacillum duplicis uestis lator.
Pascens in æthere dentibus labra admouens.
Et spiritum mordens qui obiit erat uere
Iouis diogenis stirps: canisq; celestis.

Antisthenes

Alii dicunt cū polipū canibus partiri uoluisset: morsum in cruris neruo accepisse ac ex eo defunctū esse: ipsius tamen necessarii: ut in successione ait Antisthenes: id potius approbat q̄ spiritū cōtinendo animā exhalauerit. Degebat. n. in sui cranio: id autem erat gymnasium ante corinthum. Cū uero ex more familiarē ademissent: pallioq; obuolutū deprehēderent: nō illū dormire arbitratū: erat q̄ pe minime sonnolētus: sed ex instituto suo durā peruigil cōsuetus reuellato pallio aniam efflasse inuenerūt: suspicatioq; sunt: illum hoc fecisse desiderio migrandi ex uita. Hinc ut aiūt inter eos q̄ eum sepeliret: oborta seditio fere ad cōserendas eos perduxit manus. Aduentibus aut patribus illorum: atq; primatibus ita se data discordia sepultum esse tradūt iuxta portā quæ in isthmū fert. Erigētes autē super illius tumulū columnā: canē desuper ex lapide pario sculpsērunt. Postmodum & ipsius ciues æreis illum statuis honorarunt ita inscribentes. Senescet tempore qdem hoc æs: sed tua sane Diogenes gloria nō obolefcet omnibus sæculis. Nam uitę gloria mortales illustrasti: facilem q; uiuēdi uiam prętulisti. Est idem de eo tale epigrāma carmine proceleumatico.

Cranium gymnasii corinthi diogenis habitatio

Diogenes age loquere rogo quæ te mors

Excepit in acherontis domum: canis acerbitas mordicus

Aiūt qdam illū dū morerē mādasse in sepultū proiici cadauer: ut oēs bestię particeps ipsius essent: siue in foueā superiecto modico puluere iniicerent. Alii autē in elissum se imitti uoluisse tradūt: ut esset fratribus utilis. Demetrius autē in æg uocis ait eadem die Alexandrum Babyloniæ. Diogenemq; corinthi uita functos esse. Erat aut senex Olympiade. cxiii. Feruntur eius ista uolumina: Dialogi capitulorū. Ichthyas: cornix: pardus: plebs: atheniēsiū respu. ars moralis: de diuitiis amatorus: Theodorus: Hypsiās: Aristarchus: d̄ morte: Epistolæ: Tragœdiæ. vii Helena: Thyestes: Hercules: Achilles: Medea: Crysippus: Oedippus. Porro Socrates in primo successione: & satyrus in quarto de uitis nihil esse Diogenis affirmant. Tragœdiolas autē ait satyrus Philisci arginēsis esse Diogenis discipuli. Sotion autē in septimo hæc sola Diogenis esse ait. De uirtute: de bono: amatorum pauperem. Tholomeū. Pardum: Cassandrum: Cephalioem: Philiscū: Aristarchum: Sylsiphum: Canymedem: de usu: Epistolæ. Fuerūt autē quique Diogenes. Primus apolloniates physicus. Eius autē scriptorū istud initū fuit. Quod cumq; dicere aggredienti opera: precium esse uidetur initium irrefragabile ponere. Secūdus Sicyōius qui pelopōeliaca scripsit. Tertius hic ipse. Quartus stoi

Nullus

Demetrii

Diogenis Libri

Socrates

Satyrus

Philiscus

Diogenes Quinq;

Diogenes & Alexander
eo die uita functi

cus ex seleucia: appellatus est autē babylonius ob uicinitatē. Quintus tarsensis q̄ de quæstionibus poeticis scripsit: quas etiā soluere nitit: Hūc uero philosophum Athenodorus i q̄nto de abulationū ait q̄ ungi solitus sit: lucidū semp esse uisum. Athenodorus

Mominus syracusanus.

Mominus syracusanus Diogenis quidē discipulus: famulus uero mensæ cuiusdam corinthii fuit: ut Socrates tradit. Ad eum Xeniades q̄ diogenem emerat: frequens pergebat: uirtutemque ipsius operū atq; in dicēdo uim prædicans. Mominum in uiri pellexit amorem. Ille. n. continuo simula uelania abiicere monetam omnēq; mensæ pecuniā cœpit: donec a domino repudiatus cōtinuo se ad Diogenem contulit. Assecutus est autē & Cratem cynicum sapius ceterosq; id genus studiose consecratus. Quæ ex re factum est ut eum dominus suus adhuc magis insanire putarit. Fuit autem uir eloquens & doctus: adeo ut Menæder comicus ipsius mentionem fecerit in quadā comœdia sic de eo dicens: Mominus uir quidā fuit oiphilo sapiens ignobilis modico qui peragebat: peras ergo tres: Sed & imagines uerbo edixit simile nihil ei esse p̄ louē qd̄ dictū est: nosce te ipsum: neque his quæ sunt in laude: sed super hæc oia mēdicus ille & sordidus. Nam quod reliquum est omne factū esse ait. Adeo uero grauis tantaque cōstantia fuit: ut contempta gloria solam ueritatem appeteret. Scripsit autem ludrica sentētiis seriis permixta: de appetitiōibus duo: & exhortatorium.

Diogenes Socrates Xenocrates

Crates

Menander

Ludicra sententiis seriis permixta

Onesicritus.

Onesicritum alii quidem arginensem tradūt. Porro Demetrius magnus astipalensem fuisse ait: & hic ex Diogenis ludo pbatissimus. Videt autem quiddā habere simile cū Xenophōte. Ille quippe cum Cyroc hic cum Alexandro militauit. ille cyri pædiā: hic alexandri scripsit initia. Ille cyri: hic alexandri prosequitur laudes. Est autē & stilus utriusque simillimus: nisi in quantum q̄ transcribitur secundum ab exēplari est. Fuit & Menander diogenis discipulus cognomēto. Drymus homeri admirator: & Hegesæus sinopæus Cloeos cognominatus: & Philiscus arginensis quem prædiximus.

Demetrius

Diogenes

Xenophos

Cyros

Menander Drymus

Hegesæus

Crates thebanus.

Crates Ascondii filius thebanus ipse quoque inter sapientissimos Diogenis discipulos fuit. Ceterū Hippobotus non Diogenis ipsum fuisse discipulum ait: sed brvronis achiui ista ferūtur ludicra. Pera quedam ciuitas est in medio nigro typho pulchra & pinguis circūfusa nihil habens: ad quā nemo uir nauigat: neque qui stultus paralitūque sit neque audus meretricis: ob scenisq; exultans operibus: sed animum atq; alia fert & ficus & panes: de quibus: inuicem non certāt: neque sumunt arma pecuniæ aut gloriæ gratia. Est & Ephemer hæc habens illa uulgatissima. Apponit coquo minas decem: medico dragmam: assentatori talenta quinque: consiliario fumum: meretrici talentum: philosopho triobolum. Vocabatur autē & thyrepa noctes q̄ in omnem ingrederetur domum: & corripere. Est eius & illud: hæc habeo quæ didici: & quæ que curauit: atque me diuæ docuerunt munera musa: q̄que ex philosophia fuisset ad reptus lupinorum chanicen: & nullius rei curā. Fertur eius & illud. Amorem se

Crates

Ascondius

Hippobotus

Bryro achuius

Amoris Pharmacu

Antisthenes

Philemon

Diocles

Diogenes

Hipparchia

Philippus

Demetrius

magnesi

Cratosthenes

Pisicles

Euclides

Fauorinus

Nicodromus

Demetrius

phalereo

Theophrastus

Diocles

Menedemus

Asclepiades

Zeno

dat fames: sin minus tepus: eis uero si uti non uales: laqueus. Floruit maxime circa centesimam & tertiadecimam olympiadem. Hunc ait Antisthenes in successionebus cum in tragodia quadam cerneret Telephum sportulam tenentem aliasque opulentum ad cynicam philosophiam prexisse: illumque patrimonio uedito: erat quippe uir nobilis: cum aggregasset plus quam ducena talenta: ciuibus ea dimisisse: adeoque constanter philosophatum esse: ut & Philemon comicus ipsius mentionem fecerit: Ait nepe astate quippe habuit pallium crassum ut se contineret: hieme autem panum. Refert autem Diocles persuasisse sibi Diogenem ut peculium dimitteret: ac si quid pecunie haberet iactaret in mare. Atque Crates quidem domus ab Alexandro: hipparchia uero a Philippo: Quosdam ex propinquis ad se uenientes atque auertere ab instituto molientes lapenumero baculo persequerebat constantique perdurabat. Porro Demetrius magnesi us ait deposuisse illum pecuniam ad trapezitam: ea conditione ut si quidem filii idiotae essent: eam illis redderet: sin autem philosophi: plebi distribueret: nihilo quippe egere philosophos. Erathostenes autem refert: cum ex hipparchia de qua dicemus: natus sibi esset filius Pisicles nomine: eum iam adultum ad ancillam adduxisse domum ac dimisisse: hoc ei paternum esse matrimonium. Ceterum moechorum exilia & cedess tragicorum esse praemium: eos uero qui scortis cogrederentur comicorum: quippe ex luxu & ebrietate insaniam gigni. Huius frater Pisicles fuit Euclidis discipulus: eius facetum quidpiam fauorinus in secundo commentariorum refert. Ait enim pro quodam deprecans gymnasi principem eius ilia tetigit. illo indignante: quid enim ait nomine & ista tua sunt sicut & genua? Dicebatque possibile non esse inueniri qui lapsus non sit: sed ueluti in malo punice granum etiam aliquod putridum esse. Cum Nicodromum cytharcedum irritasset. cessius in facie est. Cartulam itaque iponens fronti inscripsit. Nicodromus fecit. Scorta ex industria insectabat maledictis: una & se ipsum exercens ad perferenda conuicia. Demetrio phalereo qui sibi panes ac uinum miserat exprobrabat dicens: utinam & fortes panes ferret. Constata igitur aqua bibisse. Ab Atheniensibus ciuilibus iuris peritis arguebatur cur sindone amiceretur: quibus ille Theophrastum inquit ostendam uobis opertum sindone: non creditibus iduxit illos in thestrinam ubi ille tondebatur: ostenditque lino coopertum. Cum thebis a principe gymnasi flagris caesus esset: siue secundum alios corithi ab Eutyrate: ac pede traheret: ridebat dicens: Me pede diuino extendens protrahe uelo. Diocles autem pertractum eum a Menedemo eretriensi testatur: Nam cum esset decorus & Asclepiadi phylasio uisui esse uideretur: tetigit Crates illius coxas dicens itus Asclepiades. qua ex re indignatum Menedemum traxisse illum: idque eum dixisse. Zeno uero citius in libris de usu pelle ouis quoque inuisse pallium refert: ut esset informior. erat autem & facie turpis: & cum se exerceret ridebatur. Solebat autem sublatis manibus dicere confide Crates pro oculis & corpore reliquo. Hos autem uidebis irrisores iam iam ex morbo contrahite beatum dicere: se autem ociositatis arguere. Dicebat autem tamdiu philosophandum esse quoad uideantur duces nobiles esse alinarii. Desertos dicebat qui cum assentatoribus essent: non secus ac uituli cum inter lupos sunt: neque enim cum illis propinquos: neque cum his esse: sed insidiatos. Cum autem sentiret se morti proximum: inspiciebat seipsum dicens: perge iam amice perge ad inferni sedes statu ob senium

curue. Erat quippe ex senectute curuatus: Alexandro rogante num uellet restitui: ac refici patriam suam: quod ait opus esse: rursus. non fortassis Alexander eam alius diruet. Habere se patriam contemptum gloriae & paupertatem fortuna nunquam casura bona: diogenisque ciuem esse inuidiam insidias non metuens. Meminit ipsius & Menander in geminis dicens. Me cum enim ambulabis pallio amicta: sicuti cum Crate cynico quodamque coniunx: & filiam tradebat illis ut ipse ait: probationi triginta iductis diebus discipuli eius. Metrocles.

Metrocles Hipparchiae frater cum prius audiret Theophrastum peripateticum adeo corruptus erat: ut cum saepe inter differendum crepitum uentris emitteret: praeter angorem animi domi inclusus moraretur continere uolens: Hoc agnito Crates ingressus est ad eum consolaturus: ac lupinis ex industria uoratis persuasit quidem illi primum uerbis nihil mali fecisse: fore quippe prodigium si non & secundum naturam flatum emitteret. Tum uero & ipse in huiusmodi crepitum erumpens illum & similitudine operis erexit. Hinc ipsius iam auditor fuit: euasitque uir in philosophia eminens: Hic libros suos ut ait Hecaton in primo usum combussit dicens. Sunt ista somniorum phantasmata ueluti deliramenta. Sunt qui Theophrasti commentaria quae ex illius ore perceperat: combussisse ferunt: ac dixisse. Vulcane celer age: nihil hic tui indiget thetis. Res docebat partim emip pecunia ut domum: partim tempore & diligentia ut disciplinas liberales: diuitias nocere nisi quis eis digne utatur. Obiit senex a se ipso suffocatus. Porro discipuli eius fuere Theombrotus atque Cleomenes. Theombrotus auditor fuit Demetrius alexandrinus: Cleomenis autem Timarchus alexandrinus & Echeles ephesius: quod & ipse Theombrotum audiuit: a quo Menedemus: de quo postea dicemus. Fuit inter illos insignis & Menippus sinopeus. Incidit autem in illorum retia Metroclis quoque soror Hipparchia.

Hipparchia Metroclis soror: erant autem maronite ambo. Amabat utroque & Crates uitam atque uerba: neque ulla oino procorum excellentia potuit auelli: non opibus: non nobilitate: non pulchritudine: sed haec omnia sibi Crates erat: parentibusque minuebatur seipsam nisi huic traderetur necaturam. Cum igitur Crates a parentibus puellae rogaretur: uti ab hoc illam proposito auerteret: Postquam agit omnia nec persuasit: exurgens omni sua suppellectile ante illius oculos exposita: hic ait sponsus: haec eius possessio est: ad haec delibera. Neque enim esse nisi conuersors poteris: nisi eadem studia attigeris. Elegit continuo puella: sumptoque illius habitum una cum uiro circuibat: & cogrediebatur in apto: atque ad cenas proficiscebatur. Quo tempore & ad lysimachum ad conuiuium uenerunt: ubi & Theodorum impium coarguit sophisma huiusmodi obiciens. Quod faciens Theodorus iniuste agere non dicitur: id Hipparchia si faciat: facere iniuste non dicitur. Theodorus autem se ipsum feriens iniuste non agit: ne Hipparchia quidem Theodorum cadens iniuste agit. Tum ille ad id quidem mime respondit: sed illius pallium traxit: Sed neque terribita neque perturbata Hipparchia ut mulier est: Verum & dicente sibi illo. haec est quae tetrini reliquit radios. Sum e quidem inquit theodore: sed num tibi male de me ipsa stauisse uideor: si tempus quod in tetrinio consumptura erant disciplinae potius impediat? Haec & alia inuenera de philosophate femina dicuntur: Fertur & Crates epistolarum liber in

Alexander

Diogenes

Menander

Crates cynicus

Metrocles.

Hipparchia

Theophrastus

Hecaton

Theombrotus

Cleomenes

Demetrius

Timarchus

Echeles

Menedemus

Metroclis

Hipparchia

Lysimachus

Theodorus impius

Crates

epistolarum

liber in

quibus præclare philosophatur. Stilus ipse sæpe Platoni similis uidetur. Scripsit & tragœdias altissimo philosophiæ stilo: quale illud est: Nō una patriæ mihi turris non una tecta: sed terræ omnis & ciuitas & domus parata nobis: modo uiuere detur. Obiit uetulus: atque in boetia sepultus est.

Menippus phœnix.

Menippus & ipse cynicus patria quidē phœnix: cōditiōe seruus fuit: ut ait Achaicus in ethicis. Diocles autem dominū ipsius & ponticum fuisse: batonemque uocatum tradit. Cum uero præ cupiditate ipotunius peteret: thebanus fieri ualuit. Edidit quidem dignū memoria nihil. Porro ipsius libri multo risu referti sunt: nō secus atque Meleagri quo tempore sui fuit. Refert Hermippus diurnum sceneratorem fuisse: uocatumque Hemerodanistem. Tandem. Nāque nautica usura scenerari conarique ut pecunias complures cogeret: Tandem insidias perpeffum oibus priuatum esse: ac præ mœre laqueo sibi uitam extorsisse. Et nos lusimus in ipsum.

Est canis in creta quamuis sit patria phœnix

Tristia qui tota scenera luce dabat

Istum nouisti sed uos fortasse Menippum

Nam canis hic solum nomine notus erat.

Omnibus hic nocuit thebis ut fossa fuisset

Penderet laqueis si bene nota canis.

Quidam eius libros nō ipsius eē sed Dionysii & Zophiri colophoniorū tradūt: qui iocādi causa conscribentes ei ut disponere idoneo dederunt. Fuerunt autem Menippi sex. Primus qui de lydis scripsit: Xantūque breuiauit. Secundus hic ipse. Tertius stratonicus sophista. Quartus sculptor. Quintus & sextus pictores: utroque memorat appollodorus. Cynici autem uolumina tredecim sunt. Nemia: testamenta: epistolæ composita: ex deorum persona ad physicos & mathematicos gramaticosque: & epicuri scetus: & eas: quæ ab ipsis religiose coluntur imagines: & alia.

Menedemus:.

Menedemus Coloti lāpfaceni discipulus fuit. Hic ut ait Hippobotus intatum prodigiōsā supstitiōis uenerat ut sumpto habitu furia circuiret: dicens speculatorem se ex inferno uenisse peccatium: ut iterato descēdens hæc ibi dæmonibus renūciaret quæ uidisset. Vestis hæc erat pulla tunica talaris: astricta piuceo balteo: pilleus arcadicus capiti impositus habens intexta elementa. xii. cothurni tragici: barba proluxa: uirga in manu fraxinea. Atque ista quidē uitæ sunt singuli cuiusque cynicorū. Subicienda nūc & quæ cōmuniter illis uisa sunt siquidem & sectam hanc philosophiæ esse iudicamus: nō ut quidā uolūt constātia uitæ: Placet ergo illis rōnalem naturalemque philosophiā tolli oportere ab Aristone chio non discendentibus: moralique soli intendi: quodque plerique Socrati: hoc Diocles Diogeni inscribit: hunc asserens dixisse inquirendum quid nobis boni malique domi sit. Repudiant & disciplinas liberales: Denique neque discendas litteras dixit Antisthenes ne frugi effecti peruerterentur alienis. Tollunt & geometriam & musicam: & cætera id genus. Nempe enim & Diogenes cuidam

Aristone Chio

Aristo
chius

Diocles

Diogenes

Antisthenes

ostendenti sibi horoscopium: utile sane inuētum ait ne priuemur carna: ad eum uero qui musicam sibi præferbat ait: Nam uirorum sententiis bene se habent ures atque domus non cantibus nec pulsibus. Placet eis & finem esse secundum uirtutem uiuere: ut Antisthenes ait in Hercule: similiter ut stoicis. Nam societas quædam est inter has duas sectas: unde & cynisum dixere breuem uiam: atque ita uixit & Zeno cittiæus. Placet item eis simplex & parabilis uictus: qui ppe qui sobriis cibariis utuntur & solis pallis: diuitias gloriam nobilitatemque contēnūt. Itaque plerumque herbis & aqua tantum frigida utuntur: operimētisq; fortuitis & doliis: sicuti Diogenes: qui dicebat deorū eē pprium nihil indigere: eorū uero qui diis essent similes minimis egere. Virtutem dicunt esse docibilem: ut in herculem ait Antisthenes: esseq; minime reiiciendū: sed studiose colendum: ac sine peccato sapientem & simili amicum. fortunæ quoque nihil permittendū. Quæ uero inter uirtutem & uitia sunt æque: ut Aristochius in differentia appellant: & isti quidem cynici fuere. Veniendum iam ad stoicos: quorum princeps fuit. Zenocrates discipulus.

Diogenis Laertii de uitis philosophorum Liber septimus.

Zeno Cittiæus.

Zeno Mnasiæ siue Demei filius cittiæus ex cypro graeca ciuitate phœnicibus frequenter accolis: collo fuit in alteram partem inclinatione: ut refert Timotheus atheniensis in libro de uitis. Appollonius aut tyrius gracili corpore statu procerus & atra cute fuisse illum auctor est. Unde illum quidam ut Chrysippus in quinto prouerbiorum ait: ægyptium palmitem dixit. Crura habuit turgida & imbecilla & infirma. Idcirco & Perseus incōmentariis conuiualibus ipsum refert complures cœnas declinasse. Vescabatur perlibenter ficibus recentibus atque ad solem passis: Auditorque ut dictum est Crates fuit. Deinde Stilponem etiā audisse & Xenocratem decēnio perpetuo non desunt qui affirmant: sicuti Timotheus in dione: Polemonis itidem frequētas auditorium. Porro Hecaton & Appollonius tyrius in primo de Zenone libro scribit: cum oraculum consulisset: quo pacto uiuere optime posset respondisse deū: si mortuis colore concors esset. Quod ille cū intellexisset: se ad legēdos antiquorum libros magno contulisse studio. Denique Crates hoc modo familiaritate usus est. Purpuram ex phœnice mercatus aduectans ad piræum naufragium fecit. Ea iactura subtristior factus athenas ascendit annos triginta natus seditque penes librarium uenditorem. Legente autem illo secundum Xenophontis commenta-

riorum delectatus ille & iam lætior sciscitari pergit: ubinam eiusmodi uiri morarentur. Opportune tunc prætereunte Crates: digito illum bibliopola ostendens hunc inquit sequere. Ex eo iam Crates auditor erat. Alias quidem aptissimus ad philosophiam: uerum uerecundior quam: ut se ad impudentiam cynicam conferre posset. Id ubi animaduertit Crates: curare etiam in hoc illum studens ollam lenticula refertam dedit: ut per ceramicum ferret. Cum autem

Antisthenes

Deorū esse pprium
nihil indigere

Mnasiæ

Demeas

Timotheus

Appollonius tyrius

Chrysippus

Perseus

Crates

Stilpo

Xenocrates

Timotheus

Polemo

sequenti

Appollonius

Xenopho

Zenon's libri

Tunc secundis uentis nauigauit quādo naufragium fecit

Poecile porticus prius pesianacta uocata

Storici uide dicti

Polygnotus

Crato Athenis

Antigonus

Perseus

Demetrius

Zeno

Apollonius

uideret pudescere illū atq; uerecūdari: baculo ictā pfregit ollā. Illo fugiente & lē tricula p crura defluente: qd iquit fugis puniceolū: nihil mali passus es. Aliquan diu igit audiuit Cratem: quo tēpore cum scripsisset de repub. quidā iocantes aie bant i cauda canis illū scripsisse. Præterea scripsit & ista. De uita secūdam naturā. de appetitu: siue de hoīs natura. de perturbatiōibus: uel de uitis. de officio. de le ge. pe græca peritia. de aspectu. de toto. de signis: siue de notis: Pythagorica uni uersalia. de dictionibus. Problematū homericorū. y. de poetica auditione. Est ip sius item & ars & solutiones & argumenta. ii. cōmentaria Cratis moralia atq; isti quidem libri eius sunt. Postremo discessit: & quos prædiximus audiuit ad uiginti annos: ubi & illum dixisse ferunt. Tunc secūdis uentis nauigauit quando naufra gium feci. Alii sub Crate hoc dixisse aiunt: Quam bene fortuna fecit: quæ nos philosophiæ applicauit. Alii dum athenis diuersaretur audito naufragio dixisse illum ferunt: Recte sane ægit fortuna quæ nos ad philosophiam impulit. Qui dam deposito athenis onere sic demū ad philosophiam fuisse conuersum. Ver tens igitur se ad porticum uariā quæ & pesianacta appellabatur: ex uaria & mul ta scientiæ pictura polygnoti orōnē formabat uolēs & locum illū stabilē facere: nullisq; seditiōibus ultra uiolabilē. Nāq; ad mille quadringētos triginta ciues ibi fuerāt necati. Eo igitur ad illū audiendū discipuli iā cōfluebāt: atq; ideo stoici uo cati sunt etiam qui ab ipso antea zenonii appellabant: ut epicurus in epistolis ait. Siquidem & ante illū storici qui in illa morabant: poetæ dicti erāt: ut ait Eratosthe nes in octauo de antiqua comœdia: a quibus multū incremēti ea appellatio acce pit. Enim uero summo in honore apud athenienses habebatur Zeno: adeo ut ur bis ac mœniū apud illū clauēs depōnerent. coronaque aurea & ærea imagine ho norarent. Hoc aut & ciues ipsius fecisse ferūt magno sibi ornāmēto fore uiri ima ginem existimantes. Amplectebantur illū & sydonii cittiæi. Suscipiebat illum & Antigonus: & si quādo athenas cōtendisset: auditor eius erat: multūq; orabat ut se ad eū cōferret. Id ille quidem facere reuuit. Cæterum Perseum unū ex familia ribus misit Demetrii filium genere cittiæum: quique olympiade .cxxx. florebat Zenone iam sene. Est autem hic textus æpistolæ Antigonis: ut refert Apollonius tyrius in his quæ de Zenone scripsit.

Rex Antigonus Zenoni philosopho salutem.
LGo fortuna me quidem & gloria uitam tuam anteire existimo. Ceterū disciplinis studiisque liberalibus & perfectā felicitate quam tute possi des: longe abs te præcellis sentio. Quocirca te orare statui uti ad me p rificaris: id mihi persuadens te preces meas minime irritas fieri passurū. Tu igitur modis omnibus enitere ut tuo contubernio fruamur: hoc pro certo habēs: te non mei tātum: sed omnium simul macedonum eruditorem fore. Nam qui ma cædoniæ regem erudit: atque ad uirtutem imbuit: eum & subditos quosque in struere ad fortitudinem & probitatem certum est. Nam cuiusmodi fuerit dux ta les ut plurimum subditos fieri necesse est. Vale. Ad hæc Zeno ita re spondit.
 Zeno Antigono regi salutem.
Amplector tuū maxime discendi studium: q̄ ueram: utilem atque ne

cessariam: non popularem: & quæ ad peruertendos mores tendit: eruditionem apprehendere instituis. Qui enim philosophiæ amore ac studio tenetur: decli natque celebrem illam & uulgarem uoluptatem: quæ quorundam adulescen tiorū aios esciat: eū nō natura mō nobilitatē tueri: uerū quidē uirtutis quoque istituto manifestū est. Porro liberali ac nobili ingenio si adiciat modica exercita tio: neque desit præceptoris copia: mature ad pfectā uirtutis euadit frugē. Egdē nisi senectus mihi obsisteret: sum eni octogenarius: corpusque præterea inuali r dū: ipse ad te pgerem: ut iubes. quia uero id nō datur: quosdam ex contubernali bus meis ad te mitto: q̄ animi bonis me minime inferiores sunt: & corporis etiā cō modis exuperant. His si tu studiose cōgrediare: nihil quod ad ueram ptinet bea titudinem desiderabilis. Vale. Misit autem perseum quem prædiximus theba nūque Philonidam. Vtriusque horū Epicurus mentionem facit in epistola ad Aristobulū fratrem: cōgressosque Antigono memorat. Placuit atheniēsiū quo que de illo decretū: quoniam ē memorabile subnectere. Est aut̄ huiusmodi de cretum. Arrenida principe acamadis tribus quinto magistratu memaeterionis decima magistratus tertiadecima prælidētū concio rata decreuit Hippio crati stotelis xypeteō & cæteri primarii. Thraso thrasonis filius anaclicus dixit. Quo niam Zeno Mnasei filius cittiæus cōplures annos in ciuitate philolophe uersa tus est: atq; in omnibus uir bonus esse perstitit: ac iuuenes qui ad illum disciplina causa conuenerunt ad uirtutem & frugalitatem exhortando: ad ea quæ iunt opti ma incendit: uitam suam uerbis ac doctrina suæ consentaneā exemplar omnib9 proponens: bona fortuna uisum est plebi laudare Zenonem Mnasei filiū cittiæi um & aurea corona coronare secundum legem uirtutis ac teperatiæ gratia: præ tereaque construere illi sepulturam in ceramico. Publicæ coronæ autem facien dæ exadificandique tumuli plebem iam quinque uiros ex atheniensibus elige re qui curam habeant. Decretumque hoc scribam Plebis inscribere columnis du abus: licereque sibi alteram in academia: alteram in lycio ponere. Sumptus ue ro columnarum distribuere eum qui negociis præst. Ut omnes intelligant athe nensium plebem bonos uiros & uiuos & defunctos honorare. Ad huiusmodi autem structuram electi sunt Thraso anaclicus: Philocles piræus: Phædrus ana phlystius: Melon acharneus & Micythus sypalleteus. hoc exemplar decreti fuit. Refert aut̄ Antigonus carystius ipsum se nō negare cittiæum. Nā cū unus eorū e numero fuerit atq; in colūna descriptus sit: q̄ ad lauacri structurā cōtulere in sta tua Zenonis philolophi: ut etiam cittiæus adicere se orauit. Cum uero fecisset ali quādo uasculo cauū operclū. circūferebat pecuniā: ut Crates præceptor p̄mptū haberet ac paratum necessariū uictum. Aiunt illum plusquam mille talenta ha buisse cum uenit in græciam: eaque nautice scenerari solutum. Edebatq; modi ce panem: & mel: & suauis uini paululum bibebat. Pueris semel fere aut bis usus est: & ancillula quadam ne sexum odisse uideretur. Eandem quoq; domum ipse & perseus una habuit. Is cū aliquādo tibicinā mulierem ad eum induxisset: ab se raptam ad perseū abduxit: eratq; ad illū aditus facilis: neque ipse difficile quo quis que uellet circūducebat̄ adeo ut sæpe apud eū Antigonus caneret rex: atque ad

Aristobulus

Arrenidas

Hippio

Cratistoteles

Xypeteon

Thraso

Zeno

Mnasey

Anaclicus

Ceramicis se pultura

Zeno aurea corona do natus ut demonstrat ut patet in oratione eius carystius

Thraso

Philo

cles

Phædrus

Melon

Micythus

Antigonus carystius

Perseus

Aristoclem cytharædum ad conuiuium cum illo una pergeret. Sensim tamē id euitasse traditur: ac declinasse ne nimis esset popularis: adeo ut in summo gradu cōsideret: deuitas uel alteram pturbationis partem: neq; uero cū plurib; q̄ duo bus uel trib; ambulabat. Quibusdā uero ut Cleāthes ait in libro de arte iubebat ars dare circumstātes: uti ne sibi molesti essent. Pluribusq; circumstātib; ostēdēs in porticu in summo lignea aræ circumferentiā: hęc ait aliquādo in medio erat expo sita: q̄a uero impedimēto erat: seorsum posita est: & uos igitur uosmet ex medio tollentes minus molestiarum nobis adibebitis. Demochare autē Lachetis filio salutante illum ac dicente si qd opus hēret: dicturū se ac scripturum Antigono p̄ bituro oīa: indignatus contra illi congressus non est. Fertur autem post Zenonis mortem, antigonum dixisse: quale spectaculum perdidit. Vnde & atheniensibus per Thrasonem legatū ut in ceramico illi sepulturā facerent petiit. Interrogatus autem cur illū adeo admiraretur: quā inquit cū illi a me multa & magna sapē da ta sint: nunq̄ emollitus est: neq; humilis apparuit. Erat autē & ad inquirēdū solers subtilisq; in oībus ac diligens i differendo. Vnde & Timon in sillis ait. Et phœni cē uidi auiculā in adūbrato fastu cunctorū auidā. Fluebat autē eius sensim semē: mentēq; cælo habuit minorē. Diligenter autem & accurate cū Philone dialecti cose exercebat: atque una uacabat. Vnde nō minori admiratiōi apud iuniorē Zenonem est habitus q̄ diodorus præceptor eius. Erant cū ipso & nudi quidā & sordidi hoīes ut ait Timon: ubi pauperū cōgressit nubē qui oīum erat egētissimi leuissimique ciuū uiri. Enim uero gestus ipsius subtristior grauisque & acer fuit Vnde & rugabat frōtē & ora cōtrahebat. Vili præterea ualde apparatu erat: & q̄ barbaricā tenuitatē redoleret: idque sub prætextu frugalitatis faciebat. Si quē ob iurgasset: circūcile id ac breuiter: neq; nimiū: sed ueluti ex longiquo faciebat: ut exēpli grā de eo qui se nimio studio cōponeret aliquādo ait. Cū eni ille uehiculū quoddā lēte segniterq; trāscēderet: merito inq; suspectū habet iurū: neq; n. se in illo ueluti in speculo trueri pot. Cū uero cynicus q̄ spiā oleū se in uasculo non hēre dicere: atque ab eo postularēt: se minime daturū asseuerauit: ab eunte uero ani maduertere iussit: uter esset ipudētior. Amatorie autē chremonidæ affectus ipso & Cleāthe assidētibus surrexit: cūque admiraret cleāthes ait & medicos optimos audio dicētes: præclarū esse ad tumores quosq; remediū quietē. Duobus in cōui uio iuxta se recumbentibus cum is qui sibi adiacebat inferiorem socium pulsaret pede: ipse hunc pulsauit genu: Conuerso illi qd ergo ait illū abste pati arbitraris qui sub te est? Ad eum q̄ pueros amabat: neq; magistros habere sensum ait si sem per inter pueros uersentur: neque illos. Dicebat autem eruditorum sermones & imperfectos alexandriæ pecuniæ esse similes. Nam gratos quidem oculis ac pi ctos monetæ instar: nihilo tamen idcirco esse meliores. Eos uero qui secus essent tetradrachmis atticis assimilabat: temere q̄dem ac rustice icisis: sed qui pictā orō nē superare possint. Aristone autē discipulo non satis uaniter multa: quādā eti am temere audacitē q̄ differente: possibile non esset inquit ita dicere: nisi ebrius te genuisset pater. Vnde ipsum etiam loquacē appellabat. Breuis ipse in loquen do & circūcūsus. Edaci cuidā nihil obsoniorū sotiis iter cōuiuādū reliquēti apposi

Cleantes

Demochares
Laches

Timon in sillis

Philo

Zeno

Diodorus

Ob hoc uersus esse q̄
arcesilas erummosus:
solones obstru capite
& figentes humine terra

Timon

Pulcherus

Chremonides

Cleantes

Sententia

Ariston

Aristo

Hesibrius
te genuisset
pater

tum ingentē piscem sustulit: solusq; comedere aggressus est. Cū ille in eum intue retur: quid ergo ait socios quotidie tolerare arbitraris: si tu meam edacitatē ferre non uales? Adolescentem instantius q̄ per ætatem conueniret: quiddam inquirē tem ad noto speculo iussit inspicere. rogauit deinde num sibi uideretur ei faciei cō gruere tales quæstiones. Dicente sibi quodā Antisthenis sibi complura minime placere adducto in mediū Sophoclis testimonio: rogauit num sibi bona quādā etiam habere uideat. Illo se nescire dicente: non piget inquit si quid ab Antisthene male dictū sit: hoc indagare & memoriter tenere: si quid uero boni negligere ne que meminisse uelle? Cuidā breuia esse philosophorū dicta asserenti: uera inquit loqueris: oportet nepe si fieri possit breues esse illorū & syllabas. Dicēte sibi quor dam de Polemone q̄ alia pponeret: & alia loqueretur: sub stomachas quātū. n. in qt faciebat quæ debant. Operepreciū eē dicebat eū qui disputaret i morē histrio nū uoce uiribusq; magnum esse: os tamen aperire nō immodice: quod si faciunt qui plurima loquūtur quidē: sed ea bene dicere nō possunt: his qui bene dicerēt locū minie relinquendū ueluti præclaris opificibus ad dispiciendū. Contra uero auditorem sic eis que dicūtur intuetū esse oportere ut nō uacet illi ad notas faciē das. Adolescenti loq̄ ciori aures inquit tuæ i linguā conflueret. Formoso cuidam dicenti non uideri sibi amaturū sapientē: nihil ait uobis formosis esset isæchicus. Dicebat & philosophorū plurimos multis in rebus esse insipientes: in puis fortui tisq; imperitos. Adiciebat q̄ Capheus illud qui cū aiaduenteret quēdam ex disci pulis inflatum atq; turgidū percutiens dixit: non si magnus fueris: bonus eris: sed si bonus magnus. Adolescente quodā audacius loquente: dicere inquit non pos sum adolescēs quæ occurrunt mihi. Rhodio cuidam formoso atq; diuiti: alias ue ro nihil idoneo cū uellet apperire ad philosophiam aditum primo quidē sup gra dus concisos sedere illū fecit: ut chlamidē fœdaret: postmodū uero in pauperū lo cum introduxit: ut inter pannos eorū uersaret: postremo recessit adolescens. Ni hil fastu esse indecentius dicebat: idque cū in cæteris: tum in iuuenibus maxime. Monebat non circa uoces & uocabula memoriam sed circa itelligentiam mētē exercere oportere. Vti ne ueluti lixaturā quādā assumamus. Conuenire maxi me iuuenibus dicebat in oībus uti summa honestate: habitu: icesu: amictu: habe batque tempore Euripidis de napeo uersus: q̄ opes quidem illi fuerint: sed opi bus elatus non incesserit: neq; plus fastus habuerit q̄ egens uir. Dicebat ad perce ptionem disciplinarū nihil esse alienius poetica nulliusq; nos rei maiorem inopiā perpeti q̄ temporis. Interrogatus quis esset amicus: alter inquit ego. Seruum in furto ui aiant deprehensum uerberabat: cumq; ille diceret: fatale mihi erat furari & cædi inquit: Pulchritudinem dixit uocis florem eē: alii uero pulchritudinis uo cem. Cum familiarium cuiusdā paruulū liuentem aspexit: uideo inquit ad illum tui furoris uestigia. Cuidā unguentis delibuto quis ait mulierem olet? Dionysio cuidam quærenti cur se solum non corrigeret: quia inquit tibi minus credo. Inex pta plurima loquēti adolescētulo idcirco inquit aures habemus duas & os unum ut plura audiamus: loquamur pauca. In conuiuio tacitus sedebat: percontanti causam: nūtia inquit regi adesse quēdam qui tacere sciat. Qui autē interrogabāt

Antisthenes

Sophocles

Pulcherus
muniPulcherus de bre
uitate

Polemone

Sententia

Aures tuæ in lin
guā confluo
re in loquacē

Capheus

Sententia

Euripides

Hæperus

Nulla esse maiore
inopia q̄ temporisContra poeti
cam

Dionysius

fuit

Aures duæ &
os unus erit

legati a Ptolomæo aduenerat: & discere cupiebāt quid de illo regi nunciaret. In
 interrogatus quonam eēt animo aduersus maledicta: dixit ueluti legatus absq; re-
 sponso remittatur. Refert Apollonius tyrius q; cum Crates eum per palliū a stil-
 pone retraheret: dixerit o Crates aptissima philosophorum captura est qua fit
 per aures: persuadens igitur trahe: quod si per uim egeris: corpus quidem apud
 te sed animus apud stilponē erit. Versatū illum & cum diodoro Hippobotus au-
 ctor est: penes quē & dialecticę studuit. Iā uero proficiēs atq; prouectus Polemo-
 nis frequētabat auditoriū calcādi fastus causa. Deniq; illum dixisse ferunt. Non
 latet nos Zeno te per orti ianuas irripere furariq; dogmata: eaq; phœnicum tibi
 more circundare. Fertur cū dialecticus sibi septē species dialectices ἐπειζουτιῖ
 sermone demonstrasset: iterogasse quidam sibi mercedis dari uellet: poscentiq;
 centum ducentum dedisse: tanto discendi amore tenebatur. Aiunt illum primū
 κἀθηκον. i. officium uocasse librūq; de illo scripsisse. Hesiodi item uersus mutare
 solitū in hāc sententiam. Optimus ille quidē qui paret rite docenti. Clarus & ille
 quidē est qui ipse cuncta dinoscit. Præstantiorē enim eum esse qui bene quod di-
 citur audire possit atq; eo uti: q; qui per seipsum omnia assequitur: huic eni solā
 adesse intelligētiam: qui uero obtēperet inesse præterea & actum. Rogatus cur
 seuerus cū esset: in conuiuio tamen hilaresceret: & lupini ait cum sint amari: per-
 fusi tamen aqua dulcescunt. Porro Hecaton scribit in. ii. chriarum eiusmodi con-
 fortia non libenter admittere solitū: ac dicere melius esse pedibus q; lingua labi:
 bene paulatim fieri non tamē parū eē. hoc alii Socratis dicunt. Erat autem patiē-
 tissimus & simplicissimus uictus: crudisq; tātū cibis utebatur & tenui pallio: ita ut
 de illo diceretur: q; eū neque sæua hiems: nec gelidus imber: nō dura uis morbi
 domuerit: neq; torridus sol: non ut his qua uulgo placent rapere: sed studiis altis
 quibus solis intentus uigilaret die noctuq;. Comici tamen imprudens hūc dum
 uituperant laudāt. Nāq; Philemon sic comœdia philosophis ait panis carica ob-
 sonio: & potui aqua philosophiā nouum hoc inuexit genus. Esuriem docet & di-
 scipulos capit. Alii Posidippum putant. Iam uero ferme & in puerbium transit:
 dicebatur deniq; in ipso philosopho cōtinētior zenōe. Sed & posidippus in trās-
 tis itaque diebus decē Zenone cōtinētius. Re. n. uera oēs transcendebat ea spē &
 honestate magnaue foelicitate. Quippe nonagesimo octauo ætatis suæ āno ui-
 ta excessit incolumis atque integer ac sine morbo. Persæus autem in scholis mo-
 ralibus septuaginta duorum annorum migrasse tradit ex uita. Athenas q; ppe cō-
 cessisse ætatis anno. xxii. Quinquaginta uero & octo annos scholæ p̄fuisse Apol-
 lonius auctor est. Sic autem obiit. Cum obiret e schola offendit digitumque per-
 fregit. Manu uero terram feriens dixit illud ex niobe uenio: quid me uocas: con-
 tinuoque se strangulans interiit. Athenienses autem illum in ceramico spelierūt
 decretisque ut prædiximus honorauerunt: uirtutis illi testimonium reddentes.
 Diximus quemadmodum mortuus est Zeno: & nos in pametro hoc modo.
 Cittiicus hic patriæ Zeno gratus adiuit olimpū.
 Non ope fessā sua pelion ossa tulit.
 Hercules & numerum certamina dura subiuit.

Ptolomæo)

Apollonius

tyrius

Crates

Stilpo

Diodoro)

Hippobotus)

Polemo

Catheci. i. officii q;
primus docerit

Hesiodus

facetissimi. Respo-
sum.

Hecato

Socrus

Philemo

Posidippus)

Posidippus)

Zenonis. mors.

Persæus

Apolloni)

Venio qd me uocas

Ceramico spelietus

Zeno

Pametro opus dioge-
nis laertij nota

pro politium nutritijs

In cælum inuenit dulce modestus iter.
 Et Antipatrus sydonius sic fecit.
 Cittiicus extinctus Zeno: longa ætate solutum
 Fama refert: alii sed periisse fame.
 Alter q; terram feriens: quid me petis? ultro
 Vado ego: sunt hæc de funere nota suo.
 Zenodotus stoicus zenonis discipulus aliud sic fecit.
 Tu zeno diuitis uoluisti uiuere spretis:
 Quod tibi sat essent tempora crura gerens
 Pugnasti ingenio: inuenisti mascula uerba:
 Et tibi libertas dulcis amica fuit.
 Si phœnix patria est Cadmo quo græcia seruat
 Scripturam tabulam quæso quid inuidia.
 Cōmuniter autem de oibus stoicis Athenæus epigrammatum scriptor sic dixit
 Stoicidæ menti solum æui fertis honestum.
 Oq; dogma bonum uestra tabella tenet.
 Hoc etenim solum uita est seruata uirorum.
 Mœnia & hostilia tuta fuere manu.
 Meta uiris aliis dulcis sit passio carnis
 Vna uiris dixit filia mnemosines.
 Refert demetrius magnus i æquiuiocis Mnaseā huius patrē sepe q; ppe merca-
 torē athenas aduētantē cōplures socraticos libros zenonis adhuc puero inde ad-
 uexisse. Iāq; tūc in priā philosophiæ desiderio flagratē athenas prexisse: Craticq;
 cōgressum esse. Vide aut inqt & ipse circa negatiōes erratiū finē statuisse. Sed &
 p capparim fert deierasse sicuti & Socrates p canē. Quidā tamē ex q; bus est Cas-
 sius sceptus i plurimis zenonē accusant. Prio qdē cur disciplinas liberales iutiles
 denūciat in pncipio suæ reipu. Secūdo cur inimicos & hostes & seruos & alienos
 sibi inuicē dicat oēs q; pbitati nō studeāt & pentes filiorū & fratres fratru & ppin-
 quos ppinquorū. Rursusq; in repu. cōmēdat ciues & amicos & ppinquos ac li-
 beros solos esse q; sint studiosi. Stoicis itaque parentes ac liberi inimici sunt: nō. n.
 sunt sapiētes: uxoresque cōes itidē in repu. statuat: ac secundum ducentos neque
 sacra neque iudicia neque gymnasia in urbibus construi pmittat: atq; ita de mo-
 neta scribat. Nummū uero neque cōmutandi gratia neque peregrinationis cau-
 sa parari arbitrandū est: eandemque uestem uiros ac mulieres idui præcipiat nul-
 lamq; corporis nudare partem. Porro hanc eius esse repū. & Chrysippus in li-
 bro de repu. scribit. de amatoris item deseruit in principio libri qui scribitur ars
 amatoria. Similia idem tēdem scribit idiatribis. Huiusmodi quædam sunt apud
 Cassium: itēque apud Hesiodum rhetorem pergamenū q; etiā abscissa ex libris
 quæ male sentirent ac dicerēt stoici tradit ab Athenodoro stoico custode biblior-
 tecæ pgamenæ: deinde re inserta esse deprehēso ac perclitāte Athenodoro. ha-
 ctenus de his. Fuerūt autem octo zenones. Primus elates de quo dicemus. Secū-
 dus hic ipse. Tertius rhodius qui locorum scripsit historiā. Quartus historicus q;

Antipator
sydonius)

Zenodotus

habenti pedes latifess temp?
quo possit uiuere sine diu-
tijijs.Athenæus epigramma-
tu scriptor

Demetrius magnus)

Mnaseas

Zeno

Cratic

Cassius)

Zeno p capp-
rim deiora
bat ut p ca-
no socrate

Chrysippus)

Cassius)

Hesiodus rhetor

Athenodoro)

Zenones idē

Pyrrhi Pyrrhi in italia gesta cōscripsit: epitomēq; romanarū & carthagenensium rerum.
Chrysippus Quintus Chrylippi discipulus: qui libros quidē scripsit ppaucos: sed cōplures discipulos reliquit. Sextus medicus herophilus intelligentiā acumine potius q̄ scripura mirabilis. Septimus grāmaticus cuius iter cetera etiam epigramata ferunt
Octavius sidonius genere philosophus epicureus sensu & elocutione clarus atq; apud zenonis uero discipuli fuere q̄ plures: hi tamē nobiliores Perseus Demetrii filius cittiens. Hunc alii quidem necessariū: alii uero famulū illius tradūt: unūq; ex his qui ad scribendos libros missi sibi ad Antigono fuerant: cuius & filii alcyonei nutritor fuerit. Eius igit experimentū cū aliquādo capere Antigonus uellet: falso sibi nunciari fecit pradia sua ab hostibus fuisse direpta: & cū tristior effectus esset: uides inquit diuitias nō esse indifferentes. Ferunt eius ista uolumina. De regno laconica respu. de nuptiis. de pietate Thyestes: de amoribus. Exhortatorii Herillus ἀρετῆς ὁμοίων. Cōmentaria in platonis leges. vii. Aristomilitiades chiuf qui ἀδιάφορα indifferentiā inuexit. Herillus calcedonius q̄ finē dixit esse sciam
Dionysius q̄ in uoluptatē trāstulit: Nā ob uehementē lippitupinem piguit iā dō
Sphaer Dione q̄ in uoluptatē trāstulit: Nā ob uehementē lippitupinem piguit iā dō
Cleantes Cleantes torē dicere indifferentē. Fuit aut Heracleotes. phaeus bolphoranus. Cleantes phani filius: alius qui i illi i schola successit regimine: Hunc ille cereis durioribus tabulis compare solebat: quā uix quidem & cū difficultate scribūtur: sed qua in scripta fuerint seruat diutius. Porro sphaerus post zenonis mortē Cleāthis item auditor fuit: dicemusq; de illo cū ad Cleāthē uenerimus. Erāt aut & isti discipuli zenonis: ut Hippobotus ait: Athenodorus solensis Philonides thebanus Calippus corithius Possidonius alexandrinus zenō sidonius. Cōter uero de dogmatib; stoicis oibus in zenonis uita mihi dicendū putauit: q̄ is eius secte auctor fuerit. Sūt q̄ dem eius & quos praediximus libri in q̄bus ita locutus est ut stoicorū nemo. Porro dogmata siue decreta sunt ista cōter. Dicemus aut summam ut in aliis cōtueuimus facere. Tripartitam esse dicunt philosophiā rōnem: aliā quippe phylicen: ethicen aliā: tertū logicen dici. Sic aut primus diuisit zeno cittiens in libro de oratione. Chrysippusq; in primo de oratione: atq; in primo phylicorū: Apollodorus item ephilus in primo introductionū ad dogmata. Eudroniusque in morali institutione: Diogeneique babylonius possidonius. Has uero ptes Apollodorus quidem locos uocat: Chrysippus uero atq; Eudronius species: alii genera. Enim uero philosophiam animā: similem dicūt: ossibus ac neruis logicen: carnis ethicen: animae phylicen assimilantes. Siue rursus ouo: esse quippe oui superficie logicen: sequentia ethicen: intima & penitus abstrusa phylicen: seu agro frugifero: quippe circūiectā sepem logicē: fructū ethicen: humum siue arbores phylicen. Siue ciuitati muris optimis septae rōnabiliterq; administrata: Neutrā uero ptem preferri alteri: sicut quidā eorū mixtas arbitrātur: eaq; cōfuse ac permixte tradūt. Alii uero logicen primā: secundā phylicen: tertā ethicen statuunt. Ex quibus est

Dogmata Stoicorū

Zeno Zeno in libro de orōne & chrysippus & archidemus & eudronius. Ptolemacen
Chrysippus Chrysippus uero Diogenes ab ethicis inchoat. Apollodorus aut ethicā secūdo in loco cōstituit. Porro Panætius & Possidonius a physicis initia sumunt: ut phamus inquit possidonii necessarius in principio possidonii qui de scholis inscribitur. Ceterū

Diogenes
 Apollodorus
 Panæti
 Possidonius
 Phani

cleāthes sex philosophiā ptes ait: dialecticā: oratoriā moralē: ciuilem: naturalem theologicā. Alii has ptes nō rōnis uerū philosophiā ipsius tradūt: ut zeno tariensis. At logicā partem in binas disciplinas diuidi plerique autumant: rhetoricā atque dialecticā. Quidā uero & indiffinitā spēm quā de regulis est atque iudiciis. Alii diffinitam ipsam diuidunt: nā de regulis atque iudiciis partem assumunt ad inueniendam ueritatem. in ipsa enim phantasiarum differentias dirigunt. Eadē itidem diffinituam ad agnitionē ueritatis quippe per notiores res accipiūt. Porro rhetoricen que ars est bene dicendi circa orōnem ad persuadendū idoneā. Dialecticā uero recte differendi sciam circa orationem quā i interrogatione & respōsione consistit: uersari dicūt. Quocirca ipsam ita diffiniūt sciam ueri falliq; & neutrius: ac rhetoricē quidem ipsam tripartitam esse dicūt: aliā quippe deliberatiuam: aliam iudicalem: tertā demonstratiuā. Diuidi autem in inuentionem & elocutionem dispositionem & actionem: Orationem autem rhetoricam i exordiū & narrationem & cōfutationem & epilogū: Ceterū dialecticā diuidi in figurā eorum quā significant: & uocis locū: & locū qdē eorū q̄ significant diuidi i figurā eorū quāq; fingunt atque eis quā subsistūt: ex iis enunciationibus atque ex se pfectis & praedicamentis & similibus rectisq; atque supinis generibus atque speciebus: si militer & ex orationibus ex modis atque syllogismis. ex eis item quā prater uocem & res sunt sophismatibus: ut sunt sermones falli atque ueri & negantes sortisq; & his similes deficientes & ambigui & concludentes & obscuri cornuti & uides nihil importantes metentes. Esse autem dialecticā locum propriū quē praediximus de uoce ipsa: in quo ostenditur littera uox & quaedam orationis ptes: ac de soloecismo & barbarismo & poematibus & amphibolis: & de cāora uoce & de musica & de terminis secundum quosdam diuisionibusq; & dictōibus. Aut autem utilissimam esse: syllogismorum intelligentiā ac subtilitatem: q̄ pe demōstratiuum ostendere: idque multū ad emendationem dogmatum conferre: ordinemque & memoriam doctū assumptum iudicare: esse autem hanc orationem & ad cogendum & ad concludendum idoneam: porro syllogismum orationem ratiocinantem ex his constare demonstrationem orationem esse per ea quā magis cōprehendunt id qd minus cōprehendit de oibus colligentē: phantasiā uero impressam in aionis figurā pprie trāslatio figuris quā i cetera panulū fiunt. Verū phantasiā aliā esse cōprehendere: aliā uero cōprehendere nō posse: cōprehendere quidē eā quā rerū esse iudiciū dicūt: quā fiat ab existente secundū ipsum existens insigni tā atque impressam altius: nō cōprehēdi uero eam quā aut nō ab existente aut ab existente qdē non aut secundū ipsum existens proficiatur. Ipsam uero dialecticā esse necessariā: uirtutēque in specie uirtutes cōtinentē ἀποπροσίων. sciam. i. qua docemur quando consentiret oporteat: & quando retinere cōsentium. Porro ἀνεικα ἰοτήτα. orationem ad id quod decet: ne i pertinenti argumento cedamus itidem ἡλε γῆται. quam dicunt uim esse orationis ne ab ipsa in contrarium abducamur: quam autem appellant. ἀματῆτα. habitū esse ad uersus futile argumentum: intellectum ad rectam rationem referentem: Ipsam que scientiam dicunt aut certam comprehensionem siue habitum in intellectum

susceptione nihil a rōne deuiātem. Ceterū absq̄ dialecticā speculatione sapientē
 in oratione sine lapsu nō futurū. Quippe ex illa dinosci uerū atque falsum p̄ba/
 bileq̄ & quod ambigue dicatur intelligi. Ea remota fas non esse rite interrogare
 atque respondere: sed pertingere eā quā in negationibus est temeritatem: ad ea
 etiam quā fiunt adeo ut in absurditatem ac uanitatem uertantur qui phantasias
 minime exercitas habent. Neq̄ aliter acutum & ingeniosum cautumq̄ oio in di/
 cendo & fore & uisum iri sapientē. Eiusdē: n. esse recte & loqui recteq̄ cogitare:
 eiusdemq̄ ad ea quā p̄ponant differere: & ad ea quā interrogant respondere:
 quā sint oia uiri dialecticā p̄iti. Hęc igit̄ in eis q̄ rōne colliguntur summam illis
 uisā sunt: atque ut etiā p̄icularia nō omittamus: & ista quā secundū illos ad insti/
 tutionis artem tendunt adiiciamus: quā ipsa ad uerbū diocles magnēsius i excur/
 sione philosophorū ponit dicens ita. Placet stoicis oratiōem de intellectu ac sen/
 su p̄ponere in ordine ueluti iudiciū quoddā quo rerū ueritas noscitur secundū
 genus phātafia est: & secundū quod oratio de consensione & cōprehensioe & in/
 telligentia p̄cedens. Cetera nō absque phantasia constat: ea quippe p̄cedit.
 Deinde mens cuius officium sit enunciare quod a phātafia patitur exprimit uer/
 bo. Differt aut̄ phātafia a phantasmate: phantasma enim uisum animi cuiusmo/
 di in somniis fit: phātafia uero est formā in aio ipressio. i. imitatio: sicut Chrysi/
 pus in. xii. cōmendat. neq̄ enim suscipiendum est formationem huiusmodi esse
 ueluti sigilli formam. Nam possibile nō est figuras plurimas eodem i loco simul
 fieri. Intelligitur aut̄ phātafia ea esse quā ab existente secundum existens ipressa
 formata atq̄ insignita est: qualis profecto nō fieret a nō existente. Enim uero phā/
 tasiarū iuxta illos aliā sensibiles sunt: aliā non. Sensibiles quidem quā per sensus
 siue sensum accipiuntur. Nō sensibiles autem illā sunt quā p̄cipiuntur animo ue/
 luti incorporaliū rerū: & eorū quā rōne tātum accipiuntur. Porro sensibiles ab his
 quā existūt cū cessione & cōsensione fiūt. Sūt autem phātafiarum etiam euiden/
 tia quā ab existētibus rebus quomodo libet fiunt. Præterea phātafiarū aliā sunt
 rationales: aliā irracionales: rationales quidem rationalium animalium: irratio/
 nales irrationalium sunt. Rationales igitur intelligētia sunt irratiōales nomē ha/
 ctenus nō habēt. Et aliā quidem artificiales sunt: aliā autem i artem nō cadūt: ali/
 ter quidem ab artifice spectatur imago: aliter ab artis imperito. At uero sensus se/
 cūdem stoicos dicitur spiritus a p̄cipali ad sensum pertigēs & quā per illos fit
 comprehēsiō: sensuumque ipsorum opificum secundū quod plerique fiūt debi/
 les: Actiōeque ipsa sensus appellatur. Ceterum comprehēsiō secundū illos fit sen/
 su quidem: ut albi & nigri lenis & asperi. Ratiōe uero eorum quā ex demōstra/
 tiōe colliguntur: puta deos esse: eosque humanis rebus prouidere: Nam quā itel/
 liguntur p̄tim per icidētiam: partim per similitudinem: alia per ratiōem: alia per cō/
 positiōem: quādam per cōtrarietatem itellecta & aiaduersa sunt: Per icidētiam
 quidem sensibilia itellecta sunt: per similitudinem uero quā ab adiacēte aliqua: re
 ut socrates ex imagine: pro ratiōem autem ex icremēto quidē ut titius ac cyclops
 ex detrimēto autem ut pygmæus. Sed ad cētrum terræ ex proportiōe itellectū
 est a minoribus orbibus. Per trāslatiōem uero ut i pectore oculi: per cōpositiōem

Diocles

ES

Phantasia a phantasmate differit.

Chrysippus

autem hippocentaurus intelligitur: & per aduersationem mors. Nonnulla item
 per transitionem intelliguntur: ut quā dicta sunt & locus. Naturaliter autem iu/
 stum quidpiam & bonum noscitur & per priuationem ut mancus. Hęc sunt quā
 illi de phantasia & sensu & intelligentia tradunt decreta. Astruunt ueritatis esse
 iudicium comprehensibilem phantasiā: eam. s. quā ab existente proficiscitur:
 ut Chrysippus in. xii. physicorum tradit: & Antipater & Apollodorus. Nam bce
 thus quidam complura iudicia reliquit mentem sensum appetitionem & sciam.
 Sed enim Chrysippus ab illo dissentiens in primo de oratione iudicium dicit esse
 sensum & anticipationem. Est autem anticipatio naturalis intelligentia earum
 rerum quā uniuersaliter sunt. Alii uero quidam ex antiquioribus stoicis rectam
 rationem iudicium tradunt: ut Possidonius ait in libro de iudicio. Verum. n. dia/
 lecticā speculationis concorditer uidetur plurimis incipienda a uocis loco dispu/
 ratio. Est autem uox aer iectus siue auditus sensibile propriū ut ait Diogenes bar/
 bylonius in arte quam de uoce scripsit. Animalis quidem uox: est aer ex impetu
 percussus: hominis autem uox est articulata uox: & quā ex mente proficiscitur:
 ut ait Diogenes: quā a. xiiii. atatis anno consumatur. Sed & corpus est uox secū/
 dum stoicos. ut ait Archademus i libro de uoce: & diogenes & antipater & chry/
 sippus in. ii. naturalium. Omne enim quod facit aliquid corpus est: facit autē uox
 quā a loquentibus ad auditores pertēdit. Dicitio autem secundum stoicos ut dio/
 genes ait: uox litterata est ut dies est. Oratio autem uox significatiua quā ex mē/
 te proficiscitur. Loquutio est dicitio expressā iuxta gentium uarietatem: ut græ/
 ce. ἡμερα: latine dies: Dictionis uero elementa. xxiiii. litteræ sunt apud græcos.
 Dicitur autem littera tripliciter elementum scilicet figura & nomen: puta. a. Por/
 ro quinque sunt uocalia elementa. s. a. e. i. o. u. Mutæ sex. b. c. d. g. p. t. Differt autē
 uox a dictione. Nam uox quidem & sonus est: fit enim dicitio nihil significans: ut
 blytiri: non sic autem oratio. Differunt item dicere ac pronunciare. Nam profes/
 runtur uoces: dicuntur autem res quā dici possunt. Orationis uero quinque sunt
 partes: ut ait Diogenes in libro de uoce: Chrysippusque: nomen appellatio: uer/
 bum: coniunctio: articulus. Antipater medium adiecit in libris de dictione & de
 his quā dicuntur. Est autem appellatio secundum Diogenem pars orationis si/
 gnificans cōmunem qualitatem: ut puta homo equus: Nomen uero est pars ora/
 tionis significans propriam qualitatem ut puta Diogenes Socrates: Verbum est
 pars orationis significans incompositum p̄dicatum ut Diogenes: uel sicut qui/
 dam uolunt elementum orationis sine casu significans aliquid constructum de
 aliquo uel aliquibus ut lego scribo. Coniunctio autem pars orationis est sine casu
 connectens orationis partes. Porro articulus elementum est orationis casuale
 distinguens nominum genera & numeros: ut hic homo hæc arbores. Virtutes
 orationis quinque sunt græcitas. euidencia. breuitas. decencia. compositio. Est
 igitur græcitas recta secundum artem locutio uulgarem consuetudinem peni/
 tus repudiāns. Euidencia est dicitio nota mentis interpres qua id quod intelligi/
 mus aperte loquimur. Breuitas est dicitio ipsa tantum quā sunt necessaria conti/
 nens ad significationem rei quam molimur. Decencia dicitio est cuique rei pro/
 iiii

Chrysippus

Antipater

Apollodorus

Boethius

Chrysippus

Possidonius

Diogenes

Vox Quid

Diogenes

Archademus

Mooge

Dicitio

nes

Antipa

Oratio

ter

Chrysippus

Blytiri dicitio

nihil significat

Diogenes

Chrysippus

Antipater

Diogenes

Diogenes

Socrates

Diogenes

Hellenismus

græcitas

tionem coniunctiuam. Pollicetur autem ista coniunctio secundum seq post pri-
mū: ut si dies est lux est. Adiunctum uero est ut Crinis ait in arte dialectica: enun-
ciatum quod a contūctioe quoniam depēdet incipiēs a pronūciato & in enōcia-
tum desinēs: puta quoniam dies est lux est. Spōdet autem cōiūctio ista secūdam
itē seq post primū: primūq̄ subsistere. Cōplexum uero enūciatū ē qd' cōplexiuis
q̄busdam cōiūctionibus cōstat: ut & dies est & lux est. Disiunctum autē est quod
siue coniunctio disiuncta disiūgit: ut siue dies est siue nox est. Denūciat autem
ista cōiūctio alterū enūciatū falsum est. Causale autē est enūciatū quod per quia
cōnectitur: puta q̄ dies est lux est. Quasi enim causa est secūdi primum. Declarat
autē magis quod dicitur enūciatū est quod cōstruitur per eam cōiūctionem q̄
magis declarat & media enūciatorum ponitur: ut magis dies est q̄ nox est. Decla-
rās uero minus pnūciatum ē superiori cōtrarium: ut minus dies est q̄ uox est. Præ-
terea enūciata illa secūdam ueritatem & mēdaciū sibi inuicē opposita sunt: quo-
rum alterū negatur ab altero: ut dies est: & dies nō est. Cōiūctum ergo uerū est
cuius oppositū principali intētiōi dicētis resistit: puta si dies est lux est. Hoc uerū
est nā nō lux quod dicitur oppositū desinēti repugnat ei quod dicitur dies est. Cō-
iūctū autē falsum est cuius oppositum antecedēti nō reluctatur: ut si dies est: Dio
ambulat: nam nō Dion ambulat nō repugnat ei quod dicitur dies est. Adiunctū
autē uerū est quod a uero inchoans in cōsequēs desinit: puta quoniam dies est: sol
est supra terrā. Falsum autē a falso incipit: aut nō incōsequens desinit: ut quoniam
nox nō est: Dion ambulat: si dicatur id de Die. Causale autē uerum est quod a ue-
ro incipiēs incōsequēs desinit: nō tamen habet desinēti initium cōsequēs: puta q̄
dies est lux est. Ei. n. quod dicitur dies est: sequitur necessario lux est: sed quod di-
cimus lux est: nō sequitur dies est. Causale uero falsum est quod siue a falso inci-
pit: siue nō: incōsequēs desinit: aut habet initium desinēti nō respōdens ut q̄ nox
est Dion ambulat. Probabile pronūciatum est quod ad cōsensionem inducit: ut si
quid aliqua peperit: eius illa mater est. Est at id falsum: neq̄ enim aus ouis est ma-
ter. Præterea sunt alia possibilialia: alia impossibilia: alia item necessaria: alia nō ne-
cessaria. Possibile quidem est quod probat uerum esse his quæ sunt exterius nō
aduersantibus ne uerum sit: ut uiuit Diocles. Impossibile autem est quod uerum
esse probari nō potest: ut terra uolat. Necessarium est quod cum uerū sit falsum
esse nō potest: siue potest quidem: sed quæ extrinsecus sunt falsum esse contradi-
cunt: ut uirtus utilis est. Nō necessariū autē est quod & uerū est: & falsum tamē eē
potest: si exteriora nō repugnēt: ut ambulat Socrates. Rationabile pronūciatum
est: quod plures: ut uerū sit occasiones habet: ut uiuemus cras. Sūt itē aliæ pronū-
ciatorum differētiæ: ipsorūq̄ ex inuicē in falsa & cōuersa incidētē: de quibus latius
dicemus. Oratio est: ut crinis ait quæ cōstat ex maxima uel maximis: & assumpti-
one & cōclusionē. Est autē huiusmodi: si dies est: lux est: dies autē est: conclusio lux
ergo est. Nā maxima est: si dies ē lux ē: dies autē ē assumptio: cōclusio lux ergo ē.
Modus autē ē quasi orōib⁹ figura huiusmodi: si primus & secundus: atqui prim⁹
est: ergo secundus. Logotropos autem est quod ex utriusq̄ componitur: ut si
uiuit Plato: spirat Plato: atqui primum ē: ergo & secūdam. Inuēctum est autem

CrinisDioDiocles

Oratio

Maxima CrinisNota hec omnia p̄
luciano luciano
in uendi/ Plato
trōe uitarf

id genus in prolixioribus uerborum structuris necesse esset assumptionem lon-
gam conclusionemq̄ dicere: sed tantummodo inferre: primū autem est: ergo &
secundum Pratiū uero aliæ quidem conclusionem admittunt: aliæ non recipi-
unt. Non recipiunt q̄bus oppositum cōclusionis reluctatur maximarum conne-
xioni: cuiusmodi est hoc. si dies est lux est: dies autem est: ambulat ergo Socrates.
Quæ uero cōclusionem admittunt partim q̄dem equiuoce id genus conclusiue
partim syllogistice. Syllogistice q̄dem sunt quæ siue absq̄ demonstratiōe sunt: si-
ue ad eas quæ sunt huiusmodi adducunt secundum aliquam uel aliquas positio-
nes: sicut autem huiusmodi: si ambulat Dion: mouetur ergo Dion. Cōclusiue au-
tem sunt specialiter quæ colligunt non syllogistice: ut falsum est: dies est & nox ē
dies autem est: non ergo nox est. Præter syllogismos autem sunt quæ probabili-
ter quidem syllogisticis adiacent: non autem concludunt: ut si equus ē Dion: ani-
mal est Dion: non ergo animal est Dion. Orationum item aliæ ueræ sunt aliæ fal-
sæ. Veræ quidem sunt quæ ex ueris colligunt: ut si uirtus prodest: uitium nocet.
Falsæ autem sunt quæ falsum aliquid in assumptionibus habent: siue non conclu-
dunt: ut si dies est lux est: dies autem est: uiuit ergo Dion. Sunt quoque possibile
orationes & impossibiles: necessariæque: & nō necessariae. Sunt etiam quæ de
mōstratione non egeant ἄπο Δεικτικῶν dicuntur. Aliæ quidem apud alios Scæ
terum apud Chrysippum quinque ex quibus omnis oratio textitur: accipiunturq̄
in cōcludētibus & syllogismis & in tropicis. Prima est huiusmōi in qua omnis ora-
tio textitur: & excōiuncto antecedēte a quo inchoat cōiūctum quidpiam & desi-
nens infert: ut si primus secūdus: atqui primus: ergo secūdus. Secunda est quæ p̄
cōiūctum & oppositum cōsequētis oppositam: habet antecedentis conclusionē
ut si dies est: lux est: atqui nox est: non ergo dies est. Fit enim assumptio ex oppo-
sito consequenti: conclusioque ex opposito antecedenti. Tertia demonstratiua ē
quæ per negantem complexionem & unum aliquod eorum quæ in complexiōe
sunt: infert oppositum reliquit: ut illud: non est mortuus Plato & uiuit Plato: atq̄
mortuus est Plato: non ergo uiuit Plato. Quarta est quæ per disiunctum & unū
eorum quæ sunt in disiuncto oppositam: habet conclusionem reliqui: ut siue pri-
mum siue secundum: atqui primum est: non est ergo secundum. Quinta est in
qua omnis oratio constructur ex disiuncto & uno opposito eorum quæ in distin-
cto sunt: infertque reliquum: ut siue dies est siue nox est: non est autem nox: dies
ergo est. Nam in uero uerum: sequitur secundum Stoicos ut dies est: lux est. In fal-
so falsum: ut nox est falso tenebræ sunt: & i falso uerum: ut uolare terram esse ter-
ram. Vero tamē falsum nō infertur. Nam dum dicimus esse terram: nō sequitur:
ut uolet terra. Sūt item ambigua quædam orōnes obscuræ: ac latētes & foritæ & ce-
ratides & utides. Est autē obscura & iuoluta oratio huiusmodi. Nō duo quidem
paucæ sūt: nō etiam tria: nō autem ista quidem: nō autem & quatuor: atque ita us-
que decem: duo autem paucæ sūt: & decem igitur. Si autem est oratio cōiūctiua
ex infinito: & finito cōstās assumptiōem uero & conclusionem habens: ut si quis ē
hic: non est ille rhodi. Ac huiusmodi sunt in logicis stoici ut maxime asserant dia-
lecticum solum esse sapiētē. Omnis enim res per eam quæ in sermonibus est

Apodet hęc or-
tiones. sic dicit
quod demonstr-
tiōe non egeatQuinq; ora-
tionū secun-
dū ChrysippAmbigua
Obscuræ
Latentes
Sordite
Ceratides
UtidesDialecticus solum
sapiens

speculationem cerni quæ ad naturâ pertinet: & quæ ad mores logicæ egre ad
 municulo. Quid dicere oportet de rectitudine nominum: quo pacto statuerunt le
 ges in operibus non possem dicere. Porro cū duæ sint consuetudines quæ uirtuti
 lubincidūt: alia quædem quodq; entiu sit inspicit: alia uero quæ uocet: atq; i hūc
 modū de rationali philosophiæ parte differunt. Enim uero moralē philosophiæ
 partē in subiectos diuidūt locos: uidelicet de appetitiōe: de bonis & malis: de pur
 rationib⁹: de uirtute: de fine: deq; prima assumptione: & de actib⁹: ac de officiis: de
 adhortationibus & hortationibus. In hunc autē modū subdistingunt Chrylippus
 archedemus Zeno tartēlis Apollodorus Diogenes antipater & Possidonius.
 Nā Cirtius Zeno & Cleāthes: ut antiquores simplicius ita tractarunt. At hi & ra
 tionalem naturalēq; philosophiæ partē diuiserūt. Primā autē hanc animatis appeti
 tionē fuisse dicūt seipsum tuēdi atq; seruādi: natura sibi ipsum ab initio ita cōciliā
 te: ut Chrylippus ait in primo de finibus: primū propriū cuiq; animati dicens sui
 ipsius fuisse cōmendationē huiusq; notionem. Neq; n. fas erat animal ipsum: uel
 ab se alienū fieri: uel oio id fieri: uel non sibi maxime p̄pinqū fieri. Restat ut di
 camus hanc ipsum sibi maxima cōcordia & caritate deuinxisse. Ita. n. & noxia p̄
 pellit: & quæ ad sui cōstantiā sunt utilia suscipit. Quod autē dicūt quidā p̄mam ap
 petit. onem animatis ad uoluptatē fieri falsum profecto est. Accessionē. n. dicūt
 si quæ sit uoluptatē esse: cum ipsam p̄ se natura inq̄sierit: & quæ cōmendationi suæ
 sunt accōmodata p̄cepit: quæ admodū exhilarescūt aialia: uirescūtq; arbores. Ni
 hilq; aiunt differt natura i arboribus & aialibus quādo de illis abiq; motu uolun
 tatis: ac sensu disponit: & in nobis quædā eadem rōne fiunt. Cum uero ex sup̄mo
 appetitio aiantibus acclerit: qua uentes peragāt quæ sua sunt: in eis quædem na
 turali cōstantia appetitionem illā disponi. Cæterū cū rationalibus p̄fectiore p̄
 cepto data sit rō secundū eā uiuere. i. recte fieri his quæ secundū naturam sunt ea
 quæ arte artifex accidit moderatrixq; appetitionis. Quocirca primus Zeno in libro
 de natura hois finē ait cōsentanee secundū naturam uiuere. Id autē est secundum
 uirtutem uiuere: ad eam quippe natura nos duci. Similiter & Cleanthes in libro
 de uoluptate: & Possidonius & Hecato in libro de finibus. Rursus secundum uir
 tutem uiuere idem est quod secundū peritiam eorū quæ secundū naturam acci
 dūt uiuere: ut chrylippus i primo de finibus ait. Partes enim naturæ uniuersæ sunt
 naturæ nostræ. Idcirco finis efficitur consentanee secundum naturam uiuere fin
 suam oiumq; naturā: nihil eorū faciēdo quæ a cōi lege phibentur: quæ est recta
 ratio in omnes permeans: eademq; in loue hoc principe gubernationis cōmuniū
 quæcūque sunt existente. Esse autem hoc ipsum foelicis hominis uirtutem & co
 piam uitæ: cum omnia geruntur secundum cōcordiam cuiusque genii pro uolū
 tate gubernatoris omnium. Diogenes igitur finem diffinitē dixit rationi rite ob
 temperare in eis eligendis quæ secundum naturā sunt. Archedemus autē nihil of
 ficiōrum omittēdo uiuere. Naturā autem chrylippus quidē eā cui consentanee
 oporteat uiuere: & cōem itelligit: & proprie humanitatis. At uero Cleanthes cō
 munē tātūmō naturā suscipit: quæ seq; oporteat non ēt particulare uirtutēq; affe
 ctionē esse consuet. entē: & ipsam p̄pter se ipsam esse uirtutem: non ob metum ali

moralis philosophia

Chrylippus

Archedemus

Zeno

Apollodorus

Diogenes

Antipater

Possidonius

Zeno

Cleanthes

Prima animantis appetitio

Finis hominis consentanee secundum naturā uiuere

Zeno

Cleāthes

Possidonius

Hecato

Chrylippus

Diogenes

Archedemus

Chrylippus

Cleāthes

quem aut spē: aut aliquid eorum quæ sunt exterius: inq; ipsa cōstitutam esse bea
 tam uitā. Quippe cū sit aiq; infita ad cōsensionē totius uitæ. Perueriti autē ratioale
 aial plerūq; exterioribus negociis inductū: & quasi ratioaliter p̄suasum: aliquan
 do aut ob p̄sentiū instructionē. Natura enim occasiōes dat minime peruersas.
 Est autē uirtus alia quædem cōiter oibus p̄fectio quædā ueluti statua: alia inuisibilis
 ueluti sanitas: & alia speculatiua uel intelligibilis: ut est prudētia. Ait enim Heca
 to in primo de uirtutibus sciam quædem & speculatiuas quæ ex speculationibus cō
 stantiā habeant: uirtutes tueri: & prudentiam atq; iustitiam. Speculatione autem
 uacantes eas quæ ita ferme per extēsiōē inspiciantur: ut illa quæ ex speculationi
 bus constāt: ueluti sanitate & robustitatem. Quippe & insipietiam quæ in spe
 culationibus parte est seq; cōtingit: ac proferri sanitate non secus ac fornicis stru
 cturæ robar accedere: appellatur autē αὐτοματων: quia cōsensiones non habent
 sed accedūt: & circa ignauos sunt: ut sanitas & uires. Argumentū uero quod sub
 stātia uirtutis sit: ait Possidonius in primo moralis orationis q; in profectu fue
 rint Socrates Diogenes & Antisthenes. Esse autem & uitium subsistens: quia uir
 tuti opponatur. Docibilem uero esse uirtutē & Chrylippus in primo de fine dixit:
 & Cleātes & Possidonius in exhortationibus: & Hecato: q; aut docibilis sit ex eo
 cōstat q; boni ex malis fiat: Panætius quidē duas posuit uirtutes cōtemplatiuam:
 & actiuam. Alii tres: rationalem: naturalem: & moralem. Quatuor Possidonius
 plures Cleanthes Chrylippus & Antipater. Nempe enim Apolophanes unam di
 cit uirtutem prudētiā. Porro uirtutum alias quidem primas: alias uero eis sub
 iectas: primas quidem: ac ueluti principes: prudētiā: fortitudinem: iusticiam tē
 peratiā: harum autē in specie: magnanimitatem: cōtinentiam: toleratiā: inge
 niū: consiliū. Ac prudētiā quidem sciētiam esse bonorum: ac malorum: ac
 mediorum. Iusticiā uero sciētiam eorum quæ eligēda sunt: quæq; fugiēda: quæ
 que sunt media. Cæterum magnanimitatē sciētiam quæ habitū faciat calliorem
 oibus quæ cōtingere possunt æqualiter bonorū: ac malorum. Continētiā uero
 affectionē inuolabilem recte ratiois: siue habitum uoluptatibus insuperabilem.
 Porro toleratiā sciētiam siue habitum earum rerum quib⁹ insitēdum sit: uel nō
 atq; mediārū. Ingeniū autē habitū celerē officii inuētorem. Consiliū uero sciē
 tiam inspiciendi quænam & quo pacto gerētes utiliter operemur. Consentaneū
 est aut uitiorum quoque alia prima: alia his esse subiecta. Puta imprudētiā: for
 midinem: iniusticiā: temperatiā: incontinētiāque & hebitudinem & pessimū
 consiliū his esse subiecta. Esse autem earum rerum ignoratiā uitium: quarū
 sciētia uirtus sit. Bonum uero cōiter quidem id esse quod sit utile: proprie uero si
 ue idem: siue ab utilitate nō alienum. Quo circa ipsam quoque uirtutem: & par
 ticeps ipsius bonum ita tripliciter dici: cuiusmodi sit bonum: ex quo contingit ue
 luti uirtutis actum. A quo autē ueluti studiosum uirtutis participē. Aliter ita pro
 prie diffiniūt bonū quod sit perfectū secundū naturā ratioalis uel quasi rōalis. Hu
 iusmodi uero eē uirtutē: ut q; participēt sui actus uirtutis ac p̄bos eē. Accessiōes
 uero ipsius gaudiū eē & lætitiā & similia. Eodē modo & in malis aliud quidem ef
 se imprudētiā: formidinem: iniustitiā & his similia: quæ autem participant ui

Natura nō dare occasiones peruersas

Virtus triplex

Possidonius

Socrates

Diogenes

Antisthenes

Chrylippus

Cleanthes

Possidonius

Hecato

Panætius

Possidonius

Cleāthes

Chrylippus

Antipater

Apollophanes

Virtuti alie primæ aliæ cōsubstantia

Prudētia

Iustitia

Magnanimitas

Cōtinentia

Tolerantia

Ingeniū

Consiliū

Bonū diff.

Bonorum Genera & eorum
diuisio

Finalia bona
Efficientia bona

Honestū perfectū esse
bonū

Hecato

Chrysippus

ciosos eē actus & malos hoies: horū esse accessiōes mœrorē & angorē: & cetera i
hūc modū. Præterea bona alia eē circa aiū: alia extrinsecus: alia neque circa ani
mum: neque extra: & ea qdē q̄ sint circa aiū uirtutes esse: uirtutisque actiones.
Que uero extrinsecus: sunt: nobilem habere p̄iam & amicū carū: atque p̄bum.
Harū quererū comitē fœlicitatē: quæ uero neq̄ extrinsecus neque in aiō sunt: q̄n
que ip̄m sibi ip̄si eē bonū ac fœlicē. Rursus aut mala p̄tim eē circa aiū: ipsa. i. uir
tia: actusq̄ uitiosos: p̄tim extrinsecus: ut stultā h̄re p̄iam & stolidū amicū: & quæ
ista cōsequunt̄ infœlicitatē: p̄tim neq̄ extrinsecus esse: neq̄ circa aiū: ut ipsum si
bi ip̄si esse malū atq̄ infœlicē. Itemq̄ bōa alia uersari circa fines: & dici finalia: alia
in effectū cōsistere: & dici efficiētia: alia utrunq̄ simul eē: amicū qdē & quæ ab ip̄
so nobis proueniūt cōmoda efficiētia esse bōa. Porro cōfidentia & magnitudinē
animi & libertatem & oblectationē & læticiā & trāquillitatem omnemq̄ uirtutis
actum finis in pte esse: eundē uero utrunq̄ simul esse. Nam ex eo quidē q̄ perfir
ciunt fœlicitatē effectiua sunt bona: ex eo uero q̄ illam ueluti ptes ipsius implent
ad finē pertinēt. Pari ratiōe malorū quoq̄ alia eē finalia: alia effectiua: alia in utrū
que modū se habētia. Inimicū nēpe & quæ ab ip̄so exoriunt̄ incōmoda effectiua
esse. Stupiditatē aut & humilitatē & seruitutē & molestiā & mœrorem ac tristitiā
omnemq̄ actum maliciæ ad finē p̄tinere. Ea uero se utroq̄ modo habent. Nam
& ex eo quod inferūt infœlicitatē effectiua sunt: & ex eo q̄ eā utpote ipsius partes
implēt ad finē p̄tinēt. Præterea bonorū animi alia hitus sunt: alia affectiones: alia
neutrū. Affectiones qdē uirtutes sunt: hitus at̄ studia. Porro actiōes neq̄ hitus
neq̄ affectiones sunt. Cōmuniter aut bona sunt mixta: ut fœcunditas prolis & q̄e
ta lenectus. Simplex uero bonum est scientia: ac semper quidem presentia bona
uirtutes: non semper aut: ut gaudium deambulatio. Bonum autem omne condu
cens & oportunum & cōmodum & utile & aptum & pulchrum & iuuans & opta
bile & iustum esse. Conferēs qdē q̄ ea cōferat: q̄bus cōtingentibus emolumen
tum capimus: oportunū quod ea que oportet cōtineat cōmodū quod ad id accō
modatū sit: ut excedat emolumētō extrinsecus cōtracta cōmertia. Utile qd̄ usum
præstet utilitatis. Aptū uero quod laudabilem conueniētia operetur. Pulchrum
quod uenustum sui usum p̄beat. Iuuans quod tale sit: ut iuuare possit. Optabile
quod eiusmodi sit: ut optiōe p̄posita merito id eligamus. Iustum uero quod iuri
ac legi cōcordet: efficiatq̄ societates. Honestū aut quod sit p̄fectum dicūt bonū
quod omnes a natura quesitos habeat numeros: sitq̄ perfecte moderatū. Eius q̄
tuor spēs tradūt: iusticiā: fortitudinē tēperatiā & sciētia. Porro his honestas actiō
nes cōiūmari. Eadē itidē ratiōe turpe quod est in spēs q̄tuor scindunt in iniusticiā
formidinē intēperantiā & inspiētia. Dicit autem honestum unice quidē quod pos
sessores sui laudabiles facit: bonū dignū laude. aliter aut bene & apte ad opus suū
natum esse: aliter uero quod ornat cū dicimus solum sapiētē bonum: honestū
que esse. Dicūt autem qd̄ honestū sit id solū esse bonum: ut Hecato in primo de
bonis ait: & Chrysippus in libro de honesto. Id aut eē uirtutem & qd̄ sit uirtutis p
nceps cui æquale illud est bonū omne qd̄ sit id honestū esse: honestūq̄: ac bonū
tantūdem ualere. Id aut huic simile est. Nā q̄ bonum est honestū est: est aut hone

stum bonū ergo est: putāt: & omnia bona eē paria: bonūq̄ omne summo esse
appetēdū: idq̄ nec augmētū suscipere nec detrimētū. Eorū autē quæ sunt aut alia
bōa: mala alia: alia neutra: bōa qd̄ uirtutes eē prudēt iāiusticiā fortitudinē tēpan
tiam & cetera id genus: mala uero his opposita uitia imprudētia iniusticiā & cæ
tera. Neutra uero quæ neq̄ profunt: neq̄ obsunt: ut est uita: sanitas: pulchritudo
uoluptas: robustitas: opes: gloria: nobilitas. & quæ his opposita sunt: mors egritu
do: dolor: turpitudō: infirmitas: iopia: obscuritas: atq̄ ignobilitas: & his similia: ut
ait Hecato in septimo de fine: & apollodorus i ethice & Chrysippus. Non enim
esse ista bōa: sed idifferētia p̄ speciē p̄ducta: licet. n. caloris p̄priū est calefacere: nō
refrigerare: ita & bōi propriū p̄desse est & nō nocere. Nō aut magis p̄sunt q̄ nō
ccāt opes atq̄ sanitas. Quo autē bene uti & male possumus: id bonum non est di
uitis aut & sanitate bene & male uti possumus. Nō ē igit̄ bonū opulētia: & sanitas
Possidonius tamen ista quoq̄ bona eē dixit. Sed neq̄ uoluptatem bonum dicūt
& Hecato in nono de bonis: & Chrysippus in libris de uoluptate. Esse enim & fax
das uoluptates: nihil uero sedum esse bonum. Prodesse aut est mouere aut habe
re secūdū uirtutē. Cōtra uero nocere est mouere: aut habere secūdū uitiū. Duo
bus aut modis dici indifferentia. Vno qdē ea quæ neq̄ ad fœlicitatē neq̄ ad in
fœlicitatē cōferūt: ut sunt diuitiæ sanitas uires gloria & cetera id genus. Nā & si
ne his possibile est fœlicē eē: cū earū usus uel rectus fœlicitatis uel prauus infœlici
tatis auctor sit. Aliter aut dicunt̄ indifferētia quæ neq̄ appetitū neq̄ occasionem
mouēt: ut est uel pes in capite h̄re capillos: uel ipare: uel extēdere uel cōtrahere
digitū. P̄iora. n. q̄ dixi idifferētia nō ita se hēnt. Illa q̄ppe & appetitū & occasio
nē mouēt. Iccirco alia qdē ex eis eligunt̄: cū cetera aqua rōne uel eligenda sint:
uel fugiēda. Porro indifferentiū alia qdē p̄ducta sunt: q̄ ἀπορρημένα dicūt. Alia
abducta quæ ἀπορρημένα uocāt: p̄ducta qdē q̄ hēant existimationē: seq̄n
tia uero que existimationē careāt. Existimationē uero aliā qdē cōferri aliqd̄ ad cō
sentaneā uitā: q̄ circa oē bonū est. Aliā uero mediā quādā uim aut usum cōferre
ad eā uitā quæ sit secūdū naturā: cuiusmodi dicere possumus opes atque sanita
tem si qd̄ afferant ad naturalem uitā. Aliā uero esse nunq̄ sapiētē: sed cauere.
Cupiditati uoluptatem cōtrariā dicūt quæ sit appetitio rationabilis: quēadmodū
igitur sub porib⁹ perturbatiōibus quādā adiungūtur: ita & sub primis affectioni
bus. Nāque uolūtati adiūgi beniuolētiam: placiditatem: lenitatem: dilectionem.
Cautiōi aut uerecūdiam: castitatem & cetera id genus. Gaudio iocūditatem læ
ticiam æquanimiātem. Aiūt aut & sapiētē semper q̄tum esse: ac perturbatio
nibus uacuum. Esse itē & aliū sine passione: malū. i. quod tātūdem ualeat: ac si di
cāt durus & ad uirtutis actiōes immobilis. Fastu itidē uacare sapiētē: q̄ppe tātūdem
honore & gloriā existimare q̄ti dedecus & ignominia eē: & p̄ditū quēlibet sine fa
stu. Q̄ippe q̄ æque mouentur ad decus & ad ignominia. Seueros item aiunt esse
sapiētes oēs: q̄ neq̄ ipsi loquātur ad uoluptatem: neq̄ ab aliis ad uoluptatē dicta
admittāt: esse aut & alios seueros: q̄ ad rationē acrioris uini seueri dicāt: quo ad
medicamenta potius q̄ ad proportionē utunt̄. Sinceros item esse sapientes obser
uareque: & cauere solite ne quid de se melius q̄ sit comedare putemur fuco

Bona aut mala
aut neutra eē
omnia entia

Hecato

Apollodorus

Chrysippus

Voluptate
ne esse
bonū

Hecato

Indifferentia

Proegmona

Apoporogme
na

seu arte aliqua mala occultante: & bona quæ insunt apparere faciente: ac circunci-
 dere uocis oem fictione: esse itidē spetie a negotiis remotos. Cauere. n. ne qd præ-
 ter officiū faciāt: ac uinum quidē bibere: nō aut inebriari. Nunq̄ item sanitate mē-
 tis excidere. Incidere tamen aliquādo i phātasias monstruosas propter atra bilis
 redundātiā: siue ob delirationem non qdem deuiatiōe rationis: uerum ex ibeci-
 litate nature. Neq̄ dolore capiendum sapiētē q̄ is agridudo sit animi ratioe ad
 uersante cōtractio: sic apollodorus ait in moralibus: diuinos quoq̄ esse: q̄ in se ip-
 sis quasi habeāt deum. Malum uero & impiū sine deo esse: qd̄ duplici ratioe ac-
 cipitur: siue q̄ deo contrarius dicatur: siue q̄ aspernetur deū. Id tamen malis om-
 nibus nō cōuenire. Pios aut & religiosos esse sapientes: peritos. n. esse diuini iuris
 omnes. Porro pietatē sciētiam esse diuini cultus: diis item eos sacrificia facturof
 castosq̄ futuros. Quippe ea quæ in deos admittunt peccata detestari: diisq̄ carof
 ac gratos fore: q̄ sanctiq̄ iustiq̄ in rebus diuinis sint: solos uero sacerdotes esse sa-
 pientes: consulere quippe: ac decernere uero cum errore fiunt: ut mutillare seipm
 substantiamq̄ proicere eadē ratioe & de his quæ præter officium sunt. Præterea
 officiorū alia qdeni semper efficienda sunt: alia uero non semper: & semper sane
 ut est interrogare atq̄ respondere & ambulare: & eius generis omnia. Eadē & in
 his quæ sunt præter officium ratio est. Est etiā in mediis officiū aliquod: ut est pue-
 ros obtēperare pedagogis. Aiunt aut animam octo in partes esse diuisam. Esse
 aut has illius partis quinque sensus uocalēq̄ particulam & cogitabilem: quæ est
 ipsa mens & generandi uim. Enim uero ex falsis accedere mēus per uersionem ex
 eaq̄ complures pullulare perturbationes atq̄ incōstantē causas. Est autē secūdū
 Zenonem ipsa perturbatio irrationabilis: ac præter naturam animi motus siue ap-
 petitio abundans. Porro perturbationum supremarum: ut ait Hecato in secūdo
 de perturbationibus: ac Zeno in eo quem scripsit itidem de perturbationibus li-
 bro: quatuor esse genera: dolorem metum concupiscentiā uoluptatem. Putant
 autem perturbationes: iudicia esse: ut Chrysippus in libro de perturbationib⁹ ait.
 Quippe auaritiā opinionem esse inherentem de pecunia q̄ honesta sit: ebrietas
 temq̄ itidem & intēperantiam & cætera similia. Ac dolorem quidem irrationabi-
 lem animi contractionem esse. Eius autem species misericordiam: inuidiā: amu-
 lationem: zelotypiam: angorem: conturbationem tristitiam: mœrorem: confu-
 sionem. Misericordiam igitur egritudinem eē ex alterius miseria iniuria. laborā-
 tis Inuidiam uero dolorem esse in alienis bonis: amulationem dolorem esse ex
 eo q̄ alius eo potiat quod quisq̄ cupierit. Zelotypiam agridudinem esse ex
 eo uenientem q̄ adit alteri quod ipse quisq̄ habeat. Angorem uero egritudinem
 esse præmentē. Conturbationē agridudinem esse angulantem: difficultatemq̄
 pstantē. Tristitiā agridudinem pmanentē altius insitam animo atq̄ creicentem.
 Mœrorem agridudine laborioſam. Confusionē agridudine esse irrationabilem
 mordentē & præsentia conspici prohibentē. Timorem aut eē metū impēdentis
 mali. Porro ad timorē & ista referūt: metū: pigritiam: pudorem terrorem tumul-
 tum anxietatē. Esse aut metū timorē trepidationem facientem. Pudorem metū
 esse ignominia. Pigritiam metum futuri laboris. Terrorē metum ex insuetā rei

Pietas

Officiorū alia semp
efficienda sunt alia
uero nō semp

Animæ diuisio in
octo partē

Hecato

Auaritia

Chrysipp⁹

Dolor qd

Misericordia

Inuidia

Amulatio

Zelotypia

Angor

Conturbatio

Tristitia

Mœror

Confusio

Timor

Metus

Pigritia

Pudor

Terror

Tumultus

Anxietas

imagine, proficiscentem. Tumulum metum esse cum adhesionē uocis. Concu-
 piscētiam uero irrationabilem esse appetitum cui & ista subincidunt. Indigentia
 odiū cōtentio: ira: amor: iracūdia: excādescētia. Est aut indigētia: cupiditas quæ/
 dam cū eo nō potimur: qd̄ cupim⁹ ac ueluti a re ipsa sepata frustra uero ad illā ni-
 tēs. Odiū uero ē cupiditas qua male cui pā optamus cū pfectu aliquo & incremē-
 to. Contētio cupiditas quædam est ab electione profecta. Ira libido puniendi ei⁹
 est qui lælisse uideatur iniuria. Amor autem est cōcupiscentia quædam in præstā-
 ti ingenio uiros nō cadēs: est. n. insidiatrix industria & studii per apertam: ac se in-
 gerētē pulchritudinem. Iracūdia est ira inueterata & plena odii ulciscendi tem-
 pus obseruās: quod hisce uerbis ostēditur. Porro excādescētia est ira nascens: &
 modico existens. Cæterum uoluptas ē irrationabilis eius rei appetitus quæ uide-
 atur expetenda. Eius partes sunt delectatio: gaudium: in malis oblectatio: effusio
 Est autem delectatio: uoluptas: lauitate: auditus animum delinēs. Insultatio at
 uoluptas in malis alienis. Oblectatio quædam est inductio animiq̄ inclinatio ad
 uoluptatem emolliēs. Effusio uero uirtutis dissolutio est atq̄ remissio. Sicut autē
 in corpore sunt aegrotatiōes quædā ueluti podagræ & articulorū dolores: ita & i
 animo gloriæ appetitio imodica: & mulierofitas & cætera eiusdē generis. Est aut
 aegrotatio morbus cū imbecillitate. Morbus aut opinatio uehēmēs eius rei quæ
 uideatur expetēda: & sicut in corpore calu gignuntur agridudines quas κατὰ
 ποῦσκαί Διαρροία dicunt: puta bilis & pituita: ita & in animo sunt quædā pel-
 uitates: ut inuidētē: cōtentiones ac similia. Esse autē & bonas affectiōes aiūt tres:
 gaudium: cautionē: uolūtatem: esse uero gaudium placidum & cōstans contra-
 rium dolori: rationabilēq̄ uoluptatem. Cautionem uero malorum declinationē
 cū ratioe timori cōtrariam quæ est declinatio sine rōne. Nam metuere existima-
 tiōem probati uicissitudinē quācumq̄ statuerit peritus rerū: ut uerbi gratia com-
 mutare cū ordeo triticū fesse igit̄ producta quæ & existimationē habēt: ut in eis
 qdem quæ ad aiūm ptinent ingeniu: artē: profectū & his similia. In corporalibus
 aut uitā: sanitate: robur: bonam habitudinem: integritatem: pulchritudinē. In
 eis uero quæ sunt exterius diuitias: gloriā: nobilitatē & his similia. Contraria at̄ lu-
 perioribus in his quidē quæ ad aiūm pertinent obtusionem hebitudinem inertia
 & his similia. Porro in corporalibus mortem: morbum: imbecillitatem: malā ha-
 bitudinem: debilitatem: turpitudinem: & his similia. In exterioribus aut paupta-
 tem: obscuritatem: ignobilitatem & cetera in hūc modum. Neq̄ uero producta
 sunt: neq̄ nō producta: quæ neutro se habēt modo. Præterea productorum alia
 qdē p se ipsa pducta sunt: alia uero propter alia: alia & propter se ipsa: & propter
 alia per se ipsa qdem: ut ingeniu: profectus & similia: per alia uero ut diuitia: no-
 bilitas & cetera id genus: ob se ipsa uero & alia: ut ualentia uiuacitas sensuū inco-
 lumitas: per se ipsa quidem q̄ per naturam sunt: per alia uero q̄ nō modico usui
 sunt: eodem se modo habet abductum cōtraria ratioe. Officiū autem id esse di-
 cunt: quod cur factum sit pbalilis ratio reddi pōt: pertinger̄ autem id ad arbores
 etiam & animantes. Notari nanq̄ & in his officia. Cæterum & a Zenone primo
 τοκαοδηκοῦ ita appellatum officiū ex eo q̄ p quosdā ueniat appellatiōe sumpta

Concupiscentia

Indigentia

Odiū

Contētio

Ira

Amor

Iracundia

Excādescē-
tia

Delectatio

Gaudium

Voluptas

Insultatio

Oblectatio

Effusio

Aegrotatio

Morbus

Gaudium

Cautio

Proegmena
quæ existima-
tionē habēt

Officiū qd

Catheco. i. offi-
cū unde di-
ctū

esse autem id actionem quandam naturalibus apparatibus propriam. Na ex his quae secundum appetitum geruntur: alia quaedam esse officia: alia praeter officium. Ea uero officia intelligenda quae ratio facienda suaserit: ut parentes honorate: fratresque ac patriam tueri: amicos parare: illisque adesse. Praeter officium sunt quae ratio fugienda suggerit: ut est parentes negligere: fratrum omittere curam: amicis non consentire: patriamque alienari: & caetera in hunc modum: quaeque autem ratio fieri: neque uetat: ea neque officium esse neque praeter officium: ut est festuca tollere: tenere stilum: urceum & caetera id genus. Atque alia quaedam officia esse absque errore: alia cum errore. Sine errore quaedam ut se sensusque tueri & similia. Quae de sacrificiis: templorum instructionibus: lustrationibusque caeteris quae sunt diis gratissima. Colendos item parentes ac fratres post deos monet: autem autem affectum & indulgentiam in filios ipsis esse naturalem malisque iesse negat. Peccata item pia existimat: ut chrysippus ait in quarto naturalium quaestionum pseusque & zeno. Nam si uerum uero maius non est: nec falsum falso maius erit: ita nec fraus fraude: nec peccato peccatum. Nam & quae ceterum stadiis abest a canopo & quae uno: aequae in canopo non sunt. Itaque & qui minus peccat & qui amplius: quae in recto opere non sunt. Heraclides tamen tarsiensis antipatri tarsensis necessarius: atque athenodorus iparia peccata dicit. Ac cessurum item sapientem ad reprobum: nisi quod impediatur: ut chrysippus in primo de uitis ait. namque & uicia propullaturum: & ad uirtutem excitaturum ciues suos. Vxorem item ducturum per eam dorum liberorum causa: ut zeno ait in reprobis. Sapientem praeterea non opinaturum. id est mendacium non accedurum neque assensurum cuique: cynicamque sectam amplecturum: esse. nam illam ualidam ac celerem ad uirtutem uiam: ut apollodorus in moralibus fateatur. Gustaturum insuper humanas carnes si ita casu obuenerit: Solusque sapientem esse liberum: malos autem seruos: esse. nam libertatem potestate opandi quae stulti & mali oino careant: esse autem & seruitutem aliam quae in subiectione consistat: & tertiam quae in conditione ac subiectione sit: cui opponitur domitio & ipsa mala. Non modo autem liberos esse sapientes uerum & reges. Cum sit regnum imperium nemini obnoxium: quod de sapientibus solis asseritur: ut chrysippus ait in libro quoque zeno proprie sit usus nobis. Statuere. nam ait oportere principem de bonis ac malis: haec autem malorum sciri neminem. Similiter ad magistratus & iudicia & oratoriam sollos illos idoneos uenireque malorum. Esse item & ipeccatesque i peccata incidere non possint: esseque in quos: nam neque aliis nocere neque sibi: misericordesque non esse: neque ueniam alicui habere: neque. nam prauaricatos constitutos a lege cruciatus: nam cedere misericordiamque & mansuetudo ipsa nulla uestigia aduersus cruciatus simulatione benignitatis: neque illos arbitrari duriores. Sapientem nihil eorum admirari quae uideantur mirabilia & insperata ut charonia fluxusque maris ac reflexus & fontes calentium aquarum atque ignium euaporationes. Enim uero neque solitarius in quiete sapiens uiuet. Est enim socialis per naturam atque actione gaudet: exercitationemque suscipiet firmandi ac roborandi corporis causa: orationibus in quiete sapiens ac uota faciet bona a diis postulas: ut possidonius in primo de officiis: & hecato in tertio de paradoxis autem. Dicuntque item amicitiam solos inter bonos quos sibi iuicem studiorum similitudo conciliet: posse consistere. Porro amicitiam ipsam societatem quaedam esse dicunt omnium quae sunt ad uitam necessariam: cum amicis ut nobis ipsis utamur: ob id amicum eligendum pronuntiant: amicorumque multitudinem iter expetenda ponunt: iter malos consistere non posse amicitiam: cum nemine stultorum esse liti

Officia
Praeter Officiu
Neq: ex officio neq:
praeter officiu

Peccata pia

Chrysippus
Perseus
Zeno
Heraclides
Antipater
Athenodorus
Chrysippus

Solus sapiens liber
Apollodorus

Sapientes autem non solum liberos esse sed & reges
Zeno

Sapientem nihil admirari

Sapientem non uiuet solitari
Possidonius

De Amicitia
Hecato

gandum: oesque stultos insanire: neque. nam prudentes esse: uerum per insaniam aequalis stultitiam omnia gerere: Sapientem omnibus benefacere sicuti & ismeniam dicimus tibiis omnibus bene cecinisse. Sapientem quoque esse omnia. Quippe perfecta illi potestate a lege praestituta. Caeterum malorum: ac stultorum quaedam esse quae admodum & iniquorum aliter quaedam ciuitatis: aliter utentium dicimus. Virtutes sibi iuicem ita esse conexas: ut quae una habuerit omnes habeat: esse quippe illarum conuersationes: ut Chrysippus in primo de uirtutibus: & Apollodorus in physice secundum antiquum more: & Hecato in tertio de uirtutibus autem: quae. nam probus sit ea dispicere & agere quae sunt agenda: quae uero facienda sint ea & eligenda esse & sustinenda & distribuenda & perseveranda. Sequuntur autem prudentiam quaedam consiliorum maturitas & intelligentia: temperantiam uero ordinis constantiam & ornatum. Iustitiam autem aequitatem & gratitudinem: fortitudinemque constantiam atque ualentiam. Placet autem eis nullum inter uirtutes & uitium esse medium. Peripateticis contra inter uirtutem & uitium profectum faciendum: quae admodum. nam lignum aut distortum aut rectum oportere esse autem ita iustum uel iniustum: neque uero iustius neque iniustius: at in caeteris similiter. At uirtutem Chrysippus quaedam amitti posse: Cleantes uero non posse ait: ille posse amitti per ebrietatem & atramentum: ille non posse ob firmas: ac stabiles comprehensiones: ipsam uero esse eligendam. Erubescimus denique in his quae male agimus: adeo quod sit honestum id solum scimus esse bonum: ipsamque sibi sufficere ad bene beatumque uiuendum: ut ait Zeno & Chrysippus in libro de uirtutibus: & hecato in secundo de bonis. Si. nam iniqua magnitudo animi sola sufficit: qua omnibus fastigio mentis transcendamus: ipsa pars uirtutis est. Profecto & uirtus sola sufficit ad beatam uitam: ea quoque contentens quae molesta uidentur. Panætius tamen & Possidonius uirtutem minime sufficere dicunt. Verum opus est bona ualitudine & affluetia rerum & robore. Placet item eis uirtute semper uti: sicuti Cleantes ait. Amitti. nam non potest semper profecto autem uterque sapiens. Natura quoque ius non positione consistere: sicuti & legem & rectam rationem: ut Chrysippus in libro de honesto ait. Uidentur autem eis neque dissonantiam quaedam a philosophia discedere. Haec. nam ratione prius defecturam omnem uitam quam defuturam philosophiam: ut Possidonius in exhortationibus ait. Liberales quoque disciplinas esse magno usui sapienti Chrysippus auctor est. Placet item illis nullum nobis ad animantes ceteras ius esse ob naturam dissimilitudinem: ut Chrysippus in primo de iusticia: & Possidonius in primo de officiis tradunt. Amatum quoque sapientem eorum iuuenes quae praefereat speciem indolis: ingeniumque ad uirtutem aptissimum: ut Zeno in libro de reprobis. & Chrysippus in libro de uitis primo: & Apollodorus in libro de moralibus autem. Amorem uero adminiculum beneficentiae propter appetentem uenustatem: neque congressus est uerum amicitiae. Nempe. nam Thralonidem & quaedam cum haberet in potestate amatam: abstinuisset ab ea: ne odiretur. Esse igitur amorem amicitiae nodum: ut Chrysippus in libro de amore ait: neque esse eum in uitio: pulchritudinem item uirtutis esse florem: & cum triplex uita genus sit: speculatiuum: actiuum: & rationale: tertium istud eligendum dicunt. Quippe effectum a natura rationale: animal ad speculationem & actionem. Rationabiliterque autem sapientem seipsum educiturum ex uita & patriae & amicorum causa: siue inter acerrimos doloris aculeos: siue membrorum mutilationes: aut incurabiles morbos illi occumbendum sit.

Omnes stultos insanire - Cicero in paradoxis

Ismenias Virtuti conuersio

Chrysippus xio
Apollodorus
Hecato

Nullum inter uirtutem & uitium esse medium

Chrysippus
Cleantes
An uirtutem amitti potest

Zeno
Chrysippus
Hecato

Panaetius
Possidonius
Cleantes

Chrysippus
Possidonius

Chrysippus
Possidonius

Zeno
Chrysippus
Apollodorus

Thralonides
Chrysippus

Uxores debere esse
cōmunes

Zeno
Chrysippus

Physica philosophia

Placet item illis uxores quoque cōes esse oportere apud sapiētes: ut quilibet illi con-
grediatur: quae sibi prior occurrerit: ut ait Zeno in rep. & Chrysippus in libro itē
de rep. Diogene itidē Cynico: ac Platone huius cōitatis auctōribus. Oēs. n. p̄sum
instar aqua caritate diligemus: tolleturque adulterii suspicio & zelotypia. Ea vero
remp. esse optimā quae sit mixta ex regno & populari dominatu optimatūque po-
tentia atque in moralibus quae de decretis huiusmodi sunt: pluraque huiusmodi tradūt
nō improbabilis ratione subnixi. Verū ista sūmatim: ac ueluti per capitula & ele-
mēta tetigisse sufficiat. Ceterū physicam rationem diuidūt in locum de corpori-
bus & p̄ncipis & elementis & diis & finibus & loco & inani. Et ista quae de iuppēs
diuidūt: generaliter autē in locos tres: de mundo: de elemētis: tertiumque de causis.

De mundo locū in duas distingui partes dicunt. Vna. n. consideratione in ipsius
ascisci societatem & mathematicos: p̄ quam de fixis uagisque syderibus disputant:
puta si sol tantus sit: quantus uideatur: & lunae itidem quanta sit magnitudo: & de
ortu occasuque syderum: atque ceteris huiusmodi quaestionibus. Alteram eius cō-
siderationem esse quae solis cōgruat physicis: quali quae sit illius substantia quari-
tur: ac de sole utrum genitus an ingenuus sit: & utrum aiatu sit: an uero inanimis
corruptibilis ne an incorruptus: & prouidētia agatur: nec ne: ac in hunc modum
de reliquis. Causalem quoque rationē & ipsam esse bipartitam. Eius alteram spe-
culationem medicorum esse cōem quaestionem: qua inquirunt de p̄ncipali animae
& de his quae fiunt in aīo & de feminibus atque eius generis ceteris. Reliquum
uero mathematicos quoque sibi usurpare: quomodo. s. uideamus: & quae sit causa
perspicacis phantasiē: qua ratione constēt nubes tonitruaque & irides & aērae & co-
metae & his similia. Videtur autem illis duo esse rerum omnium principia: facies
uidelicet: ac paciēs: quod igitur patitur sine qualitate esse substantiam materiam
quod autem faciat uerbum deum esse: quod in ipsa sit. Hunc enim p̄cipue sem-
piternum per ipsam oēm singula creare. Ponit autē hoc decretum Zeno Cittiens
in libro de essentia. Cleantes quoque in libro de Atomis: & Chrysippus i primo phy-

Zeno

Cleantes

Chrysippus

Archedemus

Possidonius

Apollodorus

Possidonius

Possidonius

Possidonius

Possidonius

Possidonius

Possidonius

Principia

Elementa

Corpus

Superficies

Linea

Punctus

Dei unū esse

ficorum in fine. Archedemus quoque in libro de elementis: & Possidonius in secū-
do naturalibus rationis. Differre autem aiunt principia & elementa: nam illa qui-
dem ingenita esse & corrūpi non posse: elementa uero p̄ igneam euaporationē
corrūpi: sed & incorporea esse p̄ncipia: & ipsa in forma: haec uero formata.
Corpus autem appellat Apollodorus in physica: quod secetur in tria in longitu-
dinem latitudinem & altitudinem. Id autem & solidum corpus appellatur. Por-
ro superficies est corporis finis: siue corpus longitudinem solam habens: ac latitu-
dinem: sed carens altitudine. Hanc autem Possidonius in quinto de celestibus &
secundum intelligētiam & secundum substantiam reliquit. Linea planicie finis ē
siue longitudo absque latitudine: siue corpus solam habens longitudinem. Pun-
ctus autē est lineae finis notaque minima. Vnum quoque deū esse: ipsumque & mē-
tem & fatum & Iouem multisque aliis appellari nominibus. Principio igitur illum
cū esset apud se substantiam oēm per aerem in quam cōuertisse: & quae admodū
in foetu semen continetur: ita & hanc ferendi rationem in humorē talem residisse:
materia ad operandum aptissime parata ex qua cetera post haec gignerent. Tum

genuisse primum elementa quatuor: ignem: aquam: aerem: terram. Differit ista
Zeno in libro de uniuerso. Chrysippusque in primo physicorum: & Archedemus
in quodā de elementis. Est autē elemētum ex quo primo prodeunt quae fiunt:
& in quod extremum soluuntur. Esse autē quatuor elemēta simul infectam seu in-
compositam substantiam materiam. Esse autem ignem calidum: aquam humidā
aerem frigidū: terramque aridam. Non solum sed etiam adhuc in aere inesse ean-
dem partem. Summo igitur in loco ignem esse quae aethera dici oportet. In quo
p̄mum immobilium astrorū orbē esse natū. Denique errātium: post hunc aera. Tū
aquā: extremum autē oīum terram: quam mediā oīum esse. Mūdum uero tripli-
citer dicūt ipsumque deum: quem ex omni substantia dicūt propriā qualitatem: qui
& incorruptibilis: & ingenuus sit opifex tāti operis componēdi: ut quot aenis orbis
suos pagat sol in se ipsum oēm substantiā cōsumens: ac eā rursus ex se ipso gignēs:
ipsumque ornātū caeli mūdū esse dicunt. Tertium quod sit ex utrisque cōpositus: & est
mūdus proprie qualitas uniuersorum substantia: siue ut ait Possidonius in metheo-
ricis p̄ceptis: quod constat ex cēlo & terra & terrenis celestibusque naturis: siue qui con-
stat ex diis & hoibus eisque rebus quae horū gratia cōditae sunt. Caelum autē ex extre-
ma circūferētia in qua diuinum omne fixū: ac locatū est. Mūdum quoque regi: ac
disponi secundū mētem: ac prouidētiam: ut Chrysippus ait in quinto de prouiden-
tia: & Possidonius in tertio decimo de diis: mēte per omnes illius partes pertingē-
te: sicut & in nostra aīa cōtingit: sed p̄ alias magis: p̄ alias minus. Per alias. n. uelu-
ti habitus recessit: ut p̄ ossa: ac neruos: p̄ alias ueluti mens ut per principale. Sic igi-
tur & mundum totum quod aīa est & aīatus: ac rationalis habere p̄ncipale suū aethē-
ra: ut ait Antipater Tyrius in octauo de mundo. Chrysippus autem in primo de
prouidētia: & Possidonius in libro de diis: caelum autē principale esse mūdi. Clea-
tes uero solē. Chrysippus autē rursus a se dissidēs in eodem purissimum dixit: ac li-
quidissimum aethera: quae etiā primum asserūt esse deū sensibiliter ueluti infusum
esse per aera omnia: cunctaque animantes & arbores: per terram autem ipsam se-
cundum habitum. Vnum esse mūdū & hunc finitum rotunda globosaque figu-
ra. Nāque ad motum esse huiusmodi orbē aptissimum: ut ait Possidonius in qu-
to de ratiōe physica: & Antipater in libris de mundo. Extra ipsum autem circūsu-
sum esse uacūū imēsum: quod sit incorporeum. Incorporeum autem id esse quod
a corporibus cōti neri queat: nō autē cōtineatur. Porro nihil in mundo esse uacūū
sed inter se mirabili esse unitate deuinctum. Id. n. cogere caelestium ad terrenam
cōcordiam & cōgruentiam. De uacuo autem differit Chrysippus in libro de iani
& in primo naturalium artium: & Appollophanes in physica. Apollodorusque &
Possidonius in secūdo ratiōis naturalis. Est autē incorporea ista familia. Tempus
que praeterea esse incorporeū: quod interuallū sit mūdani motus: huic praeteritū
quod esse infinitū ac futurū p̄sens autē finitū. Placet autē eis corruptibile eē mūdū:
quippe genitum eorum ratione quae per sensus intelligūtur. Cuius & partes sūt
corruptibiles & totum. Partes autem mundi corruptibiles sunt. In se enim inuicē
mutantur. Est igitur corruptibilis mundus: ac quicquid mutari in deterius pot cor-
ruptibile est: & mundus autē huic mutatiōi & corruptioni obnoxius est. Nāque &

Zeno

Chrysippus

Archedemus

Qualitatis

elementorum

Aethor

Mundus tripl-

citer dicitur

Possidonius

Chrysippus

Possidonius

Antipater

Chrysippus

Possidonius

Cleantes

Chrysippus

Possidonius

Antipater

Chrysippus

Appollophanes

Apollodorus

Possidonius

Mundū ei

finitū

Tempus

siccat & in humorem soluitur. Mundum uero fieri cum ex igne substantia per
 aerem uersa in humorē fuerit. Deinde crassior ipsius pars effecta fuerit: terra por
 ro subtilior in aerem cesserit. Eademque magis: ac magis extenuata in igne euase
 rit. Tum ex his permixtis exortas esse animates: & arbores & alia genera munda
 na: creatura. De generatiōe igitur & corruptione mūdi: & Zeno in libro q de to
 to inscribitur disputat: & Chrysippus in primo physicorū: & Possidonius in prio
 de mūdo. Cleanthesq & Antipater in. x. de mūdo. Porro Pāetius corruptibilem
 asserit mundum: q autē sit aial mundus & rationale & aiatum: & intelligibile: &
 Cleanthes Chrysippus in pmo de prouidētia differit & Apollodorus in physica & Possido
 nius. Sic aut aial quod sit substantia animata sensibilis. Animal. n. eo quod nō sit
 animal prāstantius est. Nihil aut mūdo prāstantius est. Est ergo animal mundus
 Porro aiatum esse inde manifestū est: q aia nostra inde ueluti auulsa sit. Boethus
 aut ait nō esse aial mūdum. Vnum autē esse & Zeno in libro de toto: & Chrysi
 pus & Apollodorus in naturalibus & Possidonius in primo naturalis rationis tra
 dit: omne autem dicitur: ut ait Apollodorus. Mūdusq & secundum alterum mo
 dum id quod ex mūdo & exteriorē uacuo cōstat. Mundus igitur finitus est. Sed
 inane illud infinitum. Ceterum sydera illa quidem quę fixa sunt cū cælo toto una
 circūferri. Errantia autē suis motibus agi. Porro Solem obliquum iter perage
 re per signiferum orbem. Lunamq similiter nunc plenam esse: nunc cornib⁹ ful
 gere. Esse autē Solem quidem purissimum ignem: ut ait Possidonius in decio
 septimo de cælestibus. Ac terræ molem sua magnitudine uincere: ut idem ait in
 decimo sexto naturalis rationis. Esse item orbicularem ad mundi rationem idē
 ipse auctor est. Ignem ergo eē quod omnia ignis peragat munera: maiorem autē
 terrę globo quod omnis ab illo illustretur. Neq ipsa modo sed etiā cælum. Id &
 quod Terra con instar: umbram faciat maiorem esse significat. Omnib⁹ autem
 ex partibus cerni propter magnitudinem: Lunam uero plus habere de terra q
 pe quę illi propior est. Nutri autē hæc ignea & astra cætera. Solem quidem
 ex mari magno quod sit intellectualis uapor. Lunam uero ex potabilibus uudis:
 quod sit permixta aeri: ac uicina terræ: ut Possidonius in sexto de ratione naturæ
 ait: ex terra cætera. Putant & sydera globosa esse & immobilem terram. Lunamq
 proprio carere lumine. Sed id a sole mutuari. Deficere autē solem quidem cū
 ante illum ex ea parte qua terras respicit se apposuerit luna: ut in libro de toto scri
 bit Zeno. Apparet enim quando ex concursione mutua illum occulit: rursusq
 restituit. Notatur id maxime per uas æreum patens in quo sit aqua: lunam uero
 cum in terræ inciderit umbram: quocirca tunc solum hoc defectu laborare: cum
 plena fuerit: & quidem cum per diametrum soli mensibus singulis obiecta sit.
 Nam cum obliquo motu contra solem moueatur. Latitudine differt: cum uel ad
 australem: uel ad septentrionalem uergit plagam: cum tamen illius latitudo ad
 solis & eam quę media interiaret latitudinem uenerit. Deinde fuerit emensa so
 lem: tunc deficit. Mouetur autē eius latitudo per ea quę media sunt in Chelis
 & scorpio & ariete & thauro: ut ait Possidonius. Deum uero esse animal immor
 tale: ratioale: perfectum siue intellectuale: beatum: a malo: omni remotissimum

Mundus
animal:Mundus
finitus
Sol
Luna

Dei diff.

prouidentia sua mundum & quę sunt in mundo disponens omnia non tamen in
 esse illi humanę formę liniamēta. Ceterū esse qdē opificē imēli huius operis: si
 cuti & patrē oium. Cōiter autē & ipsius partē: quę p oia penetret. eamq multis ap
 pellari noibus iuxta proprietates suas. Namq louē dici quod oēs iuuet: eumque
 græce Δία appellari: quod per ipsum sint oia. Eundē ἕνα uocari: quod uita om
 nium sit auctor. αὐτὸν αὐτὸν quod in athere distentum sit principale eius ipsum
 ἦραυ uero quod in aere. ἠφαισὸν quod in artificiali igne. καὶ ποσειδῶνα quod
 que quod in humore. ἀμιτράν quę quod in terra. Similiter & appellationes
 alias probabili quadam ratiōe interpretati sunt de diuina substātia. Zeno ait nun
 dum totum atq cælum. Chrysippus quoq in primo de diis: & Possidonius in pri
 mo de diis: & Antipater in septimo de mūdo: aeriam ipsius substātiā tradunt.
 Boethus autē in libro de natura dei substātiā fixorum syderum dixit naturam
 uero aliquādo qdem exponit quę cōtinēt mūdum. Aliquādo uero quę germi
 nare humum facit: nasciq super terram oia. Est aut natura habitus ex se ipso mo
 tum accipiēs iuxta seminalem rationalem: efficiēsq & cōtinēs quęq ex ipso sunt
 statutis diffinituq tēporalibus: eaq faciēs a quibus discreta per naturam est. Hęc
 aut & uoluptati præferre cōmodum: quod ex hominis cōstat opificio. Fato autē
 fieri oia Chrysippus in libris de fato: & Possidonius in secūdo de fato & zēo: Boe
 thus quoq in primo de fato tradūt. Est autem fatum cōnexa rerum series siue ra
 tio per quam mundus administratur. Diuinationem item omnem aiunt subsiste
 re: siue etiam esse prouidentiam. Ipsamque per ascensus quosdam artem diffini
 unt: ut ait zeno & Chrysippus in secundo de diuinatiōe. Athenodorusq & Possi
 donius in duodecimo de ratione naturæ: & in quinto de diuinatione. Panætius
 autem hanc non subsistere dixit. Enimuero rerum omnium substātiā primam
 materiam dicunt: ut & Chrysippus in primo rerum naturalium & zeno. Est autē
 materia ex qua quodlibet sit. Appellaturque dupliciter materia scilicet atq sub
 stantia siue illa omnium siue rerum singularum. Ac ueluti particularium causa.
 Ac omnium quidem materia neque maior neque mior efficitur. Est autem alia
 eorum quę in parte sunt. Corpus autem esse substātiā diffiniunt: idque finitū
 ut antipater ait in secundo de substātia: & apollodorus in physica: passibilisque
 est: ut idē ait. Nam si esset immutabilis nulla ratione quę fiunt ex ea fieri possent
 Hinc & illius sectio in infinitum tenditur: quam infinitum Chrysippus ait. Nihil
 enim infinitum est: in quod sectio cadit. Verum finita est. Concretiones item fie
 ri per totum ut Chrysippus in tertio naturalium ait: & non per circūscriptionem:
 & appositionem: quippe uini modicum pelago iniectum aliquamdiu dorso se
 aquoris intendens oblectabitur: postmodum deffluet atque una corrupetur.
 Quosdam item esse dæmones dicunt: quibus insit hominum miseratio: inspecto
 res humanarum rerum: heroas quoque solutas corporibus sapientum animas.
 Porro ex his quę manāt ab aere: hyemem quidem esse aiunt aerem super terrā
 algidum ob solis in anteriora processum. Ver autem temperiem aeris quādo suo
 ad nos cursu sol agitur: æstatem uero eminentem terræ aerem confortum: & ca
 lesfactum solis ad septentrionem cursu. Autumnum quoque fieri recurso solis a

Iuppiter unde
dicatur

Zeno

Chrysippus

Possidonius

Antipater

Boethus

Chrysippus

Zeno

Possidonius

Boethus

Zeno

Chrysippus

Athenodorus

Possidonius

Panætius

Chrysippus

Zeno

Antipater

Apollodorus

Chrysippus

Chrysippus

Chrysippus

Chrysippus

Chrysippus

Chrysippus

Chrysippus

Chrysippus

Chrysippus

Chrysippus

Chrysippus

Chrysippus

Chrysippus

Chrysippus

Chrysippus

Chrysippus

Chrysippus

Chrysippus

Chrysippus

Materia
diff.

fatum qd

Materia

Corpus

Dæmones

Heroes

Hiemps

Ver

Æstus

Autumnus

Iris qd

Possidoni

Comete

Iubar

Pluuia

Pruuina

Carando

Tonitrus

Fulmen

Typho

Proster

Circuli quinque
Aqm idē habere ce-
trum cum terra

Zone Quinq:

Natura

Anima

Animo in
mortalitas

Videre

Audire

Possido-
nius

Zeno

Possidoni

Zeno

Antipater

Possidoni

Cleantes

Chrysippus

Chrysippus

Apollodor

nobis ad ea loca a quibus fluunt: ceterum eiusmodi tempestatū gignendarum auctore esse solem nubes euaporantē. Irim uero reflexos eē ab humidis nubibus radios: siue ut ait Possidonius in caelestibus declaratio scissuræ solis: siue lunæ in nubæ rosida cōcaua atq; cōtinua ad imaginationem ueluti in speculo conspicās magni orbis circūferentiam. Cometas autē & pogonias & faculas ignes esse subli- stentes quādo crassior aer ad æthera loca puehitur. Iubar autē repētini ignis incen- dium quod cito per aerem fertur. Lōgitudinisq; phantasiā insinuat. Pluuia ue- ro cōuersionem ex nubibus in aquā cū siue ex terra siue ex mari uel solis sursum ela- tus humor effectū caruerit. Eam uero cōgelatam pruinam dici. Grandinem ue- ro cōcretā nubē a uēto cōminutā. Niuē autē humorē ex cōcreta excussum nube: ut ait Possidonius in octauo de ratiōe naturæ. Coruscationē accensionē nubium quæ a uento illudantur: atq; irrumpātur: ut Zeno in libro de toto. Tonitruū ue- ro fragorē eē: q; ex nubiu collisiōe p̄fici. Fulmē autē incēsiōe ualidā uehementi cū ipetu terris irruētē: cū inuicē uel uētorū colliduntur nubes atq; p̄cipit. Alii con- uersionē ignei: ac flāmātis aeris uolenter delapsam. Typhonē uero fulmē uolē- tum magna uel spiritus demissum: siue fumātē spiritū rupta nube dilapsū p̄ste- re nubē igni circūfusam cū flatu in terre cōcaua siue concluso & coartato spiritu in terram: ut ait in viii. Possidonius. Esse autē illius plura genera. s. terremotus: hia- tus: illuies: ebullitiones. Placet autē eis & ordinē ita se habere. Terrā mediā cētri- rōnē obtinere: postq; globosam aq; & ipam: idē hīc cētrū cū terra. Ita aq; terrā eē Post aq; rotūdā aērē spherā instar. Est autē in celo circulos qnque. Ex his p̄mū se- ptētrionalē q; semper appareat. Secundū tropicū æstiuū. Tertium equinoctialem Quartū hyemalē tropicū. Quintū antarticū q; non appareat. Dicuntur autē para- lelli: q; non in se inuicē cōueniūt. Describuntur tamen circa idē cētrū. Porro Zo- diacus: id est signifer circulus obliquus est: quippe paralellos lustrās. Quinque at sunt Zp̄one super terrā. Prima australis sup arcticū circulū rigore frigoris inha- bitabilis. Secūda tēperata. Tertia nimia uel æstus inhabitabilis: quæ torrida dicit. Quarta tēperata. Quinta septētrionalis itidē frigore inhabitabilis. Opinānt itē na- turā ignē esse artificialem suo itinere ad generationē tēdere id est spiritū ignis spe- ciē artiscq; p̄ferentē. Animā uero sensibile eāq; esse nobis insitum & ingenitū spi- ritū: ideo & corpus esse ac durare post mortē: esse tamen obnoxiiū corruptioni. Ceterū mūdi aiām esse incorruptibile cuius partes sint animātū animæ: zeno at Citreus & Antipater in libris de aiā: & Possidōius animam spiritum calidum di- cunt. Hoc enim spirare nos atq; ab ipso moueri. Cleāthes quidem omnes perdu- rare quas hic spiritus cādor attigerit. Chrysippus solas sapientium perpetuat ani- mas: partes autē animæ octo esse dicunt: quinque sensus: & quæ nobis isunt semia- les rationes: uocalēq; & rationalē p̄tē uidere aut cum id qd inter uisum subiectū que lumen est in conu intēditur spēm: ut Chrysippus in secundo naturalium ait. Apollodoruscq; equidē aeris illā partē quæ conu spiciē habet prope uisum. Basin- uero prope id quod cernitur fieri: quasi igitur per uirgā intento aere quod uidea- tur renunciari. Porro audire cum is qui medius inter loquentem & audientē est: aer uerberatur orbiculariter. Deinde agitatus auribus insiuit: quemadmodum

& cisteruæ aqua per orbēs iniecto agitur lapide. Somnum uero fieri cū uis sen- sibilis circa principale soluitur nostrum. Cās uero perturbationum reddunt eas: quæ circa spiritum fiunt conuersiones. Semen autē esse dicunt: quod eiusmōi gi- gnere potest a quibus quoq; ipsum discretū sit. Porro hominis semē quod emittit homo una cū humido animæ cōmisceri partibus pro cōmixtione maioris ra- tionis. Id autē chrysippus in secūdo naturalium ait spiritum esse secundum iustā- tiam: idq; ex iactis in humū seminibus constare: quæ cum antiquata fuerint non iam nascuntur: quod scilicet spirauerit illorū uirtus. Atque ex omnibus corporis partibus defluere id ait sphaerus. Omnes ergo gignere corporis partes. Porro se- minæ semen infæcūdū esse aiunt: ibecillūque ac modicū: & aqueum ut sphaerus ait: Principalē uero potissimā ac propriā esse animæ partē: in qua phantasiæ ap- petitūq; gnignātur: atque unde sermo emittat. Id autē in corde esse: sed enim ista secūdam illos de rebus naturalibus q̄tum sufficere ad præsens operis cōpendiū arbitrati sumus hætenus sunt dicta. Quænā uero sint in quibus illorū sententiæ differant breuiter ad notandū. Aristochius phalanthusque cognomēto siren finē esse dicūt ad aliqd iter uirtutes ac uitia indifferēter uiuere nullā quālibet modicā uarietate relinquēdo: sed æque se in oibus habēdo. Esse autē sapientē præclaro hi- strioni similitē qui siue therxita siue agamēnonis personā fingat: utrūque decentis- mo gestu imitat. Naturalē item ac rationalē locū sustulit: dicens aliū quidē esse supra nos: aliū nihil ad nos. Solā autē quæ mores istituat partē ad nos pertinere. Similes autē esse orationes dialecticas dicebat aranearū telis: quæ & si quid artifi- ciosum idicare uideant iuiles sunt. Virtutes quoque neque plurimas inuexit: ut zeno: neque unā quæ multis appellatur noibus: ut megarici. Sed & id quoq; qd ad aliqd hīc dicit. In hūc autē modū philosophās atq; in synofarge disserēs ferme obtinuit: ut sectæ ppriā iuētor dicerēs. Milciades denique & diphylus aristonii appellabant. Erat autē illi magna psuadēdi uis: plebique se maxime accommoda- bat. Vnde & de illo Timon ait: Et si qs aristonis de stirpe populum attrahēs. Cō- gressus autē polemoni ut diocles ait Magnēsius. Cū zeno longū icurrisset morbū sentētia decessit: maxime autē stoico dogmati ille itendit animū quo dicūt sapien- tē esse opinabile. Cui plæus reluctatos geminos fratres induxit: ut alter ex his illi depositū daret. Alter deide reciperet atq; ita herentē coarguit. Exercebat autē ad uersus arcesilaū inimicitias. Vnde cū uidisset thaurū mōstrosū mīcē habētem me miserū inqt. Datū est Arcesilaō epicherema aduersus euidentiā. Academico cuidā q; quā se cōprehēdere negāt: Ergo ne inqt hūc iuxta te sedentē nō uides? Negate illo quis ergo te inquit excecavit: quis ipsa lumina abstulit? Ferūtur eius ista uolumina. Exhortationū libri duo: de zenois dogmatibus dialogi: de scho- lis se: xde sapiētia exercitatiōe septē. Amatoria exercitatiōes: cōmētaria: de iani gloria cōmētaria q;ndecim: cōmētarii tres: de usu undecim: aduersus oratores: aduersus alexim rescripta: aduersus dialecticos tres. Ad Cleāthē epistolārū libri q̄tuor Panætius autē & solocrates solas epistolas ipsius esse dicūt: Cætera pipate- tici aristonis. Hūc fama est cum caluus esset æstū solis excepisse capite: atque ita uita functum esse: iusimus autem & in ipsum hoc modo.

Somnus
Perturbationū
mī causā
Seme
Chrysippus
Sphaerus
Sphaerus
Aristochius
Phalanthus, siren
Therxites
Agamēnon
Zeno
Cynofarges
Milciades
Diphylus
Timon
Polemo
Diocles magnēsus
Zeno
Perseus
Arcesilaus
Zeno
Cleantes
Panætius
Solocrates
Aristo

Quid dum senex esses ariston & caluus
Soli caput summum dedisti coquendum:
Quærens calorem nempe plusq̄ oporteret
Ditem neque uolens reperisti frigidum.
Fuit autem & alius aristo iulietes peripateticus: alius item musicus atheniensis.
Quartus tragicus poeta. Quintus alexandrinus peripateticus. Herillus autem Chalcedoniensis finem sciētiam dixit:
quod est semper uiuere: cuncta referendo ad uiuendum cum sciētia: ne in ignorantiam deiiciamur. Esse autem sciētiam habitum in phantasiarum acceptione non uerbis explicabilem. Aliquando dicebat nullum esse finem. Sed secundum casus uarios & res immutari ipsum: ut si idem æs & alexandri fiat statua & socra-
tis. Differre autem finem & eam quā dicit *ἄριστος* id est fini subiectā. Hanc enim & eos qui sapientes non sunt conspici: illum neminem nisi solum sapien-
tem. quæ autem inter uirtutem & uitium sint indifferentia. Sunt eius libri breues quidem sed succi ac sensus pleni: continentque contradictiones aduersus Zeno-
nem. Fertur cum puerum cōplures adamasse quos zeno cum uellet auertere tō-
deri coegit herillum: illosq̄ ab eo auertit. Sunt aut̄ eius libri de exercitatione: de p-
turbationibus: de opinatione: Legifer *μαθητικός* antipheron magister: parans: dirigens: mercurius: medea: dialogi *quaestionum moralium*. Dionysius uero si-
nem dixit uoluptatem. Eum in oculorū dolore incidisse: eo enim cruciatus acri-
ter dolorē dicere noluit indifferentem. Erat autem diophanto patre natus: & ciui-
tate heraclia: atque ut ait Diocles: primo quidē audiuit heraclidem ciuē suū. De
inde alexinum: postremo Zenonem. principio quidem studiosius admodum om-
nigenis se poematibus addixerat. Aratū tamen carius amplectabatur: quem &
imitari satagebat. Demū cū discessisset a zenone sese ad cyrenaios contulit ac pa-
lam lustra ingrediebatur. Cæteraque sub omnium gerebat oculis quæ ad uolu-
ptatem pertinerent. Cūque ad octogesimum uitæ annum peruenisset: inedia cō-
sumptus interiit. Feruntur aut̄ eius libri: de sedatione perturbationū duo: de exer-
citatione duo: de uoluptate quattuor: de diuitiis & gratia & cruciatu: de hominū
usu: de fælicitate: de antiquis legibus: de his quæ laudantur: de barbaricis consue-
tudinibus. Et isti quidem a stoicis decretis deuiauerunt. Successit autem zenoni
Cleanthes de quo dicendum nunc est.

Cleanthes.

Cleanthes Phanii filius Assius: ut antisthenes ait in successionibus: pri-
mum quidem pugil fuit: profectus autem athenas cum dragmis
quattuor: ut quidam aiunt: congressusque zenoni studiosissime phi-
losophatus est: inque eisdem decretis perstitit. Memoriae proditum est ipsum lar-
boriosissimum fuisse: adeo ut inopia cogente se mercenarium faceret ac noctu
quidem in hortis hauriret aquas. Interdiu autem operam studiis liberalibus da-
ret: ut & phreätles id est exhauriens puteos appellaretur. Aiūt illum cū ptractus
esset ad iudiciū redditurus ratiōem: Vnde adeo robustus ac tam boni habitus ui-
ueret: hortulano apud quem id muneris implebat: ac muliere penes quā farinas

pinabat testibus uictus sui usum absolutum esse. Areopagitaque admiratos de-
cem illi minas dari censuisse: zenonē aut̄ ac cipere illum uetuisse. Aiūt autem &
antigonum sibi tria milia dedisse. Item cum ad speculum quoddam puberes du-
ceret uenti flatu pene denudatum esse ac sine tunica apparuisse. Quæ ex re plau-
su exceptum atque ab atheniensibus fuisse honoratum: ut ait demetrius magne-
sius in æquiuocis. admirationi igitur ob eā quoque rem habitus est. Aiūt antigo-
num auditorem illius cum rogaret cuius rei gratia hauriret: audisse num solum
haurio? nunquid non effodio & rigo & cætera facio philosophiæ causa? Nempe
enim & zeno illum ad id exercebat: iubebatque obolum sibi ex labore afferre.
Coactam aliquando stipem in medium familiarium intulit dicens: Cleanthes q-
dem Cleāthem alium posset nutrire si uellet. Qui uero unde nutriantur affatim
habent ab aliis quærent quæ sunt ad usum uise necessaria & quidem remissius
philosophantes. Ea igitur ex causa secundus hercules Cleanthes dicebatur. Erat
illi quidem eximium studium: cæterum ingenium obtusum atque tardissimum
eam tamen tarditatem ingenii labore studio ac diligentia uincebat. Vnde & de
ipso sic Timon ait. Quis est iste aries aiorum qui circuit orbem uerborum par-
cus & cætera. Cumque a condiscipulis obiurgaretur tolerabat: & cum diceretur
asinus non abnubat dicens solum se ferre posse zenonis sarcinam: & cum aliquā-
do probro sibi daretur quod esset timidus: At ideo inquit parum pecco. Suam
uero inopiam diuitum opibus præferens dicebat dum illi pila ludunt: ego durā
infructuosamque humum exerceo. Sæpe cum fœderet seipsum increpabat.

Quem audiens aristoteles: quem inquit obiurgas? Et ille ridens senem in-
quit canum quidem sed excordem & amentem. Cum diceret quidam arcesila-
um uitæ officia negligere: quiesce inquit neque uituperes. Ille enim & si uerbis
officium tollit: operibus tamen commendat. Ad quem arcesilaus nō inquit adu-
lationes admitto. & Cleanthes. Ad equidem ait tibi adulator: qui dixi alia te facere
alia dicere. Rogante quodam quidnam filio crebro ingerere deberet: illud ait
electre file file tenue uestigium. Lacone quodam dicente laborem esse bonum
gestiens ait sanguine præclaro es dulcis nate. Dicit autem Ecato in uisibus: eum
cum adolescens quidam formosus dixisset si pulsans utentrem uentriat num &
pulsans coxas coxizet: dixisse habens tu adolescens coxizationes: uoces propor-
tionales: proportionales res omnino non significant. Adolescenti cuidam dissey-
rens an sentiret rogauit: annuēte illo cur iquit ego te sentire non sentio? Sofitheo
poeta in theatro coram se dicente quos cleanthis infania uastat: eodem uultu &
habitu perstitit. Quæ ex re permoti auditores huic applaudentes solitheum ab-
iecerunt. Agenti penitentiam quod illum hoc maledicto incessisset respondit di-
cens, indēcens esse liberum patrem atque herculem a poetis illd: nec irasci: se au-
tem leui maledicto indignari. dicebat peripateticos idem ferme pati qd' lyra quæ
cū bene sonēt: seipsas tamen nō audiunt. Fertur cum diceret secundum zenonem
ex specie cōphendi posse mores: adolescentes quosdam scurras adduxisse ad il-
lū libidinosum rusticum callis duratum: & illum ut de more eius sententiam fer-
ret rogasset: illum cum aliquandiu hæssisset iulisse abire hominem. Ut uero

Herillus

Alexander
Socrate

Zeno

Mgeaticus

Diomphi

Diophantus

Diocles

Heraclicus

Alexinus

Zeno

Aratus

Zeno

Cleanthes

Phanius

Antisthenes

Zeno

Antigonus

Demetrius magnus

Antigonus

Zeno

Cleanthes inge-
nij tarditatem
labore studio
ac diligentia ui-

Zeno est

Aristoteles

Arcesilaus

Hecato

Sofitheus poeta

abire cepit gestu illum agnosces heo illu inqt Cleathes. mollis est. Cuidā soli se cum loquenti homini inquit loqueris nō malo. exprobrāte sibi quodā senectutē & ego inquit abire uolo. Cum uero me sanum oīa expte considero scribētemque ac legentem rursus maneo. Aiūt illū quā a zenone audierat testā bonumq; ossi bus inscribere solitum: cum pecuniis careret quibus chartas emere posset. hoc uī te instituto clarus obtinuit ut zenoni succederet. Et quidē cū plures essent illius memorabiles discipuli zenonis. Reliquit aut pulcherimos libros de tempore: & physiologia. zenonis. ii. eracliti expositionum libri quattuor: de sensu: de arte: ad uersus Democritum: aduersus aristarchum: aduersus herillum: de appetitiōe. ii. antiquitatum: de diis: de gigantibus: de hymenæo: de poeta: de officio. iii. de consilio: de gratia: exhortatorius: de uirtutibus: ars amatoria: de honore: de gloria: de ingenio: de gorgippo: de inuidētia: de amore: de libertate: politicus: de cōsilio: de legibus: de iudicādo: de instituto: de oratiōe. iii. de fine: de hōctis: de actibus: de scientia: de regno: de amicitia: de symposiis: quod eadem sit uirtus uiri & fœmina: quod sapiens sophista: de usu duo. Διατριβών. de uoluptate: de propriis ambiguis: de dialectica: de modis: de predicamentis. Hæc ab illo scripta sūt. Moritur aut hoc modo. Tumuit illi ac putruit gingiua: medicis autē intercidētibus biduum toto cibo abstinuit atque in tantum cōualuit ut medici illo omnes consuetā permitterent. Ea illum licentia minime usum fuisse: sed & contra sine cibo pstitisse dicentem iter iā sibi cōfectū esse: atque ita inedia cōsumptum ex halasse animam. Cum ut quidam uoluit zenonis æquasset annos audissetque illum annos. xviii. iusimus & nos ad hunc sic. Laudo cleanthen: sed magis laudo ditem. Non est enim passus senem cum uidisset. Post hac remissionem habere cum tātum hausisset in mortalibus uitæ tēpus: ut prædixissimus post zenonē audiuit & sphærus bosporanus qui cū in liberalibus studiis multū profecisset alexādriā ad Ptolomæum philopatera se contulit. Orto aut sermone aliquādo de opinione sapientis: Sphæroque illum negāte opinari: uolēs illū rex arguere mala punica carea iussit appōi. Sphæro aut decepto exclamauit rex fallaci illum dicens consensisse phantasia. Ad quē sphærus pmppte ac parate sic respondens ait cōsensisse se nō esse ea mala punica: sed probabile eē mala punica eē. Differre autem comprehensibilem phātasiam a probabili. Mne/ sistrato se accusanti cur Ptolomæum non dixit regem esse. At iquit eiusmodi cū sit regem quoque esse Ptolomæum dico. Scripsit autem ista uolumina: de mun/ do duo: de elemētis feminis: de fortuna: de minimis aduersus atomos: & simula/ cra: de sensibus: de heracliti. v. diatribus: de morali instituto: de officio: de appetiti/ one: de perturbationibus duo: de regno: de laconica rep. de lygurgo & socrates tres: de lege: de diuinatione: dialogos amatorios: de cretriacis philosophis: de similibus: de diffinitionibus: de habitu: de his quibus contradicitur. iii. de oratione de diuitiis: de gloria: de morte: artis dialecticæ. ii. de predicamentis: de amphibolōis: Epistolas.

Chrysippus.

Horachius a Cleanthe
expositus quatuor libris

Democritus
Aristarchus
Herillus

Zeno
Sphærus

Ptolomæus

Libri

Mne/ sistratus

Horachius

C Hrysippus appollonii filius solensis siue tarlensis: ut alexander in suce/ sionibus: ait discipulus cleāthis fuit. prius hic lōga exercitacione emēta Zenonis siue cleāthis: ut diocles & plurimi tradunt: auditor fuit: a quo adhuc uiuente recessit: nec in philosophia mediocris: fuit uir ingeniosus ac acutifimus in omni genere orationis adeo ut in plerisque dissentiret a zenone atque a cleāthe ipso cui: se penumero dicebat solius se dogmatū doctrinæ indigere. Nā p/ bationes se reperturum. Quotiens uero aduersus illum disserendo egisset: penitētia tanta ducebatur: ut crebro diceret: Equidem alias uir sum fortunatus pre/ terq; in cleanthen: In hoc fœlix non sum. Adeo autem in dialectica insignis fuit: tantæque apud oēs gloriæ ut plerique dicerent si apud deos usus esset dialecticæ non futurā aliam q̄ chryssippeam. Cæterum cū esset rerum fecundissimus nō usque adeo dictione clarus fuit: laborisq; patientissimus ultra omnes fuit: qd' ex eius uoluminibus constat: quæ sunt numero septingenta quinque. Nā uero tam multa conscripsit: quod de eadem re sæpe scribere aggredere/ tur: omneque qd' incideret mandaret litteris: ac sæpe emendaret magnaque testimoniorum nube uteretur. Adeo uero id in consuetudine habuit: ut cum in quibusdam opusculis euripidis medeam totam inseruisset: & quidam habens librā in manibus in terrogaretur: quid nam id esset: Chryssippi inquit medea est. Apollodorus quoque atheniēsis in collectione dogmatum cū uellet asserere quæ epicurus uiribus suis fretus cōscripsisset absque cuiuspiam adminiculo: essentque incompatibiliter plura q̄ chryssippi opa: sic ad uerbū dixit. Nā si quis tollat de chryssippi libris quæ que aliena sunt apposita: uacua illi charta relinquetur. Ita ferme apollodorus. cæterum anus quædam quæ illi assidebat: auctore diocle: dicebat quingētos illum uersus quotidie scribere solitum. Hecato aut uenisse eū ad philolophiam dixit: cū illius patrimonium in regium ulum inuectum esset. Erat aut imbecillo tenui/ que corpusculo: ut ex eius imagine: quæ in ceramico est: uidere licet quæ ferme proximo equite occulitur. Quocirca illum carneades chryssippum uocabat. Et cū probro daretur: cur apud aristonē cū plurimis nō se exerceret. Equidem iquit si inter plurimos intenderem: nunq̄ philosopharer. Ad dialecticum Cleanthi imminētē eique callidas conclusiunculas tendentē. Desine inquit grandem nauā a grauibus rebus abducere. Nobis autem iunioribus ista propone. Rursum illū qui dam seorsum nescio quid quærens modeste alloquebatur. Vbi uero cōspexit accedentem turbam: contendere cœperat: ad quem ille: Hei mihi frater obtutus p/ turbatur tuus. Sed cito pone rabiem recteque senti. In potationibus autem age/ bat quietem crura tantū agitans: ita ut ancilla diceret chryssippi sola. inebriari crura. Adeo aut alta de se sentiebat ut cū rogare/ a quodā cui cōmēdaret filiū dixerit mihi: Nā si quēpiā mihi excellere putarē: ipse apud eū philosopharer: unde de ipso dictū eē aiūt. solus sapit: cæteri umbre agitant. Et nisi Chryssippus fuisset porticus nō esset. Tandem uero arcesilao & lacide: ut Sotion in. viii. ait: in academiā aduenientibus se ad philosophandum coniunxit. Quam ob causam & cōtra cōsuetudinē & p/ ipsa differuit & de magnitudinibus ac multitudinibus academi/ corū argumētis utēs. Hūc in cātandi ludo philolophatē hermippus ait: a disci

Chrysippus f.
Apollonius
Zeno
Cleanthes
Diocles

Si apud deos usq;
esset dial. Et tunc
nō futurā alia
qm chryssippeā
Testimoniorum nub

Apollodorus

Diocles

Hecato

Ceramicum
gines

Carneades

des

Aristo

Cleanthes

Chryssippi sola
la inebriari
crura

Iste sapit solus reli
qui uolunt umbra d
gant. homeri Ver
sus de trefia vari
quom plutarchus i
in uita Catoris
senioris & plato n
menone de uirtuti
adducunt.

Arceflay
Lacydes
Socio
Hermi
pp 2/3

Pulchra Chryssippi
de se ipso

pulis ad sacrificiū uocatū fuisse: ibiq; cū oblatū dulce merū haussisset angustis spi-
ritus fatigari cōpisse atq; ita demū qnta die defūctū eē: cū septuagita & tres uixit
set ānos: olympiade ut ait appollodorū i chrōicis. cxliiii. Et i hūc ē nīm epigrāma
Chrysippus nimio suffusus munere bachi
Obscura & uertigine captus:
Nunq̄ porticibus priāque animāque pepercit.
Persephones sed testa subiuit.

Chrysippi mors quas
& Valerius Maximus
de Philemone autē
hęc alij tradūt

Sola amacula cōtētū
erat Chrysippū

Ptolemę

Cleantes

Phœrus

Aristocreo

Philocrate

Demetri

Heraclitū

Ptolemę

Heraclitū

Eubulides

Polemo

Epictetū

Antigonū

Sūt q dicāt risu cōprehēsu expirasse. Nā cū asinus māducaret ficus: anicula dixit
se uinū asino sorbēdū daret nimioque risu detētū exhalasse aiam. Videf at aspna
tor imodice fuisse: q̄ tā multa scripserit regū neminē nunq̄ laudauerit. Sola at ani
cula cōtētus erat: ut etiā demetrius i homonymis ait. Denique cum Ptolemęus
Cleatē lris orasset: ut uel ipse ad eū pgeret: uel quēpiā ex suis mitteret: phœrus q
dē pfectus est. Chrysippus at renuit. Accersitis at sororis filiis aristocreo & phi
locrate coactis discipulis primus ausus ē sub diuo scholā i lycio hře: ut pdictus de
metrius scribit. Fuit a: & alius chrysippus gnidius medicus a quo Heraclitū te
staf multa didicisse: Alterque huius filius Ptolemęi medicus q calumia passus fla
gris cæsius ac supplicio affectus ē. Alius itē heraclitū discipulus. Quartusque
poeta georgicorū scriptor. Porro hic ipse phœrus q̄buldā in hūc modū itterogatiū
culis uti solebat. Qui mysteria prophanis dicit impius est. Dicit autē mysteria p
phanis hierophāta. Est ergo ipius hierophāta. Itē est quoddā caput. id at nō hēs
Est at caput aliquod: nō ergo hēs caput. Itē quod ē in urbe: id ē in domo ē. Nō
est at puteus i urbe: ne i domo igit. Aliud q̄ megaris ē athenis nō ē. Est at hō me
garis: nō igit est hō athenis. Aliud qd loq̄ris: id p os tuū trāsīt: currū at loq̄ris cur
rus ergo p os tuū trāsīt: Itē si qd nō amisisti hoc hēs: cornua at nō amisisti: hēs er
go cornua. Alii eubulidis hoc esse aiūt. Nō desunt q̄ & chrysippū lacerent dicen
tes: illū cōplura turpiter obsceneque scripsisse. Nā i eo ope qd de antiqs physio
gis scripsit scæda de lunone fingit ac loue ea dicens sexcentis fere uersibus q̄ ne
mo nisi illoto ore dixisset. Turpissimā. n. aiunt hęc fingit historiā: & si ut naturalē
laudat lustris magis cōuenientē q̄ diis. x. p̄terea & q̄ apud eos q̄ de tabulis uel pu
gillaribus scripserūt sepata. neq; n. apud polemonem neq; apd Ipsicratē esse: sed
ne apud antigonū qdem ab illo ficta esse. In libro at de repu. matrīb; cūgredi &
filiabus & filis. Eadē i libro de his q̄ p se ipsa nō sunt appetenda statim in pncipio
loq̄tur. In tertio at de iure ad mille uersus defunctos etiā uorare iubens. In scdo
aut de substātia & copia puidere dicēs quo pacto sapienti q̄stus sectādus sit & cu
ius rei grā sectādus. Nā si qdem ut iuuat uiuere idifferens est: Quod si ut fruatur
uoluptate & ipsa indifferens est. Si autem uirtutis cā sufficit ipsa ad beatam uitā.
Sunt autem perridiculi & quæstus huiuscemodi. Quipe si a rege suppediten
tur: cedendū illi erit necessario. Si aut ab amicitia p̄ficātur uenalis & quæstuo
sa erit amicitia: Sin uero a sapia: mercenaria erit sapia. Atque ista quidem sunt il
lius crimina: Quoniam uero clarissimi sunt illius libri uisum est hoc in loco eos p
species distinguere. Sunt autem isti logici loci quæstiones: logica: philosophi. Cō
templationū terminorum dialecticorū ad metrodorū. vi. de his quæ sunt i diale

Chrysippi Monumenta
Metrodorū

ctica noibus aduersus Zenonē: id est ars dialectica. ad Aristogorā unū: cōiuncto Zeno
rum pbabiliū ad dioscoridem. iiii. Logici mōi eius circa res est. Constitutio. i. de
plogis. i. de nō simplicibus plogiis. i. de cōplicato uel connexo ad Athenadē. ii.
de his quæ negant ad Aristogorā. iii. de pdicabilibus ad athenodorū. i. de his q̄ di
cunt p priuationē ad theatrū. i. de optimis plogiis ad dionē. iii. de differētia in
diffinitorū. iiii. de his quæ secūdū tēpora dicunt duo: de pfectis plogis duo. Cō
positio secūda: de uero disūcto ad gorgippidē unū. de uero cōiuncto ad gor
gippidē quattuor. arelis ad gorgippidē unū: ad id qd de cōsequētibus est unum
de eo qd est ppter tria ad gorgippidē. i. de possibilibus ad clitū quattuor. ad id
qd est de significationibus phulonis unū: quæ nā sint falsā. i. Cōpositio tertia de p
ceptis. ii. De itterogatione. ii. De responsione quattuor. Epitome de itterogatio
nibus: & epitome de respōsionibus unū. quæstionis. ii. de responsione. iiii. quarta
cōpō de prædicamētis ad metrodorū. x. de rectis & obliquis ad philarchū unum
de corporib; siue cōiūctionibus: ad apollonidē: ad palyū: de pdicamētis quattu
or: qnta series de quinq; casibus. i. de enūciatis secūdū subiectū diffinitis. i. de ap
pellatiuis. ii. de sub insinuatione ad thelagorā. ii. logice locū circa dictiōes & quæ
ex eis cōstat orōnē. Compō prima de genitibus ac pluralibus enūciatiōibus. vi. de
dictionibus ad sofigenē & alexadrū qnq; de inequalitate dictionū ad dionē. iiii.
de soritis ad uoces orōnibus. iiii. de soloecismis. i. de soloecisantib; orōibus ad dio
nysiū. i. orōnes p̄ter cōsuetudines. i. dictiōes ad dionysiū. i. cōstructio secūda de
elemētis orōnis. v. de cōstructione eorū quæ dicuntur. iiii. de constructione & ele
mentis eorū quæ dicunt ad philippū. iiii. de elemētis ad nicia. i. de eo qd ad alia di
citur. i. cōpō tertia aduersus eos q̄ nō diuidūt. ii. de ambiguis ad apollā. iiii. de tro
picis ambiguis. i. de cōnexis tropicæ amphiboliæ. ii. ad id qd scripsit p̄thodus de
ambiguis. ii. de introductione ad ambigua. v. Epitome ambiguarū ad epicratem.
i. cōiūcta ad introductionem ambiguarum. ii. logici loci ad orationes ac tropos
Cōpositio prima ars orationum & modorum ad dioscoridem. v. de sermonibus
iii. de modorum cōstantia ad thelagoram. ii. compatio tropicorū proloquiorum.
i. de cōuertentibus orōnibus atq; coniunctis. i. ad agathonē siue de sequētibus p
blematis. i. de cōclusionibus ad aristogoram. i. qd eadem oratio pluribus mo
dis ordinetur. i. ad ea qbus contradicitur. i. qd eadem oratio & collecto & nō colle
cto cōstruat modo. ii. ad ea que obiciunt syllogismorū solutiōibus. iiii. aduersus
id qd scripsit philo de tropis ad timostratum. i. logica coniuēta ad timocratē &
philomathem: de orōnibus & tropicis. i. Compō secūda de cōcludētibus orōi
bus ad zenonem. i. de primis & demōstratione carentibus syllogismis ad zenonē
de solutione syllogismorum. i. de fallacibus orationibus ad palyū. i. de speculati
onibus syllogismorū. i. iductis syllogismis aduersus zenonem. iiii. de syllogismis se
cūdū falsas figuras quinq; orationes syllogisticæ per resolutionem i his quæ de
monstratiōe carent. i. tropice qōnes ad zenonem & philomathem. i. hic falso ui
des scriptus. Cōpō tertia de icidentibus orōnibus ad athenadem. i. falso i scriptus
orōnes icidentes ad meleteta. iiii. falso i scriptæ aduersus disūctiones ameniri.
Quarta cōpositio de ciuilibus qōnibus ad meleagrū. iiii. sermones hypothetici i

Zeno
Aristagoras
Dioscorides
Athenades
Theatrus
Dio
Gorgippides
Chytus
Philo
Metrodor
Philarch
Apollonides
Thelagoras
Sofigenos
Alexander
Dionysius
Philipp
Nicias
Apollus
Panthodus
Epicrat
Dioscorides
Thelagoras
Agatho
Aristagoras
Philo
Timocrates
Philomathes
Zeno
Palyus
Zeno
Philomathes
Athenades
Meleager

Meleager
Alexander
Laodamas
Aristocreo

leges ad meleagrū: id est orationes hypotheticæ ad introductionem. ii. orationes hypotheticæ speculationum. iii. solutio hypotheticorū alexandri falso inscripta de expositionibus ad lodamantem. ii. Quinta compositio de introductione ad fallum ad aristocreonem. i. fallæ orōnes ad introductionē. i. de fallaci ad aristocreonem. vi. Sexta compositio aduersus eos qui putant & fallæ & uera esse. i. aduersus eos qui per sectionem soluunt fallacem orōnem ad aristocreonem. ii. Demōstrationes quæ infinita scindi nō oporteat. i. ad ea quæ obiciuntur his quæ cōtra sectionem infinitorum scripta ad pasylū. Solutio secundum antiquos ad dioscoridē. i. de fallaci solutiōe ad aristocreonem. iii. Solutio hedili hypotheticorū ad aristocreonem & appellā unū. Septima compositio ad eos qui dicūt maximas falsam habere fallacem orōnem unū. de negante ad aristocreonem duo: orōnes negantes ad exercitationē unū: de paruula oratione ad telagorū. ii. de orōnibus aduersus opinionatiōes & de quæstionibus ad onetorē duo: de opto uel obscuro ad aristobulū duo: de latente ad thenadē duo. Octaua cōpositio de uide ad menocratē octo de orōnibus quæ ex infinito de finito cōstant ad pasylū duo: de uide oratio ad epicratē unū. Nona cōstructio de sophismatibus ad heraclidē & polidem duo: de ambiguis dialecticis orationibus ad dioscoridē quinq; aduersus arcesilai artē ad sphærum unū. Decima cōstructio cōtra cōsuetudinē ad metrodorū quinq; de cōsuetudine ad gorgippidē septem: logici loci quæ extra prædictas quattuor differentias sunt quæstionesque logicas sparsim cōtinent nō connexas & in corpus redactas de numeratis quæstionibus. xxxix. Sunt oīa simul logicae partis uolumina. cccxi. Ethicæ rationis quæ ad emendationē moraliū notionū cōpositio prima. Descriptio orōnis ad theosporū. i. morales quæstiones. i. probabiles maxime ad dogmata ad philomathem. iii. Diffinitionū urbani ad metrodorū. ii. Diffinitionū rustici ad metrodorū. ii. Diffinitionum mediarū ad metrodorū. ii. Diffinitionum ad metrodorū per genera. vii. Diffinitionum secundum alias artes ad metrodorū: ii. Ordo secundus de similibus ad aristocleē. iii. de diffinitionibus ad metrodorū. vii. ordinatio. iii. de his quæ nō recte diffinitionibus obiciuntur ad laodamantē seprem. pbabilia ad diffinitiones ad dioscoridē. ii. de spēbus & generibus ad gorgippidē. ii. de diuisionibus. i. de cōtrariis ad dionysiu. ii. pbabilia ad diuisiones & genera & spē & de cōtrariis. i. Quarta series etymologiæ ad dioclem. vii. etymologice ad diocleē. iii. Quinta series de puerbis ad zenodotū. ii. de poematibus ad philomathē. i. quo mō oporteat audire poemata duo: aduersus criticos ad diodorū unū. Moralis loci circa cōem orōnem & eas quæ ex ipso cōstāt artes & uirtutes. primus ordo aduersus rescriptiōes ad timonactē. i. quo mō singula dicimus & cogitamus unū: de notionibus ad laodamantem duo. de opinatiōe ad pitonactē tres Probatio contra id quod dicitur non opinaturum esse sapientem unum: de comprehensione & scia & ignorātia quattuor: de orōne duo. de sermonis usu ad leptinā. Ordo secundus quod recte antiq; dialecticā iudicēt cū pbationibus ad zenonem duo: de dialectica ad aristocreonem quattuor: de his quæ contradicuntur dialecticis tres: de rhetorica ad dioscoridem quattuor. Ordo tertius de habitudine ad eleonē tres: de arte & iertia ad aristocreonem quattuor: de diuina uirtutum ad diodorū

Timonax
Laodamas
Pitonactes
Leptinas
Zeno
Aristocreo
Dioscorides

eleo
Aristocreo
Diodorus

quattuor. quod uirtutes æquales sint unum: de uirtutibus ad polidem duo: morales loci de bonis & malis. Series prima de honesto & uoluptate ad aristocreonem. x. probatio quod non sit uoluptas finis quattuor. probatio quod uoluptas bonum non sit quattuor de dictis super.

Laertii Diogenis de uitis philosophorum Liber octauus.

HActenus de ionica philosophia quæ a thalete miletio initium accepit: ac de uiris qui in ea memorabiles fuere. Age uero iā & de ea quæ italica cognominata est: loquar pergamus. eius uero princeps fuit pythagoras mnesarchi anulorum sculptoris filius. ut hermippus ait sapius: siue ut aristoxenus tradit: tyrrenus ex una ilularū quæ eiectis tyrrenis athenienses possederunt. Sūt qui marmacum illius patrem: auum hippalum & enthyphronem atauum cleonymumque abauū qui phliunte perurgerit dicant: habitasse que marmacum sami atque ideo pythagoram samium dicit: inde migrasse lesbū: ibique & a zoilo patruo pherecydi syro cōmendatum: tres subinde argenteolos calices fuisse fabricatum: eosque singulis in ægypto sacerdotibus dono dedisse. Habuit & fratres maiorem quidem natu eunomū medium tyrreniū seruūque zaximū principio quidē pherecydē audiuit syrum. Post eius uero obitum pfectus samū hermodamati iā seni creophyli nepoti se in disciplinā dedit. Cū autē eēt iuuenis ac discēdi studiosissimus priam linquēs cūctis fere barbaris græcisque mysteriis iniiciatus est. Denique ægyptū petiit quo tpe polocrates amasidi p epistolā illū cōmēdauit: illorūque linguā ut antipho tradit in eo libro quæ de his quæ in uirtute percipies fuere scripsit: edidit atque apud chaldaeos cōgressus ē magis. Deinde apud cretā una cū epimenide descendit in idæū antrū: In ægypto quoque adyta ingressus est ibique de aliis in arcano edoctus ē. deinde rediit samū: offendēsq; priam a tyrano polocrate icubari: Crotonē in italiā prexit: ibique leges italicas dedit atque cū discipulis clarus habitus est: qui ferme trecenti rēpū. præclare administrabat: adeo ut merito aristocrata optimorū. s. dominatus uideret. Refert heraclides pōticus hūc de se dicere solitū quod fuisset aliquādo æthalides: mercuriique filius putatus esset mercuriūque monuisse illū: ut peteret præter immortalitātē: quod uellet: petisset igitur ut uiuens & uita functus oium quæ cōtingerēt: memoriā haberet Itaque in uita meminisse oium. Eandēque memoriā & post mortē reseruasse. Lōgoque post tpe in euphorbū uenisse atque a menelao fuisse uulneratū. Euphorbus autem dixit se aliquando æthalidē fuisse atque a mercurio p munere hoc accepisse: ut aia illius iugicircuione uagaret: & in quas uellet arbores uel animates cōmigraret: & quæ in inferno aia ppressa esset: ac cæteræ animæ quæ nā patiant. Postea uero quæ euphorbus diem obiit: ingressus in hermotimū ipsius aiam: qui & ipse cū fidē uellet face: re: brachidas petiit: ingressus apollinis phanū ostendit clipeū: quæ illic menelaus affixerat. ait. n. illū cū ex troia remeasset apollini sacrasse scutū iā putrefactū solā que perdurare eburneam faciem. Ut autem & hermotimus uita functus ē: Rur

Polides
Aristocreo

Mnesarchus
Hermippus
Pythagoras
Aristoxenus

Marmacus

Hippalus

Enthyphro

Cleonymus

Zoilus

Pherecydes Syrus

Eunomus

Zaximus

Hermodamas

Creophylus

Polocrates

Amasis

Antipho

Epimenides

Poly

Pythagore discipuli

Heracles

Aethalides

Euphorbus

Menelaus

Aethalides

Hermotimus

Brachidas & eorum templum

Hermotimus

Pyrrhus
Aethalides
Euphorbus
Hermotimus
Pyrrhus
Pythago-
ras
Heraclides
Mnesarchus
Lysides
Epaminondas
Heraclides
Scopias
Epicharmus
Hippasus
Aristoxenus
Themistoclea
Triaginis
Orpheus
Aetates hominum
Aetates di-
trinitio
Silentium
Hermippus
Aureum femur
pythagore
Nessus
Timaeus

sus in Pyrrhū delium piscatorē migrasse: illūq; oīa memorasse ut. l. primū aatha-
lides fuerit: postea euphorbus: deinde hermotimus: ac postmodum pyrrhus effe-
ctus sit: ac deinceps post pyrrhū factum esse pythagorā: oīumq; meminisse: quā
prædiximus. Plerique pythagorā: nihil scripsisse tradūt: sed id stolide putant. De
nique heraclitus physicus apūssime de illo ita loquitur. Pythagoras mnesarchi fi-
lius se in historia rerum exercuit ultra oēs hoīes: seligenique hec scripta suā sapiē-
tiā multaque peritiā & artis documentū dedit. Sic aut locutus est qd' cum de na-
tura Pythagoras scribere adorsus esset ita in principio dixerit. Non per aerē quē
spiro: non p aquā quā bibo nō admittā huius sermonis uituperationē. Scripsit au-
tem pythagoras tria uolumina: de instructiōe: de ciuilitate: de natura. qd' autem
ueluti pythagorā: legis: lysidis tarētini pithagorici est: qui cū thebas profugisset
epaminondæ præceptor fuit. Refert heraclides serapionis filius in sotionis epito-
me scripsisse illum uersus & de toto secundū item factū sermonem cuius est initi-
um. O iuuenes hæc oīa cū quiete colite: tertium de aīa: quartū de pietate: qntum
clothalem epicharmi coi partē: sextū crotonē & alios. Porro mysticum sermonē
aiunt hippali fuisse: qui in iniuriā pythagoræ scripsit: plura itē ab astone croto-
niate scripta pythagoræ iscripta eē. Ait aut aristoxenus cōplura moralium dogma-
tum accepisse pythagorā a themistoclea sorore. Ion aut chius & triaginis ait ipm
cū poemā quoddā scripsisset orphei titulū adnotauisse. Scopiadæ itidē ipsius eē
ait: cuius operis initiū est. Nullius rex egens esto. Solocrates aut in successione
ait ipm rogatū a leonte phliasiōrū tiranno: q; nā esset: dixisset philosophatus. p-
sentēque uitā dicebat celebratū esse simillimā. Quēadmodū. n. ad hāc alii certa-
turi: alii negociaturi: alii optimi futuri spectatores ueniūt: ita & in uitā alios quidē
gloriæ mācipia nasci & cupiditatis aucupes: alios uero ueritatis studiosos: & ista
quidē sic se habēt. Sed. n. in tribus illis pythagoræ opusculis: quæ diximus ferunt
ista in uniuersum. non pmittit quemq; pro se orare: qd' ignoret qd sibi expediat.
ebrietatem seorsum pniciem: uocat: omneq; nimium reprobatur dicens: non debere
quempiā neque laborum neq; ciborū transgredi modū. Ac de ueneris sic ait. ue-
nerea hyeme nō æstate faciendā. autūno ac uenere leuius. Omni aut tpe esse gra-
uia: & ad sanitatem minime idonea. Rogatus itē quādo esset cōcubēdū: tūcinq;
cū te ipso ifirmior fieri uis. humanā ætatē ita distiguit puer. xx. annos iplet: Adu-
lescēs. xx. iuuenis. xx. senexq; xx. Sūt aut ætates istæ & anni tpiibus accōmodatæ
ueri puer: ætati adolescēs: autūno iuueis: & hyemi senex. Adolescētē itelligit pu-
berē: iuuenē uirū. Primus itē Timæo auctore amicorū oīa coīa dixit: amicitiaq;
æq; litatē. ipsius quoq; discipuli facultates oēs in unū deponebant: cōesq; faciebāt.
qnquēniū itē totū silebāt solum qui dicerent audientes: ac donec pbarent nūq;
pythagorā uidētes. Hinc iā ad domū ipsius aspectūq; admittebant. Abstinebant
aut aceruo cypressino: qd' inde sceptorū iouis factū eēt ut hermippus ait i secūdo
de pythagora. Nepe & uenustissimæ formæ fuisse tradit adeo: ut illum discipuli
opinarent apollinē: qui ex hipboreis uenisset. Nudatū aliquādo illius femur au-
reū apparuisse fama est: nescūq; annē cū transiret ab eo fuisse appellatū nō defu-
ere qui dicerēt. Timæus quoq; in. x. historiarum ait dixisse illum: quæ cum uiris

habitarent eas deorū nomine cenferi: coras quippe ac nymphas & deinceps ma-
tres appellari. Hūc & geometriā p̄fecisse: cū antea mæeris initiō elementorū ei⁹
iuenisset antielides auctor ē in. ii. de alexandro: m aximeq; uacasse pythagorā cir-
ca spēm ipsius arithmetica ac regulā quæ ex una corda est reppisse. ne medicinā
qdem neglexit. Refert autem Appollodorus supputator hecatūbē illū imolasse
cum inuenisset trianguli orthogoni subiectum latus tantūdem ualere quātum
quæ illum contineret. Et est epigramma: sic le habens.

Clarum fecit opus pythagoras: nouam.

Tradens ingenio pectore lineam

Propter quam iouis ara centeno maduit boue.

Fertur & p̄mus athletas nutrisse carnibus. antea ut in. iii. cōmētariorū ait fauori-
nus caricis siccis & molli caseo & tritico solitos corpora nutrire: uti ait idē fauori-
nus in. viii. oimodæ historia: alii uero pythagorā alii quēdā aliptē athletas ita so-
litū enutrire dicūt: nō hūc: Quo. n. pacto? cū hic & necare uetuerit ne dū gustare

aialia: quæ cōe nobiscū ius habeāt animæ: & istud qdē fabulosum est. Nā re uera
aiatis abstinere iussit exercēs atq; assuefaciēs mortales ad faciliore uictū: ut cibos
semp parables haberēt: qbus igne ad coquēdū opus nō eēt: quiq; aquā simplicē
biberēt. Hinc & sanitatē corpori & igeni acumen acqri. Deniq; & arā deliū tātū

apollinis genitoris: quæ post ceratinū est adorare: frumētāq; & hordeū & placen-
tas illi abiq; usu ignis iponere solitū: ceterū nulla iecinora ut aristoteles in deliorū

repu. testat. Primūq; hūc sensisse aiūt aiām circū necessitatis imutantē aliis alias
obligari aiantibus: primūq; græcis pōdera mēsurāq; iuexisse: ut aristoxenus ait
musicus. Primū itē uesperū atq; luciferū idē sydul dixisse auctore pmēide. Adeo
uero admirationi oibus fuit: ut dicerēt familiares eius dei oigenas uoces. Ipse quo-
q; scribēs ait post ducētos & .vii. annos ex iseris se ad hoīes uenire. Itaq; cū illo p-

durabāt atq; adibāt illū disciplinē studiorūque cā & lucani & picantes messapiq;
& romani. erat aut ignotū pythagoricū dogma usque ad philolai tpa. Hic. n. tres
illos libros præclaros disseminauit: quos Plato cētū minis sibi emi p lras orauit.

neque uero pauciores sexcētis erat: q noctu ad illū audiēdū cōstuebat. Ac si q p-
sentia illius frui meruisset scribebāt suis tāq; magnū qddā ac præclarū se adeptos
Metapōtini nepe illius domū cereris delubrū uocabāt: uicūque sacratū musis: ut

fauorinus in oimodis historiis tradit: dicebātque pythagorici alii nō eē oibus pā-
dēda oīa ut aristoxenus ait i. x. istituētū legū: ubi & xenophilū pythagoricū iter
rogatū quo pacto optime filii erudirent dixisse ait: si ex bene istituta ciuitate nati

eēnt: & alios igitur plurimos p italiā p̄fecit bonos & doctos uiros: zaleucū quoq;
& charondā legū latores. Erat præterea cōciliādā amicitia: iprimis studiosissim⁹
maximāque in ea re habebat uim: ac si quem didicisset symbolis suis coicasse: eū

cōtinuo sociū amicūque con sciebat. Erant aut ista illius symbola signem gladio
nō fodiendū. Staterā nō trāsihēdā. sup chœnice nō sedēdū. cor nō edēdū. omnis
una tollendū: nō adiciēdū. stramenta semper habendū colligata. dei imaginē in

anulo minime circūferendā: olla uestigiū in cinere cōfundendū. oleo sedem non
tergēda. cōuerso ad solē uultu nō loquendum. extra publicā uiam non eundum

l ii

Moeris
Anticliches
Alexander
Hecatombē
Appollodorus

Fauorinus

Atletarū
cibus

Abstinere animi
tis

Aristo-
teles
Ceratinis ara
q; platis cerati-
ne nuncupat.

Aristoxenus
Parmenides

Philolaus
Plato

Fauorinus
Aristoxenus

Xenophilus
Zaleucus

Charondas

Symbola py-
thagoræ

Expositio Sym
bolorū pythagoræ

Chœnix

tabe

Aristotelis

Aristoxeni

Themistoclea

Hieronymi

Hesiodus

Homeri

Aristippi

Antiquora nobili
ora esse

nō facile dexterā iniiciendā. sub eodē tecto hirūdines non habendas. quæ sunt un-
guibus recuruis aues non nutriendas. unguis capillorūq; p̄tibus sup̄fluis relectis
nō imigendū neq; insidēdū. gladiū acutū deuitandū. In finibus peregre peregrini-
nanti nō redeundū. Erat autē hic sensus eius. ignē gladio nō fœdiendum. potētū
irā tumētūq; indignationē nō cōmouendā. In chœnice non sedendum. æque
& futuri faciendam curā. Chœnix. n. diurna eica & Stateram nō transiliendā: hoc
est æquū & iustū nō trāsgrēdiendū. cor nō edēdū. aiūm angoribus doloribusq;
nō excrucandū. Per id autē qd̄ peregre pfiscētī minime redeundū: admonebat
ne qui uita excessissent: eos uitæ cupiditate teneri non oportere: neque uoluptati-
bus uitæ præsentis manus dare. Ad hæc & alia iā exponēda sunt ne quid præterit
se uideamur. Super oīa erythino & sepia uesci prohibebat: corde itidem ac fabis.
addit Aristoteles & uulū & trigliā. solo plerumque melle siue fauo aut pane cō-
tentum uixisse quidā autumant. uinūq; quotidie nō gustare solitum. obloniū illi
erat ut plurimum cruda uel elixa olera: marinis raro utebat. stola illi cādida sem-
per ac munda: stramētāq; itē candida ex lana. Lineorum q̄ppe usus nec dū ad illa
loca penetrarat. Nunq̄ uero dephelus ē siue saturitati siue ueneris rebꝫ siue ebri-
etati operam dare. R. ilū abstinebat & facetiis & iocis: onerosisque narrationibus
irascens nunq̄ uel seruū uel liberū cædebat. diuinatione ea sola utebatur: que fit p̄
auguria & uaticinia. Minimū uero ea quæ fit p̄ ignem thure tantū excepto: sacri-
ficiisque utebat inanimis. Sunt qui dicant solis gallis gallinacis & hædis et lacte
olis quos teneros dicunt: Agnis autē mime. cæterū aristoxenus cūcta illū aiata in-
cibum permississe ait boue aratore: & ariete exceptis. Dogmataque ab ea que in
delphis ē temistoclea accepisse refert hieronymus: descēdisse illum ad inferos at-
que hōsiōdi quidem aiā columnā æreā uinculis adstrictam: stridentēque uidi-
de. Homeri autē ex arbore pēdentem serpentesque illam circundantes p̄ his quæ
de diis dixere: eos item cruciari notauisse: qui suis uxoribus cōgredi nollent: eius
que rei grā a crotoniatis honoratum. Aristippus autē cyrenæus in libro physiolō-
gorum ait illū pythagorā iccirco appellatū: qd̄ uera pythio non minus loquere
tuis. Fertur discipulos admonere solitus: ut ista quotidie cū domū ingrederent̄ di-
cerent. Vbi nā excidit? quid feci? Quid ex his que facere debui omisi? Cruētas ho-
stias diis offerri phibeat: solāq; arā q̄ esset sine sanguine mouebat adorandā. de-
ierare itidem per deos uetabat. Quēq; n. id studiose curare oportere: ut ex uitæ
merito sibi fides haberentur. seniores honorandos: quodque tempore præcede-
ret: id honorabilius existimandū: licuti occasu ortū. In seculo principiū sine. In ui-
ta autē generationē corruptione. Ad deos quidem semideis i honore perferēdos
hoibus aut herōas: parētes uero hoibus cæteris: iuicem ea rōne conuersandū:
uti ne ex amicis inimicos: uerū ex inimicis amicos faciamus: p̄priumq; nihil arbi-
trandū. legibus opem ferendā. iniq̄tatē debellandā: mittē arborem nō uiolan-
dam nec lædendā. Aial itidē quod minime hoibus noceat. uerecūdiam & pieta-
tem eē colendā. R. ilū æq; ac tristitia nō dandas manus. fugiendā carnis superflu-
am pinguedinē. Itinerationibus remisse intēteq; utendum. exercendam memo-
riam. In ira nihil aut dicēdum aut faciendum. diuinationem oēm honorandam.

cantibus ad lirā utendū: laudeque deorū uirorūq; præstantiū: hēndam rōnabile
grām. Porro fabarū interdicebat usum: quod uento eēt plenæ atq; aiato maxi-
me conuenirent. Ad hæc nisi sumant̄ leuiiores ac puditiones fieri uentres: atque
adeo quæ in sōnis cōtingunt imagines leues ac p̄turbatione uacuas perfici. Re-
fert autē alexander in successione philosophorū & ista se in pythagoricis com-
mentariis notasse: principiū quidem oīum eē monadē. Porro ex monade idiffini-
tām dualitatem ueluti materiā auctori monadi subiecisse. Ex mōade uero ac in-
terminata dualitate numeros gigni: ex numeris puncta: ex punctis lineas surgere:
ex quibus planæ figuræ cōstēt. Ex planis autē solidas figuras: ex quibus item solis-
da consistere corpora: quorū & quatuor elementa eē ignē aquā terrā aerē: quæ p̄
oīa se mutēt ac uertant: ex quibus fieri mundū aiatū intelligibile rotundū medi-
am terrā cōtinentem. quā & ipsam rotūdā eē & globolam ac circūhabitari. Esse
autē antipodas nobisq; obuersa uestigia p̄remere. Aequis et̄ partibus mūdo iesse
lucē ac tenebras: calidūq; & frigidū & siccū & humidū: ex eis dum calor obtinet:
æstatē: dū frigus. hiemē fieri. Ea dū æquis partibus sunt optima anni t̄pa confici.
Nāq; uirescens est ueris grata salubrisque tēperies. Occidens uero autūni ifirma
fœcūditas. Diei quoq; uirescere auroram: uesperā dilabi quocirca infirmiorē esse
eum. itē qui terra cōplect̄: f̄: aera imotum ac morbidū & quæque in illo sunt oīa
esse mortalia. Porro summū æthera semp moueri & esse liquidissimum ac salu-
berrimū & quæ in eo sunt imortalia oīa atq; iccirco diuina. Solem item & lunam
& reliqua sydera deos esse: quippe in illis superare calorē qui sit uitæ auctor. Lu-
nā quoq; a sole illustrari: hoibusq; esse cū diis cognationē: quod & hō calorē p̄ti-
ceps sit. Vnde & deū nr̄i p̄uidentiā gerere: fatū quoq; oīum & eorū que sunt p̄
partes administrandorū cām eē: penetrare itē a sole radiū p̄ æthera frigidum &
corpulentū. Vocāt autē aerē quidē frigidū æthera. Mare autē & humore crassum
æthera. Hūc uero radiū et̄ p̄funda penetrare: atq; iō uiuificare oīa. Viuere item
oīa quæq; cōlori p̄cipēt: atque iō & arbores eē aiantes: aiām tamē nō hēre oēs:
aiām uero auulsionem ætheris eē & calidi & frigidi eo quod sit particeps frigidi
ætheris. Differre autē a uita aiām: esseq; illā imortalem quando quidē & id a quo
auulla ē imortale sit. Porro aialia & inuicem nasci seminali rōne: quæ uero e ter-
ra fiat: generationem nō posse subsistere. Semen autē esse cerebri stillam: quæ i se
calidū contineat uaporem. Hanc uero dum infunditur uuluq; ex cerebro laniam
& humorem sanguinēq; profluere: Ex quibus caro. nerui. ossa pili totūque con-
sistat corpus. ex eo autē uapore sensum atque animam constare. Formari autem
primo quidē concretum & cōpactum intra dies. xl. Iuxta uero rōnem harmōiæ
intra septem aut nouem aut decē ut plurimū mēses cōsumatū atque perfectum
infantē gigni. Hāq; ere aut in se oēs uitæ rōnes: quibus sua serie cōnexis contineri
iuxta congruentiæ rōnem. cū singula statutis tēporibus accedūt. Sensum quoq;
cōiter oēm ac per speciem uisum uaporem eē quēdam nimis calidū: atq; ideo ui-
sua aerem aquāq; penetrare: affigi enī calidum in frigido. Nā si eēt frigidus i ocu-
lis uapor: distaret profecto aduersus aerē similem. Sed. n. in plerisq; oculos solis
ianuas appellat. eadem & de auditu decreuit ac sensibus reliquis. Porro humanā

Fabaz. vsus

Alexander

Antipodes ess

aíam trifariã diuidit in sensum & menrẽ & irã. Sensus igit̃ & irã ceteras quoque aiantes eẽ p̃cipies. Mentẽ uero ad solũ p̃tinere hoĩem: Esse aut̃ principatũ aia a corde usq; ad cerebrũ: & eã qdem q̃ sit i corde ipsius partẽ concupiscẽtiã eẽ. Mẽtẽ uero atq; aium in cerebro constare. Guttas aut̃ nosse: ab his manarent sensus ac partẽ quidẽ prudentiã capacem eẽ imortalem: Cetera uero mortalia: nutrirĩ que ex sanguine aiam: eiusq; rones uentos eẽ. Ipsam uero unam cũ suis rõibus eẽ inuisibile qd̃ ather quoq; sit inuisibilis. Ceterũ aia uincla uenas esse & arterias & nervos. Vbi uero inualuerit & secũ fuerit quiescere: uinclaque ipsius fieri rones atq; opera: eicctãq; eã in terrã in aere uagari corpori similem. Porro mercurium aiarum questorẽ eẽ atque iõ emissarium dici. lanitoremque ac terrenũ: qd̃ is ex corporibus & ex terra & ex mari aias imittat. & puras quidem atque purgatas in excelsum duci. Impuras uero illis ne appropinquare quidem: neq; inuicẽ sibi ip̃sis: ceterum uinciri a furiis fortissimis nexibus. Cunctũ itẽ aera plenũ esse aiabus: easq; & dæmones & heroas existimari: atque ab his hoib; imitti & sõnia & signa atque morbos: nec mõ hoibus uerum & pecudibus ac iumentis reliquis: atq; ad hos referri lustrationes & expiationes: diuinationemque oẽm & uaticinia & cetera id genus. Maximum uero eorũ quã i hominibus dixit aiam esse siue ad bonũ induceret siue ad malũ. Fælicesque ac beatos eẽ hoies: qbus bona aia aduenerit. Eam uero nunq̃ quiescere neque ipsius fluxum obtinere. Ius item uim habere iuramenti: atque ideo & iouem iuratorẽ dici. uirtutem & harmoniã esse & sanitatẽ bonumque oẽ atque deũ: iõque ea congruentia constare oia. amicitia itidem eẽ æquabilem cõgruentiã. honores diis exhibẽdos. heroas item haud tamen æquo honore deducendos. Ceterũ diis semp quidẽ cũ laudibus amictuque cãdido & casto corpore honores adhibendos. Heroibus uero ex dimidio dei. eã uero. mũditiã expiationibus lauacrisque atque aspginibus fieri uacãdo a funere & cubili & inqnamẽto oi: morticinũsq; abstinẽdo & carnib; triglisque ac sepiis: ouisque & q̃ ex ouis nascũtur aialibus: fabis quoque & ceteris q̃ u monet: q̃ qdem i tẽplis mysteria ritusque consumant. Ait aut̃ aristoteles i libro de fabis iõ admonuisse illũ fabis abstinentũ siue quod pudendis similes sunt: siue q̃ inferni ianuis. Sunt. n. infœcundã sola: siue quod corrũpant: siue quod naturã uniuersi similes sint: siue qd̃ paucorum dominatu gaudent. Denique magistratus ipsi eligũtur: quã uero ceciderint nõ tollẽda: ut assuescatur nõ nisi castigate edere. Porro aristophanes herouũ ait ea eẽ quã cadũt dicẽs i heroicis ne gustato qdẽ queque itra mẽlem deciderint. Gallo plurimĩs albis abstinentũ: qd̃ ioui sacer sit atque supplex. Mẽsi quoque sacratus e. Nã & horas significat. Pisces itẽ nõ gustãdos eos qui sacri sũt. Neque. n. fas eẽ eadẽ diis & hoibus apponi sicuti nec seruis & liberis: & candidũ qdẽ qd̃ est ad bonũ p̃tinere naturã: atrũ uero ad mali. panem nõ frãgendũ. Nãque in unũ ueteres amici coibãt. quẽadmodũ nũc etiã barbari: neque diuidendũ qd̃ illos cogit. Alii id ad iudiciũ referũt: qd̃ apud inferos sit. Alii quod in bello formidinem faciat. Alii quod ab hoc incipiat totum: solidarumque figurarum oium pulcherrima sphaera. planarũ uero circulus sit. senectutẽ & oẽ detrimento obnoxium pari rone teneri. luuentutem itidem & qcq; incrementa suscipit idem eẽ.

Mercurius anima
et questor
Emissarius
Demones
Heroes

Nota
Heroibus ex dimidio dei honores habendos.
Fabas uisus
Triglis
Sepys
Aristoteles
Aristoph
Candidũ ad bonũ p̃tinere naturã: atrũ ad mali.
Panẽ nõ frãgendũ

sanitatem speciei esse cõstantiam. morbum contra huius esse uiolatiõem. De sa/ le apponendo necessario iccirco statuit: quod iustitiã admonent. Hoc eni quic/ quid occupauerit seruat: & ex liquidissimis rebus aqua & mari fit. Hæc alexãder in pythagoricis reperisse cõmentariis tradit. eadẽ ferme Aristoteles. Enim uero pythagorã ipsius grauitatem ac modestiã: & timõ in sillis: cũ illũ carpere instituis/ set non omisit in hanc sniam loquens. Pythagoram quoque magia insignẽ opi/ nionem gloriã grauitatisq; celebrem. quod aut̃ alius idem alias fuerit xenophanes i elegia testatur: cuius est initium. nunc alia dicere aggrediar: quod uero de il/ lo dixit sic se hẽt: cũ uidisset aliquando canẽ cãdi miseratus ait desine hunc cãde/ re. Est. n. cari sodalis aia quã eius ex uerbis agnouit: atque ita xenophanes sugillat illum. cratinus in pythagoricis atque in tarentinis in hunc modũ hæc inquit. eis consuetudo eẽ si quem simplicem undecũque nacti fuerint ingressum experimen/ tũque cœpturum q̃tum illi dicendi uiribus præsent: pturbare illũ obiectionibus que uersare. cõclusiõibus. inæqualitatibus. fallaciis. magnitudinib; nõ inde emer/ geret. Mnesimachus alcmaconi pythagoreo more soli immolamus animatum nil omnino cõmendentes. Aristophon in pythagoreo instituto ait. quod cum de/ scendisset in dietam q̃ apud inferos sunt uidisse singulos. Pythagoricos uero mul/ tum omnino a mortuis differre. His quippe solis conuesci plutõem ob pietatem dixit. Facilem ais deum si plenis sorde cibis ad esse gaudet. Item in eodem come/ dunt olera: & aquam iu potu sumunt: pediculos & pallium atque squalorem ne/ mo ex aliis perferre possent. Moritur autem pythagoras hoc modo. cõfederat in/ domo milonis cum lociis. Eam uero domum quispiam ex his quos ille admitte/ re noluerat: per inuidiam incendit. Sunt qui crotoniatas ipsos tyrannidis suspicio/ ne ac mœtu hoc perpetrasse dicant. Pythagoram igitur incendii in commoda ui/ tantem cum egrederetur comprehensum esse & agro cuidam fabis pleno ppin/ quantem ibi constitisse ac dixisse capi præstat q̃ has dare pessum: cãdique satius est q̃ quicq; loqui: atque ita iugulum persecutoribus nudasse: compluresq; ex di/ scipulis. nã secũ ad. lx. erant: fuisse interemptos: paucosque effugisse ex quibus ar/ chytas tarentinus fuerit & lysis ille quẽ supra memorauimus. Porro dicæarchus pythagoram in delubrum musarum: qd̃ metaponti est: confugisse: ibique cum/ quadraginta dies absque cibo pstitisset: defecisse ait. heraclides uero in epitome uitarũ satyri illũ postq̃ deli pherecydi iusta p̃soluerat: redisse in italiã & cum in do/ mo milonis crotoniatã celebritatẽ offendisset subinde metapontum perrenisse: ibique cũ uiuere ulterius nollet iedia uitam finisse. Hermippus autẽ ait bello in/ ter agrigẽtinos atque syracusanos exorto pythagorã exisse cũ lociis agrigentinis opem laturũ. Versis aut̃ in fugã illũ fabarũ capũ circuisse: ibique a syracusanis fu/ isse interfectum. Reliquos uero ad trigintaquinque tarenti fuisse crematos cum/ primariis ciuitatis contraire uellent: atque ab eis in reipub. administratiõẽ dissen/ tirent. Aliud item quiddam huiusmodi de pythagora hermippus refer: Ait enim illum cum in italiã uenisset subterraneam fecisse domum: matricque mã/ dasse quãque contingerent tabulis inscriberet tempusque adnotaret: deinde in/ illam descendisse: ac dum rediret: id matrem fecisse: Anno autem exacto ascens

Alexander
Aristoteles
Timo in Sillis
Xenophanes
Cratinus
Mnesimachus
Alcmaeon
Aristoph
Pythagore mor
Milo
Calcato
Archytas
Lysis
Dicæarch
Heracles
Satyrus
Pherecydes
Hermippus
Hermipp

disse pythagoram ex effossa domo squalidum ac macie confectum aduocataq;
contione dixisse ex inferis se ascendere: atq; ut sibi fidē faceret recitasse quicquid
euenisset. Eos uero his quæ dicebatur effectos in lachrymas eiulatusq; prorupis-
se pythagorāq; iā diuini quidpiā hīc existimātes: uxores suas illi in disciplinā cer-
tatim dedisse: ut quidpiā ex illo addiscerent: easq; pythagoricas uocatas eē. Hæc
hermippus. Erat autem pythagoræ & uxor theano noie brontini crotonitæ filia:
hæc alii brontini uxore: pythagoræq; disciplinā tradūt. Erat illi & filia damo ut ly-
sis in epistola ad hipparchū ait de pythagora in hūc modū loquēs. Aiunt aut plu-
rimi publicē te id quod pythagoras semp inhibuerat philosophari. qui cū damo
ni filia cōmentaria sua cōmendaret iussit ne cui extra domū ea traderet. Ea uero
cum igenti pecunia posset illa distrahere oīno noluit. Inopiā quippe patrisq; mo-
nita auro præciosa cēfuit. Idq; cum esset mulier. Fuit aut illi & filius telauges:
qui etiā patri successit: ac secūdam quosdā Empedoclis præceptor fuit. hippobo-
tus aut empedocle dixisse ait telauges clara theane ples pythagoræq;. telauges
quidē nihil scripsisse fertur: at ipsius mater nonnulla. rogata quando mulier a ui-
ro munda sit: dixisse ferunt a suo quidē continuo: ab alienis uero nunq;. Ei uero
quæ ad uirū pergeret in mandatis dabat uti cū ueste & uerecūdiā poneret. Exur-
gensque denuo cum ipsis illā una resumeret. Rogata quānā hæc inquit per quē
mulier uocor. Igitur pythagoras quidem iuxta herachdē serapionis filium. lxxx.
ætatis anno moritur secundum propriā ætatum descriptionem. Iuxta plurimos
autem nonagesimo. Extant autem & quæ in hunc lusimus sic se habentia.

Non refugis solus: sed nos animata uetamus.

Vinibla pythagoræ fercula nullus edit.

Ast ubi lixatum uel coctum siue salitum

Tunc edimus: quoniam spiritus omnis abit.

Aliud

Pythagoras sapiens habitusq; tangere carnes

Nollet: ut iniustum: pauit at ille uiros.

Hunc admiror ego: iusta non tangere dixi:

Afficit ast alios forsitan obprobrio.

Aliud

Aspice in euphorbi radiantia scuta: renati

Pythagoræ mentem noscere quisquis aues:

Ante ego dicit eram mortalis: nec sinit unq;

Sive erat haud uel erat dicere semper eram.

Et aliud ut mortuus est.

Hcu heu quid tantum proprio auditore seorsum

Pythagoras fabas perueneratus obis.

Ne loca fabarum pedibus calcaret iniquis,

Agrirentino mortuus in triuio est.

Floruit aut olympiade sexagesima: ipsiusque schola durauit usque ad nonā siue
decimam generationem. Postremi enim. Pythagoreorum fuere quos & aristo-

Theano
Disapulas

Brotonius

Damo

Lyfis

Hipparch

Telauges

Empedo

cles

Hippobot

Herachd

Serapio

Aristoxen

xenus uidit xenophilus chalcidensis ex thareia: & phato phliasius: & Echetrates
& diocles & polimnastus phliasii & ipsi. Erant aut auditores philolai & euryta
rētinorū. Fuerūt aut pythagoræ quattuor eodē fere tpe nec multū ab se inuicem
distātes. Vnus qdē crotoniata tyrānicus uir: alter phliasius corporū exercitator a-
liptes: ut qdā aiūt. Tertius zacynthius cuius aiūt illud esse philosophiæ arcanum
magisteriū in quo & illud ait prouerbiū in mundum ueni. Sunt qui & aliū scul-
ptorē rēginū fuisse dicāt pythagorā q primus uisus sit numerorū ac modorū re-
pertor fuisse. Aliū itē sculptorē famiū & aliū oratorē non bonū: & aliū medicum
qui de celā scripserit: ac de homero quādā cōposuerit. Aliū itē qui dionysio dori-
ce scripserit auctore. Porro hūc Eratosthenes quem & Fauorius in oimoda histo-
ria sequit in libro octauo primū fuisse tradit qui xlviii. olipiade pitus ac prob⁹ pu-
gil efulserit: comatū atq; purpuratū selectumq; ex puerorū ludo atq; irritum cō-
tinuo uiros petisse ac uicisse. Simplex & huic epigramma quod fecit theætetus.
Sydera pythagoram quendam crinita canentem
Pythagoras ego sum: peteres si dogmata nostra
Eleidem: dices hic mihi mira refert.

Hūc fauorius ait diffinitionibus ob mathematicā usum materiā: ampliāsse uer-
ro illā socratē & qui ab illo fluxere. Postmodū aut aristotelē ac stoicos: primoq;
celū appellasse mundū terrāq; rotūdā. Id aut theophrastus parmenidi: zeno he-
siodo assignant. huic aut restitisse cydonē: sicut antidicū socrati. at uero philolo-
phi epistola legit in hūc modū pugnās ad olympia cum pueris ephēbis uenit py-
thagoras crotonias. philolophus aut taliter scripsit pythagoras anaximeni at tu-
uitorū optime si nihil pythagora & genere & gloria præstator eēs pfecto ad nos-
iā ex mileto migrasses: nūc uero te cōtinuit paterna & auita gloria: quæ & me cō-
tinuisset si essem anaximeni similis. Cæterū uos si augurio urbes deteretis: eis qui
de ornatus adimit: medicq; illis ifestus istabūt. Neque uero semp cōuenit astrorū
ac celi uestigare rōnes. præstat iterdū ad priam curas cogitatioelque cōuertere:
& ego nō semp meis uaco fabulis: uerū & bellis iter sum qbus in se inuicē itali sæ-
uiūt. Quoniā uero de pythagoria dixim⁹: dicendū iam de pythagoricis illustris-
bus uiris: post quos dicendū erit de his qui sparsim a plerisque referuntur. Tum
deinceps adnectemus successionis seriē memorabiliū uitorū usque ad epicurū: si-
cuti supra promissimus: de theana quidē & thelaugē iam diximus dicendū modo
de empedocle primum: nam secundum quosdam pythagoræ auditor fuit.

Empedocles.

Empedocli ut ait hippodotus: meto pater: auus empedocles agrigenti;
nus fuit. idem & timæus refert in. xy. historiarum libro insignem fuisse
uirum empedoclem poetæ auum. hermippus eadem ferme ait: herach-
clides itidem in libro de morbis clara ex familia fuisse auum equosque nutritile
tradit: dicit & eratosthenes in olympioniciis. lxxi. olympiadem uicisse metōis pa-
trem aristotelis utens testimonio. Apollodorus autem grammaticus in chroni-
cis metonis quidem filium fuisse ait. cæterū ad thurios nup oīno cōditos uenisse

Xenophilus

Phanto

Quattuor Pythag

re

Echetrates

Diocles

Polymnastus

Philolai

Eurytus

Homert

Dionysius

Eratosthenes

Fauorius

Theætetus

Fauorius

Socrat

Aristoteles

Theophrastus

Parmenides

Zeno

Hesiodus

Cydo

Socrates

Anaximenes

Hippobot

Meto

Empedocles

Timæus

Hermippus

Herachides

Eratosthenes

Meto

Aristotelis

Apollodorus

Apollodorus

Glauco glaucus ait: deinde post pauca: qui uero inq̄t domo profugum uenisse syracusas & cum illis aduersus athenienses bellasse aiunt prorsus id mihi ignorare uidetur. Aut enim iā defecerat: aut oino ualde senex erat: id quod minime p̄bat. Nāq̄ & **Aristoteles** Aristoteles ip̄m & heraclitū. lx. ætatis anno uita excessisse ait: q̄ni uero. lxx. & primā olympiadē uicerat eques eodē cenlebatur nomine. Ita & tēpus ab **Apollodoro** significat: satyrus aut in uitis empedocle ait filiū fuisse exaneti. Reliquisse aut & illū filium exaneti: eadēq̄ olympiade ipsum quidē equestri certamine uicisse: filiū uero illius lucta siue (ut ait Heraclides in epitome) cursu. Verū enī ego in fauorini cōmentariis repperi empedocle & boue mactasse spectatoribus ex melle: & farina: fratresq̄ habuisse callicratidē. **Telauges** aut Pythagoræ filius: in epistola ad philolauē empedocle ait archimomi fuisse filiū. Qd̄ aut **Agrigentinus** ex Sicilia fuerit ipse in principio lustrationū refert: hactenus de genere ipsius audisse aut illū Pythagorā **Timæus** auctor est in nono historiarū dicens: depræhensum qd̄ orationē furatus esset sicuti & plato: atq̄ ideo ad cōfortiū sermonū ad mittiphribitū: ip̄mq̄ meminisse Pythagoræ dū illū isignē doctrina uirū appellat: qui maxima nosset animiq̄ excelleret opibus. Sunt q̄ ista de **Parmenide** dixisse putant. Refert **Neāthes** Pythagoricos usq̄ ad **Philolauē** & **empedocle** ad fmonū cōmunionē admitti solitos. Vbi uero ipse poemata illa uulgare cœpit: latā esse legē uti uersificator ois ide arcere: Idē & **Platonē** pertulisse aiūt: quippe & hūc fuisse p̄hibitū: quē tamē illorū audiuerit **empedocles** nō dixit. Eā enim quæ telaugis fertur epistolā qd̄ **hippasum** ac **Brōtinū** audierit: non usquequaq̄ probari: enim uero **Theophrastus** **parmenidē** illū imitatū dixit: ipsiusq̄ æmulū & in poematibus fuisse: q̄ppe & illum uersū physicæ rōnis apparuisse. **Hermippus** aut non **parmenidis** uerū **Zenophāis** fuisse imitatorē tradidit. q̄ cum diu uersatus eiusq̄ carmē imitatus sit: postmodū pythagoricis cōgressum eē. **Alcidamas** uero i physico refert eodē tpe **zenonē** & **empedocle** una audiuisse: **parmenidē** demū ab se discessisse ac **zenonē** qd̄ seorsum phātū eē. Hūc uero **Anaxagorā** & **Pythagorā** audisse atq̄ alterius cōstatiā & grauitatē uite atq̄ habitus alterius de natura rōnes fuisse imitatū. **Aristoteles** uero in sophista primū **empedocle** oratoriæ inuētorem ait: **zenonē**q̄ dialecticæ: in libro aut de poetis asserit **homeri** **empedocle**: acutiq̄ in dicēdo fuisse: trāslatiōibus itē ac cæteris poeticis figuris usum. Atq̄ ideo cū: & alia poemata scripsisset: & **Xerxis** trāsitū & in **Apollinē** phæmiū: ea postmodum ignibus tradidit foror quædam ipsius siue filia: ut **Hieronymus** meminit: phæmiū qd̄ imprudēs. **Perlica** aut prudēs: ac sciēs quod ea ip̄fecta essent. **Tragœdias** illū p̄tea scripsisse refert ac politica. Verū **heraclides** serapiōis filius tragœdias: alterius fuisse mēorat. **Hieronymus** uero quadraginta tria illius opuscula se legisse asserit. **Neāthes** aut ad hūc iuuenē scripsisse & ip̄m tragœdias: i quas se postea icidisse. Porro **satyrus** in uitis refert & medicū illum fuisse oratoremq̄ optimū: **gorgiā**q̄ leōtinū ipsius fuisse discipulum. uirū. i. in oratoria insignem: q̄ & artem rhetoricā scripserit: quē tradit **Apollodor** in chronicis cētū & nouē ætatibus ipse annos: hūc ait **satyrus** dicere solitū affuisse se **empedocle** magiā exercēt: ipsūmq̄ in poematibus id profiteri & complura alia: inter quę profitetur phar

- Anaxagoras *Sorapio*
- Pythagoras *Hieronymus*
- Aristoteles *Neāthes*
- Zeno *Satyrus*
- Xerxes *Gorgias Leōtinus*
- Hieronymus *Apollodorus*
- Herachides *Satyrus*

machia: quibus & morbi & senectus arceantur. & uentorum uel noxii pellātur flatus: uel salubres: ac læti adhibeantur: mortuūq̄ item reuiuiscant. Multis aut̄ mōis eū uirum admirationi habitum **Timæus** in. xviii. historiarū auctor est. Nāq̄ ete siis plerūq̄ uehemēter flātibus adeo ut fruges corrūperent excoriari afinos iussit: factisq̄ utribus eos collibus & mōtium uerticibus admoueri ad cōpellendos flatus: cessātibzque uentis ab euentu rei colylanemā uocatū esse. **Heraclides** quoque in libro de morbis ait ipsum **paufania** dictasse quæ de apno ille scripsit. Erat aut̄ **paufania**: ut **Satyrus** & **Aristippus** ait: amator eius: cui & de natura libros cōpositos ita declarauit. **Paufania** sapiens anchiti percipe fili. Sed & epigrāma in eum fecit. **Paufania** medico anchito cognomine nato **Aselepiadeo** patria clara gela est. Qui languescens uario plerōsq̄ labore **Sæpe** **acherōntem** linquere fecit iter. *lege acherontem uel ad acherōntem ut stet uer. 89* **τῷ γοῦν ἀπὸ τοῦ**. **Heraclitus** tale qd̄dā esse ait qd̄. xxx. dies corpus absq̄ spiritu integrū incorruptūq̄ fuaret. Vnde illū & medicū & uatē dixit ut ex eius uersibus patet: q̄bus icolas ampli agrigētū saluere iubet: a q̄bus & deū se credi uult: diuinōsq̄ sibi petit honores. Amplū uero agrigētū dixisse ferūt: q̄ in illa octingēta hoīum milia inhabitaret. Vnde & **empedocle** illis delitiis uacātibz dixisse **agrigentini** delitiis qd̄ ita quotidie se dēdūt: ac si postridie morituri: domos uero ita ædificāt quasi p̄petuo uicturi: eas uero ipsas expiationes in unū corpus coegisse fert **Cleomenes** cōpactor: quē admodū & **Fauorinus** in commemoratiōibus ait: fuisse uero eū ip̄imis liberū atq̄ ab omni p̄ncipandi fastu remotissimū **Aristoteles** tradit: siq̄dē & regnū cū sibi offerret: cōstāter renuit: sicuti **Xāthus** in illius laudibus meminit simplicitatē uitæ: q̄ regū delitias carius amplectēs: eadē & **Timæus** refert causam simul adiiciēs cur ita popularis fuerit. Inuitatus. n. fuerat a quodā ex p̄ncipibz ac procedēte cōuiuio cœna nō inferebat. Tacētibus aliis indigne ille ferens inferri iussit. Qui uero illum inuitarat p̄stolari se curiæ ministrum dixit. Vbi uero ille aduenit conuiuii princeps cōstitutus est: id eo agente qui illū uocauerat: tum ille tyrānidis initia apud obicura p̄ se ferens iubebat: aut bibere aut in caput effundi merum. Tunc igitur **Empedocles** tacuit. Postridie uero cōcōto iudicio damnauit utrūq̄: ac peremit inuitatorem. i. & conuiuii p̄cipē. Istud enim eius reipublicæ tractandæ initium fuit. Rursus **Acronē** medico locum sibi ad construendum paternum monumētum a senatu postulāte quod inter medicos arte p̄cipue excelleret: in medium surrexit **Empedocles**: ac fieri phibuit: at que inter cætera quę de æqualitate differuit: ita illū rogare cœpit: cuiusmodi monumētō icidemus elogiū? Nū hoc? sūmū te medicū summi patris in summo uertice summa: patrię cōditū? qd̄ aut̄ secūdū uersum ita p̄nunciāt. sublimis uerticis tamulus sublimis cōtinet. Hoc qd̄dam **simonidis** esse tradiderūt. Postmodū uero **empedocles** & mille hominum cætū antiquauit cōstituto triēni magistratu: ut non solum esset diuitū uerū & mediocrium ac populariter sentiētium. Denique

Timæus
Colyfanema
Heraclides
Paufanias
Satyrus
Aristippus
lege acherontem uel ad acherōntem ut stet uer. 89
Heraclitus
Apnus
Habitatores aggenti 30000 milia hominū
Pulchri de agrigentinis
Cleomenes
Fauorinus
Aristoteles
Xāthus
Timæus
Acro
Simonides

& timæus in primo: & secundo libro: ipsius. n. sæpe mentionem facit: contrariam reip. tradit putatū cū habuisse sententiā: quādo qdem iactantia & amore sui ferebatur imodice: qppe q in carmine se deum dixerit: quādo item olympia adisset: in se cūctorū uertebat ora: ut nullius inter loquēdū tanta quanta empedoclis fieret mentio. Postremo tamē cū agrigētū cōdere: obfiterent illius instituto inimicorū nepotes: quo ille mærore accepto in pelopōesum secessit: ibiq; obiit diē. **Timon** autem ne hūc quidem prætermittit: sed ipsum mordet dicens: & Empedocles forensium formator uerborum quantum ualuit tātum caput imperas qui disposuit magistratus indigentes aliis. De illis uero obitu uaria fertur opinio. **Heraclides**. n. cum enarrasset de apno ut. i. empedocles maximam ex eo gloriam cōsecutus eēt: q mulierem defūctam uiuam dimisisset: ait illum sacrificiū ad **Pisiana** cētis agrum fecisse: cōuocatis pleriq; ex amicis inter quos & **paufanias** erat. Vbi uero cōuiuio pacto alii qdem loco paululum digressi: alii sub arboribus uillæ se ad quiescendū cōposuerunt: alii quocūq; uisum est in loco quieuerunt: ipse ubi ac cubuerat pmanit. Mane aut factō e somno excitis cæteris solus ipse reptus nō est. Facta aut diligenti inquisitione seruis qui rogabantur unus affuit: qui diceret se nocte media ingētem audisse uocē **empedocle** uocantē. Tū uero ubi surrexisset celestē uidisse lucē & splēdorē: tēdarū nihilq; aliud. Illis uero in eo quod contigerat stupētibus descendit **paufanias**: ut mitteret qui quererē. Postmodū uero prohibitus est ulterius quærere dicens uoti rē in p̄mis contigisse: sibiq; ueluti deo hostias offerri oportere. **Hermippus** aut illū cū p̄theā quādam agrigentīnam desperatam a medicis curasse hostias ob id litasse. Qui uero inuitati erant ad. lxxx. ferme fuisse. **Hippobotus** uero illum ait ubi exurrexerat æt̄nam petisse quo cum peruenisset in ignis crateres se iniecit: ibiq; dum fidem cupit facere famāque adstruere quod deus effectus sit ignibus cōsumptum esse: postea ut sese res haberet agnitum & exploratum esse una ex illius crepidis ui siām ex intimis ad exteriora relecta: quippe calciari solebat are: huic famæ **paufanias** reluctabatur. Ceterū **Diodorus ephesius** de **Anaximandro** scribens ait illum huius æmulum fuisse imitando tragicā gradiloquētiā uestiq; grauitatem. Enim uero dū selenuntios ex adiacentis fluuii fetore pestis inualisset adeo ut & ipsi uxores partu periclitentur: excogitasse empedoclem duos quosdā ex uicinis amibus proprio sumptu in flumen illud immittere: ut ex ea cōmitione aquæ dulcescerent. Hoc ordine sedata peste epulantibus selenuntius empedoclem apparuisse: illi eo conspecto surrexerunt: eiq; ueluti deo dōnos honores detulerūt. Eā de se opinionē firmare uoētē se in ignes coniecisse. Verū hisce **timæus** refragatur apte asserens illū abi in peloponelum se recepit: nunq; oino redisse atq; iō illi icertū eē obitū. **Heraclidi** uero noie illū denotās apte cōtradicit **pisiana** factū amico monumētū: Is. n. hmōi uulgata fama breuē statuā illi: qppe diueserat: siue arā q̄it deo cōdidit: quonā ergo pacto inq; se i crateras iniecit quorū nullā unq; fecit mētionē & qdē cū ppe eēt: mortuū q̄it ē i pelopōneso q̄ si illius sepultura nō cernit: nihil ē cur admirēur? Nāq; & aliorū multorū sepulchra ignorāt: Ista & hmōi **timæus** refert. uerū sp̄ **heraclidi** consuetudo

Timon

Empedocles

Mors-

Horaci

des

Pisana

des

as

as

as

as

as

as

as

as

as

as

as

as

as

as

as

as

as

as

as

as

as

as

as

as

as

as

as

as

as

as

as

as

as

as

as

est miracula ista cōfingere: q & ex luna cecidisse hoietm dicit. Porro **Hippobotus** ait statuam empedoclis optam agrigenti primum stetitisse. Postea uero ante Romanorum curiam cōstitutam fuisse romanis eam illuc transferentib; aptam: p̄ cte qdem & nunc eiusmodi quaxdā inueniūtur. **Neāthes** uero cyzicenus q & de Pythagoricis scripsit: refert **Menone** uita functo tyrānidis pullulare exordia capisse. Tum uero empedoclem **Agrigētinus** induxisse: uti seditionibus omissis aq̄ litatē ciuilem amplecteretur: multas itidē ciuū quæ sine dote erant ex relictis sibi opib; adiecta dote uiris tradidisse: atq; ideo & purpurā se iuidisse: & **strophium** aureum circūdedisse. **Fauorinus** in cōmentariis auctor est: crepidas itē aereas & delphicā sumplisse coronā. Coma item illi proluxa fuit: & pueri se deducentes: & ipse grauis semp atq; in uno seueritatis habitu p̄stitit. Eiusmodi igitur progrediebatur ut ciuib; sibi occuratibus ac pro magno id munere habētib; specimē quoddam & insigne regium præ se ferre uideretur. Postremo uero dū celebritatis cupiusdā causa messanā curru inuectus pergeret cecidisse: coxamq; fregisse. Quo et ex morbo defunctū esse ætatis anno. lxxvii. esse itē sepulchrū ei; megaris. de ætate uero ab **Aristotele** dissentit. Ille. n. lxxv. annorū defecisse ait: alii cētum & nouē uixisse annos cōtendūt. Floruit aut circa. lxxx. & quartā olympiadē. **Democritus** aut **troezenius** in libro cōtra sophistas refert illum iuxta **Homerū** informis letio dū sibi procera ex corno infauite nexuisse. In ea uero quā prædixim; **telaugis** epistola fert illū ex senio in mare prolapsū extinctūq; esse. Hac de ipsius morte fertur & nostrum in hunc p̄metro mordax quidam.

Empedocles rapida purgasti corpora flamma.

Aeternos ignes fortiter ore trahens.

Vltroneum taceam: te incēdia sæua petisse.

Incidis inuitus delituisse uolans.

Et illud.

Cruribus empedocles contractis dicitur esse

Mortuus: e curru cū cecidisset humi.

Si se flagrantem uicturus iecit in æt̄nam.

Quomodo nunc megaris structa sepulchra uides?

Timon uero ne ab eo qdē laceffendo abstinuit dicens empedoclesq; forēsū op̄i

text carminū & cetera. Hac aut illi uisa sunt: elemēta esse quatuor ignē: aquā: aerē: terrā: amicitiaq; qua fœderat & discordiā qua dissideat. Ait aut sic iuppiter: ac Iuno regina & aidoneus & uenerāda nestis. Iouē: ignem: iunonē: terrā: aidoneū aerem: nestin aquā dicēs: & hæc ait assiduas uersare uices: desinere nusq; est qppe æternus iuxta illū hic rerū ordo: deniq; infert. Namq; alias cōnectit amor hæc oia simul: sēpe etiā disiūcta iubet cōtentio ferri: solē ait ignis ingētem massam: lunaq; maiore: lunā disci habere similitudinē. Cælum ipsum cristalli obtinere sp̄tiē & aiā oigenum aialium atq; arborum species indui. Ait nēpe se aliquādo fuisse puerū atq; puellam arborē & auē atq; picē. Quæ igitur illæ de natura deq; expiationibus scripsit: ad quinque milia uersuum pertingūt: quæ uero de medicina ad sexcentos. De tragædiis supra iam diximus.

Hippobotus

Heraclides

Meto

de patre empedoclis inuelligit q̄ sic appellari est

Strophium

Fauorinus

Aristoteles

Democritus

Homerus

Telauges

Pometre op̄i

diogenis nota

ta

Epicarmus couis.

Elothales
Pythagoras

Picharmus elothalis filius Couis: & ipse Pithagoræ auditor fuit. Trimen-
nensis uero cū esset e Sicilia profectus peruenit megara: inde contēdit
syracufas: ut & ipse in suis testatur libris. Eius statua: istiusmodi carmē in
scriptum est: quo dicat tāto excellere doctis oibus & claris uiris quanto uel syde-
ribus sol cæteris uel mare annibus cunctis antecellat.

Phætho

Quam superat phæton ingentis sydera cæli,
Quanto uis pelago maior inest fluuius.
Tantum ego iam dico sophia præstare epicarmum.
Cui dedit hæc patria florida ferta comis

Cōmentaria istæ reliq̄ in quibus de natura rerum: de sententiis: de medicina dil-
feruit. Notasq̄ breues cōmētariorū locis apposuit: quibus aperte indicat ab se ela-
borata opuscula. Obiit anno ætatis nonagesimo.

Architas Tarentinus.

Mnesago-
ras

Aristoxon)

Aestæus

Epistola archite ad
platonem

Plato

Dionysius

Damiscus

Ocellus

Plato

Laomedo

Archite Quatuor

De agricultura
scriptor archy-
tas alius

Teucer

Aristo-

xenus

A Rchytas Mnesagoræ siue ut Aristoxenus ait Estiæ filius Tarentinus
Pythagoricus nobilissimus fuit. Hic Platonem: cū a Dionysio nec aduf
esset: per epistolam eripuit: admiratiōi summæ apud plurimos habitus
est in omni uirtutis genere. Nempe. n. septies ciuibus præfectus est: cum cæteri
pluq̄ annum imperare lege prohiberentur. Ad hūc Plato scribit epistolas: quod
is ad eum prior scripserat: ita Architas Platōi scilicet: facis tu quidem recte quod
nobis te conualuisset ex ægritudine significasti: de damisco item nuncios. De cō-
mentariis aut curauimus: uenimusq̄ ad lucanos: ubiq̄ conuenimus occeli nepo-
tes. Quæ igitur de regno legibus iusticia: omniumq̄ generatione: & ipsi habens
& ex his quædam misimus: reliqua modo repiri non possunt: cum inuenta fuerit
ad te deferentur: in hunc modū Archytas. Plato aut ita rescripsit. Plato Archyte
salutem. Quæ abs te nobis allata sunt cōmentaria: dici non pōt: q̄ libenter accipi-
mus: quicq̄ illa scripsit in primis admirati sumus: ostēdit enim profecto uir ille di-
gnum se maioribus illis suis antiquissimis atq̄ optimis uiris. Feruntur autem isti
uiri mæteri fuisse. Hi aut ex illis fuere Troianis: qui cū Laomedonte migrarunt
uiri boni: ut de illis tradita fabula significat: q̄ apud me sunt cōmētaria de qb̄ scri-
psisti mūdū satis lubræata sunt: neq̄ unq̄ satis erunt: ea tamen nisi. De custodia
uero ambo concorditer sentimus. Nihil itaq̄ adhortatione opus est: uale: in hūc
modum illi ad se inuicem scripserunt. Porro Archyte quatuor fuere. Primus hic
ipse. Secundus Mytilenæus musicus. Tertius qui de agricultura scripsit. Quar-
tus poeta epigrammatum. Quintū pluq̄ addit Architectum: cuius proferūt
librum de machina: cuius istud initium est: hæc de Teucro Charchedonio audi-
ui. De musico dicitur quod cū probro sibi daretur quod non exaudiretur: dixerit
organum enim pro me pugnans loquit̄. Pythagoricum uero Aristoxenus refert
cū exercitui præesset nunq̄ fuisse superatū. Semel autem dum inuidia cederet se
se imperio abdicasse: moxq̄ exercituum ius hostiū in cōcessisse: p̄mus hic mecha-
nica mechanicis p̄ncipiis uis exposuit: primusq̄ motum organicum descriptōi
geometricæ adinoui ex dimidiū Cylindri sectione duas medias secundum pro-

portionem sumere querens ad cubi duplicationem: & in geometria cubū primū
ut Plato in repu. testatur inuenit.

Alcmeon crotoniata.

A Lcmeon Crotoniatae & ipse Pythagoræ auditor fuit: ut plurimum ue-
ro in medicina uersatur. Plerumq̄ item de natura disputat dicens mul-
tas humanarū rerū causas. Videf̄ aut primus de naturæ ratōe scripsisse
ut Fauorius in omnimoda tradit historia: lunamq̄ hanc sempiternam habere na-
turam dixit. Fuit autem Perithi filius sicut & ipse in principio sui operis testatur.
Alcmeon crotoniatae hæc ait Perithi filius Brōtino & Leoni & Bathyllo: de in-
uisibilibus de immortalibus rebus manifestum quidem sciētiam habent dii: quā-
tum uero conuicere hominibus licet & cætera. Animam uero immortalem dixit:
mouerique iugiter instar solis.

Hippasus Metapontinus.

H Ippasus metapōtinus & ipse Pythagoricus fuit: ait aut diffinitum esse
tempus mundanæ mutationis: finitumq̄ hoc totum esse ac semper mo-
ueri. Demetrius aut in homonimis refert illū nullum opus reliquisse.
Fuerunt aut hippasi duo hic. s. & qui Laconum rempub. quinque libris compræ-
hendit. Erat autem & ipse Lacon.

Philolaus.

P Hilolaus Crotoniatae filius Pythagoricus & ipse fuit: ab hoc Pythago-
ricos libros emendos: ut curaret: Dion scribit Plato: moritur aut suspe-
ctus quod tyrannidem inuadere moliret & n̄rum est in ipsum sic.

Suspicio dico: cunctis est usq̄ cauenda.

Nil agis infelix cum uidearis: agis:

Patria sic croton philolaum sustulit olim.

Regnum affectantes credula habere manus.

Opinatur autem omnia harmonia: ac necessitate fieri: terramq̄ secundum primū
circulum moueri dixit. Alii Icetam siraculanū id sensisse affirmant. Scripsit autē
librum in quo Hermippus quēpiam scriptorē dixisse refert Platonē philosophū
cum i Siciliam ad Dionysiu profectus esset emisse a Philolai cōsanguineis argēti-
minas Alexandrinæ. xl. atq̄ inde trāscripsisse. Timeū alii Platonē dicūt hæc a Dio-
nyso accepisse reluctantē licet abductū ex carcere adolescētē & philolai discipu-
lis: refert Demetrius in homonymis pythagorica de natura rerū hūc primū edis-
se: quorū est initū: primo in mūdō natura coacta est ex infinitis ac finitis mundus
que totus & quæ sunt in ipso omnia.

Eudoxus.

E Vdoxus Aeschini filius Cnidius astrologus: geometra: medicus: ac le-
gifer fuit: ac geometriā quidē ab archita didicit. In medicina uero phis-
iōe Siculo p̄ceptore usus est: ut Callimachus in tabulis ait. Porro so-
tion in successione Platōis quoq̄ auditorem fuisse scribit. Nam cū annū. xxiii.
ætatis ageret: sumoq̄ iter paupertatis agustias discēdi studio flagraret socraticorū
gloria peitū athenas cōtēdisse cū theomedote medico: a quo & nutriri solitū: nec

Plato

Pythagoras

Fauorius

Perithus

Alcmeon

Brontino

Leoni

Bathyllus

Demetrius

Crotoniatae

Dion

Plato

Iceta

Hermippus

Plato

Dionysius

Timeus

Plato

Dionysius

Demetrius

Aeschinus

Architas

Philista

Callima-

chus

Sotion

Plato

Theomedo

defuerūt q̄ dicerēt ipsius p̄dicā fuisse. Deuectus aut̄ ip̄ireū athēas quotidie ascē
debat ibique cum sophistas audisset ad portum regrediebatur. Duos autem ibi
mensis remoratus domum reuertit. Vnde rursus amicorum largitate suffultus
in ægyptum cum Chryippo medico profectus est c̄p̄m̄mendatitias ab agefilao
litteras ad Nectabī ferens: a quo & sacerdotibus intente commendatus est. Ibi
annum unum & menses quatuor remoratus mento atonso: atque super cilio. viii.
annorum historiam secundum quosdam conscripsit: inde iam cizici atque in pro
pontide phāus mausolum itidem uisere uoluit. Tum uero athenas rediit habēs
secum discipulos plurimos cōtristandi: ut quidam uolunt Platonis gratia: q̄ iis
ab initio illum ab se dimiserat: sunt qui dicant conuiuium Platoni celebranti ip̄m
adstātibus plurimis Hemycicium accubitum introduxisse. Enimuero Nicoma
chus Aristotelis filius illum ait uoluptatem bonum dicere. Exceptus autem i pa
tria magno cum honore est: cuius rei indicio est honorificum de illo factum de
cretum. Apud grecos quoque clarissimus fuit: ciuibusque suis leges cōscripsit: ut
Hermippus in quarto de septem sapientibus libro refert: scripsit item de astrolo
gia & de geometria & de aliis quibusdam insignia opuscula. Tres autem habuit
filias Hactidem: Philtidem: Delphidem. Refert Heratosthenes in libris ad He
catonem ipsum & cynicorum dialogos composuisse: alii ægyptios quidē lingua
sua illos conscripsisse. Hunc uero traductos grecis edidisse tradunt: eius Chrysi
pus Erinei filius Cnidius auditor fuit in his que de diis: de mundo: de celestibus
docentur. In medicina uero Philistione siculo præceptore usus est. Reliquit autē
& commentaria pulcherrima & eruditionis plena: huius filius Aristagoras fuit:
cuius Chrysiippus ethlii filius discipulus fuit: cuius feruntur modi illi ad uidendas
speculationes naturales quæ in animam eius uenerant accommodati. Fuerunt
autem eudoxi tres. Primus hic ipse. Secundus rhodius historiarum scriptor. Ter
tius Siculus. Agathoclis filius poeta comicus: qui ter urbana uicit certamina: q̄n
quiesque lenaica: ut Apollodorus in chronicis ait. Inuēimus & alium medicum
Cnidium: quem ait Eudoxus in terræ ambitu semper admonere solitum articu
los iugi agitatione exercendos sensusque similiter. Idem uero refert Eudoxum
Cnidium circa centesimam: & tertiam olympiadem claruisse atque lenias cur
uas repetisse. Moritur autem tertium & quinquagesimum agens annum. Cum
uero adhuc in ægypto moraretur cum ichenophi heliopolitano apis illius palliū
lingere uisus est. Celebrem ergo illum fore nec longeuum ex eo ostēto sacerdot̄
tes dixere: ut Fauorinus in commentariis refert: est & nostrum in hunc.
Aboue cornuto propriam prædiscere sortem
Eudoxum fama est quondam memphitis in urbe.
At quia sermonem ut uolo natura negauit
Nil dixit: stolam lingens obliquus aperte
Hoc docuit moriere cito: non ocus alter
Illi igitur celeri uenit mors horrida passu
Annos intuito ter denos trisq̄ uiginri.
Eudoxū ob famæ claritatem gloriamq̄ appellabant.

Chrysiippus

Agefilao
Nectabis

Plato

Nicomachus

Aristoteles

Hermippus

Hactis

Philtis

Delphis

Heratosth

Hecato

Chrysiippus

Erineus

Philistio

Aristago
ras

Chrysiippus

Ethlius

Agathoclis

Apollodorus

Ichenophi

Vrbana

Lenaica

Certamia

Articulos

iugi agita

tione exer

cendos

Diogenis Laertii de uitis philosophorum Liber nonus

Heraclitus Ephesius.

QVONIAM ergo de nobilibus Pythagoricis diximus
nūc iam sparsim: ut aiūt: de claris quibusdā philoſophis
loquamur: ac p̄m̄ de Heraclito dicēdū. Heraclitus bli
sonis siue ut qdā uolūt Heratontis filius Ephesius circa
Ixix. olympiade clarus est habitus. Fui aut̄ ultra ceteros
alto aio & cōtemnēte oēs: ut ex ipso eius opere ostendit̄
ubi ait multa peritiā mentē non docet Heliodū siq̄dem docuit & Pythagorā: rur
susq̄ Xenophanē atq̄ Hecataem. Nam licere unū scire sapiētem sententiā qua
gubernētur oīa per oīa: Homerumq̄ dicebat dignū q̄ ex certaminibus eiiceret:
colaphisq̄ caderetur: archilochūq̄ similiter. Dicebat aut̄ & iniuriam extinguere
oportet magis q̄ ardentem rognm: plebēq̄ pro lege non secus ac pro muro pu
gnare. Acriter aut̄ ephesios carpit quod amicū suum hermodorum eiecerant di
cens: merentur ephesii omnes adulti mori: impuberibulq̄ urbem derelinquere:
quoniam hermodorum sui præstantissimum expulerūt dicētes: nostrum nemo
ineq̄lis sit: qd̄ siq̄ erit talis: alibiq̄ & cū aliis. Cū aut̄ rogaret a ciuibus ut leges eis
poneret: facere cūtempit: q̄ iā ciuitas pessima cōsuetudine ibuta esset. Secedens
uero ad phanū diana: cū filius talo ludebat. Circūstantibus aut̄ se ephesius qd̄ inq̄
miramini op̄diti: nōne p̄stat istuc facere q̄ uobiscū ultra rē administrare? tādē ho
minū odio parcitus exiit: uitāq̄ in mōtibz ducebat olera comedēs: eius rei gra
tia morbo aquæ itercutis arreptus ad urbē descēdit: medicosq̄ p̄ anigmata scisci
tabatur an possent ex ibre siccitatē facere. Illis nō intelligētibus se ipsum bonm
stabilo icludēs & fimo bubalino obruēs eo calore arbitrabat̄ noxiū ac exūdātem
humorē exhaurire posse. Vbi uero ne sic qd̄ aliqd̄ p̄ficere cōspexerat moritur.
Ix. ætatis agens annum & est in ipsum nostrum sic.
Sepe ego miratus quondam quonammodo posset
Heraclitus uitā uiuere difficilis.
Est tamen extinctus: cum corpora namq̄ rigasset
Lympha: diem extinxit: attulit & tenebras.
Hermippus aut̄ refert illū medicis dixisse. Nū potestis p̄ssis intestinis humorē ex
haurire? negātibus se ip̄m solis obiecisse radiis ac iussisse pueris bouū fimo se oblie
re: eo calore maceratū postridie obuisse diē: sepultūq̄ i foro fuisse. Neāthes uero
ciziceus ait illū fimo bubulo cū se eximere nō posset ita p̄stitisse: atq̄ ob eā muta
tionē ignoratū a canibz d̄scerptū eē. Fuit aut̄ a puero mirabilis: & cū eēt iuuenis
nihil se dicebat scire. Vbi uero ad uirilutatis annos euaserat nihil ignorat̄: nemine
qd̄ audiuit: uerū semet iuestigādæ ueritati dedisse: oīaq̄ ex semetipso didicisse
ait. Sotion aut̄ quosdā dixisse refert Xenophāis illū frequētasse auditoriū: Aristo
nēq̄ in libro de heraclito dicere aquæ itercutis illū curatū a gritudie: morbo alio
uitā finxisse ei opinioni & hippobotus accedit. Eius uero qui legitur liber genera

Heraclitus
Hecato

Hesiodus

Pythagoras

Xenophanus

Hecateus

Homerus

Archilochus

Hermodorus

Pulcherrimū &
annotatu dig
nū heracliti

Hermippus

Neāthes

Ridiculū dicitur
heracliti

Sotion

Xenophanus

Aristo

Hippobotus

liter quidē de natura est: ceterū tris in ptes scinditur. Nāq; & de uniuerso: & de re pu. & de theologia differit. Illū uero i tēplo Dianæ deposuit: ut qdā putāt: de idu stria obscurius scriptū: ut soli eruditi illū legerent: ne si a uulgo passim legeretur cōtemptibilis esset. Hūc uero & Timon descripsit appellās maledicū & turbū in festū. Theophrastus illū atrabile laboratē alia semipfecta: alia alias aliter scripsit se refert: eius alti animi signū Antisthenes in successionibus ad asserit: quod fractū cōcesserit regnū. Tātum uero gloriæ pmeruit ipsius liber: pfectatores habuerunt q appellarentur heracliti. Sūt aut ista que illi summam uia sunt. Ex igne cūta cōstare in eumq; resolui oia: fato oia fieri: & ex cōuersiōe cōtraria q sint oia congruere & coaptari. Aiarū itē & dæmonū plena esse oia dixit: & de his q in mūdo cōtingunt passiōibus oibus. Solis eā esse magnitudinem quæ cernitur oculis. Dicitur & id de aia sensisse natura. Nunq; illā repiri posse q talibet quis uia cōficiat spacia: adeo profundā eius esse rōnē: relationē siue æstimationē sacrū morbū ap pellabat: aspectumq; mentiri. Lucide qdē interdū & apte in suo ope loquitur: & ut tardissimo cuiq; facilis ad intelligendū sit. Breuitas quoq; & interpretatiōis grauitas incōparabilis est. Iā uero p partes digerenda sunt eius decreta. Ignē elementū esse dicit. Ignisq; uicissitudine tū rarietate: tū densitate cōstare quæ sūt oia. Apte uero nihil explicat: fieriq; oia p cōtrarietate & flūinis in morem uniuersa decurre re: finitūque esse hoc omne & unū esse mūdū: eūq; ex igne nasci: & rursus p quos dā ambitus p uices hoc omne seculū ignescere. Id autē fato fieri. Ex his uero quæ cōtraria sunt id qdē qd' ad generationē adducat uocari bellū & cōtentionem qd' at ad incensionem cōcordiæ & pacem. Mutationē quoq; uia esse supra infraq; du centem fm quā fieri mūdum. Densatum qppe ignem liq; scere: cōstātemq; aquā fieri: cōcretā uero aquā in humū uerti eāque inter inferiora esse: humū ipam de nouo effundi: atq; ex ea fieri hūorem. Ex eo at reliq; ferme oia ad euaporationem eā referens quæ ex mari sit: ipamq; ad supiora uia eē. Porro euaporationes ex terra fieri & mari: alias qdem spicuas & liq; das: alias uero tenebrosas: a liq; dioribus ignē: a reliq; humorē incrementa cape. Aerē uero cuiusmodi sit nō significat eē tamen scaphas per cōcauum ad nos cōuersas: in qb' cōuenientes euaporationes li q; das perferre flāmas: q sint sydera dicit. Esse at lucidissimā cādidissimāq; solis flā mā: nāque astra cetera remotiora esse: neque adeo terræ pxima. Atque ideo mi nus lucere minusque calefacere: lunā q; terrę uicinior sit: nō per liq; dum locū ap parere: solem in suo splendore nulli admixtiōi obnoxiiū durare certis a nobis spa ciis mensurisq; distātem. Ex eo igitur magis calefcere atque illustrare. Deficere item solem ac lunā cū scaphæ ad superiora uertuntur: mensuralque figuras lunę fieri: dū in illā sensim uertitur scapha. Diē itē ac noctē & menses & annos annique statuta tēpora pluuialque & uentos atque his similia secundū euaporationes uari as fieri. Nā liq; dā euaporationē in solis circulo inflamata diem facere. Cōtrariam uero ubi obtinuerit efficere noctem: atque ex lumie calorem augeri: astatēque perficere: ex tenebris humorem abū dare: unde hyems oritur: in hunc modum: & de causis ceteris disputat. Enim uero terram cuiusmodi sit penitus tacet: ac de scaphis itidem: ista eius dogmata fuere. Porro quod ad Socratem attinet quæuā

Timon

Theophrastus

Antisthenes

Heracleti dogmata

De anime natura

Fluminis in more
cuncta decurrere

Socrate

eius de illo snia fuerit cum eius legisset librum euripide sibi deferente ut Ariston ait diximus: cum de Socrate loqueremur. Seleucus tamen grāmaticus ait Crato niam quemdā in eo quem catacolymbitem inscripsit libro tradere Cratem qn dā hūc librū pmo græcis inuexisse: ac dixisse librū ipm delio aliquo indigere natatore q in illo nō suffocaret: inscribūt illū plerique musas: alii de natura: diodorus uero gubernaculū diligēs ad librā uitæ qdā sniam morū unius oium iustitū ornamentū. Aiūt illū cū rogaret cur taceret dixisse: ut uos loq; mini. Eius frui con tubernio & darius optauit: scripsitq; ad illū ita. Rex Darius histaspis filius heracli tū ephesium sapientē uirū salutāt: librū de natura scripsisti obscurū ad intelligēdū difficilēq; ad exponendū in plerisq; deniq; si ad uerbū exponat: uim quādā spe culatiōis cōtinere uidetur: mūdi qdē totius & quæ in eo fiunt oium quæ sunt i di uino motu cōstituta: in qb' plurimi hæserunt: assensumq; cōtinere: adeo ut & q cōplura legerūt ambigāt: cū recta abs te rō cōscripta uideat. Rex igit Darius hy staspis filius auditor eē tuus cupit: particepsq; græce eruditiōis fieri. Venias itaq; q primū ad cōspectū meū ac regiā domū. Græci. n. ut plurimū sapiētibus uiris ob seruādis minus depiti aspnanē quæ ab his recte fueint ostēta studiose & audien da & discenda. Apud me autem aderit tibi omnis honor: pmatuq; ois: quotidie que sollicita obseruatio & grata allocutio: uitæq; tuis mōtibus pbabilis. Vale: his ille ita respōdit. Heraclitus ephesus regi Dario histaspis filio salu. Quiq; morta les in terris sunt a ueritate ac iusticia se lōgius remouēt: auaritiæ at & inani gloriæ inexplēbiter intēdūt pditæ demētix causa. Ego at ois imemor neq; tiæ fastidiūq; deuitas ois inuidiæ domesticæ: supbiæ itē nunq; in psarū solū aduenirē paucis cō tētus: quæ sunt fm meā sniam: huiusmodi ille & aduersus regē fuit. Demetrius at in equocis ipm & atheniēses aspnanē ait: apud quos magna de illo erat opinio: & cū ephesus eēt cōtēptui nusq; alibi maluisse cōuersari: mēinit illius Demetri quo que Phalerius in Socratis defensione plurimiq; fuere q illius exponerēt librū: qp pe & Antisthenes & heraclides pōticus & Sphærus stoicus. Pausanias pte rea qui heraclitūtes appellatus est. Nicomedes quoq; ac Dionysius & ex grāmaticis Dio dorus: q opus illud nō de natura: sed de rep. dixit differere. Nāq; de natura disse rit in exēpli spēm inserta illic esse. Hieronymus at Scythinū quēdā iāborū poetā in illius librū metro iocari illūq; euertere dixit: multa autē epigrammata in ipm feruntur: sed & hoc.

Heraclitus ego: quid me uexatis iniquis

Non uos: sed doctos tam graue querit opus

Est mihi solus homo triginta milia: plures:

Nullus homo stygius hæc quoq; narro dies.

Item aliud.

Noli heraclitum rapido percurrere passu.

Est uia difficilis: luce papyrus eget.

In sua si doctus te duxerit atria uates.

Cuncta uidebuntur lucidiora die.

Quinque aut heracliti fuere: primus hic ipse: secundus poeta lyricus: cuius ē illa

Euripidis

Ariston

Seleucus

Crates Nota faciem

Diodorus

Darius

Delius natator

Histaspes

Darius

Darius epistola

ad heraclitū

& herac. rofer.

Demetrius

Demetrius phaleri

Socrates

Antisthenes

Heraclicus ponticus

Sphærus stoicus

Pausanias heraclicus

Nicomedes

Dionysius

Diodorus

Hieronymus

Scythinus

Callimach⁹ duodecim deorū laus: tertius elegia poeta alicarnassens I quē *Callimach⁹* fecit sic
 Heraclite mihi quidam tua funera dixit
 Et subito lachrymis immaduere genē.
 Venit & in mentem quotiens accessimus ambo
 Ad solem: ut nobis mutua uerba forent.
 Puulus es exiguus nunc hospes: sed tua musa
 Viuit: plutonis non timet atq; manus.
 Quartus lesbios qui macedonum scripsit historiam. Quintus ex industria ridicu-
 lus qui ex citharā pulsu transiuit ad speciem.

Xenophanes.

Dexius X. *Enophanes* *Dexii* sine *Apollodor* ait *Orthomenis* filius colophon⁹
 a *Timone* laudatur: deniq; ait *Xenophanē* moderatū: ac sine faustu fuit
 se: pulsus aut patria in *zacla* *Siciliae* moratus ē atq; catina. Sūt q; neminē
 audisse dicāt: neq; desunt q; *Botonis* *atheniēsis* auditorē fuisse asseuerēt. Alii ar-
 chelaū audisse: atq; ut *Sotion* ait *Anaximadrū* atate uixit. Scripsit aut uersu elegi-
 as & iambos contra *Hesiodum* atq; *Homerum* quā de diis dixere illis exprobrās
 ipse quoq; sua refarciebat poemata. *Thaletis* ac *pythagorā* opinionibus cōtraria
 sensisse fertur: epimenidēq; fugilasse. Fuit autē & lōgæuus maxime sicuti & ipse
 quodā loco testat dicēs sexagita & septē ānos se a patria peregrinātium eē cū tūc.
 xxv. eēt ānorū. Ait aut quattuor eē oīum rerū elemēta ifinitosq; mūdōs neq; ua-
 riabiles: nubes cōsistere cū solis uapor surū ferē: easq; aerē cogit: dei substantiam
 rotundā esse & globosā: nihilq; cū hoibus habere cōe. totū cernere totūq; audi-
 re: nō tamē respirare: simulque eē oīa mētē. prudentiā. aternitatē. primusque di-
 xit oē quod fiat corruptioni obnoxū esse. Aiamq; esse spiritū ait: & plurima de-
 teriora mēte esse. Tyrānis cōgrediendum aut minime aut suauissime. *Empedo-*
 cle aut dicēte sibi difficile iuueni iuuenē posse sapientē recte inqt. Nā sapiēs sit ne-
 cesse est q; norit explorare sapientē. Oīa icōprehensibilia eē primū hūc dixisse so-
 tion auctorē: sed fallitur: Scripsit aut de colophonis cōditione & de italia in eleā
 colonia uersus ad duo milia. claruit sexagesima fere olympiadē. Refert uero de-
 metrius phalereus in libro de senectute: panætiusq; stoicus i libro de trāquillitate
 filios illū suos ppris sepelisse mambus sicuti & *anaxagoram*. Videf aut a *pytha-*
 goricis pmenisco & *orestade*: ut *fauorinus* in prio cōmētariorū ait defecisse. Fu-
 it autem & alius *xenophanes* poeta iabicus ex lesbo atque hi quidem sparsim.

Parmenides.

Armenides eius auditor fuit: *piretus*que *eleathes*. eū *theophrastus* i e-
 pitome *anaximadrū* audisse tradit. licet aut *zenophanis* auditor fuerit:
 secutus tamen illum non esse: *sotius* item adiūctus est & *amenias* & *dio-*
 chetā *Pythagorico*: ut *Sotion* ait paupi illi quidem sed hōesto sane uiro ac bono
 quem etiam potius secutus est: ac uita functo sacellum adificauit. Cum & gene-
 re & opibus illustris esset: atque ab *amenia* non a *xenophane* ad quietam uitam
 inductus est. Primus hic terrā globosā dixit: ac rotundā & in medio sitā. Duoq;
 esse elemēta ignē. s. & humidū: illū opificis: hāc materiē tenere ordinem. Genera

Zanda
Orthomenis
Timō
Botō
Archela⁹
Sotio
Anaxima⁹
der
Hesiod⁹
Homer⁹
Thales
Pythago⁹
epimenidē
Tyrānis cō-
grediēdu
aut minie
aut suauiss-
me
Demetri⁹
phalere⁹
Panæt⁹
Anaxago⁹
Parmenisc⁹
Orestades
Fauorim⁹
Diret⁹
Theophra-
stus
Anaxima⁹
der
Amenias
Diochete
Sotio
Xenophanes

tionem item hominum ex sole primū esse ortā: solem ipsum calidū esse atq; frigi-
 dū: ex qbus cōstit oīa: aiam ac mētem idem esse: sicuti & *Theophrastus* in *phyli-*
 sicis meminit: tū fere oīum opiniōes exponeret: philosophiā quoque esse dupli-
 cem: aliam secundū ueritatem: alia iuxta opinionem: philosophiā & ipse carmie
 expressit: quē admodū *Hesiodus*: & *Zenophanes* atq; *Empedocles*: iudiciū rōis
 esse dixit: sentusque minus esse exactos & idoneos ad iudicādū: floruit aut olym-
 piade sexagesima nona: p̄mulsq; aiaduertisse uidef eundē esse uespum atq; lucife-
 rum: ut *Fauorinus* in qnto cōmētariorū ait: alii *Pythagorā* dicūt. Negat *Calli-*
machus: ipsius poema esse fertur. Ciuib⁹ quoq; suis scripsisse leges: ut *Speusipp⁹*
 in libro de philosophis ait: huius noie *Plato* dialogū inscripsit: uocauitq; *darme-*
nidem siue de ideis. Primus itē sermone interrogasse *Achillē*: ut *Fauorinus* ait in
 omnimoda historia. Fuit autē & alius *parmenides* orator q; artem scripsit oratoriā
 Melissus.

M *Elissus* *Ithegenis* filius *Samius* *Parmenidis* auditor fuit: & cū *Heracli-*
to itē collocutus est: quo tēpore illū ē ignorātibus cōmēdauit *epheus*:
 sicuti *Democritum* *Hipocrates* abderitis antea cōmendarat. Fuit autē
 & ciuilis i primis uir ciuib⁹q; maxime acceptus atq; carus. Vnde & praefectus
 classis electus magna uirtutis documenta dedit. Videbatur aut sibi loco omne in-
 finitū esse & imutabile atq; immobile: & unum sibi ipsi simile: ac plenū: motumque
 non esse: uecum uideri esse. De diis nihil diffiniendum dicebat: neque. n. illorum
 certam esse notionem fuisse hunc circa. lxxxiii. olympiadē *Apollodor* refert.
 Zeno.

Z *Eno Eleates* *Piretri*: ut *Apollodor* ait in *chronicis* filius. *Parmenidē*
 uero natura qdem *teleutagorā*: adoptione uero *parmenidis* filiū dixit.
 De hoc atq; *Melisso* *Timon* hac ait.
 Magnum robur non molle *zenonis* *plato* reprāhenforis.
Melissi multas phantāias supra: paucas infra.
Platonē sumpsisse plurima: maximaq; ad phāndū uires cōparasse. enim uero *ze-*
no *Parmenidis* auditor ac p̄dica fuit. Fuit aut procerā statura quē admodū *Pla-*
to in *Parmenide* notat: idēq; in *sophista* ipsum *eleaticū* *Parmenidē* uocat: inuen-
 torē aut *dialecticā* sicuti & *empedocle* *rhetoricā* fuisse. *Aristoteles* auctor ē. Fu-
 it & in *philosophia* & in *rep.* uir sane nobilissimus. Ferunt nempe ipsius uolumis-
 na sapiētiae plenissima. Is cū *nearchū* *tyrānum* siue *Diomedontē* deicere ac p̄fli-
 gare uoluisset cōprāhēsus ē: ut in *satyri* epitome ait *Heraclides* quo tpe cū de cō-
 leus & armis quā in *liparis* hahuit inq̄reref: nolēs ipm desertum destitutumque
 ostendere: oēs illius amicos cōiurationis esse cōcios dixit: deide cū de qbusdam
 dixisset qddā sibi ad aurē loqui uelle significauit: eamq; mordicus apprehensam
 non ante dimisit quam hāc dentibus perforaret. Idem passus quod *Aristogitō* *ty-*
ranneida. *Demetrius* uero in *aquiuocis* nasū ei abscidisse ait: porro *Antisthenes*
 in *successionib⁹* illū cū aicos nunciasset rogatū a *Tyrāno* eēt ne alius q̄spā dixit
 se: tu ciuitatis p̄nices: atq; ad stātib⁹ ita locutū ē admiror eqdē ueltra uecordiā
 ū horū grā quā nūc ego tolero *tyrāno* seruire decernitis. Demū p̄cām linguā in

Theophrastus
Hesiodus
Empedocles
Xenophanes
 Vesper & lucifer
 idē
Fauorim⁹
Pythagoras
Callimach⁹
Speusipp⁹
Plato
Achillis
Fauorim⁹
Ithegenes
Parmenides
Heraclitus
Democritus
Hippocrates
Apollodor⁹
Piretrus
Apollodor⁹
Parmenides
Teleutagoras
Meliss⁹
Timō
Plato
Parmeni-
des
Plato
Aristoteles
Neurch⁹
Diomedo
Satyris
Heraclides
Aristogiton
Demetri⁹
Antisthenis

ora tyrani conspuisse: cuiusq; continuo facto impetu lapidibus tyrannum obruisse: hac oēs ferme ita tradiderūt: caterū Hermippus illum in cauū lapidem iniectū contusumq; fuisse ait: & in hunc nos sic diximus.

Hermippus

Tu bona quesisti crudelis scena tyrani:

Eleus ut populus libera turba foret.

Fractus es aut inter mortaria cade tyranni

Non ego te zeno: sed tua membra cano.

Præclarus & in cæteris fuit zeno maiorūq; nō secus atq; Heraclitus quadā animi altitudie cōtempor. Nā & ipse prius qdem hylem: postmodū uero eleā phocen suū coloniā suāq; priam ciuitatem hūilem: bonosque tātū uiros nutrire solita dilexit magisq; atheniensū magnificentiā ad quos pgebat raro domi assidue cōmorās. Hic & achillem p̄s orationem cōpellauit: quis fauorius Parmenidem & alios cōpluris pfert. Placet aut illi mūdōs esse plures: uacuūq; nō esse: naturā oīum rerū ex calido & frigido aridoq; & humido fuisse p̄fectā: cū ista i alterutrū cōmutent: generationē hoīum e terra eē. aiāq; ita ex his oibus cōmixtā quæ p̄dixius ut a nullo eorū plusq; a cæteris obtineatur. Hūc aiūt cū maledictis agere idignari solitū: cōstantibusq; quibsdā dixisse: si maledicta æquo aio admittā: ne laudes qdē sentiā. Octo uero fuisse zenones cū de cittio loqueremur dixius Floruit aut olympiade. lxx. Leucippus.

Hyle
elea phocēsu
colonia

Achills

Fauorim

Parmenides

Zeno

Leucippus atomoz
audior

Leucippus Eleates siue secundū quosdā abderites: aut iuxta alios Milesius Zenonis auditor fuit. Placebat illi infinita eē oīa: & i se ipsa cōmutari: omneq; istud inane eē: plenuq; corporib; mundosq; fieri corporib; in hoc inane incidētib; & inuicē iplicatis: atq; ex motu secundū illorū incrementa naturā syderum fieri. Solem in circo maiori secundū lunā ferre: terram uhei: ac circa mediū uerti: figurāq; illius tympano similē: primus hic atomos p̄ncipia subiecit: sumati ista illi uisa sunt: sed sunt explicāda per partes. Omne qdē ut dixim; infinitū ait: huius partē plenā eē partē inanē & elemēta ait: mundosq; ex eis infinitos eē: & in ea dilabi: atq; dissolui. Sicut aut fieri mūdōs ex infinito p̄ ablationem multo corpora figuris oīgena in magnū uacuū ferri: eaq; in unū coacta unā uertiginē efficere: secundū quā offendere: ac circuiiri modis oibus atque ita discerni: ut seorsum similia quæ sunt sui similia petāt. Ceterū æq; libra cū ob multitudinē minime iā circūferri possint: exilia qdē ad exterius uacuū cōtēdere sic ordināte natura: cætera sub sydere: & in ea atq; in se iplicata inuicē cōcurrere: atq; ea cōuisione prius quadā concretionē efficere rotūdā. Hæc aut ueluti mēbranā subiistere cōtinētē in se oīgena corpora: quæ cū secundū mediū reluctationē circūuoluuntur tenuē p̄ gyrū mēbranulā fieri iuxta uertiginis attractū corporibus p̄petuis sep̄ cōtinētib; atq; ita fieri terrā: cōmanētib; quæ semel in mediū iniecta erāt: ipomq; rurū cōtinētō mēbræ: istar augei iuxta extremorū efflaetiā corporū: & dū uertiginem ferē quecūq; atigerit ea acquirere. Ex his qdā cōplicata cōcretionem facer. Primo qdē humidā ac luteā exsiccata. l. & circūacta cū totius uertigine: deide in cenā & agnita syderū efficere naturā: esseq; solis circulū extimū. Lunæ uero terra proximū: cæteris in medio istorū locatis: ac sydera qdem oīa ob celeritatē mo

tus ignescere. Solē uero inflāmari a syderibus: lunā solūmodo ignis parū ad cōionem admitti: solē lunāque deficere: quod terra ad meridiē uergat: quæ uero ad septētrionē sunt niuib; spurgeri & pruinis algei: in glaciemque cōcrescere: ac solem qdem raro deficere: lunā uero p̄petuis incrementis: ac detrimentis affici: q̄ sint iparib; circulis. Eni uero ut generatio: ita & incrementa mūdi eē & diminutiones & corruptiōes secundū quadā necessitatē: q̄ cuiusmōi sit ipse expōit ac differit

Democritus.

Democritus hegesistrati siue secundū alios athēocriti uel certe Damasippi secundū quosdam filius abderites siue ut alii putant milesius fuit. Magnos autem quosdam & Chaldaeos audiuit Xerse Rege patrii illius preceptores quādo apud illū hospitatus est relinquēte: ut etiā refert Herodotus a quibus & theologiā & astrologiā didicit: cū adhuc puer esset. Postmodum uero Leucippum cōuenit: & secundū quosdā Anaxagorā: cum annis. xxx. iunior: q̄ ille eēt. Refert Fauorinus in oīmoda historia Democritū de Anaxagora dixisse non illū esse quas scripserit de sole: ac luna opiniōes: uerū illo antiquores: ipsumq; sibi eas furatū eē: derogasse itē his quæ ille de mūdi cōpositiōe & mēte dixisset isesto aduersus illū aio. Cū ergo illū iprobarit quo pacto ille eius auditor fuit? Demetrius aut in æquocis & Antisthenes in successiōib; tradūt: illū in ægyptū cōtēdisse ad sacerdotes geometriā accepturū: & in psidē ad chaldeos atq; ad rubrū mare: non defuere q̄ dicerēt & gymnasophistis i idia cōgressum eē atq; i æthiopiā uenisse. Cūq; tertius eēt frater: diuississe substātiā minorēq; portionē: q̄ erat in pecunia sibi elegisse: qua illi p̄gre p̄ficicēti opus erat. hoc & illis dolo factū arbitratibus Demetrius ipsiq; p̄tē cētū talēta excessisse auctor ē: eūq; illa breui cōsumpsisse. Adeo uero studiosū fuisse: ut ex uicino gortulo sibi cellulā se ligeret ibiq; seipsū iclude ret: & cū aliquādo ipsius pater bouē ad imolandū adduxisset: ibiq; alligasset tam diu hoc ab illo nō fuisse cognitū: quoad hūc ille sacrificii obtētū excitauit ac bouis admonuit. Constat inq; illū athenas uenisse: atq; ob despectū gloriæ agnosci noluisse. Et cū agnouisset socratē ipsū a socrate fuisse ignoratū. Veni .n. athenas inq; & me nemo cognouit. Siq; dē platonis illic riuales sūt ait thraſylus hic profecto obscurus ac sine noie uenisset: q̄ deenopidis & anaxagoræ esset familia: cū alter in colloquutione socratē p̄ philosophia alloqat: cui & dixit philosophū quicq; certaminū uictori esse similem. Et erat re uera in philosophia pentathlust. i. quique certaminū. Nāq; naturalia moralia mathematica liberalium disciplinarum rationes artiumq; oēm pitiā callebat. huius illud est sermo opis umbra porro demetrius phalereus in socratis defensione ne uenisse quidē illū athenas dixit. Id autē profecto maius est: si quidem tantam contempit ciuitatem: non ex loco gloriam aucupari uolens: uerum loco gloriam imponere. Constat autem ex scriptis eius cuiusmodi fuerit Videtur aut: ut ait Thraſylus: & Pythagoreorum fuisse imitator. Ipsi enim pythagoræ meminuit illum singulari admiratione uenerās in æquuo opere. Adeo autem cernitur ab illo accepisse omnia: ut nisi temporum ratio obliteret: illum etiam audisse putaretur. Pythagoreorum tamen quempiam audisse Glaucus Rheginus æqualis suus indubitanter affirmat: refert autem

Hegesistrat
Athenocrit
Damasipp
Xerxes
Herodot
Leucipp
Anaxagoras
Fauorinus
Anaxagoras
Demetrius
Antisthenis

Demetri

Socrate

Plato

Thraſylus

Oenopides

Anaxagoras

Demetri phalere

Phalaris tyrimus ad polignotum . neq; a binlaductis sermone non ree umbra a samenthoribus egit timatum.

Socrate

Thraſylus

Pythagoras

Glaucus rhegin

Sermo opis umbra

Apollodor) & Apollodorus Cyzicenus Philolao illum in noticiam uēisse: illoq; familiariter
Philolao) usum fuisse. Curabat autē: ut ait Antisthenes etiam uarie probare phantasias: sæ
Antisthenes) pe solitarii uiuens atq; etiā sepulchra incolens: regressum ex peregrinatione hu-
Demetrius) millime uixisse. Ait q; ppe qui omnem substantiam cōsumperat: atque a Dama-
 so fratre per summam inopiam nutritum fuisse. Vbi ueto futura quædam prædi-
 xerat sequensque rerum euentus fidem prædictionibus fecerat diuinis iam hono-
 ribus dignus a plerisque iudicatus est. Cum uero lege cautum esset: ut q; patrimo-
 nium consumperat: sepulchro patrio nō dignaretur. Eo cognito: ut ait Antisthe-
 nes ne inuidorū & detrahentium pateret calumniæ: legisse illi constat magnum
 Diacosmum: quod cūctis illius operibus facile excellit: quingētis talentis honora-
 tus est: neque id solū uerum & æreis imaginibus: uitæque functus publice sepul-
 tus est: cum uixisset ultra centum annos. Ceterum Demetrius propinquos eius
 magnum illud opus recitasse refert: solisque centum talentis fuisse honoratos.
Demetrius) Hæc & Hippobotus ait. Porro Aristoxenus in naturalib; cōmentariis Platonē
Hippobotus) Democriti cōmentaria quæq; colligere potuit uoluisse cōburere. Verū ab amy-
Aristoxenus) cla & clinia pythagoricis fuisse prohibitum nihil id referre dicentibus. Iam enim
Plato) eos libros apud plerosq; seruari. Quod item ex eo colligitur: quod cū antiquos
Democritus) ferme omnis memorauerit sapiētes: plato democriti nulquam mētionem uilam
Amyclas) fecerit: ne in eis quidem locis ubi illi quidpiam contradicendum erat sciēs & pru-
Clinias) dens: ut intelligi datur: ne contra optimum philosophorū certamen inisse uide-
Plato) retur quem & Timon laudat illum ceteris præferēs: & auidissime legēdum mo-
 nens. Erat autē ut ipse in paruo diacosmo refert iuuenis quo tempore iam sex-
 uor uiuebat Anaxagoras illo minor natu annis. xl. Paruum uero illū diacosmū
Anaxagoras) ab se compositum refert anno post troiæ excidiū. d. c. xxx. fuit uero ut ait apollo-
Apollodor) dorus in chronicis olympiada. lxxx. ut autem Thrasylus in eo libro q; inscribitur
Thrasylus) de legendis democriti libris memorat. lxxvii. anno maior natu quā locrates: ata-
 te. s. Archelai anaxagoræ discipuli atq; ænopicie. Nāq; & huius mētionem facit.
Socrates) Meminit item & opinionis parmenidis ac zenonis. De uno ut maxime sua: ata-
Archelaus) te claro & abderite protagoræ: qui omnium consensu Socratis equalis fuit: refert
Anaxagoras) aut athenodorus in. viii. deambulationum libro: cū ad illū hippocrates uenisset:
Oenopides) iussisse eum afferri lac: inspectoq; lacte dixisse & capellæ primi partus & nigre est.
Parmenides) Vnde maximū diligentia suæ miraculū Hippocrati fecisse: sed & puellā hippo-
Zeno) cratis comittē prio die ita salutasse. Salue uirgo. postridie uero. salue mulier. Fue-
Protagoras) rat. n. puella nocte illa uitata. Moritur autē Democritus iuxta Hermippū in hūc
Socrates) modū. cum iam ex senio deficeret: & propinquus uideretur occubitus. mœrentē
Athenodorus) sororem quod illo in celebritate cereali morituro ipsa deæ uota exoluere neqret:
Hippocrates) bono animo esse iussit: panesque calidos sibi quotidie afferre. eos igitur naribus
Hermippus) admouens uiuum se dum ea transfret celebritas seruauit. Vbi uero dies illi trāsie-
 runt: tres autem erant: quieto sine conclusit uitam: ut hipparchus ait centesimo
 & nono atatis anno: nos sic lusimus in pammetro.
 Dixit opus sapiens unquam quis tale peregit.
 Fecit quale sciens omnia democrytus.

Lex in Antisthenis prodigos

Admiranda de democrito nota

Pammetri doru odor

Pammetri Diogenis luerty opus nota

Qui per tres tenuit præsentia funera soles
 In calidis panum hospes anhelitibus.
 Hæc uiri uita: hic occasus fuit. Sunt aut quæ ille opinatus est ista principia oium
 esse ato nos atq; inane: cætera omnia legitimū esse opinari. infinitos esse mūdos
 generationi & corruptiōi obnoxios. Nihil ex eo quod nō sit fieri: neq; in id quod
 haud quā sit corrupti. atomos præterea & magnitudine & numerositate esse i-
 finitos: ferri que in hoc toto ac rotari: atque ita cōcretiones omnes gignere: igne:
 aquā: aerē: terrā. Quippe & hæc ex atomis quibusdam constare: esseque passioi &
 inuentioni ob firmitatē ac soliditatē minime obnoxia. Solē item ac lunā ex huius
 modi uertiginibus tumorūque circūferentiis esse cōpositam: aiāque similiter
 quā idē esse quod mentē dicit itueri nos icidētib; in obtutus nostros rerū imagi-
 nib;: cūctiq; que secūdum necessitatē feiri: cū sit uertigo causa generationis oium
 quā necessitatē dicit. Finē uero esse rectū quietūq; animi statū: quē euthymia di-
 cit que nō ut qdā male itelligēs dixere idē sit qd' uoluptas: uerū secūdum quē
 animus magna trāquilitate cōstātiq; beatus est: dū nullo metu nulla superstitio
 ne aut alii quis perturbatiōe agitur. Eundē uero & εὐεστῶ appellat a bonitate
 cōstātiæ cōpluribusq; noibus aliis: quæ uero siāt eē legitima: natura uero indiui-
 dua atq; inane. Ita ille opinatus ā. Ceterū ipsius libros & thrasylus notauit atq; in
 ordinē digessit secūdū platonis quadripartitū sermonem. Sunt autē isti morales py-
 thagoras. de affectu sapientis. de his quæ sunt apud inferos. tritogenia. i. qd' ex ea
 tria fiant quæ humana cūcta cōtineāt: de probitate amaltheæ cornu: de sedatiōe
 animi: cōmentariorū uel domorū. Nā is quē appellauit euesto nō iuenit. atq; isti
 quidē morales. Porro naturales hi. magnus diacosmus: quē theophrastus leucip-
 pi eē ait. paruus diacosmus: mūdana descriptio: de syderibus uagis: de natura pri-
 mus. de natura hois siue de carne. ii. de mēte: de sensibus: Hos quidā simul scribē-
 tes: de aiā inscribunt: de liquoribus: de coloribus: de differētibus fragoribus πρῶ-
 ται ψρρυσμῶν κρατυντῆρια hoc ē iudicium ferētia: de supradictis: de imagi-
 ne siue de prouidentia. de pestibus norma. iii. ambiguarū. Et isti quidē naturales
 Porro icompositi sunt isti cælestes causæ: aeris causæ: plenæ causæ: de igne & his
 quæ sunt i igne causæ: causæ de uocibus: causæ de semibus: arboribus: fructibus:
 causæ de animalibus. iii. promiscue causæ de lapide. isti icompositi. Mathemati-
 ci uero hi sunt: de sententiæ differentis siue de cōtractu circuli & sphaeræ: de geo-
 metria: geometricorū numeri: de mutis ac solidis lineis. ii. explicationes: magnus
 a ius: siue astronomia ἀστρονομία: certamē: clepsidra: cæli descriptio: ter-
 ræ descriptio: poli descriptio: radiatorū descriptio. Hactenus de mathematica: de
 musica hi sunt de rhythmis & harmonia: de poesi: de carminis uenustate: de conlo-
 nis & dissonis rebus: de homero siue uerūū rectitudine & liguis: de carmine: de Homere)
 uerbis & de noibus. Hæc ille de musica. de medicina & de his quæ sub artem ca-
 dūt ista scripsit. prænotio de regimine uictus siue medicinæ linia: causæ intēpestiy-
 uis & tempestiuis: de agricultura siue geometrici: de pictura: de re militari & ar-
 mis ad pugnaudū necessariis: de his hactenus. Sunt qui seorsū & cōmentariis ista
 cōstituit: de sacris in baby lone iris: de his quæ sunt in meroe oceani nauigatio: de

Democriti dogma

Euthymia

Thrasylus Plato Libri democriti

Theophrastus Leucippus

Homere)

historia chaldaica: ratio: de febre & de his quæ ex morbo tussi agitantur: legales causa: chernica siue pblemata. Cætera quæ ad illum qdã referūt partim ex eius opusculis decerpta: partim omnino aliena cõsensu omniũ sunt. Hæc de illius uoluminibus. Sex aut̃ fuere democriti. primus hic ipse: secundus chius musicus: eodẽ dem autẽ tempore ambo uitam agebãt: tertius sculptor: cuius antigonus meminit: quartus quide templo dianę ephesiã scripsit: quintus epigrammatum poeta clarus & floridus: sextus pergamenus orator clarus..

Protagoras.

Protagoras artemonis siue ut apollodorus & dion in perficis ait: mæandri filius abderites fuit: ut heraclides ponticus in libris de legibus tradidit: qui illum & thuriis leges dedisse ait. Vt aut̃ eupolis i tragædia quæ inscribit̃ colaces refert: teius fuit. ait. n. nãq; est in intimis ptagoras teius. Hic & prodicus ceus libros prælegẽtes idẽ emolumẽta capiebãt. Plato deniq; in protagora graui uoce fuisse prodicũ ait. Audiuit autẽ ptagoras democritũ: uocabaturq; sapiẽtia: ut fauorinus in omnimoda historia refert: primusq; dixit duas oium rerũ esse rones iuicem cõtrarias: quibus etiam iterrogãdo utebatur. primus hoc agẽs atque in hũc ferme cœpit modũ: oium rerũ modus & mensura homo est earũ qdem quæ sunt ut sunt. Quæ uero non sunt ut non sunt: dicebatq; nihil esse animam citra sensus: sicut & plato refert in theæteto: omniaq; esse uera. Alio autẽ in loco in hũc cœpit modũ. De diis quidẽ statuere nequeo: neq; an sint: neq; utrũ nõ sint. sunt eni plurima quæ id scire phibeãt. quippe & summa rei obscuritas: & breuis hominis uita. Ob hoc aut̃ ille principiũ operis pulsus ab atheniẽsibus est. libri que illius in foro cremati sunt: sub præconis uoce a singulis: qui illos habebant requisiti. Hic primus mercedis gratia minas cẽtum exegit: primusq; tẽporis partes diffiniuit: ac tẽporis uires exposuit: orationumq; certamina fecit: & sophisma his qui contentionis studio delectantur iduxit: & omissa mente de nomine differuit ac superficiale & apertum illud contentionis genus: quod modo in usu est genuit. Vnde & ipsum timon mixtum contentiosumque appellauit. Hic & socraticũ dicendi genus primus mouit: antisthenisq; rationem qua demonstrare nititur contradicere nõ esse: ut plato in euthydemo loquitur: primus iste uersauit: primusq; ut ait artemidorus dialecticus in libro aduersus chrysippum: argumẽta ad quaestiones docuit: ac primus quã nuncupauit τὸ λην in qua onera portant inuenit. ut Aristoteles in libro de disciplina ait. Erat enim ualifer ut memorat sane epicurus: atq; aduersus democritũ hunc in modum elatus est: cum ligna dedisse uisus esset. Diuisit aut̃ rationẽ primus in quattuor: præcationẽ: interrogationẽ: responsonem: præceptũ: alii septẽ in partes distinxisse aiũt: narrationẽ: rogationem: responsonem: præceptũ: promissionẽ: præcationẽ: uocationẽ: quas etiã fundamenta orationis dixit. Porro alcidamas orationis quattuor partes dixit: dictionem: pronũciationẽ: interrogationẽ: appellationẽ. primũ uero librorũ suorũ de diis recitauit eum: cuius initiũ supra posuimus. Recitauit autẽ athenis in euripidis: siue ut quidã uolũt: in megalidis domo. Alii in lycio dicũt archagora theodoti filio sub discipuli persona recitãte. Accusauit autem pithodorus polizeli filius ad quadrin

Antigon)

Artemo
Apollodor)

Dio

Mæandor

Heracides

Eupolis

Prodicus

Plato

Democrit)

Fauorin)

Plato

Libri Protagore exul

ti

Timon

Socratic)

Antisthen)

Plato

Artemidor)

722w

Chrysipp)

Aristoteles

Epicur)

Democrit)

Alcidamas

Euripidis

Megalidis

Archagoras

Theodoti

Pithodor)

Polizeli

Polizeli

gentos. aristoteles euathlum accusasse ait. Sunt autem qui seruantur eius libri hi ars cõtionis: de lucta: de disciplinis: de republica: de libertate: de uirtutib9: de prisco statu: de his quæ sunt apud iseros: de his quæ nõ recte ab hominibus geruntur: de præcepto: de causa: de mercede: cõtradictionum. ii. Et ii quidem habent eius libri. Scripsit aut̃ & plato dialogũ in eum. Refert philochorus eo nauigãte i siciliã nauim qua ferabatur submersam fuisse. Idq; euripidẽ in Ixione significare. quidã illũ in uia defecisse iter agẽtẽ cum ad nonagesimum ætatis peruenisset annũ. siue ut ait Apollodorus. lxx. Porro in studiis philosophiã uersatũ annis. lx. ac circa. lxxx. & .iiii. olympiadẽ claruisse. Est & in hũc nrm ita se habens epigrãma.

Te quoque protagoram redeuntem fertur athenis

Nigra senem media regna petisse uia.

Cicropis urbs potuit: potuisti palladis urbem

Linquere: non potuit styx uiolenta fugi.

Fertur cũ mercedẽ aliq̃do exigeret: euathlusq; illius discipulus diceret: ac nedũ uici dixisse. At equidẽ si uicero quodcũq; uicero accipiã necesse est. sin uero tu uiceris id in tuum ius necessario cõcedet. Fuit aut̃ & alius protagoras astrologus: in quem & euphorion epicedium scripsit: tertiusque stoicus philosophus.

Diogenes apolloniates.

Diogenes apollothemidis filius apolloniates fuit uir physicus: & eloquẽtia & sapiẽtia iprimis clarus. Anaximenis auditorem fuisse antisthenes tradit. fuit aut̃ anaxagore temporibus. Hũc ait phalereus demetrius in soeratis defensione athenis magna inuidia lacesitum: ac ferme perichitatum. opinatus est ista. Elementũ esse aerem: mundos infinitos: & inane infinitũ: deũ sumq; aerẽ ac rarefcentem mundos gignere. nihil ex eo quod nõ sit fieri: neque in id qd minime sit corrupti. Terram esse rotundam atque in medio sitã: eãque cœpisse constantiã secundũ illã quæ ex calido est circũferentiã: ex frigido concretionẽ ac soliditatẽ accepisse. Est autem initium operis sui. Quia docere aliqd instituit: ei mea quidem snia opere præcium est certum & indubitatum præstare principiũ orationeque simplici atque pudica uti.

Anaxarchus.

Anaxarchus abderites diomenis smyrnei auditor fuit: alii metrodorichii auditorem tradunt. Hic se ne id qdem scire dicebat: qd nihil sciret. Porro metrodorũ alii nesum/chiũ/alu/ democritũ audisse tradũt. Anaxarchus igitur alexãdro etiã congressus ẽ. Floruitque circa centesimã & decimã olympiadẽ. Inimicum aut̃ habuit nicocreontem cypri tyrannũ. & cũ illum alexãnder aliquãdo in cõuiuio rogasset quidnã de cœna illa sentiret dixisse ferũt cũ cœper magnifice o rex: uerũ oportebat iã caput satrapæ cuiusdã apponi nicocreontẽ intues. Hoc ille audito indignatur post mortẽ regis cum nauu ferret anaxarchus iuitusq; applicuisse cyprũ: cõphẽsum eũ i laxũ cõcauũ iniecit: iussitq; ferreis malleis cœdi. Illũ pœna suã negligẽtẽ celebre id dictũ igeminasse aiũt. tũde tandem anaxarchi uasculũ. Nã anaxarchũ nihil teris. Iubẽte uero illo ipsius præcidi lingua: fama est pœsam mordicus in eius faciẽ cõposuisse. & est nrm in ipsum sic.

Aristoteles
Euathlus

Plato
Philochor)
Euripides
Apollodor)

Euphorio

Apollothemis

Anaximenes

Antisthenis

Demetrius phalereus

Socrates

Principiũ diogenis
Apolloniatis

Diomenis

Metrodor)

Democrit)

Alexandor

Nicocreo

Alexandor

Tundite microcreon cælla est panaria:rurlus

Tundite:anaxarchus sydera cælla petit
Et te transmittens hæc uerbula nubila dicet.

O male percussor tartara nigra subi

Hic ob animi cōstantiam & facilem uictū fortunatus appellabatur:hēbatque ad emēdandū maximā auctoritatē.alexandrū deniq; deum se eē arbitrantē cum ex ictu quodā sanguinē illi fluere uisisset: digito ostēdens ita affatus est. Hic nēpe diuinus sanguis nō ē. Plutarchus alexandrū ipsum amicis hoc dixisse refert. alias itēanaxarchū illi cū præbisset: ostēdisse calicē & dixisse feriet deū quispiam humana manu. Pyrrho heliensis.

Alexander

Plutarchus

Plutarchus

Plutarchus

Diocles

Apollodorus

Alexander

Driso

Stilpo

Anaxarchus

Gymnosophista

Ascanius

Antigonus

Carystus

Aenesidemus

Antigonus

Carystus

Anaxarchus

Anaxarchus

Anaxarchus

Anaxarchus

Anaxarchus

Anaxarchus

Anaxarchus

Anaxarchus

Anaxarchus

Anaxarchus

Anaxarchus

Anaxarchus

Anaxarchus

Anaxarchus

Anaxarchus

Anaxarchus

Anaxarchus

Anaxarchus

Anaxarchus

Anaxarchus

Solitarij uinebat raroq; re dabat do mu pyr rho

Nausiphanes

Pyrrho

Timō opus scripsit titulo σιλλοι φιλασσο φων fuit autē hic timō poeta philasius ut in ch. xta sequenti ait. scripsit & pythone & dalmos ut hic apparet

Fare senex pyrrho quonāmodo liber abisti. Utque sophistarum soluisti uincula uanz Mentis: quæ suadet: quæ sentit plurima falsa: Nec tibi iam curæ fuit hoc exquirere: cuius Aura nunc tellus græcorum tota tenetur: Vndeque & aut inquit mundi sunt singula firma. Et rursus in dalmis.

Quid facias pyrrho cupit hoc audire meum cor. Quod solus populis facili cum pace ministres Imperium. tanq; mundi si iuppiter esses.

Hūc autē athenienses et ciuitate honorauerūt: ut refert diocles: quod cotyn thracium iter emisset. Pie uero & cū sorore sua obstetrice uixit: ut eratosthenes i libro de diuitiis & paupertate refert quo tēpore ipse si opus esset publice aues quasque porcellosq; uenūdabat: domique i differens mūditiā erat. fertur ob eiusmodi in differentiam & scrofā lauare solitus. & cum sorori quandoq; succensuisset: philysta aut uocabat: argueretq; illū q; spia ut imemorem instituti sui: nō inq; muliercula docu mentū erit nræ indifferentiæ. Rursū cū se inuadētē canē repulisset: cānti cuidā graue iquit ē & pdifficile hoiem penitus exuere. Certādū uero pro uiribus primū qdē opibus. Sinaut uel rōe. Aduersum res autē illū & medicamēta putria & sectiones & ustiones sibi ulceris cuiusdā gratia inuectas tāta tulisse cōstātia: ut ora ne cōtraxerit qdē. eius hāc dispositionē & timon in his quæ scripsit ad pythone psequitur. philo quoque atheniēsis ipsius necessarius illū democriti maxime fuisse studiosū tū etiā homeri dixit illos eius uersiculos iugiter pnuciare solitū. Quale genus folium: tale est genus atque uirorum.

Diocles Cotys a pyrrho occisus

Philysta Graue: penitus hominē exuere

Timon Philo Democritus Homerus

Amplectiq; q; hoies muscis & auibus cōpararet. Illos itē plibenter & saepe proferre sicut & cætera illius quibus ifirmitas & inania studia atque pueriles hominum motus indicant. Possidonius autē de illo tale quiddā reuult. nauī aliquādo ferebatur: & cū focii tempestate acti mæstiores essent: ipse tranquillo aio perdurās pcellum i nauī edentē attendebat dicens: oportere sapientē hanc illius imitari securitatem: solus hūc numeius dogma etiā edisse ait. Huius pte rea mēorabiles isti fuerunt discipuli eurylochus: cuius id notatur uitū. Aiunt illū aliquādo ita furore instigatum: ut sumpto ueru cum carnibus cocum in forū uique persequeret & i helide quōibus discipulorū fatigatū abiecto pallio alphæū tranasse fluuiū. Erat autē sophistis ifestissimus: sicuti & timō refert. philo autē in disputatiōibus erat frequentior. Vnde sic & de illo ait. Hecateus præterea abderites: & timon philius poeta fillorum scriptor de quo dicemus: Nausiphanes quoque teius: Cuius plariq; epicurū auditor ē fuisse tradunt: eius discipuli fuerunt. hi oēs a magro qdem pyrrhoni: cæterū a dogmate aporetici & sceptici: prætereaq; & ephectici & zetetici appellabantur. Est. n. zetetica philosophia sic dicta: q; semper in ueritatis inquisitione uersetur. Porro sceptica qd' semper qrat & nunq; iueniat. Ephectica autem dicit ab euentu qd' s. post inquisitionē contineat assensio. Aporetica uero q; eius sectatores semper addubitet. atq; a pyrrhone pyrrhonii ut diximus denoiati sunt

Possidonius

Numeius Eurylochus Pyrrho questiones discipulorū fugies alphæū tranauit

Timon Philasius poeta fillorū

Hecateus Timon Epicurus Zetetica Philo sophia Ephectica Aporetica

Theodorus

Enimuero Theodorus i scepticis capitulis scepticā pyrrhoniā minime appellari oportet ait. Nā si qdem motus & agitatio mentis alterius cōprehēdi a nobis nō pōt: pfecto pyrrhonis affectū ignorabimus. At si illū ignoremus pyrrhonii quo pacto dicemur? praterq̄ qd̄ neque pyrrho primus sceptices inuentor fuerit: neq̄ ea dogma aliquod habeat. Rectius autē diceretur pyrrhonis moribus similis. ei⁹ secta principē homerū fuisse pleriq̄ autumat: q̄ is in suis scriptis de rebus eisdē prater ceteros alias aliter loquitur: neque diffinitē q̄cū dogmatis in morem aut ex snia asserit. Denique & septē sapientes in hoc genere fuisse uersatos: quorum illa sint. nihil nimis: & sponioni adiacet dānū: quo significetur qui firmiter ac sciens fidei ussor existat: illū e uestigio incōmoda sublequi. Archilochū item & euri

Homer⁹

Archiloch⁹

Euripides

Leptime fili talis hominibus glauca mens Mortalibus: qualem in dies facit iuppiter.

Item euripides.

Sentire quid dicunt miseros hos mortale: Suspensi enim sumus facimusque exta Qualicūq̄ uelis forte tu libenter.

Xenophanes

Zeno

Democrit⁹

Democrit⁹

Veritas in p̄fudo est

Euripides

Empedocles

Heraclit⁹

Hippocra

tes

Homerus

Sed & xenophanes & zeno eleates ac democritus secūdu eos sceptici sunt: ex quibus xenophanes qdem ait: atq̄ qdnā manifestū sit nullus uirorū nouit: neq̄ erit quispiā qui sciat. Zeno autē motū tollit dicēs: oē quod mouet neq̄ i quo est mouetur loco: neq̄ i quo nō ē. Porro democritus exclusis qualitatibus aut ait lege calidū & lege frigidū. Est autē cā atomi & uacūū: ac rursum cā quidē nihil nouimus. Nā ueritas i p̄fundo ē. plato itē id quidē quod uerū sit diis deorū filiis concedit. ceterū rōnem pbabilem p̄quiri. Euripides quoque dubitat an uiuere sit emori: moriq̄ uiuere mortales putēt. epedocles itē quedā uix dici posse: alia neq̄ auditu p̄cipi neq̄ mēte cōprehendi ait: idq̄ solū probari quod quisq̄ putarit. Heraclitus itidē de reb⁹ maximis quicq̄ cōiectādū adstruedūque temere negat. Hippocrates pari rōne ambigue atque humano more loquitur atque lōge ātea homerus uersatīlē ait mortaliū linguā: multosque sermōes igentēq̄ esse uerborū legē & q̄ quispiā dixerit. Eadē & auditurū: aq̄s uerborū uires: obiectōelque significās. Ita que huiusmōi sceptici sectarū oium dogmata euertere p̄stabāt nihil ipsi dogmatis rōne asserētes: atque ad ceterorū tantū enūciāda dogmata atque enarrāda p̄cedentes nihil diffiniēdo neque hoc ipsum qdē: ita & ipsum quoque nihil diffinire tollebant dicentes puta nihil diffinimus. Nā p̄fecto diffinirent: ceterū snias aliorū p̄ferimus nra ifirmitatis indiciū. Itaque & si annuētes hoc indicare possibile esset: at uoce diffinimus nihil. ex eo igit̄ quod dicūt nihil diffinimus: morbus qui app̄p̄t̄ dicif: q̄ neutra i partē snia p̄penius iclinet insinuat: ac p̄ id similiter qd̄ p̄ferunt nihil magis: atque ob id oi rōni rō obiecta reperit̄ & similia. Dicitur autē nihil magis ēr politiē de q̄busdā q̄si similia sint: puta nihil magis pirata malus est q̄ mēdax. uerū ab hmōi scepticis nō politiē sed negādo dī licuti ab improbate cū dī: nō magis scilla fuit q̄ chimera. Iplū uero magis aliquādo p̄ cōpationē p̄nūciatur ut cū dicim⁹ magis dulce mel q̄ uuā esse: aliq̄do itē politiē ac p̄ negationē

ut cū dixius magis p̄dest uirtus q̄ obē. significamus. n. uirtutē p̄desse nō obesse. Verū & ipsā uocē nihil magis eiuismōi hoies tollūt: sicuti. n. nō magis ē puidētia q̄ nō est: ita & nihil magis est q̄ nō ē. significat igit̄ ea uox sicut & timō i pythone ait nihil diffinire uerū hærere ābiguū. Porro q̄ uerbis oib⁹ inest uox: ea quoq̄ cogit assensus detentionē. Nā si qdē dissidentib⁹ reb⁹ uerba tātūde ualeāt: ueritatis ignoratio seq̄tur: ne huic quidē rōni deest rō q̄ aduerset. Quā & ipsa cū tulerit reliq̄s a se metipsa sublata p̄bit nō secus atque medicamēta q̄ ubi epota prius materiā ex hauserint & ipsa egerūt ac pereūt. Aiūt at dogmatici se nō mō nō tollere uerū & asserere rōnē. Solū itaque ministris utebātur rōnibus. neque. n. fas erat rōnē nō tolli: quē admodū dicere cōsueuimus locū nō esse: & locū oino dicere oportet: & si nō dogmatis at demōstrationis rōne. nihilque sed m̄ necessitatem fieri: & tamen necessitatē dicere oportet. tali quodā interpretatiōis mō utebātur. res nō eiuismodi p̄ naturā esse: q̄les uiderētur: sed uideri tātum atque ea inq̄rere dicebāt nō q̄ intelligerēt. qd̄. n. intelligit̄ liquet: sed quorū p̄ticipationē sensibus traderent. Est igit̄ pyrrhonis rō memoria qdā earū rerū q̄ uidētur siue quolibet intelligūtur sed m̄ quā oia oibus cōferūtur: eaq̄ cōperata lōge inutilia plenāq̄ p̄turbatiōis eē cernunt. Sicut ait anesidemus in itroductōe ad pyrrhōia. Porro ad eas q̄ in speculatiōib⁹ sunt: oppositiōes cū prius ostēderint q̄bus mōis res queq̄ persuadēat: eisdem nōis illarū fidē tollūt. Nā persuadere qdē ea q̄ sed m̄ sensus cōcorditer se hēnt & q̄ nunq̄ uel raro certe icidūt. Cōsuetā itē & q̄ legib⁹ uisa sūt: oblectātia quoque atque admirationi patentia. Demōstrabāt itaq̄ ex his q̄ cōtraria sunt persuasiōes aq̄s eē persuadentib⁹. porro ābigua sed m̄ cōcordiā earū rerū q̄ uel a spectui uel itelligētia subiecta sūt. x. mōis tradebāt: q̄b⁹ subiecta differre uidebātur. Ex his p̄mus ē q̄ cōstat ex aiāliū differētis ad uoluptatē & dolorē: cōmodaq̄ & icōmoda. Ex eo at colligit̄ nō eadē ab eisdē phātasias incidere. qd̄ q̄ eā pugnā necessario sequit̄ assensū cōtinere: q̄ppe aiāliū alia absque coitu gigni: ut sunt q̄ i igni uiuūt pyribiaque uocātur: phenixque arabicus atque terēnides: alia item ex cōgressū ut sunt hoies & cetera: atque alia sic: alia sic cōperata sunt. Quocirca ēt sensibus differūt puta aquila acutissime uidet: canis sagacissime olfacit. Est igit̄ ualde rōni cōsentaneum: quā differenter oculis incidūt: eorū itidem differre phātasias: atque caprā quidē uirgulata alimento esse hōi at amaritudinem gignere. Cicutā quoq̄ coturnici nutrimentū: hōi inferre perniciem. Suem itē simū edere: quem mime equus attingat: Secūdu ex hoium ingeniis per gentes cōparatiōelque colligit̄. deniq̄ demophoon mensis p̄fectus alexātri ad umbrā calefiebat: solo leque rigebat: andron item arguus ut ait aristoteles per arida libye loca absq̄ potu iter agebat: alius item medicina: agriculturā alius: alius mercaturā studiosus est. atque ista qdem aliis profunt aliis obsunt: qua ex re continendus assensus est. Tertius ex differentibus sensuū poris accipitur: nāque malū aspectui qdem pallidū: gustui dulce: tactui lene: olfactuique fragrātia odoris gratissimum incidit eademque forma p̄ speculorū uarietate non eadem cernitur. Cōsequens igitur est qd̄ appet nō magis id esse q̄ aliud. Quartus circa effectū cōiter uicissitudinesque uersatur: puta sanitatem: morbū: sōnū: euigilationē: gaudiū: tristitiā: iuuentam

Aenesidemus

Pyribia anima lia

terēnides

Cicutā coturnici nutrimentū

Demophoo

Andron

Alexātri

der

Aristo

telis

Demophoo alexātri p̄fectus ad umbrā calefiebat: solo rigebat. & andron per arida libye loca absq̄ potu iter agebat.

seneſtam: audaciam: metum: indigentiam: copiam: amicitiam: odium: calorem
 frigus: ſpirare ſpiritulq; meatus itercludi: alia itaq; uidentur quæ icidūt præter diſ-
 ſpoſitiões q̄ ſlibet. Neq; n. qui ueſani ſūt præter naturā ſe habēt. Quid. n. illi ma-
 giſ q̄ nos. nāq; & nos ſolē ueluti ſtātē ituemur. *Theon aut tithoreus* ſtoicus dor-
 miēs i ſomnis ambulabat: *pericliſq; ſeruus* in ſommo tecto. *Quintus* circa leges
 atq; iſtituta fabuloſaſq; p̄batiões atq; artificialia ſœdera dogmaticaſq; opinionēs
 uertit. In eo cōtinentur quæ de honeſtis ac turpibus: ueriſq; & falſis: deq; ſūmo bo-
 no: de diis & generationib; & corruptione oīum quæ apparēt: diſputant: deniq;
 quod apud alios iuſtū: apud alios iniuſtū eſt. Idēq; aliis bonū: aliis malū putatur.
 Nā plis qdē filiabus miſceri legitimū eſt: Id uero græcis nefarium exiſtimaſ: atq;
 maſſageta: ut *eudoxus* qdē in prima p̄odo refert: uxores habēt cōes: græci eam
 coionē deteſtant. cilices itē ieiuniis gaudēt: græci nō ſic. de diis quoq; alii aliter ſē-
 tiūt. q̄ppe illorū p̄uidētia alii cōfiteſ: alii negāt: ægyptii quoq; cōdiētes ſepeliūt
 corpora: romani uero icendētes: p̄æneſq; in ſtagna p̄iciētes. Vnde circa ueri p̄-
 feſſionē cōtineſ aſſenſio. *Sextus* in cōgreſſionibus ſocietatibuſq; cōſiſtit: ſecūdū
 quē h̄q; de nihil p̄ ſe & itegre apparēt. ſed cū aere ac lumine liq; do ac ſolido calore
 frigore: motu: euaporatiōe: ac uiribus aliis. *Nēpe*. n. purpura colorē ſui uariū præ-
 fert ad ſolē ac luna & lucernæ igniculū. Color itē noſter diuerſus ſub meridiē ap-
 parēt: & ſol itidē: lapis itē qui a duobus in aerē tollit: in aqua facile trãſferit. Siue. n.
 grauis exiſtēs ab humore leuigatur: ſiue lanis ab agere grauatur. Ignoramus igit̄
 qd ſcorium ſit: ueluti in unguēto oleū. *Septimus* circa reſſiones & poſitiões q̄
 dā & loca & ea quæ in locis ſunt uerſatur: p̄ eū quę uidētur magna eē: modica ap-
 parēt: q̄drata: rotūda: plana: tumulis plena: recta p̄fracta: pallida coloris alterius.
 Sol denique lōginquū q̄ ſit ab eē uidēt. mōteſq; de lōge aerei ac lenes: e uicio aſpe-
 ri eē cernūtur ac p̄rupti. Sol itidē oriēs qdē alius uidetur alius cū medio celo ſe ſu-
 derit. Atque idē corpus in nemore aliud: aliud i patulis cāpis apparēt effigieſque
 p̄ter p̄pria poſitionē & colūbæ collū in cōuerſione uidetur. Quoniā igit̄ extra
 loca & poſitiões iſta cōſiderari nequeūt: illorū quoque natura ignorat. *Octauus*
 in q̄titate earū rerū ſiue calore uel frigore uel uelocitate uel tarditate ſiue pallore
 ſiue calore imutato cōſiſtit. Nāq; uinū modice ſūptū firmat ac roborat: imodice
 ſtatū mētis euertit. idē. de cibo & ſimilibus. Nonus eſt q̄ p̄ter ſolē naturæ morē
 uel nouū uel rarū cōtingit. denique terræ motus apud quos crebro cōtingūt ad
 mirationē nō ſunt. ſol itidē q̄ quotidie cernitur. *Decimus* ex alterna collatiōe cō-
 ſtat: puta graue ad leue: forte ad ibecillū: maius ad minus: ſupius ad inferius: dex-
 trū. nō per naturā dextrū eſt: uerū ex ſiniſtri collatiōe intelligitur. nā ſi tollatur ſini-
 ſtrū: dextrū nō erit. Eadē rōne & pater & frater q̄ ſi ad aliqd dicūtur: & dies ueluti
 ad ſolē: atque oīa ueluti ad mentē. q̄ igit̄ ad aliqd dicūtur p̄ ſe ipſa icognita ſunt
 Atque hi qdē. x. modi ſunt quos p̄diximus. *Cæterū* *agrippa* hiſ q̄nque alios in-
 uexit: eū q̄ ex diſſonātia colligitur: & q̄ in infinitū p̄greditur: & eū q̄ ad aliqd dici-
 tur: quique ex tanq̄ p̄bato: & q̄ p̄ inuicē cōſicitur. Qui igit̄ ex diſſonātia: q̄nē
 quæcūque fuerit apud philoſophos p̄poſita: ex coniuētudine ingentis pugna &
 perturbationis indicat plenā. qui uero in infinitum procedit quicquid quaſitum

fuerit affirmari minime permittit: quōd aliud ab alio fidem capiat atq; ita in infi-
 nitū res prodeat. Qui aut̄ ad aliqd nihil percipi ſecūdū oīa dicit: ſed cū altero:
 quocirca & ignota eſſe. Porro tanq̄ ex p̄bato cōſtat modus: cum putāt quidē ex
 ſe ipſis p̄cipia rerū oportere p̄cipi quali p̄babilia: neq; ulterius: inq̄ri quod futile
 atq; iane eſt. *Cōtrariū*. n. qui ſpiā ſubiiciet. per inuicē aut̄ modus cōſiſtit cum quod
 quaſitā rem firmare debuit: ipm̄ opus habet ab eo quod quaſitū fidē capere: pu-
 ta ſi poros q̄ ſpiā iccirco eſſe aſſeueret quod uapores ſiant: ipm̄ ad affirmationē ſu-
 mit: quod minime debuit. Tollūt aut̄ iſti oēm demonſtrationē: oēm q̄ iudiciū & ſi-
 gnū & cām & motū atq; diſcētia & generationē: & qd̄ natura q̄ppia aut bonum
 aut malū ſit. Oīis. n. aut̄ demonſtratio aut ex demonſtratis rebus cōſtat: aut ex nō de-
 monſtratis. Si igit̄ ex demonſtratis & illa demonſtratiōe aliqua egebūt: atq; ita i ſini-
 tū p̄geſ. Sin uero ex nō demonſtratis ſiue oīa ſiue qdā ſiue unū etiā ſolū diſſideat
 totū etiā demonſtratiōe carere: qd̄ ſi uidentur inqunt qdā eē q̄ demonſtratiōe nō ege-
 ant: mirra illorū ſinia ē. Si nō intelligūt hoc ipm̄ iprimis qd̄ fidē hēat ex eis p̄batio-
 ne indigere. Neq; n. q̄ttuor eē elemēta ide aſtruedū ē: q̄ttuor ſint elemēta. p̄te-
 rea ſi negētur particulares demonſtratiōes: generalē quoq; demonſtrationē tolli ne-
 ceſſe ē: Vt aut̄ ſciamus demonſtrationē eē: iudiciū erit neceſſariū. Itidē ut iudiciū
 eē nouerimus: demonſtratione opus erit. Vnde utraq; cū ad inuicē referātur in cō-
 p̄hēſibilia: ſunt quonā ergo mō p̄cipiātur q̄ manifeſta ſūt: ſi ignoreſ demonſtratio?
 Quærit̄ at̄ nō an talia appareāt: uerū an p̄ ſubſtantiā ita ſe hēant ſtultos uero dog-
 maticos dicebāt. qd̄. n. ex tanq̄ p̄bato cōcludit̄: nō cōtēplatiōis uerū poſitiōis rō-
 nē hēt. Porro cuius rōne etiā ip̄oſſibilib; argumētari licet. cæterū q̄ arbitrent̄ mi-
 nime oportere ex hiſ q̄ ſecūdū circūſtātia ſunt uerū iudicare: neque ex hiſ q̄ ſecū-
 dū naturā ſunt leges ferre: eos dicebāt mōs rerū oīum ſibi diſſinire nequaq; intue-
 tes qd̄ appareat: oē id ſecūdū reluctance affectūq; apparere. Siue igit̄ uera oīa
 eſſe ſiue falſa oīa dicendū eſt. Sin aut̄ qdā uera ſunt: quonā ea diſcernemus mō?
 Neque. n. ſenſū q̄ ſcdm̄ ſenſū ſunt: cū oīa ſibi uidātur æq̄lia. neque intelligentia ob-
 eandē cām. Hiſ aut̄ e exploſis iudicibus nulla iudicādi uis reliqua cernitur. Qui
 igit̄ aiunt de aliqua ſiue ſenſibili ſiue intelligibili re aſtruit: prius q̄ de ea re ſunt
 opinionēs conſtituere debet: alii enim iſta: alii iſta abſtulerunt. Neceſſe eſt autē
 uel ſenſū uel intelligentia iudicari: cæterum de utriſque contentio eſt. Non igit̄
 poſſibile eſt opinionēs de rebus ſenſibilibus intelligibilibuſque iudicare: ſiue pro-
 pter eam quæ eſt in intelligentiſ pugnam: omnibus renanciandum eſt: tolletur
 meſura: qua cuncta diligenter exacta uidentur. omnia igit̄ æqualia arbitrabū-
 tur. Ad hęc aiunt qui nobilicū inqunt quod appareat probabile ſit nec ne: ſi qui-
 dem probabile eſt nihil aduerſus illum dicere poterit: cui contra uidetur. Sicut
 enim ipſe probabilis eſt qui apparere dicit: ita & aduerſarius. Sin autem non pro-
 babilis neque ipſi credetur qui apparere dicit: quod autem perſuadet: uerū eſſe
 arbitrandum non eſt. Neque enim idem omnibus p̄ſuadet: neque eiſdē iugiter.
 Fit aut̄ perſualio etiā præter id quod extrinſecus eſt: ſiue præter dicentis opinio-
 nem: ſiue præter curā ſiue præter ſuauitatē: ſiue præter conſuetudinem: ſiue præ-
 ter id quod gratum eſt. Tollebat autem & iudiciū iſta ratione. Siue iudicatum
 eſt iudiciū. n. ſiue iniudicatum. At ſi quidem iniudicatum eſt improbatum conſiſtit

exciditque a veri falsique iudicio. Sin uero: iudicatum unum erit eorum quae per partes iudicantur. Itaque si idem est & iudicare & iudicari: id quoque quod iudicium iudicauit ab altero iudicabitur. Illudque rursus ab alio: atque in infinitum procedet: praeterquam quod de iudicio sententia concors non est. aliis hominem iudicium esse dicentibus: aliis sensum: alii rationem quibusdam item perceptibilem phantasiam: atque homo quidem & secum & cum aliis dissidet: quod ex legum consuetudinumque differentiis constat. Porro sensus falsa renunciat. ratio autem discordat: perceptibilisque phantasia ab animo iudicatur: animusque ipse uariis motibus uertitur. hac ergo ratione ignotum est iudicium: ac per id ueritas quoque ignoratur. Signum item esse negant. nam si quidem si gnatum est inquit: aut sensibile sit necesse est aut intelligibile. ac sensibile non est. nam sensibile commune: signum uero proprium est: ac sensibile quidem secundum differentiam: signum uero eorum quae ad aliquid dicuntur est. intelligibile item non est. Nam intelligibile non est siue quod appareat ex eo quod uidetur: siue quod non appareat ex eo quod non uidetur: siue quod non uidetur ex eo quod apparet: siue quod uidetur ex eo quod non apparet & apparet. signum ergo non est. Nam nullus istorum signum esse potest. Ex eo autem sequitur nihil incertum comprehendere posse. Nam per signa dicuntur obscura comprehendere. Causam item hac ratiocinatione tollunt. causa eorum quae ad aliquid dicuntur est. quippe ad causale est. Quae uero ad aliquid dicuntur solummodo intelliguntur: non autem existunt. & causa igitur tantum intelligitur. Nam si quidem causa est: illi deesse non debet cuius dicitur causa: alioquin causa non erit. At sicuti pater nisi adsit is ad quem pater dicitur: nequaquam pater est: ita & causa. Non autem adest ad quod causa intelligitur: neque enim generatione neque corruptione neque aliud quippiam. non ergo causa est. At qui si quidem causa est siue corpus corporis est causa: siue incorporale incorporalis. Nihil est autem horum. non igitur est causa. nam utraque eandem habet naturam: & si alterum dicitur causa in quantum corpus est & reliquum corpus cum sit efficietur causa. At si communiter ambo causae erunt nihil erit patiens. Porro incorporeum incorporei nequaquam causa erit. ob eadem rationem incorporeum item corporis causa non erit: quia nihil incorporeum corpus facit. corpus item incorporei causa non est: quia quod sit ex patiente subiecta materia esse debet. Nihil autem patiens ex eo quod incorporeum sit: nec ab aliquo quidem sit. non est igitur causa: atque ita colligitur minime subsistere principia rerum. Aliquid enim sit necesse est quod facit atque operatur. Eni uero neque motus est. nam quod mouetur uel in loco ubi est: uel in eo ubi non est mouetur. in quo autem non est neque mouetur. Non est igitur motus. Disciplinam item hoc modo auerebat. Si quid aiebatur docetur siue quod est eo ipso quod est: siue quod non est eo ipso quod non est docetur. neque uero quod est eo ipso quod est docetur: Neque natura oium quae sunt: oibus patet atque cognoscitur. neque id quod non est eo quod non est. Ei autem quod non est: nihil contingit: ita ne doceri quidem: ne generatio quidem inquitur est. Oeque. n. fit quod est: est quippe. neque quod non est. neque. n. subsistit. quod autem non subsistit: neque est: neque fieri quidem meruit. Natura quoque bonum aliquid aut malum esse ita negat. si quid autem natura bonum aut malum est. omnibus bonum aut malum esse debuit: quemadmodum & nix oibus atque frigida est nihil est autem bonum aut malum quod sit commune omnium. non igitur est natura bonum aut malum. Aut. n. oem quod a quopiam putatur bonum dicendum est: aut

non omne. At omne quod dicendum non est: namque idem ab aliquo putatur bonum: sicuti uoluptas ab epicuro: ab aliquo e conuerso malum. Contingit igitur id quod fieri non potest idem & bonum esse & malum: quod si non oem quod ab aliquo putatur: bonum dixerim: necesse erit nos discernere opiniones: quod per rationum uim possibile non est. Ignoratur itaque quod sit natura bonum. Licet autem totum conclusionis illorum modum ex his: quae reliquae monumentis aduertere. At. n. pyrrho quod ipse nullum reliquit opus: uerum discipuli & necessarii sui. Timon & anesidemus numeni usque atque nauisphanes atque alii huiusmodi contradicentes dogmatici autem illos & comprehendere & dogmata afferre. nam in eo quod arguere: & ceteros euertere conatur. perfecto comprehendit: atque in eo ipso & asserunt & dogmata inserunt. Nam cum se nihil diffinire autem: ois rationum rationem obiecta esse ratione: ea ipsa & diffinunt & dogmata proferunt contra quos illi respondet. Atque ea quae patimur ut homines fatemur. nam & quod dies sit: quodque sit generatio: quodque uiuamus & cetera in hunc modum quae in uita nostra manifesta sunt scimus. ceterum in his quae dogmatici asserunt ea se ratione comprehendere dicentes: ueluti in certis continentem assensum. solas uero passiones agnoscimus. Namque & nos uidere confitemur nosque id intelligere scimus: uerum quo pacto uideamus aut intelligamus ignoramus quodque hoc albam uideat narrando dicimus: non asserendo an uere ita sit. Porro de ea uoce: quae nihil nos diffinit dicimus atque similibus quae dicuntur non dogmatibus neque. n. similia sunt his quae illi asserunt puta globosus sphaerae istar sit mundus: nam id quod incertum est. haec uero certae consensiones sunt in eo. itaque quod nihil diffinire dicimus: neque hoc ipsum diffinimus. rursus illos dogmatici uitam etiam tollere asserunt dum omnia ex quibus uita constat euerunt. contra eos illi metiri arguunt. non. n. uisum se auferre sed quo modo se habeat uis uidentem ignorare se dicunt. Atque quod apparet ponimus non quod tale quale cernitur sit. ignis item incedia sentimus: uerum non habeat incedendi naturam assensum continemus: quodque moueat quispiam & quod intereat uidemus: uerum ista quo pacto fiat ignoramus. Eis igitur autem solum reluctamus: quae conspiciuntur rebus proxime assuntur incerta. Namque dum estigie eminentias habere dicimus quod uidetur exponimus. cum uero non habere eminentias asserimus: non iam quod cernitur sed aliud dicimus: Unde & timon in pythone ait non excessisse consuetudinem: atque in dalimis ita dicit. at quod uidetur omni robore quocumque puenerit: atque in libro de sensibus quod inquit. istud dulce sit non aio: quod autem uideatur assentior. anesidemus quoque in primo de pyrrhonis rationibus nihil ait per modum dogmatis diffinire pyrrhonem propter contradictionem: uerum quae sunt conspiciuntur sequuntur eadem ferme ait in libro contra philosophiam & in libro de quaestione. Zeuxis item anesidemi necessarius in libro de duplicibus rationibus: antiochusque laodiceus & appellas in agrippa ea solum ponunt quae uidentur: Est igitur iudicium secundum eiusmodi scepticos quod uidetur: sicuti & anesidemus ait. in ea sententia & epicurus fuit. Porro democritus nihil se nosse ait eorum quae uidentur. Quaedam uero ex his ne esse quod. aduerlus huiusmodi iudicium dogmatici autem ab eis ipsis uarias phantasias incidere quemadmodum a turre uel rotunda uel quadrata. Scepticus si neutrum praefert sine effectu erit. sin uero altera sequitur: non iam inquitur aquas uires his quae uidentur reddet: Ad quos autem sceptici: quod quando uariae incidunt phantasiae uerasque uideri dicemus: atque iam uisibilia ponere quia uidentur: postremo autem sceptici assensus continentiam eam asserunt quae sequatur: umbrae in morem

*Epicurus**Timon**Anesidemus**Nauisphanes**Timon**Anesidemus**Zeuxis**Antiochus**Appellas**Agrippa**Anesidemus**Epicurus**Democritus*

animo tranquillitate atque constantia: ut ait & timo & anesidemus. neque enim ista aut surgeremus aut eligeremus quae in nobis sunt: quae uero in nobis non sunt sed per necessitatem uitare non possumus ut est scepticos esurire & sitire & dolere. neque enim ista ratione auferri possunt. dicentibus uero dogmaticis posse uiuere scepticos non detractando si iubeant etiam praem necare: respondet illi de dogmaticis quomodo uiuere poterit & abstinere quoniam non de mundanis & obseruandis: itaque & eligimus aliquid ex consuetudine & fugimus & legibus utimur. Sunt autem qui dicant scepticos sine dixisse tranquillum animi statum. Sunt item qui mansuetudinem.

Timon nicaeus.

Timon appolloniates nicaeus (de quo in .i. commentariorum in fillos libro diximus) opus suum ille tiberio caesari dedicauit. Timonem asserit patre timarcho genere philiasiu fuisse: iuuenemque saltationi operam dedisse: choreasque duxisse. postmodum uero choreis repudiatis megara se ad silponem contulisse: qui cum diutius comoratum rursus in priam redisse: uxoremque duxisse. Tum in elide uenisse cum uxore ad pyrrhonem: ibique moratum esse: quoad illi filii nati essent quorum quod maior natus erat: xanthum uocasse: medicinaeque docuisse: uicque & instituti sui successorem reliquisse. Erat autem sicut & sotion .i. eloquentia & sapia insignis cum tamen egeret alimentis in hellepontum propotidem concessit: atque in chalcedone philosophiam & oratoriam exercens multum admirationis emeruit. Hinc iam locupletior factus athenas profectus est: atque illic ad obitum usque perseuerauit cum breue tempus thebis egisset: antigono ite regi & ptolomaeo philadelpho cognitus & carus fuit: sicut ipse in tabis illi attestat. Et ait inquit antigonus & potationis studiosus atque philosophus iterdum uacabat. Namque & poemata conscripsit & uersus & tragicas & satyras & comedias. xxx tragicas uero. lx. fillos ite & cinados. ferunt ei & libri uarii ad .xx. uersuum milia tendentes: quorum & antigonus carythus meminit: qui uita ipsius conscripsit. filiorum uero li. iiii sunt in quibus utpote scepticus in dogmaticos omnia maledicta atque conuicia itorquet. ex his primus planam atque simplicem habet interpretationem enarrationis in modum. porro secundus & tertius dialogi spem tenet. Vide autem zenophanem colophoniuque de singulis inquirere. Illeque si respodere. atque in .ii. quidem de antiquioribus. In .iii. autem de posterioribus agit. Unde illum quidam epilogum inscribere: primus autem eadem continet praeterquam quod poetis illa ex plona sua est. Hoc autem illius fuit initium. Mortuus est autem annorum ferme .lxxx. ut ait antigonus & sotion in .xi. Hinc ego luscum didici. nam & ipse cyclope se appellabat. Fuit & alter timon hoies in primis exosus. Fuit autem philosophus timon horrore studiosus maxime ac solitudinis amans quemadmodum & antigonus refert. Fuit & hieronymus pipateticus de illo dixisse. sicut apud scythas & qui fugiunt & qui piecuntur: sagittas itorquet: ita & apud philosophos alii persequendo discipulos capiunt alii fugiendo: quemadmodum & timo. Erat autem. acri ingenio atque ad irridendum promptus & uehementis: satorque illustris: & poetis fabulas scribere aptissimus & poemata componere. alexandrum uero & homerum tragicarum locios accersere gaudebat. & cum uel ab ancillis uel a canibus perturbaretur uersificare solitus erat. nihil atque studeat atque tranquillam uitam apprehendere. aut aratum ab illo quassisse quo pacto quippiam homeri poema sine menda consequi posset: illi quoque dixisse: si antiqua le-

Sillorum libri tiberio caesari dicati

Timarcho) Stippo Pyrrho Xanthus Sotion

Antigon) Ptolome) Antigon) Antigon)

Sillorum libri tres timonis quamate ria essent

Xenophan)

Antigonus Sotion

Timon misa thropos al ter ab isto philo sopho

Antigon) Hieronym)

Alexander Homer)

Arat)

Nota librorum menda q pucto tollant

Homer)

gat exemplaria non ea quae nuper emendata sunt: neglecta quoque apud illum poemata iacebant aliquando & corrosa adeo ut cum & zopyreo oratori quiddam recitaret e uolueret uolumen & quod occuraret legeret: in medio ferme operis principium notaret autulum loco aetienus ignorans. Adeo uero indifferens ac facilis in uictu erat ut nullum prandii tempus obseruaret. aiunt autem ipsum cum uidisset arcelilaum assiduum tatorum icedentem mediu dixisse quid huc tu uenisti ubi nos liberi sumus: assidueque dicere solitus erat ad eos qui sensus cum animi attestacione diiudicant conuenit at tagaque & numenius. consueuerat & ista ludere. Denique ad eum quae cuncta mirabatur ait. quid autem non miraris: quia .iii. cum simus .iiii. habemus oculos? Erat autem ipse luscus & dioscorides discipulus eius. Rogatus autem aliquando ab arcelilao cur ex thebis ad esset: ait ut uos in aperto intuentis rideam. arcelilaum tamen cum in sillis carperet: laudauit illum in eo libro: qui inscribitur arcelilao de canis. huius successor ut menodotus refert nemo fuit: sed eiulce defecit institutum: donec illud ptolomaeus cyrenaeus instaurauit. Porro hippobotus & sotion ipsius auditores fuisse tradunt dioscoridem cyprium & nicolochum rhodiū euphranoremque seleutium & praylum a troade qui adeo constanti aio fuit ut tradit philarchus historicus: ut pateret se iniuste ueluti proditorum cruciari ciues ne uerbo quidem supplici exorans. euphranorem autem eubulus alexandrinus audiuit eubuli uero ptolomaeus auditor fuit. Eum uero sarpedo & heraclides audiere. Porro heraclidem anesidemus gnosis audiuit: quae pyrrhoniarum rom. viii. conscripsit libros. anesidemum zeutippus polites: zeutippum uero zeucis qui goniopus dictus est. Hinc antiochus laodiceus ex lyco: quem rursus menodotus nicomedes medicus empericus & theodasiaodiceus audiere. menodotum autem herodotus ariei filius tarfensis. Herodotum uero sextus empericus audiuit: cuius sunt decem illa uolumina. Aliaque pulcherrima. Porro sextus saturnius audiuit cognomento cythinas & ipse empericus.

Picurus Neochis & charesstratae filius patria atheniensis: pago chargettius ex phildarum familia: in methrodoro libro de ingenitate refert: fuit. Sunt qui illum dicant & in primis heraclitus in sotionis breuacione: cum athenienses samum torti essent: illic nutritum esse: ac demum .viii. x. agentem aetatis annum rursus athenas concessisse: quo tempore xenocrates in academia: aristoteles chalcide scholam habebant. Defuncto autem alexandro macedoniae rege & atheniensium sub perdicca afflictis rebus colophonem se ad patrem contulisse. Vbi cum aliquodiu comoratus esset: congregassetque discipulos: athenas iterum redisse sub anaxicrate: ibique aliquatenus cum ceteris communiter habitum esse: Deinde seortum sectam a se uocatam constituisse. quarto decimo uero aetatis anno philosophiae dare operam coepisse ipsemet testis est. Apollodorus autem epicureus in primo de uita epicuri refert illum ad philosophiam se contulisse: grammaticos arguente: quod praeteritum sibi quod natus est apud hesiodum chaos exponere non potuissent. grammaticam uero illum docuisse primam ac demum lectis demetrii libris philosophiae dedisse manus hermippus auctor est. Idem timonem de illo

Zopyrus Arcefilas Anagas Numenius Dioscorides Arcefilas Menodotus Ptolomaeus Hippobotus Sotion Dioscorides Nicolochus Euphranor Praylus Philarchus Euphranor Eubulus alexandrinus Ptolemeus Sarpedo Heraclides Aenesidemus Zeutippus Zeutippus Goniopus Antiochus Menodotus Theodas Herodotus Arius Euphranor Sextus Saturnius cythinas Neochis Charesstrata Metrodorus Heraclitus Sotion Xenocrates Democritus Hermippus Timo

ERSIDAO SALAMANCA GREDOSUALES

Neocles dixisse: Vltimus rursus physicorū & extremus ex famo uenit: sicut p̄ceptiuus & ductiuus uiuentū. adiecti sunt autē illi ad philosophādū ipso hortate tres ipsius fratres: neocles. i. ch. xredemus & aristobulus: ut ait philodem⁹ epicureus i. x. de philosophorū cōpositiōe. Seruus itē illius mus noie: ut myronianus refert i legib⁹ historicis capitulis. Eniuero diotimus stoicus i seculo aduersus illū aio acerrime illū in se status ē qnquagita ferēs ipudicas & lasciuas ueluti ab epicuro scriptas epistolas: easq; q̄ chrissippi ferunt: ueluti sub eius noie cōponēs. Possidoniū itē stoicus & nicolaus & lotiō in. xii. eorū q̄ iscribunt dioclis argumēta. Sūt autē fere. xxiiii. & diotimus alicarnaseus una cū mīe adiculas circuisse purgamēta legētē: sicut cū p̄ docuisse mercedis exigua: stipe tradūt. Vnus quoq; ex fratribus lenocinatū esse: ipsūq; leōtia meretrici cōgredi solitū. Democritū quoq; de atomis astrippique de uoluptate libros ut suos asseruisse: neque fuisse legitimū ciuē: ut timocrates ait & herodotus in libro de pubertate epicuri: mithroque lysimachi dispēsatori per epistolas eade adulatū esse p̄anē illū ac regē appellando. Idomeneū itidē & herodotū atq; timocratē: qui se eatenus obsecrū: suāq; dogmata. illū trahent p̄ epistolas laudare: eisq; ob hoc ipsū assentari. Scribēs ad leōtia qdē in hūc modū: p̄an rex o mea leōtariū cuiusmodi me impleuit plausu tuā epistolā legētē. ad themistam itē leōtis uxorem. Quotus. n. inqt ego sū nisi uos ad me p̄ficācamini: p̄mptus ipse quocūq; uos ac themista me arcessatis irruere. Ad psychoclem uero fore moiu adolecētē: cōlumor inqt atq; deficio: amabilē tuū atq; diuinū igressum suū Herodot⁹ stinens. Rursusque ad themistā scribēs: monere ipsam arbitrat: ut theodorus i quarto aduersus epicurū libro ait: aliis itē cōpluribus meretricibus scribā & leontia in primis quā & methrodorus amarit. In libro quoque de finibus sic loquitur. Nā equidē nihil hēo: qd̄ bonū intelligā: si saporū uoluptates: & quae ex ueneris constant: & quae auribus percipiuntur: quaeq; ex formae uenustate blandiunt oculis auferā. Scribit itē in epistola ad pythodē. oēm autē disciplinā o fortunata fuge. Epicurus quoque ut lasciuus loquentem sugillat maximisque probris lacerat & maledictis icesit. Timocrates itē in his q̄ iscribunt de leticia. Metrodori frater ipsius que discipulus ei⁹ relicta: schola bis illū dieb⁹ singulis uomere solitū: & nimis delitus solutū refert: seq; ipsū narrat uix effugere potuisse nocturnā illā philosophiā mysticūque institutū. Epicurū quoque multa i orōne peccare atq; i uita lōge plura: corporeq; adeo miserabiliter affectū: ut cōplures ānos cōsurgere e sella neque sit: minimāq; quotidie i cibos cōlumere: ut ipse i epistola ad Leōtia scribit: atq; i eis q̄s ad mytilenēses philosophos scripsit: Cōgrediq; sibi ac Metrodoro & icor. ta alia Marmariū & Hadeā & Erotiū & Nicidiū: in eis quoq; uoluminibus quae de natura scripsit. xxvii. numero cōplura huiusmodi interere. Cōtrariāq; in ipsis ac ceteris libris. Nausiphani plurima scribere: ita fere aduerbium dicēs: Sed hęc habuit eni ille mōerēs oris gloriā iophusticā: quē admodū & alii cōplures ex mancipiorum numero. Ipsumque Epicurū i epistolis ista de Nausiphane dicere. Ad duxit illū hoc in eiuimōi excessū ut ne maledictis ipeteret: magistrūque inuocaret: platonē quoque ipsum ac deceptorem & scortū ac sine lris uocabat. Platonis item lectatores Dionysii assentatores: platonē quoque ipm aureū: & Aristotele

Leontia meretrice

Verba epi curi nota pro Cicerone

Neocles
Cheredem
Aristobul⁹
Philodem⁹
Mus
Myronian⁹
Diotim⁹
Chryssipp⁹
Possidoni⁹
Nicola⁹
Sotio⁹
Diocle⁹
Dionys⁹
Haliar⁹
Democrit⁹
Aristipp⁹
Timocrat⁹
Herodot⁹
Mithros
Lysimach⁹
Idomene⁹
Herodot⁹
Timocrat⁹
Themista⁹
Leon⁹
Pythocle⁹
Theodor⁹
Metrod⁹
Pythocle⁹
Epicur⁹
Timocrat⁹
Metrod⁹
Marmari⁹
Hadea⁹
Crotiū⁹
Nicidiū⁹
Nausiphanis⁹
Plato⁹
Dionys⁹
Aristotels⁹

prodigū: q̄ paterna substātia cōsumpta militasset: & uenena uendidisset: appellabat. Baiulū Protagorā: & librariū Democritū: q̄ i cōmestationibus uixisset literasq; docuisset. Heraclitū quoque Cicē merobibū: Democritū mutata prima litera Lemocritū & Antidorū Sannidorū: Cyzicenos inimicos grācia & dialecticos nimīū inuidos: Pyrrhonē quoque rusticū & iberitū appellabat: Sed hi p̄fecto infantiūt. Nāq; uiri huius ad oēm incredibilem gratitudinē p̄multi testātur. patria itē quae statuis aereis illū honorauit. amici quoque tā multi ut eos ne urbes quidem integre capere sufficiant. Sotique oēs ac discipuli quos illius dogmatica Sirenes occuparunt: praeter unū Metrodorū stratonicensem: qui ab illo se ad Carneadē cōtulit: cui forte grauis erat uiri ineffabilis & imēta bonitas: illiusque scholae iugis perpetuaque successio. quae ceteris ferme oibus deficientibus sola persistit perpetuis uicibus discipulis illius inuicē succedentibus. Summa praeterea in parēs pietas: atque praecipua in fratres beneficentia: mansuetudoque in seruos: sicut & ex eius testamētis liquet. & q̄ secū illi una philosophati sunt: ex quibus tamē clarissimus fuit is quem praediximus Mus. eximiaque eius in oēs humanitas. Nā quid de cultu ad deos & de amicitia ad priā dicā: quā cōstantissime usq; ad finē tenuit: quippe per summam modestiam ad temp. accedere noluit. Et cum difficillima tempora tunc grāciam premerent semper ibi perseuerauit. bis aut ter solummodo ad loniae loca profectus ad amicos qui ad illum undique innumerissimi cōueniebant: secundumque in horto uiuebant: ut ait etiam Apollodorus: quem & octoginta minas compararat. Porro Diocles in tertio incurtionis libro illos ait uilissimis & simplicissimis cibis uitam egisse. parcissimo enim iquit uini poculo contenti erant: omnisque aqua illis ad potum cedebat. nolēbat autē Epicurus sectatores suos in cōe substantias deponere ueluti Pythagoras: qui cōia oia amicorū dicebat. Id quippe infidorū esse non amicorum dicens. Ipse quoque in epistolis aqua tantum & cibario pane se cōtentum esse testatur: & mitte iquit mihi casei cythridi paululum: ut cum epulari praeciosius uolūero possim. Huiusmodi illius uita fuit: qui uoluptatem finem asserit eū Athenaeus ita suo laudauit epigramate. In periora trahat uos non explebile lucrum. Praebet & rixas saeuaq; bella uiri. Censu habet nimium non tempora longa superbus. Iudicium finis, nullus inane petit. Hoc epicurus ait quod musis audit olim: Aut phæbi tripodē edocuere sacra. Sciemus id manifestius in sequentibus & dogmatibus & ex uerbis eius. Maxime uero actore Diocle ex antiquis amplectebat Anaxagorā: & sin in quibusdā illi cōtradixerit. Archelaum quoque Socratis magistrū. exercebatque inqt discipulos ut etiā memoriter illius teneret libros. Hūc apollodorus i chronicis Nausiphane & Praxiphane audisse tradūt. Verū hoc ille de se nō dixit. Extat ei⁹ ad euridoti epistola: Sed neq; Leucippū aliq̄ philosophū fuisse ait: neq; ipse neq; Hermachus quē Democritū fuisse p̄cepto: ē cū alii tradūt: tū etiā apollodorus Epicurus. Ceterū demetrius magneus xonocratē eū quoq; auditore fuisse asserit. Vt

Protagoras
Democrit⁹
Heraclitus
Antidorus
Pyrrho

Metrodor⁹
Carneades

Mus

Apollodor⁹
Diocle⁹
Pythagoras

Comunia amicum

Cythridus caseus

Athenae⁹

Diocle⁹

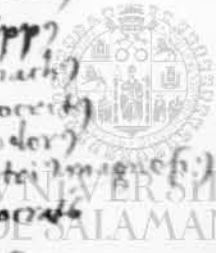
Anaxagoras
Archelaus
Socrates
Apollodorus
Nausiphanis
Praxiphanis

n iiii

Curydot⁹
Leucipp⁹
Hermach⁹
Democrit⁹
Apollodor⁹
Demetri⁹
Xenocrat⁹
Melas

Hortus ab epicuro cōparat⁹
80. i. m. iij.

Aristophanes tur aut i reb⁹ uocabulis ppriis q⁹ quonia simplicissima sut: Aristophanes gramati
 cus culpat. Adeo aut aptus dictioe fuit ut i libro de oratoria nihil aliud q⁹ pspicui
 tate oronis inq⁹ redū ac psequēdū moneret: Atq⁹ in epistolis nbi ceteri scribebant
 χαίρειν: ipse ponebat εὐπαρταί: honeste uiuere praclarā ē. Alii tradūt in uita
 Epicuri normā illū scripsisse de Nausiphani tripode. cui⁹ fuisse auditorē uolūt.
 Paphiliq⁹ platonici apud Samū. philosophariq⁹ coepisse duodecimū agētē aetatis
 annū: scholāq⁹ tenere trigesimo secūdo aetatis āno. Nasci aut inq⁹ Apollodorus
 in chronicis cētēsimā nonā olympiadis āno tertio sub Sosigene p⁹cipe mēse ga
 melione. vii. mēsis: septē annis post platonis obitū. Cū uero trigita duorū esset an
 norū primū mitylenā & Lāplaci scholā istituit ānis qnq⁹: demū inde Athenas mi
 grauit: ubi diē obiit anno secūdo. Cxxvii. olympiadis sub Pytharato: cū septuagi
 ta & duos uita iplesset annos. Succesit illi i regimine scholā Hermachus Age
 marchi fili⁹ mitylenāus. Obiisse calculo urinā exitū ipediēte Hermachus i epis
 tolis ait: morbo q⁹ tuordecim dieb⁹ fatigatū. Quo etiā tēpore tradit Hermippus
 descendisse illū in peluim aerea aquis calentibus plenā: petisseque sibi merum ad
 Agemarchi⁹ torbēdū dari: atque monentē amicos meminisse dogmatū inter uerba defecisse.
 Hermipp⁹ Hoc moriens caris epicurus dixit amicis:
 Dogmatis o memores usque ualete mei.
 Et calidam ingressus peluim: praedulce falernum
 Haulit: & est stygiis inde retractus aquas.

Χαίρειν
εὐπαρταί

(Epicurus)
Nausiphane
nes
Pamphilus
Sosigene
Apollodorus
Pytharatus
Hermachus
Agemarchus
Hermippus

Testamentū epicuri
Amynomachus
Philocrates
Bathidas
Timocrates
Demetrius
Potamius
Hermachus
Agemarchus

Hortus
quo iure
heredib⁹
ab epicuro
reheret⁹

Metrodorus
Polianus

Hac uiri uita: hic finis fuit. Testamētū quoq⁹ ipsi⁹ legim⁹: Mea oia Amynomach⁹
 cho Philocratis filio Bathidas do: Timocratiq⁹ Demetrii filio Potamio secūdum
 eam: quā in metroo scripta est: utriq⁹ue factam donationē: ea cōditiōne: ut hortū
 quidem & quā in illo sunt Hermacho Agemarchi filio mitylenāo assignent: eis
 que qui cū illo una philosophant & quibuscūque philosophiā successoribus illū
 reliquarit Hermachus: ut in eo philosophiā dare operā possint. Vtque semp hi
 qui a nostro nomine philosophi appellant perduret. Amynomacho & Timocra
 ti eam: quā in horto est scholā depositi iure cōmēdo: ipsorūq⁹ posteris. Cauebūt
 aut ipsi mādabūtq⁹ haeredibus hortū illū seruēt quēadmodū & ipsi: tradātq⁹ phi
 losophātibus ex nostro nomine Porro domū quā est in melite: dabunt Amyno
 machus & Timocrates Hermacho inhabitādā: Vnaq⁹ his q⁹ secū philosophant
 q⁹ diu Hermachus uixerit: Ex earū autē rerū redditibus: quā a nobis legata sunt
 Amynomacho & Timocrati: q⁹ tum possibile est cū Hermacho curēt: ut natalis
 dies parētibus & fratribus ac nobis quotānis solēniter agatur intra diē decimam
 gamelionis: ut etiā in cōuentu solēni eorū qui nobiscū philosophant cuiusq⁹ mē:
 sis uicelima die in nostrā & Metrodori ordinationē. Curēt quoq⁹ diē fratru Posi
 deonis. insuper curā habeāt diē Poliani metagitnionē sicuti & nos facimus. Cu
 ra autē sit Amynomacho & Timocrati metrodori filiū Epicurū: filiūq⁹ Poliani
 educare: dum philosophant & cum hermacho degūt. Similiter & metrodori fi
 lia curā habeāt. & cū ad aetate peruenerit: tradāt eā uiro: quēcūq⁹ elegerit herma
 chus ex his qui secū philosophant: sitq⁹ illa obtēperās & pareāt hermacho: Dent
 aut amynomachus & Timocrates ex redditibus nostris in cibum his annis singu

lis quoq⁹ cōmode fieri posse uidebit id cū Hermacho deliberātibus: faciūt itē se
 cū reddituū dominū Hermachū: ut ex eius cōsilio q⁹ nobiscū cōsenuit in philoso
 phia pncepsq⁹ relictus ē scholā nrae fiāt singula. Dotē uero puellae cū ad ānos nu
 biles uenerit: dare curabūt Amynomachus & Timocrates ex substantia nra: q⁹ tū
 eis satis eē uidebit: deducto cū hermacho cōsilio: curā itē habeāt Nicanoris quē
 ad modū & nos hactenus: ut quēcūq⁹ nobiscū philosophati sunt: atq⁹ res suas i com
 munē usum cōtulerūt oēm⁹q⁹ alacritatē ostēdētes nobiscū in philosophiā studiis
 cōsueuerūt: pro uiribus & mūdo facultatū nrarū nullius rei q⁹ ad uictū necessaria
 est: egētes sint: libros aut oīs nros hermacho tradāt. Quod siq⁹ humanū herma
 cho cōtigerit priuūq⁹ metrodori liberi ad aetate pueniāt: curā sit Amynomacho:
 & Timocrati: ut liberaliter illi educētur: accipiātq⁹ ex facultatibus nris quēcūq⁹ il
 lis erūt necessaria: curāq⁹ ceterū rerū ut a nobis institutū ē agāt: ut singula pro ui
 rib⁹ fiāt. Ex seruis aut liberos dimitto. Murē: Niciā: & Lyconē. Phedrā itē dimit
 to liberā. Iā uero moriēs scribit ad Idomeneū epistolā huiusmodi. Cū ageremus
 uita beatū & eundē supr⁹ mū diē: scribebamus hāc. Tātū at morbi aderāt uesica
 & uiscerū: ut nihil ad eorū magnitudinē posset accedere. Cōpēfabať tamē cū his
 oibus animi laticia: quā capiebāt memoria rōnū inuētorumq⁹ nrorū. Sed tu ut di
 gnū est tua erga me & erga philosophiā uolūtate ab adolecētulo suscepta: fac ut
 metrodori tueare liberos: hāc illius extrema dispositio fuit. Fuerūt at illi discipu
 li plurimi egregii & sapiētissimi metrodorus atheniēsis. Timocrates & Sades lā
 placenus: q⁹ & ex quo agnouit uirū ab eo nunq⁹ discessit: mli tātū. vi. mēses q⁹ do
 mū pfectus deūo ad illū reuersus ē. Fuit at uir poia bōus quēadmodū & Epicu
 rus in pcpuis scribit. Attestat aut in tertio: & Timocrati: huiusmodi at cū eēt loto
 rē ēt Batidē idomeneo tradit uxorē. Leotiāq⁹ atticā meretricē assumēs pellicem
 habuit: erat at intrepidus aduersus turbatiōes oīs atq⁹ mortē: sicut epicurus in pri
 mo metrodoro tradit: aiūt illū. vii. annis ante epicurū obiisse diē qnq⁹ gesimū & ter
 tiū agētē aetatis annū. Et ipse autē epicurus in iis q⁹ recitauimus testamētis ipsius ut
 uita functi filiorū curā hēi mandat: habuit at & pdictū familiarē qndam metrodi
 frem Timocratē. Porro metrodor⁹ hos scripsit libros ad medicos tres: ad Timo
 cratē de sentū: de magnificētia: de infirmitate epicuri aduersus dialecticos: aduer
 sus Sophistas. ix. de itinere ad sapiētiā: de mutatiōe: de diuitiis: aduersus democri
 tū: de nobilitate. Fuit & Polygenus athenodori filius Lāplacēus modestus & ama
 bilis: ut Philodēmus ait. Succesor item eius Hermachus agemachi filius mytile
 nāus uir insignis. Patre quidem paupere: principio aut oratoriā operam dedit.
 Feruntur & huius pulcherrima ista monumenta. De empedocle epistola. xxii.
 de disciplinis aduersus platonem: aduersus aristotelem. Moritur autem apud Ly
 siam uir sane: ut diximus illustis. Leonteus itidem lampfacenus: eiusque cōiunx
 Themista ad quam etiam scribit epicurus. Colotes quoq⁹ & Idomeneus & ipsi
 Lampiaceni: atq⁹ isti quidem nobiliores ex epicuri ludo fuer: adiecto & Polystra
 to successore hermachi: cui successit dionysius: cui Basilides apollodorus quoq⁹
 qui Cepotyranus dictus est: clarus fuit: qui ultra quadringentā uolumina con
 scripsit: Duo quoq⁹ alexādrini Ptolomai melas atq⁹ Leucus. Zeno quoque Sido

Nicanor

Metrodorus

Mus
Hicetas
Lycō
Phaedra
Idomeneus

Metrodorus
Timocrates
Sades
(epicurus)

Leontium attica
meretrix de q⁹
cicero & q⁹ m⁹
m probocemo
hystoria natur

Batis
Idomeneus
Polygenus
Athenodorus
Philodemus
Agemachus
Hermachus
Empedocles
Plato
Aristoteles

Lysias
Leontius
Themista
Colotes
Idomeneus
Polystratus
Dionysius
Basilides
Apollodorus
Cepotyranus
Ptolomai
Melas

Leucus
Zeno

Apollodor
Demetri
Diogenes
Orion
Teleotes
Themista
Chrysipp
Carneades
Zeno
Aristotelis

Volumina Epicuri

Cheredem
Hegesinar
Neocles
Themista
Euryloch
Metrodor
Aristobul
Polymades
Timocrate
Metrodor
Antidor
Mithres
Callistolas
Anaxime
nes
Herodoty
Pythocle
Menece

nus Apollodori auditor: qui infinita scripsit. Demetrius etiam cognomēto Lacon. Diogenes Tarfensis q lectas conscripsit scholas. Orion item & alii quos hi q germā Epicuri sunt Sophistas appellāt: erat aut & alii Epicurei tres: Teleotei filius: & Themista: alter Magnesiū: quartus Oplomachus. Scripsit aut Epicurus infinita uolumina: adeo ut illorū multitudine cūctos superat. Nāq̄ Cylindri qdē ad trecētos sunt: in qbus nullū extrinsecus quāsitū testimonium est: solisq̄ referti sunt Epicuri sentētis. Emulatus est illū Chrysippus in scribēdo multa: sicuti Carneades etiā refert: paralitum illum librorum dicēs. Nam si quid Epicurus scriberet tātumdem scribere & Chrysippus cōtendebat: atq̄ ideo sapius eadē scripsit. Vnde & ex tēpore scribere: ac parum emēdate illi ex festiatiōe cōtingebat: totq̄ testimonia inserit: ut ex solis libri pleni esse uideātur: quēadmodum & apud Zenonem & apud Aristotelem inuenire in promptu est. Tam multa: & tam praeclara sunt Epicuri uolumina. Ex qbus ista uel optima sūt de natura. xxxvii. de atomis & uacuo: de amore: epitome eorum quae aduersus physicos scripta sunt. Aduersus Megarēsis dubitatiōes. Rata opinioēs. De sectis: de plātis: de fine: de iudicio siue regula. Charedemus: de diis: de sanctitate. Hegesinar: de uitis quatuor: de iusto opere: neocles. Ad Themistam: Simposium: Eurylochus. Ad metrodorū: de uidēdo: de angulo: atomi: de tactu: de fato: de perturbatiōib⁹ opinioēs. Ad Timocratem Pronosticon. Exhortatorius: de imaginibus: de phātalā. Aristobul de musica: de iusticia: de uirtutibus aliis: de dōis & gratia. Polymades: Timocrates. iii. metrodorus quinque: Antidorus duo. De austris opinioēs. Ad mithrem Callistolas: de regno: Anaximenes: epistola. Vnam aut ipsarum in ipsis conabor exponere: tribus eius appolitis epistolis: in quibus omnem philosophiā suam breuiter collegit. Pōemus autem & κρυπίασ αυτοῦ Δοξασ rata: scilicet ipsius opinioēs: & si qd uisum est eloqui electione dignū: ut omni ex parte cuiusmodi uir siue rit addiscas. Si autem ego ad hac iudicanda idoneus sum. Primam igitur epistolam scribit ad Herodotum Breuiarium rerum omnium naturalium. Secundam uero ad Pythoclem quae de caelestibus corporibus est. Tertiam ad menaceum. Continet autem ipsa de uitis. Oriendum autē uidetur a prima: cū prius pauca dixerimus de diuisione philosophiā iuxta ipsum. Tris igitur in partes & ipse philosophiam diuisit Canonicam: scilicet Physicam: ethicam. Canonica igit illa uel regularis accessum habet ad opus. Agitur de illa in libro qui inscribitur Canon. Porro physica naturae totam speculationem cōtinet: de qua in libris naturalium triginta septem atq̄ in epistolis per elementa differitur. Ethica uero de electione & fuga differit: quae in uoluminibus de uitis & epistolis ac libro de fine tractatur. Consueuerunt autem Canonicam naturali coniungere: appellantq̄ illam de iudicio & principio sine introductione. Naturalem uero de generatiōe & corruptione & de natura. Caterum moralem de his quae eligi uel uitari debent: & de uitis: & de fine dicunt. Enim uero dialecticam ut de uis agentem: improbamque repudiant. Possē enim physicos abunde simplicibus: & propriis rerum uocabulis agere. Ait igitur epicurus in Canone sensus iudicia esse ueritatis & anticipatiōes: & passiones: epicurei prēterea phantasticos intuitus mentis adiiciunt.

Dicit autem & in ea quam ad Herodotum scripsit Epitome: atque in certis illis opinionibus: omnis enim inquit sensus irrationabilis est: nulliusque memoria capax. Neq̄ enim a se ipso mouetur: neque ab altero motus impotens est aliud ad huc siue auferre: nec est quod ipsos possit arguere. Nam neque similis sensus siuilem potest: quod par sit utriusque uis: neque dissimilis dissimilem: quippe qui nō earundem rerum iudices sint: ne ratio quidem. Namque omnis ratio a sensibus ducta est: neque alter alterum: omnibus enim intendimus: eoque asseritur sensuum ueritas: q̄ quae sensu uigent ea subsistant. Porro & uidere nos: & audire non secus ac dolere subsistit. Quocirca & de certis oportet ab his quae appareāt signa colligere. Namque & cognitiones omnes a sensibus manant secundum incidentiam & proportionem & similitudinem & compositionem cooperante aliquid etiam ratione ipsa. Insanorumque uisa etiam in somnis uera saepe sunt. Mouent enim: nō autem mouet quod non est. Caterum dicunt ueluti comprehensionem: siue opinionem ratam: siue cogitationem: siue uniuersalem intelligentiā insitam: id est memoriā eius rei: quae saepe extrinsecus apparuit: puta cuiusmodi homo est: simul enim atque homo nominatur: continuo: per anticipationem. forma etiam illius intelligitur: praecedentibus: ac ducibus sensibus. Prorsus igitur quod prius omnibus nominibus ordinatum est: manifestum est. Neque enim profecto quæreremus quod inquirimus: nisi prius illud nouissemus. Verbi gratia quod iōge est: equus ne an bos est: oportet enim antea per anticipatiōem agnouisse bouis & equi formam. Neque enim aliquid nominaremus nisi prius per anticipatiōem illius forma per oculos animo impressa esset. Euidentes sunt igitur anticipatiōes: quodque opinabile est a priore certo aliquo pēdet: ad quod illud referimus: quod opinamur: puta unde nouimus: an sit illud homo: hāc enim opinionem appellant siue opinatiōem & ueram esse & falsam dicunt. Nam si quidem pro testimonio sumatur: pro illa siue contra illam agendum sit falsam esse. Vnde etiam introductum est. προσμενεῖν. id est perseverare: & prope turrim accedere: & discere qualis prope uideatur. Perturbationes autem esse duas dicunt uoluptatem & dolorē: quae in omne animal cadāt. Ex his alterā ppriā: alterā alienam eē: per quae eas iudicari electiones & euitationes. Quae questionē quoq̄ alias eē de rebus: alias circa simplicē uersari uocem. Atq̄ ista de diuisione: ac iudicio summatim dicta sunt. Redeundum iam ad epistolam quam diximus.

Epicurus Herodoto Salutem.

His q̄ nequeūt o Herodote singula quae a nobis de natura scripta sunt ad puram intelligere: neq̄ maiores de his rebus editos libros perferunt: compēdium totius opis feci quātū satis esse puraui: ut integerrimarum opinionum memoriā facile tenerēt: quo per singula tēpora in his quae sunt rata illis opem ferre possint: inquātum arripuerint naturae speculationem. Qui eos et qui iam in contemplatione omnium formam & ueluti fundamenta totius operis receperunt huiusce compendio adiutum iri spero ad facile reminiscendum. Nam fundamentis rei crebro indigemus: mēbris nō ita: per gēdum igit ad illa est faciēdū quae ex iugi memoriāe exercitatione habitus: ex quo & ratus maxime ualidus

que ad res intuitus nobis obueniet: omniscq; particularium rerum diligēs notio re-
perietur: cū formæ plenissimæ aio uersant̄ memoriæq; tenētur. Nam ea summa
totius diligētia: isq; effectus ē: huiusce intuitu uti celeriter posse ad simpliciayele mē-
ta atq; ad cōclusionū uoces. Neq; n. fas est cōdēlationem perpetue rerum circui-
tōis esse: nisi possit paucis uocibus totū in se ipso cōplecti illud quod etiā p partes
diligenter explicatū fuerit. Vnde cū oibus perutilis sit q; sint illi familiaris dediti
naturæ ratio: huiusmodi uia cōtinuationē fieri moneo in physiologia eam: quæ
maxime trāq;llitatem afferat uitæ: & eiusce compendium: ac ueluti summā opi-
nionū oium tenere memoriter. Primum igit̄ o Herodote quæ subiecta sunt uo-
cibus oportet cōpra hēdere: ut ea quæ opinamur: siue quarimus siue de qb; am-
bigimus ad ea referētes diiudicare possimus. At ne indiscreta sint omnia nobis in
infinitum demōstrātib;: siue inanes uoces habeamus: necesse qdē est primā no-
tionem p unamque dispici uocem: nihilq; probatione indigere. Siq; dem habebim;:
mus quæsi: um uel dubitatum uel opinatū ad quod referamus. Siue secūdam se-
sus obseruare: oia oportet: ac simpliciter presentes intuitus: siue mētis: siue cuiulli-
bet iudiciorum. Eadem uero rōne et̄ p turbatiōes quæ adiuunt: ut & perseuerās il-
lud & incertum habeamus: q; bus notare possimus: hæc aut̄ ubi perceperimus: de
incertis iam cōspicari opus est. Primum quidem q; nihil sit ex eo quod nō est oia
enim ex omnibus fierēt seminibus nihil indigētia. Sed & si qd defuit interiret in
id quod non est: omnia iam dudum interissent: cum ea non essent: in quæ dissol-
uerētur. Atqui & omne semper huiusmodi fuit: quale nūc ē: semperque tale erit:
nihilque est in quod mutari possit. Nam præter ipsum omne nihil est quod in id
ingressum mutationem operetur. Enim uero istud quoque etiam in maiore con-
pendio statim a principio dixit. In primo item de natura ipsum omne est. Corpo-
ra namque ista ut sese habeāt: sensus ipse testatur in omnibus: secūdam quem ne-
cesse est incertum cogitationum conicere: quemadmodum antea dixi: nisi enim
esset quod inane & locum: & quæ tangi non potest naturam nominamus: neq; q;
haberent ubinam essent corpora: neque per quod mouerētur: que profecto mo-
ueri perspicuum est. At præter ista nihil neque cogitatione compræhendi potest
neque per modum cōpræhensiois: neq; secūdam cōpræhensibilem proportio-
nem. Quippe que per oēs naturas accipiuntur: neq; ueluti horum euetus accidē-
tiaue dicūtur: eadē ferme i prio de natura & in. xiiii. & xv. atq; in maiore cōpēdio
Corpa alia qdē sūt cōcretiōes alia uero ex q; bus cōcretiōes factæ sūt. At ista diuisi-
dua iūt & inmutabilia: nisi oia in id qd nō ē: iteritura sūt. Caterū i dissolutione cōcre-
tionum plena per naturā sustinere ualēt. Cum nō habeant quorsum aut quo pa-
cto solui possint. Itaq; pncipia necesse est: indiuiduas esse: corporū naturā. Præ-
terea & omne istud infinitū est. Nā quod finitū est: extremū habet: extremū at̄ p-
ter illud qd p̄ia inspicit. Itaq; qd extremū nō hēt nec finē qdē. Quod aut̄ finē nō
habet infinitum sit necesse est: non finitum. Atq; & multitudine corporum & ua-
cui magnitudine omne istud infinitum est. Siue enim esset iūctum uacuum: & cor-
pora finita: nūq; manerēt corpora: sed ferent̄ p infinitū inane dispersa: cū non ha-
berent quo se figerent atq; cohiberent: siue uacuum finitum eē: non haberent infi-

nita corpora: ubi nam subsisterent? Ad hæc uero indiuidua corporum: ac plena
ex quibus & cōcretiones fiunt: & in quæ dissoluuntur: incompræhensibilia sunt
figurarum differentiis. Neque enim possibile est ex eisdem figuris compræhēsis
tot factas esse differētias: at per unamquaque figurationem simpliciter infinitæ
sunt similes. Porro differētis nō simpliciter infinitæ: sed tātummodo incōpræhē-
sibiles sunt. Neq; enim iterius in infinita sectionem esse. Dicit autem quādo quidē
qualitates immutātur: si quis eas nō etiam magnitudinibus simpliciter in immē-
sum emissurus sit: mouēturque iugiter Atomi. Ait enim interius & aqua celeri-
tate motus illos agitari uacuo similem motum exhibēte perpetuo grauissime at
queleuissime. Atque illæ quidem longe se inuicem distātes. Aliæ uero agitatio-
nem ipsam cōtinēt cum fuerint complexiōe inclinata: siue ipfis complexiōibus fu-
stetate fuerint. Quippe uacui natura quæ illos singulos dirimit: hoc efficit quan-
do quidem firmitatem siue affixionem facere ipsa nō potest. Solidumque qd in
illis iest p collisionem agitationē facit inquātum complexiō illa & colliōe restitu-
tionem dat: horum aut̄ initium nō est cum atomi & ianæ causæ sint. Ait aut̄ itri-
cus neq; ullam circa atomos icēse qualitatem præter figuram & magnitudinem: &
grauitatem. Immutari aut̄ colorem circa positionem atomorum i duodecim in-
stitutiōibus ait: omnemq; magnitudinem circa illas nō esse. Deniq; nunq; atom;
sensu uisa est: hæc autem uox cum ista oia memorātur figuram idoneam amittit
intētionibus: seu compræhēsiōibus naturæ rerum: mundi item infiniti sunt: qui-
que huic similes & q; dissimiles sunt. Atomi nāque cum infinitæ sint ut modo de-
mōstratum est: etiam lōgissime ferūtur. Neque enim cōsumnatur eiusce atomi
ex q; bus fiat mūdus: siue a q; bus effectus sit: neque in unum neque in infinitos neq;
i similibus: neque i differētibus. Nihil igitur est quod huiusmodi mūdorum ifini-
tatem ipeiat. Immo & formæ similibus figurarum solidis tēuitatibus lōge ab ap-
parētibus distāt. Neq; n. eiusce recessiōes i aere fieri nō possunt: neque aptitudi-
nes per efficiētiam cōcauorum atq; tēuium: neq; uapores cōlequētem positionē:
atq; icēsum obseruātes eam. s. quam in solidioribus habebāt: has autem formas
species: siue imagies uocamus. Motus itē q; per uacuum sit nullo contra icidentium
occurso sit: omnem lōgitudinem cōpræhensibilem in incompræhensibili cōsumat tē-
pore. Q; ippe tarditatis: ac claritatis icisio aduersa nec aduersa similitudinem acci-
pit: neq; tamē simul secūdam tempora quæ per rationē speculamur: iuxta ad qd
agitur: corpus ad loca plura penetrat: & n. cogitari nō potest. Et hoc sensibili in
tempore simul adueniēs undecumque ifiniti nō ex quocumque complectamur
motum loco: recedens erit. Simile enim contrariæ illi incisioni erit etiam si tādiu
celeritatem motus non intersecandum relinquamus: perutile est autem & hoc te-
nere elemētum. Deniq; quoniam simulachra tenuitatibus summis urūtur. Nihil
ex apparētibus cōtra testatur. Quocirca & celeritates habēt insuperabiles meatū
omnem modicū habētia. Vt ne qd illorū ifinitatē uel minimū interlecet: plurias
aut̄ & infinitas cōtinuo aliqd refringat. Ad hæc uero quoniā imaginū generatio
simul atq; cogitatur cōtingit. Nā p fluxus a corporib; eius q; sit in multa angustia
notationi perspicuus nō est ob cōtrariā repletionē seruās diutius solidi positionē:
ordinēq; atomorum: & si aliquādo confunditur celerēsq; in aere conuentus sunt:

quod minime oporteat altius repletionem recedere. Sūt autē & alii modi a quib⁹ naturæ huiusmodi ginantur. Nihil. n. horū contra sensus attestatur: si recipiat aliquis quodāmodo actiōes: ut ab exterioribus ad nos cōueniētiā referāt: & illud & illud aut existimādum est: cū aliqd extrinsecus subrepat. Formas nos ituri atque cogitare: neq. n. profecto resignarēt quæ exteriora sūt: naturā suā coloris. s. atq. formæ p. aerē: q. inter nos & illā medius est: neq. p. radios aut q. lescūq. fluxus: q. a nobis ad illa manarit. ita ueluti formis q. busdā a rebus ipsis ad nos penetrātib⁹ quæ a coloribus formæq. similitudinē nō differāt: iuxta modum cōgruæ magnitudinis i. aciem aut mētem celeri utētib⁹ motu: deinde hac ex causa eo q. unum & perpetuum est phantasiā consensionemque reddens a seruāte subiecto secūdū eam quæ inde proficiscitur: æqualem in altioribus affixionem in solido fictionis atomorum & quam animo siue sensibus phantasiā irruētē accepimus: seu formæ: seu accidētium: forma hæc est solida quæ fit iuxta subsequētiem dēlitatem siue ex imaginū comprahēsiōe. Porro eo quod opinamur mēdaciū semper ac falsū asseri: siue nō refelli potest. Sin uero minus asseratur per immobilem nobis ipsis cōnexum imaginalem intuitum. pceptiōe predictū: per quam mēdaciū fit. Quippe similitudo uisōrū quæ ueluti in imagine accipiunt: siue illa in somnis fuerit: siue p. alios intuitus mētis: aut iudiciorū reliquorum nequaquā in his esset quæ que sunt: & uera appellātur: nisi essent aliqua: & hæc ad quæ iaculamur intuitum falsū uero nō esset nisi accepissimus: & aliū aliquem motum in nobis ipsis coniunctum quidem ceterum perceptione predictum. Secūdum hunc autem coniuētum phantastico iactui perceptionemq. habētem: siquidem nō asseratur: siue refellatur fieri ut mendaciū sit: si autem asseratur: aut non refellatur uerum. Et hæc igitur opere precium est: ut opinio fortiter teneat: ut neq. iudicia tollātur actionum: neque falsū dum æque firmatur cuncta perturbet. At qui & auditus fit: dum flatus aliquis fertur siue a uocante: siue a sonante: siue a strepēte: aut quo modolibet audiendi passionem inferente. Porro si fluxus hic in aqualiū partium tumores una diffunditur quādam ad inuicem seruantes cōsensionem: atque unitatem propriam ad id quod emittit: atque ad sensum pertinentem qui in illo ut plurimum facit. Sin uero minus uel quod extrinsecus est: tātum manifestat. Nam absque cōsensiōe aliqua inde adueniēte: nūquam profecto fieret huiusmodi sensus. Nō igitur existimādum est aerem ipsum a procedente uoce formari. Siue ab his quæ nō dissimilis generis sunt. Multum. n. ei deesset: si hoc ab illa pateretur: sed eum iētū qui fit in nobis simul: ac uocem miserimus huiusmodi facere ex quibusdam tumoribus: q. uētōsum efficiāt fluxū: deinde nobis positionem audiēdi in sinuēt: hoc ipsum de odoratu item sentiēdū qd. de auditu diximus: nunq. s. ullam efficere passionē posse: nisi sit tumores q. dam: q. a re ipsa ad hūc mouēdū sensum debita mēiura ferātur: dum partim quidem turbati atque alieni sunt: partim uero quieti & conuenientes. Nempe enim & atomos existimādum est nullam q. litatem eorum quæ uidentur admittere præter figuram & grauitatem: & magnitudinem: & quæq. necessario figuram contingunt: quippe qualitas omnis inuatur: atomi uero nihil mutantur. Oportet. n. semper in dissolutionibus cōcretionum aliquid solidum atque insolubile subsistere: quod mutationes in id quod

non est nō faciat: neq. ex eo quod nō est: sed secundum transmutatiōes in plurimis: quorūdam uero accessus etiam ac recessus. Quo circa necesse est: ut ea quæ nō trāsmutātur: incorruptibilia sint: & ab eius quod mutatur natura prorsus aliena: uerum tumores habere: ac formationes suas: hoc enim subsistere necessarium est. Nam in his quæ apud nos transformantur secundum ablationem figura accipitur infinita. Enim uero qualitates cum in eo quod mutatur insitæ nō sint: secus atque illud relinquuntur ex corpore toto pereuntes. Sufficiunt igitur ista quæ relinquuntur efficere cōcretionum differētiās. Quippe aliqua necesse est relinquatur: atque in id quod non est defluant. Sed ne semper omnem quidem in atomis magnitudinem esse putādum est: ne ea quæ apparent reluctentur. Ceterum mutatiōes quādam esse magnitudinum existimādum: præstat id quippe: hoc autē si adsit: & quæ secūdum passiōes & quæ secūdum sēsus sūt reddētur. Ois autē subsistēs magnitudo neq. utilis est ad qualitatum differētiās. Nam & ad nos ueniunt uisibiles atomi. Quod cum sit: minime cernitur: neq. quo pacto fiat uisibilis atomus agnoscere possumus. Ad hæc putādum nō est in corpore finito tumores infinitos esse: neque qualescūque. Itaque nō modo eam sectionem quæ infinitum fit ad id quod minus est tollere oportet: ne omnia infirma faciamus: cogamurq. complexiōibus repētitorum ea quæ sunt: in id quod nū est terēdo cōsumere: uerum ne trāsmutationem quidem in his quæ finita sunt: in infinitum: neque in minus fieri existimādum. Neque enim ubi semel quispiam dixerit tumores in plarisque infinitos esse: quales etiam sint itelligere potest: præterea ne id quidē modo finita sit ista magnitudo. Quales enim quidam sunt cōstat. Nam si quidē tumores illi infiniti sunt: & hi ex quibus qualescūque hi fuerint: infinita profecto esset etiam magnitudo: extremitatemque finitam habētes perceptibilem: nisi & per se ipsum inspiciēdum nō est: ne & quod deinceps sequitur: huiusmodi intelligamus: atq. ita per cōsequens in anteriora tēdendo in infinitum cōtingat cogitatiōe procedere: minimumque illud quod in sensu est cōsiderādum est: ut neq. sit huiusmodi cuiusmodi id quod habet trāsmutatiōes: neque tamē oino dissimile: sed habeat cōmune cum trāsmutatiōibus aliquid. Ceterum perceptiōe partium careat: aliaq. propter cōis illius similitudinem aliquid ipsius non percepisse arbitramur partim ad hæc: partim ad illa æqualitatem nobis oportet occurrere: ex q. ista cōspicimus: a primo ichoātes: non in eodem: neq. in partibus partium: sed in proprietate sua metiēdo magnitudines: quæ maiores sūt magis & quæ minores minus: hac proportiōe arbitrādum: & quod i. atomo minimum est uti. Cōstat enim differre illud paruitate ab eo quod secūdū sēsus aspicitur: eadē uero proportiōe uti. Nāq. & quā magnitudinē habet atomus secūdū hāc proportiōem prædicauim⁹ modice solā excludēdo lōgitudinem: præterea mios atque imixtos fines esse putādum est: lōgitudinem dimēsiōis: & ex ipsis primis: maioribus: ac minoribus parādō rōis speculatiōe i. his quæ sūt uisibilia. Nā commūe illud quod eis est ad imutabilia sufficit: quid hæcūc est perficere. Collatiōem autē ex his quæ motum habēt: fieri possibile nō est: nempe & infiniti: quod supmum aut ifimum sit p. dicandū nō est: supra: uel infra esse. Nā quod supra caput sit: undecūque stemus: ducere i. infinitum nūq. nobis istac uiam iri. Ita & quod infra id quod intellectum ē a qua rōne

euadere in infinitū: supra eē atq; infra iuxta idē: hęc. n. intelligi possibile non est: itaq; licet unā accipere superiorē intelligibilem loci mutationē in infinitū unāq; in feriore: & si milies ad superiorū pedes id quod a nobis ferē ad ea quę supra caput nostrum sunt loca ptingat: aut ad inferiorū caput quod a nobis ferē inferius. Nā que motus uniuersus nihilominus uterq; utriq; oppositus in infinitum intelligit. Verū. n. & aqua celeritate atomos esse necesse est: cū per inane inuehūtur nullo reluctate: neq; n. graua paruis: ac leuib; celerius ferrēt: quādoq; dē nihil occurrit eis: neq; parua itidē magnis: cum motum oīa habeāt cōmēsum: ubi ne illis quidem aliqd obluetur: neq; supernus: neq; obliquus p collisiōes motus: neq; inferior p propria pōdera. In quārum. n. utraq; cōtinent in tātum una intelligēdo habebit motū: quod aut extrinsecus: aut ex pōdere proprio reluctetur aduersus ferētis uim. Sed. n. & per cōcretiones altera celerius q̄ altera dicef: quando atomorum aqua celeritas lit: atq; in unū ferantur locū atomi quę in cōuētib; sunt & cōtra nūmia ppetuo tpe: nisi in unū fm tēpora q̄ rōne cernūtur sed frēq̄nter obluētētur: q̄ diu sub sensū morus assiduitas fiat: quod. n. de inuisibili opinamur: qd. s. tēpora q̄ rōne cernunt ppetuū motū habitura sint in huiusmōi uerum nō ē. Nam omne quod cernitur: aut aio per intuitum p̄cipitur: uerū est: post hęc inspiciēdū est ad sensus passionē referēdo. Ita. n. erit firmissima probatio: q̄ aīa sit corpus tenibus partibus p totā cōgregationē seminatū. Ceterū spiritui simillimū calori quoddā tēperamentū habēt: atq; huic alicubi simile alicubi illi. Est at pars q̄ multā accepit imutationē ex litate ptū: atq; horū etiā ipsorū. Consentit aut huic magis ex reliquo cētui. At istud omne cōstat uires esse animi & pturbatiōes agilitateq; motus & cogitatiōes & cetera quibus priuati morimur. Enimvero & id oportet tenere q̄ habeat aīa sensus plurimā cauīam. Nō tamen istā accepisset: nisi a cōuentu reliquo ferme roboraretur. Porro reliquus ipse cōuentus cū ille hęc parauerit causam: & ipse subinde huiusmodi calūs ab illa particeps fit: non tamē oīum quę illa possidet: iccirco discedēte aīa sensu caret. Neq; n. ipsum in se ipso possidebat hęc uim: sed alteri quod simul factum fuerat: parabat: qd per cōlūminatam circa ipsum uirtutem secundū uertiginem sibi ipsi cōtinuo sentibilem incidentiā pficiēs: & illi p cōmunem fluxū atq; consensum ut dixi: reddebat. Iccirco igitur & inlita aīa nunq̄ alia aliqua parte discedēte priuatio sensuū fieret. Sed cū illa una periret soluto eo: quod cōtinebat: siue toto: siue etiā parte aliqua siqdem sensus aīa uigore p̄sisteret. Porro cōuentus reliquus permanens & totus & p partes non habet sensum illo abcedente: quātalibet sit quę se intēdat atomorū multitudō in aīa naturā: uerū. n. & soluto cōuentu toto disseminatur aīa: neq; iā eadē uires habet: neq; mouetur. Itaq; ne sensum quidē habet. Neq; n. intelligi potest sentire aliqd: nisi in cōuentu isto atq; in his motibus utatur sensu q̄do ea quę roborāt: & quę cōtinent huiusmodi nō sint in quibus nunc existēs tales motus habet. Atqui & hoc in aliis dicit & ex leuissimis atomis atq; rotūdissimis illam eē cōpositā multum ab illis differentibus: quę igneę sunt: pars tamen eius quę ratiōe caret: corpori quoq; reliquo cōnexa est: ratiōalem autem partem & thorace sedem habere: ut ex metu & gaudio manifestum est: somnumq; animę partium fieri: quę per omnem concrecionem disseminatę sunt: aut cōtinētur: aut euacuan

tur: deinde poris incidunt. Semen præterea ex omnibus corporibus fieri intelligēdū est. Dicit. n. p plurimā nominis familiaritatē in eo quod p se intelligit incorporeū aut p se intelligere nō possumus: pter uacuū: Porro uacuū ne facere aliqd neque pati pōt. Sed motū tantū p se corporibus præbet. Itaq; q̄ incorporeā dicūt eē aīam: uani sunt. Nihil. n. aut facere possēt aut pati se essēt huiusmodi: At nūc euidenter: hęc utraq; in anima esse casus manifestant: has igitur de ania ratiōes si q̄s ad perturbationes sensusq; referens memoria teneat: quę principio diximus satis intelliget ea quę figuris comprehensa sunt in id quod particulare est ex his firmiter ac diligenter exposita. Verum enim & figurę & colores: & magnitudines & pondera & quęque alia de corpore prædicātur: utque p se ipsa tendant siue ad omnia seu ad uisibilia: & ea quę per sensum cognita neq; per se ipsas naturas esse opinādum. non enim possibile est id scire: neque omnino ut nō sunt: ut neq; alia quę præexistunt huic incorporea: neque ut huius particulę sed ut corpus totum quod uniuersaliter quidem horum omnium quę sua sunt naturam sempiternam habeat: possibile nō est esse collatum. Sicuti cum ex ipsis tumoribus maior constiterit conuentus siue proprium siue uniuersi magnitudinum aliquo autem minorum. Sed ut dixi ex his omnibus solis perpetua habēs suam naturam. Atq; intuitus quidem priores habent hęc omnia & perceptiones. Ceterū consequente multitudine subita: & nusquā scissionem admittēte: sed iuxta subitam agnitionem corporis prædicamentum percipiente. Quinimo & corporibus contigit sæpe ut ea sequatur: & quod sempiternum nō est neque in inuisibilibus neque in corporeis: Ita secundum motum plurimum hoc nomine utentes manifeste colligimus casus: neq; uniuersi habere naturā: quā assumētes secundū repentinū corpus appellamus: neq; item consequentiū sempiternorū sine quibus corpus cogitare non possumus. per intuitus aut quosdā subsequente repētino singula appellarent. Ceterū quādocūq; contingentia singula inspicunt: non sempiternis casibus subsequētibus. Neq; hęc actio expellenda ex eo quod est: quia naturā non habet uniuersi: quod cōtingit quod pfecto etiā corpus appellamus: neq; item sempiternorū subsequentiū: neque rursus p se existimādū. Neque. n. hoc uel in his uel in sempiternis cōtingētibus intelligēdū: sed id quod etiā apparet casus oēs corpora existimādū: etiā si non sempiternę subsequant. neque per se rursus naturę ordinem habeāt. Ceterū quēadmodū sensus ipse pprietatē inspicit faciūt. Sed enim & hoc uehemēter præterea cōsiderare opus est. Nāque tēpus minime quærēdū est sicut & reliqua quę in subiecto quærimus: referentes ad eas quę apud nos ipsos inspicuntur anticipationes: sed ipsam euidentiā per quā tps aut multū aut modicū uocamus: hoc familiari quadā ppriitate circūferētes reputādū: neq; locutiōes quasi meliores psequēdū: sed his quę sunt ad manus in ea re utēdū neque aliud aliqd per se ipm prædicādū: quasi eandem quā proprietatē hęc substantiā habeat. Quod quidē faciūt quidā: sed solū quo pprietatē connectimus. hoc etiā submetimur maxime animaduertendum. Nā hoc demōstratione non indiget: sed animaduersione. Quippe diebus ac noctibus horūque partibus cōnectimus. Similiter & perturbationibus ac trāquillitate & motibus & statibus propriū aliquē præ

terea casum. Rursus hoc ipsum cogitantes secundum quod tempus nominamus
 Ait aut hoc & in secundo de natura libro: & in magna epitome atque in his quae pre-
 diximus. Mundos & oem finitã cõcretionẽ similẽ his quae inspiciuntur speciẽ fre-
 quenter habentẽ: existimãdũ est ex infinito horũ hoium p̄disse ex cõuersionib⁹
 propriis discretis maioribus atque minoribus. rursusq; dissolui oia celerius alia:
 alia tardius: cũ alia hoc ab his alia ab illis patiãtur. Cõstat igitur & mũdos illũ di-
 xisse interire: cum partes mutantur: & in aliis q; terra aeri lupuehatur: p̄terea &
 mũdos neq; ex necessitate arbitrari oportet unã habere figurã: imo & differẽtes
 eos in. xii. de mũdo eẽ ait: alios nãq; spherã: alios oui p̄ferre spẽm: & aliosq; aliã iti-
 de formã: nõ tamẽ oem formã admittere: neq; aiantes eẽ ab infinito discretas. Neq;
 n. p̄baret q; sp̄ia ut in eo q; sit huiusmõĩ cõprehẽsa nõ sint efficiẽtia semina: ex qb⁹
 & aialia & arbores & cetera q; inspiciũt cõstãt. In huiusmõĩ uero nõ potuisset: ea
 deãt rõne etiã inutiri. Pari mõ & de terra existimãdũ: sed & naturã quoq; opinã-
 dũ eẽ plurima & uaria ex reb⁹ ipsis edoctã fuisse atq; coactã: porro rõnem q; ab eo
 credita fuissent: ea postmodũ diligẽtius explicuisse atq; adinuenisse: p̄terea in qui-
 busdã celerius: in aliis tardius: & quibusdã euolutiõibus atq; tẽporibus ab his quae
 ex infinito: in quibusdam uero secundum minores. Quo circa & nomina ab initio
 non positione facta: sed ipsa hominũ ingenia per singulas ratiões p̄priis affectas
 perturbationibus ac propria percipientes uisa: proprie aerem imittere imissum a
 perturbationibus singulis ac uisis. Ut esset quãdoq; etiã gentium per loca diffe-
 rentia. Postmodum autem communiter per gentes singulas fuisse imposta pro-
 pria: ut significatiões minus ambiguae fierent adinuicem: breuiusq; significarent:
 quãdam insuper res etiam quae non cõspicãtur inferendo: ut eos qui essent con-
 scii monerent in sonos quosdam erumpere coactos: illos uero ratione duce pluri-
 mis ex causis ita interpretatos esse: enim uero in meteoris motum & cõuersionẽ:
 ac defectum: ortumque & occasum & his similia: neque ministerio cuiusq; facta
 existimandum est. Verum illius ordinatione & imperio qui omnem simul bea-
 titudinem & immortalitatem habeat: Neque enim beatitati conueniũt negocia &
 curã & irã aut gratiã sed infirmitate ac timore & indigentia opis proximorum
 ista fiunt. Neque rursus cum ignis simul sit cõuersus in se quae beatitudinẽ possi-
 dent secundum uoluntatem hos motus accipere. uerũ omnem seruare decentiã
 per omnia nomina quae in huiusmodi feruntur notiõibus: si neque contrariã ho-
 nesto ex his opiniones fiant. Alioquin maximam in animabus perturbationẽ hu-
 iusmodi cõtrarietas faciet. Quocirca & eas quae ab initio sunt huiusmodi conuer-
 sionum p̄ceptiones in mundi generatione oportet opinari: necessitatemq; hãc &
 ambitum p̄fici. Sed enim causam eorũ quae sunt maxime propria diligẽter expo-
 nere Physiologiã opus esse putandum est: beatitudinemq; in scientia de caelesti-
 bus corporibus huc cecidisse: & in eo q; naturã quãdam sunt quae inspecta secũ-
 dum huiusmodi meteora & quaeq; his propinqua sunt ad huius rei exactam dis-
 diligentiam conferunt: p̄terea non in huiusmodi ipm multipliciter esse: ac ipm
 se circa illa pro uiribus & alias quomodolibet habere: sed simpliciter non esse in-
 corruptibili: ac beata natura eorũ quae discretionem suggerunt: aut perturbatio-

nem ullam & hoc mēte comprehendere simpliciter est esse. Porro quod in noti-
 tiam cadit de occasu & ortu & de cõuersione: ac defectu & quaeq; his similia sunt:
 nihil aliud ad beatitudinẽ sciẽtiã cõferre. Sed similiter habere mētus eos q; ista
 cõsiderat: quãnã uero naturã sint: nesciũt: & quã causã uel maxie rata & nili ista
 difficilia nouissent: fortasse plurimi cũ timor ex cõsideratiõẽ horũ solutionẽ cape-
 nequeat: ac dispositionẽ eorũ quae sunt maxie p̄pria. Iccirco & plures inuenimus
 causas cõuersionũ & occasus & ortus defectus & huiusmodi taliũ: sicut & in his q;
 pticulatim fiunt. Aut existimãdũ nõ est horum usum diligentia nõ accepisse: quã-
 ta possit ad trãquillitatem nrã beatitudinẽq; conferre. Itaq; quasi p̄ trãicum in-
 tuẽtes qd apud nos similitudo sit de rõne caelestiũ oisq; inceti differẽdũ est eos af-
 pernando: qui ne id qdem sciunt: qd uno modo se habet aut fit neq; quod multis
 contingat modis: imaginationemq; ex recessibus reddunt: ignorãtque p̄terea
 quẽnã sunt quae p̄urbationem nõ ingerãt. Si tamen arbitramur eo modo susce-
 ptũ id fieri posse: & in quibus similiter p̄urbatione uacamus ipm quod multis fiat
 modis non ignorãtes: quẽadmodũ si quod ita se habeat nouerimus: perturbatio-
 ne carebimus. Ad hãc omnia illud omnino oportet itelligere: q; perturbatio hu-
 manis animis proprie omnino fit in eo q; hãc & beata opinẽt: & incorruptibilia
 & una contrarias his uoluntates habeãt: & actiões & causas: & in futura uita dirũ
 esse aliquid secundum fabulas & sperent & suspicẽtur: siue hanc priuationem sen-
 sus quae in morte est metuãt: quasi post mortem aliqd pati & in eo quod non opi-
 nionibus ista patiant. Verũ ratiõẽ & cõmẽdatiõẽ quadã. Vnde cum nõ diffiniãt
 malũ æquã siue etiam maiorem perturbationẽ cape q; si hãc opinarent tantum.
 Porro huiusmodi p̄urbatiõis uacatio est his oibus euadere liberum & absolutũ:
 p̄petuamq; oium & eorũ quae sunt plane propriam uersare memoriã. Quocir-
 ca oib⁹ utẽdũ est p̄sentib⁹: ac sãlib⁹ cõib⁹ qdẽ ratione cõis: p̄pria uero p̄priis: ac p̄-
 senti omni per singula iudicia euidẽtia. Si enim hisce intenderimus: id unde per-
 turbatio metusque fiebat excludemus habita recta ratione: atque soluemus: de-
 que caelestibus ac reliquis quae semper incidũt: quaeque summe terrent reliquos:
 causas afferemus. Ista tibi o Herodote de natura omnium summatim persi inxe-
 rimus. Quae tu si diligẽter pro uiribus tenere studueris arbitror: & si nõ ad om-
 nia semp per partes diligẽter explicata sufficient: incõparabilẽ tamẽ ex eis firmi-
 tatem atq; cõstãtiam aduersus hoies ceteros p̄ceptutum. Nam te ex te ipso p̄mo-
 uebis plurimũ ad ea etiam quae in toto de natura opere sunt dicta p̄ partes expo-
 nẽda. Atq; hãc ipsa mãdata memoriã: perpetuo emolumẽto erunt. Sũt enim hu-
 iusmodi: ut hi etiã q; iam particularia satis: aut etiã p̄fecte digesserunt: ad huiusce
 tamẽ intuitus plurimos haberẽt: plurimum iuari ex his possint in his quae de to-
 ta natura differuntur. Quaeq; aut nõ penitus cadũt in ea quae conficiuntur: ex his
 autẽ secũdum eum morẽ q; caret inuidia: simulatq; intelligitur ambitus eorũ quae
 sunt in p̄mis rata ad tranquillitãtẽ animi faciunt: & ista qdem de naturalib⁹ eius epi-
 stola. Sequitur de meteoris alia Epicurus Pythochi salutẽ. Reddidit mihi Cleõ abs-
 te epistolã: in qua nos fouere atq; diligẽter persistis: digne pro nostro in te studio:
 neq; ignauiter earũ meminisse iuteris: quae ad beatam uitã ducũt rationũ. Pra-

Herodotus

Pythochi
CleõEpicuri epistola
ad Pythoches

carisq; ut tibi de meteoris breuē mittā facilēq; tractatū: quo facilius admonearis: ea quippe q̄ in aliis scripsimus: difficillime teneri memoria: quibus ea ut ais quos continere ferat. Nos autē plibēter p̄ces admisimus tuas: magnaq; de te ac iocūda spe fruimur. Cū igit̄ cetera tā absoluerimus oīa: agimus quā postulaſti plurimis & aliis emolumēto futura inuēta hęc: & his maxime q̄ rudes adhuc uerā nup̄ naturę rationē deguſtarūt: his itē q̄ alicuius disciplinarū liberaliū sunt grauiorib; curis impliciti. Ea igit̄ rite p̄cipe: mādataq; memorię iugiter uolue: cū ceteris quā in breui epitome ad Herodotū misimus. Primū igit̄ aliū aliq̄ finē ex cęlestiū corporū sciētia siue p̄ cōnexionē: siue absolute dicāt: putādū nō est q̄ p̄urbationis uacationē: ac p̄bationē certā sicuti: & in reliq; neq; qd̄ sit ip̄sibile p̄ uim aggredi neque speculationē habere p̄ oīa simlē aut his libris quos de uitis scripsimus: siue d̄ his quos de aliis naturaliū quęstionum purgatiōibus: puta q̄ omne corpus impalpabilis naturā sit: q̄ indiuisibilia elemēta: & oīa huiusmōi: aut quāq; unicā his q̄ uidētur: cōcordiā habēt: q̄ in meteoris nō est. Verū ista q̄dem multiplicē habēt generatiōis causam substātię p̄dicamētū sensibus cōsortium. Neq; n. secūdū p̄ loq̄orū uanitatē legisq; sanctionē de natura differēdum: sed sicut ea quā uidentur hortātur. Nō. n. iā uita n̄ra: aut stulticia: aut glorię uanitate opus habet: sed solū tranquille: ac secure uiuere: oīa q̄dē immobili ac stabili rōne fiunt per oīa: ex his dūtaxat quā multiplici modo his quā apparēt: cōcorditer incidūt: cū quis qd̄ p̄babiliter de his dicitur: cōgruenter omiserit. Cū uero q̄sp̄iā hoc quidē omittit: hoc at̄ eiicit quod a que ei qd̄ uidet̄ cōsonū ē: eū p̄fecto constat oī naturā excidisse rōne: atq; ad fabulas eē deuolutū. Signa uero quędam eorū quā in sup̄nis cōsumātur ferre quędā ex his quā nobis apparent & quā inspicunt̄ aut sunt nō ea quā in sup̄nis apparent: hęc enim multis mōis fieri possunt: cuiusq; tamen uisum obseruandū ē: atq; in ea quā illi adiūgunt̄ diuidendū. Quippe nō contendit plurimis modis p̄fici ut ea quā sūt apud nos. Mundus est cęli quędam cōtinētia: stellas & terrā: & quā uident̄ oīa cōtinens: abscissionēque ex infinito hēns atque in finem definēs: siue rarū siue dēsum: quo soluto quā in illo sunt oīa cōfusiōne accipiunt: & definens aut in eo quod circūagit̄: aut instantiā habet: & rotundā aut triangularē aut quācūq; circūscriptiōne: oībus quippe modis fieri possibile est: quando eorū q̄ uidētur nihil obſistit mūdo huic: i quo finē cōprehēdere nequimus. Quod autē & huiusce mūdi sunt infiniti multitudiē colligi pōt: & quoniā talis fieri mundus pōt. & in mūdo & intermundo: quod interuallū dicimus inter mundos in loco uacui pleno & nō in magno puro & uacuo quēadmodū aiunt quędā idoneorum quorūdā seminū quā ab uno mundo siue intermundo fluxerint: siue etiam a pluribus sensim. Abiectionēq; & cōpositiones atq; migrationes facientibus in locū aliū si sic contigerit: & interrogatiōes ex his quā opportune eas suggerūt quo ad cōsumenē accipiatq; cōstātiā: in quo etiā subiecta fundamēta suiceptiōes huiusmodi efficere possint. Non enim conuentū fieri oportet solū neq; uertiginē in eo uacuo in quo fieri est possibile mūdū secundū quod ex necessitate putat̄. Augeritq; tādiu quo ad alterū offendat: ut ait q̄sp̄iā ex his q̄ Physici uocantur. hoc. n. his quā uident̄ repugnās est. Sol item & luna & sydera cętera seorsim facta post

modum a mūdo cōprehensa sunt quāq; præterea constantiam seruant. Continuo efficta sunt: atq; incrementū p̄ceperūt: pari rōe & terra & mare p̄ cōparatiōnes & uertigines quarundā tenuitate partū cōstātiū naturarū siue spiritaliū siue ignis præferentiū speciē siue utrūq; simul: & hęc. n. ita suggerit sensus. Porro solis cęterorūq; siderū magnitudo q̄tum ipsi sapimus: ea est quā uidet̄. hęc in u. decimo de natura dixit. Nam si inq̄ magnitudinē interualli ratione amississet longe p̄fecto magis colorē. Alia nāq; huic rōnabilior distātia nulla. ceterū secūdū id quod per ipsum est: siue maior sit q̄ uideatur siue paulo minor: siue tantus non simul. Ita enim & apud nos lumina quā ex interuallo cernuntur: per sensum cōspiciuntur: & omnis autem in hanc partem instantia soluetur facile si quis reb; certis intendat: quod in libris de natura monstrauius: ortus & occubitus Solis ac lunę siderumq; cęterorumq; & per incētionem & extinctionē fieri posse: cū talis sit circūstantia etiam per alia loca: ut ea quā prædiximus perficiantur. Nihil enim eorum quā uidētur obſuctatur: per euidētiam quoq; sup̄ terra & præterea per adiectionem quod prædiximus: confici posse. Neque enim refragatur aliquid eorū: quā cernūtur. Ipsorū quoque motus nō quidem fieri ip̄sibile secundum uertiginem totius cęli siue secundum ipsius quidem statum. horum uertiginem iuxta eam quā ab initio in generatione mundi genita sunt in eorum necessitatem. Deinde calore per quandam ignis distributionē semper ad anteriora loca tendentis cōuersiones Solis ac Lunę fieri q̄dē possibile ē per obliquū cęli ita tēporū necessitate coacti. Similiter & secundum aeris obſistentiā: siue et materia apta: q̄ semp̄ adiaceat atq; insiametur. Partim uero deferentis: siue etiā ab initio uertigo huiusmodi istius sit distributa syderibus ut in girū moueant̄. Cūcūta eni huiusmodi atq; his similia in nullo euidētia rōe dissentiunt. si quos temp̄ in huiusmodi partibus possibili adherēs: horū singula ad eorū quā uidētur cōiōnatiā possit adducere nihil metuēs seruales astrologorū artes: euacuatiōesque Lunę ac rursus impletiones euerſionēq; huiusce corporis: fieri. n. p̄fecto possent & per figurationes Aeris similiter: Atq; & quā secūdū appositiones & oēs alios modos per quos & ea quā apud nos apparent: euocant̄ ad huiusce speciē reddendā: nisi forte quos unico illo modo cōtentus reliquos nequicq; repudiet. Neq; speculatiua possibile est aliquid hōi asp̄icere: & aliquid ip̄sibile: atque ideo ip̄sibilia isp̄icere cupiens: præterea possibile est lunā ex seipsa hēre lumen. possibile itē & a Sole mutuari: Et. n. apud nos pleraque cernūtur: quā plura ex se ipsis habeant: plura itē ab aliis nihilque ipedit eorū quā in cęlestibus uident̄: si quos multiplicis mōi temper memoriā habeat: cōsequē: etque ipsis una suppositiōes & cā simul asp̄iciat & ne asp̄iciens in ea quā nō conlequuntur hoc ipsum desfluere alias aliter in illū unicū modum. Porro faciei manifestatio fieri quidem in ipsis pōt & per imutationes partium: & p̄cumulatā adiectionē: modisq; oībus quotquot cernuntur cū his quā apparent cōcordiā hēre. Nāq; in oībus meteoris huiusmodi uestigare nequaquā admittendū est. Si. n. aliq;bus repugnare euidētis cōungat: nunq; uera trāq;llitate poterimus frui. Solis ac Lunę defectus pōt quidē fieri & per extinctionē: quemadmodū & apud nos pleraque fieri uidemus. lamq; p̄ interpolationē quorūdam aliorū aut ter

Diogenes

ra siue celi: siue cuiuslibet alteri⁹ eiusmōi: sicq; p̄prios adiucē modos cōspiciēdū & q̄ cōiūctas cōcretiōes fieri ipossibile nō est. Porro in. xii. de natura dicit obumbrāte Luna Solē: lunā uero terrā umbra se opponēte deficere. uerū secūdū recessum hoc & Epicure⁹ Diogenes in p̄mo electarū opinionū tradit. Præterea circuitionis ordo sic accipiāt: sicuti & q̄dā apud nos fiūt: diuinaq; ad hæc natura nulq; ad moueāt: sed imunis a ministerio in oi sua plenissima beatitate fuef. Si minus aut hoc fiat: ois de celestib⁹ ināis erit cōtradictio: sicuti iā q̄busdā fuit q̄ nō modū attingere possibilē: uerū in uāitatē deciderūt: dū uno tātū mō arbitrāt hæc fieri alioq; oēs possibilēs excludūt: que & ad id qd̄ intelligi nequeat: & ad ea q̄ appeāt ferāt. Quæ uero signa suscipere oportet: cū nō possim⁹ ualere sinam⁹ q̄ noictiū: ac die rū plixitates imutāt. p̄ter id q̄ solis motus celeres fiūt: rurſūq; tardiores sup̄ terrā pro locorū lōgitudine imutāt: & loca q̄dā celeri⁹ pagūt: siue tardius: sicuti & apud nos q̄dā cōspiciūtur: q̄bus cōsona de meteoris dicendū. Quia aut unū assumētes his q̄ appent reluctan^t: eo ēt exciderūt: qd̄ inspicere hōi possibile ē. Nāq; significatiōes fieri possunt ēt p̄ collatiōes tēporū: sicuti & i his q̄ apud nos uident^r aiantibus & in aliis sicut aeris & mutatiōis: hæc. n. utraq; his q̄ uidēf nō repugnāt. Qualitatib⁹ p̄terea si ab hoc aut ab illo fit eā. Neq; ualet aspici: q̄ fieri atq; cōstār pōt & cōcretiōes aeris ipræssiōesq; uētorū atq; iplicatiōes se inuicē tenēriū atomorū: & eorū q̄ ad hoc agēdū idonea sunt: fluxūque ex terra aq̄sque cōuentū. atq; modis aliis plurimis huiusmōi cōstātas fieri ipossibile nō est. Iā uero in his p̄tim se collidētibus partim uero mutātibus aq̄s p̄fici: & uētos itē p̄ relationē ex locis idoneis. Dūq; p̄ aerē mouent^r ubi inūdatio uehementior ex q̄busdā ad huiusmodi imissio / nes idoneis cōuentibus facta fuerit tonitruus fieri posse: ac p̄ spūs in concauis nubiu⁹ euolutionē sicuti in uasis nostris cōtingit. Atq; ex igne inspirato sonitū in ip̄is fieri & fractiones itē nubiu⁹ atque dissidētias ac confricatiōes nubium atque ordines quæ concretionem Crystalli instar acceperint. Et totum ad hanc partem ut multis modis fieri dicere possumus: que uident^r inducūt. Coruscationes item eadem rōne modis plurimis fieri. Nam per confricationem collisionemque nubiu⁹ figurā illā ignis effectricē elabētē coruscationē gignere: flatūque ex nubib⁹ taliu⁹ corporū quæ hūc splēdorē efficiāt: & p̄ præssurā aut collisionē nubium fit: siue ab se inuicē siue a uentis & per cōplexionem ea quæ a Sideribus manat se inserēte luce siue a motu nubiu⁹ uentorūque cōpulsā: & per nubes decidēte: siue per collationem tenuissimi nubiu⁹ luminis aut ex igne coactas nubes efficere tonitrus & per huius motum & per ignis euaporationem quæ fiat per constantiam motus: uolubilitatisque uehementiā. Fractiōes quoque nubium a uentis casum esse efficientiū ignis atomorum: coruscationisque speciem peragētium. Aliis itē modis plurib⁹ facile erit inspicere ei qui & quæ apparent teneat: hisque similia queat conspiciari præcedit aut coruscatio tonitruū in huiusmodi circūstantia nubium & quod simul atque flatus irruerit: emittat figura coruscationis efficiēs. Postmodum uero spiritus inuolutus huiusmodi efficiat sonitum: & per utrorūque incidentiam. Coruscatio maiore ad nos celeritate utatur. Postremo autem uenire tonitruum: sicuti in quibusdā quæ ex interuallo inspiciunt: ictusque quosdam efficiunt. Fulmina

fieri possunt: ac secūdū plurimos uētorū cōuetus. & euolutiōes ualidāq; euaporationē: & fractionē pactis eiusq; uehementiorē ad inferiora loca: defensum fragore illo cōtingēte q̄ cōsequētia loca densiora sunt ob implicitas nubes: per hunc itē inuoluti ignis lapsus sicuti fieri possibile est. Tonitruū quoq; cū ignis amplior fuerit inspiratusq; uehementius pruperit nubē qd̄ in anteriore procedere nequeat iccirco quod huiusmodi cōcretio fiat plurimū q̄dem ad excelsum aliquē montē ubi maxime flumina cadūt ad inuicē semper. Et aliis item modis plurimis fulmina fieri possunt modo lōge ablit fabula: aberit aut siq; rite ea quæ apparent sequēs de his quæ sunt occultiora ad eam normam iudicari. Præsteres quoq; & per positionem nubis ad inferiora loca aliena specie a repētino impulsā flatu fieri possūt & per flatum qui una & feratur uehemens: & nubem ad proxima impellat loca exterior flatus. Præterea & per circūstantiam spiritus cum in circulum aer quidam superne compellitur: uehementisque uentorum collisio fit: neq; ualet in trāsuerſa diffiluerē propter eam quæ circa est aeris densitatem: atque ad terram quidam uisq; Præstere defendēte strobili fiunt: ut generatio secundum motum spiritus fiat. Porro usq; ad mare uertigines fiunt. Terræ motus autem & cum se in terram recipit uētos: fieri possunt: & cum hæc paruis tumorib⁹ perpetuoque motu se obiicit: quādo agitationem terræ parat hic uētus: aut exteriore ex parte cōplectitur: dum in fundamēta ruit: aut in abstrusa speiuncæ in morē terræ loca densata a uentis aer: propter hanc autem distributionē motus ex lapſibus fundamentorum plurimorū: itēq; redditiōē ubi cōdensationibus uehementioribus terræ obuiarit: terræ motus perfici possibile est: & aliis itē modis pluribus has terræ agitationes fieri. Porro uētos in tempore fieri contingit: cū semper fiat sensumq; subrepat alienatio quædā & per collectionē aquæ copiosā. Venti aut reliqui fiunt: & cum pauci in cōcaua irruerint multa: horū dum diuisio fit. Grando perficitur: & per cōcretionē uehementiorem. Vndiq; aut uētorum circūstantiā quorundā ac particionē & cōcretionem & moderationem quorūdam pariter. Aquæ p̄ferētū speciem eruptionē simul atq; cōpulsionē ip̄sorū facientē: ac disruptionē ad id cōstare quod secundum partes cōcretas sit: & secūdū soliditatē. Verū etiā circūferentiā fieri ipossibile nō est: extremis undiq; cōueniētibus & in cōstantia omni ex parte: ut dictum est & partes & plane siue aquosis quibusdā seu uētos circūstantibus. Niuē aut perfici fas est & cum aqua tāuis ex nubibus funditur uariis cōmēfionis & præssuræ ex nubibus idoneis & ex seminis monumēto. Deinde dum fertur concretionē accipiente propter uehementiorem quandā in locis inferioribus nubium congelationis circūstantiam. Sed per concretionem huiusmodi lenem habens in nubibus raritatem emissio hæc ex nubibus fit dum se inuicem collidant: quæ aquæ speciem præferunt: & quæq; his una adiacent: quæ dum ueluti compulsionē se ferūt gradinem faciūt: quod maxime in aere fit: & per huiusmodi collisionem nubiu⁹: quæ coagmētum acceperūt: fit ut deliliat niuis iste cōgestus: & aliis item modis nix cōfici potest. Ros aut efficitur & per cōuentum adiucem ex aere talium: quæ sunt huiusce humoris efficiētia. Sed. n. & per loci mutationē aut ex humentibus locis aut aquas habentibus maxime perficitur ros. Deinde cū

hæc in idipsum conuenere: humiditatem pergerunt: motumq; rursus ad inferiora loca quæadmodum fieri & apud nos plaracq; huiusmodi cernimus: ubi humores hi solidi cōcretionē quādā suæ qualitatis acceperunt: ob circūstātem frigidū aerē efficiē glacies & p detritionē qdem globosq; formatiōis: ac rotūdæ ex aqua cōpulsionēq; scalenorū: & acutorū angulorū: q in aqua sunt: & p eā quæ extrinsecus fit taliū collisionē: quæ cōpulsā: ut aqua in cōcretionē trāliret effecerūt: de tritis rotūdorū quātitatibus. Iris fit dū Sol aquosum aera sua luce pstringit: siue p aeris propriā naturā: quæ lucis & aeris propria est: ex qua colorū huiusce proprietates fiūt siue oēs: siue unico modo: ex ea itē effulgēte propingora quæq; aeris eū precipient colorē: quo partes has circūferētia fulgere cōspicimus. Fit autē huiusmodi uisum quod par omni ex parte interuallū luminis pateat: siue quod cū huiusce cōpulsionē accipiāt sectiōes quæ uel in aere uel in nubibus sunt & ex eodē aere se ingerēte dū ad lunā referūtur atomi circūferētia quādā in hanc concretionem demittantur. Area circa lunam fit: dum ex omni parte aer ad lunam refertur: deinde qui ex ipsa manant fluxus leniter ætenuis coercentes: quoad in gyro circa ipsam nubes consistat hæc & nō omnino diuidat: siue eum qui in circuitu est aerem ipsa undiq; cogēte æquabiliter ad circūferentiam suam crassiorēque cōstituente quod fit per partes quasdam: siue extrinsecus fluxu aliquo impulsio siue calor idoneos poros ad id efficiēdum nāciscēte. Cometa: stella: fiunt siue igne plerisq; in locis tēporibus suis & celestibus coalescente: cum efficitur casus circūstātiā siue quod propriū quēdam motū in tēpore cēlū supra nos habeat ut huiusmodi appareant stellæ: siue ipse tēporibus quibusdā p quēdā moueātur casum: atque ad loca nostra deriuent: & manifestæ omnibus fiāt: harū item defectus fieri propter his oppositas causas: quod cōtingit non modo quod pars mundi huius stet circū quam uersentur reliqua: ut quidam aiūt: sed quod aeris uertigo circularis ipsam circūstet: quæ impedimēto sit uti ne circūeant sicut & stellæ reliquæ: siue etiam quod deinceps materia illis cōgrua non sit. Porro hoc in loco ubi cōstitutæ cernūtur etiam: aliis pluribus modis hoc fieri potest: si quis colligere studeat ex eorum quæ cernūtur cōgruentia: ut uaga quædam sydera ferri cōtingat: si sic motibus suis utuntur quædā uero imota durare: possibile est quidem ea ab his quoque quæ in circuitu sunt: ita ab initio moueri coacta esset: ut alia diuidē secūdum eādem ferātur uertiginē: quæ lenis sit: Alia uero secūdum eam quæ simul in æqualitatib; quibusdam utatur: fieri autē potest ut quibus feruntur locis nō intentiones aeris esse planiores: quæ in idipsum deinceps compellant: leniterq; & plane intēdant neq; ita inæqualiter ut & quæ uidentur: imutatiōes fiant. Enim uero unā istarū rerū causam assignare: cum multiplicem ea quæ in cōspectu sunt præbeāt: insanū est: & minie congrue ab his fit: qui uanā astrologiā profitentur: inaniterq; quorundam causas reddunt: quādo quidem diuinā naturā nunq; huiusce absoluūt ministeriis. Sydera quædā aliis minora cōspici cōtinget: tardioreq; motu circūferri: cum eundem orbē circūeāt cōtrarioque ferantur motu ab eadem abducta uertigine: & q; circūferantur alia maiore loco: minore alia: cū eandē uertiginē ambiūt. Porro simpliciter de hisce diffinire illis conuenit: qui prodigia consingere apud plarosque

uolūt. Quæ autē cadere dicuntur stellæ & ex parte & ex collisione sua fieri possunt & quod illic excidant quocūq; expiratio fuerit. Sicuti & de corruscationibus diximus. ex concursu quoq; atomorū ignis efficientiū consensu icidente ut hoc fiat: ac secūdū motū quocūq; ipetus a principio secūdum concursum fuerit. Ex collectione item uenti in condensationibus quibusdā nebulae præferentibus spēm secūdum euaporationem horū per inuolutionē siue eruptionē continentū & in quæcūq; locū ipetus fuerit: motu quoq; in eum subsequente. Sūt & alii modi quibus hoc fiat: innumerabiles porro significationes: quæ in plariscq; animalibus fiunt per auocritatē tēporis fiūt. non enim quæuis animalia necessitatē aliquā inuehūt ut hyems fiat: neq; sedet aliqua natura diuina: quæ horū animalū obseruet exitus: ac deinde huiusmodi efficiat signa: Neque enim in animal quodlibet modo id sit modico gratius huiusmodi fatuitas cadet: nedū in id quod plenissimam obtinet fœlicitatem. Hæc igitur omnia Pythocles memoriter tene. longe enim euades fabulam: & quæque his propqua & similia discernere poteris. Maxime autem te ipm dede ad speculāda picipia: & ifinitatē: & his quæ similia sunt. Iudicia præterea & perturbationes & cuius rei gratia ista colligimus. hæc enim iprimis considerata: causas quoq; particulariū rerū cognitu faciles faciēt. Qui uero isti uel maxime contēti non fuere: ne ista quidē ipa rite conspexerunt: Neq; cuius rei gratia illa conspiciēda erāt consecuti sunt. Ista ille & de celestibus corporibus opinatus est. Cæterū de his quæ ad uitæ moderationē pertinet: quonā modo eligēda sint alia: & alia repudianda sic scribit. Primū itaq; quid de sapiēte opinē exponamus. Detrimēta quæ ex hoibus siue odii siue iuidiæ siue contēptus gratia fiūt Sapiētē autumat rōne superare. eum itē qui semel fuerit sapiens: in contrariū habitū transire non posse: neq; perturbationibus cedēdo errare. Immo continendū ne quod ad sapiētiā impedimētū patiat: neque tamē ex omni quidē corporis habitu: neq; in omni genere fieri sapiētē: siue aut crucietur excarnificeturq; sapiēs futurū nihilominus fœlicē: gratiaq; solū amicis præsentibus æq; & absentibus habiturū sapiētē perq; uiā. Cū tamen cruciatur & igemiscet: & eiulabit. Mulieri itē non cōgressurū sapiētē: quā leges iterdicāt: ut diogenes i epitome epicuri dogmatū moralū ait: neq; cruciatu affecturū seruos: uerū miserturū: ueniāque habiturū p bos quoq; amaturū sapiētē negat: neq; sepulturæ curā habiturū: neq; a deo amorē imitti. Diogenes refert. Neq; itē oratoriæ daturū operā: dicēs illā nihil qdē unq; profuisse. plurimū uero etiā obfuisse. uxorē tamen ducturū: ac liberos pcreaturū sapiētē: ut epicurus in ambiguis & in libris de natura: cæterū pro uitæ interdum conditione ducturū uxore: auersurūq; aliquos: neq; obseruaturū in ebrietate: ut epicurus in symposio: neque accessurū ad rēpublicā: ut i primo de uitis: neq; tyrānidem quæsiturū: neque dominatū ut i secūdo de uitis: neq; unquā pauperē futurum. cæterū & si illi eruantur oculi uitæ participatiōe fruturum: ut in eodem ait. Mærore itē nō conficiēdum sapiētē: ut ait Diogenes in decimo quinto electorū nō litigaturū. libro: atq; monumēta relicturū: nō autē celebritatibus daturū operam: acquirēdi curam ac futuri prouidētiā non habiturū: fortunæq; relicturū: amicūq; neminē acquirēdū. gloria: hætenus curā habiturū quoad cōtēptū nō

Cum semel fuerit sapiens in contrariū habitū transire non posse.

Diogenes

Diogenes

habeatur. plus at aliis letitia in speculationibus afficiendum. Peccata esse inæqualia sanitatem quibusdam conducere: plerisque indifferentem esse. fortitudinem per naturam non contingere: sed ratione commodique notatione. Amicitia usus gratia necessitatisque inundata: a nobis tamen inchoadam. quippe & terram serimus. Cōstare illam uoluptatem consortio ac societate: felicitatem bifariam intelligi supremam illam quæ in deo est: quæ incrementum non admittat adiectionemque & ablationem uoluptatum. Imagines quoque positurum si habeat indifferenter plane accipies. solū que sapienter recte de musica & poetica uerba facturū pangenda nō fingenda poemata dixit. Non mouetur si alter altero dicatur fuisse sapientior: sed ex sapientia sola si affluat rite appellandum sapientem putat: principem in tempore obsequio delinaturum gratulaturumque cuiuslibet resipiscenti. scholam item habiturum: non sane ut turbas faciat: recitaturumque in multitudine sed non spōte. Dogmata quoque illaturum & non dubitaturum. In somnis quoque similem futurum ac per amicum quandoque moriturum. Ista illi opinantur. transeuudum iam ad epistolam est.

Epicurus ad menecum (Epicurus menecum salutem. Neque iuuenis quispiam dum est: philosophari negligat neque senex existens philosophando fatigetur. Neque enim in tepestiuus ullus est neque ad animam sanitatem tempus non habet idoneum. Qui autem dicit aut nondum philosophandi tempus esse aut tempus præterisse: ei similis est: qui dicit ad beatam uitam aut non adesse tempus aut non iam esse. Philosophandum igitur & iuueni & seni: illi quidem ut senescens in uirtutibus uigeat præteritorum gratia: huic ut iuuenis una & uetulus sit quod futurorum careat metu. Meditandum ergo quæ faciant beatam uitam. Siquidem si adsit illa: omnia suppetunt. Sin autem abest: agimus omnia ut illam habeamus. Quæ autem assidue te admonebam: ea & age & meditare bene uiuendi elementa hæc esse arbitrans. primum quidem deum esse animal immortale ac beatum: puta sicuti communis de deo dicitur intelligentia nihil illi aut ab immortalitate alienum aut a beatitudine applicas. Ceterum omne quod illius cum immortalitate beatitudinem seruare possit de eo opinare. diu nempe sunt ut certa est illorum notio: non autem eiusmodi sunt cuiusmodi eos plerique arbitratur. neque enim eos quales putant obseruat: Impius autem est non qui tollit multitudinis deos: sed qui diis opiniones multitudinis applicat. Non enim sunt anticipationes: sed opinionationes falsæ: quæ plurimi de diis sentiunt hinc detrimenta maxima pessimis quibusque a diis inferuntur & comoda inter prohibis. Quippe uirtutibus per omnia delectati similes amplectuntur: ac foueto omne quod huiusmodi non est alienum existimantes. Cōsuesce autem putare nihil ad nos esse mortem: Bonum enim omne ac malum in sensu est. sensus autem priuatio mors est. Vnde recta cognitio: quod nihil ad nos fit mors: id efficit ut mortale quod est: fruatur uita: non ambiguum adiciens tempus: sed immortalitatis desiderium auferes. Nihil enim in uita malum est ei qui uere comprehendit nihil esse in uita priuationem mali. Vanus ergo est qui mortem se timere dicit: non quia præsens morte cōficiat: sed expectata & futura cōtristet: Nam quod præsens nihil perturbat expectatum ne quicquam cōficiat. Itaque quod acerbissimum malorum est & omnino pauendum mors nihil ad nos: quonia cum nos sumus: mors non est: cum uero mors adest: nos iam non sumus. Neque igitur ad uiuentes: neque ad mor-

*Epicurus ad menecum
epistola*

Mortem non esse timendam.

tuos est. Nam his qui sunt illa non est: quibus uero adest iam illi non sunt. Atqui plurimi mortem aliquando ut malorum maximum fugiunt: aliquando uero uti requiem eorum quæ in uita sunt tristium cupiunt. Neque igitur non uiuere metuit: nec enim illi uiuendi amor imperat: neque opinatur mali aliquid esse non uiuere. Quem admodum uero cibus non qui plurimus: sed qui suauissimus est eligitur: ita & tempus non longissimum sed suauissimum cupitur. Porro qui iuuenem bene uiuere senem bene ex uita discedere admonet fatuus est: non modo ab amorem uitæ ac studium: uerum etiam quod eadem sit meditatio bene uiuendi ac bene moriendi. Longe autem deterius qui dicit: bonum quidem non natum esse. Natum uero quod celerrime intrare inferi ianuas. Nam si quod ita crederet: hoc dixit: quomodo non discedebat ex uita. Id quippe illi in promptu erat. si quidem hæc illi fuisset rata sententia. Sin autem inuehens uanus dum in his quæ ratione carent inuerfatur. Memoria uero tenendum ut quod futurum est neque nostrum sit neque omnino non nostrum uti ne tanquam futurum prorsus expectemus: neque item quasi non futurum desperemus. Reputandum præterea concupiscentias partim esse naturales: partim inanes: atque per naturalium: alias quod necessariae: alias uero tantum esse naturales. Necessarie uero quæ sunt partim ad felicitatem: partim ad corporis tranquillitatem: partim ad uitam ipsam esse necessariae. Horum quippe sine errore speculatio est: ut nouerimus quod eligendum quodque fugiendum sit ad bonam corporis tuendam ualitudinem corporisque quietem hic. n. finis est bene: beateque uiuendi. Huius enim gratia omnia agerius: ut neque doleamus: neque perturbemur. Vbi uero id penitus consecuti erimus? soluius omnis tepestas animi: cum non possit animal tedere quasi ad minus aliquid: & aliud querere quo animi corporisque consumetur bonum. Tunc uoluptate nobis opus est: cum illam non adesse dolemus: non etiam uoluptate indigenus. Quocirca uoluptatem finem dicimus: ac principium beatæ uitæ: hæc enim primum bonum: atque ingentiū nouimus: atque ab hac electione omnem: ac de uitationem incohamus: adque hæc occurrimus perturbatiōe tanquam norma bonum discernentes. Quonia uero primum istuc: & istum bonum est. Idcirco non omnem uoluptatem elidimus: uerum sæpe pharataque transgredimur: quando ex his maior molestia sequitur doloresque non nullos uoluptatibus prestare arbitramur: quando. scilicet ex diutina tolleratiōe dolorum maior nos uoluptas sequitur: omnis itaque uoluptas eo quod naturam propriam habet bonum est: non tamen eligenda omnis: sicuti: & dolor malum est: non tamen omnis repudiandus est dolor. Cōmensione itaque & utilium: inutiliumque discretiōe diligendi: hæc omnia iudicare cōuenit. Utimur enim bono per tempora quodam ut malo: ita rursus malo tanquam bono frugalitatem: propterea magnam extimamus bonum: non ut semper utamur modicis: sed nisi multa habeamus utamur paucis: credentes uerissime illos magnificentia frui suauissime quod illa nimium indigent: quodque naturale sit omne esse parabile: noua uero difficile parari posse. Sapores item simplices atque magnifico luxu ferre uoluptatem: quod omnino quod dolet per inedia sublatum sit: & panis ergo cibarius & aqua summa uoluptatem afferunt: cum egens quis illa in cibum sumit: itaque simplicibus & non magnifice paratis cibus cōsuescere & salubritatis efficiens est: & hominem ad uitæ usus necessarios impigrum reddit: magnificentioribusque si per iterualla sumant: nos comodius aptat atque aduersus fortunam iteritos facit. Cum itaque dicamus uolu-

Panis est bonum

Attende in qua voluptate summū bonū ponat epictetus ~

prate finē eē nō luxuriosorū uoluptates easque q̄ in gusto sūt positae ut q̄dā igno-
rātes aut a nra snia dissentiētes: aut male accipientes arbitrātur: sed nō dolere cor-
pore aiōq̄ tranquillū eē: & perturbatiōe uacare dicimus. Nō. n. cōiuiua & cōmēsa-
tiones nō puerorū mulierūque cōgressus: nō pisciū usus & caterorū quae affert p̄-
ciosior mēla suauē gignit uitā: uerū rō sobria: causalque p̄scrutās: cur queque uel
eligēda uel fugiēda sūt: opiniōesque expellēs p̄ q̄s aiōs ut plurimū occupat tumul-
tus. horū oīum initiū maximūque bonū prudētia ē: Quocirca philosophiā q̄nor
que prudētia aestimatiōe antecellit: ex q̄ reliquae uirtutes oēs oriūtur docētes ut
nō sit iocūde uiuere: nisi prudēter honeste iusteque uiuatur. q̄ppe uirtutes suauē
ac iocūda uitae cōiunctae sunt iocūdaque uita separe a uirtutibus neq̄t. Nā que tu
arbitraris eo p̄stātorē eē: q̄ & pie de diis opinatur mortēque semper iterritus susti-
net finēque naturae rectae aestimatiōis finēque bonorū ut facilis ad iplendū parabilis
que cōprahendit. Malorū uero finem: ut aut tēpus aut dolorem breuem habeat
dominamque omnium ut a plarūque inducitur nūciat: p̄tim uero a fortuna par-
tim a nobis quod necessitas obnoxia non sit instabilisque fortuna. Quod autem
a nobis est: dominatu caret: quod querimonia & cōtrarietas solet euestigio suble-
qui praestat enim fabulam quae de diis traditur sequi q̄ naturalium seruire fato: il-
la enim spēm excusatiōis obtēdit honorem deorum. Hae inuētibiles necessi-
tatē habet: fortunam uero neq̄ deā: ut plures suspicantur putat. Nihil enim deus
agit temere: neque instabile: causam nēpe arbitratur bonū siue malū: ex hac ad bea-
te uiuēdū hoibus dari principia: tamē magnorū bonorum aut malorū ab ista do-
nari: praestat enī rationabiliter esse infelicē: q̄ absq̄ rōe felicē. Melius ē enī i acti-
bus qd̄ bene iudicatū ē p̄ eā digeri. Hae igitur atq̄ his similia tecū si die noctūq̄
meditare nūq̄ p̄ sōniā isōmniaue perturbatiōe ulla capi poteris: uerū quasi deus i
ter hoies uiues. Nihil. n. similis est mortali aianti animal homo immortalibus bonis
inuerfatus. Diuinationem aut oēm i aliis tollit sicuti & i parua epitome: dicens eā
carere substantiam: & si inquit substantialis sit: nihil ad nos existimes pertinere q̄
fiunt. Ista & de his quae uitā informāt: pluraq̄ his aliis ēt in locis disserit. Dissentit
aut a Cyrenaicis de uoluptate. Illi enim non eā quae in statu ē: sed eā solum quae
in motu sit admittūt. Hic aut utraq̄: animi scilicet corporisq̄ cōplectit: ut in libro
de electionibus & fuga ait & in libro de fine: & in primo de uitis & in epistola ad
Mytilenenses amicos: similiter & Diogenes in. xvi. electorū & metrodorus in Ti-
mocrate dicūt ita itelligi uoluptatē & q̄ i motu sit & i statu. At epictetus i libro de
hæresib⁹ ita dicit. Nāq̄ perturbatiōis dolorisq̄ uacatio cōstātes sunt uoluptates.
Gaudiū uero ac læticia actio secundū motū uident. Itē aduersus Cyrenaicos: Illi
.n. corporis dolores q̄ animi deteriores arbitrātur. Corpore denique peccātes cru-
ciari: Hic aut animi dolores. Carnē. n. praesenti tātūmodo dolore affici: animum
uero & praeterito & praesenti & futuro. Ea ergo rōne maiores quoq̄ animi q̄ cor-
poris esse uoluptates. Demonstratiōe uero utitur: q̄ sit uoluptas finis: q̄ aialia si-
mulatque nata sunt ista deliniri: offendi illo naturaliter absque rōnis adminiculo
cernimus. Nostra ergo spōte dolorē fugimus: sicuti & hercules ab tunica dū con-
sumeret: clamat mordēs atq̄ eiulās: Saxa circūgemūt locorūq̄ mōtani uertices:

Diogenes
Metrodorus

& Euboeae promōtoria. Voluptatis uero cā uirtutes quoq̄ eligi nō propter se si-
cuti & medicinā p̄pter sanitatē ut ait & Diogenes. in. xx. electorū: At uero Epicu-
rus inseparabile quoq̄ dixit esse a uoluptate uirtutē solā: cetera uero seperari: q̄ppe
mortalia. agendū igit nūc uerticē apponamus: ut ita dixerim: & scriptorū oīum
& uitae philosophi ratas ipsius opiniones adiciētes: hisque oē hoc opus nrum cō-
cludent: sine illo utentes q̄ felicitatis ac beatitudinis initiū sit. Quod beatum at-
que imortale est: neque ipsum negocia habet: neque alii praebet. Itaque ne ira q̄/
dem neque gratia tāgitur quippe huiusmodi oia infirmitatis indicia sunt. In aliis
uero ait deos rōne cōspici alios quidē numero subsistentem. Alios uero secundū
speciei similitudinem ex perpetuo similibus imaginum fluxu quae in id ipm̄ per-
fectae sint humana specie. Mors nihil ad nos. Quod. n. dissoluitur: sensu priuati:
qd̄ aut sensu caret nihil ad nos. Terminus magnitudinis uoluptatum oīs qd̄ do-
leat sublatio est. Vbicunque uero fuerit id quod delectat: q̄diu ibi est: nihil est qd̄
doleat: aut afficiat mœrore aut utrunque simul. Nō moratur diutius in carne qd̄
doleat: sed summus dolor minimū t̄pis adest: Quod aut nimium delectat: solū se-
cundum carnem nō multos dies durare contingit. At diuturni morbi plus hēnt
in carne qd̄ oblecter q̄ qd̄ doleat. nō potest iocunde uiui: nisi prudenter ac hone-
ste ac iuste uiuatur: neque prudēter honeste ac iuste nisi iocunde. Quoto aut cui
que hoc nō cōtingit: is nō uiuit prudēter atque honeste: & cui iuste nō euenit: nō
est hūc iocūde uiuere: eo q̄ cōfidat hoib⁹ aut se cūdū naturā principatus regniq̄
bonum ex quibuscūque potuerit hoc parari. Gloriosi atque cōspicui quidā esse
cupierūt ita se ut ab hoibus tuti sint adepturos existimātes. Itaque si quidem tuta
sit talium uita naturae bonum receperūt: sin minus: nihil hēnt cuius rei gratia pri-
cipio secundum naturae proprietatem appetierūt. nulla per se uoluptas malū est
sed efficientia quarūdam uoluptatum multiplices ingerūt uoluptatū perturba-
tiones. Si cumlaretur uoluptas oīs & tēpore & ambitu congregatio fieret: aut ma-
xime principales naturae partes nequaq̄ a se inuicem differēt uoluptates si efficiē-
tia uoluptatum luxuriosorū metus animi soluerēt q̄ & de caelestibus & de morte
& de doloribus sunt: p̄tereaque uoluptatum doceret finē: nihil hēremus quo eos
culpāre possemus undique uoluptatibus hauriēdis instātes: nullaque ex pte ne-
que qd̄ doleat neque cōficeret hēntes. Quod p̄fecto malum est: si nihil nos ce-
lestiū suspiciones perturbarēt neque mortis opiniōe forte sit aliquid ad nos. Ad-
huc cogitare audeo dolorum ac uoluptatum fines. Nō idigeremus physiologia
nec liceret de his quae maxime rata sunt metuētē soluere: nisi plane nouisset q̄ sit
totius natura: sed fabulosum aliqd̄ suspicaretur. nō itaq̄ liceret absq̄ physiologia
accipere sincerās uoluptates: neque p̄desse aliquid humanā sibi parare securitatē
cū & superna & quae sub terra sunt suspecta essent: ac simplr̄ que sunt in infinito cū
humana securitas fuerit usq̄ ad aliqd̄ uirtusque inixa & purissima fecūditas sit:
q̄ ex gete & quae a multis recedēdo securitas puenit. Naturae & opes diffinitae &
parabiles sunt. Porro inanimū opionem diuitiae i infinitū excidūt. Breuis sapiētī for-
tuna subicit. Quae uero sunt maxima & iprimis rata disposuit rō: & p̄petuo in-
ta tpe dispōit atq̄ dispōet. iustus a perturbatiōe imotissim⁹. Iniustus uero pertur-

Diogenes

Deū nō curare
mortalia

batione plenus est. Nō crescit in carne uoluptas cū semel qđ p idigētiā dolebat: ablatū est: sed solū uariatur. Porro mentis finis finē qui secūdum uoluptatē est genuit: horūq; ipsorū & eorū quæ his p̄pinq̄ sunt: electio quæcūq; maximos metul aio parat. In infinitū tps ac finitū æquā hēt uoluptatem si qđ uoluptatis ipsius fines. rōne metiaf. Quippe caro uoluptatis fines acceperit infinitos: infinitūq; ipam efficit tps. Porro mēs carnis finē ac terminū rōne pertractans æternisq; exuta timoribus uitā oī experte cōsumatā fecit. Nihilq; iā infinito tpe opus hūimus: sed neque uoluptatē quidē effugit: ne tū quidē cū exitū ex uita molestie nūciarent: quasi aliquid beatæ uitæ deficiat: in qua uitæ terminos noscēs nō ignorat qđ sit parabile id qđ in digentiæ dolorē tollat: oēm q; uitā perfectā cōstituat. Itaque nihil negocis opus est: qđ certamina hēt subsistētē finē uersare aio oportet oēm euentiā ad quā ea qđ opinamur referamus. Alioq; nō oīa rōnē iudicii desiderabūt: tumultuque plena erūt: si sensibus oibus repugnes: nō hēbis: neque quoslibet ipsorū mētiri dixeris quo pacto iudices: aut ad qđ te referas: si quē simplt eiicias sensum: neq; diuidas qđ opinaris iuxta id qđ accessit quodq; iā p sensum p̄sens est. Affectus insuper & oēm imaginalē mētis ituitū cōfundēs ac sensus reliquos opiniōe iani: ut qđ iudiciū eiicias oē: porro si & qđ expectat oē inopialib⁹ notioibus firmes: idq; qđ attestatiōnē nō admittit: ut qđ falsum sit nō dimiseris: eris quasi oē certamē obseruās: oēq; iudiciū rectū siue nō rectū: nisi per oē tps quæ geruntur singula ad naturæ referas finem: sed antea euerter siue fugā siue infectatiōnē in aliud aliquid faciens non erūt uerbis consentanea: tibi actiones uoluptatū: quæque ad dolorem non reducūt nisi impletæ fuerint non sunt necessaria: sed appetitum hēt minus lætum quotiēs paratu difficiles auctoresque detrimenti esse constiterit: quas ad totius uitæ beatitudinem sapia parat. longe maximū amicitia: acquisitio: eadē finia cōfidētiā parit. qđ dirū nihil sit æternum neque diuturnum. & ea qua in ipsis diffinitis est amicitia: securitas consumata maxime confert. Uoluptatū alia: naturales & necessaria: sūt: alia: naturales & nō necessaria: alia: uero neq; naturales neq; necessaria: sunt. Sed circa inanem opiniōnē uersātur. Naturales & necessaria: existimat epicurus eas quæ dolores sedant: ut est in siti potus. Naturales uero non necessaria: quæ uoluptates solum uariant: non aut dolorem tollūt: ut sunt præciosi cibi. Neque naturales aut neq; necessaria: putat: ut sunt statuarū collocatiōes. Naturalium uoluptatū qđ dolorē nō inferāt: nisi cōsumatæ fuerint sit uehemēs circa inanē opiniōnē studiū: neque circa naturā suā diffundunt: sed circa inanē opinionem hoīs naturæ ius utilitatis est signum: ut neque se inuicē lædant neque lædant. Quæq; aiantes eo foedere iungi nō possunt: ut neque lædāt mutuo neq; lædant in his ius nullū aut iniuria est. Eadē ē i gētibus rō quæ aut nolūt aut nequnt ita foederari: ut neq; lædāt neque lædātur. Iustitia nihil p se eēt: uerū in cōtractib⁹ mutuis qbuslibet locis id foedus inicitur: ut nō lædamus neque lædamur. Iniuria p se malū nō est: uerū i suspicionis metu id malū sitū est: nisi lateat qđ huiusmōi sunt iniustitiæ iudices. Nō credat eos qđ clā aliqd facit cōtra id qđ iter se cōstituerunt hoīs ne lædātur aut lædāt se latere posse: & similes ipræsentiarū lateat: ad finem tamē incertū ē an latere possit. Cōiter qđ oib⁹ ius idē ē. Vtilitatis. n. aliqd cōfert in

Voluptatū alia: naturales
neq; necessaria: sunt

mutua societate priuatim uero agri & quarūcunq; causarū nō oibus idem cōsequitur ius esse. Aliud quidē oim attestatiōne firmatū qđ expediāt in usu mutua: societatis eorū quæ iusta putātur esse ius dicitur siue idem sit oibus siue nō idem: porro si ponat tantum quispiam: non autem proueniat commoditas mutua: societatis: non iam hoc iuris naturā habet etiam si intercidat cōmodum iuris: quidam aut tps ad anticipatiōnem congruit. Nihilominus id tēpus iustū erat his qui non inanibus uocibus semet confundunt: sed res plurimas cernūt. Vbi uero cū uariæ fuerint circūstātes res nō cōgruere ad anticipatiōnē uisa sunt: quæ putabātur iusta in ipsis rebus ea iusta nō erāt. Vbi uero uanescentibus circūstātib⁹ rebus uisa sunt nō congruere ad anticipatiōnē qđ existimata sunt iusta. Vbi uero uanescentibus rebus iā non utilia erāt ea clā posita iura. Hic aut tum quidē iusta fuerat quādo erāt utilia: societati mutua: simul conuersantium. Postea uero nō iā fuerunt: iusta quādo neque utilia erāt. Quibus rebus externis minime confidere præclare cōstituit. Hic ea quidē quæ sunt possibilis propinqua & familiaria efficit. Quæ uero huiusmodi non sunt non aliena sane. Quæ aut non poterat: eis se studuit non imiscere: exclusitque omnia quæ agere non cōducebat quicunq; uim acceperūt ut se ex eis maxime ad confidendum pararent: quæ sunt propinqua & finitima: Hi etiā ad inuicem uiuere suauissimā uitā firmissimā habētes: fidem ac probationem certissimamq; propinquitatem adsumentes lamentis profecuti nō sunt defuncti celeriore obitum.

Impræssum Venetiis per Pregrinum de Pasqualibus
anno domini. M. CCCCLXXXIII. die. xix. Iulii.

Registrum. Omnes sunt quaterni præter tabula qđ est unum folium.

Faint, mostly illegible text in the upper section of the left page.

Faint text in the middle section of the left page.

Faint text in the lower section of the left page, partially obscured by the stamp.

A column of text on the right side of the left page, possibly a list or index.

A column of text on the right side of the right page, possibly a list or index.

Handwritten notes or signatures in the upper right quadrant of the right page.

TABVLA.

Anacarsis.	liber primus	car. xiiii.
Anacarsis cræso	liber primus	car. xvii.
Anaximenes	liber secundus	charte. xvi.
Anaxagoras	liber secundus	charte. xvii.
Archelaus	liber secundus.	charte. xvii.
Aeschines.	liber secundus	charte. xxii.
Aristippus	liber secundus	charte. xxii.
Aristoteles	liber quintus	charte. xlv.
Antisthenes	liber sextus	charte. liii.
Architas tarentinus	liber octauus	charte. lxxxviii.
Anaxagoras	liber nonus	charte. lxxxviii.
Bias prieneus	liber primus	charte. xii.
Bion boristhemites	liber quartus	charte. xliii.
Chilolacedæmonius	liber primus	charte. x.
Chiloperiandro	liber primus	charte. xi.
Cleobulus	liber primus	charte. xii.
Crito atheniensis	liber secundus	charte. xxviii.
Cebes tebanus	liber secundus	charte. xxviii.
Crates atheniensis	liber quartus	charte. xli.
Carneades	liber quartus	charte. xlv.
Clitomachus	liber quartus	charte. xlv.
Crates tebanus	liber sextus	charte. lxi.
Cleantes	liber septimus	charte. lxxiii.
Chrysippus	liber septimus	charte. lxxix.
Demetrius phalereus	liber quintus	charte. lii.
Diogenes.	liber sextus	charte. lvi.
Democritus	liber nonus	charte. lxxxvii.
Diogenes apolloniates	liber nonus	charte. lxxxviii.
Epimenides.	liber primus.	charte. xiiii.
Euclides	liber secundus.	charte. xxvi.
Empedocles	liber octauus	charte. lxxxv.
Epicarmus	liber octauus	charte. lxxxviii.
Eudoxus	liber octauus	charte. lxxxviii.
Glaucon atheniensis	liber secundus.	charte. xxviii.
Heraclides ponticus	liber quintus	charte. liii.
Hiparchia	liber sextus	charte. lxii.
Hippasus metapōtinus	liber octaus	charte. lxxxviii.
Heraclitus ephesius	liber nonus	charte. lxxxix.
Lacydes cyrenæus	liber quartus.	charte. xliiii.
Leucippus	liber nonus	charte. lxxxvii.
Myson	liber primus	charte. xiiii.

Anaxarchus

Crantor. L. g. f.
41

TABVLA.

Menedæmus	liber secundus	charte. xxviii.
Mominus syracusanus	liber sextus.	charte. lxi.
Metrocles	liber sextus	charte. lxii.
Meippus phœnix	liber sextus	charte. lxiii.
Menedemus	liber secundus	charte. xxviii.
Menedemus alter	liber septimus	charte. lxiii.
Melissus	liber nonus	charte. lxxxvii.
Onofritus	liber sextus	charte. lxi.
Pylistratus.	liber primus	charte. viii.
Pyttacus mythuleneus	liber primus	charte. xi.
Periander	liber primus	charte. xiii.
Periander sapientibus.	liber primus	charte. xiii.
Periander procleo	liber primus	charte. xiiii.
Phærcides	liber primus	charte. xv.
Pherecydes thaleti	liber primus	charte. xvi.
Phædon	liber secundus	charte. xvi.
Plato.	liber tertius	charte. xxx.
Polemo atheniensis	liber quartus	charte. xxxv.
Parmenydes	liber nonus.	charte. lxxxvi.
Protagoras	liber nonus	charte. lxxxviii.
Pyrro helienis	liber nonus	charte. lxxxviii.
Solon salaminus	liber primus	charte. vii.
Solon periandro	liber primus	charte. ix.
Solon epimenidi	liber primus	charte. x.
Solon pisitrato	liber primus.	charte. x.
Solon cræso	liber primus	charte. x.
Socrates	liber secundus	charte. xviii.
Simon atheniensis	liber secundus	charte. xxviii.
Simmius atheniensis	liber secundus	charte. xxviii.
Speusippus atheniensis	liber quartus	charte. xxix.
Strato lampfacenus	liber quintus	charte. li.
Thales milesius	liber primus	charte. v.
Trasybulus periandro.	liber primus	charte. xiiii.
Theodori	liber secundus	charte. xxv.
Theophrastus eresius	liber quintus	charte. xxxix.
Timon nyceus	liber nonus	charte. lxxxix.
Xenophon	liber secundus	charte. xxi.
Xenocrates calcedōius	liber quartus	charte. xxix.
Xenophanes	liber nonus	charte. lxxxvi.
Zeno cittaus	liber septim ⁹	charte. lxiii.
Zeno	lib. nonus	charte. lxxxvi.

Pyth. 1.
S. 81.

lino in filis philosophorum Documenti invariable. Dicit ergo quod docet

Dicit ergo philosophus

[Faint, mirrored text bleed-through from the reverse side of the page, appearing as bleed-through from the right side.]

[Faint handwritten text]

UNIVERSIDAD
DE SALAMANCA

GEDOS.USAL.ES

VNIVERSIDAD
DE SALAMANCA

GREDO.SAL.ES